

သံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပဌမတွဲ။

နမော၊ တဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

နမော၊ တဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ သွာက္ခာ တဿ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ။ ။

နမော၊ တဿ သံဃာဿ၊ သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ။ ။

ဂန္ထာရဟကထာ။

၁ အဟံ၊ ငါသည်။ ကရုဏာသီတလဟဒယံ။ မဟာကရုဏာတော် ဖြင့်ချမ်းမြေ့သော-ရွှေလုံးတော်ရှိတော်မူထသော၊ ပညာပဇ္ဇာတဝိဟ တမေါဟတမံ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာတည်းဟူသောသီမီးရောင်ဖြင့်အကြွင်း မဲ့ပျောက်အပ်ပြီးသောအဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အဓိက်တိုက်ရှိတော်မူထ သော၊ သနရာမရလောကဂရံ။ လူနတ်တို့နှင့်တကွသော သတ္တလောက၏ ဆရာဖြစ်တော် မူထသော၊ ဂတိဝိမုတ္တံ။ နိရယစသော အားဖြင့် ငါးပါး အပြားရှိသောဂတိတို့မှလွတ်တော်မူထသော၊ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

၂ ဗုဒ္ဓေါပိ၊ ဤသို့ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်တော်မူသောထိုဘုရား သခင်မည်သည်လျက်လည်း၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ္တိတည်းဟူသောဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို၊ ဘာ ဝေတွာစေဝ၊ ဖြစ်စေပွားစေ၍လည်းကောင်း၊ သန္တိကတွာစ၊ မျက်မှောက် ပြု၍လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရားအဖြစ်တည်းဟူသော-သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗော မိကို၊ ဥပဂတော၊ ရတော်မူ၏။ ဂတမလံ၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိ သော၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ တံဓမ္မစို၊ ထို ဆယ်ပါးသော-တရားတော်မြတ်ကိုလည်း၊ ဝန္ဓေဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

၃ မာရသေနမထနာနံ၊ မာရ်၏စစ်သည်အစုံကိုနှိပ်နင်းဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩရဿာနံ၊ ရွှေရင်တော်နှစ်သားတော်စစ် ဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ယောက် ကုန်သော၊ ပုတ္တဿာနံ၊ သားတော်တို့၏၊ သမူဟံ၊ အပေါင်းဖြစ်သော၊ အရိယသံဃံ၊ အရိယာသံဃာတော်မြတ်ကိုလည်း၊ သိရဿ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ၊

၄ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့ကရုဏာသီတလဟာဒယံစသည်ဖြင့်ဦးမွမ်းခဲ့တိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ ပဿန္တမတိနေ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ရတနတ္ထယဝန္တနာမယံ၊ ရတနာသုံးပါး အပေါင်းအား ရှိခိုးခြင်းပဏာမစေတနာဟု ဆိုအပ်သော၊ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို၊ လန္တံ၊ ရအပ်ပြီ၊ တဿပုညဿ၊ ထိုကောင်းမှု၏၊ အာနုဘာဝေနပလေန၊ အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့်၊ သုဝိဟတန္တရပယော၊ ကောင်းစွာပျောက်အပ်ပြီးသော အန္တရာထ်ရှိသည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍။ ၊

၅ သံယုတ္တဝဂ္ဂပဋိမဏ္ဍိတဿ၊ ဒေဝတာသံယုတ်စသောသံယုတ်နဋ္ဌဝဂ္ဂစသောဝဂ်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓသံဝဏ္ဏိတဿ၊ ဘုရားရှင်တို့၏သစ္စပဋိဝေသေါအတုလိုက်၍ သိအပ်သော-သစ္စာတရားရှိကုန်သော-အဂ္ဂသာဝကစသောအရိယာအရှင်မြတ်တို့သည်အနက်ကျေးဇူးနှင့်စပ်သဖြင့်ဖွင့်အပ်သော၊ ဉာဏပ္ပတေဒဇနနဿ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နန္ဒာအာယတနစသော တရားကိုသိခြင်းနှင့်စပ်သော ဂန္တိရဉာဏ်အထူးကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ သံယုတ္တအာဂမဝရဿ၊ အာဒိကာလျာဏာစသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့် ပညာရှိတို့သည် တောင့်တအပ်မြတ်သော အာဂုံဟုဆိုအပ်သောသံယုတ္တနိကာယ်၏။ ၊

၆ အတ္ထပကာသနတ္ထံ၊ သဘာဝတ္ထနိတတ္ထနေယျတ္ထစသောအားဖြင့် များစွာအပြားရှိသောအနက်ကိုဖြုခြင်းငှါ၊ အာဒိတောအာဒိမ္ပ၊ ပဌမသင်္ဂါယနာတင်သော အခါ၌၊ ပဉ္စဟိ ဝသီသတေဟိ၊ အရှင်မဟာ ကဿပအမှူးရှိသော-ငါးရာသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ ယာအဋ္ဌကထာ၊ အကြင်အဋ္ဌကထာကို၊ သင်္ဂီတာ၊ သင်္ဂီ ယနာတင်အပ်ပြီ၊ ပစ္ဆာဝိ၊ ဒုတိယ-တတိယ-သင်္ဂီ ယနာ တင်သော အခါ၌လည်း၊ ယသထေရာဒိဟိ၊ အရှင်ယသထေရ် အမှူးရှိသော ခုနစ်ရာသောရဟန္တာ အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိယသထေရ်အမှူးရှိသော တထောင်သောရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည်၊ အနုသင်္ဂီတာစ၊ ဒုတိယ သင်္ဂီယနာ-တတိယ သင်္ဂီ ယနာတင်အပ်ပြီ။ ၊

၇ ပန၊ ထိုသို့သင်္ဂါယနာသုးတနံ တင်လေငြားသော်လည်း။ သာ
 အဋ္ဌကထာ။ ထိုအဋ္ဌ ကထာကို။ အထပစ္ဆာ။ ထိုသင်္ဂါယနာ တင်ပြီး
 သည်မှနောက်ကာလ၌။ မဟာမဟိန္ဒေန၊ များစွာသောဣဿရိယ၊ ဂုဏ်မ
 ဟတ္တဖြစ်၍ မဟာမဟိန္ဒအမည်ရှိထသော၊ ဝသိနာ၊ ရဟန္တာအရှင်သည်။
 သိဟဋ္ဌဒီပံ၊ သိဟိန္ဒုကျွန်းသို့။ အဘာတာ၊ ဓမ္မူကျွန်းပြင်မှဆောင်ပင့်လေအပ်
 ၏။ အထပစ္ဆာ။ မဟာမဟိန္ဒထေရ် ဆောင်လေသည်မှ နောက်ကာလ၌။
 မဟာထေရေဟိ၊ သိဟိန္ဒုမထေရ်ဖြစ်တို့သည်။ နိကာယန္တရလဒ္ဓိဟိ၊ နိကာ
 ယန္တရဟူသော-ဇေတဝနဝါသီအာယာဂိရိဝါသီအရှင်တို့၏ အယူတို့နှင့်။
 အသင်္ကရတ္ထံ၊ မရောရှက်စိမ့်သောငှါ။ ဒီပဝါသိနံ၊ သိဟိန္ဒုကျွန်း၌နေကုန်
 သောသူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ သိဟဋ္ဌဘာသာယ၊ သိဟိန္ဒုဘာသာ
 ဖြင့်။ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်၏။ ။

၈ တေန၊ ထိုသို့သိဟိန္ဒုဘာသာဖြင့်ထားအပ်လေသောကြောင့်။ ဒီပဝါသိ
 နံ၊ ဓမ္မူဒီပကျွန်း၌နေကုန်သောသူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ တတောအဋ္ဌ
 ကထာတော၊ ထိုမူလအဋ္ဌကထာမှ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ သိဟဋ္ဌဘာသံ၊ သင်
 ခိုင်းဦးစွာနှင့်တူသော သိဟိန္ဒုဘာသာကို။ အပနေတွာန၊ ပေဋ္ဌမရေးတင်
 သေးသောအားဖြင့်ပုဗ္ဗရှား၍။ မနောရမံ၊ ပညာရှိတို့၏မိတ်ကိုမွေ့လျော်စေ
 တတ်သော၊ တန္တိနယာနုတ္တရိကံ၊ ပါဠိတော်နည်းအားလျောက်ပတ်သော၊
 ဝိဂတဒေါသံ၊ သဘာဝနိရုတ္တိဖြစ်သောဘာသာအထူးတို့နှင့်ဆက်ဆံခြင်း
 မရှိသဖြင့်ကင်းသောအပြစ်ရှိသော၊ ဘာသံ၊ မဂတောသာကို။ အာရော
 ပေန္တော၊ တင်လျက်။ ။

၉ ထေရဝံသပဒိပါနံ၊ အရှင်မဟာကဿပအစရှိသောမထေရ်တို့၏
 အနွယ်ကိုပြတတ်ကုန်သော၊ သုနိပုဏ္ဏဝိနိစ္ဆယာနံ၊ ကောင်းစွာသိပ်မွေ့
 သောအထူးထူးသော အကာရတို့ဖြင့်ဆုံးဖြတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဝိနိစ္ဆယ
 အရာ၌ လိမ္မာသော ဥာဏ်ရှိကုန်သော၊ မဟာဝိဟာရေ၊ မဟာမေဃဝနံ
 ဥယျာဉ်၌ ဗန်ဆင်းအပ်သည်ဖြစ်၍-မဟာဝုန်အမည်ရှိသော-မဟာဗေဓမ္မိ
 ဖြင့်တင့်တယ်သောကျောင်းတိုက်၌။ နိဝါသိနံ၊ နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ထေ
 ရာနံ၊ တိရိစ္ဆာန်ကုဋ္ဌနာဂ စသောမထေရ်ဖြစ်တို့၏။ သမယံ၊ အယူကို။ အဝိ
 လောမေန္တော၊ မဆန့်ကျင်စေမူ၍။ ။

၁၀ ဝုနပ္ပုနာဂတံ၊ အသင်ထင်လာသော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပဒိတွာ၊ စွန့်
 လွှတ်၍။ သုဇနဿ၊ သူတော်ကောင်း အပေါင်း၏။ ဝုဋ္ဌဗ္ဗန္တံ၊ သက်ခြင်း
 အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောသာသနာတော်

၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဓမ္မဇ္ဇိ၊ စိရဋ္ဌိတတ္ထဉ္စ၊ ရှည်မြင့်စွာတည်စေခြင်း အကျိုးငှါလည်း ကောင်း၊
တဿအာဂမဝရဿ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်တောင့်တအပ်-မြတ်သောအာ
ရုံဟူသောသံယုတ္တနိကာယ်၏၊ အတ္ထံ၊ အဋ္ဌကထာကို၊ ငကသယိဿာမိ၊
ထင်စွာပြအံ့သတည်း။ ။

၁၁ ခိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သံဂီတိနံ၊ ဒိဃာနိကာယ-မဇ္ဈိမနိကာယ်တို့၏၊
အတ္ထံ၊ အဋ္ဌကထာကို၊ ဝဒန္တေန၊ ဖွင့်ဆိုသော၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သာဝတ္ထိ
ပဘူတိနံ၊ သာဝတ္ထိမည်သောရသေ့၏ သင်္ခမ်း၌ဖန်ဆင်းတည်ထောင်သည်
ဖြစ်၍-သာဝတ္ထိမည်သော ရာဇဌာနိအစရှိကုန်သော၊ နဂရာနံ၊ အိမ်ဈေး
သဘင် ဝန်းကျင်ပြည့်ထွေ မင်းနေမြို့ကြီးတို့၏၊ ယာဝဏ္ဏနာ၊ အကြင်ဖြစ်
ကြောင်းအဋ္ဌပုတ္တိကိုဖွင့်ဆိုရာသံဝဏ္ဏနာကို၊ ဟေဌာ၊ အောက်အဋ္ဌကထာ
နှစ်ရပ်၌၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီး ။

၁၂ ပုန၊ တဖန်၊ ဝိတ္ထာရဝသေန၊ အကျယ်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ယာနိဝ
ဝတ္ထုနိ၊ အကြင်ဝတ္ထုတို့ကိုလည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုအောက်အဋ္ဌကထာနှစ်ရပ်၌၊
ပုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်ပြီး၊ တေသမ္ပိ၊ ထိုဝတ္ထုတို့၏လည်း၊ ဝိတ္ထာရကထံ၊
အကျယ်စကားကို၊ ဘိယျော၊ အလွန်၊ ဣဓဇ္ဈမိသံ၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဤသံ
ယုတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ နကရိဿာမိ၊ ငါမပြုတော့အံ့။ ။

၁၃ ပန၊ စကား ဆိုသူဟန်နည်းငယ် အထူးရှိသေး၏၊ ယေသံသုတ္တာ
နံ၊ အကြင်သုတ်တို့၏၊ အတ္ထာ၊ အနက်တို့သည်၊ ဝတ္ထုဟိ၊ ဒေသကာလစ
သောအကြောင်းမင်းတို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ယေအတ္ထေ၊ အကြင်အနက်တို့
ကို၊ နပကာသေန္တိ၊ ထင်ရှားမပြနိုင်ကုန်၊ တေသံသုတ္တာနံ၊ ထိုသုတ်တို့၏၊
တေအတ္ထေ၊ ထိုအနက်တို့ကို၊ ပကာသနတ္ထံ၊ ထင်ရှားပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝတ္ထု၊
နိဝိ၊ ဒေသကာလစသောဝတ္ထု အကြောင်းရင်းတို့ကိုလည်း၊ ဒဿယိဿာ
မိ၊ ပြဦးအံ့။ ။

၁၄ သီလကထာ၊ စာရိတ္တဝါရိတ္တစသည်နှင့်စပ်သောသီလကိုအကျယ်
ဆိုရာစကား၊ ရတဓမ္မာ၊ ပိဏ္ဍပါတိကစသောတဆဲ့သုံးပါးသောရတင်္ဂဓမ္မ
တို့ကိုဆိုရာစကား၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနာနိစေဝ၊ ဘာဝနာ
ကံ၏ဖြစ်ရာကြောင်းလမ်းကမ္မဋ္ဌာနတို့ကိုဆိုရာစကား၊ စရိယာဝိဓာနသဟိ
တော၊ ရာဂစရိုက်စသည်တို့၏သဘာဝစသည်ကို စီရင်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်
သော၊ ဈာနသမာပတ္တိဝိတ္ထာရော၊ ရူပကုသိုလ်ကိရိယာဟူသောဈာန်အရူပ
ကုသိုလ်-ကိရိယာဟူသောသမာပတ်တို့၏အကျယ်ကိုဆိုရာစကား။ ။

၁၅ သဗ္ဗာ၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြင့်အလုံးစုံကုန်အောင်ရုံသော၊ အ
 သိညာဗောဓ၊ အသိညာဉ်တို့ကိုဆိုရာစကား။ ပညာသင်္ကလနနိစ္ဆယော
 စေတ၊ ကေဝါအစရှိသောအပြားအားဖြင့်ပညာကိုရေတွက်ပေါင်းရုံး၍ဆုံး
 ဖြတ်ခြင်းကိုဆိုရာစကား။ ခန္ဓာဓာတာယတနိန္ဒိယာနိ၊ ခန္ဓာဓာတ်အာယတ
 နဏှန္တေတို့ကိုဆိုရာစကား။ အရိယသံနိ၊ ဘုရားစသော ဂုဏ်တို့သည်သိ
 အပ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ။

၁၆ သစ္စာနိစေတ၊ သစ္စာတို့ကိုဆိုရာစကား။ သုပရိသုဒ္ဓ နိပုဏနယာ၊
 နိကာယ အထူးတို့၏ အယူတို့နှင့် ရောပြွမ်းဆက်ဆံခြင်း ကင်းသဖြင့်
 ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော တရားအပေါင်းအရကို အသီးဝေတန်ခြင်း၏
 ခဲယဉ်းသောအဖြစ်ဖြင့် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ကေတ္တနယ စသည်နှင့်တကွ
 ဖြစ်သော၊ ပစ္စယာကာရဒေသနာ၊ ပစ္စိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကထာကိုဆိုရာ စကား။
 အဝိမုတ္တတန္တိမဂ္ဂါ၊ ပစ္စိသန္တိဒါစသည်တို့၌လာသောနည်းကို မစွန့်လွှတ်
 သောပါဠိအစဉ်ဟူသောသစ္စပဋိဝေဓ၏အကြောင်းရှိသော-ပါဠိအစဉ်ဟူ
 သောခရီးလမ်းသာယာပင်ရှိသော၊ ဝိပဿနာဘာဝနာစေတ၊ ဝိပဿနာဘာဝ
 နာနှစ်ပါးကိုဆိုရာစကား။ ။

၁၇ ဣတိပနသဗ္ဗံ၊ ဤအကျဉ်းပြအပ်သမျှ-ဥဒ္ဓေသအပြီးသတ် -စကား
 ရပ်အလုံးစုံကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ ပဒတ္တ
 သံကိဏ္ဍဖြစ်သဖြင့်-ဆိုခွင့်ဆိုထိုက်သည်ကိုမဆိုရှောင်ကွင်း-အကြွင်းမရှိ
 ပြီးဖြစ်၍-သုပညေယျ ဖြစ်သဖြင့်-အလွန် သန့်စင်စွာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအကျဉ်းပြ
 အပ်သမျှ-ဥဒ္ဓေသအပြီးသတ်-စကားရပ်အလုံးစုံကို၊ ဘိယျေအတိရေကံ၊
 အလွန်ကျယ်ဝန်းစွာ၊ ဣမဇ္ဈမိသံအဋ္ဌကထာယံ၊ ဤသံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌၊
 နဝိစာရယိဿာမိ၊ ငါတို့မစီရင်ကုန်ပြီ။ ။

၁၈ သေဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ်သည်၊ စတုန္ဒမ္ပိ အာဂမာနံ၊ ခုဒ္ဒက
 နိကာယမှတပါး-လေးပါးကုန်သောနိကာယတို့၏လည်း၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌
 ဌတွာ၊ တည်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောနိကာယတို့၌၊ ယထာဘာသိတံ၊
 အကြင်အကြင်ဘုရားရှင်ဟောတော်မူအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပကသ
 သယိဿတိ၊ ပြလတ္တံ့။ ။

၁၉ ဣစ္စေဝဣတိဇေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ မန
 သိ၊ စိတ်၌၊ သန္နိဝါယ၊ ကောင်းစွာထား၍၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမ္ပိဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂမ္ပိ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိ

၆ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မဂ်ကိုလည်း။ ဂဟေတွာန၊ ဉာဏ်ဖြင့်ဆောင်ယူ၍၊ ဧတာယ၊ ဤသာရတ္ထ
ပကာသနီအမည်ရှိသော၊ အဋ္ဌကထာယ၊ သံယုတ် အဋ္ဌကထာနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊
ထပ်တူညီမျှ၊ သံယုတ္တိမိနိသမိတံ၊ သံယုတ်နိကာယကိုမှီသော၊ အတ္ထံ၊ အ
နက်ကို၊ ဝိဇာနာထ၊ သိကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ရတနတ္ထယပဏာ
မအစကရုဏပ္ပကာရအဆုံးရှိသောစကားအပြီးတည်း။ ။

၁-နဠဝဂ်-၁-ဒေဝတာသံယုတ်။

၁ သံယုတ္တာဂမဝရဿအတ္ထံပကာသယိဿာမိတိ။ သံယုတ္တာဂမဝ
ရဿအတ္ထံပကာသယိဿာမိဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊
ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ယဿသံယုတ္တာဂမဝရဿ၊
အကြင်အာဂမဝရဖြစ်သော သံယုတ်နိကာယ်၏၊ အတ္ထံ၊ အဋ္ဌကထာကို၊
ပကာသယိဿာမိ၊ ပြပေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညာတံ၊ ဝန်ခံအပ်၏၊ သော
သံယုတ္တာဂမောနာမ၊ ထိုသံယုတ် နိကာယ်ဟူသည်၊ သဂါထာ ဝဂ္ဂေါ၊
သဂါထာဝဂ်၊ နိဒါနဝဂ္ဂေါ၊ နိဒါနဝဂ်၊ ခန္ဓကဝဂ္ဂေါ၊ ခန္ဓကဝဂ်၊ သဠာယ၊
တနဝဂ္ဂေါ၊ သဠာယတနဝဂ်၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော
အပြားအားဖြင့်၊ ပဉ္စဝဂ္ဂေါ၊ ငါးဝဂ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတ္တတော၊
သုတ်အားဖြင့်၊ ။ သတ္တသုတ္တသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်သောသုတ်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တသုတ္တသတာနိစ၊ ခုနစ်ရာသောသုတ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ခွါသဗ္ဗိစေဝသုတ္တာနိ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်သုတ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧသော၊ ဤခုနစ်ထောင်-ခုနစ်ရာ-ခြောက်
ဆဲ့နှစ်သုတ် အပေါင်းသည်၊ သံယုတ္တသင်္ဂဟော၊ သံယုတ္တသင်္ဂဟမည်
၏၊ ။ ဘာဏာဝါရတော၊ ဘာဏာဝါရအားဖြင့်၊ ဘာဏာဝါရသတံ၊ ဘာဏ
ဝါရတရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသံယုတ္တနိကာယ်၏၊ ဝဂ္ဂေ
သု၊ ဝဂ်တို့တွင်၊ သဂါထာဝဂ္ဂေါ၊ သဂါထာဝဂ်သည်၊ အာဒိ၊ အစဝဂ်မည်
၏၊ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့တွင်၊ ဩဃာတရုဏသုတ္တံ၊ ဩဃာတရုဏသုတ်
သည်၊ အာဒိ၊ အစသုတ်မည်၏၊ တဿသမိ၊ ထိုဩဃာတရုဏသုတ် ၏
လည်း၊ ဧဝံမေသုတန္တိ အာဒိကံ၊ ဧဝံမေသုတံဤသို့အစရှိသော၊ အာယသ္မ
တာအာနန္ဓေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပဌမမဟာသင်္ဂီတိကာလေ၊ ရှေးဦးစွာ
မဟာသင်္ဂီ ဟနာတင်သောကာလ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ နိဒါနံ၊ နိဒါနံ
သည်၊ အာဒိ၊ အစမည်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သာဓေသပဌမမဟာသင်္ဂီ

တိ၊ထိုပဌမသင်္ဂါယနာကို၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ၊ သုမင်္ဂလ ဝိလာသိနိ
 အမည်ရှိသော၊ ဒိဃနိကာယဥ္စကထာယ၊ ဒိဃ နိကာယ် အဋ္ဌကထာ၏၊
 အာဒိမ္မိ၊အစဉ်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊မယ၊ငါသည်၊ဝိတ္ထာရိတာ၊ချွဲအပ်
 ပြီးတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ထိုပဌမ-မဟာသင်္ဂါယနာကို၊တတ္ထ၊ထိုသု
 မင်္ဂလ-ဝိလာသိနိအမည်ရှိသော-ဒိဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌၊ဝိတ္ထာရိတာန
 ယေနေဝ၊ ချွဲအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် သာသျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ ။
 ပန၊ထိုမှတပါး ။ဇေဝံဓေသုတန္တိ အာဒိကံ၊ ဇေဝံဓေသုတံဤသို့ အစရှိသော
 ယံဇေတံနဒါနံ၊ အကြင် အတ္တန္တရ-နိဒါန်းကို၊ ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ထို
 အတ္တန္တရနိဒါန်း၌၊သန္တိဝိဇ္ဇံ၊ကောင်းစွာတည်သော၊ဇေဝန္တိ ပဒံ၊ဇေဝံဟူသော
 ပုဒ်သည်၊နိပါတပဒံ၊နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ မေတိအာဒိနိ၊မေဤသို့အစရှိသော
 ပုဒ်တို့သည်၊ နာမပဒါနိ၊နာမ်ပုဒ်တို့တည်း၊ သာဝတ္ထိယံဝိဟရတိတိတ္ထေ၊
 သာဝတ္ထိယံဝိဟရတိဟူသော-ဤပါဠိ၌၊ဝိတိ၊ဝိဟူသောပုဒ်သည်၊ဥပသဂ္ဂ
 ပဒံ၊ဥပသာရပုဒ်တည်း၊ ဟရတိတိ၊ဟရတိဟူသောပုဒ်သည်၊ အာချာတ
 ပဒံ၊အာချာတ်ပုဒ်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တာဝ၊ပဒတ္တစသည်၏-ရှေးဦးစွာ၊
 ဣမိနာနယေန၊ဤဆိုအပ်ပြီးသော-ဇေဝန္တိနိပါတပဒံအစရှိသော နည်းဖြင့်၊
 ပဒဝိဘာဝေါ၊ပုဒ်တို့ကိုဝေဘန်ခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ ။

အတ္ထတောပန၊ပဒတ္တအားဖြင့်ကား၊ ဇေဝံသဒ္ဓေါ၊ဇေဝံသဒ္ဓါသည်၊ ဥပမူ
 ပဒေသသမ္ပဟံသနဂရဟဝစနသမ္ပုဋ္ဌဟာကာရ နိဒဿနာဝေရဏာဒိ
 အနေကတ္ထပဘောဒေါ၊နှိုင်းယှဉ်ခြင်း အနက်-ညွှန်းခြင်းအနက်-ရှင်ခြင်းအ
 နက်-ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်-စကားကိုဝန်ခံခြင်းအနက်-အခြင်းအရာဟူသော
 အနက်-ညွှန်းပြခြင်းအနက်-ဆုံးဖြတ်ခြင်း အစရှိသော-များသောအနက်
 အပြားရှိ၏၊တထာတံဝစနံ၊ ထိုသို့ဇေဝံသဒ္ဓါသည်-ဥပမာအနက် စသည်၌
 ဖြစ်၏ဟုငါဆိုသော-စကားသည်၊ ဟိယုတ္တံ၊သင့်၏၊ သေဇေသော၊ဤဇေဝံ
 သဒ္ဓါသည်၊ ဇေဝံဇာတေန မစ္စေန ကတ္တဗ္ဗံ ကုသလံ ဗဟုန္တိ ဇေမာဒိသု၊ဇေဝံ
 ဇာတေနမစ္စေနကတ္တဗ္ဗံကုသလံဗဟု ဤသို့အစရှိသော-ပါဠိရပ်တို့၌၊ဥပ
 မာယံ၊နှိုင်းယှဉ်ခြင်းဟူသောအနက်၌၊အာဂတော၊လာ၏၊ဇေဝံတထာ၊ထို
 အတူ၊ဇာတေန၊ဖြစ်သော၊မစ္စေန၊သတ္တဝါသည်၊ဗဟု၊များစွာ၊ကုသလံ၊
 ကုသိုလ်ကို၊ကတ္တဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏၊ ဇေဝံတေအဘိက္ကမိတဗ္ဗံဇေဝံပဋိက္ကမိတဗ္ဗန္တိ
 အာဒိသု၊ဇေဝံတေအဘိက္ကမိတဗ္ဗံဇေဝံပဋိက္ကမိတဗ္ဗံဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်
 တို့၌၊ဥပဒေသ၊ညွှန်းခြင်းအနက်၌၊အာဂတော၊လာ၏၊ဇေဝံ၊ဤသို့၊ တေ၊
 သင်သည်၊အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ရှေးသို့တက်အပ်၏၊ ဇေဝံ၊ဤသို့၊ပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ၊

၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

နောက်သို့ဆုတ်အပ်၏။ ဇေဝမေတံဘဂဝါ ဇေဝမေတံသုဂတာတိ အာဒိသု၊
 ဇေဝမေတံဘဂဝါ ဇေဝမေတံသုဂတာဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့ရပ်၌၊ သမ္ပဟံ
 သနေ၊ ရှင်ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီး
 သောမြတ်စွာဘုရား၊ ဇေဝံ၊ ဤစကားတော်သည်။ ဇေဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်
 မူတိုင်းမှန်ပေ၏။ သုဂတာ၊ ကောင်းသောစကားကို-ဆိုတော်မူတတ်သော
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဇေဝံ၊ ဤစကားတော်သည်။ ဇေဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူတိုင်း
 မှန်ပေ၏။ ဇေဝမေဝပနာယံ ဝသလီယသို့ ဝါတသို့ ဝါ တဿမုဏ္ဍကဿ
 သမဏဿဝဏ္ဏံ ဘာသတိတိအာဒိသု၊ ဇေဝမေဝပနာယံ ဝသလီယသို့ ဝါ
 တသို့ ဝါတဿမုဏ္ဍကဿသမဏဿဝဏ္ဏံ ဘာသတိဤသို့အစရှိသော
 ဗြာဟ္မဏသံယုတ်ပါဠိတို့၌၊ ဂရဟဏေ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊
 လာ၏။ ဇေဝမေဝပန၊ ဤသို့ယုတ်သောအကျင့်ရှိလျက်၊ အယံဝသလီ၊ ဤသူ
 ယုတ်မာသည်၊ ယသို့ တသို့ ဝါ၊ ဟူးဟူးငြားငြားသော-အကြောင်း၌၊ မုဏ္ဍ
 ကဿ၊ ဦးပြည်းဖြစ်သော၊ တဿသမဏဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေး
 ဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ မြီးမွမ်း၍ဆိုလေတိသနည်း၊ ဇေဝံဘန္တေတိခေါတေတိက္ခူ၊
 ဘဂဝတောပစ္စသောသုန္တိ အာဒိသု၊ ဇေဝံဘန္တေတိခေါ တေတိက္ခူ၊ ဘဂဝ
 ဟောပစ္စသောသုဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝစနသမ္ပဒိဂ္ဂဟေ၊ စကား
 တော်ကိုဝန်ခံခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 ဇေဝံသာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့
 သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စသောသု၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ၊ ဇေဝံဗျာ
 ခေါအဟံဘန္တေဘဂဝတာဓမ္မံ ဒေသိတံ အာဇာနာမိတိအာဒိသု၊ ဇေဝံဗျာ
 ခေါအဟံဘန္တေဘဂဝတာဓမ္မံဒေသိတံအာဇာနာမိဤသို့အစရှိသောပါဠိ
 ရပ်တို့၌၊ အာကာရေ၊ အခြင်းအရာဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေဝံဗျာခေါ၊
 ဤသို့ဟောတော်မူတိုင်းသော-အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။
 ဇေဝိတွံမာဏဝက (ပ)အနုကမ္ပံဥပါဒါယာတိအာဒိသု၊ ဇေဝိတွံမာဏဝ
 က(ပ)အနုကမ္ပံဥပါဒါယဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ နိဒဿနေ၊ သရုပ်
 ကိုပြခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ မာဏဝက၊ လူလင်၊ တွံ၊ သင်သည်
 ဇေဝိ၊ လာလှည့်၊ ယေနယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊
 အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနတတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပ
 သာကံမ၊ ကပ်လေလော၊ ဥပသာကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ မမ၊ မှီ၏။ ဝစနေန၊

စကားဖြင့်၊ သမဏံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အပ္ပါဗာ
 ခံ၊ အနာမရှိခြင်းကို၊ အပ္ပါတကံ၊ ဆင်းရဲမရှိခြင်းကို၊ လဟုဋ္ဌာနံ၊ ခံကျန်း
 ခြင်းကို၊ ဗလံ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဗာသုပိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း
 ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်လေလော၊ တောဒေယျပုတ္တော၊ တောဒေယျပုတ္တား၏
 သားဖြစ်သော၊ သုဘော၊ သုဘအမည်ရှိသော၊ မာဏာဝေါ၊ လူလင်သည်၊
 တဝန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အပ္ပါဗာခံ၊ အနာမရှိခြင်းကို၊ အပ္ပါ
 တကံ၊ ဆင်းရဲမရှိခြင်းကို၊ လဟုဋ္ဌာနံ၊ ခံကျန်းခြင်းကို၊ ဗလံ၊ အားနှင့်ပြည့်
 စုံခြင်းကို၊ ဗာသုပိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ပါလေ၊ ဝေဉ္ဇ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လေ
 လော၊ သာရအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘဝံအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်၊ ယေနယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ တောဒေယျပုတ္တဿ၊ တောဒေယျ
 ပုတ္တား၏ သားဖြစ်သော၊ သုဘဿ၊ သုဘအမည်ရှိသော၊ မာဏာဝဿ၊
 လူလင်၏၊ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေနတတ္ထ၊ ထိုသုဘလူလင်
 ၏အိမ်သို့၊ အနုကဗ္ဗံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပ
 သကံမတု၊ ကပ်တော်မူစေချင်၏၊ တံကိံ မညထကာလာမာ (ပ)ဇံနော
 ဧတ္ထဟောတိတိအာဒိသု၊ တံကိံ မညထကာလာမာ (ပ)ဇံနောဧတ္ထဟော
 တိဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ အဝဓာရဟော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းအနက်၌၊
 အာဂတော၊ လာ၏၊ ကာလာမာ၊ ကာလာမအမျိုးတို့၊ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့
 သောစကားကို၊ ကိံ မညထ၊ အသို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤ
 တရားတို့သည်၊ ကုသလာဝါ၊ ကုသိုလ်တို့လော၊ အကုသလာဝါ၊ အကု
 သိုလ်တို့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တို့ပါတည်း၊ သာဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်လည်းရှိကုန်
 သလော၊ အနဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်လည်းမရှိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး
 တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝိညူဂရဟိတာဝါ၊ ပညာရှိတို့သည်-ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သလော၊ ဝိညူ
 ပသတ္တာဝါ၊ ပညာရှိတို့သည်ဦးပွန်းအပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝိညူဂရဟိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်
 ကဲ့ရဲ့အပ်ပါကုန်၏၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သော၊ သမာဓိန္နာ၊ ကောင်း
 စွာယူအပ်သောကံတည်အပ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤအကုသိုလ်တရား
 တို့သည်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တ
 န္တိဝါ၊ ဖြစ်ကုန်သလော၊ နောဝါသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သလော၊ ကထံ၊

၁၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အဘယံသို့လျှင်၊ ဧတ္ထဧတေသုဓမ္မေသု၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့၌၊ ဝေ၊ သင်ဒါယကာတို့၏၊ မတိ၊ အယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သော၊ သမာဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ဆောက်တည်အပ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့စီးပွားမရှိခြင်းဆင်းရဲခြင်းငှါဖြစ်ကုန်၏ ဟူ၍သာလျှင်၊ ဧတ္ထဧတေသု ဓမ္မေသု၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ မတိ၊ အယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သွာယံသော၊ အယံဇေဝံသဒ္ဓေါ၊ ထိုဇေဝံသဒ္ဓါကို၊ ဣမေ၊ ဤဇေဝံသေသုတံဟူသောဝါကျ၌၊ အာကာရနိဒဿနာဝစာရဏေသု၊ အာကာရအနက်-နိဒဿနအနက်-အဝစာရဏအနက်တို့၌၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောအနက်ရှိသောဇေဝံသဒ္ဓါတို့တွင်၊ အာကာရဧတ္ထန၊ အာကာရ အနက်ရှိသော၊ ဇေဝံသဒ္ဓေန၊ ဇေဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ ကိဒီပေတိ၊ အဘယံသို့ပြသနည်းဟူမူကား၊ နာနာနယနိပုဏံ၊ အထူးထူးကုန်သောနည်းတို့ဖြင့်သိမ်မွေ့သော၊ အနေကဏ္ဍာသယသမုဋ္ဌာနံ၊ များစွာသော မြတ်သော အလိုကြောင့်ဖြစ်သော၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နံ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိဝိဓပါနိဟာရိယံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော အံ့ဘွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓဂန္တိရံ၊ အကြောင်းအကျိုးဒေသနာအသိဉာဏ်တို့နက်နဲခြင်းရှိသော၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊ သကသကဘာသာနုဣပတော၊ မိမိ မိမိတို့၏ ဘာသာအားလျော်စွာ၊ သောတပထံ၊ သောတရွာရသို့၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ရောက်သော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သဗ္ဗပ္ပကာရေန၊ အလုံးစုံသောအပြားအားဖြင့်၊ ကော၊ အဘယံသုသည်၊ ဝိညာတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်အံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗထာမေနပန၊ အလုံးစုံသောအစွမ်းဖြင့်မူကား၊ သောတုကာမတံ၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတွာပိ၊ ဖြစ်စေ၍လည်း၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံဥပသက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏၊ မယာပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ဧကေနာကာရေန၊ တခုသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သုတံဥပသက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ နိဒဿနက္ခေန၊ နိဒဿနအနက်ရှိသောဇေဝံသဒ္ဓေန၊ ဇေဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နသယတ္ထု၊ အလိုလိုမသိ၊ မယာ၊

ငါသည်၊ ဣဒံ၊ ဤတရားကို၊ နသန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိမောစေန္ဒြော၊ လွတ်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤသို့တရားဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏၊ မယာပိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တရားဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ တေန၊ ထိုနိဒဿနအနက်ရှိသောဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ သကလသုတ္တံ၊ အလုံးစုံသောသုတ်ကို၊ နိဒဿတိ၊ ညွှန်းပြ၏၊ အဝဓာရဏတ္ထေန၊ အဝဓာရဏအနက်ရှိသော၊ ဧဝံသဒ္ဓေန၊ ဧဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေ၊ ငါတရား၏၊ ဗဟုသုတာနံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံ၊ ယံဣဒံယောအယံအာနန္ဒော၊ အကြင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံသောအာနန္ဒော၊ ထိုအာနန္ဒာသည်၊ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဂတိမန္တာနံ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သတိမန္တာနံ၊ သတိရှိကုန်သော၊ ဓိတိမန္တာနံ၊ သမာဓိရှိကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ မေ၊ ငါတရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံ၊ ယောအယံအာနန္ဒော၊ အကြင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံသောအာနန္ဒော၊ ထိုအာနန္ဒာသည်၊ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာစ၊ မြတ်စွာတရားသည်လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္တကုသလော၊ အကျိုး၌လိမ္မာ၏၊ ဓမ္မကုသလော၊ အကြောင်း၌လိမ္မာ၏၊ ဗျဉ္ဇနကုသလော၊ အက္ခရာဝုဒ်ဝါကျ၌လိမ္မာ၏၊ နိရုတ္တိကုသလော၊ ဝိဂြိုဟ်၌လိမ္မာ၏၊ ပုဗ္ဗာပရကုသလော၊ ရှေးနောက်၌လိမ္မာ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မသေနာပတိနာစ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သောရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်းကောင်း၊ ပဿတ္တတာဝါနုဂ္ဂံ၊ ပြီးပွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်အားလျော်စွာ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓာရဏဗလံ၊ ဆောင်ရှင်ခြင်းတည်း ဟူသောအစွမ်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သောတုကာမတံ၊ ကြားနာလိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဖနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်၊ မေယာ၊ ငါသည်၊ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏၊ တဉ္စခေါဥပဓာရဏံ၊ ထိုသို့မှတ်လိုက်ရခြင်းသည်လည်း၊ အတ္တတောဝါ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနတောဝါ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနန္တံ၊ မယုတ်၊ အနဓိကံ၊ မလွန်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤတရားဟောတော်မူတိုင်း သာလျှင်၊

၁၂ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသိဝိသု-ပဌမတွဲ။

ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ အညယံ၊ တပါးသော အားဖြင့်၊ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောတုကာမတံ၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊
ဖြစ်စေ၏။ ။

မေသဒ္ဓေါ၊ မေသဒ္ဓါသည်၊ ဂီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊ ကရိုဏ်း
သမ္ပဒါနိဝိဘာတ်အနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကား
သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဿမေသဒ္ဓဿ၊ ထိုမေသဒ္ဓါ၏၊ ဂါထာဘိဂိတံမေ
အဘောဇနေယျန္တိ အာဒိသု၊ ဂါထာဘိဂိတံမေအဘောဇနေယျံ ဤသို့အစရှိ
သောဗြဟ္မဏသံယုတ်ပါဠိတို့၌၊ မယာတိအတ္ထော၊ မယာဟူသောအနက်
ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မေမယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဂါထာ
ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဘိဂိတံ၊ ရှေးရှုသိအပ်ရသည့်လတ်ကို၊ အဘောဇ
နေယျ၊ မသုံးလောင်အပ်၊ သာရမေဘန္တေဘဂဝါ သံဝိတ္တေနဓမ္မံဒေသေ
တူတိအာဒိသု၊ သာရမေဘန္တေဘဂဝါ သံဝိတ္တေနဓမ္မံ ဒေသေတု-ဤသို့
အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ မဟန္တိအတ္ထော၊ မဟံဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ သာရအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။
မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအား
ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဓမ္မဒါယာဒါ
မေတိက္ခဝေဘဝထာတိအာဒိသု၊ ဓမ္မဒါယာဒါမေတိက္ခဝေ ဘဝထ ဤသို့
အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ မမာတိအတ္ထော၊ မမဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မေမေ၊ ငါတုရား၏
ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရားတည်းဟူသောအမွေရှိကုန်သည်။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်
လော့၊ ဣပေန၊ ဤဝံမေသုတံဟူသောဝါကျ၌ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သုတံ
ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ မေ၊ ငါ၏၊ သုတံဥပစာရ
ဏံ၊ မှတ်လိုက်ရခြင်းတည်း။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ အတ္ထုဒ္ဓယေန၊ အနက်နှစ်
ပါးအပေါင်း၌၊ မေသဒ္ဓေါ၊ မေသဒ္ဓါသည်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ။

သုတန္တိ ပဒဿ၊ သုတံဟူသောဝုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗေါ၊ သိအပ်၏။ သဥပသဂ္ဂေါစ၊ ဥပသါရဝုဒ်နှင့်တကွလည်းဖြစ်သော
အနုပသဂ္ဂေါစ၊ ဥပသာရဝုဒ်နှင့်တကွလည်းမဖြစ်သော၊ အယံသုတသဒ္ဓေါ၊
ဤသုတသဒ္ဓါသည်၊ ဂမနဝိသုတကိလိန္နံ၊ ပမိတာနုယောဂသောတဝိညေ
ယူသောတစ္ဆါရာနုသာရ ဝိညာတာဒိအနေကတ္ထပဘောဒေါ၊ သွားခြင်း အ
နက် ထင်ရှားခြင်းအနက် အလိမ်းလိမ်းကပ်ခြင်းအနက် ပွားစေအပ်သော
အနက်-အဖန်တလဲလဲလို့ လပြုခြင်းအနက်-သောတ ဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်

သောအနက်-သောတဒ္ဓါရသို့ရောက်သောစကားသံကိုအစဉ်အောက်မေ့၍
သိအပ်သောအနက်-စသောများသော အနက် အပြားရှိ၏။တထာ တံ
ဝစနံ။ထိုစကားသည်။ဟိယုတ္တံ။သင့်၏။အံသယ။ထိုသုတသဒ္ဓါ၏။သေနာယ
ပသုတောတိအာဒိသု။သေနာယပသုတောဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ဂစ္ဆန္တော
သွားသည်။ဣတိအတ္ထော။ဤအနက်ကို။ဒဗ္ဗဗ္ဗော။မှတ်အပ်၏။သေနာယ။
စစ်သည်ဖြင့်။ပသုတော။သွား၏။သုတဓမ္မသပဿတောတိ အာဒိသု။
သုတဓမ္မသပဿတောဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ဝိသုတဓမ္မသ။ထင်ပြီး
သောသုတ္တလေးပါးတရားရှိသော။ဣတိအတ္ထော။ဤအနက်ကို။ဒဗ္ဗဗ္ဗော။
မှတ်အပ်၏။သုတဓမ္မသ။ထင်ပြီးသောသုတ္တလေးပါးတရားရှိသော။ပဿ
တော။ဥာဏ်မျက်စိဖြင့်ငြိုးသော။ဝိဏာသဝဿ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။
အဝသုတာအဝသုတဿာတိအာဒိသု။အဝသုတာအဝသုတဿာဤ
သို့အစရှိသည်တို့၌။ကိလိန္နာ။သုက်အလိမ်းလိမ်းကပ်သောမိန်းမသည်။ကိ
လိန္နဿ။ကိလေသာဖြင့်စွတ်သောယောကျ်ားအား။ဣတိအတ္ထော။ဤအနက်
ကို။ဒဗ္ဗဗ္ဗော။မှတ်အပ်၏။အဝသုတာ။ကိလေသာဖြင့် စွတ်သော မိန်းမ
သည်။အဝသုတဿ။ကိလေသာဖြင့်စွတ်သောယောကျ်ားအား။တုဗ္ဗေ
ဟိပုညံပသုတံအနပ္ပကန္တိအာဒိသု။တုဗ္ဗေဟိ ပုညံပသုတံ အနပ္ပကံဤသို့
အစရှိသည်တို့၌။ဥပစိတံ။ပွားစေအပ်ပြီ။ဣတိအတ္ထော။ဤအနက်ကို။
ဒဗ္ဗဗ္ဗော။မှတ်အပ်၏။တုဗ္ဗေဟိ။သင်တို့သည်။အနပ္ပကံ။များစွာသော။ပုညံ။
ကောင်းမှုကို။ပသုတံ။ပွားစေအပ်ပြီ။ယေဈာနပ္ပသုတာမိရာတိ အာဒိသု။
ယေဈာနပ္ပသုတာမိရာဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ဈာနနုယုတ္တာ။ဈာန်၌အဖန်
တလဲလဲလုံ့လပြုကုန်၏။ဣတိအတ္ထော။ဤအနက်ကို။ဒဗ္ဗဗ္ဗော။မှတ်အပ်၏။
ယေမိရာ။အကြင်ပညာရှိတို့သည်။ဈာနပ္ပသုတာ။ဈာန်၌လုံ့လပြုကုန်၏။
ဒိဗ္ဗသုတံမုတန္တိအာဒိသု။ဒိဗ္ဗသုတံမုတံဤသို့အစရှိသည်တို့၌။သောတ
ဝိညေယျံ။သောတဝိညာဉ်ဖြင့်-သိအပ်၏။ဣတိအတ္ထော။ဤအနက်ကို။
ဒဗ္ဗဗ္ဗော။မှတ်အပ်၏။ဒိဗ္ဗံ။မြင်အပ်၏။သုတံ။ကြားအပ်၏။မုတံ။ငွေ့အပ်၏။
သုတဓရောသုတသန္တိစယောတိအာဒိသု။သုတဓရောသုတသန္တိစယော
ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။သောတဒ္ဓါရနုသာမေဝိညာတဓရော။သောတဒ္ဓါရ
သို့ရောက်ပြီးသော စကားအသံကို-အစဉ်အောက်မေ့သဖြင့်-သိအပ်ပြီး
သောတရားကိုဆောင်တတ်သည်။ဣတိအတ္ထော။ဤအနက်ကို။ဒဗ္ဗဗ္ဗော။
မှတ်အပ်၏။သုတဓရော။သင်ပြီးသော တရားကိုဆောင်သည်။သုတသန္တိ
စယော။သင်ပြီးသောတရားကို-အဖန်အလဲလဲ လေ့လာသည်။ဣတိအတ္ထော။ဤ

၁၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဧဝံမေသုတံစသော-ဝါကျဋ္ဌိကား၊ အဿ၊ ထိုသုကသဒ္ဓါ၏၊ သောတဒ္ဓါရာ
 နုဿာရေန၊ သောတဒ္ဓါရသို့ရောက်သော-စကားအသံကို-အစဉ်ကြံအော်
 မေ့သဖြင့်၊ မေမယာ၊ ငါသည်။ ဥပဓာရိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ ဥပဓာရိတံ၊ မှတ်လိုက်ရခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်
 ၏၊ ဟိဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ ချွေးအံ့၊ မေသဒ္ဓဿ၊ မေသဒ္ဓါ၏၊ မယာတိအတ္ထေ
 မယာဟူသောအနက်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ သောတဒ္ဓါရာနုဿာရေန၊ သောတဒ္ဓါရသို့ရောက်သော
 စကားအသံကို-အစဉ်အောက်မေ့သဖြင့်၊ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရ၏၊
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤကမ္မတ္ထအနက်သည်၊ ယုတ္တတိ၊ သင့်၏၊ မမာတိအတ္ထေ၊ မမဟူ
 သောအနက်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မမ၊ ငါ၏၊ သုတံ၊ ကြားခြင်း
 သည်၊ သောတဒ္ဓါရာနုဿာရေန၊ သောတဒ္ဓါရသို့ရောက်သောစကားအသံ
 ကိုအစဉ်အောက်မေ့သဖြင့်၊ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရခြင်းသည်၊ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ဤဘာဝတ္ထအနက်သည်၊ ယုတ္တတိ၊ သင့်၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဧတေသုပဒေသု၊ ထိုပုဒ်တို့၌၊ ဧဝန္တိ
 ပဒံ၊ ဧဝံဟူသော ပုဒ်သည်၊ သောတဝိညာဏာဒိ ဝိညာဏ ကိစ္စနိဒဿနံ၊
 သောတဝိညာဉ် အစရှိသည်တို့၏-ဝိညာဏကိစ္စကို ပြသော ပုဒ်တည်း။
 မေတိပဒံ၊ မေဟူသောပုဒ်သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဝိညာဏသမ္ပေ
 ဝုဂ္ဂလနိဒဿနံ၊ ဝိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော-ဝုတ္တိလ်ကိုပြသောပုဒ်တည်း။ သု
 တန္တိ ပဒံ၊ သုတံဟူသောပုဒ်သည်၊ အဿဝနဘာဝပ္ပနိက္ခေပတော၊ မကြား
 နာအပ်သည်၏အဖြစ်ကို-ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ အနုနာနမိကာဝိပရိတဂ္ဂဟဏ
 နိဒဿနံ၊ မယုတ်မလွန်မှတ်ခြင်း-မဖောက်မပြန် ယူခြင်းကို-ပြကြောင်း
 တည်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဧဝန္တိ ပဒံ၊ ဧဝံဟူသောပုဒ်သည်၊ သောတဒ္ဓါ
 ရာနုဿာရေန၊ သောတဒ္ဓါရသို့ ရောက်သောအသံကို-အစဉ်အောက်မေ့
 သဖြင့်၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်သော၊ တဿာဝိညာဏဇီဝိယာ၊ ထိုသောတဝိညာ
 ဏာဇီဝိ၏၊ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏေ၊ အာ
 ရုံ၌၊ ပဝတ္တိဘာဝပ္ပကာသနံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို-ပြကြောင်းတည်း။ မေ
 တိပဒံ၊ မေဟူသော ပုဒ်သည်၊ အတ္တပ္ပကာသနံ၊ မိမိကိုယ်ကို-ပြကြောင်း
 တည်း။ သုတန္တိ ပဒံ၊ သုတံဟူသောပုဒ်သည်၊ ဓမ္မပ္ပကာသနံ၊ နာအပ်သော
 ဓမ္မကိုပြကြောင်းတည်း။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်-ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
 သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဧဝံမေသုတံဟူသောပုဒ်၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။

နာနုပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးသော အပြားပြားအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ
 နှီးပဝတ္တယ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏဝိတိယာ၊ ဝိညာဏဝိတိဖြင့်၊ မယာ၊ ငါ
 သည်၊ အညံ့၊ တပါးသော ကိစ္စကို၊ နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ ကာ
 ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ အယံ၊ ဤ၊ တရားကို၊ သုတော၊ နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ အယံ၊
 ဤသည်လျှင်၊ သင်္ခေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ တထာ၊ ထို၊ ဧဝံ၊ ဤပင်၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သောပုဒ်သည်၊ နိဗ္ဗိသိတဗ္ဗပ္ပကာသနံ၊ ညွှန်းအပ်သောဓမ္မကို-ပြုကြောင်း
 တည်း၊ မေတိ၊ မေဟူသောပုဒ်သည်၊ ပုဂ္ဂလပ္ပကာသနံ၊ တရားနာသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို-ပြုကြောင်းတည်း၊ သုတန္တိ၊ သုတံဟူသောပုဒ်သည်၊ ပုဂ္ဂလ
 ကိစ္စပကာသနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိစ္စကို-ပြုကြောင်းတည်း၊ ဣဒံ၊ အဓိပ္ပါယ်၊ ဤ
 သို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံ၊ သုတ္တံ၊
 အကြင်သုတ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဗ္ဗိသိသာမိ၊ ညွှန်းအံ့၊ တံ၊ သုတ္တံ၊ ထိုသုတ်
 ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ဥပလက္ခိတံ၊ ဖြတ်လိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဣဒံ၊ အဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဧဝံ၊ ဤသောသဒ္ဓေါ၊ ဧဝံဟူသောဤ
 သဒ္ဓါသည်၊ ယသ၊ ဝိတ္တသန္တာနသ၊ အကြင်စိတ်အစဉ်၏၊ နာနာကာရပ္ပ
 ဝတ္တိယာ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော၊ အခြင်းအရာအားဖြင့်-အာရုံဖြစ်
 ခြင်းကြောင့်၊ နာနုတ္တဗျဉ္ဇနဂဟဏံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော-အနက်
 သဒ္ဓါကိုယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ၊ ဝိတ္တသန္တာနသ၊ ထိုစိတ်
 အစဉ်ဖြင့်၊ နာနာကာရနိဗ္ဗေသော၊ အထူးထူးအပြားပြားသော-အခြင်းအ
 ရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို-ပြုကြောင်းတည်း၊ ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဝံ၊ အယံ၊ ပညတ္တိ၊
 ဧဝံဟူသောဤပညတ်သည်၊ အာကာရပညတ္တိ၊ အခြင်းအရာကိုအပြားအား
 ဖြင့်-သိစေခြင်းတည်း၊ မေတိ၊ ဧဝံသောသဒ္ဓေါ၊ မေဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊
 ကတ္တု၊ နိဗ္ဗေသော၊ ကတ္တားကိုပြုသော-သဒ္ဓါတည်း၊ သုတန္တိ၊ ဧဝံသောသဒ္ဓေါ၊
 သုတံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဝိသယ၊ နိဗ္ဗေသော၊ ကတ္တား၏အာရုံကိုပြုသော
 သဒ္ဓါတည်း၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောစကားဖြင့်၊ နာနာကာရပဝတ္တေန၊ အ
 ထူးထူးအပြားပြားသော-အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တသန္တာနေန
 စိတ်အစဉ်ဖြင့်၊ တံ၊ သမာဓိနော၊ ထိုစိတ်အစဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော-ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ကတ္တု၊ ဝိသယေ၊ ကတ္တား၏အာရုံကို၊ ဂဟဏသန္နိဋ္ဌာနံ၊ ယူခြင်း၌ဆုံး
 ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်
 ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသောသဒ္ဓေါ၊ ဧဝံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ပုဂ္ဂလကိစ္စနိဗ္ဗေ
 သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိစ္စကို ပြုသော-သဒ္ဓါတည်း၊ သုတန္တိ၊ ဧဝံသောသဒ္ဓေါ၊

၁၆ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သုတံဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ဝိညာဏကိစ္စနိဒ္ဒေသော၊ ဝိညာဉ်၏ကိစ္စကို
 ပြသောသဒ္ဒါတည်း။ မေတိဇေသောသဒ္ဒေါ၊ မေဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ဥတ
 ယကိစ္စယုတ္တရဂ္ဂလနိဒ္ဒေသော၊ ဂုဏလ-ဝိညာဏကိစ္စနှစ်ပါးနှင့်-ယှဉ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြသော-သဒ္ဒါတည်း။ ဧတ္ထဤသို့ပြရာ၌၊ အယံပနဤဆိုလတ္တံ့
 သည်ကား၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ သဝနကိစ္စဝိညာဏ သမင်္ဂီနာ၊
 တရားနာခြင်းကိစ္စရှိသောဝိညာဉ်နှင့်-ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟု
 ဆိုအပ်သော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝိညာဏဝသေန၊ ဝိညာဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 လန္ဩသဝနကိစ္စဝေါဟာရေန၊ ရအပ်သောတရားနာခြင်း-ကိစ္စဟူသောဝေါ
 ဟာရဖြင့်၊ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊
 သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဇေံမေသုတံဟူသောဝါကျ၌၊ ဇေန္တိစ၊ ဇေံဟူသောပုဒ်သည်
 လည်းကောင်း၊ မေတိစ၊ မေဟူသောပုဒ်သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ ကဋ္ဌ
 ပရမတ္ထဝသေန၊ ဆတ်ဆတ်သောပရမတ္ထ၏-အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာန
 ပညတ္တိ၊ ထင်ရှားမရှိသောပညတ်တည်း၊ ဟိတဒေဝယုတ္တံ၊ ထိုစကားသည်
 သင့်၏၊ ဧတ္ထဤဇေံမေသုတံဟူသော-ဝါကျ၌၊ ဇေန္တိဝါ၊ ဇေံဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ မေတိဝါ၊ မေဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယံနိဒ္ဒေသံ၊ အကြင်ပြခြင်းကို၊
 လဘောထ၊ ရရာ၏၊ တံနိဒ္ဒေသံ၊ ထိုပြခြင်းသည်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအား
 ဖြင့်၊ ကိ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ သုတန္တိ အယံပညတ္တိ၊ သုတံဟူသော
 ဤပညတ်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ ထင်ရှားရှိသောပညတ်တည်း၊ ဟိကသ္မာ
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ ထင်ရှားရှိသော-ပညတ်သည်၊ ဟောကိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ဧတ္ထဤသို့တရားနာရာ၌၊ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်သဘောတ
 ရားကို၊ သောတေန၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဥပလက္ခံ၊ သိအပ်၏၊ တံဓမ္မဇာတံ
 ထိုသဘောတရားသည်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်
 ရှားရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှား
 ရှိသော-ပညတ်တည်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဇေန္တိစ၊ ဇေံဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ မေတိစ၊ မေဟူ၍လည်းကောင်း၊ တံတံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုထိုတရားသ
 ဘောကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်၊ ဥပါဒါပညတ္တိ၊
 ဥပါဒါပညတ်တည်း၊ သုတန္တိ အယံပညတ္တိ၊ သုတံဟူသောဤပညတ်သည်
 ဒိဋ္ဌာဒိနိ၊ မြင်ဘူးသော-အာရုံစသည်တို့ကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ ဝတ္တဗ္ဗ
 တော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်၊ ဥပနိဓာပညတ္တိ၊ ဥပနိဓာ ပညတ်တည်း၊
 ဧတ္ထဤဇေံမေသုတံဟူသော-ဝါကျ၌လည်း၊ ဇေန္တိဝစနေန၊ ဇေံဟူသော

သဒ္ဓါဖြင့်။ အသမ္ဘောဟံ။ ကြားနာအပ်သောသုတ်၌-တွေဝေခြင်းမရှိသည်
ကို၊ ဒိပတိ၊ ပြု၏။ ဟိတဒေဝယုတ္တံ။ ထိုစကားသည်လျှင်သင့်၏။ သမ္မုဋ္ဌော၊
တွေဝေသောသူသည်။ နာနပ္ပကာရပဋိဝေဓသမတ္ထော၊ များသောအပြား
ရှိသော-အနက်သဒ္ဓါကို ယူခြင်းဟူသော- အထူးထူးအပြားပြားရှိသော
တရားကိုမဖောက်မပြန်စွမ်းနိုင်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သုတန္တိ ဝစနေန၊
သုတံဟူသောစကားဖြင့်။ သုဘဿ၊ ကြားနာအပ်သောသုတ်၏။ အသမ္ဘော
သံ၊ မမေ့ မလျော့ခြင်းကို၊ ဒိပတိ၊ ပြု၏။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဒိပတိ၊
ပြသနည်း။ ယဿပုဂ္ဂသဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုတံ၊ မှတ်အပ်ပြီးသော
သဘောတရားသည်။ သမ္မုဋ္ဌံ၊ မေ့လျော့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂ
လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာလန္တရေန၊ ကာလရှည်ကြာသဖြင့်။ မယာ၊
ငါသည်။ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နပဋိဇာနာန္တိ၊
ဝန်မခံနိုင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အသမ္ဘောသံ၊ မမေ့ မလျော့ခြင်းကို၊ ဒိပတိ၊
ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿအာနန္ဓဿ၊ ထိုအာနန္ဓာ၏။ အသမ္ဘောဟောန၊ မတွေ
ဝေခြင်းကြောင့်။ ပညာသိဒ္ဓိ၊ ပညာ၏ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အ
သမ္ဘောသေနပန၊ မမေ့ မလျော့ခြင်းကြောင့်ကား။ သတိသိဒ္ဓိ၊ သတိ၏ပြီး
ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးအပြားရှိသော-သတိပညာ
တရားတို့တွင်၊ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော။ သတိယာ၊
သတိဖြင့်၊ ဗျဉ္ဇနာဝဓာရဏသမတ္ထတာ၊ သဒ္ဓါကိုမှတ်နိုင်ဆောင်နိုင်ခြင်း၌
စွမ်းနိုင်သောအဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။ သတိပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ သတိပြဋ္ဌာန်းခြင်း
ရှိသော။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အတ္ထပဋိဝေဓသမတ္ထတာ၊ သဒ္ဓါ၏အနက်ကို
သိခြင်း၌စွမ်းနိုင်သောအဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။ တဒုဘယ သမတ္ထတာ
ယောဂေန၊ သဒ္ဓါ၏အနက်နှစ်ပါးကိုသိခြင်း၌-စွမ်းနိုင်သောအဖြစ်နှင့်ယှဉ်
သောကြောင့်။ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နဿ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မကော
သဿ၊ တရားတည်းဟူသော-ဘဏ္ဍာတို့ကို၊ အနုပါလနသမတ္ထတာ
စောင့်ခြင်းငှါ-စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကတ္တသိဒ္ဓိ၊
တရားတည်း ဟူသော-ဘဏ္ဍာတို့ အဖြစ်၏ ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ။

အပရော၊ တပါးသော။ နယော၊ နည်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ပုစ္ဆတေ၊ ဆို
ဦးအံ့။ ဝေန္တိ ဝစနေန၊ ဧဝံဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။
မနသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ဒိပတိ၊ ပြု၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
ဒိပတိ၊ ပြသနည်း။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ မနသိကာရော

၁၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

တော၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နာနပ္ပကာရ ပုဒ္ဓိဝေသာတာဝတော၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော-အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မဖောက်မပြန်သိခြင်း ၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ သုတန္တိဝစနေန၊ သုတံဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဝိက္ခေပံ၊ စိတ်၏မယ့် လွင့်ခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဒီပေတိ၊ ပြုသနည်း။ ဝိက္ခိတ္တမိတ္တဿ၊ ယုံ လွင့်သော စိတ်ရှိသော သူအား၊ သဝနံ၊ ဘာဝတော၊ ကြားနာခြင်း၏-မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုသို့ယုံ လွင့်သော-စိတ်ရှိသောသူအား-ကြားနာခြင်း၏-မရှိခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိက္ခိတ္တမိတ္တော၊ ယုံ လွင့်သောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဂုစ္စမာ နေဝိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နသုတံ၊ မကြား၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ စ၊ ဒီပေတိတ္ထမှ တပါး-ပကာထိတတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤယောနိသော မနသိကာရအ ဝိက္ခေပ တရားနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယောနိသောမနသိကာရေန၊ ယောနိသော မနသိကာရဖြင့်၊ အတ္တသမာပဏိမိဉ္ဇူ၊ ကိုယ်စိတ်ကိုကောင်းစွာကျင့်ဆောင် တည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတပုညတဉ္ဇူ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသောသူ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ကသ္မာ အဘယ်ကြောင့်၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေသနည်း။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အပ္ပဏိ ဟိတတ္ထဿဝါ၊ မကျင့် ဆောက်တည် အပ်သော-ကိုယ်စိတ်ရှိသောသူ အားလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အကတပုညဿဝါ၊ ပြုအပ်သောကောင်း မှုမရှိသောသူအား လည်းကောင်း၊ တဒဘာဝတော၊ ထိုသို့အသင့်နှလုံး သွင်းခြင်း-မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ အဝိက္ခေပေန၊ မယုံလွင့်ခြင်းဖြင့်၊ သဒ္ဓမ္မသဝနဉ္ဇူ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို-ကြားနာခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယဉ္ဇူ၊ ဘုရားစသောသူတော်ကောင်း တို့ကိုမှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဟိကသ္မာ အဘယ်ကြောင့်၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေသနည်း။ ဝိက္ခိတ္တမိတ္တော၊ ယုံ လွင့်သော စိတ်ရှိသောသူသည်၊ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သပ္ပုရိ သေ၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ အနုပနိဿယမာနဿ၊ မှီဝဲ ဆည်းကပ်ခြင်းမရှိသော သူအား၊ သဝနံ၊ တရားကို ကြားနာခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။

အပရာ၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုစ္စတေ၊ ဆိုဦး အံ့၊ ဧဝန္တိ ပဉ္စသမိတ္တသန္တာနဿ နာနပ္ပကာရပုပ္ဖဝတ္တိယာနာနတ္ထ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂ

ဟံဏံဟောဝတိတဿနာနာကာရနိဗ္ဗေသောတိ။ ဝေန္တိယဿမိတ္တသန္တာ
နဿနာနပ္ပကာရပဝတ္တိယာနာနတ္တဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏံဟောဝတိတဿနာနာကာ
ရနိဗ္ဗေသောဟူ၍။ ယံအာကာရဝစနံ။ အကြင်မိတ်၏အထူးထူးသောအ
ခြင်းအရာကိုယူသောစကားကို။ မယသ၊ ငါသည်။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဘဒ္ဒကော၊ ဟောတော် မူအပ်သော အဖြားရှိသော-အထူးထူးသောအ
နက်သဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်-ကောင်းမြတ်သော သဘောရှိသော။ သောစအာ
ကာရော၊ ထိုဘုရားစကားတော်၏-အနက်သဒ္ဓါ အထူးထူးအပြားပြားကို
ပိုင်းခြားသောအစွမ်းဖြင့်-အလုံးစုံသောသဿနာတော်၏-ပြည့်စုံခြင်းသို့
သက်သောအခြင်းအရာဟူသော-အာကာရသည်လည်း၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်း
စွာ၊ အပ္ပဏိဟိတတ္ထနောဝါ၊ မကျင့်ဆောက်တည်အပ်သော ကိုယ်မိတ်ရှိ
သောသူအားလည်းကောင်း၊ အကတပုညဿဝါ၊ မပြုအပ်သောကောင်းမှု
ရှိသောသူအားလည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေန္တိဣဒိနာ၊ ဧဝံဟူသော ဤသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဘဒ္ဒကောန၊
ကောင်းမြတ်သော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပန္နိမ
စက္ကန္တယသမ္ပတ္တိံ၊ အတ္တသမာပဏိမိပုဗ္ဗေကတပုညတာဟုဆိုအပ်သော
နောက်ဖြစ်သော-စက်နှစ်ခု အပေါင်းနှင့်-ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊
သုတန္တိဣဒံဝစနံ၊ သုတံဟူသောဤစကားသည်၊ သဝနယောဂေန၊ တရား
ကိုကြားနာခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုရိမ စက္ကန္တယ
သမ္ပတ္တိံ၊ ပတိရူပဒေသဝါသသပ္ပုရိသုပနိဿယဟုဆိုအပ်သောရှေးဖြစ်
သောစက်နှစ်ခုအပေါင်းနှင့်-ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိကသ္မာ၊ အ
ဘယ်ကြောင့်၊ ဒီပေတိ၊ ပြုသနည်း၊ အပတိရူပဒေသ၊ မသင့်တင့်အပ်သော
အချစ်၌၊ ဝသတောဝါ၊ နေသောသူအားလည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယ
ဝိရဟိတဿဝါ၊ ဘုရားစသောသူတော်ကောင်းတို့ကို-မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်း
မှကင်းသောသူအားလည်းကောင်း၊ သဝနံ၊ တရားကိုကြားနာခြင်းသည်၊
နအတ္တိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပန္နိမစက္ကန္တယသမ္ပတ္တိံ၊ အတ္တသမာပဏိ
မိပုဗ္ဗေကတပုညတာဟုဆိုအပ်သော-နောက်ဖြစ်သောစက်နှစ်ခုအပေါင်း
နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏၊
ပန္နိမစက္ကန္တယသိဒ္ဓိယာ၊ နောက်စက်နှစ်ပါးအပေါင်း၏-ပြီးခြင်းကြောင့်၊
အာသယသုဒ္ဓိ၊ အလိုဆန္ဒ၏စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓါ၊ ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဝုရိမစက္ကန္တယသိဒ္ဓိယာ၊ ရှေးစက်နှစ်ပါးအပေါင်း၏ ပြီးခြင်းကြောင့်၊
ပယောဂသုဒ္ဓိ၊ လုံ့လ၏စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓါ၊ ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်

၂၀ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

၏။ တာယစအာသယသုဒ္ဓိယာ။ ထိုသို့အလိုဆန္ဒ၏-စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်
 လည်း။ အဓိကမဗျတ္တိသိဒ္ဓိ။ ပဋိဝေဓမ္မာရိယဟူသော အဓိကမဋ္ဌလိမ္မာသော
 အဖြစ်၏ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တာယပယောဂသုဒ္ဓိယာ။ ထိုသို့
 လုံ့လ၏စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်။ အာဂမဗျတ္တိသိဒ္ဓိ။ ပါဠိအာဂုဋ် လိမ္မာခြင်း
 တည်းဟူသော အကျိုး၏ ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ပယောဂါသယသုဒ္ဓိယာ။ လုံ့လအလိုဆန္ဒ၏စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ အာဂ
 မဓိကမသမ္ပန္နံ။ အာဂု အဓိကမနှင့်ပြည့်စုံသော-အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်
 ၏။ ဝစနံ။ နိဒါန်းစကားသည်။ အရုဏဂ္ဂံ။ တက်သောအရုဏ်သည်။ ဥဒယ
 တော။ တက်သစ်သော။ သုရိယဿ။ နေ၏။ ဝုဗ္ဗင်္ဂမံ။ ရှေ့သွားသည်။ ဘဝိတုံ
 ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အရဟတိဝိယစ။ ထိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ယောနိသော
 မနသိကာရော။ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ကုသလကမ္မဿ။ ကု
 သိုလ်ကံ၏။ ဝုဗ္ဗင်္ဂမံ။ ရှေ့သွားသည်။ ဘဝိတုံ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အရဟတိဝိယစ။
 ထိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ။
 စကားတော်၏။ ဝုဗ္ဗင်္ဂမံ။ ရှေ့သွားသည်။ ဘဝိတုံ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အရဟတိ။
 ထိုက်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဌာနေသင့်သောအရာ၌။ နိဒါနံ။ နိဒါန်းကို။ ဌပေန္တော။
 ထားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ။ မေသုတန္တိအာဒိ။ ဧဝံ။ မေသုတံဤသို့အစ
 ရှိသောစကားကို။ အာနန္ဒော။ အာနန္ဒာသည်။ အာဟ။ မိန့်တော်မူပြီ။ ။

အပရော။ တပါးသော။ နယော။ နည်းကို။ မယာ။ ငါအဋ္ဌကထာဆရာ
 သည်။ ဝုတ္တတေ။ မိန့်ပြီးအံ့။ နာနပ္ပကာရပဋိဝေဓဒီပကေန။ အထူးထူးအပြား
 ပြားသော အနက် သဒ္ဓါကို-မဖောက် မပြန် သိခြင်းကို ပြတတ်သော။
 ဝေန္တိဣမိနာဝစနေန။ ဧဝံဟူသောဤသဒ္ဓါဖြင့်။ အာနန္ဒော။ အာနန္ဒာသည်။
 အတ္တနော။ မိမိ၏။ အတ္ထပဋိဘာန ပဋိသန္တိဒါ သမ္ပတ္တိသမ္ဘာဝံ။ အတ္ထပဋိ
 သန္တိဒါ-ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏-ထင်ရှားရှိသောအဖြစ်
 ကို။ ဒီပေတိ။ ပြ၏။ သောတပ္ပတေဒပ္ပဋိဝေဒဒီပကေန။ ကြားနာအပ်သော
 တရားအထူးကို-မဖောက်မပြန်သိခြင်းကို-ပြတတ်သော။ သုတန္တိဣမိနာ
 ဝစနေန။ သုတံဟူသောဤသဒ္ဓါဖြင့်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ဓမ္မနိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ
 သမ္ပတ္တိသမ္ဘာဝံ။ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါတို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏ထင်
 ရှားရှိသောအဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ။ ပြ၏။ ယောနိသော မနသိကာရ ဒီပကဝစနံ။
 အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြတတ်သောသဒ္ဓါဟူသော။ ဝေန္တိဣဒံ
 ဝစနံ။ ဧဝံဟူသောဤစကားကိုလည်း။ ဘာသမာနော။ ခိုသောအရှင်အာနန္ဒာ
 သည်။ ဇေတဝဓမ္မာ။ ထိုပရိယတ်တရားတို့ကို။ မယာ။ ငါသည်။ မနသာ။ ပိတ်

ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အပနိတလဲလဲဆင်ခြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်
 သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိဇ္ဈမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်
 ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြဇ္ဈိ၊ သဝနယောဂဒီပကဝစနံ၊ ကြားနာခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကိုပြု
 တတ်သောသဒ္ဓါဟူသော၊ သုတန္တိဇ္ဈဒံဝစနံ၊ သုတံဟူသောဤစကားကို၊ ဘာ
 သမာနော၊ ဆိုသောအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ သုတာ၊ ကြားနားအပ်ကုန်ပြီ၊ ဓာတာ၊ ဆောင်အပ်
 ကုန်ပြီ၊ ဝစယာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိစိတာ၊ လေ့လာသရဏ္ဍာယံအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ
 ဇ္ဈမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြဇ္ဈိ၊ တဒုဘယေနပိ၊ ထိုနှစ်ပါးအပြားရှိ
 သောဇေဝံသုတံဟူသော-ပုန်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်လည်း၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနပါရိပူရိ၊
 အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပေန္တော၊ ပြသောအာနန္ဒာသည်၊ သဝနေ၊
 တရားကို ကြားနာခြင်း၌၊ အာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဟိ
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေသနည်း၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနပရိပူရိ၊
 အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အာဒရေန၊ ရိုသေသဖြင့်၊ အသု
 ကန္တော၊ မကြားနာသောသူသည်၊ မဟတာ၊ များမြတ်သော၊ ဟိတာ၊ အ
 စီးအပွားမှ၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သက္ကစ္ဆံ၊ ရိုသေ
 စွာ၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ သောတဗ္ဗော၊ နာအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။ ။

သကလေန၊ အလုံးစုံသော၊ ဇေဝံမေသုတန္တိဇ္ဈမိနာဝစနေန၊ ဇေဝံမေသုတံ
 ဟူသောဤသဒ္ဓါဖြင့်၊ အာဟသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တထာ
 ဂတပဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်-အပြားအားဖြင့်-ဟောတော်မူအပ်
 သော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မာကို၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ အဒဟန္တော၊ မထားမူ၍၊
 အသပ္ပုရိသဘူမိံ၊ သူတော်မဟုတ်ယုတ်သောသူတို့၏အရာကို၊ အတိတ္ထ
 မတိ၊ လွန်၏၊ သာဝကတ္ထံ၊ တပည့်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနန္တော၊ ဝန်ခံသည်
 ဖြစ်၍၊ သပ္ပုရိသဘူမိံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏အရာသို့၊ ဩက္ကမတံ၊ သက်
 ၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အသဒ္ဓမ္မာ၊ မသူတော်တရားမှ၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဝုဠာ
 ပေတိ၊ ထစေ၏၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပတိဋ္ဌာ
 ပေတိ၊ တည်စေ၏၊ ပန၊ ယင်းအနုဘာဝတ္ထကို-ပရိယာယန္တရဖြင့် ပြဋ္ဌိအံ့၊
 တသေဝဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကား
 တော်ကို၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သုတမေဝ၊ ကြားနာရုံသာ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒီပေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊

၂၂ သင်္ဂါထာဝရဝိသုဒ္ဓိ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋကတ္ထံ။

ပရိမောစေတိ။လွတ်စေ၏။သတ္တဝါရံ။မြတ်စွာဘုရားကို။အပဒိဿတိ။ညွှန်း
၏။ဇိနဝစနံ။ဘုရားရှင်၏စကားတော်ကို။ အပ္ပေတိ။ပြု၏။ ဓမ္မနေတ္ထိ။တရား
တည်းဟူသောမျက်စိကို။ပတိဋ္ဌာပေတိ။တည်စေ၏။ ။

အပိစအပရောတပါးသော။ နယောနည်းကို။ မယာ။ ငါအဋ္ဌကထာ
ဆရာသည်။ဝုစ္စတေ။ဆိုပြီးအံ့။ဧဝံမေသုတန္တိ။အိုမိနာဝစနေန။ ဧဝံမေသုတံ
ဟူသောဤစကားဖြင့်။ အတ္တနာမိမိသည်။ ဥပ္ပါဒိတဘာဝံ။ ဖြစ်စေအပ်
သည်၏အဖြစ်ကို။ အပ္ပဒိဇာနန္တော။ဝန်မခံသည်ဖြစ်၍။ ဝုရိမဝစနံ။ရှေး၌
ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို။ ဝိဝရန္တော။ဖွင့်ဆောင်အရှင်အာ
နန္ဒာသည်။စတုဝေသာရဇ္ဇဝိသုဒ္ဓိဿ။ လေးပါးသောဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်
ကြောင့်ရဲရင့်တော်မူသော။ ဒသဗလဓရဿ။ ဆယ်ပါးသောဉာဏ်တော်
တည်းဟူသောအား၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ အာသဘဋ္ဌာနဋ္ဌာယိ
နော။မြတ်သောအာသဘ အရာ၌တည်တော်မူသော။ သီဟနာဒနဒိနော။
မြသွံ့မင်း၏ ဟောက်ခြင်းကဲ့သို့ မကြောက်မရွံ့ ရဲရင့်သော စကားကိုဆို
တော်မူတတ်သော။သဗ္ဗသတ္တုတ္တမဿ။ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ထက်
မြတ်တော်မူသော။ ဓမ္မိဿရဿ။တရားကိုအစိုးရတော်မူသော။ ဓမ္မရာ
ဇဿ။ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော။ ဓမ္မာဓိပတိနော။ တရား၏အကြီးအ
မှူးဖြစ်တော်မူသော။ ဓမ္မဒီပဿ။ တရားကြောင့် လူနတ်အပေါင်း၏သိမီး
သဗ္ဗယံဖြစ်တော်မူသော။ ဓမ္မသရဏဿ။တရားကြောင့်လူနတ်အပေါင်း
၏ကိုးကွယ်ဖို့ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ သဒ္ဓမ္မဝရ စက္ကဝတ္ထိနော။ သူတော်
ကောင်းတရားတည်းဟူသောမြတ်သော စက်ရတနာကိုလည်စေတော်မူ
တတ်သော။သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ မပေခံမပြန် ကိုယ်တော်တိုင်အလုံးစုံသော
တရားတို့ကိုသိတော်မူတတ်သော။တဿဘဝဝေတာ။ထိုမြတ်စွာဘုရား
၏။သဗ္ဗုခါ။မျက်မှောက်တော်မူမယာ။ငါသည်။ ဣဒံဝစနံ။ဤစကားတော်
ကို။ပဋိဂ္ဂဟိတံ။ ခံယူအပ်ပြီ။ ဧတ္ထ။ဤခံယူအပ်သောတရား၌။ အတ္ထေဝါ။
အနက်၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မေဝါ။ပါဠိ၌လည်းကောင်း။ ပဒေဝါ။ပုဒ်၌လည်း
ကောင်း။ဗျူနေဝါ။အက္ခရာ၌လည်းကောင်း။ကင်္ခါဝါ။အားကြီးသောယုံမှား
ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ဝိမတိဝါ။အားနည်းသောတွေးတောခြင်းကိုလည်း
ကောင်း။နကတ္တဗ္ဗာ။မပြုအပ်။ဣတိ။ဤသို့။ သဗ္ဗဒေဝမနုဿာနံ။ ခပ်သိမ်း
သောနတ်လူတို့၏။ဣမသ္မိံ။ဓမ္မေ။ဤတရား၌။အသဒ္ဓိယံ။မယုံကြည်ခြင်းကို။
ဝိနာသေတိ။ပျက်ဆီး၏။ သဒ္ဓါသမ္ပဒံ။သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတိ။
ဖြစ်စေ၏။ဣတိ။ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။သိအပ်၏။ တေန။ထိုကြောင့်။ဝိနာသယ

တိ၊ အဿန္တံ၊ သန္တံ ဝဇေတိ သာသနော၊ ဇေဝံမေသုတ မိစ္ဆေဝံ၊ ဝဒံ ဂေါတမ သာဝကောတိ။ ဝိနာသယတိ အဿန္တံ၊ သန္တံ ဝဇေတိ သာသနော၊ ဇေဝံမေ သုတမိစ္ဆေဝံ၊ ဝဒံ ဂေါတမ သာဝကောဟူသော၊ ဇေဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇေဝံမေသုတမိစ္ဆေဝံ၊ ဇေဝံမေသုတံဟူသော ဤစကားကို၊ ဝဒံ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော၊ ဂေါတမ သာဝကော၊ ဂေါတမမြတ်စွာတရား၏တပည့် ဖြစ်သော၊ အာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ အဿန္တံ၊ မယုံကြည်ခြင်းကို၊ ဝိနာသယတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ သန္တံ၊ ယုံကြည် ခြင်းကို၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဇေဝံမေသုတံဝုဒ်၏ အဖွင့် အပြီးတည်း။ ။

ဧကန္တိ ဧသောသဒ္ဓေါ၊ ဧကံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဂဏနပရိန္နိဒ နိဒ္ဒေသော၊ အရေအတွက်အပိုင်းအခြားကိုပြသောသဒ္ဓါတည်း။ သမယန္တိ ဧသောသဒ္ဓေါ၊ သမယံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ပရိဆိန္န နိဒ္ဒေသော၊ ပိုင်းခြား အပ်သောအနက်ကိုပြသောသဒ္ဓါတည်း။ ဧကံသမယန္တိ ဣဒံပဒံ၊ ဧကံသမ ယံဟူသော ဤဝုဒ်သည်၊ အနိယာမိတပရိဒီပနံ၊ ဤမည်သော သမယဟု မမှတ်အပ်သည်ကိုပြသောဝုဒ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဧကံသမယံဟူသောဝုဒ် နှစ်ခုအပေါင်း၌၊ သမသိနိဝိဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော၊ သမယ သဒ္ဓေါ၊ သမယသဒ္ဓါကို၊ သမဝါယေစ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းဟူ သောအနက်၌ လည်းကောင်း၊ ခဏေစ၊ အခွင့်ဟူသော အနက်၌လည်း ကောင်း၊ ကာလေစ၊ အခါဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊ သမူဟေစ၊ အပေါင်းဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊ ဟေတုဒိဋ္ဌိသု၊ အကြောင်းဟူ သောအနက်အယူဟူသောအနက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပဋိလာဘော၊ ရေခြင်း ဟူသော အနက်၌လည်းကောင်း၊ ပဟာနေစ၊ ပယ်ခြင်းဟူသောအနက်၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိဝေခေစ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟူသော အနက်၌လည်း ကောင်း၊ ဒိဿတိ၊ ရှုအပ်၏။ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိယုတ္တံ သင့်၏၊ အဿသမယသဒ္ဓဿ၊ ထိုသမယသဒ္ဓါ၏၊ အပ္ပေဝနာမသွေဝိဥပ သက်မေယျာ မကာလဉ္စ သမယဉ္စဥပါဒါယာတိ ဇေဝောဒိသု၊ အပ္ပေဝနာမ သွေဝိဥပသက်မေယျာမကာလဉ္စသမယဉ္စဥပါဒါယ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမဝါယေစ၊ အကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက် ကို၊ ခဉ္စဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ကာလဉ္စ၊ လျောက်ပတ်သော အခါကိုလည်း ကောင်း၊ သမယဉ္စ၊ အကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါဒါ ယ၊ စွဲ၍၊ သွေဝိ၊ နက်ဖြန်လည်း၊ အပ္ပေဝနာမဥပသက်မေယျာမ၊ ကပ်ရ

ကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ၊ ဧကောဝခေါ် ဘိက္ခုဝေ ခဏောစ သမဝါယောစ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယာတိအာဒိသု၊ ဧကောဝခေါ် ဘိက္ခုဝေ ခဏောစသမဝါယောစဗြဟ္မစရိယဝါသာယာဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ခဏော၊ အခွင့်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကောဝခေါ်၊ ဤဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဏာသည် သာလျှင်၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယာ၊ မဂ်တည်းဟူသောသိတင်းသုံးခြင်း၏၊ ခဏောစ၊ ခဏသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမယောစ၊ အခွင့်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဏှ သမယော ပရိဇ္ဇာဟ သမယောတိ အာဒိသု၊ ဥဏှသမယော ပရိဇ္ဇာဟသမယော ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ကာလော၊ အခါဟု ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဥဏှသမယော၊ ဂူသောအခါ၊ ပရိဇ္ဇာဟသမယော၊ အိုက်သောအခါ၊ မဟာသမယောပဝနသို့၌ အာဒိသု၊ မဟာသမယောပဝနသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ သမူဟော၊ အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပဝနသို့၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်ကြီးအနီး တောအုပ်ကြီး၌၊ မဟာသမယော၊ များစွာသောနတ်တို့၏ အပေါင်း၊ သမယောဝိခေါတောဘဒ္ဒါလိ (ပ)အပ္ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓေါ အဟောသိတိအာဒိသု၊ သမယောဝိခေါတောဘဒ္ဒါလိ (ပ)အပ္ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓေါ အဟောသိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဟောတု၊ အကြောင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ သမယောဝိခေါ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်အပ်သော အကြောင်းကိုလည်း၊ အပ္ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓေါ၊ မသိအပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဘဒ္ဒါလိနာမ ဘဒ္ဒါလိအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သတ္ထု၊ သာသနာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာ၌၊ အပရိပူရကာရိ၊ ဖြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓံ၊ ငါးကို၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဇာနိသတိ၊ သိတော်မူလတ္တံ့၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ ဘဒ္ဒါလိ၊ အယမ္ပိခေါသမယော၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်အပ်သော အကြောင်းကိုလည်း၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ အပ္ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓေါ၊ မသိအပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနခေါပနသမယေန (ပ)ပရိဝသတိတိအာဒိသု၊ တေနခေါပနသမယေန (ပ)ပရိဝသတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဂ္ဂဟမာနော၊ စိုးစဉ်းမျှသောအတတ်ကိုသင်သော၊ ဣမဏမုဏ္ဍိကာဝုတ္တော၊ ရဟန်းဦးပြည့်၏

သားဖြစ်သော၊ ပရိတ္တဇကော၊ ပရိပိုဇ်သည၊ သမယပွဝါဒကော၊ အယူကို
ဆိုရာဖြစ်သော၊ တိဏ္ဍုကာဝီရေ၊ တည်ပင်စဉ်အရံရှိသော၊ ကေသာလ
ကော၊ တဆောင်သောစရင်ရှိသော၊ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏၊ အာရာ
မေ၊ အရံ၌၊ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏၊ ဗိဇ္ဇေဓမ္မေပေသအက္ခော၊ ယောစက္ခောသမ္ပ
ရာယိကော၊ အတ္ထာဘိသမယာမိရော၊ ပဏ္ဍိတောတိ ပဝုတ္တတိတိ အာဒိသု၊
ဗိဇ္ဇေ ဓမ္မေပ ယောအက္ခော၊ ယောစက္ခော သမ္ပရာယိကော၊ အတ္ထာဘိ
သမယာမိရော-ပဏ္ဍိတောတိပဝုတ္တတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဋိလောဘော
ရခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ဗုဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဗိဇ္ဇေ
ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ ယော
အက္ခောစ၊ အကြင်အကျိုးသည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယိကော၊ တမလွန်
လောက၌ဖြစ်သော၊ ယောအက္ခောစ၊ အကြင်အကျိုးသည်၎င်း၊ အတ္ထိရှိ၏၊
အတ္ထာဘိသမယာ၊ အကျိုးနှစ်ပါးကိုရခြင်းကြောင့်၊ မိရော၊ ပညာရှိကို၊ ပဏ္ဍိ
တောတိ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၍၊ ပဝုတ္တတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ သမ္မာမာနာဘိ
သမယာအန္တမကာသိဒုက္ခဿာတိအာဒိသု၊ သမ္မာမာနာဘိသမယာအန္တ
မကာသိဒုက္ခဿဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော
အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ဗုဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ မာနာဘိသမ
ယာ၊ မာနကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝရိုဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊
အကာသိပြု၏၊ ဒုက္ခဿပိဋ္ဌနဗ္ဗော သင်္ခတဗ္ဗော သန္တာပဗ္ဗော ဝိပရိတာ
မဗ္ဗောအဘိသမယဗ္ဗောတိအာဒိသု၊ ဒုက္ခဿပိဋ္ဌနဗ္ဗောသင်္ခတဗ္ဗောသန္တာ
ပဗ္ဗောဝိပရိတာမဗ္ဗော အဘိသမယဗ္ဗော ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ပဋိဝေ
သော၊ သိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ဗုဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ ပိဋ္ဌနဗ္ဗော၊ နှိပ်စက်ခြင်းအနက်၊ သင်္ခတဗ္ဗော၊ အ
ကြောင်း တရား တို့သည်-ပြုပြင် အပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်၊
သန္တာပဗ္ဗော၊ ပူပန်စေတတ်သောအနက်၊ ဝိပရိတာမဗ္ဗော၊ ပကတိသော
သဘောကို-စွန့်တတ်သောအနက်၊ အဘိသမယဗ္ဗော၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်သိ
အပ်သောအနက်၊ ဣပေန၊ ဤကော်သမယံဟူသောဝုဒ္ဓိကား၊ အဿသမ
ယသဒ္ဓဿ၊ ထိုသမယသဒ္ဓါ၏ကောလော၊ အခါဟုဆိုအပ်သော၊ အက္ခော
အနက်ကို၊ ဗုဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကာလအနက်ရှိသောသမယ
သဒ္ဓါဖြင့်၊ သံဝန္တရ ဥတုမာသစ မာသ ရတ္တိဒီဝ ပုဗ္ဗန္တ မဇ္ဈန္တိက သာယန္တ
ပဌမ မဇ္ဈိမ ပစ္ဆိမ ယာမ မဟုတ္တာဒိသု၊ နှစ်-ဥတု-လ-လခွဲ-ညဉ့်-နေ့
နံနက်-မွန်းတည့် အခါ-ညချမ်း အခါ-ပဌမယံ-မဇ္ဈိမယံ-ပစ္ဆိမယံ-တရု

၂၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဟုတ်အစရှိကုန်သော၊ ကာလဗ္ဗတောဒဘူတေသု၊ ကာလအထူးဖြစ်၍-ဖြစ်
ကုန်သော၊ သမယေသု၊ အခါတို့တွင်၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊
ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြစ်၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဧကံသမယံဟူသော စကား၌၊ သံဝစ္ဆရာဒိသု၊ နှစ်အစရှိ
ကုန်သော၊ ဧတေသုသမယေသု၊ ထိုအခါတို့တွင်၊ ယံယံသုတ္တံ၊ အကြင်အ
ကြင်သုတ်ကို၊ ယမိယမိသံဝစ္ဆ ရေဝါ၊ အကြင်အကြင်-နှစ်၌လည်းကောင်း၊
ယမိယမိဥတုမိဝါ၊ အကြင် အကြင် ဥတု၌ လည်းကောင်း၊ ယမိယမိမာ
သေဝါ၊ အကြင်အကြင်လ၌လည်းကောင်း၊ ယမိယမိပက္ခေဝါ၊ အကြင်အ
ကြင်ပက္ခ၌လည်းကောင်း၊ ယမိယမိရတ္တိဘာဂေဝါ၊ အကြင်အကြင်ညဉ့်
အဖို့၌လည်းကောင်း၊ ယမိယမိဒိဝသဘာဂေဝါ၊ အကြင်အကြင်နေ့အဖို့၌
လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောသုတ်
ကို၊ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သုဝိဒိတံ၊ ကောင်း
စွာသိအပ်ပြီးသည်၊ သုဝုတ္တာပိတံ၊ ကောင်းစွာ မှတ်အပ် ပြီးသည်၊
ကိစ္ဆာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို၊ အ
သုကသံဝစ္ဆ ရေဝါ၊ ဤမည်သောနှစ်၌၎င်း၊ အသုကဥတုမိဝါ၊ ဤမည်သော
ဥတု၌လည်းကောင်း၊ အသုကမာသေဝါ၊ ဤမည်သောလ၌လည်းကောင်း၊
အသုကပက္ခေဝါ၊ ဤမည်သောပက္ခ၌လည်းကောင်း၊ အသုကရတ္တိဘာဂေ
ဝါ၊ ဤမည်သော-ညဉ့်အဖို့၌လည်းကောင်း၊ အသုကဒိဝသဘာဂေဝါ၊ ဤ
မည်သော-နေ့အဖို့၌ လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်၊ ဓာရေ
တုံဝါ၊ ဆောင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိသိတုံဝါ၊ မိမိသင်ယူခြင်းငှါလည်း
ကောင်း၊ ဥဒ္ဓိသာပေတုံဝါ၊ သူတပါးကိုသင်ယူစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းရာ၊ ဗဟု၊ စ၊ များစွာလည်း၊ ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကေနပ
ဒေန၊ တပုဒ်ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တမတ္တံ၊ ထိုသံဝစ္ဆ ရေသောအနက်ကို၊
သမေဝာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံသမယံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူပြီ။ ။

ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂစ္ဆေဝတ္တန္တိ သမယော၊ မပင်တော်ဝမ်းသို့-သက်
တော်မူသောအခါ၊ ဇာတိသမယော၊ ဖွားတော်မူသော အခါ၊ သံဝေဂ
သမယော၊ သံဝေဂ ရတော်မူသောအခါ၊ အဘိနိက္ခမသမယော၊ တော

ထွက်တော်မူသောအခါ။ ဒုက္ခရ ကာရိကသမယော၊ ဒုက္ခရစရိယာကျင့်
 တော်မူသောအခါ။ မာရဝိဇယသမယော၊ မာရ်ကိုအောင်တော် မူသော
 အခါ။ အဘိသမ္ဘောမိသမယော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုရတော်မူသောအခါ။
 ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရသမယော၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သမာ
 ပတ်ချင်းသာကို ခံစားတော်မူသောအခါ။ ဒေသနာ သမယော၊ တရား
 ဟောတော်မူသောအခါ။ ပရိနိဗ္ဗာနသမယော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ခံတော်မူသော
 အခါ။ ဣတိဝေမာဒယော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သုပ္ပကာသာ
 ထင်ရှားကုန်သော၊ အနေကကာလပတေဒါဝေ၊ များသောကာလအပြားရှိ
 သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဣမေသမယာ၊ အကြင်အခါတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသုသမယေသု၊ ထိုအခါတို့တွင်၊ ဒေသနာ သမယ
 သင်္ခါတံ၊ တရားဟောသော အခါဟုဆိုအပ်သော၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊
 သမယံ၊ အခါ၌၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ဥာဏကရုဏာ
 ကိစ္စသမယေသု၊ ဥာဏ်ကိစ္စကရုဏာကိစ္စဖြစ်သောအခါတို့တွင်၊ ယောစာ
 ယံယောစအယံကရုဏာကိစ္စသမယော၊ အကြင်ကရုဏာ ကိစ္စဖြစ်သော
 အခါသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တဟိတပရဟိတပဋိပတ္တိသမယေသု၊ ကိုယ်
 အစီးအပွားကို ကျင့်ခြင်း-သူတပါးအကျိုးစီးပွားကိုကျင့်ခြင်းကို-ပြုသော
 အခါတို့တွင်၊ ယောစာယံယောစအယံ ပရဟိတ ပဋိပတ္တိ သမယော၊
 အကြင်သူတပါးအစီးအပွားကို ကျင့်ခြင်းကိုပြုသော-အခါသမယသည်
 လည်းကောင်း၊ သန္တိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သောရဟန်း
 တို့အား၊ ကရုဏီယဒ္ဓယသမယေသု၊ ပြုအပ်သောကိစ္စနှစ်ပါးကို-ပြုသော
 အခါတို့တွင်၊ ယောစာယံယောစအယံဓမ္မိကထာသမယော၊ အကြင်တရား
 စကားကိုပြောဟောတော်မူသောအခါသည်လည်းကောင်း၊ ဒေသနာပဋိ
 ပတ္တိသမယေသု၊ တရားဟောတော်မူသောအခါ- သမာပတ်ကိုဝင်စား
 ခြင်းတည်းဟူသောအကျင့်ကိုပြုတော်မူသောအခါတို့တွင်၊ ယောစာယံ
 ယောစအယံဒေသနာသမယော၊ အကြင်တရားဟောတော်မူသော အခါ
 သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသုသမယေသု၊ ထိုအခါတို့တွင်
 လည်း၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသောအခါကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧကံသမ
 ယန္တိ၊ ဧကံသမယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ကဿာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒေဝတာသံယုတ်၌၊ အဘိ
 ဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ ယသ္မိံ သမယေကာမာဝစရန္တိ စ၊ ယသ္မိံ သမယေကာ

၂၀ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသိသု-ပဌမတွဲ။

မာဝစရံဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤဩဇာတရုဏသုတ်မှ၊ အညေသု၊
 တပါးကုန်သော၊ သုတ္တပဒေသု၊ သုတ်ပုဒ်တို့၌၊ ယသ္မိံသမယေဘိက္ခဝေ
 ဘိက္ခုဝိဝိဇ္ဇေဝကာမေဟိစ၊ ယသ္မိံသမယေဘိက္ခဝေဘိက္ခုဝိဝိဇ္ဇေဝကာမေ
 ဟိဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုမ္ဘဝစနနိဒ္ဒေသော၊ သတ္တမိဝိဘတ်ဖြင့်ညွှန်းခြင်း
 ကို၊ ကတောယထာစ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ဝိနယေစ၊ ဝိနည်း၌လည်း၊ တေန
 ယမယေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝါတိ၊ တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝါဟူ၍၊ ကရုဏာဝစ
 နေန၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတောယထာစ၊ ပြုအပ်
 သကဲ့သို့၎င်း၊ တထာ၊ ထိုအံတူ၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဧကံသမယံန္တိ၊ ဧကံသမ
 ယံဟူ၍၊ ဥပယောဂဝစနေန၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို၊
 ကတော၊ ပြုအပ်လေသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်၊
 သတိ၊ ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ ဩဇာတရုဏသုတ်မှတပါး-အခြား
 သောသုတ်ဝိနည်းတို့၌၊ တထာစ၊ ထိုသတ္တမိဝိဘတ်-ကရိုဏ်းဝိဘတ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အတ္ထသမ္ဘဝတောစ၊ အဓိကရုဏာဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏ
 အနက်-ဟိတကရိုဏ်းအနက်တို့၏-ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဣဓ၊ ဤဒေဝတာသံယုတ်၌၊ အညထာစ၊ တပါးသော-ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အတ္ထသမ္ဘဝတော၊ အတ္တန္တသံယောဂအနက်၏-ဖြစ်သင့်
 သောကြောင့်တည်း၊ ဟိကထံသမ္ဘဝတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟူမူ
 ကား၊ တတ္ထအဘိဓမ္မေ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ၌လည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤသုတ်မှ၊
 အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ သုတ္တပဒေသုစ၊ သုတ်ပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း၊
 အဓိကရုဏတ္ထောစ၊ အဓိကရုဏအနက်သည် လည်းကောင်း၊ ဘာဝေန
 ဘာဝလက္ခဏတ္ထောစ၊ ကိရိယာဖြင့်-ကိရိယာတပါးကို-မှတ်အပ်သည်
 ဟူသော-ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏအနက်သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝတိ၊
 ဖြစ်သင့်၏၊ ဟိကထံသမ္ဘဝတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ကာလတ္ထော၊ ကာ
 လအနက်ရှိသော၊ သမယောစ၊ သမယသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း၊ သမူ
 ဟတ္ထော၊ သမူဟ အနက်ရှိသော၊ သမယောစ၊ သမယသဒ္ဓါသည်လည်း
 ကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ၌၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
 ဖဿာဒိဓမ္မာနံ၊ ဖဿစသောတရားတို့၏၊ အဓိကရုဏံအာဓာရော၊ တည်
 ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခုဏ သမဝါယ ဟေတုသင်္ခါတဿ၊ ခုဏသမ
 ဝါယ ဟေတုဟုဆိုအပ်သော၊ သမယဿ၊ သမယသဒ္ဓါ၏၊ ဘာဝေန၊
 ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ တောသံ၊ ထိုဖဿစသောတရားတို့၏၊ ဘာဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ လက္ခိယတိ၊ မှတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အဓိက

ရုဏတ္ထဘာဝေန-ဘာဝလက္ခဏတ္ထ၏-ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ တဒတ္ထဇော
တနတ္ထံ။ ထိုအဓိကရုဏအနက်-ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏ အနက်ကိုပြု
ခြင်းငှါ။ တတ္ထံ။ ထိုဒေဝတာသံယုတ်မှ တပါးသော-သုတ်ပုဒ်တို့၌။ သုမ္မ
ဝစနိဋ္ဌေသော။ သတ္တမိဝိဘတ်ဖြင့်-ညွှန်းပြခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။
ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။ ပရိဟာရော။ အဖြေတည်း။ ဝိနယေစ၊ ဝိနည်း၌
လည်း။ ဟေတု အတ္ထောစ၊ ဟိတ်အနက်သည်လည်းကောင်း။ ကရုဏတ္ထော
စ၊ ကရိုဏ်းအနက်သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဟိကသ္မာ။
အဘယ်ကြောင့်။ တဒတ္ထော၊ ထိုဟိတ်အနက်-ကရိုဏ်းအနက်သည်။ သမ္ဘ
ဝတိ၊ ဖြစ်သင့်သနည်း။ ယောသိက္ခာပဒပညတ္တိသမယော။ အကြင်သိက္ခာ
ပုဒ်ကိုပညတ်တော်မူခြင်း၏အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောသိက္ခာပဒ
ပညတ္တိသမယော။ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်တော်မူခြင်း၏ အကြောင်းကို။
သာရိယတ္ထာဒိဟိဝိ။ အရှင် သာရိယတ္တရာ စသော-အဂ္ဂသာဝကတို့ သည်
လည်း။ ဒုဗ္ဗိညေယျော၊ သိနိုင်ခဲ့၏။ ဟေတုတူတေနစ၊ ဟိတ်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်
သော။ ကရုဏာတူတေနစ၊ ကရိုဏ်းဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော။ တေနသမယေန
ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်လိုသောအကြောင်းဖြင့်။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့
ကို။ ပညာပယန္တော၊ ပညတ်တော်မူလိုသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
သိက္ခာပဒပညတ္တိဟေတု၌။ သိက္ခာပုဒ်ကို-ပညတ်အံ့သောအကြောင်းကို
လည်း။ အပေက္ခမာနေ၊ ငဲ့တော်မူသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထတတ္ထဌာနေ။ ထိုထို
အရပ်၌။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟေတု အတ္ထောစ၊ ဟိတ်အနက်သည်လည်း
ကောင်း။ ကရုဏတ္ထောစ၊ ကရိုဏ်းအနက်သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘဝတိ၊
ဖြင့်သင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ။ ထိုဟိတ်အနက်
ကရိုဏ်းအနက်ကိုညွှန်းပြခြင်းငှါ။ တတ္ထံ၊ ထိုဝိနည်းဝိရူကတ်၌။ ကရုဏဝစ
နေ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်ဖြင့်။ နိဋ္ဌေသော၊ ညွှန်းပြခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။
ပန၊ သက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဣစေ၊ ဤကော်သံမပင်ဟူသော-သုတ်ပုဒ်တို့၌လည်း
ကောင်း။ ဧဝံဇာတိကေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အညသ္မိံစ၊ တပါးသော
သုတ်ပုဒ်၌ လည်းကောင်း။ အစ္စန္တသံယောဂတ္ထော၊ အစ္စန္တသံယောဂအ
နက်သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်-ထင်စွာပြပြီးအံ့။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပံသမယံ၊ အကြင်အခါပတ်လုံး။ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤဩစာ
တရုဏသုတ်ကိုလည်းကောင်း။ အညံ၊ ဤသုတ်မှတပါးသော။ သုတ္တန္တံ ဝါ၊
သုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တံသမယံ၊ ထိုအခါ
ပတ်လုံး။ အစ္စန္တမေဝ၊ မပြတ်သာလျှင်။ ဂရုဏာဝိဟာရေန၊ ကရုဏာတည်း။

၃၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟူသောနေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အံ့စွန္တသံယော
 ဂအနက်ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ၊ ထိုအစွန္တသံယော
 ဂအနက်ကို-ညွှန်းပြခြင်းငှါ၊ ဣဓ၊ ဤဧကံသမယံဟူသော-သုတ်ပုဒ်၌၊ ဥပ
 ယောဂဝစန နိဒ္ဒေသော၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်-ညွှန်းပြခြင်းကို၊ ကတော၊
 ပြုအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံတံအတ္ထမပေက္ခိတွာ၊ ဘုမ္မေနကရဏေနစ၊
 အညတြိသမယော ဝုတ္တော၊ ဥပယောဂေနသော ဣဓာတိ၊ တံတံအတ္ထမ
 ပေက္ခိတွာ၊ ဘုမ္မေနကရဏေနစ၊ အညတြိသမယောဝုတ္တော၊ ဥပယောဂေန
 သောဣဓဟူ၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အာစရိယေဟိ၊ ဆရာတို့သည်၊
 ဝုတ္တတိ၊ မိန့်အပ်၏။ အညတြိ၊ အဘိဓမ္မာ ဤဩစာတရဏသုတ်မှတပါး၊ အ
 ပြားသောသုတ်ဝိနည်းတို့၌၊ တံတံအတ္ထံ၊ ထိုထိုအဓိကရဏဘာဝေနာဘဝ
 လက္ခဏအနက်-ဟိတ်ကရိုဏ်းအနက်ကို၊ အပေက္ခိတွာ၊ ငဲ့၍၊ ဘုမ္မေနစ၊
 သတ္တမိဝိဘတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကရဏေနစ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သမယော၊ သမယသဒ္ဓါကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဓ၊
 ဤဧကံသမယံဟူသော-သုတ်ပုဒ်၌၊ ဥပယောဂေန၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊
 သော၊ ထိုသမယသဒ္ဓါကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ အဋ္ဌကထာ
 ဆရာတို့အလိုကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့သည်
 တတ္ထိံသမယေတိဝါ၊ တတ္ထိံသမယေဟူ၍ လည်းကောင်း၊ တေနသမ
 ယေနာတိဝါ၊ တေနသမယေနဟူ၍ လည်းကောင်း၊ တံသမယန္တိဝါ၊ တံ
 သမယံဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧသဧသောတေဒေါ၊ ဤအပြားသည်၊ အဘိ
 လာပမတ္တဘေဒေါ၊ သဒ္ဓါမျှသာပြား၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဘုမ္မ
 မေဝအတ္တော၊ သတ္တမိဝိဘတ်-အနက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံသမယံဟူ
 ၍၊ ဝုတ္တောပိ၊ ဟောတော်မူသော်လည်း၊ ဧကတ္ထိံသမယေတိအတ္တော၊ ဧကတ္ထိံ
 သမယေဟူသောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

☞

ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူသည်ကား၊ ဂရုနုတ်လူတို့၏ ဆရာတည်း၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဂရုနုတ်လူတို့၏ဆရာကို၊ လောကော၊ လောက၌
 ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အယဉ္ဇဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်လည်း၊ သဗ္ဗဂုဏာဝိသိဋ္ဌတာယ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့
 ဖြင့်ထူးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါ
 တို့၏၊ ဂရုထူးမြတ်သောအရိအသေပြုခြင်း၏တည်ရာသည်၊ ယသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါ

ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ပေါရာဏဟိဝိ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာမြတ်
တို့သည်လည်း၊ ဘဂဝါတိဝစနံသေဋ္ဌံ၊ ဘဂဝါတိဝစနမုတ္တမံ၊ ဂရုဂါရဝ
ယုတ္တောသော၊ ဘဂဝါတေနုရုတ္တတိတိ၊ ဘဂဝါတိဝစနံသေဋ္ဌံ၊ ဘဂဝါတိ
ဝစနမုတ္တမံ၊ ဂရုဂါရဝယုတ္တောသော၊ ဘဂဝါတေနုရုတ္တတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်
အပ်၏။ ဘဂဝါတိဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူသော၍ သဒ္ဓါသည်၊ သေဋ္ဌံသေဋ္ဌဝါစ
ကံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်ကို ဟောသော-သဒ္ဓါတည်း။ ဘဂဝါတိဝစနံ၊ ဘဂ
ဝါဟူသော သဒ္ဓါသည်။ ဥတ္တမံ ဥတ္တမဝါစကံ၊ အမြတ်ကို ဟောသော
သဒ္ဓါတည်း။ ဂါရဝယုတ္တော၊ အရိအသေ ပြုအပ်သည် အဖြစ်ဟူသော
ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်၏။ ယေနကာရဏတ္ထယေန၊ အကြင်အကြောင်းသုံးပါးအ
ပေါင်းဖြင့်၊ သောတထာဂတော၊ ထိုဘုရားရှင်ကို၊ ဂရု၊ အလေးအမြတ်ပြု
အပ်၏။ တေန၊ ထိုသို့အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၏-အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂ
ဝါ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဝိစအပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊
မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့။ ဘဗျဝါဘဂ္ဂဝါယုတ္တော၊ ဘဂဝဟိစ
ဝိဘတ္တဝါ၊ ဘတ္တဝါဝန္တဂမနော၊ ဘဂဝသုဘဂဝါတတောတိ၊ ဘဗျဝါဘဂ္ဂ
ဝါယုတ္တော၊ ဘဂဝဟိစဝိဘတ္တဝါ၊ ဘတ္တဝါဝန္တဂမနော၊ ဘဂဝသုဘဂဝါ
တတောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ယတောယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဗျဝါ၊
ဘုန်းအာနုတော်ရှိတော်မူပြီး၊ ဘဂ္ဂဝါ၊ ရာဂစသော ကိလေသာတို့ကို ဖျက်
ဆီးတော်မူပြီး၊ ဘဂဝဟိ၊ ဘဂဝုဏ်ခြောက်ပါးတို့နှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်
မူပြီး၊ ဝိဘတ္တဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို-ခွဲခြမ်း၍ ဟောတော်မူပြီး၊
ဘတ္တဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌-ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုမှီဝဲတော်မူပြီး၊ ဘဂဝသု၊
ဘဂတို့၌၊ ဝန္တဂမနော၊ သွားတတ်သော တဏှာကို-အနိတော်မူပြီး၊ တ
တောတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘဂဝါ၊
ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ဣမိဿာဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဿ
ပဒဿ၊ ထိုဘဂဝါဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အ
ကျယ်အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ သောစ၊ ထိုအကျယ်ဖြစ်သောအ
နက်ကိုလည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိနိဒ္ဒေသော၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ
နိဒ္ဒေသ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။
တ္ထောဝတာစ၊ ဤမျှသော-စကားအစဉ်ဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤဇဝံမေသုတံ
ဧကံသမယံဘဂဝါဟူသော-ဝါကျ၌၊ သမတိနိဝိဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာအကျုံး
ဝင်သော၊ ဇဝံမေသုတံန္တိ ဝစနေန၊ ဇဝံမေသုတံဟူသောစကားဖြင့်၊ ယထာ

၃၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သုတံ၊ ကြားတိုင်းသော၊ ခမ္ဘံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူသော
အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသင်္ဂရို၊ တရားတည်းဟူ
သောကိုယ်တော်ကို၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ထိုသို့
မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်၊ ဣဒံပါဂစနံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ အ
တိက္ကန္တသတ္တုကံ၊ လွန်ပြီးသောဘုရားရှိသော အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ အသံဓမ္မော၊ ဤဘုရားတရားတော်သည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ သတ္တ
ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒဿနေန၊ မပူးမြင်
ရခြင်းကြောင့်၊ ဥက္ကဋ္ဌိတံ၊ ဆန့်ကျင်သော၊ ဇနံ၊ ရှင်လူအပေါင်းကို၊ သ
မဿာသေတိ၊ သက်သာရာရစေ၏၊ ဧကံသမယံဘဂဝါတိဝစနေန၊ ဧကံ
သမယံဘဂဝါ ဟူသော ဤစကားဖြင့်၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုပဌမသင်္ဂါ
ယနာတင်သောအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဇ္ဇမာနတာဝံ၊
ကိုယ်တော်ထင်ရှားမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြသောအာနန္ဒာ
သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရူပကာယပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ရူပကာယ၏
အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခတ်အားဖြင့်-ပရိနိဗ္ဗာနစံတော်မူခြင်းကို၊ သာဓေ
တိ၊ ပြီးစေ၏၊ တေန၊ ထိုသို့ပြီးစေသဖြင့်၊ ဧဝံဝိသေ၊ ဤသို့အပြားရှိသော၊
အရိယဓမ္မဿ၊ မြတ်သောတရားကို၊ ဒေသကော၊ ဟောတော်မူတတ်သော
ဒေသဗလဓရော၊ ဆယ်ပါးသောအားကို-ဆောင်တော်မူသော၊ ဝဇီရသင်္ဘာ
တသမာနကာယော၊ တခဲနက်သော-ဝဇီရနိလက်နက်နှင့်တူသောကိုယ်
ရှိတော်မူသော၊ သောဘဂဝါပိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗ
တောနာမ၊ ပရိနိဗ္ဗာန ပြုတော်မူသေး၏၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ကေန၊
အဘယ်သူသည်၊ ဇိဝိတေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌၊ အာသာ၊ တောင့်တနှစ်
သက်ခြင်းကို၊ ဇနေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇိဝိတမဒ
မတ္တံ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌-မာန်ဖြင့်ယစ်တတ်သော၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊
သံဝေဓေတိ၊ ထိတ်လန့်စေ၏၊ အဿ ဇနဿ၊ ထိုလူ အပေါင်းအား၊
သဒ္ဓမ္မေစ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌လည်း၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊
ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဧဝန္တိ၊ ဧဝံဟူ၍၊ ဘဏန္တော၊ ဆိုသောအာနန္ဒာသည်၊
ဒေသနာသမ္ပတ္တိံ၊ ဒေသနာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ မေ
သုတန္တိ၊ မေသုတံဟူ၍၊ ဘဏန္တော၊ ဆိုသောအာနန္ဒာသည်၊ သာဝက
သမ္ပတ္တိံ၊ တရားနာသောပုဂ္ဂိုလ်၏-ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံသမယံဟူ၍၊ ဘဏန္တော၊ ဆိုသောအာနန္ဒာသည်၊ ကာ
လသမ္ပတ္တိံ၊ ဟောတော်မူသောအခါ၏-ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ပြတော်မူ၏။

မူ၏၊ဘဂဝါကိ၊ဘဂဝါဟူ၍၊ ဘဏန္တော၊ဆိုသောအာနန္ဒာသည်၊ ဒေသ
ကသမ္ပတ္တိံ၊ တရားဟောတတ်သော-ပုဂ္ဂိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊
ပြေတော်မူ၏။

သာဝတ္ထိယန္တိ၊ သာဝတ္ထိယံဟူသည်ကား၊ ဇေတုမကော၊ ဤသို့သာ
ဝတ္ထိဟူ၍-အမည်ရှိသော၊ နဂဇေ၊ပြည်ကြီး၌၊ စ၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဇေတံ၊
ဤသာဝတ္ထိယံဟူသောပုဒ်သည်၊ သမိပတ္တေ၊ သမိပအနက်၌၊ဘုမ္မဝစနံ၊
သတ္တမိဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ ဝိဟရတိတိဇေတံ၊ ဝိဟရတိဟူသောဤ
ပုဒ်သည်၊အဝိသေသေန၊ အထူးမရှိသဖြင့်၊ ဣရိယာပထဒိဗ္ဗဗြဟ္မအရိယ
ဝိဟာရေသု၊ ဣရိယာပထ-ဒိဗ္ဗ-ဗြဟ္မ-အရိယဝိဟာရ ဟူသော-လေးပါး
သောဝိဟာရတို့တွင်၊ အညတရ ဝိဟာရသမာပိပရိဒီပနံ၊ တပါးပါးသော
ဝိဟာရနှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုပြသောပုဒ်တည်း၊ ဣပေန၊သာဝတ္ထိယံဝိဟာရ
တိဟူသော-ဤပါဠိမူကား၊ဌာနာဂမနနိသဇ္ဇသယနပ္ပဘေဒေသု၊ရပ်ခြင်း
သွားခြင်း-ထိုင်ခြင်း-လျောင်းခြင်း-အပြားရှိကုန်သော၊ ဣရိယာပထေသု၊
ဣရိယာပုထ်တို့တွင်၊အညတရဣရိယာပထသမာယောဂပရိဒီပနံ၊ တပါး
ပါးသောဣရိယာပုထ်နှင့်-ကောင်းစွာယှဉ်ခြင်းကိုပြတတ်သည်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဌတောပိ၊ ရပ်တော်မူသော် လည်းကောင်း၊
ဂစ္ဆန္တောပိ၊ ကြွတော်မူသော်လည်းကောင်း၊ နိသိန္နောပိ၊ ထိုင်တော်မူ
သော်လည်းကောင်း၊သယာနောပိ၊ လျောင်းတော်မူသော် လည်းကောင်း၊
ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊ ဣစ္စေ၊ဤသို့သာ
လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ဧကံ၊တခုသော၊ ဣရိယာပထဗာဓနံ၊ ဣရိယာပုထ်၏-ကျင်
နာတော်မူခြင်းကို၊အညေန၊တပါးသော၊ဣရိယာပထေန၊ဣရိယာပုထ်ဖြင့်
မိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အပရိပတန္တံ၊ မလဲမကျသည် ကိုပြု၍၊ အတ္တဘာဝံ၊
ကိုယ်တော်ကို၊ ဟရတိ၊ ဆောင်၏၊ ပဝတ္တေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ တသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊ ဝိဟရတိတိ၊ ဝိဟရတိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇေတဝနေတိ၊
ဇေတဝနေဟူသည်ကား၊ ဇေတဝသ၊ဇေတအမည်ရှိသော၊ ရာဇကုမာရ
သ၊မင်းသား၏၊ဝနေ၊ဥယျာဉ်၌၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တံ၊ထိုဥယျာဉ်ကို၊တေန၊
ထိုဇေတမင်းသားသည်၊ရောပိတံ၊ရိုက်ပျိုးအပ်သည်၊ သဝနိတံ၊ကြီးပွား
စေအပ်သည်၊ပရိပါလိတံ၊စောင့်စေအပ်သည်၊အဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ဇေတဝနန္တိ သင်္ခံ၊ဇေတဝနဟူသောရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊
ရောက်၏၊တသ္မိံ၊ဇေတဝနေ၊ထိုဇေတမင်းသား၏ဥယျာဉ်၌၊အနာထဝိဇ္ဇာ

၃၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကသမ္ဘာရာမေတိ။ အနာထဝိဏ္ဏိကဿအာရာမေဟူသညင်္ကား။ အနာထဝိဏ္ဏိကောနု။ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိနာ။ သူဌေးကြီးသည်။ စတုပညာသဟိရညကောဓိပရိစ္ဆာဓကနု။ ငါးဆဲ့ လေးကုဋေသော-ရွှေငွေ ဥစ္စာတို့ကိုစွန့်ခြင်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓပ္ပရေဿ။ ဘုရားအမှူးရှိသော။ သံဃဿ။ သံဃာ တော်အား။ နိယျာတိတတ္တာ။ ဆောင်ရှင်း အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ။ အနာထဝိဏ္ဏိသူဌေး၏။ အာရာမသင်္ခါ။ အရံဟူသောရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂတေ။ ရောက်သော။ အာရာမေ။ အရံ၌။ ဧတ္ထ။ ဤဧကံသမယံဘဂဝါသာဝတ္ထိယံစသောစကား၌။ အယံ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ သင်္ခပေါ။ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္တာရောပန။ အကျယ်ကိုကား။ ပပဉ္စသုဒ္ဓနိယာ။ ပပဉ္စသုဒ္ဓနိအမည်ရှိသော။ မဇ္ဈိမဋ္ဌကထာယ။ မဇ္ဈိမအဋ္ဌကထာ၌။ သဗ္ဗာသဝသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ။ သဗ္ဗာသဝသုတ်၏အဖွင့်၌။ ဝုတ္တော။ ဆိုအပ်ပြီ။

တတ္ထ။ ထိုဧကံသမယံဘဂဝါသာဝတ္ထိယံ စသောစကား၌။ ကသမ္ဘိ။ တသံတယောက်သောသူ၏။ အနုယောဂေါ။ ပိစစ်ခြင်းသည်။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ သိယာ။ အသို့ဖြစ်ရာသနည်းဟူမူကား။ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ။ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ယဒိဝိဟရတိ။ အကယ်၍-နေတော်မူသည်ဖြစ်အံ့။ ဇေတဝနေတိ။ ဇေတဝနေဟူ၍။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ မဆိုအပ်။ အထ။ ထိုသို့မဟုတ်။ တတ္ထ။ ထိုဇေတဝနေကျောင်းတော်၌။ ယဒိဝိဟရတိ။ အကယ်၍နေသည်ဖြစ်အံ့။ သာဝတ္ထိယန္တိ။ သာဝတ္ထိယံဟူ၍။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ မဆိုအပ်။ ပတိ။ ထင်စွာပြုဦးအံ့။ ဥဘယတ္ထ။ နှစ်ပါးသောအရပ်၌။ ဧကံ။ တခုသော။ သမယံ။ အခါ၌။ ဝိဟရိတု။ နေတော်မူခြင်းငှါ။ နသတ္တာ။ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့ပိစစ်ခြင်းသည်။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဧတံ။ ဤသာဝတ္ထိယံဝိဟရတိဟူသောစကားကို။ ဧဝံ။ ဤသို့ယဒိတာဝသဂဝါစသဖြင့်စောဒကဆရာဆိုတိုင်း။ နခေါပနဒဗ္ဗဗ္ဗံ။ မမှတ်အပ်သည်သာတည်း။ သဒိပတ္ထေတုဗ္ဗဝစနန္တိ။ သဒိပတ္ထေတုဗ္ဗဝစနံဟူ၍။ နနုအဝေါရမ္ပ။ ငါတို့ဆိုခဲ့ပြီမဟုတ်လော။ တသ္မာ။ ထို့ကြောင့်။ ဂင်္ဂါယမုနာဒိနံ။ ဂင်္ဂါယမုနာစသောမြစ်တို့၏။ သဒိပေ။ အနီး၌။ ဂေါယူထာနိ။ နွားအပေါင်းတို့သည်။ စရန္တာနိ။ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဂင်္ဂါယံ။ ဂင်္ဂါမြစ်၌။ စရန္တိ။ သွားကုန်၏။ ယမုနာယံ။ ယမုနာမြစ်၌။ စရန္တိ။ သွားကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တတိယထာ။ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤနည်းအတူ။ ဣသဝိ။ ဤအရာ၌လည်း။ သာဝတ္ထိယာ။ သာဝတ္ထိပြည်၏။ သဒိပေ။ အနီး၌။ ယဒိဒံဇေတဝနံ။ အကြင်ဇေတဝနေကျောင်းတော်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တတ္ထ။ ထိုဇေတဝနေကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော။ နေတော်မူသည်ကို။

သာဝတ္ထိယံဝိဟရတိဇေတဝနေတိ။ သာဝတ္ထိယံ-ဝိဟရတိ ဇေတဝနေဟူ
၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်၏။ သာဝတ္ထိယံဝစနံ၊ သာဝတ္ထိယဒ္ဓါကိုဆို
ခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဂေါစရဂါမနိဒဿနတ္ထံ၊ ဆွမ်းခံ
ရွာကိုပြခြင်းငှါ၊ သေသဝစနံ၊ သာဝတ္ထိယဒ္ဓါမှ ကြွင်းသော-ဇေတဝနေစ
သည်ကိုဆိုခြင်းသည်၊ ပဗ္ဗဇိတာနုရူပနိဝါသနဌာနနိဒဿနတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့
အားလျောက်ပတ်သောနေရာဌာနကိုပြခြင်းငှါ၊ ပောဒတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အညတရာဒေဝတာတိ။ အညတရာဒေဝတာ ဟူသည်ကား၊ နာမ
ဂေါတ္တဝုသေန၊ အမည်အနွယ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပါကဋ္ဌာ၊ မထင်ရှား
သော၊ ကော၊ တယောက်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဟုနာယေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ အည
တရဿ၊ တန်ခိုးကြီးသောနတ်တို့တွင်-တယောက်ဟု ကျုံးဝါးကောင်း
သော၊ မဟေသေက္ခဿ၊ ကြီးသောဆုန်းတန်ခိုးရှိသော၊ သက္ကဿ၊ သိကြား
အား၊ တဏှာသင်္ခယမိရက္ခိံ။ တဏှာ၏အကြွင်းမဲ့ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံ
ပြုသဖြင့်အလုံးစုံသောက်လေသာတို့မှ-လွတ်သောမိတ်ရှိသော ရဟန္တာ
၏-ပုဗ္ဗဘာဝပဋိပတ် အကျင့်ကို၊ သံဝိက္ခေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ အတာ
သိတ္ထံ၊ ဟောအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိဇာနာတိနေ၊ သိတော်မူသည်မဟုတ်
လော၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ အဘိညာတော၊ ထင်ရှားသော၊ သက္ကောဝိဒေဝရာဇာ၊
နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော-သိကြားကိုလည်း၊ အညတရေတိ။ အညတရေ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒေဝတာတိစန္ဒေ၊ ဒေဝတာဟူသော-ဤစကား
သည်လည်း၊ ဒေဝါနိဇ္ဈိ၊ နတ်သားတို့အား လည်းကောင်း၊ ဒေဝမိတာနိဇ္ဈိ၊
နတ်သမီးတို့အားလည်းကောင်း၊ သာဓာရဏဝစနံ၊ ဆက်ဆံသောစကား
တည်း၊ ဣမတ္ထိံ ပနတ္ထေ၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဒေဝါ၊ နတ်သားကို၊ အမိပ္ပေတော၊
အလိုရှိအပ်၏၊ သောစ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ရူပါဝစရာ
နံ၊ ရူပါဝစရာထုံ၌-ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာတို့တွင်၊ အညတရေ၊
တယောက်သောဗြဟ္မာတည်း။ ။

အဘိက္ကန္တန္တယရတ္တိယာတိတ္ထေ၊ အဘိက္ကန္တန္တယ-ရတ္တိယာဟူသောဤ
ပါဠိ၌၊ သမာဓိနိဝိဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော၊ အဘိက္ကန္တန္တယဒ္ဓေါ၊
အဘိက္ကန္တန္တယဒ္ဓါသည်၊ ခယသုန္ဒရာဘိရူပအဗ္ဘာနုမောဒနာဒိသု၊ ကုန်ခြင်း
အနက်-တင့်တယ်ခြင်းအနက်-အဆင်း လှခြင်းအနက်-ဝမ်းမြောက်ခြင်း
အစရှိသောအနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အ

၃၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

၁။ အဘိက္ကန္တာတန္တရတ္ထိ(ပ)သိက္ခန္တံပါတိမောက္ခန္တိ ဝေမာဒိသု။ အဘိက္ကန္တာ
 တန္တရတ္ထိ(ပ)သိက္ခန္တံပါတိမောက္ခန္တံ-ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ခယေ။
 ကုန်ခြင်း အနက်၌၊ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ တန္တရတ္ထိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ရတ္ထိ၊ ညဉ့်
 သည်၊ အဘိက္ကန္တာ၊ လွန်ပါပြီ။ ပဌမယာမော၊ ပဌမယာဝံသည်၊ နိက္ခန္တော၊
 ထွက်ပါပြီ။ သိက္ခန္တံသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ ဗိရနိသိန္နော၊ စည်းဝေး၍
 ကြာမြင့်ပါပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ပါတိ
 မောက္ခန္တံ၊ ပါတိမောက်ကို၊ ဥဒ္ဓိသဿ၊ ပြုတော်မူပါလေစ။ အယံဣမေသံစတုန္တံ
 ပုဂ္ဂလာနံအဘိက္ကန္တာတရောစပဏီတ တရောစတိဝေမာဒိသု။ အယံဣမေ
 သံစတုန္တံပုဂ္ဂလာနံအဘိက္ကန္တာတရောစပဏီတတရောစဤသို့အစရှိသော
 ပါဠိရပ်တို့၌၊ သုန္ဒရေ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်ခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿ
 တိ။ ထင်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတုန္တံ၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံ
 ပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အဘိက္ကန္တာတရောစ၊ အလွန်လျှင်-အထူးအား
 ဖြင့်လည်းနှစ်သက်အပ်၏။ ပဏီတတရောစ၊ အထူးအားဖြင့်လည်းမြတ်
 ၏။ ကောမေဝန္တတိပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာယသဿာဇလံ။ အဘိက္ကန္တာနဝဇ္ဇောန၊
 သဗ္ဗာဩဘာသယံဒိဿာတိဝေမာဒိသု။ ကောမေဝန္တတိပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာယ
 သဿာဇလံ၊ အဘိက္ကန္တာနဝဇ္ဇောန၊ သဗ္ဗာဩဘာသယံဒိဿာ။ ဤသို့အစ
 ရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အဘိဈပေ၊ အဆင်းလှခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ။ ထင်၏။
 ဣဒ္ဓိယာစ၊ တန်ခိုးအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယသဿာစ၊ အခြံအရံအားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဇလံဇလန္တော၊ ထွန်းတောက် ပလျက်။ အဘိက္ကန္တာနံ၊
 အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇောန၊ အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိဿ၊ လင်းကဲတဖြာ
 ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသယံ ဩဘာသယန္တော၊ ထွန်းလင်းစေ
 လျက်၊ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပါဒါနံ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးလာသောသူ
 သည်၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ အဘိက္ကန္တာဘောဂေါတမအဘိက္ကန္တာဘော
 ဂေါတမာတိဝေမာဒိသု။ အဘိက္ကန္တာဘောဂေါတမ-အဘိက္ကန္တာဘောဂေါ
 တမ-ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အဗ္ဘာနုမောဒနေ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြော်ခြင်း
 အနက်၌၊ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တာ၊ နှစ်
 လိုဘွယ်ရှိပေစွ။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တာ၊ နှစ်လိုဘွယ်ရှိ
 ပေစွ။ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ခယေ၊ ကုန်ခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ။ ထင်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုအဘိက္ကန္တာယရတ္ထိယာ ဟူသောစကား၌၊ အယံဒေဝပုတ္တော၊
 ဤနတ်သားသည်၊ မဇ္ဈိမယာမသမနန္တရေ၊ မဇ္ဈိမယာဝံ၏-အခြားမဲ့၌၊ အာ
 ဂတောတိ၊ လာ၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံဝါ။

မြတ်စွာဘုရားတို့အား လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသာဝကာနံဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 တပည့်သားတော်တို့အား လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့၊
 အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာကုန်သော၊ မဇ္ဈိမယာမသမနန္တရေယေဝ၊ မဇ္ဈိမယာဝ်၏
 အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ယဒိဒံပံဣဒံအာဂစ္ဆန္တံ၊ အကြင်ကြောင့်လာကုန်၏၊
 ယေ၊ ဤသို့မဇ္ဈိမယာဝ်၏အခြားမဲ့၌သာ လာရောက်ခြင်းသည်၊ ဒေဝတာနံ
 နတ်တို့၏၊ နိယာဇောကိရ၊ အပြုမမ္မတာဟုလည်း၊ ။

အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာတိဣဒ၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာဟူသောဤပါဠိ၌၊ သမာဓိနိ
 ဝိဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓေါ၊ အဘိက္ကန္တသဒ္ဓါ
 သည်၊ အဘိရူပေ၊ အဆင်းလှခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓေါ
 ပန၊ ဝဏ္ဏသဒ္ဓါသည်ကား၊ ဆဝိထုတိကုလဝဂ္ဂကာရဏသဏ္ဌာန ပမာဏ
 ရူပါယတနာဒိသု၊ အရေဟူသောအနက်-ပြီးပွမ်းခြင်းဟူသော၊ အနက်အ
 မျိုးအပေါင်းဟူသောအနက်-အကြောင်းဟူသော အနက်-အနိမ့်အမြင့်
 စသော-သဏ္ဌာန်ဟူသောအနက်-အတိုင်းအရှည်ဟူသော အနက်-ရူပါ
 ရုံအစရှိသောအနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊
 သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောသိ ဘဂဝါတိဇေမာဒိသု၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောသိဘဂဝါ-ဤသို့
 အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဆဝိယာ၊ အရေဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်
 ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော
 အဆင်းတော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဒါသညဉ္ဇာပနတေဂဟပတိသမ
 ဏဿဂေါတမဿဝဏ္ဏာတိဇေမာဒိသု၊ ကဒါသညဉ္ဇာပနတေဂဟပတိ
 သမဏဿ-ဂေါတမဿဝဏ္ဏာဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ထုတိပံ၊ ပြီး
 ပွမ်းခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး၊ တေ၊ သင်သူဌေး
 ကြီးသည်၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဝဏ္ဏော၊ ကျေးဇူးကို
 ပြီးပွမ်းခြင်းတို့ကို၊ ကဒါ၊ အဘယ် အခါ၌၊ သညဉ္ဇာပန၊ နှုတ်တက်တိ
 သနည်း၊ စတ္တာရောမေဘာဂေါတမဝဏ္ဏာတိဇေမာဒိသု၊ စတ္တာရောမေ
 ဘာဂေါတမဝဏ္ဏာ-ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ကုလဝဂ္ဂေ၊ အမျိုးအ
 ပေါင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘာဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊
 ဝဏ္ဏော၊ အမျိုးတို့သည်၊ ဣမစတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ အထကေန
 နုဝဏ္ဏေနဝန္ဓထေနောတိဝုတ္တတိတိဇေမာဒိသု၊ အထကေနနုဝဏ္ဏေနဝန္ဓထ
 နောတိဝုတ္တတိဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်းဟူသော
 အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ အထဇံသန္တေဝိ၊ ဤသို့သင်၏ကြာကိုင်ငါမယူ
 ပြား-မသုံးစားလျက်လည်း၊ ကေနဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်း

၃၀ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ကြောင့်၊ ဂန္ဓဇေယနောတိ။ နံ သာသုရိုးဟူ၍၊ ဂုဏ်တို့၊ ဆိုသင့်မည်နည်း။
မဟန္တဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာတိဇေမာဒိသု။ မဟန္တဟတ္ထိရာဇ
ဝဏ္ဏံ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သဏ္ဌာနော၊ သဏ္ဌာန်ဟူ
သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ မဟန္တ၊ ကြီးစွာသော၊ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏံ၊
ဆင်မင်း၏သဏ္ဌာန်ကို၊ အဘိနိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ တယောပတ္တဿဝဏ္ဏာ
တိဇေမာဒိသု၊ တယောပတ္တဿဝဏ္ဏာဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ပမာ
ဏော၊ အတိုင်းအရှည်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ပတ္တဿ၊ သပိတ်
၏၊ ဝဏ္ဏာ၊ အတိုင်းအရှည်တို့သည်၊ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ ဝဏ္ဏော
ဂန္ဓောရသောဩဇာတိဇေမာဒိသု၊ ဝဏ္ဏောဂန္ဓောရသောဩဇာဤသို့အစ
ရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ရူပါယတနေ၊ ရူပါယတနဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊
ထင်၏။ ဝဏ္ဏော၊ ရူပါရုံ၊ ဂန္ဓော၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသော၊ ရသာရုံ၊ ဩဇာ၊ ဩဇာ
သော၊ ထိုဝဏ္ဏသဒ္ဓါကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ဆဝိယာ၊ အရေဟူသောအနက်၌၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏော၊ မြတ်သော
အဆင်းရှိသည်၊ အဘိရူပဆဝိ၊ လှသောအရေရှိသည်၊ ဣဋ္ဌဝဏ္ဏော၊ လိုအပ်
သောအဆင်းရှိသည်၊ မနာပဝဏ္ဏော၊ နှစ်လိုချင်ဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုဏ်ဂုဏ္ဏော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ ဒေဝ
တာ၊ နတ်တို့သည်၊ မနုဿလောကံ၊ လူပြည်သို့၊ အာဂစ္ဆမာနာ၊ လာကုန်
သည်ရှိသော်၊ ပကတိဝဏ္ဏံ၊ ပြကတေသောအဆင်းကို လည်းကောင်း၊
ပကတိဣဒ္ဓိံ၊ ပြကတေသောတန်ခိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊
ဩဇ္ဇာရိကံ၊ ရှုန့်ရင်းသော၊ အတ္တဘာဝံ၊ ကိုယ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတိရေက
ဝဏ္ဏံ၊ ကဲလွန်သော အဆင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတိရေကဣဒ္ဓိံ၊ ကဲလွန်
သောတန်ခိုးကိုလည်းကောင်း၊ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ နဇူသမဏ္ဍာဒိနိ၊
ကချေသတင်အစရှိသည်တို့သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သော၊ မနုဿာဝိယ၊
လူတို့ကဲ့သို့၊ အဘိသင်္ခတေန၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊
အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်အပေါင်းတို့တွင်၊ ကာမာဝစရာ၊
ကာဝစရနတ်တို့သည်၊ အနဘိသင်္ခတေန၊ မပြုမပြင်မစီရင်ဘဲလည်း၊ အာ
ဂန္တု၊ လာခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိ၊ တံတံနှိုင်းကုန်၏။ ရူပါဝစရာပန၊ ရူပါဝစရ
နတ်တို့သည်ကား၊ အနဘိသင်္ခတေန၊ မပြုမပြင်မစီရင်ဘဲ၊ အာဂန္တု၊ လာ
ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေသံ၊
ထိုရူပါဝစရနတ်တို့၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ ကိုယ်သည်၊ အတိသုရမော၊ အလွန်
သိမ်မွေ့၏။ တေန၊ ထိုအလွန်သိမ်မွေ့သောကိုယ်ဖြင့်၊ ဣရိယာပထကပ္ပနံ၊

၂၀

ဣရိယာဝုတ်ကိုပြုပြင်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အ
ယံဒေဝဝုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်၊ အဘိသင်္ခတေနော၊ ပြုပြင်စီရင်သ
ဖြင့်သာသျှင်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာတိ၊
အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူအပ်သတည်း။ ။

ကောဝလကပ္ပန္တိ ဇေတ္ထ၊ ကောဝလကပ္ပံ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ သမာဓိနိရိဇ္ဈာ
ကောင်းစွာအကျိုးဝင်သော၊ ကောဝလသဒ္ဓေါ၊ ကောဝလသဒ္ဓါသည်၊ အနဝ
သေသ ယေတုယျာ ဗျာဓိသာဓ နတိရေက ဒဠတ္ထ ဝိသံယောဂါဒိ အနေ
ကဏ္ဍော၊ အကြွင်းမရှိသောအနက်-ယေတုယျ အနက်-မရောနှောသော
အနက်-မလွန်သောအနက်-မြဲမြံသောအနက်-မယှဉ်ခြင်းအနက်စသည်
များသောအနက်ရှိ၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုကောင်းသည်၊ ဟိ၊ သင့်၏၊ အဿ၊
ထိုကောဝလသဒ္ဓါ၏၊ ကောဝလပရိပုဏ္ဏံပရိသုဒ္ဓံ ဗြဟ္မစရိယန္တိ ဇေမာဒိသု၊
ကောဝလပရိပုဏ္ဏံပရိသုဒ္ဓံ ဗြဟ္မစရိယံဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အန
ဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိဿတိ၊ ထင်
၏၊ ကောဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ မကြွင်းဥသုပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်
မှစင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော
သာသနာတော်ကို၊ ကောဝလာအင်္ဂမဂဓာပဟူတံခါဒနိယဘောဇနိယံအာ
ယဥပသင်္ကမိဿန္တိတိဇေမာဒိသု၊ ကောဝလာအင်္ဂမဂဓာပဟူတံခါဒနိယ
ဘောဇနိယံအာဒါယဥပသင်္ကမိဿန္တိဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ယေ
တုယျတာ၊ များသည်၏အဖြစ်ဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊
ထင်၏၊ ကောဝလာ၊ များကုန်သော၊ အင်္ဂမဂဓာ၊ အင်္ဂတိုင်း-မဂဓတိုင်းသူ
တို့သည်၊ ပဟူတံ၊ များသော၊ ခါဒနိယဘောဇနိယံ၊ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊
အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဥပသင်္ကမိဿန္တိ၊ ဆည်းကပ် လာကုန်လတ္တံ့၊ ကောဝ
လဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယောဟောတိတိ ဇေမာဒိသု၊ ကောဝလဿ
ဒုက္ခက္ခန္ဓဿသမုဒယောဟောတိဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ အဗျာ
မိဿတိ၊ သုခနှင့်မရောသည်၏အဖြစ်ဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿ
တိ၊ ထင်၏၊ ကောဝလဿ၊ ချင်းသာနှင့်မရောသော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအရ၏၊
သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောဝလံသဒ္ဓါမတ္တကံနူနအ
ယမာယသ္မာတိဇေမာဒိသု၊ ကောဝလံသဒ္ဓါမတ္တကံနူနအယမာယသ္မာဤသို့
အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အနတိရေကတာ၊ မလွန်သည်၏အဖြစ်ဟူသော၊
အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ နူန၊ ကြံအောက်မေ့သည်ကား၊
အယမာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ကောဝလံ၊ ပညာဖြင့်မျက်မှောက်ပြုကုန်

၄၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သက်သက်သော၊ သန္တုမတ္တကံ၊ သန္တုမျှကိုသာလျှင်၊ အာယသ္မတော အနု
 ရုဒ္ဓဿ (ပ) သံဃာတေဒါ ယဋ္ဌိတောတိ ဇေမာဒီသု၊ အာယသ္မတော အနု
 ရုဒ္ဓဿ (ပ) သံဃာတေဒါ ယဋ္ဌိတောဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဒဋ္ဌတ္ထ
 တာ၊ ဖြိုမြဲသောအနက်အဖြစ်ဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏၊ အာယသ္မတော အနုရုဒ္ဓဿ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏၊ ဗာဟိကောနာမ၊ ဗာ
 ဟိကအမည်ရှိသော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေတပည့်သည်၊ ကေဝလ
 ကပ္ပံ၊ ဖြိုမြဲစွာပြု၍၊ သံဃာတေဒါယ၊ သံဃာကွဲ ဖြုံးခြင်းငှါ၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်
 ၏၊ ကေဝလီဝုသိတဝါဥတ္တမ ဝုရိသောတိဝုတ္တတိတိ ဇေမာဒီသု၊ ကေဝလီ
 ဝုသိတဝါဥတ္တမဝုရိသောတိဝုတ္တတိဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝိသံယော
 ဂေါ၊ မယှဉ်ခြင်းဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ကေ
 ဝလီ၊ ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရမှဆိတ်သောနိဗ္ဗာန်ရှိသောဝိဇ္ဇာသဝ ဝုတ္တိလ်
 ကို၊ ဝုသိတဝါ၊ သုံးပြီးသော အရိယာမဂ်ရှိသော၊ ဥတ္တမဝုရိသောတိ၊ မြတ်
 သောယောကျ်ားဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိဇေမာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်
 တို့၌၊ ဝိသံယောဂေါ၊ မယှဉ်ခြင်းဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏၊ ဣပေန၊ ဤကေဝလကပ္ပံဟူသောပါဠိရပ်တို့၌ကား၊ အဿ၊ ထိုကေ
 ဝလသန္တု၏၊ အနဝသေသတ္ထော၊ အကြွင်းမရှိသောအနက်ကို၊ အဓိပ္ပေတော
 အလိုရှိအပ်၏။ ။

အယံကပ္ပသန္တုပန၊ ဤကပ္ပသန္တုသည်ကား၊ အဘိသန္ဓုဟနဂေါဟာရ
 ကာလပညတ္တိဆေဒနဝိကပ္ပလေသသမန္တတာဝါဒီအနေကတ္ထော၊ ယုံကြည်
 ခြင်းဟူသောအနက်-ကပ္ပိခြင်း ဟူသော အနက်-အခါဟူသော အနက်
 ပညတ်ဟူသော အနက်-ကြံခြင်း ဟူသော အနက်-အမြွက်ဟူသောအ
 နက်-ထက်ဝန်းကျင် ဟူသော အနက်စသော - များသော အနက်ရှိ၏၊
 တထာ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဟိ၊ သင့်၏၊ အဿ၊ ထိုကပ္ပသန္တု၏၊ ဩကပ္ပနိ
 ယမေတံတောဂေါတမဿယထာတံအရဟတော သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ
 ဇေမာဒီသု၊ ဩကပ္ပနိယမေတံ တောဂေါတမဿ ယထာတံ အရဟတော
 သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အဘိသန္ဓုဟနံ၊ ယုံကြည်
 ခြင်းဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ အရဟတော၊ ပူဇော်
 အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန်ကိုယ်
 တော်တိုင်ထိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားတော်ကို၊
 ဩကပ္ပနိယံယထာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍ယုံကြည်အပ်သကဲ့သို့၊ အရဟ
 တော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်

မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော၊ ဘောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်
 ဂေါတမ၏၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဩကပ္ပနိယံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်
 ချီယုံကြည်အပ်၏၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စဟိသမဏကပ္ပေဟိဖလံပရိ
 ဘုပ္ပိတုန္တိဧဝမာဒိသု၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စဟိသမဏကပ္ပေဟိဖလံ
 ပရိဘုပ္ပိတု ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝေါဟာရော၊ ကပ္ပိခြင်းဟူ
 သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သမဏကပ္ပေဟိ၊ ဝိနည်းကံဖြင့် ပြီးသောရဟန်း
 တို့၏-ကပ္ပိခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဖလံ၊ သင်္ဘောသီးကို၊ ပရိဘုပ္ပိတု၊ သုံးဆောင် စိမ့်
 သောဌ၊ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ယေန သုဒ္ဓနိစ္စကပ္ပံ ဝိဟရာမိတိ
 ဧဝမာဒိသု၊ ယေနသုဒ္ဓနိစ္စကပ္ပံ ဝိဟရာမိ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊
 ကာလော၊ အခါဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ယေန၊
 အကြင်ဖလသမာပတ် ဝိဟာရဖြင့်၊ နိစ္စကပ္ပံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အဟံ၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣစ္စာယသ္မာကပ္ပေါတိဧဝမာဒိသု၊
 ဣစ္စာယသ္မာကပ္ပေါဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ပညတ္တိ၊ အမည်ပညတ်
 ဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မာ
 ကပ္ပေါ၊ အရှင်ကပ္ပသည်၊ အလင်္ကာတော ကပ္ပိတ ကေသမဿုတိ ဧဝမာ
 ဒိသု၊ အလင်္ကာတော ကပ္ပိတကေသမဿုဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊
 ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်းဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ အလင်္ကာ
 တော၊ တန်ဆာဆင်ပြီးသော၊ ကပ္ပိတကေသမဿု၊ ပြုပြင် ဖြတ်ရိတ်ဆံ
 မုတ်ဆိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကပ္ပတိန္ဒရ်လကပ္ပေါတိ ဧဝမာဒိသု၊ ကပ္ပတိန္ဒရ်လ
 ကပ္ပေါဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝိကပ္ပေါ၊ အထူးကြံခြင်းဟူသော၊
 အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ န္ဒရ်လကပ္ပေါ၊ လက်နှစ်သစ်
 လွန်သော အရိပ်ရှိသော နေလွဲသောအခါ၌ တောဧဉ်ကို သုံးဆောင်ခြင်း
 သည်၊ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏၊ အတ္ထိကပ္ပေါနိပ္ပဇ္ဇိတုန္တိ ဧဝမာဒိသု၊ အတ္ထိကပ္ပေါ
 နိပ္ပဇ္ဇိတုဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ လေသော၊ အမြွက်ဟူသော၊ အတ္ထော
 အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ နိပ္ပဇ္ဇိတု၊ အိပ်ခြင်းဌ၊ ကပ္ပေါ၊ အခွင့်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကေဝလကပ္ပံ ဝေဠုဝနံ ဩဘာသေတွာတိဧဝမာဒိသု၊ ကေဝလ
 ကပ္ပံ ဝေဠုဝနံ ဩဘာသေတွာဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သမန္တဘာ
 ဝေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဝေဠု
 ဝနံ၊ ဝေဠုဝနံကျောင်းတော်ကို၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ အကြွင်းကုန်စင်ထက်ဝန်း
 ကျင်၊ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်တန်ဆာရောင်ဖြင့်-ထွန်းလင်းစေ၍၊

၄၂ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဣပေန၊ ဤပါဠိ၌ကား၊ အသ၊ ထိုကပ္ပသဒ္ဓါ၏။ သမန္တဘာဝတ္ထော၊ ထက်
 ဝန်းကျင်ဖြစ်သော အနက်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ စေတဝနန္တိတ္ထေ၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ စေတဝနံဟူသော
 ဤပါဠိ၌။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ
 သော၊ စေတဝနံ၊ စေတဝနံရံချောင်းတော်ကို၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဩဘာသေတွာတံ၊ ဩဘာသေတွာဟူသည်
 ကား၊ ဝတ္ထာလင်္ကာရသရိရသမုဋ္ဌိတာယ၊ အဝဇ္ဇာတနိဿယ-ကိုပင်အင်္ဂါ
 သည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ အာဘာယ၊ အရောင်အလင်းဖြင့်၊ ဗရိတွာ၊ နို့၊ ချုံ၊
 စန္ဒိမာဝိယစ၊ လကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သူရိယောဝိယစ၊ နေကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ ဧကောဘာသံ၊ တပြိုင်နက်အလင်းကို၊ ဧကပဇ္ဇောတံ၊ တပြိုင်နက်
 အရောင်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း
 ယေနဘဂဝါတေနူပသင်္ကမိတိတ္ထေ၊ ယေနဘဂဝါတေနူပသင်္ကမိဟူသော
 ဤပါဠိ၌။ သမသိနိဝိဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော၊ ယေနာတိ၊ ယေ
 နဟူသောပုဒ်သည်။ ဘုဗ္ဗတ္ထေ၊ အာဓာရအနက်၌၊ ကရေဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်း
 ဝိတတ်ရှိသောပုဒ်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာ
 အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤယေနဘဂဝါတေနူ
 ပသင်္ကမိဟူသောပါဠိရပ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသို့၊ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ဆည်း
 ကပ်အပ်၏။ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ဆည်း
 ကပ်၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤယေနဘဂဝါတေနူပသင်္ကမိဟူသောပါဠိ
 ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ကေနစကာရဏေန၊ အာဘဟံ
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့
 သည်၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်သနည်း။ သာဒုဗလူပဘောဂါ
 မိပ္ပါယေန၊ ကောင်းသောသင်္ဘောသီးကို-သုံးဆောင်စားသေံခြင်းငှါ အလိုရှိ
 သဖြင့်၊ ဒိဇဂဏေဟိ၊ ဌက်အပေါင်းတို့သည်၊ နိစ္စဖလိတမဟာရုက္ခာ၊ အမြဲ
 သီးသောသစ်ပင်ကြီးသို့၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗောဝိယ၊ ဆည်းကပ်အပ်သကဲ့သို့
 ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်။ နာနပ္ပကာရဂုဏ ဝိသေသာမိဂမာမိပ္ပါ
 ယေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသောကျေးဇူးအထူးကို ရခြင်းငှါအလိုရှိသ
 ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏။ ဥပ

သင်္ကမိတိစ၊ ဥပသင်္ကမိဟူသည်ကား။ ဂတာဥပဂတာ။ အနီးသို့ရောက်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ
 တိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာဟူသောပုဒ်သည်။ ဥပသင်္ကမနပရိယောသာနဒီပနံ၊
 အနီးသို့ရောက်ခြင်း၏-အပြီးအဆုံးကိုပြသောပုဒ်တည်း။ အထဝါ၊ တနည်း
 သော်ကား၊ ဧဝံဂတာ၊ ဤသို့အနီးသို့ရောက်၏။ တတော၊ ထိုအနီးသို့ရောက်
 ရာဌာနမှ၊ အာသန္နတရံ၊ အသွန်နီးသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သမိပသင်္ဂါတံ၊ အနီးဟုဆိုအပ်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဣတိ
 ဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေနတ္ထေန၊ အကြင်အလိုဖြင့်၊ လောကေ၊ လူအ
 ပေါင်း၌၊ အဂ္ဂုပုဂ္ဂလဿ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော- မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ ဥပဌာနံ၊ အနီးသို့ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ အဂတာ၊ ရောက်လာ၏၊
 တံ၊ ထိုအလိုအာသာကို၊ ဝုတ္တိတုကာမာ၊ မေးလျှော့လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒသနာ
 သမောဓာနသမုဇ္ဈလံ၊ ဓာတ်ပြာသောလက်သည်းအပေါင်းတို့ဖြင့်ကောင်း
 စွာတောက်ပသော၊ အဇ္ဈသိ၊ လက်အုပ်ကို၊ သိရသိ၊ ဦးထိပ်၌၊ ပတိဋ္ဌပေ
 တွာ၊ တင်ထား၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ
 ရင်၏၊ ဧကမန္တန္တိ၊ ဧကမန္တံဟူသောပုဒ်သည်၊ ဘါဝနသုသကနိဒ္ဒေသေါ၊ ဘါ
 ဝနသုံးကိုပြသောပုဒ်တည်း၊ ဝိသမံစန္ဒိမသုရိယာပရိဝတ္တန္တိတိ၊ အာဒိသုဝိယ
 ဝိသမံစန္ဒိမသုရိယာပရိဝတ္တန္တိ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့တည်း၊
 စန္ဒိမသုရိယာ၊ လ-နေတို့သည်၊ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်၊ ပရိဝတ္တန္တိ၊ လည်ကုန်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဌိတာ၊ တည်
 သည်ရှိသော်၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဧကမန္တံဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ခဠ
 ဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ဧတံ၊ ဤဧကမန္တံဟူသောပုဒ်သည်၊
 တုမ္မတ္ထေ၊ အာဓာရအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ရှိသော ပုဒ်
 တည်း၊ အဋ္ဌာသိတိ၊ အဋ္ဌာသိဟူသည်ကား၊ ဌာနံ၊ တည်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊
 ပြု၏၊ တိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူ
 တို့သည်၊ ဂရုဋ္ဌာနိယံ၊ အလေးပြုထိုက်သောအရာသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ အနီး
 သို့ကပ်ရောက်၍၊ အာသနကုသလတာယ၊ နေရာ၌လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊
 အယဉ္ဇဓဇေဝါ၊ ဤနတ်သည်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုပညာရှိသောနတ်တို့တွင်၊

၄၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အညတရောတယောကံတည်း။ တသ္မာထိကြောင့်။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်
 လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သေး။ အ
 ကြောင်းအရာဖြင့်၊ ဌိတောပန၊ တည်မှုကား။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား။ ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ဆဋ္ဌာနဒေါသေ၊ ခြောက်ပါးသောနေ
 ရာ၌အပြစ်ကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ဌိတော၊ တည်မှုကား။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်
 လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံဣမာ
 နိဋ္ဌာနဒေါသာနိ၊ ဤနေရာအပြစ်ရှိဟူသည်။ သေယျထာ ကတမာနိ၊ အ
 ဘယ်သည်ရှိနည်းဟူမှုကား။ အတိဒ္ဓရံ၊ ဝေးလွန်းသောအရပ်။ အစ္စာသန္တံ၊
 နီးလွန်းသောအရပ်၊ ဥပရိဝါတံ၊ လေညာအရပ်၊ ဥန္နတပ္ပဒေသံ၊ မြင့်ရာအရပ်
 အတိသမ္ပုခံ၊ ရှေးရှုတည်သောအရပ်။ အတိပစ္ဆာ၊ နောက်ကျလွန်းသော
 အရပ်၊ ဣတိဣမာနိ၊ ဤသည်ကိုတည်း။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ အတိဒ္ဓရေ၊ ဝေး
 လွန်းသောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်မှုကား။ ကထေတုကသမော၊ စကားပြော
 လိုသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဥစ္စာသဒ္ဓေန၊ ကျယ်သောအသံ
 ဖြင့်၊ ကထေတဗ္ဗံ၊ ပြောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အစ္စာသန္တံ၊ နီးလွန်း
 သောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်မှုကား။ သံဃာနုနံ၊ ထိပါးခြင်းကို။ ကရောတိ၊
 ပြု၏။ ဥပရိဝါတေ၊ လေညာအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်မှုကား။ သရိရဂန္ဓေန၊
 ကိုယ်အနံ့ဖြင့်၊ ဗာမတိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ ဥန္နတပ္ပဒေသေ၊ မြင့်ရာအရပ်၌၊ ဌိတော
 တည်မှုကား။ အဂါရံ၊ မရှိသောအပြစ်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြု၏။ အတိ
 သမ္ပုခါ၊ ရှေးရှုတည်သောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်မှုကား။ ဒဋ္ဌုကာမေါ၊ ကြည့်
 ရှုလိုသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ စက္ခု၊
 မျက်စိကို၊ အာဟာစ္စ၊ ရှေးရှုထိ၏။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ကြည့်ရှုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အတိပစ္ဆာ၊ နောက်ကျလွန်းသောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်မှုကား။ ဒဋ္ဌုကာ
 မော၊ ကြည့်ရှုလိုသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဝိဝံ၊ လည်ကို၊
 ပသာရေတွာ၊ ဆန့်၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ကြည့်ရှုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာထိ
 ကြောင့်၊ အယံပိ၊ ဤနတ်သားသည်လည်း။ ဧတေဆဋ္ဌာနဒေါသေ၊ ဤနေရာ
 အပြစ်ခြောက်ပါးကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ကြဉ်ရှောင်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ တေန
 ထိကြောင့်၊ ကေမန္တံ၊ အဋ္ဌာသိတိ၊ ကေမန္တံ၊ အဋ္ဌာသိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ရှင်အာနန္ဒာ
 ဆိုအပ်သတည်း။ ။

တေဒဝေါစာတိ၊ တေဒဝေါစဟူသည်ကား။ ဧတံ၊ ဤကထံနဲ့တွံမာရိ
 သစသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မေးလျှောက်၏။ ကထံနဲ့တိ၊ ကထံနဲ့ဟူသော

ဂုဏ္ဍာသည်။ ကာရုဏဂုဏ္ဍာ။ အကြောင်းကိုမေးသော ဂုဏ္ဍာတည်းဟူ၍၊
 ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တံဇ္ဈောဗာသာ
 ဝေါ၊ လွန်မြောက်ပြီးသော-ဩဇာရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဒသ
 သဟသိလောကောတုယာ၊ တသောင်းသောင်းလောကတော်၌၊ ပါကဇော
 မြေတုန့်လှုပ်ခြင်းစသော-များစွာအံ့ဘွယ်ဖြစ်ခြင်းဖြင့်-ထင်ရှား၏။ တေန၊
 ထိုကြောင့်။ အဿာဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သားအား။ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏-ဩဇာမှ လွတ်မြောက်တော်မူသည်၏ အဖြစ်၌။ ကင်္ခါ၊ ပခုမှား
 တွေးတောခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမိနာပန ကာရုဏေန၊ ဤသို့သောအ
 ကြောင်းဖြင့်ကား၊ တိဇ္ဈောဘိ၊ ကူးမြောက်တော်မူ၏ဟု။ နဇာနာတိ၊ မသိ၊
 တေန၊ ထိုကူးမြောက်ကြောင်းကို-မသိသောကြောင့်။ သာ၊ ထိုနတ်သား
 သည်။ တံကာရဏံ၊ ထိုဩဇာမှ ကူးမြောက်တော်မူခြင်း၏အကြောင်းကို။
 ဂုဏ္ဍမာနာ၊ မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကထံနုမာရိသဟူသော
 စကားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မာရိသာတိဧတံ၊ မာရိသဟူသောစကားသည်။
 ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏။ ပိယသမုဒါစာရုစနံ၊ ချစ်သဖြင့်-ရှေးရှုခေါ်ငေါ်
 သောစကားတည်း။ နိဒ္ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကင်းသောသူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တံ
 ဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆင်းရဲကင်းသောသူဟူ၍။
 ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ယဒါခေါတေ မာရိသ သင်္ကနာသင်္ကဟဒယေသမာ
 ဂန္တေ ယုအထနံဇာနေယျာသိဝ သသဟသံမေနိရယေပစ္စမာနဿာတိ၊
 ယဒါခေါတေမာရိသသင်္ကနာသင်္ကဟဒယေသမာဂန္တေ ယုအထနံဇာနေ
 ယျာသိဝ သသဟသံ မေနိရယေပစ္စမာနဿဟူသော။ ဣဒဗ္ဗိ၊ ဤမာရု
 တန္တနိယသုတ်ပါဠိသည်လည်း။ ပိရုတ္တိတိ၊ ဆန့်ကျင်ခဲ့၏။ မာရိသ၊ အချင်း။
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ခေါ၊ စင်စစ်တော့။ သင်အား၊ သင်္ကနာ၊ ပြီးခေါင်းအပြင်
 မှစူးဝင်၍အောက်သို့သက်သော-ထန်းလုံးသဖွယ်-သံမဃ်န-တံသင်းနှင့်။
 သင်္က၊ ခြေဘဝါးအပြင်မှ-စူးဝင်လျက် အထက်သို့တက်သော-ထန်းလုံး
 သဖွယ်သံမဃ်န-တံသင်းသည်။ ဟဒယေ၊ ရင်အရပ်၌။ သမာဂန္တေ ယု၊
 အညှိုးရောက်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအညှိုးရောက်သောအခါ၌။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စ
 မာနဿ၊ ကျက်ရသော။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝဿသဟသံ၊ အနှစ်တထောင်ရှိပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ နံ၊ ထိုဆင်းရဲခံရသည့်ကာလကို။ ဇာနေယျာသိ၊ သိလေလော။
 ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နေရယိကသတ္တော၊ ငရဲသူသည်။ နိဒ္ဒုက္ခာနာမ
 ဆင်းရဲကင်းသည်မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ တသ္မာ၊

၄၆ သင်္ဂါယနဝဂ္ဂဝံသယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ထိုကြောင့်၊ ဝိရုဏ္ဏာဒိ၊ ဆန့်ကျင်ခဲ့၏။ ကိစ္ဆာဝိနိဒ္ဓါက္ခာ၊ စင်စစ်ဒုက္ခဖြစ်သူဆို
ရသည်မှန်၏။ ပန၊ ထိုသို့မှန်သော်လည်း။ ရုဠိသဒ္ဓေန၊ ရုဠိသဒ္ဓါဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤ
သို့မာရိသဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကိရသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝေသဝေါဟာရော၊ ဤ
မာရိသဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ နိဒ္ဓါက္ခာနံ၊ ဆင်းရဲ
ကင်းကုန်သော၊ သုခသမပ္ပိတာနံ၊ ချမ်းသာ၌ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပဌမကပ္ပိ
ကာနံ၊ ကမ္ဘာဦးသုတို့၏။ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း။ အပရဘာဂေ၊
နောက်ကာလ၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ ဟောတု ဝါ၊ ဖြစ်သည်မူလည်းဖြစ်စေ
မာဝါဟောတု ဝါ၊ မဖြစ်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ရုဠိသဒ္ဓေန၊ ရုဠိသဒ္ဓါဖြင့်။
အယံ ဝေါဟာရော၊ ဤမာရိသဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ ဝုစ္ဆတေဝ၊ ဆိုအပ်
သည်သာတည်း။ နိပ္ပဒုမာနိဝိ၊ ပဒုမာကြာမရှိသော်လည်း။ နိရုဒ္ဓကာဝိ၊ ရေ
မရှိသော်လည်း။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ ပေါက္ခရဏီဝိယ၊ ပေါက္ခရဏီ
မည်သကဲ့သို့တည်း။ ။

ဩဃမတရိတိတ္ထေ၊ ဩဃမတရိဟူသောဤပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို
ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဩဃာ၊ ဩဃ
တို့သည်၊ ကာမောဗော၊ ကာမောဗာလည်းကောင်း၊ ဘဝေါဗော၊ ဘဝေါ
ဗာလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌောဗော၊ ဒိဋ္ဌောဗာလည်းကောင်း။ အဝိဇ္ဇောဗော၊
အဝိဇ္ဇောဗာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။
တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမရုဏေသု၊ ကာမ
ဂုဏ်တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဆန္ဒရာဂသည်။ ကာမောဗောနာမ၊ ကာမောဗာ
မည်၏။ ဣပါဏုပဘဝေသု၊ ဣပတုံ အဓိပတိတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဆန္ဒရာဂ
သည်လည်းကောင်း။ ဈာန နိကန္တိစ၊ ဈာန်၌ တပ်နှစ်သက်ခြင်း-နိကန္တိ
ကသည်လည်းကောင်း။ ဘဝေါဗောနာမ၊ ဘဝေါဗာမည်၏။ ဒွါသဗ္ဗိဒ္ဓိ
ယော၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ဒိဋ္ဌောဗောနာမ၊ ဒိဋ္ဌောဗာမည်
၏။ စတုသုသစ္စေသု၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်းမောဟသည်။
အဝိဇ္ဇောဗောနာမ၊ အဝိဇ္ဇောဗာမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ဩဃ
တို့တွင်၊ ကာမောဗော၊ ကာမောဗာသည်။ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လော
ဘသ ဟဂဏေသု၊ လောဘသဟဂုတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗိတ္တုပ္ပါဒေသု၊
ဗိတ္တုပ္ပါဒ်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝေါဗော၊ ဘဝေါဗာသည်။ စတုသု၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ္တလောဘသဟဂဏေသု၊ ဒိဋ္ဌိဂတဝိပ္ပယုတ်
လောဘသဟဂုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဗိတ္တုပ္ပါဒေသု၊ ဗိတ္တုပ္ပါဒ်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌောဗော၊ ဒိဋ္ဌောဗာသည်။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတ

သမ္ပယုတ္တေသု၊ ဗိဗ္ဗိဂတသမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗိတ္တု၊ ပြီးဒေသု၊ ဗိတ္တု၊ ပြီး
 တို့၌၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိဇ္ဇောစော၊ အဝိဇ္ဇောစာသည်၊ သဗ္ဗာကုသလေသု
 အလုံးစုံသော အကုသိုလ်မိတ်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး
 သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သေ၊ ဤဩစာသည်၊ အဝဟနဋ္ဌေန၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၌နှစ်တတ်သောအနက်သဘောဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရာသဋ္ဌေန
 နစ၊ အရဟူသောအနက်သဘောဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဩစော၊ ဩစာ
 မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩစောတိ၊ ဩစာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဝ
 ဟနဋ္ဌေနာတိ၊ အဝဟနဋ္ဌေနဟူသည်ကား၊ အခေဝဂမနဋ္ဌေန၊ အောက်၌
 ရောက်စေဖြစ်စေတတ်သောအနက်သဘောဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤ
 ကာမောစာစသောတရားသည်၊ အတ္တေနာ၊ မိမိ၏၊ ဘံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့၊
 ဂတေ၊ လိုက်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အခေ၊ အောက်အဖို့၌၊
 ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ နိရယာဒိဘေဒါယ၊ ငရဲစသည်အပြားရှိသော၊ ဒုဂ္ဂတိ
 ယံယေဝ၊ ဒုဂ္ဂတိတို့၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ စ၊ အပါယဂမနိယ
 အဖြစ်ဖြင့်သာ - အခေဝဂမနဋ္ဌမရှိသည်မဟုတ်သေး၊ ဥပရိတဝံ၊ ခပ်သိမ်း
 သောဘဝ၏အထက်ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂန္တျံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အ
 ဒေန္တော၊ မပေးသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အခေ၊ အောက်အဖို့၌၊ တိ
 သုဘဝေသု၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌၊ စတုသုယောနိသု၊ ယောနိလေးပါးတို့၌၊ ပဉ္စ
 သုဂတိသု၊ ဂတိငါးပါးတို့၌၊ သတ္တဝိညာဏဗ္ဗိတိသု၊ ခုနစ်ပါးသောဝိညာဏ
 ဗ္ဗိတိတို့၌၊ နဝသုသတ္တဝါသေသု၊ ကိုးပါးသောသတ္တဝါသတို့၌၊ ဂမေတိ၊
 ရောက်စေ၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ ရာသဋ္ဌေနာတိ၊ ရာသဋ္ဌေနဟူသည်ကား၊ မဟန္တဋ္ဌေန၊ များသော
 အနက်သဘောဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သေသကိလေသရာသိ၊ ဤကိလေသာ
 အရသည်၊ မဟာ၊ ကျယ်ဝန်းများပြား၏၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေ
 သု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ယဒိဒံဆန္ဒရာဂေါနာမ၊ အကြင်ပြင်းစွာတတ်သောဆန္ဒ
 ရာဂမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သေသဆန္ဒရာဂေါ၊ ဤဆန္ဒရာဂသည်၊ အဝိဗ္ဗိ
 တော၊ အဝိဗ္ဗိမှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ ယာဝဘဝဂ္ဂါ၊ ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊ ပတ္ထရော၊
 ရှုံနှံ့၏၊ သေသေသုပိ၊ ကာမောစာမှကြွင်းသော - ဘဝေါစာစသည်တို့၌
 လည်း၊ သေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 အပြားဖြင့်၊ အယံ၊ ဤကာမန္တုစသောတရားကို၊ ရာသဋ္ဌေနပိ၊ အရဟူ
 သောအနက်အားဖြင့်လည်း၊ ဩစောတိ၊ ဩစာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ အတရိတိ၊ အတရိဟူသည်ကား၊ မာရိသ၊ အရှင်တရား၊ တွံ၊ အရှင်

၈

၄၀ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဘုရားသည်၊ စတုဗ္ဗိဝံ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣဝံ၊ ဩဇာကို၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ တိဇ္ဈောနံ၊ ကူးမြောက်တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ မေးလျှောက်၏။

အထ၊ ထိုနတ်သားမေးလျှောက်သောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စ၊ အမေးကို၊ ဝိဿဇ္ဇန္တော၊ မြေတော်မူလိုရကား၊ အပ္ပတိဋ္ဌိခွါဟန္တိ၊ အာဒိ၊ အပ္ပတိဋ္ဌိခွါဟံ-ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအပ္ပတိဋ္ဌိခွါဟံဟူသော ပါဠိ၌၊ အပ္ပတိဋ္ဌန္တိ၊ အပ္ပတိဋ္ဌဟူသည်ကား၊ အပ္ပတိဋ္ဌဟန္တော၊ ကိလေသာစသည်တို့နှင့် စပ်သဖြင့်မတန်မရပ်မူ၍၊ အနာယူဟန္တိ၊ အနာယူဟံဟူသည်ကား၊ အနာယူဟန္တော၊ လုံ့လကြိုးကုတ်အားမထုတ်မူ၍၊ အဝါယမန္တော၊ ခွန်းအားသစ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ အသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဠံ၊ ဝိတ်အပ်သည်ကို၊ ပဋိစ္ဆန္တိ၊ ဖုံးအပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ပဉ္စ၊ နတ်သားမေးသောဗုဒ္ဓောကို၊ ကထေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ ဒေဝတာပိ၊ နတ်သားသည်လည်း၊ နံ၊ ထိုဘုရားစကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ဗာဟိရကံ၊ သတ္တဝါတို့သဏ္ဌာန်မှအပဖြစ်သော၊ ဩဇာ၊ မြစ်ကြီးကို၊ တရန္တာနာမ၊ ကူးကုန်သောသူတို့မည်သည်၊ ဌာတဗ္ဗဌာနေ၊ ရပ်တန့်နားနေကောင်းသော-ကျွန်းငယ်သောငြင်၌၊ တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်တန့်နားနေမောပန်းဖြေကုန်လျက်၊ တရိတဗ္ဗဌာနေ၊ ကူးသင့်ချိန်ခါရောက်သည့်ရာ၌၊ အာယူဟန္တော၊ လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်ကုန်လျက်၊ တာဝတရန္တိ၊ ကူးရပါကုန်သေး၏၊ အသံပန၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ အဝီပိတော၊ အဝီပိမှ၊ ယာဝတာဝဂ္ဂါ၊ ဘဝင်တိုင်အောင်၊ ပတ္တဋ္ဌံ၊ ပျံ့နှံ့သော၊ ကိလေသောဗာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော၊ ဩဇာကို၊ ကိလေသရာသိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပေါင်းအရကို၊ အပ္ပတိဋ္ဌဟန္တော၊ နေနားတန့်ရပ်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အနာယူဟန္တော၊ လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အတရိန္တိ၊ ငါကူးမြောက်ပြီဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောသည်၊ ကိံနူခေါ၊ အဘယ်အကြောင်းနည်း၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောသည်၊ ကထံနူခေါ၊ အဘယ်မည်သောအရာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမတိပက္ခန္ဓာ၊ ယုံမှားခြင်းသို့ပြေးဝင်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာ၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နအညာသိ၊ မသိ၊ ပန၊ ဂုဠတ္ထံ ပဋိစ္ဆန္တိ၊ ပြု၍ ဖြေတော်မူသည့်အကြောင်းကိုပြဦးအံ့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်ဟောစေတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊

နဇာနန္ဒိ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ ဇေတဝသ၊ ထိုအကြောင်းအရာဖြင့်၊ ကထနတ္ထာယ၊
ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပုဇရတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊
သဗ္ဗညုတာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓါကံ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်
မူသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓိ၊ မေးဖွယ်ရှိ၏၊ ကောဒတ္ထာယ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
ကိုမသိနိုင်အောင်ဟောခြင်းငှါ၊ နပဋိဝိဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ထိုးထွင်း၍
သိတော်မူသည် မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ် သော်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်၊ နိဂ္ဂဟမုခေန၊ ဝေနေယျတို့အား
ဆုံးမခြင်း- အကြောင်းဥပါယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော- နိဂ္ဂဟ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အနိဂ္ဂဟမုခေန၊ ဝေနေယျတို့အားမြီးမြှောက်ခြင်း- အကြောင်း
ဥပါယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော- ပဂ္ဂဟ၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ နွေနှစ်ပါးတို့
တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယေ၊ အကြင်ဝေနေယျတို့သည်၊ အညာ
တေပိ၊ မသိကုန်ဘဲလျက်လည်း၊ ညာတာသည်နော၊ ငါတို့သိကုန်ပြီဟုထင်
မှတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏပဗ္ဗဇိတာဝဏိယ၊
ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကဲ့သို့၊ ပဏ္ဍိတ မာနိနော၊ ပညာရှိယောင်
ထောင်လွှားသောမာန်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဝေနေ
ယျတို့အား၊ မာနနိဂ္ဂဟတ္ထံ၊ မာန်ကိုနှိမ့်နင်းဆုံးမခြင်းငှါ၊ ယထာ၊ အကြင်အ
ခြင်းအရာဖြင့်၊ နဇာနန္ဒိ၊ မသိမမြင်နိုင်ကုန်၊ ဇေတဝသ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်
မူလပရိယာယာဒိသဒိသံ၊ မူလပရိယာယသုတ်စသည်နှင့်တူသော၊ ဓမ္မေ
တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်နှင့်တူ
သောဒေသနာသည်၊ နိဂ္ဂဟမုခေန၊ နိဂ္ဂဟကိုအမှူးပြုသဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဟော
တော်မူသော- ဒေသနာတော်တည်း၊ စသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ နိဂ္ဂယနိဂ္ဂယာဟံ အာ
နန္ဒဝက္ခာမိပဂ္ဂယပဂ္ဂယယောသာရောသောဋ္ဌသတိတိ၊ နိဂ္ဂယနိဂ္ဂယာဟံ
အာနန္ဒဝက္ခာမိပဂ္ဂယပဂ္ဂယယောသာရောသောဋ္ဌသတိဟူသော၊ ဇေတံပိ၊
ဤစကားကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယောသာ
ရော၊ အကြင်မြတ်သောမဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောသာရော၊
ထိုမြတ်သောမဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးသည်၊ ဋ္ဌသတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
သောကရုဏာတော်ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နိဂ္ဂယနိဂ္ဂယ၊ နှိပ်၍နှိပ်၍၊
ဝက္ခာမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပဂ္ဂယပဂ္ဂယ၊ မြီးမြှောက်၍မြီးမြှောက်၍၊ ဝက္ခာမိ၊
ဟောတော်မူ၏၊ ယေပန၊ အကြင်ဝေနေယျတို့သည်ကား၊ ဥဇုကာ၊ ဖြောင့်
သောကိုယ်နှုတ်ဖိတ်ရှိကုန်၏၊ သိက္ခာကာမာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုအလိုရှိကုန်
၏၊ တေသံ၊ ထိုဝေနေယျတို့အား၊ သုပိညေယျံ၊ သိလွပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊

၁၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ပြု၍၊ အာကဓိယျာဒိသဒိသံ၊ အာကဓိယျသုတ်စသည်နှင့်တူသော၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တိဿ၊ တိဿ၊ အဟမေဝါဒေန၊
 ငါတုရား၏ဩဝါဒဖြင့်၊ အဟမနုဂ္ဂဟေန၊ ငါတုရား၏အပြီးအမြှော်ဖြင့်၊ အ
 ဟမနုဿသနိယာ၊ ငါတုရား၏အဆုံးအမတော်ဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဟောတော်
 မူသောဒေသနာတော်သည်။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ နေသံ၊ ထိုဝေနေယျတို့
 အား၊ သမဿာသေသိ၊ နှစ်သိမ့်စေ၏။ အယံ၊ ဤဒေသနာတော်သည်။ အနုဂ္ဂ
 ဟမုခေန၊ ပြီးမြှော်ခြင်းကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဟောတော်မူသောဒေသ
 နာတော်တည်း။ အယံပနဒေဝပုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်ကား၊ မာနတ္ထဒွေ၊
 မာနဖြင့်ခက်ထန်၏။ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ ပညာရှိယောင်လောင်လွှား၏။ အဿ၊
 ထိုနတ်သားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်
 သတတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဩဗံ၊ ဩဗာကို၊ ဇာနဿိ၊ သိ၏။ တထာဂတဿ
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဗာတိတ္ထတာဝံ၊ ဩဗာမှ ကူးမြောက်သည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဇာနဿိ၊ သိ၏။ ဣမိနာပနကာရဏေန၊ ဤမည်သောအကြောင်းဖြင့်ကား
 တိဇ္ဈောတိ၊ ကူးမြောက်၏ဟု။ ဧတ္တကမတ္တံ၊ ဤကူးမြောက်ကြောင်းမျှကို၊
 နဇာနဿိ၊ မသိရသေး။ ဣတိဣမိနာပကာရေန၊ ဤသို့အပြားအားဖြင့်၊ မဟံ၊
 ငါ့အား၊ ဥာတမေဝ၊ ထင်ပြီးသိပြီးသောအရာသည်သာလျှင်၊ ဗဟု၊ များ၏။
 အညာတံ၊ မထင်သေးမသိသေးသောအရာသည်။ အပ္ပံ၊ နည်း၏။ တံ၊ ထို
 အနည်းငယ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ကထိတမတ္တမေဝ၊ ဆိုကာမျှ၌သာလျှင်၊
 ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ၊ တံ၊ ထိုဩဗာမှကူးမြောက်ကြောင်းကို။ ကိံ၊ ဟိနာမ၊ အ
 တယ်သို့သောအရာဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာသ
 နည်း၊ ယဿပဉ္စဿ၊ အကြင်ပုစ္ဆာ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။
 နဇာနေယျံ၊ မသိတဲ့အံ့နည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ အ
 ဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အယံ၊ ဤနတ်သားကား၊ ကိလိဋ္ဌဝတ္ထံ၊ ညစ်နွမ်းသောပုဆိုးသည်။ ဇုဂ်ဇာ
 တံ၊ ဆိုးရည်ကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိတုံ၊ ခံခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗေဝိယ၊ မထိုက်သကဲ့သို့။
 ဣမံမာနံ၊ ဤမာနကို၊ အပဟာယ၊ မစွန့်မူ၍၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သမ္ပု
 ဋ္ဌိန္တိတုံ၊ ခံခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗေဝ၊ မထိုက်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဿ၊ ထိုနတ်
 သားအား။ မာနနိဂ္ဂဟံ၊ မာနကိုနှိပ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပန၊ တဖန်၊ နိစ
 စိတ္တန၊ နှိပ်ချသောစိတ်ဖြင့်။ ပုစ္ဆန္တဿမေ၊ သောနတ်သားအား၊ ပကာ
 သေဿာမိတိ၊ ပြအံ့ဟူ၍။ ပုစ္ဆန္တံ၊ ဖူးလွှမ်းသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဉ္စံ၊
 ပုစ္ဆာကို၊ ဣဒေဝသိ၊ ခုဖြတော်မူ၏။ သေဝိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း။ နိဟ

၂၀

တမာနော၊ ပယ်အပ်သောမာနရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုနတ်
သား၏။ သာစနိဟတမာနတာ၊ ထိုပယ်အပ်သောမာနရှိသည်၏အဖြစ်ကို
လည်း၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ပဉ္စ၊ ပုစ္ဆာကို၊ ပုစ္ဆနေနဝ၊ မေးသဖြင့်သာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ တဿပဉ္စပုစ္ဆ
နဿ၊ ထိုနတ်သားမေးအပ်သောပုစ္ဆာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မာရိသ
မြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်း
ဖြင့်၊ အပ္ပတိဋ္ဌိ၊ မတန်ရပ်ဘဲ၊ အနာယူဟံ၊ အားမထုတ်ဘဲ၊ ဩစာ၊ ဩစာကို၊
တရိ၊ ကူးတော်မူသနည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကထိယမာ
နေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇာနဿိ၊ သိရပါ
အံ၊ ဧဝံ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပါ
လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊ ကထေန္တော၊ ဖြေတော်မူလို
သောဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒါသွာဟန္တိအာဒိ၊ ယဒါသွာဟံ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားဟော
ဖော်ပါဠိတော်၌၊ ယဒါသွာဟန္တိ၊ ယဒါသွာဟံဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ၊ ကာ
လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုကာရော၊ သုသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ
အနက်မရှိနိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤယဒါသွာဟံဟူသောဝုဒ်၌၊ သုကာ
ရော၊ သုသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရှိနိပါတ်မျှသည်၊ ဟောတိယထာ
စ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသောဝုဒ်တို့၌၊ သုကာရော၊ သု
သဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရှိနိပါတ်မျှချည်းတည်း၊ သံသီဒါမိတိ၊
သံသီဒါမိဟူသည်ကား၊ ပဋိစ္စန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်းသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ
ရန္တော၊ ဩစာကိုလွန်မြောက်စိမ့်သောဌာ-ကူးစတ်ခြင်း လုံ့လမပြုသည်
ရှိသော်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဩစာ၌သာလျှင်၊ ဩသီဒါမိ၊ နစ်၏၊ နိဗ္ဗုပ္ပာမိတိ၊
နိဗ္ဗုပ္ပာမိဟူသည်ကား၊ ဌာတံ၊ တည်ရပ်ခြင်းဌာ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်
နှိုင်းမူ၍၊ အသံသီဒန္တော၊ မနားဘဲ၊ အတိဝတ္ထာမိ၊ ခွန်အားမလွန်မျှောထွက်
လွန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဌာနေစ၊ တည်ရပ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝါယာမေစ၊
လုံ့လပြုခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အတိဋ္ဌန္တော
မရပ်မတည်ဘဲ၊ အဝါယမန္တော၊ အားထုတ်ခြင်းကိုပြုတော်မူဘဲ၊ ဩစာ
ဩစာကို၊ အတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စော၊ ပုစ္ဆာကို၊ ကထိတော၊ ဖြေတော်မူ
အပ်၏၊ ဒေဝတာဝိ၊ နတ်သားသည်လည်း၊ ပဋိဝိဇ္ဇော၊ ထိုအနက်ကိုထိုးထွင်း

၅၂ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

၍သိ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်သိသော်လည်း။ နပါကဇော၊ ဝိပဋ္ဌိတညှု စသည်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားမထင်ရှားသေး။ တဿ၊ ထိုဝိပဋ္ဌိတညှုစသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အား။ သတ္တဒုကာ၊ ခုနစ်ပါးသော ဒုက်တို့ကို။ ဒသဝိတာ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ၌
ပြအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ကိလေသဝသေန၊ လောဘစသောကိလေသာ၏
အစွမ်းအားဖြင့်။ သန္တိဋ္ဌန္တော၊ သံသရာ၌တည်ရပ်သည်ရှိသော်။ သံသီ
ဒတိနာမ၊ ကောင်းစွာမကျင့်သောအားဖြင့်-ထိုသံသရာမြှင်၌သာနစ်သော
သူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဟဏ္ဍာဒိဋ္ဌိတိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
တို့ဖြင့်။ သန္တိဋ္ဌန္တော၊ တည်ရပ်သည်ရှိသော်။ သံသီဒတိနာမ၊ နစ်သည်မည်
၏။ အဝသေသကိလေသာနံစေတိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကြွင်းသောကိလေသာ
တို့၏လည်းကောင်း၊ အဘိသင်္ခါရာနဉ္စ၊ အဘိသင်္ခါရတို့၏လည်းကောင်း၊
ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာယူဟန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗုပ္ပ
တိနာမ၊ မျောသည်မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တဏှာဝသေန၊ တဏှာ၏အ
စွမ်းဖြင့်။ သန္တိဋ္ဌန္တော၊ တည်ရပ်သည်ရှိသော်။ သံသီဒတိနာမ၊ နစ်သည်
မည်၏။ ဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့်။ အာယူဟန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိ
သော်။ နိဗ္ဗုပ္ပတိနာမ၊ မျောသည်မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သဿတဒိဋ္ဌိ
ယာ၊ သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့်။ သန္တိဋ္ဌန္တော၊ တည်ရပ်သည်ရှိသော်။ သံသီဒတိ
နာမ၊ နစ်သည်မည်၏။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယာ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့်။ အာယူဟန္တော၊
အားထုတ်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗုပ္ပတိနာမ၊ မျောသည်မည်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အ
ကြင်ကြောင့်၊ တဝဒိဋ္ဌိ၊ တဝဒိဋ္ဌိသည်။ ဩလိယနာဘိနိဝေသာ၊ သံသရာ၌
ထုတ်နစ်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းရှိ၏။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ၊ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိသည်။
အတိဝာဝနာဘိနိဝေသာ၊ သမ္မာပဋိပတ်ကိုလွန်၍ကျင့်ခြင်း၌နှလုံးသွင်းခြင်း
ရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ လိနဝသေန၊ ကောသဇ္ဇစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်
တွန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ သန္တိဋ္ဌန္တော၊ တည်ရပ်သည်ရှိသော်
သံသီဒတိနာမ၊ နစ်သည်မည်၏။ ဥဒ္ဓစ္စဝသေန၊ ယုံလွင့်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။
အာယူဟန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗုပ္ပတိနာမ၊ မျောသည်မည်၏။
တထာ၊ ထိုမြို့။ ကာမသုခဇ္ဈိကာနူယောဂဝသေန၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို
ခံစားခြင်း၌အားထုတ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သန္တိဋ္ဌန္တော၊ တည်ရပ်သည်
ရှိသော်။ သံသီဒတိနာမ၊ နစ်သည်မည်၏။ အတ္တဘကိလမထာနူယောဂဝသေ
န၊ ကိုယ်၏ ပင်ပန်းခြင်း၌ အပန်တလဲလဲ လုံ့လပြုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
အာယူဟန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗုပ္ပတိနာမ၊ မျောသည်မည်၏။
သဗ္ဗာကုသလာဘိသင်္ခါရဝသေန၊ အလုံးစုံအကုသိုလ်စေတနာဟူသော

အပုညာဘိ သင်္ခါရု၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ သန္တိဋ္ဌန္တော၊ တည်ရပ်သည်ရှိ
 သော်။ သံသိဒတိနာမ၊ နှစ်သည်မည်၏။ သဗ္ဗလောကီယကုသလာဘိသင်္ခါ
 ရဝသေန၊ အလုံးစုံသောလောကီကုသိုလ်စေတနာဟူသော ပုညာဘိသင်္ခါ
 ရု၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အာယူဟန္တော၊ အေးထုတ်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗုတ္တတိ
 နာမ၊ မျှောသည်မည်၏။ စ၊ ဆိုသင့်၏။ သေယျထာပိ ရန္တယေကေမိအကု
 သလာဓမ္မာ၊ သံဗေဓတေအခေဘာဘဂံဂမနိယာ၊ ယေကေမိကုသလာဓမ္မာ
 သဗ္ဗေတေဥပရိဘာဂံ၊ ဂမနိယာဘိ။ သေယျထာပိရန္တယေကေမိအကုသ
 လာဓမ္မာ-သဗ္ဗေတေ အခေဘာဘဂံ-ဂမနိယာ ယေကေမိကုသလာဓမ္မာ
 သဗ္ဗေတေဥပရိဘာဂံ ဂမနိယာဟူသော။ ဧတံပိ၊ ဤစကားကို လည်း။
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ရန္တ၊ ရန္တ၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ အကု
 သလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အခေ
 ဘာဂံ၊ အောက်အဖို့ဟုဆိုအပ်သောဒုဂ္ဂတိဘဝသို့။ ဂမနိယာသေယျထာ
 ပိ၊ ကျရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
 ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ဥပရိဘာ
 ဂံ၊ အထက်အဖို့ဟု ဆိုအပ်သောထုဂတိဘဝသို့။ ဂမနိယာ၊ လာရောက်
 စေတတ်ကုန်၏။ ။

ဣဒံပဉ္စပိဿန္တနံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော-ပြဿနာကိုဖြေခြင်းကို၊ သုက္ခာ
 ဝ၊ နာရ၍သာလျှင်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သော
 တာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဘုဠာ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘုဠိဉ္စ၊ နှစ်သက်
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဿဒဉ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ ပကာသယန္တိ၊ ထင်ရှားပြလျက်၊ ဗိရသံဝတာတိဂါထံ၊ ဗိရသံဝ
 တစသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗိရသံဝတစသော
 ဂါထာ၌၊ ဗိရသန္တိ၊ ဗိရသံဟူသည်ကား၊ ဗိရသံ၊ ကြာမြင့်စွာသော၊ ကာ
 လဿ၊ ကာလ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ဣဝိအယံ၊ ဤသည် ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အယံဒေဝတာ၊ ဤနတ်သားသည်၊ ကဿပဿဗ္ဗာ
 သမ္ပုဒ္ဓံ၊ ကဿပဘုရားရှင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုကဿပ
 ဘုရားရှင်၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောကာလ၌၊ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ အညံဗုဒ္ဓံ၊ တဆူသောဘုရားသခင်ကို၊ နိဗ္ဗိဗ္ဗုဗုဗ္ဗာ

၀၀

99

သီဝါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ကိရိယာမမြင်စဖူးရသတတ်၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ အစွဲ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဝဝန္တံ
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိဋ္ဌသွား၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့စိရသံဝတစသည်ကို၊ အာ
ဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ပန၊ ပိစစ်ရန်ရှိသေး၏၊ ဣမာယဒေဝတာယ၊ ဤနတ်သား
အား၊ ဣတော၊ ဤမေးလျှောက်သည်ကာလမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေ၊ ကိ၊ ဖူးမြင်ဘူးသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းအံ့
ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေဝ၊ ဖူးမြင်ဘူးသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေဝ၊
မဖူးမြင်ဘူးသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကို၊ ဥပါဒါ
ယ၊ စွဲ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့စိရသံဝတစသည်ဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝံနုတိ၊ အပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏၊ ဗြာဟ္မဏန္တိ၊ ဗြာဟ္မဏ်ဟူသည်ကား၊ ဗာပိတပါပ
နိဏာသဝဗြာဟ္မဏံ၊ အပဋ္ဌိအပ်သော မကောင်းမှုရှိသော-ကုန်ပြီးသော
အာသဝေါရှိသဖြင့်- အရိယာမဂ် တို့ကို-ထိုးထွင်းလျက် သိတော် မူပြီး
သော၊ ပရိနိဗ္ဗုတန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗုတံဟူသည်ကား၊ ကိလေသနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေ
သာတို့ကို-စင်စစ်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗု
တံ၊ ကိလေသာ ဟူသော-ပူလောင်ခြင်းမှ ကင်းငြိမ်းတော် မူပြီးသော်၊
လောကေတိ၊ လောကေဟူသည်ကား၊ သတ္တလောကေ၊ သတ္တလောက၌၊
ဝိသန္တိကန္တိ၊ ဝိသန္တိကံဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊
အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌၊ အာသတ္တဝိသတ္တတာဒိတိ၊ အာသတ္တဝိသတ္တ၏
အဖြစ်အစရှိကုန်သော၊ ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာ
ကို၊ ဝိသတ္တိကာတိ၊ ဝိသတ္တိကာဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝိသတ္တိကံ၊ ထိုရူ
ပါရုံစသည်တို့၌-ကပ်ငြိတတ်သောတဏှာကို၊ အပ္ပတိဋ္ဌဟမာနံ၊ ရပ်တန့်
ခြင်းမရှိဘဲ၊ အနာယူဟမာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းမရှိဘဲ၊ တိဏ္ဍိ၊ ပဌမမဂ်-ဒုတိ
ယမဂ်တို့ဖြင့်-ကူးမြောက်တော်မူသော၊ နိတ္တိဏ္ဍိ၊ တတိယမဂ်တို့ဖြင့်ကူး
မြောက်တော်မူသော၊ ဥတ္တိဏ္ဍိ၊ စတုတ္ထမဂ်တို့ဖြင့်-ကူးမြောက် တော်မူ
သော၊ ဝိဏာသဝဗြာဟ္မဏံ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသောရဟန္တာမြတ်
ကို၊ စိရသံ၊ ကြာမြင့်ကာလယခုမှလျှင်၊ ပဿာမိဝတ၊ မြင်ရ ဖူးတွေ့ရ၏
တကား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမနုညော
သတ္ထံ၊ အဟောသိတိ၊ သမနုညောသတ္ထံ-အဟောသိဟူသည်ကား၊ တာ
ယဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဖိတ္တေနဝ၊ မိတ်တော်
ဖြင့်သာလျှင်၊ သမနုမောဒိ၊ အမျှဝမ်းမြောက်တော်မူ၏၊ ဧကန္တာသယော၊
တူသောအလိုတော်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တရဓာယီတိ၊ အန္တရ
ဓာယီဟူသည်ကား၊ အဘိသင်္ခတကာယံ၊ တန်ခိုးအဘိညာဉ်ဖြင့်-ပြုပြင်

ဖန်ဆင်းသောကိုယ်ကို၊ ဖုတ်တွာ၊ စွန့်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပကတိဥပါဒိန္န
 ကတာယသ္မိံ ယေဝံ၊ ပြကတေသော ဥပါဒိန္နကန္တာကိုယ်၌ သာလျှင်၊
 ဌတွာ၊ တည်၍၊ လန္ဒါသာ၊ ရအပ်သော-အလိုအာသာရှိသည်၊ လန္ဒပတိဌာ၊
 ရအပ်သောတည်ရာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဂန္ဓဟိစ၊ နံ သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာလေဟိစ၊ နတ်ပန်းတို့ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဂူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဝနံယေဝံ၊ နေရာဗိမာန်သို့
 သာလျှင်၊ အဂမာယိ၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ပဌမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီး
 တည်း၊ သာရတ္ထပကာသနိနာမ၊ မြတ်သောအနက်ကိုပြရာပြကြောင်း
 ဖြစ်၍-သံဝရတ္ထပကာသနိ အမည်ရှိသော၊ သံယုတ္တနိကာယဋ္ဌကတာယ၊
 သံယုတ်နိကာယ် အဋ္ဌကထာ၏၊ ဩစာတရဏသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဩစာတရ
 ဏသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်
 တည်း၊ ။

၂ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒုတိယသုတ္တတော၊ ဒုတိယသုတ်မှ၊ ပဌာယ၊
 အစပြု၍၊ ပဌမ မာဂတဉ္စ၊ သံဝဏ္ဏနာ၏အစွမ်းဖြင့်-ပဌမသုတ်စသည်တို့၌
 ရှေးဦးစွာလာသောသုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနုတ္တဉ္စ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိ
 သောပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်ရှား၍၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်
 ပုဒ်သည်၊ အနုတ္တာနံ၊ မပေါ်သောအနက်ရှိ၏၊ တံတဒေဝ၊ ထိုမပေါ်သော
 အနက်ရှိသောပုဒ်ကိုသာလျှင်၊ ဝဏ္ဏယိဿာမိ၊ ဖွင့်အံ့၊ ဇာနာသိနောတိ၊ ဇာ
 နာသိနောဟူသည်ကား၊ ဇာနာသိနု၊ သိတော်မူသည်မဟုတ်လော၊ နိမောက္ခ
 န္တိ အာဒိနိ၊ နိမောက္ခ-ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊ မဂ္ဂါဒိနံ၊ မဂ်အစရှိ
 သည်တို့၏၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း၊ ယိသဉ္စ၊ မှန်၏၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကိလေသာဗန္ဓနတော၊ ကိလေသာတည်းဟူ
 သောအနှောင်အဖွဲ့မှ၊ နိမုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊
 မဂ်သည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ နိမောက္ခောတိ၊ ကိလေသာတည်း
 ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ-လွတ်ကြောင်းဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗလ
 က္ခဏောပန၊ ဖိုလ်ခဏ၌ကား၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကိလေသာဗန္ဓ
 နတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော-အနှောင် အဖွဲ့မှ၊ ပမုတ္တာ၊ အပြား
 အားဖြင့်လွတ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏၊ ပမောက္ခောတိ၊ အပြားအားဖြင့်လွတ်ပြီဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဗတွာ၊ ရောက်၍၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ ခင်သိမ်း
 သောဒုက္ခင်းရသည်၊ ဝိဝိဇ္ဇတိ၊ ကင်း၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်

၅၆ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သညံ၊ ဝိဝေကောတိ၊ ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခ၏ကင်းရာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
ဝါ၊ တနည်းကား။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဇောနိ၊ ထိုနိမောက္ခစသော
သုံးပုဒ်တို့သည်။ နိဗ္ဗာနသေဝ။ နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်။ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း
ဟိ၊ သင့်စွာ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။
သဗ္ဗဒုက္ခတော၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲမှ။ နိမုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ပမုစ္စန္တိ၊
အပြားအားဖြင့်လွတ်ကုန်၏။ ဝိမုစ္စန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
တဒေဝ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်။ နိမုက္ခော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
အနှောင်အဖွဲ့မှ-လွတ်ကြောင်းမည်၏။ ပမောက္ခော၊ အပြားအားဖြင့်လွတ်
ကြောင်းမည်၏။ ဝိဝေကော၊ ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခ၏ကင်းရာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤ
သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇာနာမိစ္ဆါဟန္တိပဒဿ၊ ဇာနာမိစ္ဆါဟံဟူသောပုဒ်အား
ဇာနာမိခေါ အဟန္တိပဒေစ္ဆေဒေါ၊ ဇာနာမိခေါအဟံဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။
ကောတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ခေါကာရော၊ ခေါသဒ္ဓါသည်။ အဝဓာဏေတ္ထော၊ ဆုံး
ဖြတ်ခြင်း-သန္နိဋ္ဌာန်အနက်ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဇာနာမိယေဝ၊ သိ
တော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ နိမောက္ခာ
ဒိဇာနနတ္ထမေဝ။ ကိလေသာဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ-လွတ်ကြောင်းဖြစ်
သောမဂ်တည်းဟူသော နိက္ခမစသည်ကို သိခြင်းငှါ။ မယာ၊ ငါဘုရား
သည်။ သမတိ၊ သပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော-ပါရမီတော်တို့ကို။
ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို။
ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း
ကဲ့သို့ ရဲတင်းသောစကားကို။ နဒတိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤ
သုတ်သည်။ ဗုဒ္ဓသီဟ နာဒံနာမကိရ၊ ဘုရားရှင်တို့၏-သီဟနာဒံ မည်
သတတ်၊ နန္ဒိဘဝပရိက္ခယာတိ၊ နန္ဒိဘဝပရိက္ခယာဟူသည်ကား။ နန္ဒိမူလ
ကဿ၊ တပ်ခြင်းတဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကမ္မဘဝဿ၊ ကမ္မ
ဘဝ၏။ ပရိက္ခယေန၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ နန္ဒိယာစ၊ တပ်ခြင်း တဏှာ၏
လည်းကောင်း။ တဝဿစ၊ ကမ္မဘဝ၏လည်းကောင်း။ ပရိက္ခယေန၊ ကုန်
ခြင်းကြောင့်။ ဣတိပိ၊ ဤအနက်သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။
တတ္ထ၊ ထိုနန္ဒိဘဝပရိက္ခယာဟူသောပါဠိ၌။ ပုရိမနယေ၊ ရှေးနည်း၌။ နန္ဒိ
ဘဝေန၊ နန္ဒိဘဝပုဒ်ဖြင့်။ တိဝိဓကမ္မဘဝိသင်္ခါရဝသေန၊ သုံးပါးအပြားရှိ
သောကမ္မဘဝိသင်္ခါရ၏-အစွမ်းအားဖြင့်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ
ကို။ ဝဟိတော၊ ယူအပ်၏။ သညာပိညာဏောဟိ၊ သညာပိညာဏသင်္ခယာ
ဟူ၍။ ဟောအပ်သော-သညာပိညာဏပုဒ်တို့ဖြင့်။ တံသမ္ပယုတ္တာစ၊ ထိုဆို

အပ်ပြီးသော-သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှင့်အညီအညွတ်ယှဉ်သည့်သာယျင်ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဧစ္စန္ဓာ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော-သညာက္ခန္ဓာ-ဝိညာဏက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဂဟိ
တာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ခန္ဓာသုးပါးကိုသာယူသည်မဟုတ်သေး၊ ဝီဟိ၊
သုးပါးကုန်သော၊ တေဟိ၊ ခန္ဓေဟိ၊ ထိုသညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ-ခန္ဓာတို့
နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တာ၊ ယှဉ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာကို၊ တေသံ၊ ထိုသုးပါး
သောခန္ဓာတို့၏၊ ဂဟဏေန၊ ယူသောအားဖြင့်၊ ဂဟိတာဝ၊ ယူအပ်သည်
သာယျင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပါဒိန္ဒကနံ၊ အနုပါဒိန္ဒကဟု ဆိုအပ်
သော-ကုသိုလ် အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ စကုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊
အဗ္ဗပက္ခန္ဓနံ၊ နာမက္ခန္ဓာတို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိဝသေန၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသဘော
သို့-ရောက်သောအားဖြင့်-ပြီးခြင်းတို့၏အတွင်းအားဖြင့်၊ သဥပါဒိသေသံ၊
ကိလေသာတို့မှ ကြွင်းသော-ခန္ဓာ ငါးပါး ဟူသော-ဥပါဒိနှင့် တကွဖြစ်
သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဝေဒနာနံ နိရောဓဥပသမာတိ၊ ဝေဒနာနံ နိရောဓ ဥပသမာဟူသည်
ကား၊ ဥပါဒိန္ဒကဝေဒနာနံ၊ ဥပါဒိန္ဒကဖြစ်သောဝေဒနာတို့၏၊ နိရောဓေနစ၊
ချုပ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပသမေနစ၊ စင်စစ် ငြိမ်းခြင်းဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာနံ နိရောဓဥပသမာဟူသောပါဠိ၌၊ ဝေဒနာ
ဂဟဏေန၊ ဝေဒနာသဒ္ဓါဖြင့်၊ တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ထိုဝေဒနာနှင့်ယှဉ်ကုန်သော
တယောခန္ဓာ၊ ခန္ဓာသုးပါးတို့ကို၊ ဂဟိတာဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာယျင်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဝေဒနာထိုဝေဒနာနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်
သော-ခန္ဓာသုးပါးတို့၏၊ ဝတ္ထာရမ္မဏဝသေန၊ ခြေဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော
ဝတ္ထု၊ ခြောက်ပါးအာရုံဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော-ခပ်သိမ်းစုံဥပါဒိန္ဒကရုပ်တရား
တို့နှင့်စပ်သည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဣပက္ခန္ဓောဝိ၊ ဣပက္ခန္ဓာကိုလည်းကောင်း၊
ဂဟိတာဝ၊ ယူအပ်သည်သာယျင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ ဥပါဒိန္ဒကနံ၊ ဥပါဒိန္ဒက ဖြစ်ကုန်သော၊
ပစ္ဆန္တံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣသေသံခန္ဓာနံ၊ ဤခန္ဓာတို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိဝသေန၊ တဖန်
မဖြစ်ခြင်းသဘောသို့ရောက်သောအားဖြင့်-ပြီးခြင်းတို့၏အတွင်းအားဖြင့်၊
အနုပါဒိသေသံ၊ ကိလေသာတို့မှကြွင်းသော-ခန္ဓာငါးပါးဟူသော ဥပါဒိ
မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဒုတိယနယေပန၊ နန္ဒိယာစ-ဘဝဿစဟူသော-ဤဒုတိယဝါကျ
အဖို့၌ကား၊ နန္ဒိယာဏေန၊ နန္ဒိယဒ္ဓါဖြင့်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာကို၊
ဂဟိတာဝ၊ ယူအပ်၏၊ ဘဝဂ္ဂဟဏေန၊ ဘဝသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဥပပတ္တိသဝသင်္ခါ

၅၀ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တော၊ ဥပပတ္တိတဝဟုဆိုအပ်သော၊ ရူပက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒိန္နကဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ သညာဒီဟိ၊ သညာသဒ္ဓါ-ဝိညာဏသဒ္ဓါ၊ ဝေဒနာ သဒ္ဓါတို့ဖြင့်၊ သရူပေနေဝ၊ သရုပ် အားဖြင့် သာသျှင်၊ တယော ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာသုံးပါးတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ ပဉ္စန္ဒီ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခန္ဓာနံ၊ ဤခန္ဓာတို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိဝသေနံ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသဘောသို့ရောက်သော အားဖြင့်-ပြီးခြင်းတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကတိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိဟဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣမေဝေနယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော-ဒုတိယနည်းကိုသာလျှင်၊ စတုနိကာယိကဘဏ္ဍိ ကတ္ထေရော၊ လေးပါးကုန်သော နိကာယ ကြီးတို့ကို-မှတ်နိုင်ဆောင်နိုင်သောဘဏ္ဍိကမည်သောမထေရ်သည်၊ ရောစေတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော-အပြားအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနဝသေနေဝ၊ နိဗ္ဗာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ပြီးစေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ဒုတိယသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်တည်း။ ၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဥပနိယတိတိ၊ ဥပနိယတိဟူသည် ကား၊ ပရိက္ခိယတိ၊ ကုန်ခန်း၏၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ပျောက်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ သေမင်း၏အနီးသို့ရောက်၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ မရဏံ၊ သေမင်းသို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ စ၊ ဥပနိယတိပုဒ်၏-ကမ္မတ္တသင့်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဂေါပါလေန၊ နွားကျောင်းသားသည်၊ ဂေါဂဏော၊ နွားအပေါင်းကို၊ နိယတိယထာဆောင်အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အနီးသို့၊ ဥပနိယတိ၊ ကပ်လျက်ဆောင်အပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇိဝိတန္တိ၊ ဇိဝိတံဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေသည်၊ အပ္ပန္တိ၊ အပ္ပံဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တံ၊ နည်း၏၊ ထောကံ၊ နည်းသောကာလရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုဇိဝိတိန္ဒြေ၏၊ သရသပရိတ္တတာယစ၊ ခန္ဓာအစဉ်ပြတ်ခြင်း၏-ပစ္စည်းအဖြစ်ဟူသော-မိမိကိစ္စ၏ ပရိတ္တအဖြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခဏပရိတ္တတာယစ၊ ပဝတ္တိခဏ၏ပရိတ္တအဖြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇိဟာကာရေဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပရိတ္တတာ၊ နည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊

၀၀၀

သိအပ်၏။ဟိ။ဆိုသင့်၏။တိက္ခဏေ။ရဟန်းတို့။ယော။အကြင်သူသည်။မိရုံ။
 ကြာမြင့်စွာ။ဇိဝတိ။အသက်ရှင်၏။သော။ထိုသူသည်။ဝဿသတံ။အနှစ်
 တရာပတ်လုံး။ဇိဝတိ။အသက်ရှင်၏။အပ္ပံဝါတိယေျာ။အနှစ်တရာထက်
 သယ်နှစ်-နှစ်သယ်စသဖြင့်-အနည်းငယ်အလွန်မူလည်း။ဇိဝတိ။အသက်
 ရှင်၏။ဣတိ။ဤသို့။ဝစနတော။ဟောတော်မူသောကြောင့်။သရသပရိတ္တ
 တာယာပိ။ခန္ဓာအစဉ်ပြတ်ခြင်း၏-ပစ္စည်းအဖြစ်ဟူသောမိမိကိစ္စ၏ပရိတ္တ
 အဖြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ပရိတ္တံ၊ပရိတ္တမည်၏။ဓဏပရိတ္တတာယာပိ။
 ပဝတ္တိဓဏ၏ပရိတ္တအဖြစ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ္တမည်၏။
 ဟိ။ချဲ့ဦးအံ့။သတ္တာနံ။သတ္တဝါတို့၏။ဇိဝိတက္ခဏော။အသက်ရှင်ခြင်း
 ဓဏသည်။ပရမတ္ထတော။ပရမတ္ထအားဖြင့်၊အတိပရိတ္တော။လျှင်သောအပျို
 ရှိသဖြင့်အလွန်နည်း၏။ဧကမိတ္တဗ္ဗဝတ္တိမတ္တောယေဝ။တခုသောမိတ္တုပ္ပါဒ်
 ၏ဖြစ်ခြင်းဓဏအတိုင်းအရှည်သာလျှင်တည်း။ယထာနာမ။အတန္တုကား
 ရထစက္ကံ။ရထားဘိန်းစက်သည်။ပဝတ္တမာနံပိ။လိမ့်သော်လည်း။ဧကတ္ထိ
 ခဏော။တခုသောခဏ၌။ဧကေနဝနိမိပ္ပဒေသေန။ရထားဘိန်းကွပ်တစ်တ်
 ရပ်ဖြင့်သာလျှင်။ပဝတ္တတိ။လိမ့်၏။တိဋ္ဌမာနံပိ။တန့်ရပ်သော်လည်း။ဧကော
 နေဝနိမိပ္ပဒေသေန။ရထားဘိန်းကွပ် တစ်တ်ရပ်ဖြင့်သာလျှင်။တိဋ္ဌတိ။
 တန့်ရပ်၏။ဧဝမေဝ။ဤအတူသာလျှင်။ဧကမိတ္တက္ခဏဏိကံ။တခုသောမိတ်
 ၏ဓဏအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သတ္တာနံ။သတ္တဝါတို့၏။ဇိဝိတံ။အသက်
 သည်။တတ္ထိမိတ္တော။ထိုမိတ်သည်။ နိရုဒ္ဓမတ္တော။ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်ခါမှ၌၊
 သတ္တော။သတ္တဝါကို။နိရုဒ္ဓေါတိ။ချုပ်ပျက်ငြိသေငြိဟူ၍။ဝုတ္တတိ။ဆိုအပ်၏
 ယထာဟိ။ဆိုပြီးသော အနက်ကို-ထင်စွာပြဦးအံ့။အတိတေမိတ္တက္ခဏော
 ဇိဝိတ္တနုဇိဝတိနုဇိဝိဿတိ(ပ)ပညတ္တိပရမတ္ထိယာတိ။အတိတေမိတ္တက္ခ
 ဏောဇိဝိတ္တနုဇိဝတိနုဇိဝိဿတိ(ပ)ပညတ္တိပရမတ္ထိယာဟူ၍။ ဓမ္မသေနာ
 ပတိတ္ထေရော။တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်သော-အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်
 သည်။အာပာ။ဟောတော်မူ၏။အတိတေ။လွန်ပြီး-ချုပ်ပြီးဖြစ်သော။
 မိတ္တက္ခဏော။မိတ်ဓဏကာလ၌၊ တံသမဏီပုဂ္ဂလော။ထိုလွန်ပြီးချုပ်ပြီးအ
 တိတ်မိတ်၏ဘင်ဓဏနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဇိဝိတ္တံ။အသက်ရှင်ပြီး
 နုဇိဝတိ။အသက်ရှင်ဆဲမဟုတ်။ နုဇိဝိဿတိ။အသက်ရှင်လတ္တံ့မဟုတ်။
 အနာဂတော။မရောက်သေးသော။မိတ္တက္ခဏော။အနာဂတ်မိတ်၏ဓဏကာလ
 ၌။တံသမဏီပုဂ္ဂလော။ထိုအနာဂတ် မိတ်နှင့် ပြည့်စုံသော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 နုဇိဝိတ္တံ။ အသက် ရှင်ပြီး မဟုတ်၊ နုဇိဝတိ။ အသက် ရှင်ဆဲ မဟုတ်၊

၆၈ သင်္ဂါယနဝဂ္ဂသံပယုတ်-အတ္ထကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဇိဝိသတိ၊ အသင်္ကရင်လတ္တံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော၊ ဗိတ္တက္ခဏေ၊
စိတ်၏ခဏကာလ၌၊ တံသမာပီပုဂ္ဂလော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်စိတ်နှင့် ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဇိဝိတ္တံ၊ အသင်္ကရင်ပြီးမဟုတ်၊ ဇိဝိတိ၊ အသင်္ကရင်ဆဲ၊
နဇိဝိသတိ၊ အသင်္ကရင်လတ္တံ၊ ဇိဝိတံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေသည်လည်းကောင်း၊
သုခဒုက္ခာစ၊ သုခဝေဒနာ-ဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တဘာ
ဝေါ၊ အတ္တဘောသည်လည်းကောင်း၊ ဣဒေမေဓ္မာ၊ ဤစာရားတို့သည်၊ ကော
ဝဿ၊ အတ္တနိစ္စအဖြစ်နှင့် မရောကုန်လျက်သက်သက်၊ ဇောစိတ္တံ၊ သမာ
ပယုတ္တာ၊ တခုသောစိတ်နှင့် ဟပ်ကုန်၏၊ လပုဒသော၊ ရောင်သော၊ ခဏေခ၊ ခဏ
သည်၊ ဝတ္ထုတေ၊ လွန်၍ဖြစ်၏၊ ခရုဏန္တဿ၊ သေသော သတ္တဝါ၏၊
ယေခန္ဓာ၊ အကြင်ခန္ဓာတို့ကို၊ နိရုဒ္ဓါ၊ ရုတ်ပြတ်သည်မှအထက်ကပ်လေ၍ချုပ်
ကုန်ပြီသေကုန်ပြီဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣပဝတ္ထိယံ၊ ဤဝတ္ထိ၌၊
တိဋ္ဌမာနသမဝါ၊ ထင်ရှားရှိသောအားဖြင့်-တည်သော သတ္တဝါ၏လည်း၊
ယေခန္ဓာ၊ အကြင်ခန္ဓာတို့ကို၊ နိရုဒ္ဓါ၊ တင်ခဏသို့ရောက်သဖြင့်-ချုပ်ကုန်လျက်
ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေပိ၊ သေရှင်မပြား-နှစ်ပါးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေခန္ဓာ၊ ထိုခန္ဓာတို့သည်၊ အပ္ပဒိသန္တိယော၊ စေ့စပ်ခြင်းမရှိ
သဖြင့်၊ ဂတာဝိဂတာ၊ ကင်းကုန်၏၊ သဒိသော၊ တူကုန်၏၊ အနိဗ္ဗတ္တေန၊ ထင်
ရှားမဖြစ်သေးသောစိတ်ဖြင့်၊ ဧဝံတော၊ အသင်္ကရင်ဆဲဖြစ်သည်၊ နုပဟာ
တိ၊ မဖြစ်၊ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ ပစ္စုပ္ပန်စိတ်ဖြင့်၊ ဇိဝိတိ၊ အသင်္ကရင်၏၊ ဗိတ္တဘင်္ဂါ၊
သေစိတ်မယွင်း-အချင်း ခပ်ဆိမ်း-စိတ်၏ တင်ခဏသို့-ရောက်ခြင်းဖြင့်၊
ဓလောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ မတော၊ သေသည်၊ ပောသတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ
သန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်လျက်လည်း၊ ပညတ္တိ၊ ပညတ်သည်၊ ဇေတ္တံ၊ ဤလူအပေါင်း
၌၊ ပရမတ္ထိယော၊ မကေုမယျောက်သောအားဖြင့်-မဖောက်မပြန်တည်ခြင်းရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဇရူပနိတသမ္ဘာတိ၊ ဇရူပနိတဿဟူသည်ကား၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့၊ ဥပ
ဂတဿ၊ ကပ်လျက်ရောက်သောသတ္တဝါအား၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇရာ
ယ၊ အိုခြင်းသည်၊ မရဏ၊ သန္တိကံ၊ သေခြင်း ၏အနီးသို့၊ ဥပနိတဿ၊
ကပ်လျက် သေစင်အပ်သော သတ္တဝါအား၊ နသန္တိ တာဝဏာတိ၊ နသန္တိ
တာဝဏာဟူသည်ကား၊ တာဝံ၊ ငြိမ့်ရာသည်၊ ဇေယျံ၊ ပုန်းမအောင်းရာ
သည်၊ သရုဏံ၊ ကိုးကွပ်ရာသည်၊ တဝိတု၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်း
နိုင်ကုန်သော၊ ကောဗိနာမ၊ တံတုတယောက်သော သူတို့မည်သည်၊ နတ္ထိ
နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဧတံ ဘယန္တိ၊ ဧတံဘယံ ဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ

ယံသု။ ဇိဝိတိန္ဒြေ၏။ မရဏ္ဍဝဂမနံ။ သေခြင်း၏ အနီးသို့ရောက်ခြင်း။ အာ
ယုပရိတ္တတာ။ အသက်ရှည်ခြင်း၏ တိုသောအဖြစ်။ ဓမ္မပနိတဿ။ အို
ခြင်းသည်သေရာသို့-ဆောင်အပ်သော သတ္တဝါ၏။ တာဏာ-ဘဝေါ။
ဤပုန်းအောင်း-လည်းဝေချောင်ရာ မရှိသော အဖြစ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ တိပိဓံ။
သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဧဝံဘလံ။ ဤဘေးကို။ ဘယဝတ္ထု။ ဘေးဘျမ်း
၏တည်ရာ။ ဘယကုဇ္ဈာ။ ဘေးဘျမ်း၏ အကြောင်း။ ဣတိ အပသံ။ ဤ
သည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ပုညာနိကယိရာထသုခါဝဟာနိတိ။
ပုညာနိကယိရာထသုခါဝဟာနိဟူ သည်ကား။ ဝိညူ။ သိကြားလိမ္မာသော
ပညာရှိသော။ ဓမ္မရှိသော။ ယောဂျယသညံ။ သုခါဝဟာနိ ဗြဟ္မချမ်းသာကို
ဆောင်တတ်စွာကုန်သော။ သုခါယကောနိ။ ဗြဟ္မချမ်းသာကိုပေးတတ်
စွာကုန်သော။ ပုညာနိ။ ပုဗ္ဗမုဗ္ဗပရသုံးတန်ရှုပျာန်ကုသိုလ်တို့ကို။ ကဇေယျ
ပြုရာ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒေဝတာ။ နတ်သားသည်။ ရူပါဝစရန္တိဝံ။ ရူပါဝစရ
ချာန်ကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ပုဗ္ဗစေတနန္တု။ ကောဝဇ္ဇန နာနာဝဇ္ဇန ပီတိ၌
ကောင်းစွာဖြစ်သော-ဥပစာရချာန်စေတနာကို လည်းကောင်း။ အမရစေ
တနန္တု။ ဝဘိဘာဝသို့ရောက်စေသဖြင့်-နောက်၌ဝင်စားခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်
ဖြစ်စေအပ်သော သမာပတ်ကို လည်းကောင်း။ မုဗ္ဗစေတနန္တု။ ဝိက္ခမ္ဘန
ပဟာနိအားဖြင့်ဖြစ်သော-ရခါဦးစပဌမအဗ္ဗနာစေတနာကိုလည်းကောင်း။
ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ဗဟုဝစနဝသေန။ ဒုတိယာဗဟုဝစိတိတတ်၏ အစွမ်း
အားဖြင့်။ ပုညာနိတိ။ ပုညာနိဟူ၍။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ ချာနဿာဒန္တု။
ချာန်ကိုသဘာဝသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော-လောဘဟူသော ချာနသုခ
ကိုလည်းကောင်း။ ချာနနိကန္တိ စ။ ချာန၌ တပ်သောအားဖြင့် ဖြစ်သော
နိကန္တိ ကိုလည်းကောင်း။ ချာနသုခန္တု။ ကုသိုလ်ဝိပါက်ချာန၌ ရအပ်သော
ချာနသုခကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ သုခါဝဟာနိတိ။ သုခါဝဟာနိ
ဟူ၍။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ တဿာဒေဝတာယ။ ထိုနတ်သား၏။ သမံ
မိမိသည်။ ဒီဗာသုကဋ္ဌာနေ။ ရှည်သောအသက်ရှိသောနတ်တို့၏နေရာဖြစ်
သော။ ဗြဟ္မလောကေ။ ဗြဟ္မတုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ။ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သု
ပရိတ္တာယကဋ္ဌာနေ။ အလွန်နည်းသောအသက်ရှိသောလူနတ်တို့၏နေရာ
ဖြစ်သော။ ဟေဋ္ဌာကာမာဝစရဒေဝေ။ အာကာမရေ့ မုခ်-လက်နတ်ဥသု
ချနတ်တုံ၌။ စဝမာနေစ။ ခုတောကြသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥပလစ္ဆမာနေစ။
ပမိုသန္ဓေနေကြသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝုလ္လုဗုဓိတကောရံ။ ရင်းကုန်
သောအပွင့်တို့၏-ပျက်စီးခြင်းရှိရာ-အရပ်ဒေသကာလအခါ၌။ ဓုပ္ပဝါတ

၆၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

သဒိသေ၊ ခိဗ္ဗံသိ၊ ခိဗ္ဗံပေါက်နှင့်တကွ-ရန်တိုင်းလေပြင်း ထသည်နှင့်
 တူကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧတံ၊ ဤစိတ်အကြံ
 သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သကတ်၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊
 ဈာနံ၊ ချုပ်ချာန်ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အပရိဟိနန္တာနာ၊ မယုတ်မလျော့
 သောဈာန်ရှိကုန်လျက်၊ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ ဗြဟ္မလောကေ၊
 ဗြဟ္မပြည်၌၊ ဧကကပ္ပ၊ ဧကပ္ပ၊ စတုကပ္ပ၊ အဋ္ဌကပ္ပ၊ သောဋ္ဌသကပ္ပ၊ နတ္ထိံသ
 ကပ္ပ၊ စတုသဋ္ဌိ ကပ္ပပမာဏံ၊ တကမ္ဘာ-နှစ် ကမ္ဘာလေး ကမ္ဘာ-ရှစ် ကမ္ဘာ
 တဆဲ့ခြောက်ကမ္ဘာ-သုံးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာ-ခြောက်ဆဲ့လေးကမ္ဘာအတိုင်းအရှည်
 ရှိသော၊ အဒ္ဓါနံ၊ အဓွန့်ပတ်သုံး၊ တိဋ္ဌေယျံ၊ တည်ပါကုန်မူကား၊ အဟော
 ဝတ၊ ဩဌာကောင်းလေစွ၊ ဣတိဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤပုညာနိကယိရာထသုခါဝဟာနိဟူသော
 စကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အယံဒေဝတာ၊ ဤနတ်သားသည်၊ အနိယျာနိကံ၊ သံသာရာ
 ဝနိမ္မထွက်မြော်ကြောင်း မဟုတ်သော၊ ဝဇ္ဇကထံ၊ ဝဋ်စကားကို၊ ကထေ
 တိတိ၊ ထိုတိ၏ဟု၊ အဿာ၊ ထိုနတ်သားအား၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်၏ကင်းရာနိဗ္ဗာန်
 ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ဆဲ့ခြောက်သော၊ ဂါထံ၊
 ဂါထာကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားဟောဖော်ပါဠိတော်၌၊
 လောကာမိသန္တိ၊ လောကာမိသံဟူသည်ကား၊ လောကာမိသ၊ လောက
 အာမိသတို့သည်၊ ပရိယာယေနစ၊ အကြောင်းလေသပရိယာယအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ နိပ္ပရိယာယေနစ၊ အကြောင်းလေသမရှိသဖြင့်-နိပ္ပရိယာ
 ယအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒ္ဓ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း၊ တောဘူမက
 ဝဇ္ဇံ၊ တောဘူမကဝဋ်သည်၊ ပရိယာယေန၊ ပရိယာယအားဖြင့်၊ လောကာ
 မိသံ၊ ကောကအာမိသမည်၏၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယာ၊
 သင်္ကန်းစသောပစ္စည်းတို့သည်၊ နိပ္ပရိယာယေန၊ မရချအားဖြင့်၊ လောကာ
 မိသံ၊ လောက အာမိသမည်၏၊ ဣမ၊ ဤပါဠိအရာ၌၊ ပရိယာယလောကာ
 မိသံ၊ အကြောင်းလေသပရိယာယဖြစ်သောလောကအာမိသကို၊ အမိပ္ပေ
 တံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ နိပ္ပရိယာယလောကာမိသန္တိ၊ သဘောမရချနိပ္ပရိယာယ
 ဖြစ်သောလောကအာမိသသည်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ သန္တိ ပက္ခောတိ၊ သန္တိ ပက္ခောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ဟုဆိုအပ်သော၊ အပ္ပန္နသန္တိ၊ အလုံးစုံဝဋ်ဒုက္ခမှ-ကေနစင်စစ်-ငြိမ်းရာ
 ဖြစ်သောအသင်္ခတဝတ်ကို၊ ပေက္ခန္တော၊ ရှုသောသူသည်၊ ဣန္ဒြိန္တော၊

လိုချင်သောသူသည်။ ပတ္တယန္တော၊ တောင့်တသောသူသည်။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-တတိယသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊ တတိယံ၊ သုံးခုသြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အစ္စေန္တိတိ၊ အစ္စေန္တိ ဟူသည်ကား။ အတိက္ကမန္တိ၊ လွန်ကုန်၏။ ကာလာတိ၊ ကာလာဟူသည်ကား။ ဂုရေတတ္ထာဒယော၊ ဆွမ်းမစားမီ-ရှေးအဖို့အစရှိကုန်သော။ ကာလာ၊ ကာလတို့သည်။ တရယန္တိရတ္တိယောတိ၊ တရယန္တိရတ္တိယောဟူသည်ကား။ ရတ္တိယော၊ ညဉ့်တို့သည်။ အတိက္ကမမာနာ၊ လွန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မရေဏူပဂမနာယ၊ သေခြင်း၏ အနိသို့ရောက်ခြင်းငှါ။ တရယန္တိ၊ လွန်စေကုန်၏။ သီဃာံ သီဃာံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ။ ဂမယန္တိ၊ ရောက်စေကုန်၏။ ဝယောဂုဏာတိ၊ ဝယောဂုဏာဟူသည်ကား။ ပဌမ မဇ္ဈိမ ပစ္ဆိမ ဝယာနံ၊ ပဌမအရှယ် မဇ္ဈိမအရှယ်-ပစ္ဆိမအရှယ်တို့၏၊ ဂုဏာ၊ အရတို့သည်။ ရာသယော၊ အရတို့သည်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အနုဇာနာမိတိက္ခဝေအဟတာနံ ဝတ္ထာနံဒိဂုဏံ သံဃာသိန္နိတ္ထေ၊ အနုဇာနာမိတိက္ခဝေအဟတာနံ ဝတ္ထာနံဒိဂုဏံ သံဃာသိန္နိဟူသောဤပါဌ၌၊ ပဋိဇ္ဈာ၊ အတ္ထာဟူသောအနက်သည်။ ဂုဏဇ္ဈော၊ ဂုဏဋ္ဌမည်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟတာနံ၊ အစာမကြေကုန်သေးသော။ ဝတ္ထာနံ၊ ပုဆိုးတို့၏။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ထပ်နှစ်လွှာသော။ သံဃာသိန္နိ၊ ခုကုန်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ သတဂုဏာ ဒက္ခိဏာ ပါဠိကမ္ဘိတဗ္ဗာတိ ဧတ္ထ၊ သတဂုဏာ ဒက္ခိဏာ-ပါဠိကမ္ဘိတဗ္ဗာ-ဟူသော ဤပါဌ၌၊ အာနိသံ သဇ္ဈော၊ အကျိုးအာနိသင်ဟူသော-အနက်သည်။ ဂုဏဇ္ဈော၊ ဂုဏဋ္ဌမည်၏။ သတဂုဏာ၊ အရာသော-အကျိုး အာနိသင် ရှိသော။ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူကို။ ပါဠိကမ္ဘိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ အန္တိ အန္တိဂုဏံ ကယိရာ မာလာဂုဏေ ဗဟူ ပဉ္စကာမဂုဏာတိဧတ္ထ၊ အန္တိ-အန္တိဂုဏံ-ကယိရာ-မာလာဂုဏေ-ဗဟူ ပဉ္စကာမဂုဏာ-ဟူသောဤပါဌ၌ ၊ ဗန္ဓနဇ္ဈော၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူသော အနက်သည်။ ဂုဏဇ္ဈော၊ ဂုဏဋ္ဌမည်၏။ အန္တိ၊ အနုမ၊ အန္တိဂုဏံ၊ အနုသိမ်၊ ဗဟူ၊ များကုန်သော။ မာလာဂုဏေ၊ ပန်းကုံးတို့ကို။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား။ ရာသဇ္ဈော၊ အရဟူသော အနက်သည်။ ဂုဏဇ္ဈော၊ ဂုဏဋ္ဌသဒ္ဓါ၏-အနက်မည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝယောဂုဏာတိ၊ ဝယောဂုဏာဟူ၍၊ ဝယောရာသယော၊ အရှယ်အရတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အနုပဗ္ဗိဇဟန္တိ

၆၄ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ထိ၊ အနုပုဗ္ဗိဇဟန္တိ ဟူသည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗိပါဒိယော၊ အစိအစဉ်အားဖြင့်၊
 ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဇ္ဈိမဝယော၊ မဇ္ဈိမ
 အရွယ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဌမဝယော၊ ပဌမအရွယ်သည်၊
 ဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ မဇ္ဈိမဝယော၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဧေ၊
 နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပဌမမဇ္ဈိမာ၊ ပဌမအရွယ်-မဇ္ဈိမအရွယ်တို့သည်၊ ဇဟန္တိ၊
 စွန့်ကုန်၏၊ မရဏက္ခဏေပန၊ သေသောခဏန္တိကား၊ တယောဝိ၊ သုံးပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝယော၊ အရွယ်တို့သည်၊ ဇဟန္တေ၊ စွန့်ကုန်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဧတံဘယန္တိ၊ ဧတံဘယံ ဟူသည်ကား၊ ကာလာနံ၊ ပျံ့ရောတတ္တစ
 သောကာလတို့၏၊ အတိက္ကမနံ၊ လွန်ခြင်း၊ ရုတ္တိဒိဝါနံ၊ ညဉ့်နေ့တို့၏၊ တရိတ
 ဘာဝေါ၊ လွန်စေအပ်သည်၏အဖြစ်၊ ဝယောဂုဏာနံ၊ အရွယ်သုံးပါးအရ
 တို့၏၊ ဇဟနဘာဝေါ၊ စွန့်တတ်သည်၏အဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိရိစ္ဆံ၊ သုံးပါး
 အပြားရှိသော၊ ဧတံဘယံ၊ ဤဘေးကို၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောရေဏပေက္ခစ
 သောစကားသည်၊ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော-တတိယသုတ်နှင့်တူ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-စတုတ္ထ သုတ်၏အဖွင့် အပြီး
 တည်း၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ကတိန္တိန္ဒေတိ၊ ကတိန္တိန္ဒေ ဟူသည်ကား၊
 ဆိန္ဒန္တော၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှအရမကောင်းမှုတို့ကို၊
 ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာသနည်း၊ သေသပဒေသုဝိ၊ ကြွင်းကုန်သော ကတိဇဟော
 ကတိဒုက္ကရိဘာဝ ယေဟူသော-နှစ်ပုဒ် တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤ
 နည်းပင်သာလျှင်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဆိန္ဒေဇဟော
 တိ၊ ဆိန္ဒေဇဟောဟူသောပုဒ်သည်၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဧကံ၊ တူ
 ၏၊ ပန၊ ယင်းသို့တူသော်လည်း၊ ဂါထာဗန္ဓဿ၊ ဂါထာဗန္ဓ၏၊ အတ္ထတာ
 ဝတ္ထံ၊ အနက်ထင်စေ-ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အယံဒေဝတာ၊ ဤနတ်သားသည်၊
 သဒ္ဓပုနရုတ္တိံ၊ သဒ္ဓါတူအရပ်ရပ်ရွတ်ဆိုခြင်းကို၊ ဝဇ္ဇယန္တိ၊ ကြဉ်ရှောင်
 လျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကတိဇဟောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကတိသင်္ဂါတိဂေါတိ၊
 ကတိသင်္ဂါတိဂေါဟူသည်ကား၊ ကတိသင်္ဂါ၊ အဘယ်မည်သောငြိကပ်
 တတ်သောတရားတို့ကို၊ အတိဂတော၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ အတိက္ကန္တော၊
 လွန်သည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သင်္ဂါ
 တိကောတိပိ၊ သင်္ဂါတိကောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအမျိုးရှိ၏၊ အယမေဝ
 အတ္ထော၊ ဤသင်္ဂါတိဂေါဟူသောပုဒ်၏ အနက်သည်ပင်လျှင်တည်း၊ ပဉ္စ
 ဆိန္ဒေတိ၊ ပဉ္စဆိန္ဒေဟူသည်ကား၊ ဆိန္ဒန္တော၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး

ကုန်သော၊ ဩရုန္တ ဘဂိယသံယောဇနာနိ၊ ကာမဓာတ်ဟူသော အရာ၌ ဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်သော သက္ကာယ ဗိဇ္ဇိ-ဝိမိကိန္တု-သိလဗ္ဗတပရာမာသ-ကာမ
 ရာဂ-ပရိစ္ဆာဟူသော-သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဆိန္ဒယျ၊ ဖြတ်ရာ၏၊ ပဉ္စဇဟေတိ
 ပဉ္စဇဟေဟူသည်ကား၊ ဇဟေန္တု၊ စွန့်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော
 ဥဒ္ဓံဘာဂိယသံယောဇနာနိ၊ ရူပဓာတ်-အရူပဓာတ်ဟူသော-အဖို့အရာကို
 စီရင်တတ်ကုန်သော-ရူပရာဂ-အရူပရာဂ-မာန-ဥဒ္ဓစ္စ-အဝိဇ္ဇာ-ဟူသော
 သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဇဟေယျ၊ စွန့်ရာ၏၊ ဣဓာပိ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ ဆိန္ဒ
 နန္တု၊ ဖြတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဇဟေနန္တု၊ စွန့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ကေမေဝ၊ တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊
 ယင်းသို့ပင်-တူသော်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေဝတာယ၊
 နတ်သား၏၊ အာရောပိတဝစနာနုရူပေနဝ၊ အလိုကိုတင်အပ်သောစကား
 အားလျော်စွာသာလျှင်၊ ဤသို့ပဉ္စဆိန္ဒ-ပဉ္စဇဟေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပါဒေသျှ၊ ခြေတို့၌၊ ဗန္ဓပါသသကုဏ္ဍာဝိ
 ယ၊ ကျော့ကွင်းဖွဲ့သောဌာတ်ကဲ့သို့၊ ပဉ္စောရုန္တ ဘဂိယသံယောဇနာနိ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော-ဩရုန္တ ဘဂိယသံယောဇဉ်တို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော
 ကာမဓာတ်သို့၊ အာကုနာကာရာနိ၊ ဆွဲငင်သော အခြင်းအရာရှိကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုပဉ္စောရုန္တ ဘဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို၊ အနာ
 ဝါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဝါမိမဂ်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒယျ၊ ဖြတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဟတ္ထဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ဝဟိတရုက္ခသာခါဝိယ၊ ဆွဲ
 ငင်အပ်သော သစ်ကိုင်းကဲ့သို့၊ ပဉ္စုဒ္ဓန္တ ဘဂိယသံယောဇနာနိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော-ဥဒ္ဓန္တ ဘဂိယ သံယောဇဉ်တို့သည်၊ ဥပရိ၊ အထက် ဖြစ်သောရူပ
 အရူပဓာတ်သို့၊ အာကုနာကာရာနိ၊ ဆွဲငင်သော အခြင်းအရာရှိကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုပဉ္စုဒ္ဓန္တ ဘဂိယ သံယောဇဉ်တို့ကို၊
 အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဇဟေယျ၊ စွန့်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ
 ဟောတော်မူ၏၊ ပဉ္စရတ္တရိဘာဝယေတိ၊ ပဉ္စရတ္တရိဘာဝယေ ဟူသည်
 ကား၊ ဧတေသံ၊ ဤဩရုန္တ ဘဂိယ ဥဒ္ဓန္တ ဘဂိယ-သဘောရှိကုန်သော၊ သံ
 ယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဆိန္ဒနတ္ထာယစေဝ၊ ဖြတ်ခြင်း-ပြတ်စေခြင်း
 ဌာလည်းကောင်း၊ ပဟာနတ္ထာယစ၊ ပယ်ခြင်း-စွန့်ခြင်းဌာ လည်းကောင်း၊
 ဥတ္တရိအတိရေကံ၊ အကဲအလွန်၊ ပိသေသံ၊ ကာဝနာအထူးကို၊ ဘာဝေန္တော
 ပွားစေလျက်၊ သဒ္ဓါပဉ္စမာနိ၊ သဒ္ဓါမြို့လျှင်-ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းရှိကုန်
 သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်

၆၆ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဉ္စသင်္ဂါယိဂေါတိ၊ ပဉ္စသင်္ဂါယိဂေါဟု
 သည်ကား။ ခုဂသင်္ဂါ၊ ခုဂဟူသောပြီကပ်ခြင်း။ ဒေါသသင်္ဂါ၊ ဒေါသ
 ဟူသောပြီကပ်ခြင်း။ မောဟသင်္ဂါ၊ မောဟဟူသော ပြီကပ်ခြင်း။ မာန
 သင်္ဂါ၊ မာနဟူသောပြီကပ်ခြင်း။ ဒိဋ္ဌိသင်္ဂါ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော ပြီကပ်ခြင်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေပဉ္စသင်္ဂါ၊ ဤငါးပါးသော ပြီကပ်ခြင်းတို့ကို၊ အတိတ္တ
 နှော၊ လွန်မြော်သော၊ ဩစာတိဇ္ဈောတိဝုတ္တတိတိ၊ ဩစာတိဇ္ဈောတိဝုတ္တ
 တိဟူသည်ကား။ စတုရောစာတိဇ္ဈောတိ၊ လေးပါးသော ဩစာကိုလွန်
 မြောက်ကူးမြောက်ပြီဟူ၍၊ ကတိယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ သက်ဦးအံ့၊ ဣမာယ
 ဂါယာယ၊ ဤဂါယာဖြင့်၊ လောကီယလောကုတ္တရာနိ၊ လောကီလောကုတ္တ
 ရာဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ကတိတာနိ၊ ဆို
 အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ပဉ္စမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ပဉ္စမံ၊
 ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော
 နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဇာဂရန္တိ၊ ဇာဂရံဟူသည်ကား၊ ဇာဂ
 ရန္တနံ၊ နိုးကုန်စဉ်၊ ပဉ္စဇာဂရန္တိ၊ ပဉ္စဇာဂရံဟူသော၊ ဝိဿန္တနဂါယာယံ
 ပန၊ ဝိဿန္တနဂါယာ၌ကား၊ သဒ္ဓါဒိသု၊ သဒ္ဓါန္ဒြေအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊ ငါး
 ပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြေသု၊ ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဇာဂရန္တေသု၊ နိုးကြားကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ ပဉ္စနိဝရဏာနိ၊ ငါးပါးသောနိဝရဏတို့သည်၊ သုတ္တာနာမ၊ အိပ်
 ပျော်သည်မည်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ တံသမဂီဝုပ္ပလော၊ ထိုနိဝရဏနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓောဝါ၊ ထိုင်နေလျက်လည်း
 ကောင်း၊ ဌိတောဝါ၊ ရပ်လျက်လည်းကောင်း၊ အရုဏံ၊ အရုဏ်ကို၊ ဥဋ္ဌပေ
 န္တောဝိ၊ တက်စေသော်လည်း၊ ပမာဒတာယ၊ မေ့လျော့ခြင်း ရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ အကုသလ သမဂီတာယ၊ အကုသိုလ်နှင့်-ပြည့်စုံ သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သုတ္တောနာမ၊ အိပ်ပျော်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝရဏေသု၊ နိဝရဏတို့သည်၊
 သုတ္တေသု၊ အိပ်ပျော်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သောဣန္ဒြေ
 တို့သည်၊ ဇာဂရန္တိနာမ၊ နိုးကြားသည်မည်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံသမဂီဝုပ္ပလော၊ ထိုဣန္ဒြေနှင့်
 ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိ
 တ္တာ၊ လျောင်း၍၊ နိဗ္ဗိယန္တောဝိ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊ အပ္ပ

၆၆

မာဒတာယ၊ မေ၊ လျော့ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုသလသမင်္ဂီတာယ၊ ကုသိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စာဂရောနာမ၊ နိုးကြားသောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပနယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂုဂ္ဂလော၊ ဂုဏ်ရှိသည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝရဏဟောဝ၊ နိဝရဏတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ကိလေသရဇံ၊ ကိလေသာဟူသောမြူကို၊ အာဒိယတိ၊ ယူ၏၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ စွဲကိုင်၏၊ ပရာမသတိ၊ မှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဂုရိမာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမန္တန္ဒာဒယော၊ ကာမန္တန္ဒစသည်တို့သည်၊ ပန္နိမာနံ၊ နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော-ကာမန္တန္ဒ စသည်တို့အား၊ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော-ဣန္ဒြေတို့ဖြင့်၊ ပရိသုဇ္ဈတိ၊ ထက်စားကျင်မှစင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ အယမတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဝေဝိ၊ ဤဆဋ္ဌကသုတ်၌လည်း၊ လောကီယလောကုတ္တရာနေဝ၊ လောကီ လောကုတ္တရာသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ဆဋ္ဌသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုခြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စဓမ္မာ၊ လေးပါးသော-သစ္စာတရားတို့ကို၊ အပ္ပဋ္ဌိဝိဒိတာတိ၊ အပ္ပဋ္ဌိဝိဒိတာဟူသည်ကား၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ အပ္ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓါ၊ ပရိညာဘိသမယစသည်၏အစွမ်းဖြင့်ပိုင်ခြား၍မသိကုန်၊ ပရဝါဒေယူတိ၊ ပရဝါဒေသုဟူသည်ကား၊ ဤသဋ္ဌိဒဋ္ဌိဂတ ဝါဒေသု၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟုမှတ်အပ်ကုန်သော အယူတို့၌၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ တေ၊ ထိုခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာဝါဒတို့သည်၊ ဣတော၊ ဤသာသနိကဖြစ်သော သူတို့မှ၊ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ တိတ္ထိယာနံ၊ အယူကိုပြုတတ်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဝါဒတ္တာ အယူဝါဒ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရဝါဒါနာမ၊ ပရဝါဒမည်ကုန်၏၊ နိယျရေတိ၊ နိယျရေဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယဝိ၊ သဘောအားဖြင့်လည်း၊ ဂန္တန္တိ၊ မြဲမြံစွာယူ၍တည်ကုန်၏၊ ပရေနပိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသောသူသည်လည်း၊ နိယျန္တိ၊ မိစ္ဆာဝါဒကို-ဒဠ္ဋဂါဟ၌တိုက်တွန်းအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါဟာ-ဂါဟာဝနနှစ်ပါးတို့တွင်၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ သဿတာဒိဟိ၊ သဿတစသည်တို့ကို၊ ဂဏ္ဍန္တာ၊ ယူကုန်သောသူ

၆၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တိနာမ၊ ဂစ္ဆန္တိ မည်ကုန်၏။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဝစနေန၊
စကားဖြင့်၊ တာန၊ ထိုသဿတစသည်တို့ကို။ ဂဏ္ဍန္တာ၊ ယူကုန်သောသူ
တို့သည်။ နိယုန္တိနာမ၊ နိယုန္တိ မည်ကုန်၏။ ကာလောတေသံပဗုဏ္ဍိတုန္တိ၊
ကာလောတေသံ ပဗုဏ္ဍိတုံဟူသည်ကား၊ အယံ။ ဤဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဏေသည်၊
တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိကုန်သော၊ ယုဂ္ဂလာနံ၊ ယုဂ္ဂုလ်တို့အား၊ ပဗုဏ္ဍိတုံ၊
ပမာဒဟူသော-အိပ်ပျော်ခြင်းမှနှိုးခြင်းငှါ၊ ကာလော၊ အခါတည်း၊ ဟံသစ္စံ
မှန်၏၊ လောကသ္မိံ၊ သတ္တလောက၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ တရားသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ပွင့်တော်
မူ၏၊ ဓမ္မော၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော်ကို၊ ဒေသိယတိ၊ ဧဟာအပ်၏။
သံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်၊ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်၏
ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါအကျင့်သည်၊ ဘဒ္ဒိကာ၊ မင်္ဂလိယနိဗ္ဗာန်ကိုသိခြင်းငှါအသင့်
အားဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းမြတ်၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျက်၊
ဣမေစပနမဟာဇနာ၊ ဤလူများအပေါင်းတို့သည်ကား၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်၌၊ သတ္တာ
အိပ်ပျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိပတ္တိံ၊ ပဋိပတ်ကို၊ နဗုဏ္ဍိန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဣတိ၊
ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မုဒ္ဓါတိ၊
သမ္မုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဟေတုနာ၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ကာ
ရဏေန၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုသိသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ တရား
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့သည်၊ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဗုဒ္ဓမည်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓလည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ
လည်းကောင်း၊ စတုသစ္စဗုဒ္ဓေါ၊ စတုသစ္စဗုဒ္ဓလည်းကောင်း၊ သုတဗုဒ္ဓေါ၊
သုတဗုဒ္ဓလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊
ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ သမတိံ သပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သောပါရမီတို့
ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊ သမ္မာသဓ္မောမိံ၊ သမ္မာသဓ္မောမိသမ္ပိ၊ ပတ္တော၊
ရောက်တော်မူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါနာမ၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓမည်၏၊
ကပ္ပသတသဟဿာမိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိကုန်သော၊ ဧဒေသင်္ချေ
ယျာနိ၊ ကမ္ဘာနှစ်သင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊
ဖြည့်၍၊ သယမ္ဘူတံ၊ သယမ္ဘူအဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်
ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါနာမ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓမည်၏၊ အဝသေသဒိကာသဝါ၊ တရားပစ္စေ
ကဗုဒ္ဓါတို့မှကြွင်းကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်၊ စတုသစ္စဗုဒ္ဓေါနာမ၊ စတု
သစ္စဗုဒ္ဓမည်၏၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူသည်၊
သုတံဗုဒ္ဓေါနာမ၊ သုတံဗုဒ္ဓမည်၏၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ ပုရိမာ၊ ရှေး၌
ဖြစ်ကုန်သော၊ တယောပိ၊ သုံးပါးကုန်သော-တရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့

သညံလည်း။ ဝဇ္ဇန္တိ။ သဋ်ကုန်၏။ သမ္ပဒညာတိ။ သမ္ပဒညာဟူသည့်ကား။ သမ္ပဒ၊ ကောင်းစွာ၊ ဟောတုနာ။ အသဋ်အားဖြင့်။ ကာရုဏေန။ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဇာနိတွာ။ သိ၍။ ဗရန္တိ။ ဝိသမေသမန္တိ။ စရန္တိ။ ဝိသမေသမံဟူသည့်ကား။ ဝိသမေ။ ကာယဒုစရိုက်စသောအစွမ်းဖြင့်မညီညွတ်သော။ လောကသန္နိဝါသေဝါ။ လူအပေါင်း၏သုစရိုက်ဟူသောလောကသန္နိဝါသ၌လည်းကောင်း။ ဝိသမေ။ မညီညွတ်သည်နှင့်ယှဉ်သော သတိပညာဟူသော။ သတ္တနိကာယေဝါ။ သတ္တဝါအပေါင်း၌လည်းကောင်း။ ဝိသမေ။ မညီညွတ်သောရာဂအစရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော။ ကိလေသဇာတေဝါ။ ကိလေသာအပေါင်း၌လည်းကောင်း။ သမံ။ အညီအညွတ်။ စရန္တိ။ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ သတ္တမံ။ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ။ အဋ္ဌမသုတ်၌။ သုသမ္ပုဋ္ဌာတိ။ သုသမ္ပုဋ္ဌာဟူသည့်ကား။ ပညာယ။ ပညာဖြင့်။ အပ္ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓတာဝေနေဝ။ ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ သုနဋ္ဌာ။ လွန်စွာပျက်ကုန်၏။ ဟိ။ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြဦးအံ့။ ဧစ္ဆေတ္တာနိ။ နှစ်ခုသော လယ်တို့ကို။ ကသိတွာ။ ထွန်၍။ ဧကံ။ တခုသော လယ်ကို။ ဝပိတွာ။ စိုက်ပျိုး၍။ ဗဟုဓညံ။ များစွာသောစပါးကို။ အဓိဂတော။ ရသည်။ အသံ။ ဖြစ်ရာ၏။ အဝါပိတဓေတ္တတော။ မစိုက်ပျိုးသောလယ်မြေမှ။ အလဒ္ဓံ။ မရသောစပါးကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ မေဝါအား။ ဗဟု။ များစွာသော။ ဧညံ။ စပါးသည်။ နဋ္ဌံ။ ပျက်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒန္တော။ ဆိုသောသူသည် အလဒ္ဓမေဝ။ မရသောစပါးကိုသာလျှင်။ နဋ္ဌန္တိ။ ပျက်၏ဟူ၍။ ဝဒတိယထာ။ ဆိုသကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ ဣဓာပိ။ ဤအရာ၌လည်း။ အပ္ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓတာဝေ။ ထိုးထွင်း၍မသိအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်။ သုသမ္ပုဋ္ဌာနာမေ။ လွန်စွာပျက်သည်မည်၏။ အသမ္ပုဋ္ဌာတိ။ အသမ္ပုဋ္ဌာဟူသည့်ကား။ ပညာယ။ ပညာဖြင့်။ ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓတာဝေနေဝ။ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ အနဋ္ဌာ။ မပျောက်မပျက်ကုန်။ သေသံ။ ကြွင်းသော ဓမ္မာစသောပုဒ်သည်။ ပုရိမသဒိသမေ။ အနန္တရဂါထာ၌ဆိုအပ်သည်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ အဋ္ဌမံ။ ခုရှစ်မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၉ နဝမေ။ နဝမသုတ်၌။ မာနကာမဿာတိ။ မာနကာမဿဟူသည့်ကား။ မာနံ။ သေယျစသည်ကိုးမည်အပြားရှိသောမာန်ကို။ ကာမေန္တဿ။ ဣန္ဒြိယ။ အလိုရှိသောသူအား။ ဒမောတိ။ ဒမောဟူသည့်ကား။ ဧဝ

၇၀ သင်္ဂါထံဝံဝံသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ရူပဿ။ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝုပ္ပလဿ။ ဝုပ္ပလ်အာ၊ သမာဓိပက္ခိကော၊
သမာဓိ၏အဖို့၌ဖြစ်သော၊ ဒမော၊ ဖိတ်ကိုဆုံးမခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သစ္စေနဒန္တောဒမသာဥပေတောဝေဒန္တ
ဂူဝသိတဗြဟ္မစရိယောတိဇေတ္ထံ၊ သစ္စေနဒန္တောဒမသာဥပေတောဝေဒန္တ
ဂူဝသိတဗြဟ္မစရိယောဟူသောဤပါဌ၌၊ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ
သီလကို၊ ဒမောတိ၊ ဒမဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သစ္စေန၊ ဝစီသစ္စာဖြင့်၊
ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေး၏၊ ဒမသာ၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမထုတ်သော သတိသံဝရ
တရားနှင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဝေဒန္တဂူ၊ မဂ်ဉာဏ်တို့၏အဆုံးသို့ရောက်
၏၊ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊ ဆုံးပြီးသောအရိယာမဂ်ဟူသော မြတ်သောအ
ကျင့်ရှိ၏၊ ယဒိသစ္စာဒမာစာဂါ၊ ခန္တု၊ ဘိယျောဝေဝိဇ္ဇတိတိဇေတ္ထံ၊ ယဒိသစ္စာ
ဒမာစာဂါ၊ ခန္တု၊ ဘိယျောဝေဝိဇ္ဇတိဟူသော ဤပါဌ၌၊ ပညာ၊ ပညာကို၊
ဒမောတိ၊ ဒမဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ သစ္စာ၊ ဝစီသစ္စာ
သည်လည်းကောင်း၊ ဒမာ၊ ပညာသည် လည်းကောင်း၊ စာဂါ၊ အပေးအ
ကမ်းသည် လည်းကောင်း၊ ခန္တိ၊ သည်းခံ ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
ဘိယျောဝေဝိဇ္ဇတိ၊ လွန်စွာလျှင်၊ ယဒိဝိဇ္ဇတိ၊ အကုတ်၍ရှိအံ့၊ ဒါနေနဒမေနသံယမေ
နသစ္စဝဇ္ဇေနအတ္ထိပုညံအတ္ထိပုညဿအာဂမောတိဇေတ္ထံ၊ ဒါနေနဒမေနသံယ
မေန သစ္စဝဇ္ဇေန အတ္ထိပုညံ အတ္ထိပုညဿ အာဂမောဟူသော ဤပါဌ၌၊
ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်စောင့်သုံးသောအမှုကို၊ ဒမောတိ၊ ဒမဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊
ဆိုအပ်၏၊ ဒါနေန၊ ပေးလှူခြင်းဖြင့်၊ ဒမေန၊ ဥပုသ်သတင်းစောင့်သုံးခြင်းဖြင့်
သံယမေန၊ သီလစောင့်ခြင်းဖြင့်၊ သစ္စဝဇ္ဇေန၊ မှန်သောစကားဖြင့်၊ ပုညံ၊
ကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏၊ အာဂမော၊ လားရာ
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သက္ခိဿသိခေါတွံပုဏ္ဏံ(ပ) ဇနပဒေဝိဟရိတုန္တိဇေတ္ထံ၊
သက္ခိဿသိခေါတွံပုဏ္ဏံ(ပ) ဇနပဒေဝိဟရိတုဟူသော ဤပါဌ၌၊ အဓိဝါ၊
သနခန္တိ၊ အဓိဝါသနခန္တိကို၊ ဒမော၊ ဒမဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ပုဏ္ဏံ၊
ပုဏ္ဏရဟန်း၊ ဣမိနာ၊ ဤသို့ကောရူပနာဟာစသည်ကို ဆုံးမတတ်သောသ
ဘောရှိသော၊ ဒမူပသမေန၊ သည်းခံခြင်းငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော
ပြည့်စုံသော၊ တွံ၊ သင်ပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ သုနာပရန္တသ္မိံ၊ သုနာပရန္တအ
မည်ရှိသော၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုန်၌၊ ဝိဟရိတု၊ နေခြင်းငှါ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သက္ခိဿ
သိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊ နည်း၊ ဣမသ္မိံ ပနသုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌ကား၊ ဒမောတိဇေတံ၊
ဒမောဟူသောဤအမည်သည်၊ သမာဓိပက္ခိကဓမ္မာနံ၊ သမာဓိအဖို့၌ဖြစ်ကုန်
သော-သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂစသောတရားတို့၏နာမ်၊ အမည်သည်၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ တောနေဝ၊ ထိုသမာဓိပက္ခိကတရားတို့၏သာလျှင်ဒမဟူ၍ ဆိုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နမောနမတ္ထိအသမာဟိတဿာတိ၊ နမောနမတ္ထိအ
 သမာဟိတဿဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတရားဟောဖော်
 ပါရှိတော်၌၊ မောနန္တိ၊ မောနံဟူသည်ကား၊ စတုမဂ္ဂဉာဏံ။ လေးပါးသော
 မဂ်ဉာဏ်တည်း၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ တံ၊ ထိုလေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်သည်၊ မုနာ
 တိ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထ
 ကြောင့်၊ မောနံ၊ မောနမည်၏။ စတုသစ္စဓမ္မေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊
 ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊
 မစ္စုဗေယျဿာတိ၊ မစ္စုဗေယျဿဟူသည်ကား၊ တေဘူမကဝဋ္ဌဿ၊ တေ
 ဘူမကခန္ဓာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုတေဘူမကခန္ဓာကို၊ မစ္စုနော၊ သေမင်း
 ၏၊ ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ တည်ရာဖြစ်သောသဘောဖြင့်၊ မစ္စုဗေယျန္တိ၊ သေမင်း
 ၏တည်ရာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပါရန္တိ၊ ပါရံဟူသည်ကား၊ တဿဝ၊
 ထိုသေမင်း၏တည်ရာဟူသော-တေဘူမကခန္ဓာ၏ သာလျှင်၊ ပါရံ၊ သေ
 မင်း၏ထိုမှတစ်ကမ်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ တရေယျာ
 တိ၊ တရေယျဟူသည်ကား၊ ပဋိဝိဇ္ဈေယျ၊ ထိုးထွင်းလျက်သိရာ၏။ ဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ ပါဝုဏောယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇကော၊ တယောက်အထည်းထည်း၊ အရေညာ၊
 တော၌၊ ဝိဟာရေန္တော၊ နေသော၊ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သော၊ ဝုဂ္ဂလော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ မစ္စုဗေယျတာ၊ သေမင်း၏တည်ရာတေဘူမကခန္ဓာ၏၊ ပါရံ၊ ထိုမှ
 တစ်ကမ်းဟူသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ နတရေယျ၊ မကူးမြောက်နိုင်ရာ၊ နပဋိဝိဇ္ဈေ
 ယျ၊ ထိုးထွင်း၍မသိနိုင်ရာ၊ နပါဝုဏောယျ၊ မရောက်နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ မာနံပဟာယာတိ၊ မာနံပဟာ
 ယဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ နဝရိမောနံ၊ ကိုးပါး
 အပြားရှိသောမာနကို၊ ပဇာတိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သုသမာဟိတက္ကောတိ၊ သု
 သမာဟိတက္ကောဟူသည်ကား၊ ဥပစာရပ္ပနာသမာဓိဟိ၊ ဥပစာရသမာဓိ
 ရှေးသွားရှိသောအပ္ပနာသမာဓိတို့ဖြင့်၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတက္ကော
 တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော၊ သုစေတသောတိ၊ သုစေတသောဟူသည်
 ကား၊ ဥာဏသမ္ပယုတ္တတာယ၊ ဥာဏသမ္ပယုတ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သုန္ဓရမိတ္တော
 ကောင်းသော စိတ်ရှိသော၊ ဟိယဿ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥာဏဝိပ္ပယုတ္တ
 မိတ္တေန၊ ဥာဏဝိပ္ပယုတ်စိတ်ဖြင့်၊ သုစေတသောတိ၊ သုစေတသောဟူ၍၊
 နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥာဏသမ္ပယုတ္တေန၊ ဥာဏနှင့်အညီ

၂၂ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အညွတ်အပြားတို့ဖြင့်ယှဉ်ခြင်းဖြင့်၊ သုစေတသော၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗမိဝိပ္ပမုတ္တောတိ၊ သဗ္ဗမိဝိပ္ပမုတ္တောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ခန္ဓာယတနာဒိသု၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိသည်တို့၌၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကင်းလွတ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ တရေယျာတိတ္ထေ၊ တရေယျဟူသောဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တောဘူမကဝဇ္ဇံ၊ တောဘူမကဝဋ်ဟူသောခန္ဓာငါးပါးကို၊ သမတိက္ကမန္တော၊ လွန်မြောက်သောဝုတ္တုလ်သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ ထိုးထွင်း၍သိလျက်၊ တရတိ၊ ကူးခပ်လွန်မြောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဝေတေရဏံနာမ၊ ပဋိဝေတေရဏမည်သည်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ ဣမာယသင်္ဂါယာယ၊ ဤသင်္ဂါယာဖြင့်၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကထံ၊ အတယ်သို့ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ အယံမာနောနာမ၊ ဤမာနမည်သည်ကား၊ သီလဝေဒနော၊ သီလကိုဖျက်ဆီးတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာနံပဟာယာတိဣမိနာ၊ မာနံပဟာယဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ အမိသီလသိက္ခာ၊ အမိသီလသိက္ခာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုသမာဟိတတ္ထောတိဣမိနာ၊ သုသမာဟိတတ္ထောဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ အမိစိတ္တသိက္ခာ၊ အမိစိတ္တသိက္ခာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုစေတသောတိတ္ထေ၊ သုစေတသောဟူသောဤပါဌ၌၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒသိတာ၊ ပြုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမိနာ၊ ဤသုစေတသောဟူသောပါဌဖြင့်၊ အမိပညာသိက္ခာ၊ အမိပညာသိက္ခာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အမိသီလံနာမ၊ အမိသီလမည်သည်၊ သီလေ၊ သာမညသီလသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမိစိတ္တံ၊ အမိစိတ္တမည်သည်၊ စိတ္တေ၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမိပညာ၊ အမိပညာသည်၊ ပညာယ၊ ကမ္မသကာတပညာသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအမိသီလဉ္စနာမစသောစကား၌၊ သီလံနာမ၊ သီလမည်သည်၊ ပဉ္စဝိ၊ ပဉ္စသီလတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒသဝိ၊ ဒသသီလတို့သည်လည်းကောင်း၊ သီလာနိ၊ သီလမည်ကုန်၏၊ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်၊ အမိသီလံနာမ၊ အမိသီလမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊

အဋ္ဌသမာပတ္တိယော။ ရှစ်ပါးသောရူပအရူပကုသိုလ်သမာပတ်တို့သည်
 စိတ္တံ၊စိတ်မည်၏။ ဝိပဿနာပါဒကဏ္ဍာနံ၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေ ဖြစ်သော
 ကုသိုလ်ချာန်သည်။ အဓိစိတ္တံ၊အဓိစိတ္တမည်၏။ ကမ္မသကာတဉာဏံ၊ ကမ္မ
 သကာတဉာဏ်သည်။ ပညာ၊ပညာမည်၏။ ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာပညာသည်
 အဓိပညာ၊အဓိပညာမည်၏။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဗုဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အနုပ္ပန္နေဝိ၊ ဖြစ်တော်မမူသော်လည်း။ ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထို
 ကြောင့်။ ပဉ္စသီလံ၊ ပဉ္စသီလသည်လည်းကောင်း။ ဒသသီလံ၊ဒသသီလ
 သည်လည်းကောင်း။ သီလမေဝ၊ သီလသာမည်၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရ
 သီလံ၊ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝ၊ဘုရား၏ဖြစ်ခြင်း၌
 သာလျှင်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်။ အဓိသီလံ၊အဓိသီလမည်၏။
 စိတ္တပညာသုဝိ၊ စိတ္တပညာတို့၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းသာလျှင်
 တည်း။ အဝိစ၊သင်္ခါရ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောနည်းတပါးကိုဆိုခြင်းအံ့။
 နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္ထယန္တေန၊တောင့်တသဖြင့်။ သမာပန္နာ၊ယူအပ်ဆော်
 တည်အပ်သော၊ပဉ္စသီလံ၊ပဉ္စသီလသည်လည်းကောင်း။ ဒသသီလံ၊ဒသ
 သီလသည်လည်းကောင်း။ အဓိသီလမေဝ၊အဓိသီလမည်သည်သာလျှင်
 တည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္ထယန္တေန၊တောင့်တသဖြင့်။ သမာပန္နာ၊ဝင်စား
 အပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယောပိ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့သည်
 လည်း။ အဓိစိတ္တမေဝ၊ အဓိစိတ္တမည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ၊တနည်း
 ကား။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ လောကီယသီလံ၊လောကီဖြစ်သော
 သီလသည်။ သီလမေဝ၊သီလသာတည်း။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာ
 သီလသည်။ အဓိသီလံ၊အဓိသီလမည်၏။ စိတ္တပညာသုဝိ၊ စိတ္တပညာတို့၌
 လည်း။ ဇေသဝနယော၊ဤနည်းသာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိ
 အပ်၏။ ဣတိဣမာယဂါတာယ၊မာနံပဟာယစသောဤဂါတာဖြင့်။ တိသော
 သိက္ခာ၊သုံးပါးသောသိက္ခာတို့ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ပေါင်း၍၊သကလသာ
 သနံ၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့ဖြင့်-ရေတွက်အပ်သောအလုံးစုံသော-သာသနာ
 တော်ကို။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤ
 သည်လျှင်နဝမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။နဝမံ၊ကိုးရေမြောက်သော
 သုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌။ အတ္ထော၊အနက်ကို။ ဧဝံ၊ဤဆိုလတ္တံ့။ သော
 နည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သန္တာနန္တိ၊ သန္တာနံဟူသည်ကား။
 သန္တာကိလေသာနံ၊ငြိမ်းပြီးသောကိလေသာဟူသောမူပန်ခြင်းရှိကုန်သော

၇၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဝါ။တနည်းကား။ပဏ္ဍိတာနံ။ပညာရှိဖြစ်ကုန်သော။ဟိသစ္စံ။မှန်၏။သန္တော
 ဟဝေသန္တိပဝေဒယန္တိဒူရေ သန္တောပကာသန္တိတိ အာဒိသု။ သန္တော
 ဟဝေသန္တိပဝေဒယန္တိ-ဒူရေသန္တောပကာသန္တိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိ
 ရပ်တို့၌။ပဏ္ဍိတာပိ။ပညာရှိသောသူတို့ကိုလည်း။သန္တောတိ။ သန္တောဟူ
 ၍။ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။သန္တော။ပညာရှိသောသူတို့ကို။ ဟဝေ။ဝင်စစ်။
 သန္တိ။သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပဝေဒယန္တိ။ကြားကုန်၏။သန္တော။သူ
 တော်ကောင်းတို့သည်။ဒူရေ။ဝေးသောအရပ်၌။ပကာသန္တိ။ထင်ရှားကုန်
 ၍။ ဗြဟ္မစာရိနန္တိ။ ဗြဟ္မစာရိနံ ဟူသည်ကား။ သေဠစာရိနံ။ မြတ်သော
 အကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သော။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဝါသံ။မဂ်တည်းဟူသော-မြတ်
 သောသီတင်းကို။ဝသန္တာနံ။ကျင့်သုံးကုန်သော။ ကေနဝဇ္ဈောပဝီဒတီ
 တိ။ကေနဝဇ္ဈော ပဝီဒတီ ဟူသည်ကား။ကေနကာရဏေန။အဘယ်မည်
 သောအကြောင်းဖြင့်။ဆဝိဝဇ္ဈော။အရေအဆင်းသည်။ ပဝီဒတိ။ ကြည်
 ညိုဝွတ်ရှိသနည်း။ဣတိ။ဤသို့။ပုစ္ဆတိ။မေးလျှောက်၏။ ပန။စိစစ်ရန်ကား။
 ကသ္မာ။အဘယ်ကြောင့်။သော။ဤနတ်သားသည်။ ဧဝံ။ဤသို့အခြင်းအရာ
 ဖြင့်။ပုစ္ဆတိ။ မေးလျှောက်သနည်း။ ကိရေ။ထင်စွာပြဦးအံ့။ ဝနသဏ္ဍဝါသိ
 ကာ။တောအရပ်၌နေသော။သောဘုမ္မဒေဝါ။ဤဘုမ္မဗိုးနတ်သည်။ အာရည
 ကေ။လူမနီးကပ်-တောအရပ်၌-နေကုန်သော။ဘိက္ခု။ရဟန်းတို့ကို။ ပစ္ဆာ
 ဘတ္တံ။ဆွမ်း၏ နောက်ကာလ၌။ဝိဏ္ဏပါတပဋိက္ကန္တေ။ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲကုန်
 လျက်။အရည်။ဟောသို့။ပဝိသိတွာ။ဝင်ကုန်၍။ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနေသု။ညဉ့်
 သန့်ရာနေရာ-နေသန့်ရာနေရာတို့၌။မူလကမ္မဋ္ဌာနာနိ။ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။
 ဂဟေတွာ။ယူကုန်၍။ နိသိန္နေ။နေကုန်သည်တို့ကို။ ပဿတိ။မြင်၏။ ဧဝံ။
 ဤသို့။နိသိန္နာနံ။နေကုန်သော။တေသဉ္စ။ ထိုရဟန်းတို့အားလည်း။ ဗလဝ
 စိတ္တေကဂ္ဂတာ။ အားကြီးသောစိတ်၏-တည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
 ဖြစ်၏။ တတော။ ထိုအားကြီးသော စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်း ဖြစ်သော
 ကြောင့်။ဝိသဘာဝသန္တတိ။ အထူးထူးသောအာရုံ၌ဖြစ်သောစိတ်အစဉ်
 ဟူသော-ဝိသဘာဝသန္တာန်သည်။ဂူပသမတိ။ငြိမ်း၏။သဘာဝသန္တတိ။
 သမာဓိ၌တူသော-အဖို့ရှိသောစိတ်အစဉ်သည်။ ဩက္ကမတိ။ပဌမဝိထိ
 သို့သက်ဝင်၏။ဝိတ္တံ။ဘာဝနာစိတ်သည်။ ပဝီဒတိ။ကြည်၏။ဝိတ္တေ။ဘာဝ
 နာစိတ်သည်။ပသန္တေ။ကြည်သည်ရှိသော်။ လောဟိတံ။သွေးသည်။ ပဝီဒ
 တိ။ကြည်၏။ဝိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိ။ ဝိတ္တသမုဋ္ဌာန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါဒါဓူပါနိ။
 ဥပါဒါ ရပ်တို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓါနိ။ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ် ကုန်သည်။

၁၁

ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝဏ္ဏပရတ္တတာသယသံ၊ အညာမ္ဘလွတ်သောထန်း
သီးမှည့်၏။ ဝဏ္ဏာဝိယ၊ အဆင်းကဲ့သို့၊ မုခဿ၊ မျက်နှာ၏။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်း
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ကြည်ညိုတွယ်သော - အဆင်းရှိသည်ကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြို၏။ အပံသရိ၊ ဝဏ္ဏာနာ
မဏ္ဍိကိုယ်၏။ အဆင်းမည်သည်။ ပဏီတာနိ၊ ပွန်မြတ်ကုန်သော။ ရသ
သမ္ပန္နာနိ၊ အရသာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကိုလည်း
ကောင်း။ သုခသမ္ပဿာနိ၊ ကောင်းသောအတွေ့ရှိကုန်သော။ နိဝါသနပါရ
ရဏသယနာနိ၊ အဝတ်အရုံအိပ်ရာအဆင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ တေဘုမ္မ
ကာဒိတေဒေစ၊ ဘုံသုံးဆင့် အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပါသာဒေ၊
ပြာသာဒ်၌၊ မာလာဂန္ဓဝိလေပနာဒိနိစ၊ ပန်းနံသာနံသာပြောင်း စသည်တို့ကို
လည်းကောင်း။ လောန္တာနံ၊ ရကုန်သောသူတို့အား။ ပဝီဒတိ၊ ကြည်ညို
တွယ်ရှိ၏။ ဣမေပနတိက္ခ၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလှ
ဌ၊ စရိတွာ၊ ထည့်လည်၍။ မိဿကာဘတ္တံ၊ ရောနှောသောဆွမ်းကို။ တုဗ္ဗန္တိ
ဘုဉ်းပေးကုန်၏။ ဝိရဇ္ဇမဉ္ဇကေဝါ၊ ခပ်ညောင်းစောင်းလှ၍လည်းကောင်း။
ဗလကေဝါ၊ သစ်ပျဉ်၌ လည်းကောင်း။ သိလယဝါ၊ ကျောက်ဖျာ၌လည်း
ကောင်း။ သယနာနိ၊ အိပ်ရာတို့ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ရုက္ခမူလာဒိသုဝါ၊
သစ်ပင်ရင်းစသည်တို့၌လည်းကောင်း။ အဓမ္မာကာသေဝါ၊ လွင်တီးခေါင်
၌လည်းကောင်း။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ကေနနုခေါကာရဏေန၊ အဘယ်သို့
သောအကြောင်းကြောင့်။ ဇေတသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်း
သည်။ ပဝီဒတိ၊ ကြည်ညိုတွယ်ရှိလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြို
၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထို
နတ်သားအား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာရဏံ၊ ကြည်ညိုတွယ်ရှိ
သောအကြောင်းကို။ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုရကား။ ဒုတိယံဂါထံ၊
ဒုတိယဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဂါထာ၌။ အတိ
တန္တိ၊ အတိတံဟူသည်ကား။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောကာလ၌။ အသု
ကောနာမရာဇာ၊ ဤအမည်ရှိသော မင်းသည်။ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်
သည်။ အဟောတိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ အမ္ဘာကံ၊ ငါတို့အား။ ပဏီ
တေ၊ ပွန်မြတ်ကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို။ ဒဒေါသိ၊ ပေးလှူပြီ။ အာစရိ
ယုပဏ္ဍာယာ၊ ငါတို့ဆရာ ဥပဏ္ဍာယ်တို့သည်။ သာတိနေ၊ ရအပ်သော
လာတံရှိကုန်သည်။ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မယံ၊ ငါတို့
သည်။ ဧဝူပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။

၇၆ သင်္ဂါယာမဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဘုဉ္ဇိဌာ၊ စားရကုန်ပြီး၊ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို၊ ပါရုပိဌာ၊ ရုံရကုန်ပြီး၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ ပစ္စယဗဟုလ္လိကာ၊ ဆွမ်းသင်္ကန်းစသောပစ္စည်းတို့၏မျှားခြင်းကိုကြံ
 အောက်မေ့ကုန်သော၊ ကောစ္စေရိယ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့ကဲ့သို့၊ ဣမေ
 သိက္ခ၊ သင်နတ်မြင်သော ဤရဟန်းတို့သည်၊ အတိတံ၊ လွန်ပြီးသည်ကို၊
 နာနုသောစန္ဒိ၊ မပိုးရိပ်ကုန်းနုပဗ္ဗန္တိ၊ နာဂတန္တိ၊ နုပဗ္ဗန္တိ၊ နာဂတံဟူသည်
 ကား၊ အနာဂတေ၊ နောက်ကာလ၌၊ ဓမ္မိကောရာဇာ၊ တရားစောင့်သောမင်း
 သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇနပဒါ၊ ဇနဝုဒ်တို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 လတ္တံ့၊ ဗဟုနိ၊ များစွာကုန်သော၊ သပ္ပိနံ၊ နိတာဒိနိ၊ ထောပတ်ဆီဦးစသည်
 တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ခါဒထဘုဉ္ဇထာတိ၊ ခဲပါကုန်-စားပါ
 ကုန်ဟူ၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအလှူမဏ္ဍပ်-ဆွမ်းစားစရပ် စသည်တို့၌၊
 ဝတ္တာရော၊ ဆိုကုန်သောသူတို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထို
 အခါ၌၊ မယာ၊ ငါတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဘောဇနာ
 နိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇိဿာမ၊ စားရကုန်အံ့၊ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို၊ ပါရု
 ပိဿာမ၊ ရုံရကုန်အံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အနာဂတံ၊ ရောက်လာလတ္တံ့၊ သည်
 ကိုးနုပဗ္ဗန္တိ၊ မတောင့်တကုန်၊ ပစ္စုပ္ပန္နနာတိ၊ ပစ္စုပ္ပန္နနဟူသည်ကား၊
 ယေနကေနပိ၊ ယုတ်မြတ်မရွေး-ပေးလှူသမျှဖြင့်၊ တံခဏော၊ ထိုခဏ၌၊ လဇ္ဈ
 န၊ ရအပ်သောပစ္စည်းဖြင့်၊ ယာပေန္တိ၊ ရှုတကုန်၏၊ တေနာတိ၊ တေနဟူ
 သည်ကား၊ တိဝိဇေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ တေနပိကာရဏေန၊ ထိုအ
 ကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိံ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊
 ဒဿတု၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿဝဏ္ဏဿ၊ ထိုအဆင်း၏
 သာလျှင်၊ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အနန္တရံ၊ ဂါထံ၊ အခြားမရှိသောအနာဂတပ္ပဗ္ဗယဟူသော
 ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနာဂတပ္ပဗ္ဗယ
 ဟာတိ၊ အနာဂတပ္ပဗ္ဗယဟူသည်ကား၊ အနာဂတဿ၊ မရောက်သေး
 မရသေးသောလာဘ်ကို၊ ပတ္တနာယ၊ တောင့်တခြင်းဖြင့်၊ ဧတေနာတိ၊ ဧတ
 နဟူသည်ကား၊ ဧတေနကာရဏန္တယေန၊ ထိုမရောက်သေးသောလာဘ်
 ကိုလိုချင်တောင့်တခြင်း-လွန်ပြီးသော လာဘ်ကို-ပိုးရိပ် ကြောင့်ကြခြင်း
 ဟူသော-အကြောင်းနှစ်ပါးအပေါင်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇောဝဟရိတောလုတောတိ၊
 နုဇ္ဇောဝဟရိတောလုတောဟူသည်ကား၊ ဟရိတော၊ မိမ်းရှင်သော၊ နုဇ္ဇော
 ကျူကို၊ လာယိတွာ၊ ရိပ်၍၊ ဥဏှပါသာဏေ၊ လောလောပူသောကျောက်
 ပျာပေါ်၌၊ ပုက္ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟရိတော၊ မိမ်းရှင်သော၊ နုဇ္ဇော၊

ကျသည့်၊ သုဿတိယထာ၊ ခြောက်တတ်၏သို့၊ တထာ၊ ထိုအခန်း၊ ဗာလ၊ သူရိက်တို့သည်၊ ဇေတန၊ ထိုဆိုးအပ် ပြီးသော-အကြောင်း နှစ်ပါးဖြင့်၊ သုဿန္တိ၊ ခြောက်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်၊ သျှင်-ဒဿမသုတ်၏အဖွင့် အပြီးတည်း။ ဒေသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ နန္ဒဝဂ္ဂေါ၊ နန္ဒဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ဒေဝတာသံဃုတ်-၂-နန္ဒနဝဂ်။

၁ နန္ဒနဝဂ္ဂဿ၊ နန္ဒနဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတြာတိ၊ တတြာ ဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ အာရာမေ၊ ကိုဇေတဝနံ အမည်ရှိသော-အနာထ ပိဏ်သူဌေး၏အရံ၌၊ ခေါတိ၊ ခေါဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဗုဒ္ဓနသိလိဋ္ဌတာဝ သေန၊ စကားဝါကျ ပြေပြစ်သော-အဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရှိနိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိတိ၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိ ဟူသည်ကား၊ ပရိသ ဇေဋ္ဌကေ၊ ပရိသတ်တွင်-အကြီး ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဇာနာပေသိ၊ သိစေ၏၊ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ဘိက္ခဝေါဟူသော စကားသည်၊ တေသံ၊ ထိုပရိသတ်တွင်-အကြီးဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ အား၊ အာမန္တနာကာရဒိပနံ၊ သိစေသောအခြင်းအရာကို-ပြသောစကား တည်း၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ဘဒ္ဒန္တဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ပဋိဝစနဒါနံ၊ စကားတို့ ပေးလျှောက်သောသဒ္ဒါတည်း၊ တေဘိက္ခုတိ၊ တေဘိက္ခု၊ ဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုပရိသတ်၌၊ ဓမ္မပဋိဂ္ဂဟကာ၊ တရားနာဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ၊ အ ကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိဘူတာ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၍-ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတောပစ္စသောသုန္တိ၊ ဘဂဝတောပစ္စ သောသု ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကား တော်ကို၊ ပတိအသောသု၊ ရှေးရှုနာခံကုန်၏၊ အဘိမုခါ၊ ရှေးရှုဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုဏိံ သု သမ္ပုဋိန္တိံ သု၊ နာခံကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေတဒဝေါစာတိ၊ ဇေတဒဝေါစဟူသည်ကား၊ ဣဒါ နိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့ သော၊ ဇေတံဘူတပုဗ္ဗန္တိ၊ အေဒိဝစနံ၊ ဇေတံဘူတပုဗ္ဗံ-ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဘူတပုဗ္ဗံအစရှိသောပါဠိတော်၌၊ တာဝတိံ သကာယိကာတိ၊ တာဝ တိံ သ ကာယိကာ ဟူသည်ကား၊ တာဝတိံ သကာယေ၊ တာဝတိံ သာ

၇၀ သင်္ဂါယနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသင်္ဂါယန-ပိဋကတ္တံ။

နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ တာဝတိံ သကာယောနာမ၊ တာဝတိံ သ
ကာယမည်သည်ကား၊ နတ်ယဒေဝလောကော၊ နှစ်ထပ်မြောက်သောနတ်
ပြည်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ မာစောန၊ မာစာအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေန၊
လှလင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ မုစလဂါမေ၊ မုစလရွာ၌၊ ကာလကံတွာ၊ သေ
၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေတ္ထိံ သ
ဒေဝဝုတ္တေ၊ သုံးကျိပ်-သုံးယောက်သောနတ်သားတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊
တာယဒေဝလောကဿ၊ ထိုနှစ်ထပ်မြောက်ဖြစ်သော နတ်ပြည်၌၊ အယံ
ပဏ္ဏတ္တိ၊ ဤတာဝတိံ သာယူသော အမည်ပညပ်သည်၊ ဇာတာကိုရ၊ ဖြစ်
သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ အချို့ဆရာတို့ဆိုကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဆို
သော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သေသစက္ကဝါဠေသုဝိ၊ ငါတို့တို့က်
မှကြွင်းသော-စကြာဝဠာတို့၌လည်း၊ ဆကာမာဝစရဒေဝလောကော၊ ကာ
မာဝစရနတ်ပြည်မြောက်ထပ်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ စသစ္စံ၊ ဖြစ်
၏။ သဟသံစာတုမဟာရာဇိကာနံ သဟသံတာဝတိံ သာနန္တိ၊ သဟ
သံစာတုမဟာရာဇိကာနံ-သဟသံတာဝတိံ သာနံဟူသော၊ ဇေတု၊ ဤ
စကားကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ပောတော်မူအပ်၏။ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စာတု
မဟာရာဇနတ်ပြည်တို့၏။ သဟသံ၊ အထောင်မက၊ တာဝတိံ သာနံ၊ တာ
ဝတိံ သာနတ်ပြည်တို့၏။ သဟသံ၊ အထောင်မက၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့တပါး
သော စကြာဝဠာတို့၌လည်း-ကာမာဝစရနတ်ပြည်မြောက်ထပ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ သာ၊ ထိုတာဝတိံ သာယူသောအမည်သည်၊ တာယဒေဝ
လောကဿ၊ ထိုနှစ်ထပ်မြောက်ဖြစ်သော-နတ်ပြည်၏။ နာမပဏ္ဏတ္တိယေ
ဝ၊ အမည်နာမ-ပညပ်မှုသာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။
ဇေတု၊ ဤသို့နာမပညပ်မှု-ဖြစ်မှသာလျှင်၊ ပဒံ၊ တာဝတိံ သာယူသောပုဒ်
သည်၊ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိသည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏။ နန္ဒနေဝနေတိတ္ထေ၊ နန္ဒနေ
ဝနေဟူသောဤပါဌ၌၊ အဝယဝတ္ထော၊ အစိတ်ဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဇေံ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ တံဝနံ၊ ထိုဥပသျှာဉ်သို့၊ ပရိဠေပရိဠေ၊ ဝင်
တိုင်းဝင်တိုင်းကုန်သောနတ်တို့ကို၊ နန္ဒယတိ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ တော
သေတိ၊ နှစ်သက်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒနမည်၏။ ဟိ၊ ဆို
သင့်၏။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ မရဏနိမိတ္တေသု၊ သေခြင်း၏-ပုဗ္ဗနိမိတ်
တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊
ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ စဝိဿာမာတိ၊ သေရချေကုန်တော့အံ့ဟု၊ မရိဒေဝမာနာ၊
ပိုမြည်တမ်းကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို၊ သက္ကောဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်

တို့ကို-အစိုးရသော သိကြားမင်းသည်၊မာရိသ၊ မောင်နတ်သား။ မာပရိ
ဒေဝိ၊မဂိုကြွေးလင်း၊အဘိဇ္ဇနဓမ္မာ၊မပျက်သောသဘောရှိကုန်သော၊သင်္ခါ
ရာနာမ၊ သင်္ခါရတရားတို့မည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဩဝါ
ဒိတွာ၊ဆုံးမ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သို့၊ ပဝေသာပေတိ၊ ဝင်စေ၏။
အညာဟိဒေဝတာဟိ၊ တပါးကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဗာဟာသု၊မောင်း
တို့၌၊ဂဟေတွံ၊ ကိုင်၍၊ ပဝေသိတာနံ၊ သွင်းအပ်ကုန်သော၊ တာသံပိ၊
သေဘေးဖြင့်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော-ထိုနတ်သားတို့အားလည်း
တသာ၊ထိုဥယျာဉ်၏၊သမ္ပတ္တိံ၊ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဒိသ္မာဝ၊မြင်ရသည်ရှိသော်
လျှင်၊ မရဏာသောကော၊ သေခြင်း၌ဖြစ်သော-ရိုးရိမ်ကြောင့်ကြသည်၊
ဂူပသမတိ၊ငြိမ်း၏၊ ဝီတိပါမောဇ္ဇမေဝ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်
သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုရိုးရိမ်ကြောင့်ကြမရှိသဖြင့်-ဝီတိပါ
မောဇ္ဇဖြစ်သောအခါ၌၊တသ္မိံ၊ထိုဥယျာဉ်၌၊ကိဇ္ဇမာနာဇေဝ၊မြူးထူးကစား
ကုန်လျက်လျှင်၊ ဥဏှသန္တက္ကော၊ နေရောင်ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှပူသော၊
ဟိမဝိဇ္ဇောဝိယ၊ ဆီးနှင်းခဲကဲ့သို့၊ ဝိလိယန္တိ၊ကြေပျက်ကုန်၏၊ ဝါတာပ
ဟတဒိပသိခါဝိယ၊ လေဖြင့်ဟုတ်သောဆီမီးလျှံကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဈာယန္တိ၊ ငြိမ်း
ကုန်၏၊ဣတိဇေ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ အန္တောပဝိဋ္ဌံ၊ ဥယျာဉ်
တွင်းသို့ဝင်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊တရံတယောဂံသော နတ်များကို၊ နန္ဒယတိ၊
နှစ်လိုစေ၏၊ တောသေတိယေဝ၊နှစ်သက်စေသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ဤ
သို့အနက်သဘောကြောင့်၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒနမည်၏၊ တသ္မိံ၊နန္ဒနေ၊ ထိုနန္ဒဝန်
ဥယျာဉ်၌၊ အန္တရာသဗ်ပရိဂုတာတိ၊အန္တရာသဗ် ပရိဂုတာဟူသော
ပါဠိ၌၊အန္တရာတိ၊အန္တရာဟူသောအမည်သည်၊ ဒေဝမိတာနံ၊နတ်သမီးတို့
၏၊ နာမံ၊ အမည်သည်တည်း၊ တာသံ၊ ထိုနတ်သမီးတို့၏၊ သမူဟေန၊
အပေါင်းဖြင့်၊ပရိဂုတာ၊ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗေဟိတိ၊ဒိဗ္ဗေဟိဟူသည်
ကား၊ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ ဒိဗ္ဗက္ခေဟိ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိကာမ
ဂုဏေဟိတိ၊ ပဉ္စဟိကာမဂုဏေဟိဟူသည်ကား၊ မနာဝိယဂူပသဒ္ဓဂန္ဓရ
သဗောဋ္ဌဗ္ဗသင်္ခါတေဟိ၊နှစ်သက်အပ်သောဂူပါရုံ-သဒ္ဓါရုံ-ဂန္ဓာရုံ-ရသ
ရုံ-ဗောဋ္ဌဗ္ဗာရုံဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိကာမဗန္ဓနေဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သောကာမဂုဏ်အနှောင်အဖွဲ့တို့နှင့်၊ဝါ၊တနည်းကား၊ ကာမကောဋ္ဌာသေ
ဟိ၊ကာမအရတို့နှင့်၊ သမပ္ပိတာတိ၊သမပ္ပိတာဟူသည်ကား၊ ဥပေတာ၊
ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဣတရံ၊သမ္ပိတတရားသည်၊ တသေဝ၊ထိုသမပ္ပိ
တာဟူသောဝုဒ်၏သာလျှင်၊ဝေဝစနံ၊ဝေဝစသဒ္ဓါတည်း၊ပရိစာရိယမာနာ

၁၁

၈၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တိ၊ ပရိစာရိယမာနာဟူသည်ကား၊ ရုတ္တမာနာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှမွေ့လျော်
 စေကုန်လျက်၊ တေသုတေသုရူပါဒိဿ၊ ထိုထိုရူပါရုံစသော အာရုံတို့၌၊ ဣန္ဒြိ
 ယာနိ၊ စက္ခုစသော-ဣန္ဒြိတို့ကို၊ သဗ္ဗာရယမာနာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေကုန်
 လျက်၊ တာယံဝေလယန္တိ၊ တာယံဝေလယယံဟူသည်ကား၊ တသို့ ပရိစာရ
 ကာကလေး၊ ထိုစမွယ်လူးလာပျော်ပါးခါ၌၊ သောပန၊ ထိုစမွယ်လူးလာပျော်
 ပါးခါကာလကိုကား၊ အဿဒေဝဂုတ္တဿ၊ ထိုနတ်သား၏၊ အရနာ၊ ယခုအ
 ခါ၌၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တကာလော၊ အသစ်ဖြစ်သောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ ဟိ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ တဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊ ပဋိသန္ဓိက္ခဏေယောဝ၊ ပဋိသန္ဓေ
 အခါ၌သာလျှင်၊ ရုတ္တသုဝဏ္ဏခန္ဓာဝိယ၊ နိပလံရွှေတုံးကဲ့သို့၊ ဝိရောစယ
 မာနော၊ တင့်တယ်လျက်၊ တိဂါဝုတပ္ပမာဏော၊ သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသော
 အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊
 ဗိဗ္ဗဝတ္ထနိဝတ္ထော၊ နတ်ပုဆိုးကိုဝတ်လျက်၊ ဗိဗ္ဗာလင်္ကာရ ပဋိမဏ္ဍိတော၊
 နတ်တန်ဆာကိုဆင်လျက်၊ ဗိဗ္ဗမာလာဝိလေပနဓာဓရော၊ နတ်ပန်းဆင်ကာ
 နံသာလိမ်းသပ်လျက်၊ ဗိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ စန္ဒနုရုဏ္ဏေဟိ၊ စန္ဒကူး
 မှုန်တို့ဖြင့်၊ သမိဝိကိရိယမာနော၊ ယှဉ်မျှမစန့် ရှုကျလျက်၊ ဗိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော ကာမ ဂုဏ်တို့
 ကြောင့်၊ ဩဗုတော၊ ဝိတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိယောနန္ဓေါ၊ မြေး
 ရစ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောဘာ သီတုတော၊ လောဘာဖြင့်နှိပ်
 စက်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ လောဘနိဿရဏံ၊ လောဘ၏ ထွက်
 မြောက်ရာ-ထွက်မြောက် ကြောင်းနိဗ္ဗာန်ကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်ရကား၊
 အာသတိဝါစံ၊ မြတ်သော အဂ္ဂေါဟမသ္မိ လောကဿ စသော စကား
 ကို၊ ဘာသန္တောဝိယ၊ ကြိမ်းဝါးတော်မူသောဘုရားအင်္ဂလောင်းကဲ့သို့၊ မဟာ
 သဒ္ဓေန၊ ကြယ်စွာသော အသံဖြင့်၊ နတေသုခံ ပဇာနန္တိတိ ဣမံ ဂါထံ၊
 နတေသုခံပဇာနန္တိဟူသော ဤဂါထာကို၊ ဂါယမာနော၊ ဆိုလျက်၊ နန္ဒန
 ဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌၊ ဝိစရိ၊ ထည့်လည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တာယံဝေ
 လယယံဣမံဂါထံ အဘာသိတိ၊ တာယံ ဝေလယယံ ဣမံဂါထံ အဘာသိ
 ဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ပောတော်မူအပ်၏၊ ယေနပဿန္တိနန္ဒနန္တိ၊ ယေနပဿန္တိနန္ဒနံ
 ဟူသည်ကား၊ ယေးအကြင်သူတို့သည်၊ တတြ၊ ထိုနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌၊ ပဉ္စ
 ကာမဂုဏာနုဘဝနဝသေန၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ကို-သုံးဆောင်ခံစား
 သည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ နရ
 ဒေဝါနန္တိ၊ နရဒေဝါနံ ဟူသည်ကား၊ ဒေဝနရောနံ၊ နတ်ယောကျ်ားတို့၏၊

ဒေဝဗုဒ္ဓိသာနံ၊ ယောကျ်ားဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သောနတ်တို့၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သညကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိဒဿနန္တိ၊ ဟိဒဿနံ ဟူသည
ကား၊ ဝိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၊ ဒဿန္တံ၊ ဆယ်ယောက်ဖြစ်ကုန်သော၊
ယဿသိနန္တိ၊ ယဿသိနံ ဟူသညကား၊ ပရိဝါရသင်္ခါတေန၊ ပရိဝါရဟု
ဆိုအပ်သော၊ ယသေန၊ အခြံအရံနှင့်၊ သမ္ပန္နာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အည
တရာဒေဝတာတိ၊ အညတရာဒေဝတာဟူသညကား၊ ဧကံ၊ တယောက်
သော၊ အရိယသမာဓိကာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်မဖြစ်သော၊ ဒေဝတာ၊
သောတာပန်နတ်သွီးသည်၊ ပစ္စဘာသိတိ၊ ပစ္စဘာသိဟူသညကား၊ အယံ
ဗာလဒေဝတာ၊ ဤနတ်မိက်တီးသည်၊ ဣမံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို၊ နိစ္စံ
အစလံမညတိ၊ အမြဲမရှေ့တတ်ဟု ထင်မှတ်၏၊ အဿာသမ္ပတ္တိယာ၊ ထို
စည်းစိမ်၏၊ ရောဒနဘောဒနဝိဒ္ဓံ၊ သနဓမ္မတံ၊ ငိုကြွေးကြောင်းကွပျိုပျက်စီး
တတ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
အဓိပ္ပါယ်၊ သိုနတ်သားအလိုကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ပြန်သွန်၍၊ ဒဿန္တိ၊ ပြုလျက်
နတွံ၊ ဗာလေတိ ဣမာယဂါထာယ၊ နတွံ၊ ဗာလေဟူသော ဤဂါထာဖြင့်၊
ပတိအဘာသိ၊ ရှေးရှုဆို၏၊ ယထာအရဟတံ ဝစောတိ၊ ယထာအရဟ
တံဝစောဟူသညကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အရဟန္တာနံ၊
ရဟန္တာတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ
ဖြင့်တွံ၊ သင်သည်၊ နဇာနာသိ၊ မသိတတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဿာ၊ ထိုနတ်သား၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊
အလိုကို၊ ပဋိက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာ
တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဒဿန္တိ၊ ပြုလျက်၊ အနိစ္စာဒိအာဒိ၊ အနိစ္စဤသို့အစ
ရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အနိစ္စာဝတ
သင်္ခါရာတိ၊ အနိစ္စာဝတသင်္ခါရာ ဟူသညကား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊ တောတုမကသင်္ခါရာ၊ ထိုသုံးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သောသင်္ခါရတို့သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မိမိသဘာဝနိရောဓသို့ရောက်လျက်ပျက်စီး
သောအဖြစ်အားဖြင့်မဖြစ်ခြင်းသဘောကြောင့်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ၊ ဥပ္ပါဒဝ
ယဓမ္မိနောတိ၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနောဟူသညကား၊ ဥပ္ပါဒဝယသဘာဝ၊ ဖြစ်
ခြင်းသဘောပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာနိရုဇ္ဈန္တိတိဣမံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ
တွာနိရုဇ္ဈန္တိ ဟူသောဤစကားသည်၊ ဝုရိမသေဝ၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနောဟူ
သောရှေးပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝရပ်ပရိယာယ် စကားလွယ်တည်း၊
ဂါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်

၈၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပ္ပါဒဝယမဓိနေ၊ ဖြစ်တတ်ပျက်တတ်သော
သဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပါဒဝယဂ္ဂဟဏေန၊ ဥပ္ပါဒဝယသဒ္ဓါ
ကိုယူသဖြင့်၊ တဒန္တရဝေမဇ္ဈဌာနံ၊ ထိုဥပါဒဘင်တို့၏အလယ်ဖြစ်သောဌာ
နဏကို၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံဂူပ
သမောသုခေါတိ၊ တေသံဂူပသမောသုခေါဟူသည်ကား၊ တေသံသင်္ခါရာ
နံ၊ ထိုသင်္ခါရတို့၏၊ ဂူပသမသင်္ခါတံ၊ ကေနစင်စစ်ငြိမ်းရာဖြစ်၏ဟုခေါ်ဆို
သိမှတ်ရေတွက်အပ်သော၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်း
သာ၏။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်၊ အရဟတံအရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
ဝစော၊ စကားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ နန္ဒတိတိ၊ နန္ဒတိဟူသည်ကား၊ ကုဿတိ၊
နှစ်သက်၏။ အတ္တမနေ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ပုတ္တိမာတိ၊ ပုတ္တိမာဟူသည်ကား၊ ဗဟုပုတ္တော၊ များသောသားရှိသောသူ
သည်။ ဟိ၊ များသော သားရှိသောသူ၏ အကျိုးကား၊ တဿ၊ ထိုသူ၏။
ကေဇ္ဈ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပုတ္တော၊ သားတို့သည်။ ကသိကမ္ပံ၊ လယ်လုပ်အမှု
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ခညဿ၊ စပါးဖြင့်၊ ကောဇ္ဈ၊ ကျို၍၊ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်
၏။ ကေဇ္ဈ၊ အချို့သောသားတို့သည်၊ ဝါဏိဇ္ဇံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေကို၊ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ကေဇ္ဈ၊ အချို့
သောသားတို့သည်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဥပဋ္ဌတိတွာ၊ စား၍၊ ယာနဝါဟန
ဂါမနိဂမာဒိနံ၊ ဆင် ယာဉ်-မြင် ယာဉ်-ကျေးရွာ-ခရိုင်တို့ကို၊ လတန္တိ၊
ရကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုသားတို့၏၊ အာနုဘာဝသင်္ခါတံ၊ အာ
နုဘော်ဟုဆိုအပ်သော၊ သိရိ၊ အသရေကို၊ အနုဘာဝမာနာ၊ ခံစားသော၊ မာ
တာဝါ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ ပိတာဝါ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ နန္ဒ
တိ၊ နှစ်သက်၏။ ဆဏဒိဝသဒိသုဝါ၊ သတင်ပွဲနေ့စသည်တို့၌လည်း၊ မဏ္ဍိ
တပဿာမိတေ၊ ဝတ်စားပြုပြင် တန်ဆာဆင်ယင်ကုန်သော၊ သမ္ပတ္တိံ၊
ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အနုဘာဝမာနေ၊ ခံစားကုန်သော၊ ပုတ္တော၊ သားတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုတ္တောဟိ ပုတ္တိမာနန္ဒတိတိ၊
ပုတ္တောဟိပုတ္တိမာနန္ဒတိဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဂေါဟိတထေဝါတိ၊
ဂေါဟိတထေဝဟူသည်ကား၊ ပုတ္တိမာ၊ များသော သားရှိသောသူသည်။
ပုတ္တောဟိ၊ သားတို့ဖြင့်၊ နန္ဒတိယထာ၊ နှစ်သက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ။

ဂေါ်သာမိကောဝိန္ဒနားရှင်သည်လည်း၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဂေါ်မဏ္ဍလံ၊
 နွားအပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ဂေါရသ
 သမ္ပတ္တိံ၊ နွားနို့ အရသာတို့ဖြင့်ပြီးသော-ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အနုဘဝမာနော၊
 စံစားလျက်၊ ဂေါဟိ၊ နွားတို့ဖြင့်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏၊ ဥပမိတိနရဿနန္ဒနာတိ
 ဧတ္ထ၊ ဥပမိတိနရဿနန္ဒနာဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဥပမိတိ၊ ဥပမိဟူသည်ကား၊
 ဥပမိ၊ ဥပမိတို့သည်၊ ကာမုပမိ၊ ကာမုပမိ၊ ခန္ဓုပမိ၊ ခန္ဓုပမိ၊ ကိလေသုပမိ၊
 ကိလေသုပမိ၊ အဘိသင်္ခါရုပမိ၊ အဘိသင်္ခါရုပမိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာ
 ရော၊ လေးပါးတို့တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကာမာပိ၊ ကိလေသာ
 ကာမတို့သည်လည်း၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊
 ယံသုခံသောမနဿံ၊ အကြင်သုခသောမနဿသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ
 ဤသုခသောမနဿသည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏၊ အသာဒေါ၊ အသာ
 ဒမည်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ သုခဿ၊ သုခ
 ၏၊ အဓိဋ္ဌာနဘာဝတော၊ တည်ရာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပမိယတိ
 ဧတ္ထသုခန္တိဣဒိနာဝစနတ္ထေန၊ ဥပမိယတိဧတ္ထ သုခံဟူသော အဓိကရဏ
 သတ်ဝစနတ္ထဖြင့်၊ ဥပမိတိ၊ ဥပမိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ခန္ဓါဝိ၊ ခန္ဓာတို့သည်
 လည်း၊ ခန္ဓာမူလကဿ၊ ခန္ဓာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ
 ၏၊ အဓိဋ္ဌာနဘာဝတော၊ တည်ရာဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပမိတိ၊ ဥပမိ
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိလေသာပိ၊ ကိလေသာတို့သည်လည်း၊ အပါယ
 ဒုက္ခဿ၊ အပါယ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲ၏၊ အဓိဋ္ဌာနဘာဝတော၊ တည်ရာဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပမိတိ၊ ဥပမိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဘိသင်္ခါ
 ရာပိ၊ အဘိသင်္ခါရတို့သည်လည်း၊ ဘဝဒုက္ခဿ၊ ဘဝဟူသောဆင်းရဲ၏၊
 အဓိဋ္ဌာနဘာဝတော၊ တည်ရာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပမိတိ၊ ဥပမိ
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊
 ကာမုပမိ၊ ကာမုပမိကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့သည်၊ တေဘူမိကာဒိပါ
 သာဒဉ္ဇာရ သယနသေယျ၊ စတ္တာလင်္ကာရနာဠုက ပရိဝါရာဒိ ဝသေန၊
 ဘုံသုံးဆင့်ရှိသည် အပြားရှိသော ပြာသာဒ်-မြတ်သော အိပ်ရာ နေရာ
 အဝတ် တန်ဆာ-ကချေသည်-အခြံအရံ အစရှိသည်တို့နှင့် စပ်သဖြင့်၊
 ပစ္စုပဋိတာ၊ ရှေးရှုတည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်ငါး
 ပါးတို့သည်၊ ဝိကိသောမနဿံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ဥပသံဟရ
 မာနာ၊ အနီးသို့-ဆောင်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ နရံ၊ နှစ်လိုတတ်သောသူကို၊ နန္ဒ

၈၄ သင်္ဂါယနဝိဂ္ဂဟသီလသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ယန္တိ၊ နှစ်သက် စေကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုတ္တရစ၊ သားတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဂါဝေါစ၊ နွားတို့သည်လည်းကောင်း၊ နန္ဒယန္တိယထာ၊ နှစ်
သက်စေကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣမေဟိဥပဓိဟိ၊ ဤကမူပမိတို့သည်၊
နရဿ၊ လူကို၊ နန္ဒနာ၊ နှစ်သက်စေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
ကုန်၏။ နဟိသောနန္ဒတိယောနိဉ္စပဓိဟိ၊ နဟိသောနန္ဒတိ ယောနိဉ္စပမိဟုံ
သည်ကား၊ ဒုလ္လဘဗာသန္တာဒနော၊ ရခဲ့သောအစား အဝတ်ရှိသော၊
ယောဒလိဒ္ဓေါ၊ အကြင်သူဆင်းရဲသည်၊ ကာမဂုဏသမ္ပတ္တိရဟိတော၊ ကာ
မဂုဏ်ချမ်းသာမှုကင်း၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်၊ နဟိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်
နိုင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ မနုဿပေ
တောစ၊ လူပြိတ္တာသည်လည်းကောင်း၊ မနုဿနေရပဟိကောစ၊ လူရဲသား
သည်လည်းကောင်း၊ ကိံနန္ဒိယတိ၊ အဘယ်မှာနှစ်သက် လတ္တံ့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣဒံ၊ ဤနတ်သားကောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော်
မူ၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ ကိံဗိန္ဒေသိ၊
အဘယ်သို့-ကြံတော်မူသနည်း၊ အယံဒေဝတာ၊ ဤနတ်သားသည်၊ သော
ကဝတ္ထုမေဝ၊ မိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း၏တည်ရာအကြောင်းသာလျှင်၊ နန္ဒန
ဝတ္ထု၊ နှစ်သက်ခြင်း၏တည်ရာအကြောင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အဿာ၊ ထို
နတ်သားအား၊ သောက ဝတ္ထုဘာဝံ၊ မိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း၏ တည်ရာ
အကြောင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေဿာမိ၊ ပြအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ ဗလေ
န၊ သစ်ပင်မှကျသောသစ်သီးဖြင့်၊ ဗလံ၊ သစ်ပင်၌တည်သော သစ်သီးကို
ပါတေန္တောပိယ၊ ပစ်ချွေကျစေသကဲ့သို့၊ တာယေဝ ဥပမာယ၊ ထိုနတ်
သားဆောင်သောဥပမာဖြင့်သာလျှင်၊ ကဿာ၊ ထိုနတ်သား၏၊ ဝါဒံ၊ အယူ
ကို၊ ဘိန္ဒန္တော၊ ချိုးဖဲ့ပျက်ဆီးလျက်၊ တမေဝဂါထံ၊ ထိုနတ်သားဆိုသော
ဂါထာကိုပင်လျှင်၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှန်၍၊ သောစတိတိ၊ သောစတိဟူ၍၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သောစတိပုတ္တေဟိတိ၊ သောစ
တိပုတ္တေဟိဟူသည်ကား၊ ဝိဒေသဂမနာဒိဝသေန၊ အရပ်တပါးသို့သွား
ခြင်းစသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပုတ္တေသု၊ သားတို့သည်၊ နဇ္ဈေသုပိ၊ ပျက်
စီးခဲ့ကုန်သော်လည်း၊ နဿန္တေသုပိ၊ ပျက်စီးစဉ်ကုန်သော်လည်း၊ ဣဒါနိ၊
ယခု၊ နသိယန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့၊ လောဟု၊ နာသသင်္ကပ္ပိ၊ ပျက်စီးခြင်း၌
ယံမှားရှံရှာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ သောစတိ၊ မိုးရိမ်ရ၏။ တထာ၊ ထို
အတူ၊ မတေသုပိ၊ သေခဲ့ကုန်သော်လည်း၊ မရန္တေသုပိ၊ သေကုန်စဉ်လည်း၊
စောရာဒိရာဇပုရိသေပိ၊ ခိုးသူစသောမင်းချင်းတို့သည်၊ ဂဟိတေသုဝါ၊

၂၂

မင်းအပ်ကုန်သောလည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တိကာနံ၊ ရန်သူတို့၏၊ ဟတ္ထံ၊ လက်သို့
 ဥပဂတေသုဝါ။ ရောက်ကုန်သော်၎င်း၊ မရဏသင်္ကပ္ပိ၊ သေခြင်း၌ယုံမှား
 ရှိ၍၊ ခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ သောစတိ၊ မိုးရိမ်ရ၏၊ ရုက္ခပဗ္ဗတာ
 ဒိဟိ၊ သစ်ပင်တောင်စသည်တို့မှ၊ ပတိတွား၊ ကျ၍၊ ဟတ္ထပါဒါဒိနံ၊ လက်ခြေ
 အစရှိသည်တို့၏၊ ဘေဒဝသေန၊ ယုတ်စိုးခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘိန္နေသု
 ပိ၊ ကျိုးစဲကုန်သော်လည်း၊ ဘိန္နန္တေသုပိ၊ ကျိုးစဲစဉ်ကုန်သော်လည်း၊ ဘေ
 ဒသင်္ကပ္ပိ၊ ကျိုးခြင်း၌ယုံမှားရှိ၍၊ ခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ သော
 စတိ၊ မိုးရိမ်ရ၏၊ ဝုတ္တိမာ၊ များသောသားရှိသောသူသည်၊ ဝုတ္တေဟိ၊ သားတို့
 ဖြင့်၊ သောစတိယထာစ၊ မိုးရိမ်ပူပန်ရသကဲ့သို့၊ ဂေါသမိကောပိ၊ နွားရှင်
 သည်လည်း၊ တထေဝ၊ သားများအဘ-အဘူသာလျှင်၊ နဝဟာ ကာရေ
 တိ၊ ကိုးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဂေါဟိ၊ နွားတို့ဖြင့်၊ သောစတိ၊ မိုးရိမ်
 ပူပန်ရ၏၊ ဥပမိဟိနရဿ၊ သောစနာတိ၊ ဥပမိဟိ နရဿ-သောစနာဟူ
 သည်ကား၊ ဝုတ္တဂါဂေါဟိ၊ များသောသားများသောနွားတို့သည်၊ နရာ၊
 သားများဘခင်ခန္ဓာအရှင်တို့ကို၊ သောစန္တိယထာစ၊ မိုးရိမ်ကြောင့်ကြစေ
 ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပစ္ဆကာမဂုဏောပမိဟိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဟူ
 သော-ဒုက္ခ၏ တည်ရာဥပမိတို့သည်လည်း၊ ကာမယမာနဿ၊ ရူပါရုံစ
 သောကာမဂုဏ်ကိုအလိုရှိသော၊ ဆန္ဒဇာတဿ၊ ဖြစ်သောကာမတဏှာ
 ရှိသော၊ တဿဇန္တု၊ နော၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ တေကာမာ၊ ထိုရူပါရုံစသော
 ကာမတို့သည်၊ စေပရိဟာယန္တိ၊ အကယ်၍ယုတ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ
 သတိ၊ ဤသို့ယုတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သလ္လပိန္နော၊ မြှားဖြင့်ပစ်အပ်သောသူ
 သည်၊ ရုပ္ပတိဇ္ဈဝ၊ ဖောံပြန်ခြင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ ရုပ္ပတိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း
 သို့ရောက်၏၊ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်၊ နရာ
 သတ္တဝါတို့ကို၊ သေါစေန္တိ၊ မိုးရိမ်ကြောင့်ကြစေကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ နရဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏၊ သောစနာ၊ မိုး
 ရိမ်ကြောင့်ကြခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ သောကဝတ္ထု၊ မိုးရိမ်ကြောင့်
 ကြခြင်း၏တည်ရာအကြောင်းဖြစ်ကုန်၏၊ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သံအပ်
 ကုန်၏၊ နဟိသောသောစတိယောနိရူပမိဟိ၊ နိဟိသော-သောစတိယောနိ
 ရူပမိဟူသည်ကား၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သား၊ ယဿပန၊ အကြင်ရဟန္တာအား
 ကား၊ စတုပ္ပိဓာပိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေဥပမိ
 ယော၊ ထိုဥပမိတို့သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ နိရူပမိ၊ လေးပါးသောဥပမိ
 မရှိသော၊ သောမဟာဝီဏာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ ကိံသောစိဿတိ၊

၈၆ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အတယ်မှာ စိုးရိမ်ရလတ္တံ့နည်း။ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်သည်သာတည်း။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ဒုတိယသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု
မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ နတ္ထိပုတ္တသမံပေမန္တိ၊ နတ္ထိပုတ္တသမံ
ပေမံဟူသည်ကား၊ တိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိရူပေဝိ၊ အဆင်းမထွကုန်
သော်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုတ္တကော၊ သားငယ်တို့ကို၊ သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗကံဝိ
ယ၊ ရွှေရုပ်ကလေးကဲ့သို့၊ မညန္တိ၊ အောင့်နေမှတ်ထင်ကုန်၏၊ မာလာဂုလော
ဝိယ၊ ပန်းကုန်းကဲ့သို့၊ ဝိသသဒိသု၊ ဦးခေါင်းထက်မသည်တို့၌၊ ကဗ္ဗာ၊ ထား
သည်ကိုပြု၍၊ ပရိဟရမာနာ၊ လက်ဝဲလက်ျာ-ဘယ်ညာအရပ်ဆောင်ကုန်
လတ်လျက်၊ တေဟိ၊ ကိုသားငယ်ကလေးတို့သည်၊ ဩဟဒိတာဝိ၊ ကျင်
ကြီးစွန့်ကုန်သော်လည်း၊ ဩမုတ္တိကာဝိ၊ ကျင်ငယ်စွန့်ကုန်သော်လည်း၊
ဂန္ဓဝိလေပနပတိတာဝိယ၊ နံသာရည်-နံသာပျောင်းကျကုန်၏သို့၊ သောမန
သံ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်သောအဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ နတ္ထိပုတ္တသမံပေမန္တိ၊ နတ္ထိပုတ္တသမံပေမံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ပုတ္တပေမသမံ၊ သား၏ချစ်ခြင်းနှင့်တူသော၊ ပေမံနာမ၊ ချစ်ခြင်း
မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂေါ
သမိတံခနန္တိ၊ ဂေါသမိတံခနံဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဂေါဟိ
န္ဒားတို့နှင့်၊ သမံ၊ တူသော၊ ဂေါခနသမံဂေါခနသဒိသံ၊ နွားတည်းဟူသော
ဥစ္စာနှင့်တူသော၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ခနံနာမ၊ ဥစ္စာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သူရိယသမာအာဘာတိ၊ သူရိယ သမာအာဘာ
ဟူသည်ကား၊ သူရိယာဘာယ၊ နေ၏အရောင်နှင့်၊ သမာ၊ တူသော၊ အညာ၊
တပါးသော၊ အာဘာနာမ၊ အရောင်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤအနက်
ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ သမုဒ္ဒပရမာတိ၊ သမုဒ္ဒပရမာဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ အညာ၊ တပါးကုန်သော၊ ယေကေဝိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
သရာနာမ၊ မြစ်တို့မည်သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုခပ်သိမ်းကုန်
သောဖြစ်တို့သည်၊ သမုဒ္ဒပရမာ၊ သမုဒ္ဒရာဟူသော-အလွန် အမြတ်ရှိ
ကုန်၏၊ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်၊ တေသံ၊ ထိုမြစ်တို့ထက်၊ ဥတ္တမော၊ လွန်
မြတ်၏၊ သမုဒ္ဒသဒိသံ၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်တူသော၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဥဒကနိ
ခနံနာမ၊ ရေ၏တည်ရာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ အတ္တပေမေန၊ ကိုယ်ကိုချစ်ခြင်းနှင့်၊ သမံ၊
တူသော၊ ပေမံနာမ၊ ချစ်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ မာတာဝိ

တရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဆန္ဒေတွာဝိ၊ စွန့်ကုန်၍လည်း၊ ဂုတ္တမိတရော၊
သားသမီးတို့ကို၊ အပေါသေတွာဝိ၊ မမွေးမြူကုန်၍လည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တ
ဝါတို့သည်၊ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပေါသေတိ၊ မွေးမြူကုန်
၏၊ ခညေနစ၊ စပါးနှင့်လည်း၊ သမံ၊ တူသော၊ နနံနာမ၊ ဥစ္စာမည်သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ တထာရူပေသု၊ ထိုသို့ရခဲ့သော-ထမင်းရှိသည်သတော
ရှိသော၊ ကာလေ၊ ပွတ်သိပ်ခေါင်းပါးသောကာလ၌၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိနိမိ၊
ရွှေငွေစသည်တို့ကိုလည်း၊ ဂေါမဟိံ သာဒိနိမိ၊ နွားကျွဲစသည်တို့ကိုလည်း၊
ညေဂ္ဂဟုဏတ္ထံ၊ စပါးကိုခံဝယ်ယူခြင်းငှါ၊ ခညသမိကာနမေဝ၊ စပါးရှင်
ထို၏သာလျှင်၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍၊ ဂန္ထန္တိ၊ သွားရ
ကုန်၏၊ ပညာယစ၊ ပညာနှင့်လည်း၊ သမာ၊ တူသော၊ အဘာနာမ၊ အရောင်
မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုရိယာဒယော၊ နေရောင်စသည်တို့
သည်၊ ဧကဒေသံယေဝ၊ တခုသောဓဏ၌-ဒိပဉ္စရ်ခန်းသုံးရပ်ကျွန်းမျှတစိတ်
တဒေသကိုသာလျှင်၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းပစေကုန်၏၊ ပစ္စုပ္ပန္နမေဝ၊ ဖြစ်ဆဲ
ပစ္စုပ္ပန်သာဖြစ်သော၊ တမံ၊ အရိက်မှောင်ကိုးဝိနောဒေန္တိ၊ ဖျောက်စေကုန်
၏၊ ပညာပန၊ ပညာရောင်သည်ကား၊ ဒေသသဟသိမ္ဘိလောကဓာတု၊ လော
ကဓာတ်တသောင်းလုံးကို၊ ဧကပဇ္ဇောတံ၊ တပြိုင်နက်အရောင်အလင်းကို၊
ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ အတိတံသာဒိ ပဋိန္ဒာဒကံ၊
အတိတ်အဖို့ ကာလစသည်ကို-ဖူးလွှမ်းတတ်သော၊ တမံစ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ
သော-အရိက်မှောင်တိုက်ကိုလည်း၊ ဝိမေတိ၊ ဖျောက်လွှင့် ဖျက်ဆီး၏၊
မေဃဝုဋ္ဌိယာစ၊ ရိပ်းရည်အယဉ်နှင့်လည်း၊ သမော၊ တူသော၊ သရောနာ
မ၊ မြစ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နဒိဝါဝိ၊ မြစ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊
တလောကဒိနိဝါ၊ တဖက်သည်းကန်စသည် တို့သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊
ဖြစ်စေ၊ ဝုဋ္ဌိသမော၊ ရိပ်းရည်နှင့်တူသော၊ သရောနာမ၊ မြစ်မည်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မေဃဝုဋ္ဌိယာ၊ ရိပ်းရည်အယဉ်သည်၊ ပန္နိန္ဒာယ၊
ပြတ်သည်ရှိသော်၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ အဂ္ဂိလိပဗ္ဗတေမ
နမတ္တမ္ဘိ၊ လက်ချောင်းစွတ်နစ်ရုံမျှလည်း၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နဟောတိ၊ ရှိ
သည်မဖြစ်၊ ဝုဋ္ဌိယာ၊ ရိပ်းရေသည်၊ ပဝတ္တမာနာယပန၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်
ကား၊ ယာဝအဘာသမရတာဝနာဝိ၊ အဘာသမရာ ဘုံတိုင်အောင် လည်း၊
ဧကောဒကံ၊ တခဲနက်ရေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝ
တာယ၊ နတ်သားအား၊ ပဋိဂါထံ၊ ဂါထာစကားတုံ ကိုး၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုတော်
မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နတ္ထိအတ္တသမံပေမန္တိ အာဒိ၊ နတ္ထိ

၈၈ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အတ္တသမံပေမံ-ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသံညဉ်လျှင်တတိယသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ။ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ခတ္တိယောဒ္ဓိပဒန္တိ၊ ခတ္တိယောဒ္ဓိပဒံဟူသည့်ကား၊ ဒ္ဓိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသူတို့တွင်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ ကောမာရိတိ၊ ကောမာရိဟူသည့်ကား၊ ကုမာရိကာလေ၊ ကုမာရိရွာပင်-ငယ်နဲ့သောအခါ၌၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်သောမယား၊ -အယံ၊ ဤကုမာရိစစ်-မယားချစ်သည်။ သေသတရိယာနံ၊ ကြွင်းသောမယားကိုထက်သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဗုဗ္ဗဇောတိ၊ ဗုဗ္ဗဇောဟူသည့်ကား၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဇာတော၊ ဖွားမြင်သောသားသည်။ ကာဏောဝါပိ၊ ကန်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ကုဏိအာဒိနံ၊ လက်ခြေကောက်သောသူစသည်တို့တွင်၊ အညတရောဝါ၊ တယောဝံယောက်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ယော၊ အကြင်သားသည်၊ ပဌမံ၊ လက်ဦးအစ၊ ဇာတော၊ ဖွားမြင်၏၊ အယမေဝဗုတ္တော၊ ဤသားဦးသည်သာလျှင်၊ ဣမိဿာဒေဝတာယ၊ ဤနတ်သား၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ သေဋ္ဌောနာမ၊ အမြတ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒ္ဓိပဒါဒိနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါစသည်တို့တွင်၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားစသည်တို့သည်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိဂါထံ၊ ဂါယာစကားတို့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသမ္မုဒ္ဓေါဒ္ဓိပဒံသေဋ္ဌောစသောဂါယာ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ အပဒါဒိဘေဒါနံ၊ အပဒစသည်အပြားရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ထက်၊ ကိဉ္ဇာပိသေဋ္ဌော၊ ကေနစင်စစ်-အမြတ်ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ သဗ္ဗသတ္တသေဋ္ဌော၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဧသဧသောဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒ္ဓိပဒေသုယေဝ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့၌သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မုဒ္ဓေါဒ္ဓိပဒါနံသေဋ္ဌောတိ၊ သမ္မုဒ္ဓေါဒ္ဓိပဒါနံသေဋ္ဌောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဒ္ဓိပဒေသု၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော-သတ္တဝါတို့၌၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ပွင့်တော်မူသော၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗသတ္တသေဋ္ဌဘာဝေါ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက်-မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အပ္ပဋိဟုတော့ဝ၊ မဖြစ်အပ်သည်သာလျှင်။

ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အာဇာနိယောတိ။ အာဇာနိယောဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိ
 ဝါ။ ဆင်သည်မူလည်း။ ဟောတု။ ဖြစ်စေ။ အဿာဒိသု။ မြင်းစသည်တို့
 တွင်။ အညတရောဝါ။ တခုခုသည်မူလည်း။ ဟောတု။ ဖြစ်စေ။ ယော။
 အကြင် ဆင်-မြင်း-စသော သတ္တဝါသည်။ ကာရဏံ။ သင့်သော အ
 ကြောင်းကို။ ဇာနာတိ။ သိတတ်၏။ အယံ။ ဤသို့သော သတ္တဝါသည်။ အာ
 ဇာနိယောဝ။ အာဇာနည် မည်သည် သာလျှင်တည်း။ စတုပ္ပဒါနံ။ အခြေ
 လေးချောင်းရှိသော-သတ္တဝါတို့ထက်။ သေဋ္ဌော။ မြတ်၏။ ဣတိ အယံ။
 ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ကုဋကဏ္ဍ ရညော။ ကုဋကဏ္ဍ
 မင်း၏။ ဂုဋ ဝဏ္ဏ အသော ဝိယ။ ဂုဋဝဏ္ဏ ခွဲမည် ရသော-မြင်းကဲ့သို့
 တည်း။ ကိရ။ ထင်စေဦးအံ့။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ ပါဗိနန္ဒါရေန။ အရှေ့တံခါးဖြင့်
 နိက္ခမိတွာ။ ထွက်၍။ စေတိယပဗ္ဗတံ။ စေတိယတောင်သို့။ ဂမိဿာမိတိ။
 သွားအံ့ဟူ၍။ ကလမ္ပနဒီတိရံ။ ကလမ္ပမြစ်ဆိပ်သို့။ သမ္ပတ္တော။ ရောက်၏။
 အသော။ စီးတော်မြင်းသည်။ တိရေ။ ကမ်းဆိပ်၌။ ဌတွာ။ ရင်၍။ ဥဒကံ။
 ရေသို့။ ဩတရိတု။ သက်ဆင်းခြင်းငှါ။ နန္ဒန္တတိ။ အလိုမရှိ။ ရာဇာ။ မင်း
 သည်။ အဿာစရိယံ။ မြင်းဆရာကို။ အာမန္တေတွာ။ ခေါ်၍။ အဟောဝတ။
 ဩဝံအံ့ဩဝံတွယ်ရှိပေစွ။ တယာ။ သင်သည်။ အသော။ မြင်းကို။ သိက္ခာ
 ဝိတော။ သင်စေအပ်၏။ ဥဒကံ။ ရေသို့။ ဩတရိတု။ သက်ဆင်းခြင်းငှါ။
 နန္ဒန္တတိ။ အလိုမရှိ။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ အာစရိယော။ မြင်းဆရာ
 သည်။ ဒေဝ။ အရှင်မင်းကြီး။ အသော။ မြင်းကို။ သုသိက္ခာဝိတော။ ကောင်း
 စွာသင်စေ အပ်၏။ ဟိ။ အကယ်မလွဲ။ အဟံ။ ငါသည်။ ဥဒကံ။ ရေသို့။
 သစေဩတရိဿာမိ။ အကယ်၍သက်ဆင်းသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ ဝါလံ။ အမြီး
 ကို။ တေမိဿတိ။ ရေတွတ်လတ္တံ့။ ဝါလေ။ အမြီးသည်။ တိန္ဒေ။ ရိတွတ်သည်
 ရှိသော်။ ရညော။ မင်း၏။ အင်္ဂေ။ ရင်ခွင်၌။ ဥဒကံ။ ရေပေါက်သည်။ ပါတေယျ
 ကျခဲ။ ရာ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ တေဿ။ ဤမြင်း၏။ ဗိတ္တံ။ ဗိတ်အကြံသည်။ ဟော
 တိ။ ဖြစ်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ တုဗ္ဗာကံ။ အရှင်မင်းကြီးတို့၏။ သရိရေ။ ကိုယ်၌။ ဥဒ
 ကပါတနာဝယေန။ ရေပေါက်ကျမည်ကိုစိုးရိမ်သဖြင့်။ နုဩတရတိ။ ရေသို့
 မသက်သတည်း။ ဝါလံ။ အမြီးကို။ ဂဗ္ဘာပေယ။ ကိုင်စေကုန်လော့။ ဣတိ။
 ဤသို့။ အာဟ။ သံတော်ဦးတင်၏။ ရာဇာ။ မင်းကြီးသည်။ တထာ။ ဆရာ
 ဆိုတိုင်း။ ကာရေသိ။ ပြုစေ၏။ အသော။ မြင်းသည်။ ဝေဂေန။ လျင်စွာ။
 ဩတရိတွာ။ ရေသို့သက်၍။ ပါရဂ်တော။ ထိုဗျာဘက်သို့ရောက်၏။ သုဿု
 သာတိ။ သုဿုသာဟူသည်ကား။ သုဿုသမာနာ။ လင်၏စကားကိုကောင်း

၆၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

စွာနာခံသောမယားသည်။ ကုမာရိကာလေ၊ ကုမာရိချိနိရူပံ-နုနပံသော
 ကာလန္တံ၊ ဂဟိတာဝါ၊ ယူအပ်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ပစ္ဆာဝါ၊
 ကုမာရိချိနိရူပံမှ-နောက်ကာလန္တံ၊ ဂဟိတာဝါ၊ ယူအပ်သည် မူလည်း။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ သုရူပါဝါ၊ အဆင်းမှသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊
 ဝိရူပါဝါ၊ အဆင်းမှသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ယာ၊ အကြင်မယား
 သည်၊ သာမိကံ၊ လင်းကို၊ သုသုသတိ၊ နာခံ၏၊ ပရိစရတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊
 တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ သာ၊ ထိုမယားသည်။ တရိယာနံ၊ အခြား
 မယားတို့ထက်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်၏၊ အဿဝေါတိ၊ အဿဝေါဟူသည်ကား၊
 အသုဏ္ဍာမာနော၊ မိဘတို့ကို ရှိသေ ဖျပ်ဝပ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ စကားကို
 နားထောင်ဝန်ခံသော သားသည်။ ဇေဋ္ဌာဝါ၊ သားကြီးသည်မူလည်း။
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ကနိဋ္ဌာဝါ၊ သားငယ်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊
 ယော၊ အကြင်သားသည်၊ မာတာဝိတုနံ ၊ မိဘတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သု
 ကာတိ၊ နားထောင်၏၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ဩဝါဒပဋိကရော၊ အဆုံးအမ
 ကိုလိုက်နာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသားသည်။ ဝုတ္တာနံ၊ သားတ
 ကာတို့ထက်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်၏၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သား၊ အညေတိ၊ မိဘတို့ကို
 မရိုသေသောအားဖြင့်-တပါးဖြစ်ကုန်သော၊ သန္နိန္ဒြေဒကာဒိ စောရေဟိ၊
 နံရံတိုက်စပ်ဖြတ်သောခိုးသူဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုတ္တဟိ၊ သားတို့နှင့်၊ ကော
 အတ္ထော၊ အဘယ်မှာအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စတုတ္ထသုတ်၏
 အဖွင့်အပြီးတည်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဌိတေမဇ္ဈာနိကေတိ၊ ဌိတေမဇ္ဈာနိကေဟူသည်
 ကား၊ ဌိတမဇ္ဈာနိကေ၊ ဓမ္မုလပတ်ချက်-ကောင်းကင် ထက်၌-နေစက်မွန်း
 တည့်သော၊ သန္နိသီဝေသုတိ၊ သန္နိသီဝေသုဟူသည်ကား၊ ယထာဗာသု
 ကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာရာအရပ်သို့၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်၍၊ သန္နိသီန္နေသု၊ ရုဝေးသော
 အတွင်းအားဖြင့်နေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဿမမာနေသု၊ အပင်အပန်းဖြေ
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ သေဋ္ဌိတမဇ္ဈာနိက ကာလောနာမ၊ ဤနေမွန်းမတ်မတ်
 တည့်လတ်သောကာလမည်သည်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါ
 တို့အား၊ ဣရိယာပထ ဒုပ္ပလျကာလော၊ ရပ်ခြင်းစသော ဣရိယာပုထ်၏
 အားနည်းသောအခါတည်း၊ ဣပေန၊ ဤပါဠိအရာ၌ကား၊ ပက္ခိနံယေဝ၊ ဌက်
 တို့၏သာလျှင်၊ ဝသေန၊ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်၏၊ သဏတေ
 ဝါတိ၊ သဏတေဝဟူသည်ကား၊ သဏတိဝိယ၊ အသံကိုပြုသကဲ့သို့၊ မဟာ
 ဝိရဝံဝိယ၊ ညဲညဲရုတ်ရုတ်မြည်သကဲ့သို့၊ မုဉ္ဇတိ၊ လွှတ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီး

အံ၊ သံဏမာနမေဝံ၊ အသံပြုသကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤအရပ်၌၊
သဏတေဝါတိ၊ သဏတေဝဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤသဏတေဝ
ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ တပ္ပဋိဘာဝံနာမ၊ ထိုအသံပြုသည်နှင့်တူသော အဒ္ဓိ
ရှိသောသဒ္ဒါမည်၏၊ ဟိ၊ ထင်စေဦးအံ၊ နိဒါစာသမယသို့၊ သံတောင်ချိန်
ကျနေ့ကာလ၌၊ ဌိတမဇ္ဈိန္ဒြိယကာလေ၊ နေပွန်းတည့်သောအခါ၌၊ စတုပ္ပဒ
ဂဏာသုစေဝ၊ အခြေလေးချောင်း-သားအပေါင်းကိုသည်လည်းကောင်း
ပက္ခိဂဏာသုစ၊ အတောင်ရှိခြား-ဌက်အများတို့သည် လည်းကောင်း၊
သန္တိသိန္ဓေသု၊ ဝုဇးသောအစွမ်းအားဖြင့်နေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝါတပူရိ
တာနံ၊ လေဖြင့်ပြည့်ကုန်သော၊ သုသိရုက္ခာနုဇ္ဈေဝ၊ အခေါင်းရှိသောသစ်
ပင်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဆိဒ္ဓ္ဓဓေဏုပဗ္ဗာနုဇ္ဈ၊ အခေါင်းရှိသောဝါးဆစ်တို့၏
လည်းကောင်း၊ ခန္ဓေန၊ ပင်စဉ်တခုဖြင့်၊ ခန္တံ၊ ပင်စဉ်တခုကို၊ သာခါယ၊ အ
ခက်တခုဖြင့်၊ သာခံ၊ အခက်တခုကို၊ သံသန္ဓယန္တာနံ၊ ထိပါးခိုက်မိကုန်
သော၊ ပါဒပါနုဇ္ဈ၊ သစ်ပင်တို့၏ လည်းကောင်း၊ အရညမဇ္ဈေ၊ တောကြီး
အလယ်၌၊ မဟာသဒ္ဓေါ၊ ကျယ်စွာသောအသံသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊
ထိုကျယ်စွာသော အသံကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤသဏတေဝဟူ
သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဘယံပဋိဘာဝိမန္တိ၊ တံဘယံပဋိဘာ
ဝိမံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ကာလေ၊ အခါ၌၊
မဟာအရညဿ၊ တောကြီး၏၊ တံသဏမာနံ၊ ထိုကြီးစွာမြည်သော်အသံ
သည်၊ မဟာ၊ ငါးအါး၊ တယံ၊ ဘေးသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ကပ်လျက်
တည်၏၊ သောဒေဝတာ၊ ဤနတ်သားသည်၊ ခန္ဓပညာကိရ၊ နှံ့နှေးသေး
သောပညာရှိသတတ်၊ တသ္မိံ၊ ခဏ၊ ထိုခဏ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိသဇ္ဇ
ဗာသုကံ၊ နေထိုင်ခြင်း၌ချမ်းသာသော၊ ကလ္လဗာသုကံ၊ စကားဆိုခြင်း၌
ချမ်းသာသော၊ ဒုတိယကံ၊ နှစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်သောအဖော်ကို၊ အလ
ဘန္တိ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တံဘယံပဋိဘာဝိမံဟူသောစကားကို၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ပန၊ ထိုသို့နတ်သားဆိုသော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကာလေ၊ အခါ၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတပဋိက္ခန္ဓဿ
ဆွမ်းခံရာမှပဲလျက်၊ ဝိဝိဇ္ဇေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ အရညာယတနေ၊ လူမစပ်
သောတောကြီးရပ်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွင်၊ ယူ၍၊ နိသိန္ဓဿ၊
ထိုင်နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ သုခံ၊ ကာယ
ဝိဝေကစသောချမ်းသာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ ယံ၊ အကြင်ဝိဝေကသုခကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သုညာဂါရံပဗိဋ္ဌဿ၊

၆၂ သင်္ဂါထာဝံဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သန္တမိတ္တသံသိက္ခုနော၊ အမာနူသိရတိဟောတိ၊ သမ္ဗာဓမ္မိပဿတော
တိ၊ သုညာဂါရံ ပပိဋ္ဌဿ၊ သန္တမိတ္တသံသိက္ခုနော၊ အမာနူသိရတိဟော
တိ၊ သမ္ဗာဓမ္မိပဿတော၊ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗုရတောပစ္ဆတောဝါပိ၊
အပရောစေနိဇ္ဇတိ၊ တသေဝဓာသုဘဝတိ၊ ဧကဿ ဝသတောဝနေတိ
စ၊ ဗုရတောပစ္ဆတောဝါပိ၊ အပရောစေနိဇ္ဇတိ၊ တသေဝဓာသုဘဝတိ၊
ဧကဿ ဝသတောဝနေ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
သုညာဂါရံ ပပိဋ္ဌဿ၊ တယောဂ်ထည်းနေသဖြင့် ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့
ဝင်သော၊ သန္တမိတ္တဿ၊ အနိစ္စနုပဿနာစသည်တို့ဖြင့်-နိစ္စသညာအစ
ရှိသည်ကိုပယ်သဖြင့်ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသော၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ ပိပဿတော၊ အနိစ္စစသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ရှုသော၊ သိက္ခု
နော၊ ရဟန်းအား၊ အမာနူသိရတိ၊ တာဝနာဟူသောမွေ့လျော်ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုရတောဝါပိ၊ ဂြှေးအဖို့၌လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆတောဝါပိ၊
နောက်အဖို့၌လည်းကောင်း၊ အပရော၊ တပါးသောတရားသည်၊ စေနိဇ္ဇ
တိ၊ အကယ်၍ မရှိငြားအံ့၊ ဧကဿ၊ တဏှာဟူသော အဖော်မရှိသဖြင့်
တယောဂ်အထည်းထည်း၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဝသတော၊ နေသော၊ တသေဝ
ထိုရဟန်းအားသာလျှင်၊ ဗာသု၊ ဈာန်၏ အတွင်းဖြင့်-ချင်းသာစွာနေခြင်း
သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဒုတိယံဂါထံ၊ နှစ်ခု မြောက်သော-ဌတေ မဇ္ဈိမိကေ စသော ဂါထာကို၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဂါထာ၌၊ သာရတိပဒိုဘာတိမန္တိ၊
သာရတိပဒိုဘာတိမံ ဟူသည်ကား၊ ဝေရူပေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊
ကာလေ၊ အခါ၌၊ ဧကဿ၊ တဏှာဟူသော အဖော်မရှိသဖြင့်တယောဂ်
အထည်းထည်း၊ နိသန္ဓာနာမံ၊ နေခြင်းမည်သော၊ သာရတိ၊ ထိုမွေ့လျော်
ခြင်းသည်၊ မဟ္တံ၊ ငါ့အား၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ကပ်၍တည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေဝံ၊ ကြွင်းသောဝုဒ်သည်၊ တာဒိသမေဝ
ထိုရှေ့ဂါထာနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဉ္စမသုတ်၏
အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သော
နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နိဒ္ဒါတိ၊ နိဒ္ဒါဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိဝေဿာ
န၊ အဂ္ဂိဝေဿာန၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဂိဓာနံ၊ နွေဥတုတို့၏၊ ပစ္ဆိမေ
မာသေ၊ အဆုံးဖြစ်သောလ၌၊ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်မွေ့ခြင်းကို၊ ဩက္ကမိတာ၊ ရောက်
တော်မူသည်ကို၊ အတိဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေရူပါယ၊

ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဗျာကတနိဒ္ဒါယ၊ တဝင်အယဉ်ဟူသောဝိပါက်
 အဗျာကတစိတ်အိပ်ငွေ့ခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗဘာဂါပရဘာဂေသု၊ ရှေ့အဖို့နောက်
 အဖို့တို့၌၊ သေခပုထုဇ္ဇနာနံ၊ သေခပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သသင်္ခါရိ
 ကအကုသလစိတ္တေ၊ သသင်္ခါရိကဖြစ်သောအကုသိုလ်စိတ်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်
 သော၊ ဝိနိမိဒ္ဓံ၊ ဝိနိမိဒ္ဓတည်း၊ တန္တိတိ၊ တန္တိဟူသည်ကား၊ အတိန္တော
 တာဒိဝါတသိတာဒိကာလေသု၊ အလွန်မွတ်သိပ်-ဆာလောင်ခြင်း-အလွန်
 လေ့ပြင်း ဟုတ်ခြင်း-ချင်း၊ မြဲခြင်း-အစရှိသော ကာလတို့၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်
 သော၊ အာဂန္တုကအာလသိယံ၊ အာဂန္တုကဖြစ်သော ပျင်းရိသည်၏အ
 ဖြစ်တည်း၊ စသစ္စံ၊ ရှန်၏၊ တတ္ထ ကတမာ တန္တိယာတန္တိတန္တိယနာတန္တိ
 မနတာအာလသသံအာလသယာယနာအာလသယာယိတတ္ထံအယံဝုတ္တတိတန္တိ
 တိ၊ တတ္ထကတမာ တန္တိယာတန္တိတန္တိယနာ တန္တိ မနတာ အာလသသံအ
 လသယာယနိအာလသယာယိတတ္ထံအယံဝုတ္တတိတန္တိဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကား
 ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထို
 တရားတို့တွင်၊ ကတမာ၊ အဘယ်တရားသည်၊ တန္တိ၊ တန္တိမည်သနည်း၊
 ယာတန္တိ၊ အကြင်ပျင်းရိခြင်းသဘောသည်၊ ယာတန္တိယနာ၊ အကြင်ပျင်းရိ
 သောအခြင်းအရာသည်၊ ယာတန္တိမနတာ၊ အကြင် ပျင်းရိသောအားဖြင့်
 ဖြစ်သောစိတ်၏အဖြစ်သည်၊ ယံအာလသသံ၊ အကြင်ပျင်းရိသောအဖြစ်ကို
 ဆောင်ခြင်းသည်၊ ယာအာလသယာယနာ၊ အကြင်ပျင်းရိသော အဖြစ်ကို
 ဆောင်သောအခြင်းအရာသည်၊ ယံအာလသယာယိတတ္ထံ၊ အကြင်ပျင်းရိ
 သောအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော
 တရားကို၊ တန္တိတိ၊ တန္တိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိဇ္ဇန္တိတာဝိ၊ ဝိဇ္ဇန္တိတာ
 ဟူသည်ကား၊ ကာယာဝိဇ္ဇန္တနာ၊ ကိုယ်ကိုညွတ်စေခြင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိတာ၊
 ဝိဇ္ဇန္တိတာမည်၏၊ အရတိတိ၊ အရတိဟူသည်ကား၊ အကုသလပက္ခာ၊ အ
 ကုသိုလ်အဖို့၌ဖြစ်သော၊ ဥက္ကဏ္ဍိတာ၊ မပွေ့ လျော်ခြင်းတည်း၊ ဘတ္တသမ္ပ
 ဒေါတိ၊ ဘတ္တသမ္ပဒေါဟူသည်ကား၊ ဘတ္တရန္တော၊ ထမင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်
 ယစ်မေ့ခြင်းတည်း၊ ဘတ္တကိလမထော၊ ထမင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်ကိုယ်၌
 ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်းတည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေသံ၊ ထိုဝိဇ္ဇန္တိတစ
 သောတရားတို့၏၊ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ တတ္ထကတမာ၊ ဝိဇ္ဇန္တိတာယာ
 ကာယာယာဇမ္ဘနာဝိဇ္ဇမ္ဘနာတိအာဒိနာ၊ တတ္ထကတမာ ဝိဇ္ဇန္တိတာယာကာ
 ယာယာဇမ္ဘနာဝိဇ္ဇမ္ဘနာဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိ
 ဓမ္မာ၌၊ အာဂတောဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း၊ ဇေတနာတိ၊ ဇေတနဟူ

၆၄ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသိသျှ-ပိဋကတ်။

သညကား၊ နိဒ္ဒါဒိနာ၊ အိပ်ပွေ့ခြင်းစသော၊ ဇောနဥပက္ကိလေသေန၊ ထို
ညစ်ငြိုးစေတတ်သောထိနမိဒ္ဓစသောတရားဖြင့်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်နွမ်း
သော၊ နိဝါရိတပါတုဘာဝေါ၊ မြစ်အပ်သောအဖြစ်၏ ထင်ရှားရှိခြင်း၊ နပ္ပ
ကာသေတိတိ၊ နပ္ပကာသေတိဟူသညကား၊ နဇောတတိ၊ မေတ္တန်းလင်း၊ နပါ
တုဘာဝတိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသညကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အရိယမဂ္ဂေါတိ၊ အရိယမဂ္ဂေါဟူသညကား၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊
လောကုတ္တရာမဂ်တည်း၊ ဣဝေတိ၊ ဣဝေဟူသညကား၊ ဣမသ္မိံဇောကေ၊
ဤလောက၌၊ ပါဏိနန္တိ၊ ပါဏိနံဟူသညကား၊ သတ္တဗန်၊ သတ္တဝါတို့အား၊
ဝိရိယေနာတိ၊ ဝိရိယေနဟူသညကား၊ မဂ္ဂသဟဇာတဝိရိယေန၊ လောကီ
လောကုတ္တရာဖြစ်သောမဂ်နှင့်တကွဖြစ်သော ဝိရိယဖြင့်၊ နံပဏာမေတ္တာ
တိ၊ နံပဏာမေတ္တာဟူသညကား၊ ဧတံကိလေသဇာတံ၊ ဤကိလေသာအ
ပေါင်းကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ အရိယမဂ္ဂေါတိ၊ အရိယမဂ္ဂေါဟူသညကား၊
လောကီယ၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လောကီလောကုတ္တရာမဂ်တည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မဂ္ဂေနဝ၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သောမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပက္ကိ
လေသေ၊ ညစ်ငြိုးစေတတ်သော ကိလေသာတို့ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊
မဂ္ဂဿ၊ လောကုတ္တရာမဂ်၏၊ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆဋ္ဌသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ ဆဋ္ဌံ၊
ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဒုတ္တိတိက္ခန္တိ၊ ဒုတ္တိတိက္ခန္တံဟူသညကား၊
ဒုက္ခမံ၊ ဆင်းရဲညိုငြင်သဖြင့်သည်းခံအပ်သောသဘောရှိ၏၊ ဒုအဓိဝါသိယံ
သည်းခံနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ရှိ၏၊ အဗျတ္တေနာတိ၊ အဗျတ္တေနဟူသညကား၊
ဗာလေန၊ မိုက်ခြင်းကြောင့်၊ သာမညန္တိ၊ သာမညံဟူသညကား၊ သမဏ
ဓမ္မော၊ ရဟန်းတို့၏တရားတည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤဒုတ္တိတိက္ခန္တိအဗျတ္တေနသာမညံ
ဟူသောဘာဝတ္ထဖြင့်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော
အနက်သဘောကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ကုလ
ပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဒသဝိဝဿာနိ၊ ဆယ်နှစ်တို့ပတ်လုံး
လည်း၊ ဝိသတိဝိဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်း၊ သဗ္ဗိဝိဝဿာနိ
အနှစ်ခြောက်ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်း၊ ဒန္တေ၊ အောက်သွားတို့ကို၊ အဘိ
ဒန္တံ၊ အထက်သွား၌၊ အာဒါယ၊ ထား၍၊ ဖိဝါယ၊ လျှာဖြင့်၊ တာလုံ၊ အာ
စောက်အရပ်ကို၊ အာဟာစွာပိ၊ ထိ၍လည်း၊ စေတဿ၊ ကုသိုလ်ပိတ်ဖြင့်၊
ပိတ္တံ၊ အကုသိုလ်ပိတ်ကို၊ အဘိနိဂ္ဂဏှိတွာပိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ မပေးသောအား

ဖြင့်နှိပ်၍လည်း။ ကောသနကောတတ္ထံ။ နေရာတရပ်၌-တထပ်သော စား
 ခြင်းကို။ ပဋိသေဝမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ အာပါဏကောဋီကံ။ အသက်ဆုံး
 သည်တိုင်အောင်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တ၊ ကျင့်ကုန်၍။
 သာမညံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယံကရောန္တိ၊ အကြင်ပြုကုန်၏။ တံ၊ ထိုမြတ်
 သောအကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့်-ရဟန်းအဖြစ်၌အားထုတ်သောသူကို။ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာလော၊ မသိသောသူဟူ၍။ အဗျတ္တော၊ မလိမ္မာ
 သောသူဟူ၍။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိဣဒံ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ဗဟူဟိတတ္ထသမ္ဗာဓာတိ၊ ဗဟူဟိ
 တတ္ထသမ္ဗာဓာဟူသည်ကား။ သာမညသင်္ခါတေ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ဟုဆို
 အပ်သော။ တသ္မိံ အရိယမဂ္ဂေ၊ ထိုအရိယာမဂ်၌။ သမ္ဗာဓာ၊ ကျဉ်းခြောင်း
 စေတတ်သော-အန္တရာယ်တို့သည်။ ဗဟူ၊ များကုန်၏။ မဂ္ဂါမိဂမာယ၊ မဂ်
 ကိုရခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သောသူအား။ ဗုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌။ ဗဟူ
 ပရိသယာ၊ ကာမဝိတက်စသောအားဖြင့်-များသော ဘေးရန် ရှိကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ဗိတ္တံစေနနိဝါရယေတိ၊ ဗိတ္တံ
 စေနနိဝါရယေဟူသည်ကား။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊
 ဖြစ်သော။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ ယဒိနနိဝါရေယျ၊ အကယ်စင်စစ် မပြစ်ငြားအံ့။
 ကတိအဟာနိ၊ အဘယ်မျှရက်တို့ပတ်လုံး။ သာမညံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။
 စရေယျ၊ ကျင့်ရာအံ့နည်း။ ကေဒိဝသံဝိ၊ တနေ့မျှလည်း။ နစရေယျ၊ မကျင့်
 နှိုင့်ရာ၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ဗိတ္တဝသိကော၊ ဗိတ်၏အလိုသို့လိုက်သောသူသည်။
 သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။
 ပဒေပဒေတိ၊ ပဒေပဒေဟူသည်ကား။ အာရမ္မဏေ၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံဟူဟူ
 သမျှ၌။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။
 ပဒန္တိ၊ ပဒံဟူ၍။ အာမိပ္ပတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာရမ္မဏေ
 အာရမ္မဏေဟုဆိုသတည်း။ ဟိ၊ ထင်စေဦးအံ့။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ အာရမ္မဏေ၊ အ
 ကြင်အကြင်အာရုံ၌၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ
 တတ္ထ၊ ထိုထိုအာရုံ၌၊ ဗာလော၊ သူရိက်သည်။ ဝိသိဒတိနာမ၊ နစ်သည်မည်
 ၏။ ဣရိယာပထပဒံဝိ၊ ဣရိယာပုထ်ဟူသော-ပဒသည်လည်း။ ဝနုတိ၊ သင့်
 ၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ဂမနာဒိသု၊ သွားခြင်းစသော-ဣရိယာပုထ်တို့တွင်၊ ယတ္ထ
 ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်-ဣရိယာပုထ်၌၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုဣရိယာပုထ်၌သာလျှင်။ ဝိသိဒတိနာ
 မ၊ နစ်သည်မည်၏။ သင်္ကပ္ပါနန္တိ၊ သင်္ကပ္ပာနံဟူသည်ကား။ ကာမသင်္ကပ္ပါဒိ

၆၆ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

နံ။ ကာမဝိတက်စသည်တို့၏ ကုဋ္ဌောဝါတိ၊ ကုဋ္ဌောဝဟူသည်ကား။ ကန္တ
ပေါရှိယ၊ လိပ်ကဲ့သို့။ အင်္ဂါနိတိ၊ အင်္ဂါနိဟူသည်ကား။ ဂိဝပဉ္စမာနိ၊ လည်
လျှင်ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ အင်္ဂါနိ၊ လက်ခြေအင်္ဂါတို့ကို။ သမောဒ
ဟန္တိ၊ သမောဒဟံဟူသည်ကား။ သမောဒဟန္တော၊ ကောင်းစွာအတွင်း
သို့သွင်းသဖြင့်-သိမ်းဆည်းသော။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သမော ဒဟိတွာ၊
ကောင်းစွာသိမ်းဆည်းသောအားဖြင့်-အတွင်းသို့သွင်း၍။ မနောဝိတက္က
တိ၊ မနောဝိတက္ကဟူသည်ကား။ မနမ္ဘိ၊ စိတ်၌၊ ဥပ္ပန္နိတက္က၊ ဖြစ်သောဝိ
တက်တို့ကို။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှလောက်သောသဒ္ဓါအစဉ်ဖြင့်။ ဣဒံ၊ ဤ
အနက်သဘောကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ကုဋ္ဌော၊ လိပ်သည်။ သောဣပိဉ္စမာနိ၊
နှာမောင်းအသွင်လည်လျှင်ငါးခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော။ အင်္ဂါနိ၊ လက်ခြေ
အင်္ဂါတို့ကို။ သကေကပါလေ၊ ကိုယ်ဥစ္စာဖြစ်သောအခွံ၌။ သမောဒဟ
န္တော၊ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်းလျက်။ သိင်္ဂါလဿ၊ မြေခွေး၏။ ဩတာရံ၊
အခွင့်အရာကို၊ နဒေတိ၊ မပေး။ သမောဒဟိတွာစ၊ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်း၍
လည်း။ အဿ၊ ထိုမြေခွေး၏။ အပသယတံ၊ မနှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်
သို့။ အာပဇ္ဇတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်။ မနမ္ဘိ၊ စိတ်၌၊ ဥပ္ပန္နိတက္က၊ ဖြစ်သောဝိတက်တို့ကို။ သကေ
အာရမ္မဏေ၊ ဂေါစရန္တုတ္တဟူသော-မိမိအာရုံဟု ဆိုအပ်သော၊ ကပါလေ
အခွံ၌။ သမောဒဟံ၊ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်းထားလျက်။ မာရဿ၊ မာရ်
အား။ ဩတာရံ၊ အခွင့်အရာကို၊ နဒေတိ၊ မပေး။ သမောဒဟိတွာစ၊ ကောင်း
စွာသိမ်းဆည်းသောအားဖြင့်-ထား၍လည်း။ အဿ၊ ထိုမာရ်၏။ အပသယ
တံ၊ မနှိပ်စက်နိုင်သည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်
သဘောကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ အနိသိတောတိ၊ အနိသိတောဟူသည်ကား
တဏှာဒိဋ္ဌိနိဿယေဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသောသိရာတို့ဖြင့်။ အနိသိတော၊
မရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အဟေဋ္ဌယာနောတိ၊ အဟေဋ္ဌယာနောဟူသည်
ကား။ အဝိဟိံသ မာနော၊ မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိ
နိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား။ ကိလေသနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
ငြိမ်းခြင်းဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ နဥပဝဒေယျကိဉ္စိတိ၊ နဥပ
ဝဒေယျကိဉ္စိဟူသည်ကား။ အညံ၊ တပါးသော။ ကိဉ္စိဝုဂ္ဂလံ၊ တရံတယေဝံ
သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာစာရိပတ္တိအာဒိသု၊ အာစာရိပတ္တိအစရှိသည်တို့
တွင်။ ယာယကာယစိ၊ တပါးပါးသောဝိပတ္တိဖြင့်။ မင်္ဂါကာတု ကာမော၊
အရှိန်အစောင့်မဲ့ပြုလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နဝဒ္ဓေယျ၊ မဆိုးရာ။ ကာလေရ

ဝက္ခာမိ နောအကာလေနာတိအာဒယော၊ ကာလေန ဝက္ခာမိ နောအကာ
လေန-ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စမေဗ္ဗ၊ ငါးပါးသောတရားတို့ကို၊ အတ္တတ္ထံ၊
မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဥလ္လုပ္ပန္န သဘာဝ သမ္ဘိတေန၊ သီလ
ဟူသောပျက်စီးခြင်းမှ-ထုတ်ဆောင်လိုသော သဘော၌ကောင်းစွာတည်
သော၊ ဝိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ကာရုညတံ၊ ကာရုဏာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊
အကြောင်းမူ၍၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်
အပြီးတည်း၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဟိရိနိသေခေတိ၊ ဟိရိနိသေခေဟူသည်
ကား၊ ဟိရိယာ၊ ဟိရိဖြင့်၊ အကုသလေမေဗ္ဗ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သောတရား
တို့ကို၊ နိသေခေတိ၊ မြစ်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကြောင့်၊ ဟိရိနိ
သေခေ၊ ဟိရိနိသေမည်၏၊ ကောဝိလောကသ္မိံ၊ ဝိဇ္ဇတိတိ၊ ကောဝိလောက
သ္မိံ၊ ဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ကောဝိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့
သဘောရှိသောသူသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ လောက၌ရှိပါမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆ
တိ၊ နတ်သားမေးလျှောက်၏၊ ယောနိန္ဒ္ရံ၊ အပဗောဓေတိတိ၊ ယောနိန္ဒ္ရံ၊ အပ
ဗောဓေတိဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဂရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊
အပဟရန္တော၊ ပယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ သိ၏၊ အသေသာဘဒ္ဒေါ၊ ကသာမိ
ဝါတိ၊ အသေသာဘဒ္ဒေါ၊ ကသာမိဝဟူသည်ကား၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊
အသေ၊ အနိယော၊ အာဇာနည်မြင်းသည်၊ ကသာ၊ ကြိမ်လုံးကို၊ အပဟ
ရန္တော၊ ကြဉ်ရှောင်လျက်၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ သိ၏၊ ပတေ၊ ဒန္တိယံ၊ နှင်တံရိပ်ကို၊ ဒိသ္မာ
မြင်၍၊ သံဝိဇ္ဇန္တောပိယ၊ ထိုးခွတ်သကဲ့သို့၊ ကသာယ၊ ကြိမ်လုံး၏၊ အတ္တနိ
မိမိကိုယ်၌၊ နိပါတံ၊ ကျခြင်းကို၊ နဒေဝိယထာ၊ မပေးသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤ
အတူသာလျှင်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဘူတဿ၊ ဟုတ်မှန်
သော၊ ဒသအက္ကောသဝတ္ထုနော၊ ဆယ်ပါးသော-ဆဲရေးခြင်းအကြောင်း
၏၊ အတ္တနိ၊ မိမိကိုယ်၌၊ နိပါတံ၊ ကျခြင်းကို၊ အဒဒန္တော၊ မပေးဘဲ၊ နိန္ဒ္ရံ၊ ကဲ့ရဲ့
ခြင်းကို၊ အပဗောဓေတိ၊ အပဟရန္တော၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ပယ်သည်ဖြစ်၍ သိ၏
ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကောဝိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဝိကာသ
ဝေါ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ လောက၌ရှိပါမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆ
တိ၊ နတ်သားမေးလျှောက်၏၊ ပန၊ စင်စစ်၊ အဘူတက္ကောသေန၊ မဟုတ်မမှန်
သော-အက္ကောသ အကြောင်းဖြင့်၊ ပရိမုတ္တောနာမ၊ လွတ်သောသူမည်
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တနုယာတိ၊ တနုယာဟူသည်ကား၊ တနုကာ၊ နည်းပါးကုန်
၏၊ ဟိရိယာ၊ ကာယဒုစရိုက်မှ-ရှက်တတ်သော ဟိရိဖြင့်၊ အကုသလေ၊

၆၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ နိဿယေတော၊ ဝိတ်ပင်တား
 မြစ်၍၊ စရန္တာ၊ သွားကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာသဝါနာမ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်
 သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ သဒါသတာတိ၊ သဒါသတာဟူသည်ကား၊ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်
 သိမ်း၊ သတိဝေဝုလ္လေန၊ သတိ၏ပြန့်ပြောခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ အန္တိဒုက္ခဿအပ္ပေယျာတိ၊ အန္တိဒုက္ခဿအပ္ပေယျ ဟူသည်
 ကား၊ ဝနုဒုက္ခဿ၊ ဝနုဆင်းရဲ၏၊ ကောဋိ၊ အန္တတူတံ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်
 သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော
 သုတ်တည်း။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ကမ္မိတေကုမ္ပိကာတိ၊ ကမ္မိတေကုမ္ပိကာဟူသည်
 ကား၊ အယံဒေဝတာ၊ ဤနတ်သားသည်၊ ဒသမာသေ၊ ဆယ်လတို့ပတ်လုံး၊
 အန္တော၊ ဝမ်း၏အတွင်း၌၊ ဝသနဋ္ဌေန၊ ကိန်းနေသောသဘောဖြင့်၊ မာတ
 ရံ၊ အမိကို၊ ကုမ္ပိကံကတွာ၊ အိပ်ပြု၍၊ သကုဏာ၊ ငှက်တို့သည်၊ ဒိဝသံ၊ နေ၌၊
 ဂေါစရပသုတာ၊ ကျက်စားရှာ-သွားကုန်၍၊ ရတ္တိံ၊ ည၌၊ ကုလ္လာဝကံ၊
 အသိုက်အအုံကို၊ အလ္လိယန္တိယထာ၊ ငြိတွယ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝံ၊ ဤ
 သို့ခြင်းရာတူစွာသာလျှင်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို
 သို့သောအရပ်ဒေသသို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားကုန်၍လည်း၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတု
 ဂါမ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂန္တန္တိ၊ လာကုန်၏၊ အာလယဝသေန၊ ကပ်
 ပြီးသောအတွင်းဖြင့်၊ ဘရိယံ၊ မယားကို၊ ကုလ္လာဝကံကတွာ၊ အသိုက်အအုံ
 ပြု၍၊ ကုလပဝေဏိံ၊ အမျိုးတို့၏ အကျင့်အဆက်ကို၊ သန္တာနကဋ္ဌေန၊
 အစဉ်အဆက်ဖြင့်-ဖွဲ့ရှက်တတ်သော သဘောဖြင့်၊ ဝုတ္တေ၊ သားသွီးတို့
 ကို၊ သန္တာနကေ၊ အမြေးအရှက်ကွန်ယက်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တဏှံ၊
 တဏှာကို၊ ဗန္ဓံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂါထာဗန္ဓနေန၊ ဂါထာဖွဲ့
 သဖြင့်၊ ဣမေပဉ္စေ၊ ဤပုစ္ဆာတို့ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၍၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 လည်း၊ အဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊ ဝိသန္ဓန္တော၊ ဖြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 တပ္ပာတိအာဒိံ၊ တပ္ပာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဘုရားစကားတော်၌၊ တပ္ပာတိ၊ တပ္ပာဟူသောပုဒ်သည်၊ ဧကံ
 သဝစနေ၊ တခုသောအဖို့ကိုဆိုခြင်း၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ နတ္ထိတိ၊

နတ္ထိဟူသည်ကား၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ပဗ္ဗဇိတတ္တာ၊ ခဟန်းပြုသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ဝနုတ္ထိ၊ဝနုဋ္ဌိ၊ ပုန၊တဖန်၊မတုတုန္တိ ဝါသဿ၊အမိဝင်း၌ကိန်း
 အောင်းခြင်း၏လည်းကောင်း၊ဒါရာာရဏဿ၊မယားအိပ်သူ-မွေးမြူခြင်း
 ၏လည်းကောင်း၊ပုတ္တနိဗ္ဗတ္တိယာဝါ၊သားဝဋ္ဋီးချစ်-ဖြစ်ပွားစေခြင်း၏လည်း
 ကောင်း၊ အဘာဝတော၊မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသတည်း။
 ၆ ဒေဝတာ၊နတ်သားသည်၊မယာ၊ငါသည်၊သန္ဓာဟံ၊မြဲမြံစွာ၊ဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့၍
 ပုဋ္ဌော၊ဗျိုဝှက်သော၊ပဗ္ဗာ၊ပြဿနာကို၊ ပုန္တိတာ၊မေးအပ်၏၊ အယဉ္ဇသမ
 ဏော၊ဤရဟန်းသည်လည်း၊ ပုန္တိတမေတ္တယေဝ၊ မေးကာမျှ၌သာလျှင်၊
 ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ဖြေ၏၊ မေ၊ငါ၏၊ အာသယံ၊အလိုကို၊ ဇာနံ၊ သိသည်ဖြစ်၍၊
 ကထေသိနူခေါ၊ဖြေလေသလော၊ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊ အဇာနံ၊မသိဘဲ
 လျက်၊ ယံဝါတံဝါ၊ ဟူးဟူးငြားငြား၊ မုခါရုဋ္ဌံ၊နှုတ်တက်၍၊ ကထေတိ
 နူခေါ၊ဖြေလေသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိန္နိတွာ၊ကြံ၍၊ ပုန၊တဖန်၊ ကိံတာ
 ဟန္တိ အာဒိ၊ကိံတာဟံ-ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊ဆို၏၊တတ္ထ၊
 ထိုဂါထာ၌၊ကိံတာဟန္တိ ပဒံ၊ကိံတာဟံဟူသောပုဒ်ကို၊ကိံတေအဟန္တိ
 ပဒေန္တေ၊ကိံတေအဟံဟူ၍-ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊
 အထ၊ ထိုနတ်သားမေးလျှောက်သောအခါ၌၊ အသမ၊ထိုနတ်သားအား၊
 ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာစိက္ခန္တော၊ကြားလိုရကား၊ မာတရန္တိ
 အာဒိ၊မာတရံ-ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ သာ
 ဟုတေတိဂါထာယ၊ သာဟုတေတေသောဂါထာဖြင့်၊ အနုမောဒိတွာ၊ဝင်း
 မြောက်၍၊သမ္ပဟံသိတွာ၊ကောင်းစွာရွှင်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဝန္တံတွာ၊ရှိခိုး၍၊ဝန္တမိလသဒိတိ၊နတ်ပန်းနံသာစသည်တို့ဖြင့်၊ပူဇ်တွာ၊ပူဇော်
 ၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဒေဝဘဝနမေဝ၊ နတ်ဗိမာန်သို့သာလျှင်၊ဂတာ၊သွား
 လေ၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်-နဝမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ နဝမံ၊ကိုး
 ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌၊ဟပေါဒါရာမေတိ၊တပေါဒါရာမေဟူသည်
 ကား၊တပေါဒဿ၊တပေါဒမည်သော၊တတ္ထောဒကဿ၊ ချစ်ချစ်ပူသော
 ရေရှိသော၊ရဟဒဿ၊ရေအိုင်၏၊ဝသေန၊အစွမ်းဖြင့်၊ဇေလန္တနာမေ၊ဤသို့
 တပေါဒဟူ၍ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊အာရာမေ၊အရံ၌၊ ကိရ၊တင်စေ
 ဦးအံ့၊ဝေတာရပဗ္ဗတဿ၊ဝေတာရတောင်၏၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ဘုမ္မဋ္ဌက
 နာဂါနံ၊မြေ၌တည်သောနဂါးတို့၏၊ ပဉ္စယောဇနသတိကံ၊ယူဇနာငါးရာရှိ
 သော၊နာဂဘဝနံ၊နဂါးပြည်သည်၊ဒေဝလောကသဒိတံ၊နတ်ပြည်၌အတူ

၁၀၀ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ

နိမ္မလေန၊ အညစ်အကြေးမတင် စင်ကြယ်သော၊ တလေနစ၊ မြေအပြင်နှင့်
လည်းကောင်း၊ အာရာမုပျာနေဟိစ၊ အရံဥယျာဉ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊
သမန္တာဂတံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနဂါးပြည်၌၊ နဂါနံ၊ နဂါးတို့၏၊ ကိဇ္ဇဋ္ဌာ
နေ၊ ကစားရာအရပ်၌၊ မဟာဥဒကရဟဒေါ၊ ကြီးစွာသော ရေအိုင်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုနဂါးပြည်ရေအိုင်မှ၊ တပေါဒါနာမနဒိ၊ တပေါဒါ
မည်သောမြစ်သည်၊ ကုယိတာ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူလျက်၊ ဥဏ္ဍာဒကော၊ ချစ်
ချစ်ပူသောရေရှိလျက်၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏၊ ပန၊ ဖိစပ်ရန်ရှိ၏၊ ကသ္မဒ၊ အတယ်
ကြောင့်၊ သော၊ ဤတပေါဒါမြစ်သည်၊ ဖေဿ၊ ဤသို့ချစ်ချစ်ပူသောရေရှိ
သော-သတောမြစ်သနည်း၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့
ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ မဟာပေတလောကော၊ ချားသောပြိတ္တာတို့၏
နေရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၏နေရာ၌၊ နိန္ဒံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
မဟာလောဟကုန္တိ နိရယာနံ၊ လောဟကုန္တိ ငရဲအိုးကြီးတို့၏၊ အန္တရေန၊
အကြားအပေါက်ဖြင့်၊ အယံတပေါဒါ၊ ဤတပေါဒါမြစ်သည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊
လာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုယိတာ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူလျက်၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏၊
စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယထာယံဘိက္ခဝေတပေါဒါသန္ဓတိ သောရဟဒေါ အစ္ဆော
ဒကော ဘိတောဒကော သာတောဒကော သေတောဒကော သုပတိတ္ထော
ရမ္မဏိယော ပဟုတမန္တကန္တပေါ စက္ကမတ္တာနိစ ပဒုမာနိဝုဇ္ဇန္တိ အဝိစာ
ယံဘိက္ခဝေတပေါဒါ နိန္ဒံ မဟာနိရယာနံ အန္တရိကာယအာဂစ္ဆတိ တေ
နာယံတပေါဒါ ကုယိတာသန္ဓတိတိ၊ ယထာယံဘိက္ခဝေတပေါဒါသန္ဓတိ
သောရဟဒေါ အစ္ဆောဒကော ဘိတောဒကော သာတောဒကော သေ
တောဒကော သုပတိတ္ထော ရမ္မဏိယော ပဟုတမန္တကန္တပေါ စက္ကမတ္တာ
နိစ ပဒုမာနိဝုဇ္ဇန္တိ အဝိစာယံဘိက္ခဝေ တပေါဒါ နိန္ဒံ မဟာနိရယာနံ အန္တ
ရိကာယ အာဂစ္ဆတိ တေနာယံတပေါဒါ ကုယိတာသန္ဓတိ ဟူသော၊
တေံပိ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ အယံတပေါဒါ၊ ဤတပေါဒါမြစ်သည်၊ ယတော၊ အကြင်နဂါးပြည်ရေ
အိုင်မှ၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏၊ သောရဟဒေါ၊ ထိုရေအိုင်သည်၊ အစ္ဆောဒကော၊
ကြည်လင်သောရေလည်းရှိ၏၊ ဘိတောဒကော၊ မြေသောရေလည်းရှိ၏၊
သာတောဒကော၊ ချိုမြိန်သောရေလည်းရှိ၏၊ သေတောဒကော၊ မှော်ရေညှိ
ညှိနံကင်းသဖြင့်-သန့်ရှင်းသောရေလည်းရှိ၏၊ သုပတိတ္ထော၊ တင့်တယ်
ကောင်းမွန်းစွာ သက်ရာဆိပ်နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏၊ ရမ္မဏိယော၊ မွေ့လျော်
ဖွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ပဟုတမန္တကန္တပေါ၊ ချားစွာသော ငါးလိပ်ရှိ၏၊

စက္ကမတ္တာနိ၊ရေထားတိန်းစက်ပမာဏာရှိကုန်သော၊ပဒုမာနိစးပဒုမာကြာတို့
သညလည်း၊ ပုဗ္ဗန္တိ၊ပွင့်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အဝိစ၊ယင်းသို့ဖြစ်
လျက်လည်း၊ အယံ တပေါဒါ၊ ဤတပေါဒါ ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ နှစ်ပါးကုန်
သော၊မဟာနိရယသံ၊ငရဲကြီးတို့၏။ အန္တရိကာယ၊အကြားအပေါက်မှ၊
အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အယံတပေါဒါ၊ ဤတပေါဒါဖြစ်
သည်၊ကုထိတာ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူလျက်၊ သန္တတိ၊စီး၏။ ပန၊ဆက်ဦးအုံး
ဣမဿအာရာမဿ၊ဤအရံ၏၊အဘိရခဋ္ဌာနေ၊ရှေးရှုတည်ရာ၊အရပ်၌၊တ
တော၊ထိုတပေါဒါဖြစ်မှ၊မဟာဥဒကာရဟဒေါ၊ကြီးစွာသောရေအိုင်သည်
တော၊ဖြစ်၏။ တဿ၊ထုံးအိုင်ကြီး၏၊ဝသေန၊အစွမ်းဖြင့်၊ အယံဝိဟာ
ရော၊ဤကျောင်းကို၊တပေါဒါဝိဟာရောတိ၊တပေါဒါကျောင်းတိုက်ဟူ၍၊
ဂုစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏၊သမိဒ္ဓိတိ၊သမိဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ကိရ၊ကြားဘူးသည်ကား၊
တဿထေရဿ၊ထိုမထေရ်၏၊အတ္တဘာဝေါ၊အတ္တဘောသည်၊သမိဒ္ဓေါ
ပြည့်စုံသည်၊အဘိရူပေါ၊အလွန်အဆင်းလှသည်၊ပါသာဒိကော၊ကြည်ညို
ဖွယ်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သမိဒ္ဓိတွေဝသင်္ချံ၊သမိဒ္ဓိ
ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ဂတော၊ရောက်၏။ ဂတ္တာနိပရိသိဒ္ဓိတုန္တိ၊ဂတ္တာ
နိပရိသိဒ္ဓိတုံဟူသည်ကား၊ ပဓာနိကတ္ထေရော၊ခန္ဓာစသည်တို့ကို-အနိစ္စစ
သောအားဖြင့်-သုံးသပ်ခြင်းသဘော၌-ယှဉ်သောမထေရ်ဖြစ်သော၊ဧသ၊
ဤသမိဒ္ဓိမထေရ်သည်၊ဗလပစ္စုသေ၊အားကြီးသော-ရိဗင်းသေဝံယာဝံ၌၊
အာသနာ၊နေရာမှ၊ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍၊သရိရံ၊ကိုယ်ကို၊ဥတုံ၊လုံသောအငွေ့ကို
ဂါဟာပေတွားတံခါးလေသာကိုဝိတ်ကာသဖြင့်ယူစေ၍၊ ဗဟိ၊အပ၌၊သဗ္ဗိ
ဟတ္ထမတ္တေ၊ ခြောက်ဆယ်-တောင်တာပမာဏရှိသော၊ မဟာစက်မေ၊
စကြိုမ၌၊ အပရာပရံ၊ပြန်ခေါက်လူးလာ၊ စက်မိတွာ၊စကြိုသွား၍၊ သေဒ
ဂဟိတေဟိ၊ ချွေရည်ပြိုက်ပြိုက်စိုကုန်သော၊ဂတ္တဟိ၊ ကိုယ်တို့ဖြင့်၊ပရိ
ဘုဉ္ဇမာနံ၊သုံးဆောင်အပ်သော၊သေနာသနံ၊အခင်းနေရာသည်၊ ကိလိဿ
တိ၊ညစ်နွမ်းလတ္တံ့၊ဣတိမညာမာနော၊ ဤသို့အောက်မေ့၍၊ ဂတ္တာနိ၊ကိုယ်
တို့ကို၊ပရိသိဉ္စနတ္ထံ၊ရေသွန်းခြင်းငှါ၊သရိရ၊ခေဝနတ္ထံ၊ကိုယ်ကိုသန့်ခြင်းငှါ၊
ဥပသင်္ကမတိ၊ကပ်၏။ ကေစိဝရောအဋ္ဌာသိတိ၊ ကေစိဝရောအဋ္ဌာသိဟူ
သည်ကား၊နိဝါသနံ၊သင်းပိုင်ကို၊နိဝါသေတွာ၊ဝတ်၍၊ကာယဗန္ဓနံ၊ခါးပန်း
ကို၊ဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့၍၊စိဝရံ၊ကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ပာတ္တေန၊လက်ဖြင့်၊ ဂပေ
တွာ၊ကိုင်လျက်၊အဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ ဂတ္တာနိသုက္ခာပယမာနောတိ၊ဂတ္တာနိ
သုက္ခာပယ-မာနော ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗသဒိသာနိ၊ ရေမသန်မိ-ရှေးချေး

၁၀

၁၁၂ သင်္ဂါထံဝံဝံသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ရည်ရှိသည်နှင့်တူကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ။ ကိုယ်တို့ကို။ ဝေါဒကာနိ။ ရေပေါက်
မရှိသည်တို့ကို။ ကုရမာနော။ ပြုလျက်။ အလ္လသရိရေ။ ပိုသောကိုယ်၌။ ပါရု
တစိဝရံ။ ဝတ်ရုံသောသင်္ကန်းသည်။ ကိလိဿတိ။ ညစ်နွမ်း၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ။ အနံ့
မကောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိတေဝံ။ ဤသို့ဆိုသောစကားသည်
လည်း။ နဝတ္ထံ။ ဝတ်မဟုတ်။ ထေရောပန။ မထေရ်သည်ကား။ ယသ္မာ။ အ
ကြင်ကြောင့်။ ဝတ္ထသမ္ပန္နော။ အကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်
ဝတ္ထေ။ အကျင့်ဝတ်၌။ ဌိတော။ တည်လျက်။ နှာယိတွာ။ ရေချိုး၍။ ဝတ္ထေ။ အ
ကျင့်ဝတ်၌။ ဌိတော။ တည်လျက်။ ပစ္စုတ္တရိတွာ။ ရေမှတက်၍။ အဋ္ဌာသိ။ တည်
၏။ တတ္ထ။ ထိုထေရောပနစသောစကား၌။ ဣဒံ။ ဤသို့လတ္တံ့သည်ကား။ နှာန
ဝတ္ထံ။ ရေချိုးသောကျင့်ဝတ်တည်း။ ဥဒကတိတ္ထံ။ ရေဆိပ်သို့။ ဂစ္စံ။ ရောက်
၍။ ယတ္ထကတ္ထမိ။ အမှတ်မရှိရာအရပ်၌။ စိဝရာနိ။ သင်္ကန်းတို့ကို။ နိက္ခိပိတွာ။
ပစ်ချခဲ့၍။ ဝေဝေန။ လျင်စွာ။ ဌိတကေနော။ ရပ်လျက်သာလျှင်။ နဩတရိ
တဗ္ဗံ။ မသက်ဆင်းအပ်။ သဗ္ဗဒိသာပန။ အလုံးစုံသော-အရပ်မျက်နှာတို့ကို
ကား။ ဩဇောကေတွာ။ ကြည့်၍။ ဝိဝိတ္တဘာဝံ။ လူသူသိတ်သောအဖြစ်ကို။
ဥတွာ။ သိ၍။ ခါဏုဂ္ဂမ္ပ လတာဒီနိ။ သစ်ရုတ်ချို နွယ်စသည်တို့ကို။ ဝတ္ထ
ပေတွာ။ မှတ်သား၍။ တိက္ခတ္တံ။ သုံးကြိမ်။ ဥက္ကာသိတွာ။ ချောင်းညှို့၍။ အဝ
ကုဇ္ဇေ။ မှောက်ချီဝပ်လျက်။ ဌိတေန။ တည်သဖြင့်။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ။ စိဝရံ။ ကိုယ်
ဝတ်သင်္ကန်းကို။ အပနေတွာ။ ပယ်ရှား၍။ ပသာရေတဗ္ဗံ။ ဖြန့်အပ်၏။ ကာယ
ဗန္ဓနံ။ ခါးပန်းကို။ မောစေတွာ။ ဖြေ၍။ စိဝရပိဋ္ဌယေဝ။ သင်္ကန်းအပေါ်၌သာ
လျှင်။ ဌပေတဗ္ဗံ။ ထားအပ်၏။ သစေ။ အကယ်၍။ ဥဒကသမ္ပိကာ။ ရေသနဲ့ပ်
သည်။ နတ္ထိ။ မရှိအံ့။ ဥဒကန္တေ။ ရေ၏အနီး၌။ ဥက္ကုဒ္ဓိကံ။ ဆောင့်ကြောင့်။ နိ
သိဒိတွာ။ နေ၍။ နိဝါသနံ။ သင်းပိုင်ကို။ မောစေတွာ။ ဖြေ၍။ သန္နိဋ္ဌာနံ။ ချွေးစို
ရာအရပ်သည်။ သစေအတ္ထိ။ အကယ်၍ရှိအံ့။ ပသာရေတဗ္ဗံ။ ဖြန့်အပ်၏။
နောစေအတ္ထိ။ အကယ်၍ ချွေးစိုရာမရှိအံ့။ သံဟရိတွာ။ ခေါက်လိပ်၍။
ဌပေတဗ္ဗံ။ ထားအပ်၏။ ဥဒကံ။ ရေသို့။ ဩဘုရန္တေန။ သက်ဆင်းသော။
ရဟန်းသည်။ သဏိကံ။ ဖြည်းညှင်းသာယာစွာ။ နာဘိပ္ပမာဏမတ္တံ။ ချက်
ဝန်းပမာဏ မျှကို။ ဩတရိတွာ။ သက်၍။ မိမိံ။ ထိုင်းရက်ကို။ အနုဋ္ဌာ
ပေန္တေန။ မထစေသဖြင့်။ သဒ္ဓံ။ အသိကို။ ဧကရောန္တေန။ မပြုသဖြင့်။
နိဝတ္တိတွာ။ ပြန်လည်၍။ အာဂတဒိသာဘိမုခေန။ လာရာအရပ်သို့ရှေးရှုတူ
ရှုမှုသဖြင့်။ နိမုဇ္ဇိတဗ္ဗံ။ ဝပ်အပ်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ စိဝရံ။ သင်္ကန်း
ကို။ ရုက္ခိကံ။ စောင့်အပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဥဗ္ဗုဇ္ဇန္တေနပိ။ ပေါ်ခြင်းကို

ပြုရာ၌လည်း။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အကရာဇ္ဇေန၊ မပြုသဖြင့်၊ သဏိတံ၊
ဖြည်းညှင်းအသာ၊ ဥမ္မုဒ္ဓိတွာ၊ ပေါ်၍၊ နှာနပရိယောသာနေ၊ ရေချိုးပြီးသည်
၏အဆုံး၌၊ ဥဒကဇ္ဇေ၊ ရေ၏အနီး၌၊ ဥက္ကုဒ္ဓိကေန၊ ဆောင်ကြောင့်၊ နိဝိ
ဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ နိပါသနံ၊ သင်းပိုင်ကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ခြံရံရပ်ပတ်၍၊ ဥဋ္ဌာ
ယ၊ ထ၍၊ သုပရိမဏ္ဍလံ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင် ညီညွတ်အောင်၊
နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်း
ကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ဝံ့၍သာလျှင်၊ ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤကား၊ ရေချိုး
သောရဟန်းတို့ ဝတ်အကျင့်တည်း။ ထေရောပိ၊ မထေရ် သည်လည်း။
တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ပစ္စုတ္တရိတွာ၊ ရေမှတက်
၍၊ ဝိဂစ္ဆမာနဥဒကံ၊ ကင်းသောရေပေါက်ရှိသော၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဩ
လောကာယမာနော၊ ဩည့်လျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ပကတိယာပိ၊ ပြုက
တေ့အားဖြင့်လည်း။ ပါသာဒိကဿ၊ ကြည်ညိုဖွယ် ရှိသော၊ တဿ၊ ထို
မထေရ်၏၊ ပစ္စု၊ သသမယေ၊ ချမ်းသောကံထအခါ၌၊ သမ္မာပရိဏတာဟာ
ရဿ၊ ကောင်းစွာ ကြေကျက်သော အဟာရရှိလျက်၊ ဥဏ္ဍောဒကေန၊
ပူသောရေဖြင့်၊ နှာတဿ၊ ရေချိုးပြီးသော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ မုခ
ဝဏ္ဏော၊ ချက်နှာအဆင်းသည်၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဗန္ဓနာ၊ အညွှာမှ၊
ပဝုတ္တတာလ ဗလံဝိယ၊ ကင်းလွတ်သော ထန်းသီး မှည့်ကဲ့သို့၊ ပတာ
သမ္ပန္နော၊ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဏ္ဏုစန္ဒောဝိယ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့၊
တဝိဏ္ဏဝိကသိတ ပဒုမံဝိယ၊ ထိုဓာတ်ပွင့်စသော ပဒုမာကြာကဲ့သို့သော၊
ရခံ၊ ချက်နှာသည်၊ သသိရိကံ၊ အသရေရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သရိ
ရဝဏ္ဏောပိ၊ ကိုယ်ရေအဆင်းသည်လည်း၊ ဝိပ္ပသိဒတိ၊ အထူးကြည်လင်၏၊
တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော
ဘုမ္မဒေဝတာ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်မင်းသည်၊ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဩလောကာယမာနော၊ တစိပ် စိပ် ကြည့်လျက်၊ သမနံ၊
ကိလေသာ နိုင်ငံသို့ လိုက်သော ကိုယ်စိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဟိတံ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ၊
အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ရကား၊ ကာမူပနိတာ၊ ကာမဂုဏ်သို့လိုက်သော
စိတ်ရှိသည်၊ ကာမပရိဇ္ဇာဟာဘိဘူတာ၊ ကာမန္တန္တဟူသောပူပန်ခြင်းဖြင့်
ပြင်းစွာနှိပ်စက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပလောသိဿာမိ၊
မြားယောင်းအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ အတ္တဘာဝံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဋ္ဌာရေန၊ မြတ်
သော၊ အလင်္ကာရေန၊ တန်ဆာဖြင့်၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆာ ဆင်၍၊
သဟာဿဝဇ္ဇိပ္ပဒိပံ၊ တထောင်သောဆီမီးသည်၊ ပစ္စုလမာနာဝိယ၊ ကေခံပ

၁၀၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သက္ကတသို့။ စန္ဒာ၊ လဝန်းကို၊ ဥဋ္ဌာပယမာနာဝိယ၊ တက်စေသက္ကတသို့။ သကလာ
ရာမံ၊ အရံအလုံးကို၊ ဧကောဘာသံ၊ တပြိုင်နက်အလင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ထေရံ၊ မထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ အဝဋ္ဌိတွာဝ၊ ရှိမခိုးဘဲလျက်၊
ဝေဟာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာ၊ တည်လျက်၊ ဂါထံ၊ ဂါထာစကားကို၊
အဘာသိ၊ ဆို၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါအညတြာဒေဝတာ(လ)အဇ္ဈ
တာသီတိ၊ အထခေါအညတြာဒေဝတာ(လ)အဇ္ဈာသီဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
၏၊ အဘုတွာတိ၊ အဘုတွာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ ငါးပါးသောကာ
မဂုဏ်တို့ကို၊ အပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ မခံစားမူ၍၊ သိက္ခသီတိ၊ သိက္ခသီဟူသည်
ကား၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရသိ၊ ကျင့်၏၊ မာတံကာလောဥပဇ္ဈဂါတိ
ဧတ္ထ၊ မာတံကာလောဥပဇ္ဈဂါဟူသောဤပါဠိ၌၊ ကာလောနာမ၊ ကာလမည်
သည်၊ ပဉ္စကာမဂုဏပဋိသေဝနက္ခမော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို ဖြစ်ခံစား
ခြင်းခံ့သော၊ ဒဟရယောဗ္ဗနကာလော၊ ငယ်သဖြင့် အရွယ်ကောင်းသော
အခါတည်းဟု၊ ဆိုသင့်၏၊ ဇရာဇိဏ္ဏန၊ အိုမင်းရှု့တွဲ သဖြင့်၊ ဩဘဂ္ဂ
ဝိဂ္ဂေန၊ ခါးကုန်း-ညှင်းဆိုး-ကိုင်းညွတ်-ကျိုးသဖြင့်၊ ဇဏ္ဍ ပရာယနေန၊
တောင်ဌေးသာဖြစ်ရာရှိသဖြင့်၊ ပဝေမောနေန၊ ကုန်တုန်ခိုက်ခိုက်ရှိသဖြင့်၊
ကာသသာသာဘိဘူတေန၊ ကုတ်ဟီးချောင်းဆိုးနှိပ်စက်သဖြင့်၊ ကာမေ၊
ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခံစားခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံကာလံ၊ ဤကာလကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဒေဝတာ၊
နတ်သွီးသည်၊ မာတံကာလောဥပဇ္ဈဂါတိ၊ မာတံကာလောဥပဇ္ဈဂါဟူ၍၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမာတံကာလော ဥပဇ္ဈဂါဟူသောစကား၌၊ ဥပဇ္ဈ
ဂါတိ၊ ဥပဇ္ဈဂါဟူသည်ကား၊ မာအတိတ္တမိ၊ မလွန်စေလင့်၊ ကာလံဝေါဟံ
နဇာနာမိတိဧတ္ထ၊ ကာလံဝေါဟံနဇာနာမိဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဝေါတိ၊ ဝေါဟူ
သောသဒ္ဒါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရှိ- နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ကာလံနဇာ
နာမိတိ၊ ကာလံနဇာနာမိဟူသော စကားကို၊ မရဟကာလံ၊ သေအံ့သည်
ကာလကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
တို့၏၊ ဇိဝိတံ၊ သေရမည်အသက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာမိ၊ သေရမည်အနာ
ကိုလည်းကောင်း၊ ကာလောစ၊ သေအံ့သောအခါကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဟ
နိက္ခေပနံ၊ အကောင်ကိုပစ်ချရာဌာနကိုလည်းကောင်း၊ ဂတိ၊ လားရာဂတိ
ကိုလည်းကောင်း၊ နနာယရေ၊ မသိအပ်၊ ဧတပဉ္စ၊ ဤငါးပါးသောအရာတို့
သည်၊ ဇိဝလောကသ္မိံ၊ အသက်ရှင်သော လူ့ရွာ၌၊ အနိမိတ္တာ၊ သိခြင်း၏
အကြောင်းနိမိတ်ကင်းကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဇိဝိတံစသောဂါထာ၌၊ တာဝ။

ရှေးဦးစွာ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်။ ဧတ္တကာကာလမေဝ၊ ဤမျှကာလရှည်အံ့
သည်သာတည်း။ ဣတော၊ ဤမျှသုံးဆယ့်သည်ကာလမှ၊ ပရံ၊ တပါးသော
ကာလ၌၊ န၊ ရုတ်ပျက်ကြွေမသေနေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထာနာဘာဝတော
ဝိ၊ ကာလ၌စပ်သဖြင့်-ဆုံးဖြတ် ပိုင်းခြားခြင်းမရှိသည်၏-အဖြစ်ကြောင့်
လည်း၊ အနိမိတ္တံ၊ အကြောင်းနိမိတ်ကင်း၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ သတ္တာ၊ သတ္တ
ဝါတို့သည်၊ ကလလကာလေဝိ၊ ရေကြည်ကာလ၌လည်း၊ မရန္တိ၊ သေကုန်
၏၊ အဗ္ဗုဒ္ဓကာလေဝိ၊ အဖြူပ်ကာလ၌လည်း၊ မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ ပေသိကာ
လေဝိ၊ သားတစ်ကာလ၌လည်း၊ မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ ဗာနကာလေဝိ၊ အခဲ
ဖြစ်သောကာလ၌လည်း၊ မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ အမာသကာလေဝိ၊ လခွဲရှိ
သောကာလ၌လည်း၊ မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ ဧကမာသ ဧကမာသ တေမာသ စ
တုမာသပဉ္စမာသ(လ)ဒသမာသကာလေဝိ၊ တလမြောက်ပြီးကာလ-နှစ်
လမြောက်ပြီး ကာလ-သုံးလမြောက်ပြီးကာလ-လေးလမြောက်ပြီးကာလ
ငါးလမြောက်ပြီးကာလ-ဆယ်လမြောက်ပြီးကာလ၌လည်း၊ မရန္တိ၊ သေကုန်
၏၊ ကုန္တိတော၊ အမိဝမ်းမှ၊ နိက္ခန္တသမယေဝိ၊ ဖွားမြင်ဆဲကာလ၌လည်း၊
မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ တတော၊ ထိုဖွားမြင်ပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဝဿသ
တဿ၊ အနှစ်တရာ၏၊ အန္တောဝိ၊ အတွင်း၌လည်း၊ ဗဟိဝိ၊ အပ၌လည်း၊
မရန္တိ၊ သေဝ၊ သေကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဗျာဓိဝိ၊ သေမည့်အနာသည်
လည်း၊ ဣမိနာဗျာဓိနာ၊ ဤအနာဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ အညေန၊ တပါးသောအနာဖြင့်၊ နမရန္တိ၊ မသေကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထာနာဘာဝတော၊ ဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြားခြင်းမရှိသောကြောင့်၊
အနိမိတ္တော၊ အကြောင်းနိမိတ်ကင်း၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ စက္ခုရောဂေနပိ၊
မျက်စိနာဖြင့်လည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ သော
တရောဂါဒိနံ၊ နားနာစသည်တို့တွင်၊ အညတရေနပိ၊ တပါးပါးသောအနာ
ဖြင့်လည်း၊ မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ ကာလေဝိ၊ သေအံ့သောကာလသည်လည်း
ဣမသ္မိံ၊ ယေဝကာလေ၊ ဤမည်သောကာလ၌သာလျှင်၊ မရိတဗ္ဗံ၊ သေအပ်
၏၊ အညသ္မိံ၊ တပါးသောကာလ၌၊ နမရိတဗ္ဗံ၊ မသေအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဝတ္ထာနာ ဘာဝတော၊ ဆုံးဖြတ် ပိုင်းခြားခြင်း မရှိသောကြောင့်၊ အနိ
မိတ္တော၊ အကြောင်းနိမိတ်ကင်း၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဝုဗ္ဗနေပိ၊ နံနက်ကာလ၌
လည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ မဇ္ဈိကာဒိနံ၊ မွန်း
တည့်သောကာလစသည်တို့တွင်၊ အညတရသ္မိံ၊ တပါးပါးသောကာ
လ၌လည်း၊ မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ ဝေဟနိက္ခေပနံပိ၊ အကောင်ကိုပစ်ချရာအ

၁၀၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ရပ်သည့်လည်း၊ ဝိယမာနံ၊ သေကုန်သောသူတို့၏။ ဒေဟံ၊ အကောင်ကို၊
ဣဓေ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ ပတိတဗ္ဗံ၊ ပစ်ချအပ်၏။ အံညတ္ထံ၊ တပါးသော
အရပ်၌၊ နပတိတဗ္ဗံ၊ မပစ်ချအပ်။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထာနာဘာဝတော၊
ဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြားခြင်းမရှိသောကြောင့်၊ အနိမိတ္တံ၊ အကြောင်းနိမိတ်ကင်း
၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ အန္တောဂါမေ၊ ရွာတွင်း၌၊ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ
သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာပ၌လည်း
ပတတိ၊ ကျ၏။ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာပ၌လည်း၊ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ
နံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ အန္တောဂါမေ၊ ရွာ
တွင်း၌လည်း၊ ပတတိ၊ ကျ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ထသဇာတာနံ၊ ကုန်း၌ဖြစ်
ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊
ဇလေ၊ ရေ၌၊ ပတတိ၊ ကျ၏။ ဇလာနံ၊ ရေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
တို့၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ထလေ၊ ကုန်း၌၊ ပတတိ၊ ကျ၏။ ဣတိ
ဤသို့၊ အနေကပ္ပကာရတော၊ နဝရ-ဂါမ-ဝန-စသည်များသော အပြား
ဖြင့်၊ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗံ၊ ချွေအပ်၏။ ဂတိဝိ၊ လားရာသည်လည်း၊ ဣတော၊ ဤမည်
သောဂတိမှ၊ ရုတေန၊ ရုတေသောသတ္တဝါသည်၊ ဣဓေ၊ ဤမည်သောဂတိ၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထာနာဘာဝတော၊ ဆုံးဖြတ်
ပိုင်းခြားခြင်းမရှိသောကြောင့်၊ အနိမိတ္တံ၊ အကြောင်းနိမိတ်ကင်းကုန်၏၊
ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ ရုတော၊ ရုတေကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ ယန္တေ၊ ယန္တရား၌၊ ယုတ္တ
ဂေါဏာဝိယ၊ ကသောနွားကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ လောကော၊ လူအပေါင်း
သည်၊ ဂတိပဉ္စကေ၊ ဂတိငါးပါးအပေါင်း၌၊ သမ္ပရိဝတ္တတိ၊ လူးလာဖန်များ
လည်လားရ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သံပရိဝတ္တိတော၊ လူးလာဖန်များ-လည်လားရ
သော၊ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ ဣမသ္မိံ၊ နာမကာလေ၊ ဤမည်သောကာလ
၌၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိယာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါ၊ သင်
တို့၏၊ မရဏဿ၊ သေခြင်း၏၊ ဣမံကာလံ၊ ဤအခါကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
နဇာနာမိ၊ မသိ၊ ဆန္ဒောကာလောနဒိဿတိတိ၊ ဆန္ဒောကာလော-နဒိဿတိ
ဟူသည်ကား၊ အယံကာလော၊ ဤသေအံ့သောအခါသည်၊ မဟံ၊ ငါအား၊
ပဋိစ္စန္ဒော၊ ဖုန်းလွှမ်း၏၊ အဘိဘူတော၊ မထင်မြင်၊ နပညာယတိ၊ မထင်ရှား၊
တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ အယံကာလော၊ ဤသေအံ့သောအခါ
သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဋိစ္စန္ဒော၊ ဖုန်းလွှမ်း၏၊ နပညာယတိ၊ မထင်

ရှား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး တို့ကို၊
 အဘုတ္တဘဝ၊ မခံစားမူ၍သာလျှင်၊ သိက္ခာမိ၊ ဆွမ်းခံသဖြင့်ကျင့်၏၊ မာမိကာ
 လောဥပဇ္ဈဂါတိဇ္ဇေ၊ မာမိကာလော-ဥပဇ္ဈဂါဟူသောဤပါဠိ၌၊ သမဏ
 ဓမ္မကရဏကာလံ၊ ရဟန်း တရားကို-အားထုတ် သင့်သော ကာလကို၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ကာလောတိ၊ ကာလောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊
 အယံသမဏဓမ္မာနာမ၊ ဤရဟန်းတရားမည်သည်၊ ပစ္ဆိမေကာလေ၊ ပစ္ဆိ
 မအရွယ်၌၊ ကိလေသံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝယသိမာ၊ အရွယ်၏-အပိုင်း
 အခြားတို့ကို၊ အတိက္ကန္တန၊ လွန်သဖြင့်၊ ဩဘဂ္ဂဝိဘဂ္ဂေန၊ ခါးဆစ်ကျော
 ရိုး-ကျိုးကျိုးကုန်းသဖြင့်၊ ဒဏ္ဍပရာယနေ၊ တောင်ဌေးသာဌီဆိုရာရှိသဖြင့်၊
 ပဝေမောနေ၊ တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်ရှိသဖြင့်၊ ကာသဿသာသိ ဘူတေန၊
 ကုတ်ဟီးချောင်းဆိုး-ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်သဖြင့်၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ
 အပ်သမျှသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ ဝဏ္ဏိတုံဝါ၊ သင်ယူခြင်း
 ငှါလည်းကောင်း၊ ရတင်္ဂံ၊ ပိဏ္ဍပါတိကစသောရတင်ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံဝါ၊
 သုံးဆောင်ခံစားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အရညဝါသံ၊ တော၌နေခြင်းကို၊
 ဝသိတုံဝါ၊ နေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယာက္ခဏော၊ အလိုရှိတိုင်း
 အလိုရှိတိုင်းသောဓာတ်၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတုံဝါ၊ ဝင်
 စားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သရတာဏသရတညဓမ္မကထာအနုမောဒနာ
 ဒိနိ၊ သရတာဏသရတညဓမ္မကထာအနုမောဒနာစသည်တို့ကို၊ ကာတုံဝါ၊
 ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 တရဏယောဗ္ဗနကာလေပန၊ ပျိုမျှစ်နုနယ်ချိန်ခါ ရှယ်ရှိတုန်း၌မူကား၊ တေံ
 သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းဆောင်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အယံသမဏ ဓမ္မကရဏကာလော၊ ဤရဟန်းတရားကို- အား
 ထုတ်ခြင်းကာလသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ မဥပဇ္ဈဂါ၊ မလွန်စကောင်း၊ ယာဝ၊
 အကြင်ရွှေလောက်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နာတိက္ကမတိ၊ မလွန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေ
 လောက်ကာလပတ်သုံး၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အဘုတ္တဘဝ၊ မသုံး
 ဆောင်မခံစားဘဲလျက်၊ သမဏဓမ္မ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောမိ၊ အားထုတ်
 အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပထဝီလံပတိဋ္ဌယိတွာတိ၊ ပထဝီယံ-ပတိဋ္ဌ
 ဟိတွာဟူသည်ကား၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သွီးသည်၊ အယံသိက္ခ၊ ဤ
 ရဟန်းကား၊ သမဏဓမ္မကရဏဿ၊ ရဟန်းတရားကို-အားထုတ်ခြင်း၏၊
 ကာလံနာမ၊ အခါမည်သည်ကို၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ အကာလံနာမ၊ အခါမ

၁၀၀ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မည်သည်ကိုလည်း။ ကထေတိ၊ ဆို၏။ သဟေတုကံ၊ အကြောင်းရှိသည်ကို။ သာနိသံသံ၊ အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကထေတိ၊ ဆို၏။ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှလောက်သော-ကလံဝေါဟံ နဇာနာမိစသောစကား ဖြင့်လည်း။ ထေရေ၊ မထေရ်၌။ လန္တံ၊ ရှက်ကြောက်အပ်သောအဖြစ်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နံ၊ ထိုသမိဒ္ဓိမထေရ်ကို။ ဟောဗြဟ္မံ ဝိယစ၊ ဗြဟ္မာကြီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ ဝိယစ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့ လည်း ကောင်း။ မညမာနာ၊ ထင်မှတ်လျက်။ ဂါရဝဇာတာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ရှိသေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာကာသာ၊ ကောင်းကင်မှ၊ ဩရုယျ၊ ဆင်းသက် ၍၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ အဋ္ဌာသိကိရ၊ တည်သတတ်၊ တံ၊ ထိုအရ်အသေပြုခြင်း ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဧတံ၊ ဤအထခေါသာဝံဒဝတာစသော စကားကို။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပထဝီယာ၊ မြေ၌။ ကိဉ္ဇာဝိဋ္ဌိတော၊ အကယ်၍ကား တည်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်တည်သော်လည်း။ ယေနအတ္ထေန၊ အကြင်ကာမရာ ဂမူလိုသဖြင့်၊ အာဂတာ၊ အနီးသို့ကပ်လာ၏။ ဝုနပိ၊ တဖန်လည်း။ တမေဝ၊ ထိုမူလိုရင်းကိုပင်လျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒဟရောတွန္တိ အာဒိ၊ ဒဟရော တွံ-ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါလာ၌။ သု သူတိ၊ သုသုဟူသည်ကား။ တရုဏော၊ ပျိုရွယ်ငွေ့သေး၏။ ကာလကေသော တိ၊ ကာလကေသောဟူသည်ကား။ သုဠ၊ ကာလကေသော၊ အလွန်နက် မည်းသောဆံရှိ၏။ ဘဒြေနာတိ၊ ဘဒြေနဟူသည်ကား။ ဘဒ္ဒကေန၊ ချစ်ခင် စလောက်-ထွခေါင်ရောက်သော၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူ သည်။ ဒဟရော၊ ပျိုရွယ်ငယ်နုသည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ကာ ဏောဝါ၊ ကန်းသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုဏိအာဒိနံ၊ ခါးတုန်းခြင်း စသည်တို့တွင်။ အညတရောဝါ၊ တစုံတရာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၍၊ သော၊ ထိုတစုံတရာရှိသောသူသည်။ ဘဒြေန၊ ချစ်ခင်စဖွယ်တင့်တယ် သော၊ ယောဗ္ဗနေန၊ ရုပ်ဝါဆင်းရောင်၌။ သမန္နာဂတောနာမ၊ ပြည့်စုံသည် မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ အဘိဈူပေါ၊ အလွန်အဆင်းငွေ့သည်။ ဒသာနိယော၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်။ ပါသဒိကော၊ ကြည်လင်ဘွယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသမ္ပန္နော၊ ခပ်လိမ်း သော-စည်းစိမ်ဥစ္စာအခြံအရံနှင့်-ပြည့်စုံ၏။ ယံယဒေဝအလင်္ကာရပရိဟာ ရံ၊ အကြင် အကြင်-တန်ဆာဆင်ရင်ပြုပြင်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ဣတ္ထတိ၊ နှစ် သက်မြတ်နိုး၏။ တေနတေန၊ ထိုထိုသို့သောတန်ဆာဆင်ရင်-ပြုပြင်ခြင်း ဖြင့်၊ အလင်္ကာတော၊ တန်ဆာဆင်ရင်-ပြုပြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝပုတ္တောဝိယ။

နတ်သားကဲ့သို့၊ စရုတိ၊ ဟုညှပ်ပတ်သွားလာ၏။ အယံ၊ ဤသူသည်၊ တဒြေန၊
ချစ်ခင် စဖွယ်-တင့်တယ် သော၊ ယောဗ္ဗနေန၊ ရုပ်ဝါ ဆင်းရောင်နှင့်၊
သမန္တာဂတောနာမ၊ ပြည့်စုံသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရောစ၊
သမိဒ္ဓိ မထေရ်သည်လည်း၊ ဥတ္တမဈပသမ္ပန္နော၊ မြတ်သော အဆင်းနှင့်
ပြည့်စုံ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ နတ်သမီး
ကဆိုသတည်း။ အနိကိဋ္ဌိတာဝိကာမေသုတိ၊ အနိကိဋ္ဌိတာဝိ-ကာမေသု
ဟူသည်ကား၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အနိကိဋ္ဌိတာဝိဇ္ဇော၊ ပျော်ရွှင်မြူး
ထူးခံစားဘူးရသေးသည်မရှိ၊ အဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်ဘူး ရသေးသည်
မရှိ၊ အကတကာမကိဇ္ဇော၊ ကာမစည်းစိမ်ကို-တွေ့ကြုံခံစားရအောင်ကြိုး
ပန်းလှံ့လမပြု၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ မာသန္တိဗ္ဗိ
ကံဟိတွာတိ၊ မာသန္တိဗ္ဗိကံ-ဟိတွာ ဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ယေတုပေယုန၊ များသောအားဖြင့်၊ အဒိဗ္ဗသစ္စာ၊ မမြင်အပ်ဘူးသော
သစ္စာတရားရှိကုန်သော၊ အဝိတရာဂါ၊ မကင်းသော-ရာဂရှိကုန်သော၊
အပရုစိတ္တဝိဒ္ဓနိယော၊ သူတပါးတို့စိတ်ကိုမသိကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်
တို့သည်၊ ဒသဝိဝဿာနံ၊ ဆယ်နှစ်တို့ပတ်လုံးလည်း၊ ဝိသတိမ္ပိ၊ အနှစ် နှစ်
ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်း၊ (လ)၊ သဗ္ဗိဒ္ဓိဝဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်တို့ပတ်
လုံးလည်း၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊ အစဏ္ဍံ၊ မကျိုးမပျက်သော၊ ဗြဟ္မစရိ
ယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရမာနေ၊ ကျင့်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ မာနုဿကော၊ လူ၌ဖြစ်
ကုန်သော၊ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဒိဗ္ဗေ၊
နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပတ္ထယန္တော၊ တောင့်တကုန်
လျက်၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ ဣတိ
သညံ၊ ဤသို့သောအမှတ်သည်ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ အယမ္ပိ၊ ဤ
နတ်သမီးသည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာနုဿကော၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်
တို့ကို၊ သန္တိဗ္ဗိကော၊ မျက်မှောက်ကိုယ်ပင်-ထင်မြင်ဘူးကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌
ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေစ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း၊ ကာလိကော၊ ကာလိကတို့
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မာသန္တိဗ္ဗိကံဟိတွာကာလိကံ အနုခဝဟူသော
စကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုသတည်း၊ နခေါအဟံအာရုသောတိ၊ နခေါအဟံအာ
ရုသောဟူသည်ကား၊ အာရုသော၊ အချင်းနတ်သမီး၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သန္တိဗ္ဗိ
ကော၊ မျက်မှောက်အတ္တပစ္စက္ခဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊

၁၁၁၁ သင်္ဂါထံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ဟိတွာ။စွန့်၍။ကာလိကော။ ဝေးသောကာလ-ရအပ်ခြင်းရှိသော၊ ကာမေ၊
ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နအနုခဝါမိ၊မလိုက်စား၊ နပတ္တေမိ၊ မတောင့်တ၊နပိ
ဟေမိ၊မချစ်၊ ကာလိကဉ္စွါဟံ အာရသောတိ၊ ကာလိကဉ္စွါဟံ-အာရ
သောဟူသည်ကား၊ အာရသော၊အချင်းနတ်သမီး၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ကာလိကံ၊ကာလိကဟုဆိုအပ်သော၊ ကာမံ၊လှည့်ဖြစ်သောကာမ
ကို၊ဟိတွာ။စွန့်၍။သန္တိဋ္ဌိကံ၊မျက်မှောအတ္တ-ပစ္စက္ခဖြစ်သော၊ လောကုတ္တ
ရဓမ္မံ၊လောကုတ္တရာတရားကို၊အနုခဝါမိ၊ လိုက်စား၏၊ပတ္တေမိ၊တောင့်
တ၏၊ပိဟေမိ၊ချစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ထေရော၊မထေရ်သည်၊ဗိတ္တာနန္တရံ၊အ
လိုရှိတိုင်းသော-စိတ်၏အခြားမဲ့၌၊အလဒ္ဓဗ္ဗတာယ၊မရအပ်သည်၏-အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗေပိ၊နတ်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မာနုဿကေပိ၊လူ၌လည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ပဉ္စကာမေ၊ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ကာလိကာတိ၊ကာလိ
ကတို့ဟူ၍၊ အကာသိ၊ပြု၏၊ဗိတ္တာနန္တရံ၊ သမ္ပတ္တနိယတဖြစ်သောသမာဓိ
စိတ်၏အခြားမဲ့၌၊ လဒ္ဓဗ္ဗတာယ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ လောကုတ္တရ
ဓမ္မံ၊လောကုတ္တရာတရားကို၊သန္တိဋ္ဌိကန္တိ၊သန္တိဋ္ဌိကံဟူ၍၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
ပဉ္စကာမဂုဏေသု၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊သမောဟိတေသုပိ၊ ဆည်းဘူး
ရုံးပေါင်းအပ်ကုန်သော်လည်း၊ သမ္ပန္နကာမသာပိ၊ ပြည့်စုံသော ကာမ
ဂုဏ်ရှိသောသူအားမူလည်း၊ ကာမိနော၊ခံစားလိုသောသူ၏၊ ဗိတ္တာနန္တရံ၊
အလိုရှိတိုင်းသော-စိတ်၏အခြားမဲ့၌၊ဣတ္ထိ တိတ္ထိတာရုဗ္ဗဏနုဘဝနံ၊ အလို
ရှိအပ်အလိုရှိအပ်သော-အာရုံကို ခံစားခြင်းသည်၊ နသမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်စုံ၊
ဟိ၊ဆိုသင့်၏၊စက္ခုဒွါရေ၊စက္ခုဒွါရ၌၊ဣဋ္ဌာရမ္မဏံ၊ဣဋ္ဌာရုံကို၊ အနုဘဝိတု
ကာမေန၊ခံစားလိုသောသူသည်၊ဗိတ္တာကာရပေါတ္တကာရဏူပကာရာဒယော
ပန်းချီ-ပန်းပု-ပန်းပွတ် ပြုလုပ်တတ်သော သူစသော လူတို့ကို၊ ပက္ခော
သာပေတွာ၊ခေါ်စေ၍၊ အဿ၊ ထိုပန်းချီဆရာစသောသူအား၊ ဣဒံနာမ၊
ဤမည်သောအမှုကို၊သဇ္ဇေထ၊စီရင်ကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တဗ္ဗံ၊ဆိုအပ်
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဧတ္တန္တရေ၊ ဤစီရင်စဉ်အတွင်း၌၊ အနေကကောမ္ဘိ
သတသဟဿာနိ၊ ကုဋေတသိန်းမကကုန်သော၊ဗိတ္တာနိ၊စိတ်တို့သည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ချုပ်ကုန်၏၊အထပတ္တာ၊ ထိုနောက်မှ၊ တံအာ
ရမ္မဏံ၊ထိုဣဋ္ဌာရုံသည်၊သမ္ပာသုဏာတိ၊ကောင်းစွာရော့၏၊သေသန္တိရေသု
ပိ၊စက္ခုဒွါရမှကြွင်းသော-သောတဒွါရစသည်တို့၌လည်း၊သေဝနယော
ဤနည်းသာလျှင်တည်း၊ပန၊အနွယ်ကား၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂါနန္တရံ၊သော
တာပတ္တိမဂ်၏အခြားမဲ့၌၊ သောတာပတ္တိဖလမေဝ၊ သောတာပတ္တိ မိုလ်

သညံသာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အန္တရာ၊ မဂ်ဖိုလ်၏အကြား၌၊ အညဿ၊
 တပါးသော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဝါရော၊ အကြိမ်အလှည့်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊
 သေသ၊ ဗလေသုပိ၊ ကြွင်းသော-သကဒါဂါမိဖိုလ် စသည်တို့၌ လည်း။
 ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းသာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုမထေရ်
 သည်၊ တမေဝတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကိုလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ဟူ၍။ ကာလိ
 ကာလိအာရသောဝံတိအာဒိ၊ ကာလိကာလိအာရသော-ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အတ္ထ၊ ကာလိကာလိအာရသော-စသောစကား
 ၌၊ ကာလိကာတိ၊ ကာလိကာဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်၊ သမောဟိတသမ္ပတ္တိနာပိ၊ ဆည်းပူးအပ်သော-စည်းစိမ် ဥစ္စာ
 သုံးဆောင်ရာ-အဆောက်အဦပြည့်စုံသဖြင့်၊ ကာလန္တရေ၊ ကာလတပါး
 ၌၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်၏၊ ဗဟုဒုက္ခာတိ၊ ဗဟုဒုက္ခာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာ
 မေ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ပတ္တဗ္ဗဒုက္ခဿ၊ စောင့်ရှောက်
 အပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်-ရောက်အပ်သောကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏၊ ဗဟု
 တာယ၊ များသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များစွာဆင်းရဲရှိ၏၊ တံဝတ္ထု
 ကသေဝ၊ ထိုဆင်းရဲဟူသော-အကြောင်း ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊
 ဥပါယာသဿ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း၏၊ ဗဟုတာယ၊ များသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဗဟုပါယာသ၊ များစွာပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ အာဒိနဝေါဇ္ဇေ
 ဘိယျောတိ၊ အာဒိနဝေါဇ္ဇေ-ဘိယျောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမေ၊ ကာမ
 ဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ လန္ဗုဗ္ဗသုခတော၊ ရအပ်သောသုခမှ၊
 အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ဘိယျော၊ များစွာ၏၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဒုက္ခသည်သာ
 လျှင်၊ ဗဟုတရံ၊ များ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 သန္တိဗ္ဗိကောအယံဓမ္မောတိ၊ သန္တိဗ္ဗိကော-အယံဓမ္မောဟူသည်ကား၊ အယံ
 လောကုတ္တရဓမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်၊ ယေနယေန၊ အကြင်
 အကြင် အရိယာ သာဝကသည်၊ အဓိဂတော၊ ရအပ် သိအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနတေန၊ ထိုထိုအရိယာသာဝကသည်၊ ပရသဒ္ဓါယ၊
 သူတပါး၏-ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊ ဂန္ဓဗ္ဗတံ၊ ရောက်အပ်-သိစေအပ် သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏေန၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်ဖြင့်၊
 သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မြင်အပ်သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တိဗ္ဗိ
 ကော၊ သန္တိဗ္ဗိကမည်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပလဒါနံ၊ အကျိုးပေးခြင်းကို၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အဿ၊ ထိုအရိယာမဂ်အား၊ ကာလော၊ အခါသည်၊ နုတ္တိ၊
 မရှိ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အကာလော၊ အကာလမည်၏၊ အကာလောလေဝ၊ အ

၁၀၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကာလသဒ္ဓါသညံပင်လျှင်၊ သကတ္ထပစ္စယဝသေန၊ သကတ်အနက်၌သက်
 သောပစ္စည်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အကာလိကော၊ အကာလိကမည်၏၊ ဧတ္ထ၊
 ဤလောကုတ္တရာတရားကိုးပါးတို့တွင်၊ ယော၊ အရိယမဂ္ဂဓမ္မေါ၊ အကြင်အရိ
 ယာမဂ်တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုအရိယာမဂ်တရားသည်၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ပဝတ္ထိ၊ သမနန္တရမေဝ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဖလံ၊
 ဖိုလ်ဟူသောအကျိုးကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဧဟိ၊ လာတည်း၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို၊ ပဿ၊ ရှုတည်း၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်သော၊ ဧဟိပဿပိမိ၊ ဧဟိပဿဟူသောအစီအရင်
 စကားကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဟိပဿိကော၊
 ဧဟိပဿိကမည်၏၊ အာဒိတ္တံ၊ မီးလောင်သော၊ စေလံဝါ၊ ဝတ်ရုံသည့်
 ဂုဆိုးကိုလည်းကောင်း၊ သိသံဝါ၊ ဦးခေါင်းမှဆံကို လည်းကောင်း၊ အတ္တု၊
 ပေက္ခိတွာပိ၊ လျစ်လျူရှု၍သော်လည်း၊ ဘာဝနာဝသေန၊ ဘာဝနာ၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ဥပနယံ၊ ကပ်၍ဆောင်ခြင်းကို၊
 အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဩပနေယျိကော၊ ဩပနေ
 ယျိကမည်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပ္ပဋ္ဌိတညူ၊ အာဒိဟိ၊
 ဥပ္ပဋ္ဌိတညူ၊ အစရှိကုန်သော၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ မေမယာ၊ ငါသည်
 မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်၏၊ ပလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်၏၊
 နိရောဓေ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အတ္တနိ၊ အတ္တနိ၊ မိမိ-မိမိစိတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗောဝိညူဟိ၊ ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗောဝိညူဟိ
 မည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေ
 ပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္တာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 မဂ်ကျမ်း၌၊ ဓမ္မာနုပဿတိဝဏ္ဏနာယံ၊ ဓမ္မာနုပဿတိအဖွင့်၌၊ ဂုတ္တော၊ မိန့်
 ဆိုအပ်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်၊ အန္ဓော၊
 သူကန်းသည်၊ ရူပဝိသေသံ၊ အဆင်းရူပါရုံအထူးကို၊ အဇာနန္တောပိယ၊
 မသိသကဲ့သို့၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ကထိတဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား
 ၏၊ အတ္ထေ၊ အနက်တို့ကို၊ အဇာနန္တိ၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ကထဉ္စတိက္ခ၊ တိအာ
 ဒိ၊ ကထဉ္စတိက္ခ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ကထဉ္စတိက္ခ၊ စသောစကား၌၊ ကထဉ္စတိပဒဿ၊ ကထဉ္စဟူသောပုဒ်ကို၊
 တိက္ခ၊ ရဟန်း၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကဒမာ၊ ကာမတို့ကို၊ ကာလိကာ၊
 ကာလိကတို့ဟူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တော၊ ဖျော့စောင့်မှု

အပ်သနည်း၊ ကထံ၊ အဘပတိ၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ ဗျားသော ဆင်းရဲရှိကုန်သ
နည်း၊ ကထံ၊ အဘပတိ၊ ဗဟုပါယာသာ၊ ဗျားသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်သ
နည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗပဒေဟိ၊ အာဒိနဝေါဇ္ဈဘိယျောအကာလိကော
စသောခပ်သိမ်းကုန်သောဝုဒ်တို့နှင့်၊ သဗ္ဗန္ဓာ၊ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ နဝေါတိ၊ နဝေါဟူသည်ကား၊ အပရိပုဏ္ဏံ ပဉ္စဝသော၊ ငါးဝါ
မပြည့်သေးသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ နဝေါနာမ၊ နဝမည်သည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ ပဉ္စဝဿတော၊ ငါးဝါရသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မဇ္ဈိမော၊ မဇ္ဈိမမည်၏၊
ဒသဝသတော၊ ဆယ်ဝါရသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ထေရော၊ မထေရ်မည်၏၊
အပရောနယော၊ နည်းတပါးကား၊ အပရိပုဏ္ဏံ ဒသဝသော၊ မပြည့်သော
ဆယ်ဝါရှိသောရဟန်းကား၊ နဝေါ၊ နဝမည်၏၊ ဒသဝသတော၊ ဆယ်ဝါ
ရသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ အစပြု၍၊ မဇ္ဈိမော၊ မဇ္ဈိမမည်၏၊ ဝိသတိဝသတော၊
ဝါနှစ်ဆယ်ရသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ထေရော၊ မထေရ်မည်၏၊ တေသံ၊ ထို
နဝထေရ်မဇ္ဈိမတို့တွင်၊ အဟံ၊ ငါကား၊ နဝေါတိ၊ ရဟန်းသစ်-ရဟန်းငယ်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ နဝေါပိ၊ ရဟန်းသစ်-ရဟန်းငယ်သည်
လည်း၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းငယ်သည်၊ သတ္တဋ္ဌဝဿကာလံ၊ ခုနစ်
နှစ်-ရှစ်နှစ်-အရွယ်ကာလကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ တေရသဒ္ဓါဒသဝဿာနိ
တဆဲ့သုံးဝါ-တဆဲ့လေးဝါတို့ပတ်လုံး၊ သာမဏေရတာ၊ ဝနေဝ၊ သာမ
ဏေ၏အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အတိက္ကမန္တော၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ဗိရုပဗ္ဗဇိ
တော၊ ဗိရုပဗ္ဗဇိတမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံပန၊ ငါမူကား၊ အပိရ
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်-မကြာမြင့်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
ဣမံဓမ္မဝိနယန္တိ၊ ဣမံဓမ္မဝိနယံဟူသည်ကား၊ ဣမံဓမ္မဉ္စ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမံဝိနယဉ္စ၊ ဤဝိနည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧတံဥဘယံပိ၊
ဤဓမ္မဝိနယနှစ်ပါးသည်လည်း၊ သာသနသောဝ၊ သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်း
ဖြင့်ရေတွက်အပ်သော-ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဓမ္မဝိနယံဟူသောဝုဒ်၌၊ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဇေ
ဝိဇ္ဇကာနိ၊ နှစ်ပါးသောဝိဇ္ဇကတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊
ဝိနယေန၊ ဝိနယသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝိနယဝိဇ္ဇကံ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိဝိဇ္ဇကေဟိ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံတို့ဖြင့်၊ ပကာ
သိတံ၊ ပြအပ်သော၊ ပဋိပတ္တိံ၊ ပဋိပတ်အကျင့်ကို၊ အရနာ၊ မကြာမြင့်သေး
လျှင်၊ အာဂတော၊ ရောက်သည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
မဟေသက္ခာဟိတိ၊ မဟေသက္ခာဟိဟူသည်ကား၊ မာရပရိဝါရာဟိ၊ ဗျား

၁၁၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သောအခြံအရံရှိကုန်သော။ ဟိ။ ဆိုသင့်၏။ ဧကကဿ။ တပါးတပါးသော
 ဒေဝရုံညော။ နတ်မင်းအား။ ကောဓိုသတံပိ။ ကုဓေ အရာသည်လည်း။ ကော
 ဓိုသဟသတံပိ။ ကုဓေ အထောင်သည်လည်း။ ပရိဝါရော။ ခြံရံသည်။ ဟော
 တိ။ ဖြစ်၏။ တေ။ ထိုနတ်မင်းတို့သည်။ အတ္တာနံ။ မိမိကိုယ်ကို။ မဟန္တေဋ္ဌာ
 နေ။ မြတ်သောအရာ၌။ ဥပေတွာ။ ထား၍။ တထာဂတံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ပဿန္တိ။ ဖူးမြင်ကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုနတ်မင်းတို့ဖူးမြင်ရာ၌။ မာတုဂါမဇာတိ
 ကာနံ။ မာတုဂါမဇာတ်ရှိကုန်သော။ အပ္ပေသက္ခာနံ။ နည်းသောသုန်းကံ
 အခြံအရံရှိကုန်သော။ အဗ္ဗာဒိသာနံ။ ငါတို့ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သောနတ်
 မိန်းမတို့အား။ ဩကာသော။ မေးလျှောက်ခွင့်သည်။ ကုတော။ အဘယ်မှာ
 ရပါအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤအနက်သဘောကို။ ဒေသတိ။ ပြု၏။ မယဗ္ဗိအာဂန္တေ
 ယျာမာတိဣဒံ။ မယဗ္ဗိအာဂန္တေယျာမဟူသော ဤစကားကို။ သာဒေဝ
 တာ။ ထိုနတ်သမီးသည်။ စက္ကဝါဠံ။ စကြာဝဠာတိုက်ကို။ ပူရေတွာ။ ပြည့်
 စေ၍။ ပရိသာ။ ပရိသတ်သည်။ နိသိန္နာ။ စည်းဝေးနေသည်။ သစေပိဟော
 တိ။ အကယ်၍ဖြစ်လျှင်မူလည်း။ မဟာတိယာ။ ကြီးကျယ်သော။ ဗုဒ္ဓပီတိယာ
 ရှေ့မှောက်ဘုရားထံ-လှုပ်ချန်မြဲတမ်း-ခရီးလမ်းဖြင့်။ သတ္ထု။ ဘုရားသခင်
 ၏။ သန္တိကံ။ အထံတော်သို့။ ဂန္တု။ ရောက်ခြင်းငှါ။ လာတိ။ ရ၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဥတွာ။ သိ၍။ အာဟာ။ ဆို၏။ ပုစ္ဆဘိက္ခု။ ပုစ္ဆဘိက္ခုတိ။ ပုစ္ဆဘိက္ခု
 ပုစ္ဆဘိက္ခုဟူသည်ကား။ ထိရကရဏာဝသေန။ မြဲမြံစွာ ပြုခြင်း၏အစွမ်း
 အားဖြင့်။ အာမေဋိတံ။ အာမေဋိတ်ကို။ ကတံ။ ပြုအပ်၏။ အက္ခေယျသည်
 နောတိဧတ္ထ။ အက္ခေယျသည်နောဟူသောဤပါဠိ၌။ ဒေဝေါ။ နတ်။ မနုဿော။
 လူ။ ဂဟဋ္ဌော။ အိမ်ရှင်။ ပဗ္ဗဇိတော။ ရဟန်း။ သက္ကော။ သတ္တဝါ။ ပုဂ္ဂလော။
 ပုဂ္ဂိုလ်။ တိသော။ တိသာ။ ဗုသော။ ဗုဿ။ ဣတိအာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော
 နယေန။ နည်းဖြင့်။ အက္ခေယျတော။ ဟောအပ် ကြားအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ သဗ္ဗေသံ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ အက္ခာနာနံ။ အက္ခာနဟုဆိုအပ်ကုန်
 သော။ သဗ္ဗာသံ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကထာနံ။ စကားတို့၏။ ဝတ္ထုတူတ
 တော။ တည်ရာအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောအားဖြင့်။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ။ ခန္ဓာငါးပါး
 တို့ကို။ အက္ခေယျာတိ။ အက္ခေယျတို့ဟူ၍။ ပုစ္ဆန္တိ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သက္ကော။
 သတ္တဝါ။ နရော။ သတ္တဝါ။ ပေါသော။ သတ္တဝါ။ ပုဂ္ဂလော။ ပုဂ္ဂိုလ်။ ဣတ္ထိယော
 မိန်းမ။ ပုရိသော။ ယောကျ်ား။ ဣတိဧဝံသညာ။ ဤသို့သတ္တနရစသောအ
 မည်သညာသည်။ ဧတေသံ။ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိ။ ထို
 ကြောင့်။ သညိနော။ သညိနောမည်ကုန်၏။ အက္ခေယျ။ အက္ခေယျဟုဆိုအပ်

သောခန္ဓာငါးပါး၌။ ဧဝံသညိနော။ ဤသို့သတ္တနရစသော အမည်သညာ
 ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အက္ခေယျသညိနော။ အက္ခေယျသညိနောမည်
 ကုန်၏။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌။ သတ္တဝုပ္ပလာဒိသညိ
 နော၊ သတ္တဝါပုဂ္ဂိုလ်စသည်အမည်ရှိကုန်သော။ ဣတိအပမံ၊ ဤသည်ကား။
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အက္ခေယျသ္မိံ ပတိဋ္ဌိတာတိ၊ အက္ခေယျသ္မိံ ပတိဋ္ဌိ
 တာဟူသည်ကား။ ပဉ္စသုခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌။ အဋ္ဌာဟာကာရေဟိ၊
 ရှစ်ပါးကုန်သောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့။
 ရက္ခော၊ တပ်သောသူသည်။ ရာဂဝသေန၊ ရာဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိ
 တော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဋ္ဌော၊ ဗျက်ဆီးတတ်သောသူသည်။
 ဒေါသဝသေန၊ ဒေါသ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ မုဋ္ဌော၊ တွေဝေသောသူသည်။ မောဟဝသေန၊ မောဟ၏အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရမဋ္ဌော၊ ဖွားသော
 အားဖြင့်သုံးသပ်သောသူသည်။ ဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိ
 တော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထာမဂတော၊ အားအစွမ်းသို့ရောက်
 သောသူသည်။ အနုသယဝသေန၊ အနုသယ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိ
 တော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိနိဗန္ဓော၊ ဖွဲ့အပ်သောသူသည်။ မာန
 ဝသေန၊ မာန၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အနိဋ္ဌင်္ဂတော၊ မဆုံးမဖြတ်နိုင်ခြင်းသို့ ရောက်သောသူသည်။ ဝိစိကိန္တာ
 ဝသေန၊ ဝိစိကိန္တာ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝိက္ခေပဂတော၊ ယုံလွင့်ခြင်းသို့ရောက်သောသူသည်။ ဥဒ္ဓစ္စဝသေန၊
 ဥဒ္ဓစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အက္ခေ
 ယေပရိညာယာတိ၊ အက္ခေယေပရိညာယဟူသည်ကား။ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာ
 ငါးပါးတို့ကို။ ဝီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပရိညာဟိ၊ ပရိညာတို့ဖြင့်။ အပရိ
 ဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြားလျက်မသိမူ၍။ ယောဂမာယန္တိ မစ္စုနောတိ၊ ယောဂမာ
 ယန္တိ မစ္စုနောဟူသည်ကား။ မစ္စုနော၊ သေမင်း၏။ ယောဂံ၊ အစီးအပွားသို့။
 ပယောဂံ၊ တိုက်တွန်းအပ်သောအရာသို့။ ပက္ခေပံ၊ ထိုထိုဘဝစသည်တို့၌
 ပစ်ချအပ်သော အရာသို့။ ဥပက္ခေပံ၊ ထိုထိုဂတိစသည်တို့၌ အဆင့်ဆင့်
 ပစ်ချအပ်သောအရာသို့။ အတ္တန္တရံ၊ အာဏာစက်တွင်း-နို့ ရာအတွင်းသို့။
 အာဂန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ မရဏဝသံ၊ သေမင်း၏အလိုနိုင်ငံသို့။ ဂစ္ဆန္တိ
 ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအပမံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဣမာယဂါထာယ၊ အက္ခေယျသညိနောစသောဤဂါထာဖြင့်။ ကာလိကာ၊

၁၁၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

မြင့်ကြာနောက်ပြီးရောက်ခြင်းရှိ၍-ကာလိကဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမာ၊ ကာ
မတို့ကို၊ ကလိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပရိညာယာဟိ၊ ပရိညာယဟူသည်
ကား၊ ဥာတပရိညာ၊ ဥာတပရိညာ၊ တိရုဏ ပရိညာ၊ တိရုဏ ပရိညာ၊
ပဟာနပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ဣမာဟိ ပရိညာဟိ၊ ဤပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြားလျက်
သိ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောပရိညာတို့တွင်၊ ဥာတပရိညာ၊ ဥာတပရိညာ
သည်၊ ကာမာ၊ အဘယံနည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ရူပက္ခန္ဓာ၊
ရူပက္ခန္ဓာ၊ (ပ) အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊
ဣမာနိ၊ ဤရူပနသဘာဝသည်တို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုရူပက္ခန္ဓာသည်တို့
၏၊ လက္ခဏာရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန ပဗ္ဗေဒနာနိ၊ လက္ခဏာရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဗ္ဗေဒန
တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ ပရိဇာနာဟိ၊ ပိုင်းခြား
၍သိ၏၊ အယံ၊ ဤပရိညာသည်၊ ဥာတပရိညာ၊ ဥာတပရိညာမည်၏၊ တိရု
ဏပရိညာ၊ တိရုဏပရိညာသည်၊ ကာမာ၊ အဘယံနည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤ
သို့ရုပ်-နာမ် တရားတို့ကို-လက္ခဏာ ရသ စသော အားဖြင့်-သိခြင်းကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမရှိသောအား
ဖြင့်၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ ရောဂတော၊ အနာရောဂါအားဖြင့်၊
ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဣ၊ စတ္တာလိသာယ၊ လေးဆဲ့နှစ်ပါးသော၊ အာ
ကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ တိရေဟိ၊ နှိုင်းချိန်ရံစမ်းနှိုင်း၍၊ အယံ၊ ဤ
ပရိညာသည်၊ တိရုဏပရိညာ၊ တိရုဏ ပရိညာမည်၏၊ ပဟာနပရိညာ၊
ပဟာနပရိညာသည်၊ ကာမာ၊ အဘယံနည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ခန္ဓာနှစ်ပါးတို့ကို
လေးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ တိရုဟိတွာ၊ နှိုင်းချိန်ရံစမ်း၍၊ အဂ္ဂ
မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ ဆန္ဒ
ရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏၊ အယံ၊ ဤပရိညာသည်၊ ပဟာနပရိ
ညာ၊ ပဟာနပရိညာမည်၏၊ အက္ခာတာရံနမညတိတိ၊ အက္ခာတာရံနမည
တိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဟိပရိညာဟိ၊ သုံးပါးသော-ပရိညာတို့
ဖြင့်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ ပရိဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြားလျက်သိ၍၊ ဧဏာ
သဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အက္ခာတာ
ရံ၊ ဟောကြားအပ်-ဆိုအပ်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နမညတိ၊ မရှုမမြင်၊
ကမ္မဝသေန၊ ကံနှင့်စပ်သဖြင့်၊ ကာရကံ၊ ပြီးစေတတ်သော-သာဓနကို၊
အက္ခာတာရန္တိ၊ အက္ခာတာရံဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အက္ခာတာဗ္ဗံ၊ ဟော
ကြားအပ်သော၊ ကလေတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နမညတိ

နပဿတိ၊ မဂ္ဂမမြင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့၊ အက္ခာတဗ္ဗံ၊ ဟောကြားအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုပြားအံ့၊ တိဿေသတိဝါ၊ တိဿဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဖုဿေသတိဝါ၊ ဖုဿဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယေနကေန္တမိ၊ အမှတ်မရှိ-တံပါးပါးသော၊ နာမေနဝါ၊ အမည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂေါတ္ထေနဝါ၊ အနွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပကာသေတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏၊ တဗ္ဗိတဿနဟောတိတိ၊ တဗ္ဗိတဿနဟောတိဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ တဿဒိဏာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာအား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယေနနံဝဇ္ဇာတိ၊ ယေနနံဝဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ယေန၊ အကြင်ဒိဗ္ဗိတဏှာစသောအကြောင်းဖြင့်၊ နံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊ ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်၊ ရတ္တော၊ တပ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဒေါသေန၊ ဒေါသဖြင့်၊ နုဗ္ဗော၊ ဖြစ်မှား၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ မောဟေန၊ မောဟဖြင့်၊ မုဠော၊ တွေဝေ၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ တဿဒိဏာသဝဿ၊ ထိုကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသောရဟန္တာအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဗေဒိဇာနာသိဝဒေဟိတိ၊ သဗေဒိဇာနာသိဝဒေဟိဟူသည်ကား၊ သဗေ၊ အကယ်၍၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒိဏာသဝံ၊ ရဟန္တာကို၊ ဇာနာသိ၊ သိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဇာနာမိတိ၊ ငါသိ၏ဟု၊ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော၊ နောစေဇာနာသိ၊ အကယ်၍-မသိသည် ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မသိသည်ရှိသော်၊ နဇာနာမိတိ၊ ငါမသိဟူ၍၊ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော၊ ယက္ခိတိ၊ ယက္ခိဟူသည်ကား၊ ဒေဝတံ၊ နတ်သမီးကို၊ အာလပန္တော၊ ခေါ်တော်မူလို၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါယာယ၊ အက္ခေယျံ၊ စပရိညာယစသောဤဂါယာဖြင့်၊ သန္တိဗ္ဗိကော၊ သန္တိဗ္ဗိကဟုဆိုအပ်သော၊ နဝရိဓော၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ လောကုတ္တရဓမ္မော၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သာဓုတိ၊ သာဓုဟူသောပုဒ်သည်၊ အာယာစနတ္ထေ၊ တောင်းပန်ခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ယောမညတိတိ၊ ယောမညတိဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သမော၊ အမျိုးစာတ်စသည်ဖြင့်တူ၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝိသသိ၊ ထူးသောအမျိုးစာတ်အစရှိသဖြင့်မြတ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ နိဟိနော၊ အမျိုးစာတ်အစရှိသည်ဖြင့်-ယုတ်နိမ့်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ မညတိ၊ ဖြတ်ထင်၏၊ ဧတေန၊ ဤယောမညတိ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါကား၊ သေ

၀၁၈ သင်္ဂါထာဝံဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ယေျာ၊ မြတ်သည်။ အသွိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသဖြင့်။ တယော၊
တယော၊ သုံးပါးသုံးပါးကုန်သော။ မာနာ၊ မာန်တို့ကို။ ဂဟိတာဝ၊ ယူအပ်
ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေသု၊ ထိုသေယျမာန်စသော-သုံးပါးသော
မာန်တို့ကို။ ဂဟိတေသု၊ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နဝမာနာ၊ ကိုးပါးကုန်
သောမာန်တို့ကို။ ဂဟိတာဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ သောပိဝဒေထတေနာတိ၊ သောပိဝဒေထတေနဟူသည်ကား။ သော
ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပေယ်အပ်သော-မညနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေနောမော
နေန၊ ထိုသေယျမာန်စသော-ကိုးပါးသောမာန်ဖြင့်သာလျှင်။ ယေနကေနပိ၊
တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ တွံ၊ သင်သည်။
မံ၊ ငါ့ကို။ ကေန၊ အဘယ်အားဖြင့်။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်သနည်း။ ဇာတိယာ၊
အမျိုးဇာတိ အားဖြင့်။ ပါပုဏ္ဏာတိကိ၊ ရောက်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့
မဟုတ်။ ဝေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်။ ပါပုဏ္ဏာတိကိ၊ ရောက်သလော။
ကုလပဒေသေန၊ အမျိုးကို-ညွှန်ခြင်းအားဖြင့်။ ပါပုဏ္ဏာတိကိ၊ ရောက်
သလော။ ဝဇ္ဈပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်းအရေ-ပြေပြစ်လှပသော အဖြစ်
အားဖြင့်။ ပါပုဏ္ဏာတိကိ၊ ရောက်သလော။ ဗာဟုသစ္စေန၊ အကြားအမြင်
များသည်အဖြစ်အားဖြင့်။ ပါပုဏ္ဏာတိကိ၊ ရောက်သလော။ ဓုတဂုဏေန၊
ဓုတင် ကုန်အောင်-ကျင့်ဆောင် အားသစ်-ကျေးဇူးနှစ်ဖြင့်။ ပါပုဏ္ဏာတိ
ကိ၊ ရောက်သလော။ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤ
သို့။ ဣမာယာပိ ဥပစုဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏ ရှေးဖြစ်သော-ထက်ဝက်ဖြင့်
လည်း။ ကာလိကာ၊ ကာလိကဖြစ်သော။ ကာမာ၊ ကာမတို့ကို။ ကလိတာ၊
ဆိုအပ်ကုန်၏။ တိသုဝိဓာသုတိ၊ တိသုဝိဓာသုဟူသည်ကား။ တိသု၊ သုံး
ပါးကုန်သော။ မာနေသု၊ မာန်တို့ကြောင့်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကေဝိဓေနဂ္ဂပ
သင်္ဂဟောတိ အာဒိသု၊ ကေဝိဓေန-ဂ္ဂပသင်္ဂဟော ဤသို့အစရှိသော ခန္ဓ
ဝိဘင်းပါဠိတို့၌။ ကောဋ္ဌာသော၊ အဖို့အရကို။ ဝိဓေတိ၊ ဝိဓဟူ၍။ ဝုတ္တော၊
ဆိုအပ်၏။ ကထံဝိဓံသိလဝန္တံ ဝဒန္တိ၊ ကထံဝိဓံပညဝန္တံ ဝဒန္တိ တိအာဒိသု၊
ကထံဝိဓံ သိလဝန္တံ ဝဒန္တိ - ကထံဝိဓံ ပညဝန္တံ ဝဒန္တိ - ဤသို့အစရှိသော
ပါဠိတို့၌။ သဘာဝေါ၊ သဘောကို။ ဝိဓေတိ၊ ဝိဓဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။
ကထံဝိဓံ၊ အဘယ်သို့သောသဘောရှိသောသူကို။ သိလဝန္တံ၊ သိလရှိ
သောသူဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ကထံဝိဓံ၊ အဘယ်သို့သောသ
ဘောရှိသောသူကို။ ပညဝန္တံ၊ ပညာရှိသောသူဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သနည်း။
တိသောဣမာတိက္ခဝေဝိဓာ(ပ) ဟိနေဟမသ္မိ ဝိဓတိတ္ထေ၊ တိသော

ဣမာဘိက္ခဝေဝိဓာ(ပ)ဟိနောဟမသ္မိဝိဓာဟူသောဤပါဠိ၌။ မာနံ၊မာနံကို။
ဝိဓာတိ၊ဝိဓဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဝိဓာ၊မာနံတို့
သည်။ဣမာတိသော။ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာတိသော။ အဘယ်
သုံးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊အဟံ၊ငါသည်။ သေယျော၊မြတ်သည်။ အသ္မိ၊
ဖြစ်၏။ဣတိဝိဓာ၊ဤသေယျမာနံသည်လည်းကောင်း၊အဟံ၊ငါသည်။ သဒိ
သော။ တူသည်။ အသ္မိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိဝိဓာ၊ ဤသဒိသမာနံသည် လည်း
ကောင်း၊အဟံ၊ငါသည်။ ဟိနော၊ယုတ်သည်။အသ္မိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိဝိဓာ၊ဤ
ဟိနမာနံသည်လည်းကောင်း၊ဣဓါဝိ၊ဤအရာ၌လည်း၊မာနောဝ၊မာနကိုသာ
လျှင်။အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏။တေန၊ထိုကြောင့်။ တိသုဝိဓာသုတိတိသု
မာနေသုတိ၊တိသုဝိဓာသုတိတိသုမာနေသုဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ငါဆိုအပ်သတည်း။
အဝိကမ္မမာနောတိ။ အဝိကမ္မမာနော ဟူသည်ကား။ သောပုဂ္ဂလော၊ထို
မပယ်အပ်သော-ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။သင်္ခပတော၊အကျဉ်းအား
ဖြင့်၊တိသု၊သုံးပါးကုန်သော၊ဝိတ္ထာရတော။ အကျယ်အားဖြင့်၊နဝသု၊ကိုး
ပါးကုန်သော၊ဧတေသုမာနေသု။ ထိုမာနံဟူသောအကြောင်းတို့ကြောင့်၊
နကမ္ပတိနစလတိ။ မတုန်လှုပ်။ သမောဝိသေသိတိနတဿ ဟောတိတိ။
သမောဝိသေသိတိ-နတဿဟောတိဟူသည်ကား။ ပဟိနမာနဿ၊ပယ်
အပ်ပြီးသောမာနရှိသော၊တဿနိဏာသဝဿ၊ထိုရဟန္တာအား။ အဟံ၊
ငါသည်။သဒိသောတိဝါ၊တူ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ သေယျာတိဝါ၊မြတ်
၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဟိနောတိဝါ၊ယုတ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ နဟော
တိ၊မဖြစ်၊ဣတိ၊ဤအနက်သဘောကို၊ဒသေတိ၊ပြု၏။ ပစ္ဆိမပဒံ၊သစေဝိ
ဇာနာသိစသော-နောက်ပုဒ်သည်။ဝုတ္တနယမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ
သည်သာလျှင်တည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ ဣမာယဝိဉ္ဇပနဂါယယ။ ဤဂါထာ၏
နောက်ဖြစ်သော-ထက်ဝက်ဖြင့်လည်း၊နဝေဝိဓော၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊
သန္တိဋ္ဌိကော၊သန္တိဋ္ဌိကဟုဆိုအပ်သော၊လောကုတ္တရေဓမ္မော၊လောကုတ္တရာ
တရားကို။ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏။ ပဟာသိသင်္ခန္တိ၊ ပဟာသိသင်္ခန္တိဟူ
သည်ကား။ ပဋိသင်္ခါယောနိသောအာဟာရံ အာဟာရန္တိတိအာဒိသု၊ပဋိ
သင်္ခါယောနိသော-အာဟာရံအာဟာရန္တိ ဤသို့အစရှိသော-ပါဠိရပ်တို့၌။
ပညာ၊ပညာသည်။သင်္ခါတိ၊သင်္ခါဟူ၍။အာဂတာ၊လာ၏။ယောနိသော၊
အသင့်အားဖြင့်၊ပဋိသင်္ခါ၊ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ အာဟာရံ၊အာဟာရရင်း၊
အာဟာရေန္တိ၊သုံးဆောင်ကုန်၏။ အတ္ထိပနကောဝိဂဏကောဝါ မုဒ္ဓိကော
ဝါသင်္ခါယိကောဝါ ယောပဟောတိ ဂင်္ဂါယဝါလုကံဂဏေ တုန္တိဇ္ဈေ။

၁၂၀ သင်္ဂါယောဂဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အတ္ထိပနကောမိ ဂဏကောဝါ မုဒ္ဓိကောဝါသင်္ဂါယိကောဝါယောပဟော
တိ-ဂင်္ဂါယဝါလုကံ ဂဏထုဟူသောဤပါဠိ၌။ ဂဏနာ၊ ရေတွက်ခြင်း
သည်။ သင်္ဂါယိ၊ သင်္ဂါယူ၍။ အာဂတာ၊ လာ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ ဝါလုကံ၊ သဲလုံးကို။ ဂဏထု၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ။ ပ
ဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဂဏကောဝါ၊ ဂဏန်း
ဆရာသည်လည်းကောင်း။ မုဒ္ဓိကောဝါ၊ လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတွက်တတ်
သော-ဆရာသည် လည်းကောင်း။ သင်္ဂါယိကောဝါ၊ အဖို့အားဖြင့်ရေ
တွက် တတ်သော-ဆရာသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိပန၊ ရှိမည်လော၊
သညာနိဒါနာဟိပပဉ္စသင်္ဂါယိအာဒိ၊ သညာနိဒါနာဟိပပဉ္စသင်္ဂါယိသို့
အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ ကောဋ္ဌာသော၊ အဖို့အရသည်။ သင်္ဂါယိ၊ သင်္ဂါ
ယူ၍။ အာဂတာ၊ လာ၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပပဉ္စသင်္ဂါ၊ သံသရာ
ကိုခွဲတတ် ကုန်သော-တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိ-ဟူသော-ပပဉ္စ အရတို့သည်။
သညာနိဒါနာ၊ သညာလျှင်အကြောင်းရှိကုန်၏။ ယာတေသံ တေသံဓမ္မာနံ
သင်္ဂါယမညာတိဇ္ဇေ၊ ယာတေသံတေသံဓမ္မာနံ-သင်္ဂါယမညာဟူသော
ဤပါဠိ၌။ ပဏ္ဏတ္တိ၊ နာမပညတ်သည်။ သင်္ဂါယိ၊ သင်္ဂါယူ၍။ အာဂတာ၊ လာ
၏။ တေသံတေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုတရားတို့၏။ ယာသင်္ဂါ၊ အကြင်အဟံမမ
စသဖြင့်-ဆိုအပ်သောအမည်။ ယာသမညာ၊ အကြင်အဟံမမ စသဖြင့်
ဆိုအပ်သောအမည်။ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း။ အယမေဝ၊ ဤနာမပညတ်
ကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
ပဟာသိသင်္ဂါန္တိ ပဒေသ၊ ပဟာသိသင်္ဂါဟူသောပုဒ်၏။ အယမေဝအဇ္ဈော၊
ဤဆိုလတ္တံ့ သော-အနက်ကိုလျှင်။ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ရတ္တော၊ ရာဂဖြင့်
တပ်သောသူ၊ ဒုဠော၊ ဒေါသဖြင့်ပြစ်မှားသောသူ၊ မုဠော၊ မောဟဖြင့်တွေ
ဝေသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံပဏ္ဏတ္တိ၊ ဤနာမပညတ်ကို။ ဝိဏာသဝေါ၊
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဟာသိ၊ ပယ်၏။ ဇဟိ၊ စွန့်၏။ ပဇဟိ၊ အပြားအား
ဖြင့်စွန့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ နဝိမာနမဇ္ဈဂါတိ၊ နဝိမာနမဇ္ဈ
ဂါဟူသည်ကား။ နဝတေဒံ၊ အကြောင်းထူးအားဖြင့်ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ တိ
ဝိမောနံ၊ သဘာဝသင်္ဂါပအားဖြင့်သုံးပါးအပြားရှိသောမာန်သို့။ နဥပဂတော
မကပ်၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ နိဝါသဠေန၊ ကိန်းနေရာဖြစ်သောသတောကြောင့်
မာတုကုန္တိ၊ အမိဝမ်းကို။ ဝိမာနန္တိ၊ ဝိမာနဟူ၍။ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထို
အမိဝမ်းသို့။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်း
အားဖြင့်။ နဥပဂန္တိ၊ မကပ်လတ္တံ့။ ဣတိပိအတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း။

ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ အနာဂတတ္ထေ၊ အနာဂတ်အနက်၌၊ အတိတဝစနံ
 အတိတ်ဝိဘတ်တည်း။ အန္တိန္ဒြိယံ၊ အန္တိန္ဒြိယဟူသည်ကား၊ သိန္နိ၊ အရိယာ
 မဂ်-သးသန်လျက်ဖြင့်-ခုတ်ဖြတ်ပြီး၊ ဆိန္ဒုဂန္ဓန္တိ၊ ဆိန္ဒုဂန္ဓံဟူသည်ကား။
 စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဂန္ဓေ၊ အနံတို့ကို၊ ဆိန္ဒုတွာ၊ အရိယာမဂ်
 ဥပသင်္ကပ္ပဖြင့်ပယ်ဖျက်၍၊ ဥပသံ၊ တည်သော၊ အနိဗ္ဗန္တိ၊ အနိဗ္ဗံဟူသည်ကား။
 နိဗ္ဗုဏ္ဏံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ နိရာသန္တိ၊ နိရာသံဟူသည်ကား။ နိတ္တဏ္ဍံ၊ တပ်
 ခြင်းတဏှာမရှိသော၊ ပရိယေသမာနာတိ၊ ပရိယေသမာနာဟူသည်ကား။
 ဩလောကယမာနာ၊ ဩညှံရှုအပ်ကုန်သော။ နန္ဒာဂမုန္တိ၊ နန္ဒာဂမုဟူ
 သည်ကား။ နအဓိဂန္တိန္တိ၊ နိဗ္ဗန္တိ၊ မရကုန်၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ဝတ္တမာ
 နတ္ထေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အနက်၌၊ အတိတဝစနံ၊ အတိတ်ဝိဘတ်တည်း။ ဣဝေါ ဟုရုံ
 ဝါတိ၊ ဣဝေါ ဟုရုံဝါဟူသည်ကား။ ဣဝေလောကေဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်း
 ကောင်း၊ ပရုလောကေဝါ၊ တပါးသော-နဂါး ဂဠုန်ပြည်၌လည်းကောင်း။
 သဗ္ဗနိဝေသနေသုတိ၊ သဗ္ဗနိဝေသနေသုဟူသည်ကား။ တယောဘဝါ၊ တ
 ဝသုံးပါး။ စတသောယောနိယော၊ ယောနိလေးပါး၊ ပဉ္စဂတိယော၊ ဂတိ
 ငါးပါး။ သတ္တဝိညာဏဗြဟ္မတိယော၊ ဝိညာဏဗြဟ္မတိခုနစ်ပါး၊ နဝသတ္တဝါသာ၊
 သတ္တဝါသကိုးပါး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေသုရိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဣမေသုသတ္တနိဝေသနေသု၊ ဤသတ္တဝါတို့၏ ဖြစ်ရာဌာနတို့၌၊ ဝေရူပံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိကာသင်္ဂံ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသောရဟန္တာ
 ကို၊ ကာယဿ၊ ဥပါဒိဏ္ဏကန္ဓာ၏။ တေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဥပပဇ္ဇမာနံဝါ၊
 ဖြစ်ဆဲဖြစ်သည်ကို လည်းကောင်း။ ဥပပန္နံဝါ၊ ဖြစ်မြဲဖြစ်သည်ကိုလည်း
 ကောင်း။ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထေ၊ အနက်
 တည်း။ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ သန္တိဗ္ဗိကဟုဆိုအပ်
 သော၊ လောကုတ္တရဓမ္မမေဝ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်၊ ကထေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ဣမဉ္စဂါထံ၊ မဟာသိသင်္ခံစသော-ဤဂါထာကိုလည်း။
 သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ တာပိဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်လည်း။ အတ္ထံ၊ အ
 နက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ သလ္လက္ခေသိ၊ ကောင်းစွာမှတ်မိ၏။ တေနေဝကာရဏေန
 ထိုအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဣမဿခွါဟံဘန္တေတိအာဒိ၊ ဣမဿ
 ခွါဟံဘန္တေဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တတ္ထံ၊ ထို
 ဣမဿခွါဟံစသောစကား၌။ ပါပံနကယိရာတိဂါထာယ၊ ပါပံနကယိရာ
 ဟူသောဂါထာ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဒသကုသလကမ္မပထဝသေနိ၊ ခေယ်
 ပါးသောကုသိုလ်ကမ္မပထတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ကထေဝံ၊ ဆိုခြင်း

၁၂၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဌါ၊ ဝနုတိ၊ သင်္ဃန္တိ၊ အဋ္ဌကိကမဂ္ဂဝသေနိ၊ အဋ္ဌကိကမဂ္ဂိန္တိ၊ အစွမ်းအားဖြင့်
လည်း၊ ကထေတုံ၊ ဆိုခြင်းဌါ၊ ဝနုတိ၊ သင်္ဃန္တိ၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒသကုသ
လကမ္မပထဝသေန၊ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်ကမ္မပထ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဝစသာတိ၊ ဝစသာဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ စကုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊
ဝစီသုစရိတံ၊ ဝစီသုစရိုက်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ မနုဿာတိ၊ မနုဿာဟူ
သောဝုန်ဖြင့်၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ မနောသုစရိတံ၊ မနောသုစရိုက်
ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ကာယေန ဝါ ကိဉ္စနံ သဗ္ဗလောကေတိ၊ ကာယေန ဝါ
ကိဉ္စနံ သဗ္ဗလောကေဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ကာယ
သုစရိတံ၊ ကာယသုစရိုက်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဣမေ၊ ဤဝစီသုစရိုက်စ
သည်တို့သည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒသကုသလကမ္မပထဓမ္မာ၊ ဆယ်ပါး
သောကုသိုလ်ကမ္မပထတရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ ကာမေပဟာယာတိ ဣမိနာ၊ ကာမေပဟာယဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊
ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုခံစားခြင်း၌ ယှဉ်ခြင်း
ကို၊ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပတ်အပ်၏၊ သတိမာသမ္ပဇာနောတိ ဣမိနာ၊ သတိမာသမ္ပ
ဇာနောဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ ဒသကုသလကမ္မပထကာရဏံ၊ ဆယ်ပါး
သောကုသိုလ်ကမ္မပထကို အားထုတ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ သတိ
သမ္ပဇညံ၊ သတိသမ္ပဇည်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဒုက္ခံ န သေဝေထ အနတ္တ
သဗ္ဗိတန္တိ ဣမိနာ၊ ဒုက္ခံ န သေဝေထ အနတ္တသဗ္ဗိတံ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊
အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ၊ ကိုယ်၏ ပင်ပန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကို၊ ပဋိ
သိဒ္ဓေါ၊ ဖြစ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝတာ၊ နတ်သွီးသည်၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါး
ကုန်သော၊ အန္တေ၊ အယုတ်တရားတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ကာရဏေ
ဟိ၊ ကုသိုလ်ဆယ်ပါး တရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတိသမ္ပ
ဇညေဟိ၊ သတိပညာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဒသကုသလ ကမ္မပထဓမ္မေ၊
ဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
တုဋ္ဌေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ကထိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိ
သော်၊ အာဇာနည်၊ သိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ နတ်သွီးဆို၏၊ ပန၊ အဋ္ဌကိက
မဂ္ဂိန္တိ၊ အစွမ်းအားဖြင့်ဆိုသည်ကိုပြုဦးအံ့၊ အဋ္ဌကိကမဂ္ဂဝသေန၊ အဋ္ဌကိက
မဂ္ဂိန္တိ၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထဝစနေ၊ ဂါထာ၏အနက်ကိုဆိုခြင်း၌၊ အယံ၊ ဤ
ဆိုလတ္တံ့သော၊ နယော၊ ဝိတ္ထာရနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တသ္မိံ
ဌာနေ၊ ထိုနတ်သွီး မေးလျှောက်သော ပြဿနာကို ဖြေဆိုတော်မူသော
အရာ၌၊ မဟူတိ၊ များမြတ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်၊

အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏
အဆုံး၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်ဝဏ္ဏိသည၊ ယထာဋ္ဌာနေ၊ တည်မြဲတိုင်းသောနေရာ၌၊
ဌိတာဝ၊ တည်လျက်သာလျှင်၊ ဒေသနာနုသာရေန၊ ဒေသနာတော်ကိုအစဉ်
လျှောက်သဖြင့်၊ ဉာဏံ၊ ကာဝနာဉာဏ်ကို၊ ပေသေတွာ၊ စေ၍၊ သောတာ
ပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊
အဓိဂတံ၊ ရအပ်သော၊ အဋ္ဌကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊
ဒဿန္တိ၊ ပြုလျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါပနကယိရာစသည်အပြားရှိသောဂါထာ
ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါပနကယိရာစသောဂါထာ၌၊ ဝစသတိ၊
ဝစသဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာဝါစာကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူ
အပ်၏၊ မနောပန၊ စိတ်သည်ကား၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တံ၊ မဂ်နှင့်သွဉ်သော၊ ဝိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ကာယေန ဝါကိဉ္ဇနံ သဗ္ဗလောကေတိ၊ ကာယေ
န ဝါကိဉ္ဇနံ သဗ္ဗလောကေဟူသောပုဒ်၌၊ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သမ္မာကမ္မန္တကို၊
ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ အာဇီဝေါပန၊ သမ္မာအာဇီဝသည်ကား၊ ဝါစာ
ကမ္မန္တပက္ခိကတ္တာ၊ ဝါစာကမ္မန္တအဖို့ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂဟိ
တောဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတိမာတိ ဣမိနာ၊
သတိမာဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဝါယာမသတိသမာဓယော၊ သမ္မာဝါယမ
သမ္မာသတိ-သမ္မာသမာဓိတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ သမ္ပဇာနေတိ
ပဒေန၊ သမ္ပဇာနေဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပါ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
သမ္မာသင်္ကပ္ပတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ကာမေပဟာယဒုက္ခံ နသေ
ဝေထာတိပဒန္တယေန၊ ကာမေပဟာယဒုက္ခံ နသေဝေထဟူသောပုဒ်နှစ်ခု
တို့၏အပေါင်းဖြင့်၊ အန္တနုယဝဇ္ဇနံ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါးကို ကြဉ်ခြင်းကို၊
ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဒွအန္တေ၊ ဤအယုတ်တရားနှစ်ပါး
တို့ကို၊ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ အရှင်ဘုရား
တို့သည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ မဇ္ဈိမံပဋိပဒံ၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒ်
အကျင့်မြတ်ကို၊ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ နားတော်
လျှောက်၍၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊ ပန်းနံသစ
သည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လင်္ကျာရစ်-လှည့်သည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ဒသမသုတ်၏အဖွင့်
အပြီးတည်း။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ဣတိယော၊

၁၂၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နန္ဒနဝဂ္ဂေါ၊ နန္ဒနဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၃-သတ္တိဝဂ်၊

၁ သတ္တိဝဂ္ဂသ၊ သတ္တိဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို ဇံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သတ္တိယာတိဇံ၊ သတ္တိယာဟူသောဤစကားကို၊ ဒေသနာသိသံ၊ ဒေသနာတော်ကို အဦး ပြုသောစကားတည်း၊ ဇကတောဓာရာဒိနာ၊ တဖက်အသွားရှိသောလက် နက်စသော၊ သတ္ထေန၊ ဓားလက်နက်ဖြင့်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဩမဇ္ဈောတိ၊ ဩမဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ ပဟတော၊ အောက်သို့ရှေးရှုပြု၍-ထိုးနှိပ်-ခုတ်ဖြတ်ခြင်းတည်း၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ပဟာရာ၊ ထိုးနှိပ်ခုတ်ဖြတ်ခြင်းတို့သည်၊ ဩမဇ္ဈော၊ ဩမဇ္ဈ၊ ဥမ္မဇ္ဈော၊ ဥမ္မဇ္ဈ မဇ္ဈော၊ မဇ္ဈ၊ ဝိမဇ္ဈော၊ ဝိမဇ္ဈ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ဥပရိ၊ ဆင်အစရှိသည်တို့၏အထက်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍ အဓေမုခံ၊ သန်လျက်သွား-ဓားထိုင်သည်ကို-အောက်သို့ ရှေးရှုပြု၍၊ ဒိန္နုပဟာရော၊ ပစ်လွှတ်-ထိုးနှိပ်-ခုတ်ဖြတ် ခြင်းသည်၊ ဩမဇ္ဈော နာမ၊ ဩမဇ္ဈမည်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဥန္တမုခံ၊ အထက်သို့ရှေးရှု ဒိန္နော၊ ပစ်လွှတ်-ထိုးသတ်ခြင်းသည်၊ ဥမ္မဇ္ဈောနာမ၊ ဥမ္မဇ္ဈမည်၏၊ အဂ္ဂဇ္ဈသုဝိ ဝိယ၊ တံခါးကျည်ကဲ့သို့၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ဝုတ်ခြင်းထွင်း၍၊ ဂတော၊ စူးဝင် အောင် ထိုးပစ်ခြင်းသည်၊ မဇ္ဈောနာမ၊ မဇ္ဈမည်၏၊ သေသော၊ ဆိုအပ်ပြီး သည်မှကြွင်းသော၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံထိုးပစ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဝိမဇ္ဈော နာမ၊ ဝိမဇ္ဈမည်၏၊ ဣမသ္မိံ ပနဋ္ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ဩမဇ္ဈော၊ ဩမဇ္ဈကို၊ ဂဟိ တော၊ ယူအပ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုအောက်သို့ရှေးရှု ပြု၍ထိုးနှိပ်-ခုတ်ဖြတ်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗဒါရုဏော၊ အလုံးစုံတို့ထက်ကြမ်း ကြုတ်၏၊ ဒုရုဒ္ဓရသလ္လော၊ ထုတ်နှိုင်းသောပြောင့်ရှိ၏၊ ဒုတ္တိကိန္ဒော၊ အတု ခက်၏၊ အန္တောဒေါသော၊ အတွင်း၌ အပြစ်ဒေါသရှိသည်၊ အန္တောပုဗ္ဗ လောဟိတောဝ၊ အတွင်း၌-သွေး-ပြည်-ချွဲ-ရိက္ခရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ ပုဗ္ဗလောဟိတံ၊ သွေး-ပြည်-အချွဲသည်၊ အနိက္ခမိတွာဝ၊ စီးပို့ သွက်သွက်မထွက်ဘဲလျက်၊ ဝဏမုခံ၊ အမာဝကို၊ ပရိယောနန္ဒိတွာ၊ မြှေး ရှက်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ပုဗ္ဗလောဟိတံ၊ သွေး-ပြည်ကို၊ ဟရိတုကာမေတိ

၁၂၄

ထုတ်ဆောင်လိုသောသူတို့သည်၊ မဇ္ဈေန၊ ညောင်စောင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊
ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ အခေသိရော၊ အောက်သို့ ဦးခေါင်းရှိသည်ကို၊ ကာတဗ္ဗော၊
ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မရဏံဝါ၊ သေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မရဏ
မတ္တံ၊ သေလောက်ရုံမျှသော၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသို့လည်းကောင်း၊ ပါဝုဏာ
တိ၊ ရောက်၏၊ ပရိဗ္ဗဇေတိ၊ ပရိဗ္ဗဇေဟူသည်ကား၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊
ဣမာယဂါထာယံ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ကထေတိ၊ ဆို
သနည်း၊ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သတ္တိယာ၊ တဖက်အသွားရှိသော
လက်နက်ဖြင့်၊ ဩမဗ္ဗုရိသော၊ အောက်သို့ရှေးရှုပြု၍-ထိုးပစ်-ခုတ်ဖြတ်
စူးဝင်အပ်သော-ယောက်ျားသည်၊ သဗ္ဗုဗ္ဗမာနဝဏတိကိန္တာနံ၊ စူးဝင်
ဝှပ်သွားသည့်-မြား-ပြောင်းကို -ခုတ်ခြင်းငှါ-အမာကို-ကုစားခြင်းတို့၏၊
အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဗ္ဗတိ၊ အားထုတ်၏၊ ပယောဂံ
ကြိုးပမ်းခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပရုတ္တမတိ၊ အားခွန်သစ်၏၊ ယထာစ၊
ဥပမာတနည်းလည်း၊ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ခုဿမာနေ၊ မီးလောင်သည်ရှိ
သော်၊ အာဒိတ္တသိရော၊ ပြောင်ပြောင် ထောက်လောင်သော-ဦးခေါင်းရှိ
သောသူသည်၊ တဿ၊ ထိုလောင်သောမီးကို၊ နိဗ္ဗာပနတ္ထာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်း
ငှါ၊ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဗ္ဗတိ၊ အားထုတ်၏၊ ပယောဂံ၊ ကြိုးပမ်းခြင်းကို၊
ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပရုတ္တမတိ၊ အားခွန်သစ်၏၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမရာဂံ၊ ကာမရာဂကို၊
ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အပ္ပမေတ္တာ၊
မေ့လျော့ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤအ
နက်ကို၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုနတ်သားလျှော်ဆိုသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗိန္တေတိ၊ ကြံဆင်ခြင်တော်မူ၏၊ ဣမာယဒေဝတာယ
ဤနတ်သားသည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပမာ၊ ဥပမာကို၊ ဒဠံ၊ ကတွာ၊ မြဲစွာ
ပြု၍၊ အာနိတာ၊ ဆောင်အပ်၏၊ ပရိတ္တကံ၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်သော၊ အတ္တံ
ပန၊ အနက်ကိုကား၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဌိတာ၊ တည်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာသော၊
ဤနတ်သားသည်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ကထေန္တိဝိ၊ ဆိုသည်မူလည်း၊ ကာမ
ရာဂဿ၊ ကာမရာဂ၏၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနမေဝ၊ ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာနကိုသာလျှင်၊
ကထေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ယာဝစ၊ အကြင်ရှေ့လောကလည်း၊ ကာမရာဂေ၊ ကာမ
ရာဂကို၊ မဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ နသမုဋ္ဌာနိယတိ၊ အကြွင်းမဲ့မပယ်
မနုတ်အပ်၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ အနုဗန္ဓောဝ၊ အစဉ်တစိုက်-လိုက်
လျက်၊ ဖွဲ့သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဏမေဝဩပဋ္ဌံ၊

၁၂၆ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အမာဥပမာကိုပင်သျှင်။ ဂဟေတွာယူ၍၊ ပဌမမဂ္ဂဝသေန၊ ပဌမမဂ်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဝိနိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လွန်၍၊ ဒေ
သန္တော၊ ဟောတော်မူလိုရကား၊ နုတ်ပင်ဂါထံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဂါထာ
ကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဒုတိယဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို
ပုရိမာနုဿာရေနေဝ၊ ရှေးဂါထာကို အစဉ်လျှောက် သဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ပဌမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ နာယသန္တံ၊ နာယသံန္တံ-ယသတိ
ဟူသည်ကား၊ ကမ္မံ၊ ကံ၏အကျိုးသည်၊ အယသန္တံ၊ မရောက်သောသူကို၊
ဝိပါကော၊ ဝိပါကဗဿသည်၊ နယသတိ၊ မရောက်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကမ္မ
မေဝ၊ ကံသည်သာလျှင်၊ အယသန္တံ၊ မရောက်သောသူကို၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊
နယသတိ၊ မရောက်၊ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်၏၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အကရတော၊ မပြုသောသူ
အား၊ နကိရိယတိ၊ ကံသည်မပြုအပ်၊ စ၊ အနွယအားဖြင့်ပြဦးအံ့၊ ယသန္တံ၊ ပြု
သောသူကို၊ တတော၊ ထိုပြုသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယသတိ၊ ရောက်စေ
၏၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ယသန္တံ၊ ပြုသောသူကို၊ ဝိပါကော၊ ဝိပါကံသည်၊ ယသတိ၊
ရောက်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကမ္မမေဝ၊ ကံသည်သာလျှင်၊ ယသတိ၊ ရောက်
၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူကို၊ ကရိယတိ၊ ကံ
သည်ပြုအပ်၏၊ ကသ္မာယသန္တံ၊ ယသတိအပ္ပဒုဋ္ဌပဒေါသိနန္တံ၊ ကသ္မာယသန္တံ
ယသတိအပ္ပဒုဋ္ဌ-ပဒေါသိနံ ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယ
သန္တံ၊ မပြုသောသူကို၊ နယသတိ၊ မရောက်၊ ယသန္တံ၊ ပြုသောသူကိုသာ
လျှင်၊ ယသတိ၊ ရောက်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ပြုသောသူကို-အစဉ်လိုက်ခြင်းမပြု
သောသူကိုအစဉ်မလိုက်ခြင်းသည်၊ ကမ္မဝိပါကနံ၊ ကံဝိပါကံတို့၏၊ ဓမ္မ
တာ၊ သဘောတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယော၊ အကြင်သူမိက်သည်။
အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော၊ သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်သော၊ အနက်ဏဿ၊
ကိလေသာမရှိသော၊ နရဿ၊ ပေါသဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အပ္ပဒုဋ္ဌ
ပဒေါသပုဂ္ဂလော၊ မပြစ်မှားအပ်သောရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို-ပြစ်မှားခြင်းရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ယသန္တံ၊ မပြုသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊
တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ ယသတိ၊ ရောက်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ဝိပါကော၊ ဝိပါကံသည်၊ ယသတိ၊ ရောက်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ သော၊
ထိုမပြစ်မှား အပ်သောသူကို-ပြစ်မှားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရဿ၊ သူတ

ပါးအား၊ ဥပစာတံ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကော
 တိဝါ၊ စွမ်းနိုင်သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ မာဝါ၊ မစွမ်းနိုင်သည် မူလည်းဖြစ်
 စေ၊ အနေန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တာပန၊ မိမိကိုယ်ကိုမူကား၊ စတုသု၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ အပါယေသု၊ အပါယ်တုံတို့၌၊ ဋ္ဌမ္ပိတောနာမ၊ ထားအပ်သည်
 မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တမေဝဗာလံပစ္စေတိ၊ ပါပံသုရမောရဇောပဒိုဝါတံဝ-ခိတ္တောတိ၊
 တမေဝဗာလံပစ္စေတိ-ပါပံသုရမောရဇောပဒိုဝါတံဝ-ခိတ္တောဟူ၍၊ အာ
 ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝါတံ၊ လေညာသို့၊ ခိတ္တော၊ ပစ်လွှင့်အပ်သော၊ သုရ
 မောရဇော၊ သိမ်မွေ့သောမြူရှုန်သည်၊ ပစ္စေတိဣဝ၊ ပစ်သောသူကိုသာ
 အစဉ်လာ၏သို့၊ တမေဝဗာလံ၊ ထိုသူမိုက်သို့သာလျှင်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှု
 ကံသည်၊ မစ္စေတိ၊ ကပ်လျက်ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒုတိယသုတ်
 ၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယော၊ တတိယသုတ်၌၊ အန္တောဇေယျတိဂါထာယံ၊ အန္တော
 ဇေယျဟူသောဂါထာ၌၊ အက္ခော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်း
 ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇေယျတိ၊ ဇေယျဟူသောအမည်သည်၊ ဇာလိနိ
 ယာ၊ မိမိ၏အပိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော-ကွန်ယက်ရှိသဖြင့်၊ တဏှာယ၊ တဏှာ
 ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ တိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သာ၊ ထိုတဏှာ
 သည်၊ ချပါဒိသု၊ ချပါရုံအစရှိကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌၊ ဟေဋ္ဌ၊
 ပရိယဝသေန၊ အောက်ထက်စုံဆန်-တပြောင်းပြန်ပြန် ဖြစ်သော အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓပ္ပုနံ၊ တပြောင်း ပြန်ပြန်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သံသိဗ္ဗနဋ္ဌေန၊ ချုပ်စပ်သောသဘောကြောင့်၊ ဝေဠုရမ္မာဒိနံ၊ ဝါးရုံ
 ချုံစသည်တို့၏၊ သာခါ၊ အရက်သည်၊ ဇာလသင်္ခါတာ၊ ကွန်ယက်ဟုဆို
 အပ်သော၊ ဇေယျာယ၊ အမျှင်အရှက်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်
 ဇေယျ၊ ဇေယျမည်၏၊ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ သာဇေယတဏှာ၊ ထိုတဏှာကို၊ သက
 ပရိက္ခာရပရပရိက္ခာရေသု၊ သက်န်း-သပိတ်-စသည်ဆင်-မြင်း-စသည်
 ဟုဆိုအပ်သော- မိမိပရိက္ခရာ-သူတပါး ပရိက္ခရာတို့၌ လည်းကောင်း၊
 သကတ္တဘာဝ ပရတ္တဘာဝေသု၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော-မိမိအတ္တဘော
 သူတပါးအတ္တဘောတို့၌လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနဗာဟိရာယ
 တနေသုစ၊ စက္ခုအစရှိသော-အဇ္ဈတ္တိကာယတန ချပါရုံအစရှိသော-ဗာ
 ဟိရာယတနတို့၌လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 အန္တောဇေယျဗဟိဇေယတိ၊ အန္တောဇေယျ-ဗဟိဇေယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်

၁၂၈ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဤဇေဝံဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာယံ၊ ဖြစ်သော၊ တာယဇေဝံဤသို့၊ ထိုတဏှာသည်၊
ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ဇေဝံဤသို့၊ မြှေးရှက်ချုပ်စပ်အပ်၏၊ ယထာနာမ၊
ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဇေဝံဤသို့၊ ဝါးရုံ၏အမြှေးအရှက်-ကွန်ယက်
ဟူသော အခက်အမိတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဇေဝံဤသို့၊ ဝါးရုံချုပ်
သော-အပေါင်းတို့ကို၊ ဇေဝံဤသို့၊ ချုပ်စပ်မြှေးရှက်အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊
ဇေဝံဤသို့၊ တာယဇေဝံဤသို့၊ ထိုတဏှာဟူသော-အမြှေးအရှက်
သည်၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သတ္တဝါနိကာယသင်္ဂါယောဝဂ္ဂ၊ သတ္တ
ဝါအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါကို၊ ဇေဝံဤသို့၊
မြှေးရှက်အပ်၏၊ သံသိဗ္ဗိတာ၊ ချုပ်စပ်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဇေဝံဤသို့၊
အရာဖြင့်၊ ဇေဝံဤသို့၊ ချုပ်စပ်မြှေးရှက်အပ်၏၊ တံတံဂေါတမ ပုစ္ဆာမိတိ၊
တံတံဂေါတမ-ပုစ္ဆာမိဟူသည်ကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တံ၊ ထိုရှင်ဂေါ
တမကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏၊ ဂေါတမာတိ၊ ဂေါတမဟူ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂေါတမာနု၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ အလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ကောဇ္ဇမံ
ဝိဇေယဇေဝံဤသို့၊ ကောဇ္ဇမံဝိဇေယဇေဝံဤသို့၊ ဟူသည်ကား၊ ဇေဝံဤသို့၊ တေ
ဝေတုကံ၊ ဓာတ်သုံးပါးအပေါင်းကို၊ ဇေဝံဤသို့၊ ချုပ်စပ်မြှေးရှက်၍၊ ဌိတံ၊
တည်သော၊ ဣမံဇေဝံဤသို့၊ ဤအမြှေးအရှက်ကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဝိဇေယ
ယု၊ ဖြေနိုင်ရာသံနည်း၊ ဝိဇေယတုံ၊ ဖြေခြင်းငှါ၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊
သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆာမိ၊ နတ်သားမေးလျှောက်၏၊
အယံ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံ၊ ထိုနတ်သားအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဝိသန္ဓေန္တော၊ ဖြေတော်မူလိုရကား၊ သီလေပတိဋ္ဌာ
ယာတိအာဒိ၊ သီလေပတိဋ္ဌာယ-ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဘုရားဟောတော်မူသောပါဌ၌၊ သီလေပတိဋ္ဌာယာ
တိ၊ သီလေပတိဋ္ဌာယဟူသည်ကား၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီ
လ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤသီလေပတိဋ္ဌာယစသောပါဌ၌၊
ဇေဝံဤသို့၊ တဏှာကွန်ယက်အမြှေးအရှက်ကို-ဖြေဖြတ်ခြင်း တို့ကို၊
ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ အာရန္တန္တော၊ အား
ထုတ်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညံ၊ တပါးကို၊ ပုဋ္ဌော၊
မေးသည်ရှိသော်၊ အညံ၊ တပါးကို၊ နကထေတိ၊ ဖြေတော်မူမူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေဝံဤသို့၊ တဏှာကွန်ယက်
အမြှေးအရှက်ကို-ဖြေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပတိဋ္ဌာဒသနတ္ထံ၊ တည်ရာကိုဖြ

ခြင်း၌၊ ဧတ္တ၊ ဤနတ်သားမေးလျှော်သောအရာ၌၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ကထိတံ၊
 ဖြေတော်မူအပ်၏၊ နရောတိ၊ နရောဟူသည်ကား၊ သတ္တော၊ ဗုဒ္ဓိလုံသည်၊
 သပညောတိ၊ သပညောဟူသည်ကား၊ ကမ္မဇတိဟောတုကပဋိသန္ဓိပညာ
 ယ၊ ဥာဏသမ္ပယုတ်ကုသိုလ်ကံကြောင့်ဖြစ်သော-တိဟိတံပဋိသန္ဓိပညာ
 ဖြင့်၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ စိတ္တံပညဉ္စတာဝယန္တိ၊ စိတ္တံပညဉ္စတာဝယံဟူ
 သည်ကား၊ သမာဓိဉ္စေတ၊ သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနဉ္စေတ၊ ဝိပဿနာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ တာဝယမာနော၊ ပွားစေချက်၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဧတ္တ၊ ဤ
 စိတ္တံပညဉ္စတာဝယံဟူသောပုဒ်၌၊ စိတ္တံသိသေန၊ စိတ်ကို အဦးမူသဖြင့်၊
 အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်
 ကုန်၏၊ ပညာနာမေန၊ ပညာဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊
 ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ အာတာပီတိ၊ အာတာပီဟူသည်ကား၊ ဝီရိ
 ယဝါ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော-လုံးလှိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်
 ၏၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အာတာပနပရိတာ
 ပနဋ္ဌေန၊ လွန်စွာပူပန်စေတတ်သောသဘောဖြင့်၊ အာတာပေါတိ၊ အာတာ
 ပဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓိလုံအား၊ တံ၊ ထိုကိလေသာတို့ကို
 ပူပန်စေတတ်သော-လုံ လဟုဆိုအပ်သော အာတာပသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤဝစနတ္ထကြောင့်၊ အာတာပီ၊ အာတာပီမည်၏၊ နိပကောတိ၊ နိပ
 ကောဟူသည်ကား၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ နေပက္ကံ၊ နေပက္ကဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ တာယ၊ ထိုနေပက္ကဟုဆိုအပ်သောပညာ၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမိနာပဒေန၊ ဤနိပ
 ကောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပါရိဟာရိယပညံ၊ ပါရိဟာရိယပညာကို၊ ဒေသ
 တိ၊ ပြု၏၊ ပါရိဟာရိယပညာနာမ၊ ပါရိဟာရိယ-ပညာမည်သည်၊ အယံ၊
 ဤအခါကား၊ ဥဒ္ဓေသဿ၊ ပါဠိသင်ခြင်း၏၊ ကာလော၊ အချိန်အခါ၊ အယံ၊
 ဤအခါကား၊ ပရိပုစ္ဆာယ၊ အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း၏၊ ကာလော၊ အချိန်အခါ၊
 ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အဘိက္ကမ-စ
 သောကိစ္စခပ်သိမ်းတို့၌၊ ကာရာပိတာ၊ ပြုစေအပ်သော၊ ပရိဟာရိ တဗ္ဗ
 ပညာ၊ သတ္တကသမ္ပဇညစသည်တို့၏-အစွမ်းအားဖြင့်ပိုင်းခြား၍-ဆောင်
 အပ်သောပညာတည်း၊ ဟိ၊ ဆိုထိုက်၏၊ ဣမံသိ ပဉ္စာဗျာကရဏံ၊ ဤပြဿ
 နာကိုဖြေရာ၌၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောပညာတို့တွင်၊ ပဌမာ၊ ငှေးဦးစွာသောပညာသည်၊
 ဇာတိပညာ၊ ဇာတိပညာမည်၏၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သောပညာသည်

၁၃၀ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဝိပဿနာပညာ၊ ဝိပဿနာပညာမည်၏၊ တတိယာ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော
ပညာသည်။ သဗ္ဗကိစ္စ ပရိဏာယိကာ၊ အဘိက္ခမစသော-ကိစ္စခပ်သိမ်း
ကိုသတ္တကသမ္ပဇဉ်စသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်-ပိုင်းခြား၍ဆောင်တတ်
သော၊ ပါရိဟာရိယ၊ ပါရိဟာရိယပညာမည်၏၊ သောဇ္ဈမံဝိဇေယေဇေယန္တိ
သောဇ္ဈမံ ဝိဇေယေ-ဇေယံဟူသည်ကား၊ ဣမေဟိ သီလာဒီဟိ၊ ဤစတု
ပါရိသုဒ္ဓိသီလစသည်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ယုရိသော၊ ယောက်ျား
သည်၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သုနိယိတံ၊ ကောင်းစွာသွေးအပ်
သော၊ သတ္တံ၊ ခေးလက်နက်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ ဝေဇ္ဇု
ဂုဗ္ဗံ၊ ဝါးရုံကို၊ ဝိဇေယျ၊ ချတ်ဖြတ်ရာ၏၊ ဝေမေဝ၊ ဤနည်းတူစွာ၊ သီလေ၊
စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သမာဓိသီလာယ၊ သမာဓိတည်း
ဟူသောကျောက်၌၊ နိသိတံ၊ သွေးအပ်သော၊ ဝိပဿနာပညာသတ္တံ၊ ဝိပဿ
နာပညာဟူသောလက်နက်ကို၊ ဝီရိယဗလပဂ္ဂဟိတေန၊ ဝီရိယဟူသော
အားအစွမ်းသည်ပြီးမြောက်အပ်သော၊ ပါရိဟာရိယပညာဟုတ္တေန၊ ပါရိ
ဟာရိယ-ပညာဟူသော လက်ဖြင့်၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ သဗ္ဗပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊
တံတဏှာဇေယျံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသော-အမြှေးအရှက်ကို၊ ဝိဇေယျ၊
ရွတ်ရှပ်ဖျက်ချေရာ၏၊ သုန္တိန္ဓေယျ၊ ကောင်းစွာဖြတ်ရာ၏၊ သမ္ပဒါလေယျ၊
ကောင်းစွာခွဲရာ၏၊ ဧတ္တာဝတော၊ ဤမျှသော-သီလပတိဋ္ဌာယ စသော
စကားဖြင့်၊ သေခဏှမိ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်၏အရာကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်
မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဇေယျံ၊ တဏှာကွန်ယက်-အမြှေးအရှက်ကို၊ ဝိဇေယျ
တွာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ မဟာဝိဇာသဝံ၊ မြတ်သော
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊ ယေသန္တိ အာဒိ၊
ယေသံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အစ
ရှိသောဂါထာဖြင့်၊ ဇေယျံ၊ တဏှာကွန်ယက်အမြှေးအမှက်ကို၊ ဝိဇေယျတွာ၊
ကောင်းစွာဖြတ်၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဝိဇာသဝံ၊ ရဟန္တာကို၊ ဒေသန္တော၊
ပြပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဇေယျံ၊ တဏှာကွန်ယက်အမြှေးအရှက်၏၊ ဝိဇေယျ
နော၊ ကာသံ၊ ဖြတ်ရာအရပ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ယတ္ထာနာမဉ္စာတိအာဒိ၊ ယတ္ထနာမဉ္စ-ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နာမန္တိ၊ နာမံဟူသည်ကား၊
စတ္တာရော၊ ရွေးပါးကုန်သော၊ အရူပိနော၊ နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့

တည်း။ ပဋိပသညာဝဘေဒံ ဧတ္ထ၊ ပဋိပသညာဝဘေဒံ စဟူသောဤပုဒ်၌၊
ပဋိပသညာဝဘေဒံ၊ ပဋိပသညာနှင့် စပ်သဖြင့်၊ ကာမဘဝေါ၊ ကာမ
ဘဝကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ ရူပသညာဝဘေဒံ၊ ရူပသညာနှင့်စပ်သဖြင့်၊
ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘဝကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ တေသုခီ သု၊ ထိုနှစ်ပါးသော
ဘဝတို့ကို၊ ဂဟိတေသု၊ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘဝသင်္ခေပေန၊ ဘဝ၏
အဖြစ်ဖြင့်-ချုပ်အပ်သည်၏အကြောင်း၊ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘဝကို၊
ဂဟိတောဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠေဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏၊ ဧက္ကေသာဝါစေဇေဓဇာတိဧတ္ထ၊ ဧက္ကေသာဝါစေဇေဓဇာဟူသော
ဤပုဒ်၌၊ တေသုန္နိကာဝဇ္ဇဿ၊ တေသုန္နိကာဝဇ်၏၊ ပရိယာဒိ ယနေဥ္ဃာနေ၊ အ
ကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ဧသေဓဇော၊ ဤတဏှာကွန်
ယက်အမြေးအရှက်သည်၊ ဆိစ္ဆတိ၊ ပြတ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အာဂမ္မ၊
ရောက်၍၊ ဆိစ္ဆတိ၊ ပြတ်၏၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ ဣတိအပံအက္ကော၊ ဤအနက်
ကို၊ ဒသ္မိတော၊ ပြီးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယ
သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄ စတုတ္ထ။စတုတ္ထသုတ်၌။ ယတောယတောတိ။ ယတောယတော
ဟူသည်ကား။ပါပတောဝါ။မကောင်းမှုမှလည်းကောင်း။ ကလျာဏတော
ဝါ။ကောင်းမှုမှလည်းကောင်း။အယံဒေဝတာ။ဤနတ်သားသည်။ ယံကိဗ္ဗိ
တရံတရသော။ ကုသလာဒိဘေဒံ။ကုသိုလ်စသည်အပြားရှိသော။ လော
ကီယံဝါ။လောကီလည်းဖြစ်သော။ လောကုတ္တရံဝါ။လောကုတ္တရာလည်း
ဖြစ်သော။မနော၊စိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ၊ထိုကုသိုလ်စသည်အပြားရှိ
သော-လောကီလောကုတ္တရာဟူသောစိတ်ကို၊နိဝါရေတဗ္ဗမေဝ၊ဖြစ်အပ်
သည်သာတည်း။နဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊မဖြစ်စေအပ်။ဣတိဇေဝံလန္ဗိကာကိရ၊ဤသို့
အယူရှိသတတ်။ သဗ္ဗတောတိ၊ သဗ္ဗတောဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုသူ
တော်ကောင်းသည်။ သဗ္ဗတော၊အလုံးစုံ ကောင်းမကောင်းသောအမှုမှ၊
အထ၊ထိုအခါ၌။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။အယံဒေဝတာ၊ဤနတ်သား
သည်။ အနိယျာနိကာကထံ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက် ကြောင်း-မဟုတ်သော
စကားကို၊ကထေတိ၊ဆိုဘိ၏။ မနောနာမ၊စိတ်မည်သည်။ နိဝါရေတဗ္ဗဝိ၊
ဖြစ်အပ်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဘာဝေတဗ္ဗဝိ၊ပွားစေအပ်သည်လည်း။
အတ္ထိ၊ရှိ၏။အဿာ၊ထိုနတ်သားအား။ ဝိတဇ္ဇိတွာ၊ခွဲဝေ၍၊ဒေသနံ၊ ဒေသ
နာကို၊ဒေသဿာမိ၊ဟောအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိဇ္ဇေတွာ၊ကြံ၍၊ဒုတိယဂါထံ။

၁၃၂ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

နှစ်ခုမြောက်သောဂါထာကို။ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုဒုတိယ
 ဂါထာ၌။ မနောသံယတတ္ထမာဂတန္တိ။ မနောသံယတ္ထ-မာဂတံဟူသည်
 ကား။ သဗ္ဗတော၊ အလုံးစုံသော-ကောင်း မကောင်းသောအမှုမှ။ မနော၊
 စိတ်ကို။ နနိဝါရယေ၊ မမြစ်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ၊ အကြင်စိတ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ တံမနော၊ ထိုစိတ်သည်။ ကတရံ၊ အတယ်နည်း။ ယန္တံ
 မနော၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသောစိတ်ကို။ သဗ္ဗတော၊ ခပ်သိမ်းသော
 အပြားအားဖြင့်။ နနိဝါရေတဗ္ဗံ၊ မမြစ်အပ်သနည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုပြီး
 အံ၊ မနောသံယတတ္ထမာဂတံ၊ မနောသံယတတ္ထမာဂတံဟူသော။ ယတ္ထ၊
 အကြင်ပုဒ်၌။ ယံမနော၊ အကြင်စိတ်သည်။ သံယတဘာဝံ၊ ကောင်းစွာ
 စောင့်ရှောက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ အာဂတံ၊ ရောက်၏။ ဒါနံ၊ အပ္ပကို။
 ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့။ သီလံ၊ သီလကို။ ရက္ခိဿာမိ၊ စောင့်ရှောက်အံ့။ ဣတိ
 အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော။ မနော၊ စိတ်ကို။ နနိဝါရေတဗ္ဗံ၊ မမြစ်အပ်။ အညဒတ္ထ၊ ကော်
 စင်စစ်၊ ဖြူဟေတဗ္ဗံဝဇေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေအပ်၏။ ယ
 တောယတောစပါပကန္တိ၊ ယတော ယတောစ ပါပကံ-ဟူသည်ကား။
 ယတောယတောစ၊ အကြင်အကြင်-အယောနိသောမနသိကာရမှလည်း။
 အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တတောတတောစ၊ ထိုထို
 အယောနိသော-မနသိကာရမှလည်း။ တံ၊ ထိုစိတ်ကို။ နိဝါရေတဗ္ဗံ၊ မြစ်အပ်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-စတုတ္ထသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ စတုတ္ထံ၊
 လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ ကတာဝီတိ၊ ကတာဝီဟူသည်ကား။ စတုဟိ၊
 လေးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂဟိ၊ မဂ်တို့ဖြင့်။ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိ
 ၏။ အဟံဝဒါမိတိ၊ အဟံဝဒါမိစသောစကားဖြင့်။ အယံဒေဝတ၊ ဤနတ်သား
 သည်။ ဝနသဏ္ဍဝါသိနိ၊ တောအုပ်၌စောင့်သောနတ်တည်း။ သာ၊ ထိုနတ်သား
 သည်။ အာရညကာနံ၊ တော၌နေကုန်သော။ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အဟံ
 ဟုဉ္ဇာမိ၊ ငါစား၏။ အဟံနိသိဒါမိ၊ ငါနေ၏။ မမပတ္တော၊ ငါ၏သပိတ်၊ မမစိဝ
 ရံ၊ ငါ၏သင်္ကန်း။ ဣတိအာဒိကထာဝေါဟာရံ၊ ဤသို့စသည်ပြောဆိုသော
 စကားကို။ သုက္ခာ၊ ကြား၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါကား။ ဣမေသိက္ခန္တံ၊ ဤ
 ရဟန်းတို့ကို။ ဝိဏာသဝါတိ၊ ရဟန္တာတို့ဟူ၍။ မညာပိ၊ အောက်မေ့၏။
 ဝိဏာသဝါနဉ္စနာမ၊ ရဟန္တာတို့မည်သည်လည်း။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော။ အတ္တပလဒ္ဓိနိသိတကထာ၊ အတ္တဟူသော အပ္ပကို-ရှိသောစ

ကားသည်၊ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်မည်လော၊ နဟောတိနုခေါ၊ မဖြစ်မည်လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနနတ္ထံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဇေံ၊ ဤသို့ငါဆို၏စသော-အခြင်း အရာ
 ဖြင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ သာမညန္တိ၊ သာမညံဟူသည်ကား၊ လောက
 နိရုတ္တိံ၊ လူတို့ဘာသာစကားကို၊ လောကဝေါဟာရံ၊ လူတို့ဝေါဟာရကို၊
 ကုသလောတိ၊ ကုသလောဟူသည်ကား၊ ခန္ဓာဒီသု၊ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌၊
 ကုသလော၊ လိမ္မဒ်၏၊ ဝေါဟာရမတ္တေနာတိ၊ ဝေါဟာရ-မတ္တေနဟူသည်
 ကား၊ ဥပလဒ္ဓိနိသိတကထံ၊ အတ္တဟူသော-အယူကိုမှီသော စကားကို၊
 ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝေါဟာရဘေဒံ၊ ဝေါဟာရကိုဖျက်ခြင်းကို၊ အကရောန္တော၊
 မပြုဘဲ၊ အဟံမမာတိ၊ အဟံမမဟူ၍၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊
 ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဘုဒ္ဓန္တိ၊ စားကုန်၏၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ နိဝိဒန္တိ၊ နေ
 ကုန်၏၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ပတ္တော၊ သိတ်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဝေါဟာရဘေဒေါ၊ ဝေါဟာရကိုဖျက်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောမိ၊ တစ်စုံတယောက်သော သူသည်၊
 နဇာနာမိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဇေံ၊ ဤသို့ခန္ဓာဘုဒ္ဓန္တိ စသော-အခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ လောကဝေါဟာရေန၊ လူတို့ခေါ်ဆို
 သည့်စကားဖြင့်၊ ဝေါဟာရတိ၊ ခေါ်ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ ယဒိ၊ အကပ်၍၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဒိဋ္ဌိ၏၊ ဝသေန
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ နဝဒတိ၊ မဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ မာနဝသေန၊ မာန၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဝဒတိနုခေါ၊ ဆိုလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊
 ယောဟောတိတိ၊ ယောဟောတိ စသည်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုယောဟောတိစသောဂါထာ၌၊ မာနံနုခေါတိ၊ မာနံနုခေါဟူသည်
 ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မာနံ၊ မာနသို့၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်ရောက်
 ၍၊ မာနဝသေန၊ မာနနှင့်ဝပ်သဖြင့်၊ ဝဒေယျနုခေါ၊ ဆိုရာသလော၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံဒေဝတာ၊ ဤနတ်သားကား၊ ခီဏာ
 သင်္ခ၊ ရဟန္တာကို၊ သမာနံဝိယ၊ မာနရှိသကဲ့သို့၊ ကရောတိ၊ ပြုတိ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံတော်မူ၍၊ ခီဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာအား၊ နဝဝိဇေဝိ၊ ဂေ
 ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ မာနော၊ မာနကို၊ ပဟိနေသတိ၊ ပယ်အပ်
 သတည်းဟု၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုရကား၊ ပဋိဂါထံ၊ ပဟိနမာနသစသော
 ဂါထာတို့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိရူပိတာတိ၊ ဝိရူပိ
 တာဟူသည်ကား၊ ဝိဒ္ဓံ၊ သိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏၊ မာနဂန္ဓဿာတိ၊ မာနဂန္ဓ
 သဟူသည်ကား၊ အထ၊ ထိုရဟန္တာအား၊ မာနဝ၊ မာနကိုလည်းကောင်း၊

၁၃၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိ-ပဌမတွဲ။

ဂန္ဓာစ၊ ဂန္ဓကိုလည်းကောင်း၊ မယတန္တိ၊ မယတံဟူသည်ကား၊ မညနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနဟူသောမညနာကို၊ တိဝိဓံပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနမညနံ၊ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ-မာန-မညနာကို၊ သော၊ ထို ရဟန္တာသည်၊ ဝိတိဝတ္တေအတိက္ကန္တော၊ လွန်မြောက်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်း သောဝုန်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ပဉ္စမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက် သောသုတ်တည်း။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဗုဒ္ဓဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓိတုံ၊ မေးခြင်း ဌာ၊ ကထံစာနေမှုတိ၊ ကထံစာနေမှုဟူသည်ကား၊ ကထံ၊ အတယ်သို့၊ စာ နေယျာမ၊ သိနိုင်ပါကုန်အံ့နည်း၊ ဒိဝါရတ္တိန္တိ၊ ဒိဝါရတ္တိဟူသည်ကား၊ ဒိဝါ စ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တိံ စ၊ ည၌လည်းကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထာတိ၊ တတ္ထ တတ္ထဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ ယတ္ထေဝ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌ သာလျှင်၊ ပဇ္ဇလိတော၊ ထွန်းတောက်ပသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောအာတာတိ၊ သော အာတာဟူသည်ကား၊ သောဗုဒ္ဓါဘာ၊ ဤဘုရားတည်းဟူသောအ ရောင်အလင်းသည်၊ သာ၊ ထိုဘုရားတည်းဟူသော-အရောင် အလင်း သည်၊ ကတမာပန၊ အတယ်နည်းဟူမှုကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့၊ ဥာ ဏာလောကောဝါ၊ မဂ်ဥာဏ်ဟူသော-အရောင် အလင်းသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဝီတိအာလောကောဝါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ဝီတိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကိုယ်မှထွက်သော-အရောင်ဟူသော ဝီတိအလင်းသည် မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ပဿဒါလောကောဝါ၊ ပဿဒ၏အစွမ်းအား ဖြင့် ကောင်းစွာ ဖြစ်သော-အရောင်ဟူသော ပဿဒအလင်း သည်မူ လည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဓမ္မကထာလောကောဝါ၊ တရားဒေသနာဟူသော အလင်းသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဗုဒ္ဓိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ပါတု ဘာဝါ၊ ထင်ရှားဖြစ်သည်မှ၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အသုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ အာလောကော၊ အရောင်အလင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓါဘာနာမ၊ ဘုရားဟူ သော-အရောင်အလင်းမည်၏၊ အယံ၊ ဤဘုရားဟူသော-အရောင်အလင်း သည်၊ အနုတ္တရာ၊ လွန်ကဲ၏၊ သဗ္ဗသေဋ္ဌာ၊ အသုံးစုံသော-အရောင်တို့ထက် မြတ်၏၊ အသဒိသာ၊ ဘုရားဟူသော အလင်းနှင့်တူသောအလင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ဆဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက် သောသုတ်တည်း။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ကုတောသရာနိဝတ္တန္တိတိ၊ ကုတောသရာနိဝတ္တန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဣမေသံသာရသရာ၊ ဤသံသရာတည်းဟူသောမြစ်တို့သည်၊ ကုတော၊ အတပယ်အကြောင်းကြောင့်၊ နိဝတ္တန္တိ၊ နစ်ကုန်ပြန်သနည်း။ ကိံ၊ အတပယ်အရပ်သို့၊ အဝဓမ္မ၊ ရောက်၍၊ နပ္ပဝတ္တန္တိ၊ မစီးကုန်သနည်း၊ နဂါဓတိတိ၊ နဂါဓတိဟူသည်ကား၊ နပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်သနည်း။ အတောတိ၊ အတောဟူသည်ကား၊ အတောနိဗ္ဗာနတော၊ ဤနိဗ္ဗာန်မှ၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ နိခေနဂတံ၊ မြှုပ်ထားအပ်သော၊ မုတ္တဿရာဒိမဟန္တံ၊ ပုလဲပတ္တမြားစသည်များမြတ်သော၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်၊ ဇေတသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဇ္ဇနာ၊ မဟာဇ္ဇနာမည်ကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏရဇတဘာဇနာဒိ၊ ရွှေခွက်-ငွေခွက် အစရှိသော၊ မဟာဘောဂေါ၊ ချားသောအသုံးအဆောင်သည်၊ ဇေတသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဘောဂါ၊ မဟာဘောဂါ မည်ကုန်၏၊ အညမညာဘိဂိဇ္ဈန္တိတိ၊ အညမညာဘိ-ဂိဇ္ဈန္တိ ဟူသည်ကား၊ အညမညံ၊ တယောကံသည်-တယောကံ၏ဥစ္စာကို၊ အဘိဂိဇ္ဈန္တိ၊ ငှေးရှုမက်မောကုန်၏၊ ပတ္တေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ ဝိဟန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏၊ အနုလင်္ကာတာတိ၊ အနုလင်္ကာတာဟူသည်ကား၊ အတိတ္တာ၊ မရောင့်ရဲကုန်၊ အပရိယန္တဇာတာ၊ မဆုံးရှုံးသောသဘောရှိကုန်၏၊ ဥဿုက္ကဇာတေသုတိ၊ ဥဿုက္ကဇာတေသုဟူသည်ကား၊ နာနာကိစ္စဇာတေသု၊ အထူးထူးအပြားပြားသောကိစ္စတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်သေးသောကိစ္စတို့ကို၊ ဥပ္ပာနနတ္ထာယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသောကိစ္စတို့ကို၊ အနုဘဝနတ္ထာယ၊ အဖန်ဖန် ဖြစ်ပွားစေခြင်းငှါ၊ ဥဿုက္ကေသု၊ အားထုတ်လုံ့လကြောင့်ကြပြုကုန်သော၊ ဘဝသောတာ နုဿာရိသုတိ၊ ဘဝသောတာနုဿာရိသုဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋသေသတံ၊ ဝဋ်အယဉ်ကို၊ အနုဿရန္တေသု၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ကုန်သော၊ အနုဿုက္ကာတိ၊ အနုဿုက္ကာ ဟူသည်ကား၊ အဝါဝဋ္ဋာ၊ အားထုတ်လုံ့လ-ကြောင့်ကြမပြုကုန်သော၊ အဝါရန္တိ၊ အဝါရံဟူသည်ကား၊ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမန္နင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ ဝိရာဇိယာတိ၊ ဝိရာဇိယာဟူသည်ကား၊ ဝိရာဇိတွာ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်

၁၃၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သောအနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်-ရှစ်ခုမြောက်
သောသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော သုတ်
တည်း။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ စတုစက္ကန္တိ၊ စတုစက္ကံ ဟူသည်ကား၊ စတု
ဣရိယာပထံ၊ လေးသော-ဣရိယာပုထံရှိသော၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ဣရိယာ
ပထော၊ ဣရိယာပုထံကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ စက္ကန္တိ၊ စက်ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊
အလိုရှိအပ်၏။ နဝဒ္ဓါရန္တိ၊ နဝဒ္ဓါရံ ဟူသည်ကား၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊
ဝဏမုခေဟိ၊ အမာဝတို့ဖြင့်၊ နဝဒ္ဓါရံ၊ မျက်စိစသောအားဖြင့်-ကိုးပါးသော
အဝရှိသော၊ ဝုဏ္ဏန္တိ၊ ဝုဏ္ဏံ ဟူသည်ကား၊ အသုစိပူရံ၊ မစင်ကြယ်သော
ဆံအမွှေးစသောကောဋ္ဌာသတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ လော
ဘေနသံယုတ္တန္တိ၊ လောဘေနသံယုတ္တံ ဟူသည်ကား၊ တဏှာယ၊ တဏှာနှင့်
သံယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ ကထံယာတြာဘဝိဿတီတိ၊ ကထံယာတြာ
ဘဝိဿတီဟူသည်ကား၊ ဇေဂ္ဂပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဇေတဿသရိ
ရဿ၊ ဤကရဇကောယ၏၊ နိက္ခမနံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ ကထံဘဝိဿ
တိ၊ အဘယံသို့ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ မုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ ပရိမုတ္တိ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှ-လွတ်ခြင်းသည်၊ သမတိက္ကမော၊ ကောင်းစွာ လွန်မြောက်ခြင်း
သည်၊ ကထံဘဝိဿတိ၊ အဘယံသို့ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆတိ၊
မေးလျှောက်၏၊ နန္ဒိန္တိ၊ နန္ဒိံ ဟူသည်ကား၊ ဥပနာဟံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ဝုဗ္ဗ
ကာလေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ကောဓော၊ ကောဓမည်၏၊ အပရကာလေ၊ နောက်
ကာလ၌၊ ဥပနာဟော၊ ဥပနာဟမည်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ပဝတ္တဗလဝကောဓံ၊ ဖြစ်သောအားကြီးသောဒေါသကို၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝရတ္တန္တိ၊ ဝရတ္တံ ဟူသည်ကား၊
နန္ဒိံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သောအားဖြင့်-ဖြစ်သောဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ ဝရတ္တဉ္စ၊
ဖွဲ့ချည်သော အားဖြင့်-ဖြစ်သောတဏှာကိုလည်းကောင်း၊ သဟနုက္ကမံ၊
အနုသယနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သန္ဓာနံ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိကိုလည်း
ကောင်း၊ ခေတော၊ ဖြတ်၍၊ ဣတိဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌၊ တဏှာ၊ တဏှာ
သည်၊ ဝရတ္တာ၊ ဝရတ္တမည်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါး
သောဒိဋ္ဌိသည်၊ သန္ဓာနံနာမ၊ သန္ဓာနမည်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣပန၊ ဤ
အရာ၌ကား၊ ပါဠိနိဒ္ဒိဋ္ဌေ၊ ဤသံယုတ်ပါဠိ၌-ပြအပ်ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊
ကိလေသာတို့ကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သောဒိဋ္ဌိစိစိ
ကိစ္ဆာစသောကိလေသာတို့သည်၊ ဝရတ္တာ၊ ဝရတ္တမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ

သို့ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အပြားအားဖြင့်၊ ကိလေသဝ
 ရတ္တန္တ၊ ကိလေသာဟူသော-သားရေလွန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်
 ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣန္ဒာလောသန္တိ၊
 ဣန္ဒာလောသံ ဟူသည်ကား။ ကောယေဝဓမ္မော၊ တခုသော တရား
 သည်ပင်လျှင်၊ ဣန္ဒနဋ္ဌေန၊ လိုချင်တတ်သောသဘောဖြင့်၊ ဣန္ဒာ၊ ဣန္ဒာ
 မည်၏၊ လုန္တနဋ္ဌေန၊ တပ်မက်မောသောသဘောဖြင့်၊ လောဘော၊ လောဘ
 မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပဌရပ္ပတ္တိကာ၊
 အာရုံ၌-ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ဒုဗ္ဗလ၊ အားနည်းသောလောသသည်၊
 ဣန္ဒာ၊ ဣန္ဒာမည်၏၊ အပရာပရပ္ပတ္တိကော၊ အာရုံ၌အဖန်ဖန်ဖြစ်ခြင်းရှိ
 သော၊ ဗလဝါ၊ အားရှိသောတပ်ခြင်းသည်၊ လောဘော၊ လောဘမည်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား။ အလဒ္ဓပတ္တနာ၊ မရသေးသောဝတ္ထုကိုတောင့်တခြင်းသည်၊
 ဣန္ဒာ၊ ဣန္ဒာမည်၏၊ ပဒိုလဒ္ဓဝတ္ထု၊ မြီးရပြီးသောဝတ္ထု၌၊ ဣန္ဒာ၊ လိုချင်ခြင်း
 သည်၊ လောဘော၊ လောဘမည်၏၊ သမူလံတဏှန္တိ၊ သမူလံတဏှံ ဟူ
 သည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာမူလေန၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောမူလဖြင့်၊ သမူလကံ၊ မူလရှိ
 သော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ အဗ္ဗုပ္ပာတိ၊ အဗ္ဗုပ္ပဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊
 အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ နှုတ်၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်၊ ဥက္ကာ
 နတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝ
 မသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ နဝမံ၊ ကိုးရမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဇေတိဇဗ္ဗန္တိ၊ ဇေတိဇဗ္ဗံ ဟူသည်ကား၊
 ဇေတိဝိဂဿ၊ ဇေတိမည်သော-သား၏၊ ဇဗ္ဗာဝိယ၊ မြင်းခေါင်းကဲ့သို့၊
 သုဝဇ္ဇိတဇဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာလုံးသော-မြင်းခေါင်းတော်ရှိတော်မူသော၊
 ကိသန္တိ၊ ကိသံဟူသည်ကား၊ အထူလံ၊ မထူလွန်သော၊ သမသရိရံ၊
 ညီမျှသောကိုယ်တော်ရှိထသော၊ အထဝါ၊ နည်းတပါးကား၊ အာတာပေန
 ဗြိုးခြံသောအကျင့်ဖြင့်၊ ဝိလာတံ၊ မရွှင်မလန်း-ညှိုးနွမ်းသော၊ မာလာ
 ဂန္ဓဝိလေပနေဟိ၊ ပန်း-နံသာ-နံသာပျောင်းတို့ဖြင့်၊ အနုပဗြူဟိတာသရိရံ၊
 ဆင်ရင် လိမ်းကျံသော အားဖြင့်-မပွားစေအပ်သော ကိုယ်တော် ရှိထ
 သော၊ ဣတိဝိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဝိရန္တိ၊
 ဝိရံဟူသည်ကား၊ ဝိရိယဝန္တိ၊ ကြိုးမြတ်သော လုံ့လရှိသော၊ အပ္ပါဟာ
 ရန္တိ၊ အပ္ပါဟာရံဟူသည်ကား၊ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညုတာယ၊
 ခံယူသုံးဆောင်ခြင်းအတိုင်အရှည်ကိုသိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မိတာဟာရံ၊
 လေးလုပ်-ငါးလုပ်-လျော့ယုတ်၍-သုံးဆောင်သော အာဟာရရှိတော်မူ

၁၃၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ထသော၊ ဝါးတနည်းကား၊ ဝိကာလဘောဇနပဋိက္ခေပဝသေန၊ နေတွဲသော
 အခါ၌-ဘောဇနကို-သုံးဆောင်ခြင်းမှ-ကြဉ်သည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊
 ပရိတ္တာဟာရံ၊ နည်းမြတ်သော အာဟာရ ရှိတော် မူထသော၊ အလော
 လုပ္ပန္တိ၊ အလောလုပ္ပံဟူသည်ကား၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေ
 သု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ လောလုပ္ပပိရဟိတံ၊ လျှပ်ပေါ်လေသ်လည်ခြင်းကင်းတော်မူ
 ထသော၊ ဧသ၊ ဤပစ္စည်းလေးပါး၌လေသ်လည်ခြင်းကင်းတော်မူခြင်းသည်
 ရသတဏှာပဋိက္ခေပေါ၊ ရသတဏှာကို-ပယ်ခြင်း သည်သဒ္ဓတည်း၊
 သိဟံဝေကစရံနာဂန္တိ၊ သိဟံဝေကစရံနာဂံဟူသည်ကား၊ ဧကစရံ၊ တစီး
 ချင်းကျက်စားသော၊ သိဟံဝိယ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ဧကစရံ၊ တစီးချင်းကျက်စားသော၊ နာဂံဝိယ၊ ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဂဏဝါသိနော၊ အပေါင်း၌နေကုန်သောသူတို့သည်
 ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကစရာ၊ တယောက်
 ထည်းကျင့်သောသူတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ခြင်းမရှိကုန်၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဧကစရာဝ၊ ကိုယ်တော်ထည်းကျင့်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဂဟိ
 တာ၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖွတ်အပ်၏၊ ပဝေဒိတာတိ၊ ပဝေဒိတာဟူ
 သည်ကား၊ ပကာသိတာ၊ ထင်ရှားပြအပ်ကုန်၏၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်
 ၏၊ ဧတ္ထာတိ၊ ဧတ္တဟူသည်ကား၊ ဧတသ္မိံ နာမဇ္ဈပေ၊ ဤနာမ်ရုပ်တရား၌၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဉ္စကာမဂုဏဝသေန၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ မနေနမေနသဒ္ဓါဖြင့်၊ နာမံ၊ နာမ်ကို၊ ဂဟိတံ၊
 ယူအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဥဘယေဟိ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးတို့ဖြင့်၊ အဝိနိဘုတ္တ
 ဓမ္မေ၊ အဝိနိတ္တောဂ တရားတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာဒိဝသေနပိ၊
 ခန္ဓာငါးပါးစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါရှိ၌၊ ဘုဒ္ဓံ၊ ကာမ
 ဝတ္ထုဟူသောဖြစ်ရာကို၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 ဒသမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်
 တည်း၊ တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သတ္တိဝဂ္ဂေါ၊
 သတ္တိဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၄-သတုလ္လပကာယိကဝဂ်။

၁ သတုလ္လပကာယိကဝဂ္ဂဿ၊ သတုလ္လပကာယိကဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊
 ပဋ္ဌမသုတ်၌၊ သတုလ္လပကာယိကာတိ၊ သတုလ္လပကာယိကာဟူသည်

ကား၊ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ခန္ဓံ၊ တရားကို၊ သမာဓါနံ ဝေသနံ၊ ကျင့်
ထူးဆောက်တည်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥလ္လပေတွာ၊ ပြောဆိုဟော
ကြား၍၊ သက္ခေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သတုလ္လပကာယိကာ၊ သတုလ္လပကာယိကမည်၏၊ တတြ၊ ထိုစကား၌၊
ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ ကိရေ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ သမ္ပဟ
လာ၊ များစွာကုန်သော၊ သမုဒ္ဒဝါဏိဇာ၊ သမုဒ္ဒရာ၌ သွားလာကုန်သော
ကုန်သည်တို့သည်၊ နာဝါယ၊ ထွေသင်္ဘောဖြင့်၊ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာအပြင်သို့
ပက္ခန္တိံ သု၊ လွှင့်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့အား၊ ဝိတ္တသရေဝေဂေန၊
ပစ်အပ်သောမြှားအဟုန်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိယာ၊ ပြေးသွားသော၊ နာဝါယ၊ ထွေ
၏၊ သတ္တမေဒိဝေသ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာ
၏အလယ်၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဥပ္ပါတိကံ၊ ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ပါတု
ဘူတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ မဟာဥဇ္ဈိယော၊ ကြီးစွာသောလှိုင်းတမ်းပိုးတို့သည်၊
ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထလတ်၍၊ နာဝံ၊ သင်္ဘောထွေကို၊ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်၊ ပူရေန္တိ၊
ပြည့်စေကုန်၏၊ နာဝါယ၊ ထွေသည်၊ နိမုဇ္ဈမာနာယ၊ နစ်လုဆဲဖြစ်လတ်
သော်၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ-မိမိ၏၊ ဒေဝ
တာနံ၊ နတ်တို့၏၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ကုန်၍၊ အာယာ
စနာဒိနိ၊ တောင်းပန်ခြင်း စသည်တို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ပရိ
ဒေဝိ၊ ပိုကြွေး၏၊ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဧကော၊ တ
ယောက်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ဘယေ၊ ဘေးရောက်သောအခါ၌၊ ပတိဋ္ဌာ၊ ချမ်းသာ၏
တည်ရာသည်၊ အတ္တိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်
မြင်လတ်သော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိသုဒ္ဓါနိ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော၊ သရ
ဏာနိစေဝ၊ သရဏာဂုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သီလာနိစ၊ သီလတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ယောဂိဝိယ၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့၊ ပလ္လက္ခံ၊ ထက်ထက်
ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ တမေနံ၊ ထိုသူတော်ကောင်း
ကို၊ ဣတရေ၊ အပေါ်ကုန်သည်တို့သည်၊ အဘယကာရဏံ၊ မကြောင့်ခြင်း၏
အကြောင်းကို၊ ဝုတ္တိံ သု၊ မေးကုန်၏၊ သေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းသည်၊ တေသံ
ထိုကုန်သည်တို့အား၊ အဇ္ဈော၊ အိုအမောင်တို့၊ အဟံ၊ ငါကား၊ နာဝံ၊ သင်္ဘော
ထွေသို့၊ အဘိဂ္ဂဟနဒိဝေသ၊ တက်သောနေ့၌၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံ
ဃာအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ သရဏာနိစေဝ၊ သရဏာဂုံတို့ကို
လည်းကောင်း၊ သီလာနိစ၊ သီလတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ခံယူပြီ

၁၄၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘယံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ သာမိ၊ သခင်၊ တောနိ၊ ဤသရဏဂုံ
 သီလတို့သည်၊ အညေသမ္ဘိ၊ တပါးသောလူတို့အားလည်း၊ ကိမ္မနဝတ္တန္တိ၊
 ယူကောင်းပါကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကြကုန်သည် ဤသော်၊ အာမ
 ဝတ္တန္တိ၊ ဩဝံယူကောင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏၊ သာမိ၊ သခင်၊ တေနဟိ၊
 ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ အဋ္ဌကံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့အားလည်း၊ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုသူတော်သည်၊ တေ
 မနုဿေ၊ ထိုလူတို့ကို၊ သတံသတံကတွာ၊ တရာတရာစီပြု၍၊ သတ္တကောဠာ
 သေ၊ ခုနစ်ရတို့ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ပဉ္စသီလာနိ၊
 ငါးပါးသီလတို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တေသု၊ ထိုသူတို့တွင်၊ ပဌမံဇဉ်သတံ
 အစလူတရာသည်၊ ဂေါပ္ပကမတ္တေ၊ မမျက်ပမာဏရှိသော၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊
 ဌိတံ၊ တည်လျက်၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယ လူတရာသည်၊
 ဇာဏုမတ္တေ၊ ပဆစ်ဒူး-ပမာဏမျှသောရေ၌၊ တတိယံ၊ တတိယ လူတရာ
 သည်၊ ကဋ္ဌိမတ္တေ၊ ခါးပမာဏမျှသောရေ၌၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထလူတရာသည်၊
 နာဘိမတ္တေ၊ ချက်ပမာဏမျှသောရေ၌၊ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမလူတရာသည်၊ တန
 မတ္တေ၊ အသားမြတ်ပမာဏမျှသောရေ၌၊ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌလူတရာသည်၊ ဂလပ္ပ
 မာဏော၊ လည်မျိုပမာဏမျှသောရေ၌၊ သတ္တမံ၊ သတ္တမလူတရာသည်၊
 မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ လောဏောဒကေ၊ ဆားငန်ရေသည်၊ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်စဉ်
 ကာလ၌၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ခံယူ၏၊ သော၊ ထိုရှေးသွားဆရာသည်၊ တေသံ၊ ထို
 ခုနစ်ရာသောလူတို့အား၊ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၊ ဧတွာ၊ ပေးပြီး၍၊ ဘုဒ္ဓကံ၊
 သင်တို့အား၊ အညံ၊ သရဏဂုံ သီလမှတပါးသော၊ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာလည်းလျောင်းရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ သီလမေဝ၊ သီလကိုသာလျှင်၊ အာ
 ဝဇ္ဇေထ၊ ဆင်ခြင်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥယျာဇေသိ၊ တိုက်တွန်း၏၊
 တာနိသတ္တပိဇဉ်သတာနိ၊ ထိုခုနစ်ရာသော ကုန်သည်တို့သည်လည်း၊
 တတ္ထ၊ ထိုသမုဒ္ဒရာ၌၊ ကာလံကတွာ၊ သေ၍၊ အာသန္နကာလေ၊ သေခါနီး
 ကာလ၌၊ ဂဟိတသီလံ၊ ယူအပ်သောသီလကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ တာဝတိ
 သတာဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို
 နတ်လားတို့၏၊ စာဠာဝသေနေဝ၊ အပေါင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊
 ဝိမာနာနိ၊ ဝိမာနတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခင်သိမ်းသော
 ဝိမာနတို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ အာစရိယသ၊ ဆရာ၏၊ ယောဇနသတိကံ၊
 ယူဇနာတရာရှိသော၊ သုဝဏ္ဏဝိမာနံ၊ ရွှေဝိမာနသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်၏၊ အဝ

ဝံ-ဒေဝတာသံယုတ်-၄-သုတုတ္ထပကာယိကဝဂ်။ ၁၄၆

သေသာနိ၊ ကြွင်းသော ဗိမာန်တို့သည်။ တဿ၊ ဆိုဆရာ၏။ ပရိဝါရာနိ၊
 အခြံအရံတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သဗ္ဗဟေဗ္ဗိမံ၊ အလုံးစုံတို့အသံယုတ်
 သောဗိမာန်သည်။ ဤဒသယောဇနိကံ၊ တဆဲ့နှစ်ယူစနာရှိသည်။ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ တော၊ ထိုနတ်သားတို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တိက္ခဏေယော၊ ဖြစ်သောဓာ
 န်သလျှင်။ ကမ္ဘံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ အာဝဇ္ဇန္တာ၊ ဆင်ခြင်ကြကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ နိဿာယ၊ ခြံ၍။ သဗ္ဗတ္ထိလာဘံ၊ နတ်စည်းမိပ်
 ကိုရခြင်းကို။ ဥတွာ၊ ဆို၍။ ဂစ္ဆာမတာဝ၊ အလျင်သွားကုန်အံ့။ ဒသ
 ဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိ
 ယဿ၊ ဆရာ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေယျာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ကြံ၍။ မဇ္ဈိမာယာမသမနန္တရေ၊ မဇ္ဈိမယောင်၏အခြားမဲ့၌။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားအထံတော်သို့။ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ တာဒေဝတာ၊ ထို
 နတ်သားတို့သည်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ ဝဏ္ဏာဏာနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကို
 ဆိုခြင်းငှါ။ ဧကေကံဂါထံ၊ တဂါထာစီ။ အဘာသိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထံ၊ ထို
 ဂါထာတို့၌။ သန္တိရေဝါတိ၊ သန္တိရေဝဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာ
 ရှိကုန်သော၊ သပ္ပုရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ ရုကာရော၊
 ရအက္ခရာသည်။ ပဒသန္တိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြု၏။ သမာသေထာတိ၊
 သမာသေထဟူသည်ကား။ သဟ၊ အတူတကွ။ နိသီဒေယျ၊ နေရာ၏။ စ၊
 ဆက်ဦးအံ့။ ဧတံ၊ ဤသမာသေထဟူသောပုဒ်သည်။ ဒေသနာသိသမေဝ၊
 ဒေသနာတော်ကို အဦးပြုခြင်းသာတည်း။ သဗ္ဗဇ္ဈရိယာပထေ၊ အလုံးစုံ
 သောဇ္ဈရိယာပုဂ္ဂိုလ်၌။ သန္တိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သဟ၊
 တကွ။ ကုဗ္ဗေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ဤဗ္ဗေထာတိ၊ ဤဗ္ဗေထဟူသည်ကား။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ သန္တ
 ဝန္တိ၊ သန္တံဟူသည်ကား။ မိတ္တသန္တံ၊ ချစ်ခြင်းပေါင်းတော်ခြင်းကို။ တ
 ဏှာသန္တဝေါပန၊ တဏှာဖြင့်ပေါင်းတော်ခြင်းကိုမူကား။ ကေနမိ၊ တစ်တ
 ယောက်သောသူနှင့်။ သန္တိံ၊ တကွ။ နကာတဗ္ဗေ၊ မပြုအပ်။ မိတ္တသန္တဝေါ၊
 ချစ်ခြင်းပေါင်းတော်ခြင်းကို။ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကေဟိ၊ ဘုရားပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါရဟန္တာသာဝကတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ကာတဗ္ဗေ၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ
 အနက်သဘောကို။ သန္တာယ၊ ရည်၍။ ဧတံ၊ ဤသန္တိဤဗ္ဗေထသန္တံဟူ
 သောစကားကို။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သတန္တိ၊ သတံဟူသည်ကား
 ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရား အစရှိကုန်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။
 သဒ္ဓမ္မန္တိ၊ သဒ္ဓမ္မံ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စသိလဒသသိလစတုသတိပဋ္ဌာနာဒိ

မိမိ ၂ ယ်ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိ-ပဋ္ဌမတွဲ

ဘောဒံ၊ ပဉ္စသီလံ ဒသသီလံ လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်စသည် အပြားရှိ
သော၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ ခြီးပွမ်းအပ်သော တရားကို၊ ဣဒပနု၊ ဤအရေခွဲကား၊ ပဉ္စသီလံ
ငါးပါးသီလကို၊ အဓိဋ္ဌေတံ၊ အလုံ့ရှိအပ်၏၊ သေယျောဟောတိတိ၊ သေ
ယျောဟောတိဟူသည်ကား၊ ဝဗ္ဗိ၊ ပွားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နပါဝိ
ယောတိ၊ နပါဝိယောဟူသည်ကား၊ လာမကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကိဉ္စိ၊ ရိုးစဉ်း
အနည်းငယ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နာညတောတိ၊ နာညတောဟူသည်
ကား၊ ဝါလိကာဒိဟိ၊ သဲလုံးစသည်တို့မှ၊ တေလာဒိနိ၊ ဆီစသော ဝတ္ထုတို့
ကို၊ နလဘတိဝိယ၊ မရအပ်သကဲ့သို့၊ အညတော အန္ဓဗလတော၊ ပညာ
မျက်စိကန်းသော သူမိုက်မှ၊ ပညာပန၊ ပညာမည်သည်ကိုကား၊ နလဘတိ၊
မရကောင်း၊ ပန၊ အန္ဓဗလကား၊ တိလာဒိဟိ၊ နှမ်းလုံးစသည်တို့မှ၊ တေလာ
ဒိနိ၊ ဆီစသည်တို့ကို၊ လဘတိဝိယ၊ ရသကဲ့သို့၊ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့
၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဉ တွာ၊ သိ၍၊ ပဏှိတမေဝ၊ ပညာရှိသူကိုသာလျှင်၊ သေ
ဝန္တောဘဇန္တော၊ မှီဝဲဆည်းကပ်လျက်၊ ပညံ၊ ပညာကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ သောကမဇ္ဈေတိ၊ သောကမဇ္ဈေဟူသည်ကား၊
သောကဝတ္ထုနံ၊ သောက၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
သောကာနုဂတာနံ၊ ရိုးရိမ် ကြောင့်ကြခြင်းသို့ အစဉ် လိုက်ကုန်သော၊
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ မဇ္ဈဂတောပိ၊ အလယ်သို့ရောက်သော်လည်း၊ ဗန္ဓု
လမလ္လသေနာပတိဿ၊ ဗန္ဓုလအမည်ရှိသော-မလ္လစစ်သူကြီး၏၊ ဥပါသိ
ကာပိယ၊ မလ္လိကာမည်သော-သီတင်းသည်မကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စန္ဒီ
စောရသတာနံ၊ ခိုးသားငါးရာတို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊
အရှင် သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေ တပည့်ဖြစ်
သော၊ သံကိစ္စသာမဏေရောပိယစ၊ သံကိစ္စသာမဏေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရသတည်း၊ ဥာတိမဇ္ဈေဝိရောစတိတိ၊ ဥာတိမဇ္ဈေဝိ
ရောစတိဟူသည်ကား၊ ဥာတိဂဏမဇ္ဈေ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့၏အလယ်၌၊
သံကိစ္စထေရဿ၊ သံကိစ္စမထေရ်၏၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေတပည့်
ဖြစ်သော၊ အဓိမုတ္တကသာမဏေရောပိယ၊ အဓိမုတ္တက သာမဏေကဲ့
သို့၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ သော၊ ထိုအဓိမုတ္တကသာမဏေသည်၊ ထေ
ရဿ၊ သံကိစ္စမထေရ်၏၊ ဘာဂိနေယျော၊ နှစ်မသားရင်းသည်၊ ဟောတိ
ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသာမဏေကို၊ ထေရော၊ ဦးရီး
မထေရ်သည်၊ သာမဏေရ၊ သာမဏေ၊ ဇေတော၊ မွေးဖွားခြင်းသည်၊
မဟလ္လကော၊ ကြီးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဝန္တု၊ သွားချေ၊ ဝဿာနိ၊ နှစ်တို့ကို၊

ပုစ္ဆိတွာ၊မေး၍၊ ဧဟိ၊လှာနဲ့တံ၊သင်္ဃကို၊ဥပသမ္ပာဒေဿာမိ၊ ပဉ္စင်းခံအံ၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊သော၊ထိုသာမဏေသည်၊သာဓုတိ၊ကောင်းပါ
 ပြီဆို၍၊ထေရံ၊ဦးရီးမထေရ်ကို၊ဝန္တိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊သပိတ်သက်နိုး
 ကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊စောရ၊အနုဝိယာ၊ခိုးသူတို့နေသောတောအုပ်၏၊ ဩရ
 ဘာဂေ၊ဤဌာတတ်၌၊ ဘဂိနိဝါမံ၊နှစ်မနေသောရွာသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ရောက်၍၊
 ပိဏ္ဍာယစရိ၊ ဆွမ်းခံ၏၊ တံ၊ထိုမောင်သာမဏေကို၊ ဘဂိနိ၊နှစ်မသည်၊
 ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဝန္တိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ဂေဟ၊အိမ်၌၊နိသီဒါပေတွာ၊နေစေ၍၊တော
 စေသိ၊ဆွမ်းကျွေး၏၊သော၊ထိုသာမဏေသည်၊ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ပြီး
 ပြီးသောဆွမ်းကိစ္စရှိသော်၊ဝဿာနိ၊အသက်နှစ်တို့ကို၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊သာ၊
 ထိုနှစ်မကြီးသည်၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ နဇာနာမိ၊ မသိပါ၊မေ၊တပည့်
 တော်မ၏၊မာတာ၊အမိသည်၊ ဇာနာတိ၊သိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 အထ၊ထိုအခါ၌၊ သော၊ ထိုသာမဏေသည်၊ တုမှ၊ အမကြီးတို့သည်၊
 တိဌထ၊နေရပ်ကုန်လော၊အဟံ၊ငါသည်၊ မာတုသန္တိကံ၊အမိ၏အထံသို့၊
 ဂမိဿာမိ၊သွားအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အနုဝိ၊တောအုပ်သို့၊ ဩတိဏ္ဍော၊သက်
 လေ၏၊တမေနံ၊ထိုသာမဏေကို၊ နုရတော၊အဝေးမှ၊ စောရပုရိသော၊ခိုး
 သားတို့သူတို့သည်၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊စောရာနံ၊ခိုးသူတို့အား၊အာရောစေသိ၊
 ကြား၏၊စောရာ၊ခိုးသူတို့သည်၊ သာမဏေရော၊သာမဏေသည်၊ဧကော၊
 တယောက်ချင်း၊အနုဝိ၊တောအုပ်သို့၊ဩတိဏ္ဍောကိရ၊ဝင်သတတ်၊ဂစ္ဆ
 ထ၊သွားကြကုန်၊နံ၊ထိုသာမဏေကို၊အာနေထ၊ဆောင်ကြကုန်လော၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊အာဏာပေတွာ၊စေ၍၊ ဧကစ္စေ၊အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ နံ၊ထို
 သာမဏေကို၊မာရေထ၊သတ်ကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏၊
 ဧကစ္စေ၊အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ဝိဿဇ္ဇေထ၊လွှတ်ကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့
 အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏၊သာမဏေရော၊သာမဏေသည်၊ပိန္နေသိ၊ကြံ၏၊ကိ
 ပိန္နေသိ၊အာဟံသို့ကြံသနည်း၊အဟံ၊ငါကား၊သေခေါ၊သေက္ခဿာဖြစ်၍၊
 သကရဏီယော၊ အလက်မဂ်အလို၊ဌာ-ပြုရာကိစ္စရှိသေး၏၊ ဣမေဟိ၊ဤ
 ခိုးသူတို့နှင့်၊သန္တိ၊တကွ၊ မန္တေတွာ၊စကားဆို၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 သောတ္တိံ၊ချမ်းသာမှုကို၊ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့ကြံပြီး၍၊ စောရဇေ
 ဌကံ၊ခိုးသူကြီးကို၊အာမန္တေတွာ၊ခေါ်၍၊အာဝုသော၊ဒါယကာ၊တေးသင်
 အား၊ ဥပမံ၊နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာကို၊ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊
 ဣမာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊အာတာသိ၊ဆို၏၊အာဝုသော၊စောရဇေဌက၊
 ခိုးသူတို့၏အကြီးဖြစ်သော-ဒါယကာကြီး၊ အဟုအဟောသိ၊ရှေး၌ဖြစ်ကူး

၁၄၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

၏။ အတိတမန္တိနံ။ အတိတ်လွန်ဝေးယခင်ရှေး၌၊ ဗြဟ္မာဝနေ၊ ကြီးကျယ်စွာ
သော၊ အရညတ္ထိံ၊ တောအုပ်၌၊ စေတော၊ မုဆိုးသည်၊ ကုဋ္ဌာနိ၊ ကောက်ကျစ်
သောပိုက်ကွန်စသည်တို့ကို၊ ဩဇနတွာ၊ ထောင်၍၊ နိဝသတိ၊ နေ၏။ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ သော၊ ထိုမုဆိုးသည်၊ ပမ္ပကံ၊ တညင်သားကို၊ အဝဓိံ၊ သတ်ပြီ၊
မိဂပက္ခိနော၊ သားဌက်တို့သည်၊ မတံ၊ သေရလေသော၊ ပမ္ပကဉ္စ၊ ကိုယ်ပင်
မွေးစား၊ တညင်သားကိုလည်း။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဥဗ္ဗိဂါ၊ ကြောက်လန့်
တကြား။ ဣဓ၊ ဤတောအုပ်၌၊ အကိစ္စံ၊ မနေကောင်းသောကိစ္စသည်၊
ပဝတ္တတေ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ကေရတ္တိံ၊ တညဉ့်တည်းသာလျှင်၊
အပ္ပတ္တမု၊ ပျံသွားပြေးလွှားကုန်၏။ တထေဝ၊ ထိုနည်းအတူ သာလျှင်၊
တုဗ္ဗေ၊ သင်ဒါယကာတို့သည်၊ အကိစ္ဆနံ၊ ကြောင့်ကြမရှိသော၊ အဓိမုတ္တံ၊
အဓိမုတ္တမည်သော၊ သမဏံ၊ ရဟန်းကို၊ ဟတ္တံ၊ သတ်၍၊ အဒ္ဓိယာ၊ ခရီး
သွားတို့သည်၊ နာဂမိဿန္တိ၊ မလာလေကုန်လတ္တံ့၊ နေဇာနိ၊ ဥစ္စာမရဆုတ်
ယုတ်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါ
ထာတို့ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ စောရဇေဋ္ဌော၊ ခိုးသားမှူးသည်၊ သဗေဏာ၊
ရဟန်းကား၊ ခေါ်စင်စစ်သစ္စံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်စကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပေ၏၊
အဓိမုတ္တော၊ အဓိမုတ္တသည်၊ အကိစ္ဆနော၊ ကြောင့်ကြသူမဟုတ်၊ အဒ္ဓိယာ၊
ခရီးသွားတို့သည်၊ နာဂမိဿန္တိ၊ မလာကုန်လတ္တံ့၊ နေဇာနိ၊ ဥစ္စာမရဆုတ်
ယုတ်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံအောက်မေ့၍၊
တန္တေ၊ ရှင်သာမဏေ၊ တဝးရှင်သာမဏေ၏၊ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို၊
အနုရက္ခန္တေ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်လျက်၊ ပဋိပထေ၊ ရှေးရှုရင်ဆိုင်ခရီး၌၊
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကဿပိ၊ တရံတယေဝံသောသူကိုမျှ၊ သစေနာရောစေသတိ၊
အကယ်၍မပြောကြားသည်ဖြစ်အံ့၊ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာရာသို့၊ ဂန္ထ၊ သွား
လေတော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝိဿန္တေသုံ၊ လွှတ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသာမဏေ
သည်၊ တေဟိစောရေဟိ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်၊ ဝိဿန္တိတော၊ လွှတ်အပ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဂန္ထန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဥာတယေဝပိ၊ မိဘစသောဆွေမျိုး
တို့ကိုလည်း၊ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်၍၊ ဧတဝံပိ၊ ထိုမိဘစသော-ဆွေမျိုးတို့အား
လည်း၊ နအာရောစေသိ၊ မကြား၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ အစဉ်ရောက်
ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုမိဘဆွေမျိုးတို့ကို၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဂဟေတွာ၊
ဖမ်း၍၊ ဝိဟေဌယိံသု၊ ညည်းဆဲကုန်၏၊ ဥရံ၊ ရင်ဘတ်ကို၊ ပဟရိတွာ၊ ဖုတ်
ခတ်၍၊ ပရိဒေဝမာနံစ၊ ပိုမြည်တန်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထိုအဓိ
မုတ္တသာမဏေ၏၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤ

စကားကို၊ အဝေါစုံ၊ ဆိုကုန်၏။ ကိ' အဝေါစုံ၊ အဘယံသို့ဆိုကုန်သနည်း။
အဗ္ဗ၊ အမိ၊ အမိမုတ္တော။ အမိမုတ္တမထေရ်သည်။ တေ၊ သင်မိခင်နှင့်။ ကိ'
ဟောတိ၊ အဘယံသို့တော်သနည်း။ ဥဒဓေ၊ ဝမ်း၌၊ ဝသိကော၊ ကိန်းအောင်း
သောသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်သော။ တံ၊ သင်မိခင်
သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အက္ခာဟိ၊ ကြားဘိလော။ ကထံ၊ အဘယံသို့။ တံ၊ ထိုငို
ကြွေးကြောင်းကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇာနေမ၊ သိရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစုံ၊ ဆိုကုန်၏။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ အဟံ၊ ငါကား။ အမိမုတ္တဿ၊
အမိမုတ္တ၏။ မာတာ၊ အမိရင်းပါတည်း။ အယည၊ ဤသူကား။ ဇနကောပိတာ၊
အဖရင်းပါတည်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဘဂိနိဘာတရောစာဝိ၊ နှစ်မအစ်မ
အစ်ကိုညီတို့ပင်တည်း။ ဣမေ၊ ဤတောအရပ်၌၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောသူတို့
သည်သာလျှင်။ ဥာတယော၊ အမိမုတ္တ၏-ဆွေမျိုးတို့ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤ
သို့။ အဝေါစုံ၊ ဆိုလေ၏။ အမိမုတ္တော၊ အမိမုတ္တသည်။ အကိစ္စကာရီ၊ ဆွေမျိုး
နှင့်စပ်သော-ကိစ္စကိုပြုလေ့မရှိ။ ယံ၊ အကြင်ဆွေမျိုးကို။ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍။
နနိဝါရယေ၊ မတားမြစ်၊ တေ၊ ဤသို့မတားမြစ်ခြင်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဓမ္မ
ဇိဝိနံ၊ တရားဖြင့်အသက်မွေးကုန်သော။ အရိယာနံ၊ အရိယာ သူတော်
ကောင်းဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဝတ္တံ၊ ကျင့်ဝတ်တည်း။
အမိမုတ္တော၊ အမိမုတ္တသည်။ သစ္စဝါဒီ၊ မှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိ၏။ ယံ၊
အကြင်ဆွေမျိုးကို။ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍။ နနိဝါရယေ၊ မတားမြစ်။ သစ္စဝါ
ဒိဿ၊ မှန်ကန်သောစကားကို-ဆိုလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ သံသရာတေး
ကိုရှုလေ့ရှိသော။ အမိမုတ္တဿ၊ အမိမုတ္တဿမဏော၏။ သုဝိဇ္ဇန္တန၊ ကောင်း
မွန်သော-အလေ့အကျင့်ဖြင့်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောသူတို့ သည်လည်း။
အဘယံ၊ ဘေးမဲ့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဥာတယော၊ အမိမုတ္တ၏ဆွေမျိုး
များတို့။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာရာသို့။ ဂစ္ဆန္တု၊ သွားကြလေကုန်လော။ ဣတိ၊
ဤသို့ဆို၍။ ဝိဿဇ္ဇေသုံ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။
ဝိဿဇ္ဇိတာ၊ လွတ်အပ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမိဘဆွေမျိုးတို့သည်။ ဂစ္ဆိာ၊
သွားကုန်၍။ အမိမုတ္တံ၊ အမိမုတ္တကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ကိ' အာဟံသု၊
အဘယံသို့ဆိုကုန်သနည်း။ တာတာ၊ ချစ်သား။ သစ္စဝါဒိဿ၊ မှန်ကန်သောစ
ကားကိုဆိုလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ တဝ၊ သင်ချစ်သား၏။
သုဝိဇ္ဇန္တန၊ ကောင်းမွန်သောအလေ့အကျင့်ဖြင့်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော
ဆွေမျိုးတို့သည်သာလျှင်။ အဘယံ၊ ဘေးမရှိခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်
လျက်။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ပစ္စာဂမိမှသော။ တပနိလာရယေကုန်၏။ ဣတိ။

၁၄၆ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဤသို့အာဟာရသုခိကုန်၏။ ပဉ္စသတော၊ ငါးရာကုန်သော၊ တေပိစောရာ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်လည်း၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်ကြကုန်၍၊ အဓိမုတ္တဿ၊ အဓိမုတ္တအမည်ရှိသော၊ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိံ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သော၊ ထိုအဓိမုတ္တသည်၊ တေ၊ ထိုငါးရာသောသူတို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဥပဏ္ဍာယဿ၊ ဥပဏ္ဍာယဖြစ်သော-သံကိစ္စမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ ပဌမံ၊ ဂွေးဦးတွဲ၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းခံ၏၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ တေပဉ္စသတေ၊ ထိုငါးရာသော-သာမဏေတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အန္တောဝါသိကေ၊ အန္တောဝါသိကတပည့်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပသမ္ပာဒေသိ၊ ပဉ္စင်းခံ၏၊ အဓိမုတ္တထေရဿ၊ အဓိမုတ္တ-မထေရ်၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုရဟန်းငါးရာလုံးတို့သည်၊ အဂ္ဂဗလံ၊ မြတ်သောအကျိုးဟူသော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ သတံသဒ္ဓမ္မမညာယ ဥာတိမဇ္ဈေဝိရောစတိတိ၊ သတံသဒ္ဓမ္မမညာယ ဥာတိမဇ္ဈေဝိရောစတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာတတန္တိ၊ သာတတံဟူသည်ကား၊ သတတံ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်၊ ဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇတိ၊ ဆို၏၊ သဗ္ဗာသံဝေါတိ၊ သဗ္ဗာသံဝေါဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ပရိယာယေနာတိ၊ ပရိယာယေနဟူသည်ကား၊ ကာရုဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပမုစ္စတိတိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ-ပမုစ္စတိဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်သေယျာပ၊ မြတ်ရုံသည်သာလျှင်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ပညံ၊ ပညာကို၊ နစလဘတိ၊ ရရုံသာမဟုတ်သေး၊ သောကာမဇ္ဈေ၊ စိုးရိမ် ကြောင့်ကြ ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော-ခိုးသူတို့၏ အလယ်၌၊ နစသောစတိ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမရုံသာမဟုတ်သေး၊ သုဂတိယံ၊ သုဂတိဘဝ၌၊ နစနိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ရုံသာမဟုတ်သေး၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ နစတိဋ္ဌတိ၊ တည်ရုံသာမဟုတ်သေး၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သကာလသ္မာ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခာပိ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှလည်း၊ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ပဌမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ပဌမံ၊ ဂွေးဦးတွဲသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ မန္တေရာစပမာဒါစာတိ။ မန္တေရာစပမာ
ဒါစဟူသည်ကား၊ အတ္တသမ္ပတ္တိနိဂ္ဂဟဏသက္ခယောန၊ မိမိစည်းမိမိကိုမျှ
၅ က်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ မန္တေရေနစေတံ၊ ဝနံတို့ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
သတိဝိပွင်္ဂါသလက္ခဏောန၊ သတိကင်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ပမာဒေနစ၊
မေ့ချော့ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဟိ၊ အကြောင်းကိုပြဦးအံ့၊ ဧကစ္စော၊
အချို့သောသူသည်၊ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို၊ ဒေန္တဿ၊ ပေးသော၊ မေ၊ ငါအား၊
ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဧမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ မဟံဝါ၊ ငါအားလည်း
ကောင်း၊ စာရမာနုဿကာနံဝါ၊ အိမ်၌နေသောသူတို့အားလည်းကောင်း၊
နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တေရေန၊ ဝနံတို့ခြင်းကြောင့်၊ ဒါနံ၊
အလှူကို၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ဝိဇ္ဇာဒိပသုတတ္တာ၊
ကစားပျော်ရွှင်-တန်ဆာဆင်မှု စသည်၌သာလေ့ကျက်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ဣတိဝိတ္တံပိ၊ ဤသို့သောပိတံ
ကိုမျှလည်း၊ နဥပ္ပာဒေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဧဝံဒါနံနဒိယျုတိတိ၊ ဧဝံဒါနံနဒိယျုတိဟူ
သည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ယသဒါယကံ၊ အခြံအရံ
ပရိသတ်ကိုပေးတတ်သော၊ သိရိဒါယကံ၊ အသရေ၏ပြည့်စုံခြင်းကိုပေး
တတ်သော၊ သမ္ပတ္တိဒါယကံ၊ စည်းမိမိကိုပေးတတ်သော၊ သုခဒါယကံ၊ ချမ်း
သာကိုပေးတတ်သော၊ ဧတံဒါနံနာမ၊ ဤအလှူမည်သည်ကို၊ နဒိယျုတိ၊ မ
ပေးမလှူ၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊
ကထေသိ၊ ဆို၏၊ ပုညံအာကင်္ခမာနေနာတိ၊ ပုညံအာကင်္ခမာနေနဟူသည်
ကား၊ ပုဗ္ဗစေတနာဒိတေဒံ၊ ပုဗ္ဗစေတနာစသည် အပြားရှိသော၊ ပုညံ၊
ကောင်းမှုကို၊ ဣန္ဒြိယာနေန၊ အလိုရှိသော၊ ဒေယျံဟောတိ ဝိဇ္ဇာနတာတိ၊
ဒေယျံဟောတိဝိဇ္ဇာနတာဟူသည်ကား၊ ဒါနဿ၊ အလှူ၏၊ ပလံ၊ အကျိုး
သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တေန၊ ထိသောသူသည်၊ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊
ပေးလှူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တမေဝဗာလံဗု
သတိတိ၊ တမေဝဗာလံဗုသတိဟူသည်ကား၊ တံယေဝဗာလံ၊ ထိုဝနံတို့
သဖြင့်မပေးလိုသောသူမိုက်ကိုသာလျှင်၊ ဣဓေလောကပရလောကောသု၊ ဤ
ပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောကတို့၌၊ ဖိဂစ္ဆာစ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ဝိပါဿာစ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗုသတိ၊ တွေ့၏၊
အနုဗန္ဓတိ၊ အစဉ်လိုက်၍ ဖွဲ့၏၊ နဝိဇ္ဇဟတိ၊ မစွန့်၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူ
သည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တမေဝ၊ ထိုသူမိုက်သို့သာလျှင်၊ ဗုသတိ၊
ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနေယျမန္တေရန္တိ၊ ဝိနေယျမန္တေရံဟူသည်

၁၄၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ကား၊မန္တေရမလံ၊မန္တေရတည်းဟူသော-အညစ်အကြေးကို၊ ဝိနေတွာ၊
 ဖျောက်၍၊ ဒန္တာဒါနံမလာဘိဘူတံ၊ ဒန္တာဒါနံမလာဘိဘူ ဟူသည်ကား၊
 မလာဘိဘူ၊အညစ်အကြေးကိုနှိပ်စက်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ တံမန္တေရ
 မလံ၊ ထိုမန္တေရတည်းဟူသော-အညစ်အကြေးကို၊ အဘိဘာဝိတွာ၊နှိပ်
 စက်၍၊ဒါနံ၊အပ္ပကို၊ဒဒေယျ၊ပေးရာ၏၊ တေမတေသုနမိယျန္တိတိ၊တေမ
 တေသုနမိယျန္တိ ဟူသည်ကား၊အဒါနသီလတာပယ၊မပေးလှူသောအလေ့ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မရဏေန၊ သူသေဟူသောအမည်ဖြင့်၊ မတေသု၊
 သူသေကောင်တို့၌၊ နမိယျန္တိ၊မသေကုန်၊ဟိ၊ထင်စွာပြုဦးအံ့၊မတေ၊သေ
 သောသူသည်၊သမ္ပရိဝါရေတွာ၊ဝန်းရံ၍၊ ဌပိတေ၊ထားအပ်သော၊ဗဟုမိ
 ပိ၊များစွာလည်းဖြစ်သော၊ အန္တပါနာဒိမိ၊ ထမင်းအပျော်စသောဝတ္ထု၌၊
 ဣဒံ၊ဤဝတ္ထုသည်၊ ဣမဿ၊ဤသူသို့၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣဒံ၊ဤဝတ္ထု
 သည်၊ဣမဿ၊ဤသူသို့၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥဋ္ဌဟံတွာ၊ထ၍၊
 သံဝိဘာဝံ၊ခွဲခြမ်းဝေစာန်ခြင်းကို၊ နကရောတိယထာ၊မပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤ
 အတူ၊အဒါနသီလောဝိ၊ပေးလှူလေ့မရှိသောသူသည်လည်း၊ သံဝိဘာဝံ၊
 ခွဲခြမ်းဝေစာန်ခြင်းကို၊နကရောတိ၊မပြု၊ဣတိ၊ဤသို့၊မတကဿစ၊သူသေ၏
 လည်းကောင်း၊အဒါနသီလဿစ၊ပေးလှူလေ့မရှိသောသူ၏လည်းကောင်း၊
 တောဂါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်၊ သမဿမာနာမ၊ တူမျှသည် မည်ကုန်
 သည်၊ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဒါနသီလာ၊ပေးလှူလေ့ရှိ
 ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဧဝဉ္စပေသု၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ မတေသု၊
 သူသေ ကောင်တို့၌၊ နမိယျန္တိ၊ မသေကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ပထာနံ ဝသဟဝဇံ အပ္ပသ္မိံ ယေဝပဝေန္တိန္တိတိ၊
 ပထာနံ ဝသဟဝဇံ အပ္ပသ္မိံ ယေဝ- ပဝေန္တိန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ဥပ
 မာမည်သည်ကား၊ ပထာနံကန္တာရမဂ္ဂံ၊ ကန္တာရတောကြီးလမ်းခရီးသို့၊
 သဟ၊အတူတကွ၊ဝဇန္တာ၊သွားကြကုန်သောသူတို့သည်၊ သဟ၊အတူ
 တကွ၊ ဝဇန္တာနံ၊သွားကြကုန်သောသူတို့အား၊ ပထိကာ၊ ခရီးသွားတို့
 သည်၊ပထိကာနံ၊ ခရီးသွားချင်းတို့အား၊အပ္ပသ္မိံ၊အနည်းငယ်ဖြစ်သော၊
 ပါထေယျ၊ ခရီးလမ်းစာ၌၊သံဝိဘာဝံ၊ခွဲဝေမျှတခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊
 ပဝေန္တိန္တိဒဒန္တိ ယေဝ၊ ပေးစွန့်လှူဒါန်းကြကုန်သည်သာတည်း၊ ဧဝမေ
 ဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊အနုမတဂ္ဂသံသာရကန္တာရံ၊ အစမထင်သံသာရာခရီး
 သို့၊သဟ၊တကွ၊ဝဇန္တာ၊ပြေးသွားကုန်သော၊ယေပန၊အကြင်သူတို့သည်
 ကား၊သဟ၊ တကွ၊ဝဇန္တာနံ၊ ပြေးသွားတော်ဖြစ်ကုန်သော သူတို့အား၊

အပ္ပသ္မိံပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ဒေယျဓမ္မေလ္လပ္ပယံဝတ္ထုန္တိ၊ သံဝိ
ဘာဝံ၊ ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေန္တိယေဝပေးကုန်သည်သာ
တည်း၊ တေ၊ ထိုခွဲဝေပေးလှူသောသူတို့သည်၊ မတေသု၊ သူသေတို့၌၊ နမိ
ယုန္တိ၊ သေသည်မမည်ကုန်၊ ဝေသဓမ္မောသနန္တနောတိ၊ ဝေသဓမ္မောသနန္တ
နောဟူသည်ကား၊ ဝေသ၊ ဤဒါနဝေသံတရားသည်၊ ပေါရာဏကော၊ ရှေး
၌ဖြစ်ဘူးသော၊ ဓမ္မော၊ တရားတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝေသ၊ ဤဒါနဝေသ
တရားသည်၊ သနန္တနာနံပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ဓမ္မော၊ တရားတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ဝကားတရင်အပြီးသတ်သတည်း၊ အပ္ပသမေကေတိ၊
အပ္ပသမေကေဟူသည်ကား၊ အပ္ပသ္မိံ၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်သော၊ ဒေယျ
ဓမ္မေလ္လပ္ပယံဝတ္ထုသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဧကေ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊
ပဝေန္တိန္တိတိ၊ ပဝေန္တိန္တိဟူသည်ကား၊ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏၊ ဗဟုနေကေ
နဒိန္တိရေတိ၊ ဗဟုနေကေနဒိန္တိရေဟူသည်ကား၊ ဗဟုနာပိ၊ များစွာလည်း
ဖြစ်သော၊ ကောဂေန၊ ဥစ္စာနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဧကစ္စေ၊
အချို့သောသူတို့သည်၊ နဒေန္တိ၊ မပေးလှူကုန်၊ သဟသေနသမံမိတာတိ၊
သဟသေနသမံ မိတာဟူသည်ကား၊ သဟသေန၊ တထောင်သော
အလှူနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မိတာ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ သဟသံဒါနသဒိသာ၊
တထောင်သောအလှူနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုရယောတိ၊ ဒုရယော
ဟူသည်ကား၊ ဒုရနုဂမေ၊ ရောက်နိုင်ခဲ့၏၊ ဒုပ္ပုရော၊ ပြည့်နိုင်ခဲ့၏၊ ဣတိအ
ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဓမ္မံစရေတိ၊ ဓမ္မံစရေဟူသည်
ကား၊ ဒသကုသလကမ္မပထဓမ္မံ၊ ဆယ်ပါးသော-ကုသိုလ် ကမ္မပထတရား
ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ ယောပိသမုဇ္ဈကံစရေတိ၊ ယောပိသမုဇ္ဈကံ စရေဟူ
သည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အပိ၊ စင်စစ်၊ ခဠမဏ္ဍလာဒိသောနေ
ပလာလ သောနောဒိဝသေန၊ ကောက်နုတ် တလင်း-စသည် သုခိသင်
ခြင်း- ကောက်ရိုးစုကို သုခိသင်ခြင်း စသော အစွမ်းဖြင့်၊ သမုဇ္ဈကံ၊
တမြက်စွဲသဖြင့်- သူစွန့်ပစ်သောစပါးလုံးကို-ရုံးစု ဆည်းဘူးခြင်းကို၊ စရ
တိ၊ ကျင့်၏၊ ဒါရုဇ္ဈပေါသန္တိ၊ ဒါရုဇ္ဈပေါသံဟူသည်ကား၊ ဒါရုဇ္ဈ၊ သားမယား
ကိုလည်း၊ ပေါသန္တော၊ မွေးမြူလျက်၊ ဒဒံအပ္ပကသ္မိန္တိ၊ ဒဒံအပ္ပကသ္မိံဟူ
သည်ကား၊ အပ္ပကသ္မိံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ပဏ္ဏသကမတ္ထသ္မိံပိ၊ ဟင်း
ရွက်ကျက်မျှစသောဝတ္ထု၌လည်း၊ သံဝိဘာဝံ၊ ဝေဘန်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု
၍၊ ဒေန္တောဝပေးလှူသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ သတံသဟဿာနန္တိ၊ သတံသဟဿာနံ ဟူသည်

၁၅၀ သင်္ဂါထာဝရဝံသယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကား။ သဟဿသဟဿသဟဿကတွာ။ တထောင်တထောင်ပြု၍။ ဂဏိတာနံ။ ရေတွက်အပ်ကုန်သော။ ပုရိသာနံ။ ယေဝါကျားတို့၏။ သတံ။ အရာကို။ သတ သဟဿသံ။ တသိန်းကို။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အက္ခေဝာ။ အနက်တည်း။ သဟဿယာဂိနန္တိ။ သဟဿယာဂိနံ ဟူသည်ကား။ သိက္ခ။ သဟဿ သဝါ။ ရဟန်းတထောင်အားလည်း။ ယာဂေါ။ ပေးလှူပူဇော်ခြင်းသည်။ ကဟာပနသဟဿေနဝါ။ အသပြာတထောင်ဖြင့်လည်း။ နိဗ္ဗတ္တိတော။ ဖြစ်စေအပ်သော။ ယာဂေါပိ။ ပေးလှူပူဇော်ခြင်းသည်လည်း။ သဟဿ ယာဂေါ။ သဟဿယာဂမည်၏။ သော။ ထိုသဟဿယာဂသည်။ ဧတေ သံ။ ထိုသူတို့အား။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သဟဿယာဂိ နော။ သဟဿယာဂိနမည်ကုန်၏။ သဟဿယာဂိနံ။ အထောင်သောပေး လှူပူဇော်ပြီးဖြင့်ခြင်းရှိကုန်သော။ တေသံ။ ထိုတသိန်းသောယောကျ်ားတို့ တို့၏။ ဧတေန။ ဤသတသဟဿယာဂသဒ္ဓါဖြင့်။ ဒသန္တံဝါသိက္ခကောဋီနံ။ ရဟန်းကုဋေ တဆယ်တို့အားလည်း။ ဒိန္နော။ ပေးလှူအပ်သော။ ပိဏ္ဍုပါ တော။ ဆွမ်းကို။ ဒသပိတော။ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဒသန္တံဝါကဟာ ပနကောဋီနံ။ အသပြာကုဋေတဆယ်တို့၏လည်း။ ပိနိဘုဇ္ဇနဝသေန။ အ သီးအသီးဝေတန်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ပိဏ္ဍုပါတော။ ဆွမ်းကို။ ဒသပိတော။ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယေ။ အကြင်သူတို့သည်။ ဧတ္တကံ။ ဤမျှဆယ် ကုဋေ အရေအတွက်ရှိသည့်ဆွမ်းကို။ ဒေန္တိ။ ပေးလှူကုန်၏။ တေ။ ထိုသူတို့ သည်။ တထာဝရဿ။ ထိုသို့ သဘောရှိသော-ဆယ်ပါးသော ကမ္မပထ တရားကိုကျင့်သောသူ၏။ ကလံပိ။ တရာသောအစိတ်ကိုလည်း။ နန္ဒန္တိ။ မထိုက်တန်ကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ ယံယံ။ အကြင်သူ သည်။ သမုဉ္ဇကံ။ တမြက်စသည်ဖြင့်-သူစွန့်ပစ်သော စပါးကိုရုံးရဆည်း ဘူးခြင်းကို။ စရေန္တောပိ။ တရားသဖြင့်ကျင့်သောကြောင့်လည်း။ ဓမ္မံ။ တရား ကို။ စရတိ။ ကျင့်၏။ ဒါရံ။ သားမယားကို။ ပေါသေန္တောပိ။ သင်္ဂြိုဟ်ထောက် ကု-မွေးမြူသောကြောင့်လည်း။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ စရတိ။ ကျင့်၏။ အပ္ပကာသ္မိံ။ အနည်းငယ်သောဝတ္ထု၌။ ဒေန္တောပိ။ ပေးစွန့်သောကြောင့်လည်း။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ စရတိ။ ကျင့်၏။ တထာဝရဿ။ ထိုသို့သဘောရှိသောတရားကို ကျင့်သောသူ၏။ ယာဓမ္မစရိယာ။ အကြင်ကျင့်အပ်သော တရားသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တဿ။ ထိုကျင့်အပ်သော-ကုသိုလ်တရား၏။ ကလံပိ။ တရာ သောအစိတ်ကိုမျှလည်း။ ဧတေသဟဿယာဂိနော။ ထိုကုဋေ တဆယ် မျှသောဆွမ်းဒါနရှိသောသူတို့သည်။ နန္ဒန္တိ။ မထိုက်ကုန်။ တေနဒေဝိန္ဒေန။

ထိုတမြက်သည့်ဖြင့်သူစွန့်ပစ်သောဝပါးလုံးကို-ရုံးရဆည်းဘူးသောလူ
ဆင်းရဲသည်၊ပင်္ဃကပဋိဝိသကမတ္တံပိ။အကြင်တယောဝံသမျှသောဆွမ်းကို
လည်းကောင်း။ဝါ။တနည်းကား။ယံသလသကတတ္တမတ္တံပိ။ အကြင်စာရေး
တံဆွမ်းမျှကိုလည်းကောင်း၊ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်၏၊ သဗ္ဗေသံဝိ၊အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ထိုသူတို့၏၊ ဒါနံ၊အလှူသည်၊ တဿဒါနဿ၊ထို
သူဆင်းရဲ လှူအပ်သော-စာရေးတံအလှူ၏၊ ကလံ၊တစ်တံကိုမျှ၊ နအပ္ပ
တိ၊မထိုက်၊ဣတိ၊ဤသို့သိအပ်၏၊ ကလံနာမ၊ကလမည်သည်၊ သောဠသ
ဘာဂေါဝိ၊တဆွဲခြောက်ရသည်လည်း၊ကလံနာမ၊ကလမည်၏၊သတဘာ
ဂေါဝိ၊တရာအရသည်လည်း၊ကလံနာမ၊ကလမည်၏၊ သဟဿဘာဂေါ
ဝိ၊တယောင်အရသည်လည်း၊ ကလံနာမ၊ ကလမည်၏၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊
သတဘာဂေါ၊တရာအရကို၊ ဂဟိတော၊ယူအပ်၏၊ တေန၊ထိုသူဆင်းရဲ
သည်၊ယံဒါနံ၊အကြင်စာရေးတံဆွမ်းကို၊ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်၏၊တသ္မိံ၊ထိုသူ
ဆင်းရဲအလှူကို၊သတဝ၊အဖို့တရားအားဖြင့်၊ဝိဘတ္တေ၊ခွဲဝေအပ်သည်ရှိ
သော်၊ဣတရေသံ၊ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဒသကောဋိသဟဿဒါနံ၊ဆယ်
ကုဋေ အရေအတွက်ရှိသော-သဟဿဒါနသည်၊ တတော၊ ထိုဆိုပြီး
သောတရားအရမှ၊ ဧကကောဠသမ္ဘိ၊တရမျှကိုလည်း၊ နန္ဒတိ၊မထိုက်၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ဒါနဿ၊အလှူ၏၊အပ္ပံ၊ထိုက်သည်အဖို့ကို၊ ကရောန္တေ၊ပြု
တော်မူသည်ရှိသော်၊ သမိပေ၊အနီး၌၊ဥတ၊တည်သော၊ ဒေဝတာ၊နတ်
သားသည်၊မိန္ဒေသိ၊ကြံ၏၊ကိံ၊မိန္ဒေသိ၊အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ မဟန္တံ၊ကြီးကြပ်စွာသော၊ ဒါနံ၊အလှူ
ကို၊ပါဒေန၊ခြေဖြင့်၊ပဝတ္တေတွာ၊လည်စေ၍၊ ရတနသတိကော၊ အထောင်
တရာနက်သော၊နရကော၊နရက်ချောက်၌၊ပက္ခိပန္တေ၊ပစ်ချသကဲ့သို့၊
ဧဝံ၊ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရိတ္တကံ၊ အနည်းငယ်သာ ဖြစ်သော၊
ဣဒံဒါနံ၊ ဤသူဆင်းရဲအလှူကို၊ စန္ဒမဏ္ဍလေ၊လဝန်း၌၊ပဿရေန္တေ၊
ကျင်းပသကဲ့သို့၊ဥက္ခိပိတွာ၊ချုံ့မြှောက်၍၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအခြင်း
အရာဖြင့်၊ ဧတံ၊ဤသူဆင်းရဲအလှူသည်၊ မဟပ္ပလံနူခေါ၊ များမြတ်သော
အကျိုးရှိလေသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊ ဇာနနတ္ထံ၊သိခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဂါ
ထာယ၊ဂါထာဖြင့်၊အဇ္ဈဘာသိ၊သျှောက်၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ကေနာတိ၊
ကေနဟူသည်ကား၊ ကေနကာရကေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ မဟဂ္ဂ
ကောတိ၊ မဟဂ္ဂတောဟူသည်ကား၊ မဟန္တံ၊များမြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊

၁၅၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဂတော၊ ရောက်သနည်း။ ဇေတံ၊ ဤမဟာဂူတသဒ္ဓါသည်။ ဝိပုလဿ၊ ဝိပုလသဒ္ဓါ၏။ ဝေဝေစနံ၊ ဝေဝေစတည်း။ သမေနိန္ဒဿာတိ၊ သမေနိန္ဒဿဟူသည်ကား။ သမေန၊ သင့်သောအားဖြင့်၊ နိန္ဒဿ၊ ပေးလှူအပ်သောဒါနဿ။ အလ္လု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုနတ်သားအား။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ ဒါနံ၊ အလ္လုကို။ ဝိဘဇိတွာ၊ ခွဲဝေ၍။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား။ ဒဒန္တိ ဟေကေတိအာဒိ၊ ဒဒန္တိ ဟေကေ-ဤသို့အစရှိသောဂါတာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဝိသမေနိဝိဋ္ဌာတိ၊ ဝိသမေနိဝိဋ္ဌာဟူသည်ကား။ ဝိသမေ၊ မညီမညွတ်သော။ ကာယဝစီမနောကမ္မေ၊ ကာယကံ-ဝစီကံ-မနောကံ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သေတွာတိ၊ သေတွာဟူသည်ကား။ ပေါသေတွာ၊ ညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ်၍။ ဝမိတွာတိ၊ ဝမိတွာဟူသည်ကား။ မာရေတွာ၊ သတ်ဖြတ်၍။ သောစယိတွာတိ၊ သောစယိတွာဟူသည်ကား။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ သောကသမပ္ပိတံ၊ သောကဟူသောပြောင့်ဖြင့်-စူးဝင်အပ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အသုမုခါတိ၊ အသုမုခါဟူသည်ကား။ အသုမုခသမ္ဘိဿာ၊ မျက်ရည် ပြည့်စေလျက်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ရောဒါပေတွာ၊ ငိုစေ၍၊ နိန္ဒဒါနံဟိ၊ ပေးလှူအပ်သော အလ္လုကိုသာလျှင်၊ အသုမုခါဒါနန္တိ၊ အသုမုခါဒါနံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သဒဏ္ဍာတိ၊ သဒဏ္ဍာဟူသည်ကား။ ဒဏ္ဍေန၊ ဟွံတံဖြင့်။ တဇ္ဇိတွာ၊ ခြိမ်းချောက်၍။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ နိန္ဒေ ကိဏာ၊ လှူအပ်သော အလ္လုကို။ သဒဏ္ဍာတိ၊ သဏ္ဍာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေန္တိ၊ ဇေတံဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါတရားသည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတာယ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ မဟာဒါနံ၊ များစွာသော အလ္လုကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အပ္ပပ္ပလံနာမ၊ အနည်းငယ်သော အကျိုးရှိသည်မည်သည်ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ပရိတ္တကဒါနံဝါ၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်သော-အလ္လုကိုလည်း။ မဟာပ္ပလံနာမ၊ များသော အကျိုးရှိသည်ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဣဒံမဟာဒါနံ၊ ဤမဟာဒါနံသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ အပရိသုဒ္ဓတာယ၊ မစင်ကြယ်သည်၏။ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့။ အပ္ပပ္ပလံနာမ၊ အနည်းငယ်သော အကျိုးရှိသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော။ ပရိတ္တဒါနံ၊ ပရိတ္တဒါနံသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ပရိသုဒ္ဓတာယ၊ စင်ကြယ်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့။ မဟာပ္ပလံနာမ၊ များသော အကျိုးရှိသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်သဘောကို။

ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတိအာဒိ၊ ဧဝံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နုတ်ယသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊ နုတ်ယံ၊ နှစ်ချမြောက်သောသုတ် တည်း။ ၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဥဒါနံဥဒါနေဝိတိ၊ ဥဒါနံဥဒါနေဝိဟူ သည်ကား၊ ဥဒါဟာရံ၊ နှစ်လိုဝင်းမြောက်သောစကားကို၊ ဥဒါဟရိ၊ ထုတ် သောင်၏၊ ဟိ၊ ထင်စေဦးအုံးယံတေလံ၊ အကြင်ဆီသည်၊ မာနံ၊ ချင့်အိုးချင့် ခွက်ကို၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ၊ ထွန်းမိုး၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တံ၊ ထိုထွန်းမိုး၍သွားသည့်ရေကို၊ ဩဇော တိ၊ ဩဇာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိယသားဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာ လျှင်ယံပိတိဝစနံ၊ အကြင်ပိတိစကားသည်၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ ဂဟေတုံ၊ ယူစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အဓိကံ၊ အလွန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ် ၍၊ အဇ္ဈော၊ နှလုံးအတွင်း၌၊ အသဏ္ဌယိတွာ၊ မတည်မူ၍၊ ဗဟိ၊ ပြင်ပသို့၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဥဒါနန္တိ၊ ဥဒါန်းဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ် ၍၊ ဇေနူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပိတိမယံ၊ ပိတိဖြင့်ပြီးသော၊ ဝစနံ၊ စကား ကို၊ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြွက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။ သဒ္ဓါယဝိ သာဟုဒါနန္တိ၊ သဒ္ဓါယဝိ သာဟုဒါနံ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မပလဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကိုလည်း ကောင်း၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်၊ သာဟု၊ ကောင်း၏၊ လဒ္ဓကံ၊ ရ၏၊ ဘဒ္ဒကမေဝ၊ ကောင်းသည်သာတည်း။ အာဟုတိ၊ အာဟုဟူသည်ကား၊ ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကထံပန၊ အဘယ် သို့သောအကြောင်းဖြင့်ကား၊ ဧတံဥာယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသည်၊ သမံနာမ၊ တူ မှသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအုံး၊ ဟိယသ္မာ အကြင်ကြောင့်၊ ဇိဝိတာဒိဇ္ဈကော၊ အသက်သေခြင်းမှ ထိတ်လန့်တတ် သောသူသည်၊ ယုတ္တိတုံ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ခယဘိ ခူကော၊ ဥဇ္ဈာကုန်ခြင်းမှထိတ်လန့်သောသူသည်၊ ဒါတုံ၊ ပေးလှူခြင်းငှါ၊ နသ က္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဇိဝိတဉ္စ၊ အသက်ကိုလည်း၊ ရက္ခိဿာ မိ၊ စောင့်ရှောက်အုံး၊ ယုတ္တိဿာမိစ၊ စစ်လည်းထိုးအုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်၊ နယုတ္တိတိ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်၊ ပန၊ စစ်စစ်သော် ကား၊ ဇိဝိတေ၊ အသက်၌၊ အာလယံ၊ တွယ်တာကပ်ငြိခြင်းကို၊ ဝိဿဇ္ဇိ တွာ၊ စွန့်၍၊ ဆေဇ္ဇံဝါ၊ လက်ခြေစသည်ပြတ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတု၊

၁၅၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဖြစ်စေ၊မရဏံဝါ။ အသက်သေခြင်းသည်လည်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ၊ဇေတံ
ဣဿရိယံ၊ဤရန်သူမင်းကို၊ ဂဏ္ဍိဿာမိ၊ အရှင်ဖမ်းယူအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ဥဿာဟန္တောဝ၊ စွန့်စားအားထုတ်-လုံ့လပြုသော သူသည်သာလျှင်၊
ယုတ္တတိ၊ထိုးစွမ်းနှိုင်း၏၊ ဘောဂေစ၊ဥစ္စာတို့ကိုလည်း၊ ရက္ခိဿာမိ၊စောင့်
ရှောက်အံ့၊ဒါနဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒ
န္တော၊ ဆိုသောသူသည်၊ နဒဒါတိ၊ မပေးစွန့်ဝံ့၊ ပန၊စစ်စစ် သော်ကား၊
ဘောဂေသု၊စည်းစိမ်တို့၌၊ အာလယံ၊တပ်မက်မောခြင်းကို၊ ဝိဿန္တိတွာ၊
စွန့်၍၊ မဟာဒါနံ၊မြတ်သောအလှူကို၊ ဒဿာမိတိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဟု၊ဥဿာ
ဟန္တောဝ၊ အားထုတ်လုံ့လပြုသောသူသည်သာလျှင်၊ဒေတိ၊ ပေးစွန့်ဝံ့
၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဒါနဉ္စ၊ ပေးလှူခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယုဒ္ဓဉ္စ၊ စစ်ထိုး
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊သမံ၊တူမျှသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကိဉ္စဘိယျော၊
သည်မျှသာမဟုတ်သေး၊ အပ္ပာဝိသန္တာဗဟုကေဇိနန္တိတိ၊ အပ္ပာဝိသန္တာ
ဗဟုကေဇိနန္တိဟူသည်ကား၊ ယုဒ္ဓေ၊ စစ်ထိုးရာ၌၊ အပ္ပကာဝိ၊ အနည်း
ငယ်သာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိရုပုရိသာ၊ ရဲသောယောကျ်ားတို့သည်၊
ဗဟုကေ၊များစွာကုန်သော၊ ဘိရုပုရိသေ၊ ကြောက်လန့်တတ်သောသူတို့
ကို၊ဇိနန္တိ၊အောင်ကုန်၏၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊သဒ္ဓါဒိသမ္ပန္နော၊သဒ္ဓါသီလစသည်
နှင့်-ပြည့်စုံသောသူသည်၊ အပ္ပကာဝိ၊ အနည်းငယ်သာလည်းဖြစ်သော၊
ဒါနံ၊လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို၊ဒဒန္တော၊ပေးလှူလျက်၊ ဗဟုမစ္ဆရံ၊များသောမစ္ဆေ
ရကို၊မဒ္ဒတိ၊နှိပ်နင်း၏၊ ဗဟုဝဒါနံဝိပါကံ၊ များသောအလှူ၏ အကျိုးကို
လည်း၊အဓိဂစ္ဆတိ၊ရ၏၊ ဧဝံဝိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်း၊
ဒါနဉ္စ၊ ပေးလှူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယုဒ္ဓဉ္စ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊သမာနံ၊တူမျှသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေနေဝ၊ထိုကြောင့်သာ
လျှင်၊အပ္ပံဝိစေသဒ္ဓဟာနောဒဒါတိ၊တေနေဝသောဟောတိသုခိ၊ပရတ္ထာတိ၊
အပ္ပံဝိစေသဒ္ဓဟာနော ဒဒါတိ၊တေနေဝသော ဟောတိသုခိ ပရတ္ထဟူ၍၊
အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်ခြင်း ရှိသောသူသည်၊
အပ္ပတ္တိ၊အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သောအလှူကို၊ စေဒဒါတိ၊အကယ်၍ပေးလှူ
သည်ဖြစ်အံ့၊ သော၊ထိုသူသည်၊ တေနေဝ၊ထိုပေးလှူသော ကြောင့်သာ
လျှင်၊ပရတ္ထ၊တမလွန်လောက၌၊သုခိ၊ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်
၏၊ဣမဿစပနတ္ထဿ၊ဤပုဒ်၏အနက်ကိုလည်း၊ ပကာသနတ္ထံ၊ပြခြင်းငှါ၊
ကေသာဓူကပြာဟ္မဏာဝတ္ထုစ၊ ဧဝံသာဓူကအမည်တွင်သော ပုဏ္ဏား၏
ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊အကိရဝတ္ထုစ၊အကိရနတ်သား၏ဝတ္ထုကိုလည်း

မင်းခံဝတ်သတ်ယုတ်-၄-သံဝုဠ္လပကာယိကဝဂ်။ ၁၅၅

ကောင်း၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချွဲအပ်၏။ ဓမ္မလဒ္ဓဿာတိ၊ ဓမ္မလဒ္ဓဿဟူသည်
 ကား၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်၊ သမေန၊ ညီသဖြင့်၊ လဒ္ဓဿ၊ ရအပ်သော၊ ဘော
 ဂဿစ၊ ဥစ္စာ၏လည်း၊ ဓမ္မလဒ္ဓဿ၊ ရအပ်သော လောကုတ္တရာတရားရှိ
 သော၊ ပုဂ္ဂလဿစ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ လဒ္ဓဓမ္မော၊
 ရအပ်သောတရားရှိသော၊ ပုဂ္ဂလောနာမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ အဓိဂတ
 ဓမ္မော၊ ရအပ်သောလောကုတ္တရာတရားရှိသော၊ အရိယပုဂ္ဂလော၊ အရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူကို၊ ဓမ္မလဒ္ဓဿ၊ တရားနှင့်
 အညီရအပ်သော၊ ဘောဂဿ၊ ဥစ္စာကို၊ ဓမ္မလဒ္ဓဿ၊ ရအပ်သောလောကုတ္တ
 ရာတရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒီယတိ၊ လှူအပ်၏။ တံပိ၊ ထိုအလှူဒါနသည်
 လည်း၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ယောဓမ္မလဒ္ဓဿာတိ၊ ယောဓမ္မလဒ္ဓဿဟူသော၊ ဣမသ္မိံ၊ ဝိဂါထာ
 ပဒေ၊ ဤဂါထာပုဒ်၌လည်း၊ အယမေဝအတ္ထော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအနက်
 ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဥဠာနဝိရိယာဓိဂတဿာတိ၊ ဥဠာန
 ဝိရိယာဓိ ဂတဿ ဟူသည်ကား၊ ဥဠာနေနစ၊ ထကြွခြင်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဝိရိယေနစ၊ လုံ့လဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဓိဂတဿ၊ ရအပ်သော၊
 ဘောဂဿ၊ ဥစ္စာ၏၊ ဝေတရဏိန္ဒြိယေ၊ ဝေတရဏိဟူသောဤပုဒ်သည်၊
 ဒေသနာဘိသမတ္တံ၊ ဒေသနာတော်ကိုအပြီးပြုခြင်းမျှတည်း၊ ပုန၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ယမဿ၊ ယမမင်း၏။ ဝေတရဏိံပိ၊ ကြိမ်ပိုက်နေကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣတရေစ၊ ဤမှတပါးသောပြာပူလက်ပံနေတို့ကို၎င်း၊ သဗ္ဗိဝကာ
 လသုတ္တာဒယောပိ၊ သိဗ္ဗိုးကာလ သုတ်အစရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဧကတိံသ မဟာနိရယေပိ၊ သုံးဆွဲတပါးသော-နေကြီးတို့ကို၎င်း၊ သဗ္ဗ
 သောဝ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်သာလျှင်၊ အတိတ္ထမိတ္တာ၊ လွန်
 မြောက်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိစေယုဒါ
 နန္တိ၊ ဝိစေယု ဒါနံဟူသည်ကား၊ ဝိစိနိတွာ၊ ရွေးချယ်၍၊ ဗိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်
 သော၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိစေယုဒါနံဟူသောစကား၌၊ ဝိစိနနာ၊ ရွေး
 ချယ်ခြင်းတို့သည်၊ ဒက္ခိဏာဝိစိနနံစ၊ အလှူဝတ္ထုကို-ရွေးချယ်ခြင်း၎င်း၊
 ဒက္ခိဏေယုဝိစိနနံစ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကိုရွေးချယ်ခြင်း၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧ
 နှစ်ပါးတို့တည်း၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ လာမကလာမကေ၊ ယုတ်ကုန်
 ယုတ်ကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ ပဏိတပဏိ
 တေ၊ မွန်မြတ်မွန်မြတ်ကုန်သောပစ္စည်းတို့ကို၊ ဝိနိမိတွာ၊ ရွေးချယ်၍၊ တေသံ၊
 ထိုရွေးချယ်၍ယူအပ်သောပစ္စည်းတို့ကို၊ ဒါနံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်၊ ဒက္ခိဏာ

ဓမ္မ ၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဝိစိနံနာမ။ ဣဗ္ဗယံ ဝတ္ထုကို-ရွေးချယ်ခြင်းမည်၏။ ဝိပ္ပန္နသီလေ။ ယုတ်
သောသီလရှိကုန်သော။ ဣတော။ ဤသာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ။ အပဉ္စ၊ ပဉ္စန
ဝုတိပါသဏှ ဘေဒေ။ ကိုးဆွဲငါးပါး ကုန်သော-ပါသဏှ အပြား ရှိကုန်
သော။ ဒက္ခိဏေယျဝါ။ အလှူခံဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ။ ပယ်
၍။ သီလာဒိဂုဏသမ္ပန္နာနံ။ သီလအစရှိသော-ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။
သာသနော။ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတာနံ။ ရဟန်းတို့အား။ ဒါနံ။ ပေးလှူခြင်း
သည်။ ဒက္ခိဏေယျဝိစိနံနာမ။ အလှူခံဝုဂ္ဂိုလ်ကို-ရွေးချယ်ခြင်း မည်၏။
ဝေံ။ ဤသို့။ ဗ္ဗိဟာကာရေဟိ။ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဝိစေယဒါနံ။
ရွေးချယ်လှူဒါနခြင်းကို။ သုဂတဗ္ဗသတ္တန္တိ။ သုဂတဗ္ဗသတ္တံဟူသည်ကား။
သုဂတေန။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝတ္ထိတံ။ မြီးမွင်းတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ။
ထိုနှစ်ပါးသော-ရွေးချယ်ခြင်းတို့တွင်။ ဒက္ခိဏေယျဝိစိနံ။ အလှူခံဝုဂ္ဂိုလ်
ကိုရွေးချယ်ခြင်းကို။ ဒေသေန္တော။ ပြုလိုရကား။ ယေဒက္ခိဏေယျာတိအာဒိ။
ယေဒက္ခိဏေယျာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။ နတ်သားဆို၏။
ဗိဇာနိဝုတ္တာနိယထာတိဣဒိနာပန။ ဗိဇာနိဝုတ္တာနိယထာဟူသော-ဤဂါ
ထာဖြင့်ကား။ ဒက္ခိဏာဝိစိနံ။ ဣဗ္ဗယံဝတ္ထုကိုရွေးချယ်ခြင်းကို။ အာဟ။
ဆို၏။ ဟိ။ ဆိုသင့်၏။ ဝိစိနိတွာ။ ရွေးချယ်၍။ ဂဟိတာ။ ယူအပ်ကုန်သော။
ပဏိတပဏိတာ။ အမွန်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေယျဓမ္မာ။ ဣဗ္ဗယံဝတ္ထု
တို့သည်။ အဝိပ္ပန္နဗိဇာသဒိသာ။ မယုတ်သောမျိုးစေ့နှင့်တူကုန်သော။ ဣတိ။
ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ပါဏောသုပိသာရသံယမောတိ။ ပါဏောသုပိသာရသံယ
မောဟူသည်ကား။ ပါဏောသု။ သတ္တဝါတို့၌။ သံယတတာဝေါပိ။ ကောင်း
စွာစောင့်ရှောက်သော အဖြစ်သည်လည်း။ ဘဒ္ဒကော။ ကောင်း၏။ အယံ
ဒေဝတာ။ ဤနတ်သားသည်။ ဣတရာဟိ။ အဖော်နတ်သားတို့သည်။ ကထိ
တံ။ ဆိုအပ်သော။ ဒါနာနိသံသံ။ အလှူဒါန၏အကျိုးကို။ အတိက္ကမိတွာ။ လွန်
၍။ သီလာနိသံသံ။ သီလ၏အကျိုးကို။ ကထေတံ။ ဆိုခြင်းငှါ။ အာရဒ္ဓါ။ အား
ထုတ်အပ်၏။ အဟောဋ္ဌယံစရန္တိ။ အဟောဋ္ဌယံစရံဟူသည်ကား။ အဝိဟိ
သန္တော။ မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍။ စရမာနောသွားသော။ ပရပဝါဒါတိ။
ပရပဝါဒါဟူသည်ကား။ ပရဿ။ သူတပါး၏။ ဥပဝါဒဘယေန။ ကဲ့ရဲ့စွင့်စွဲ
ခြင်းမှ-ကြောက်သောကြောင့်။ ဘယာတိ။ ဘယာဟူသည်ကား။ ဥပဝါဒ
ဘယာ။ သူတပါးကဲ့ရဲ့စွင့်စွဲခြင်းဟူသောဘေးကြောင့်။ ဒါနာစခေါဓမ္မပဒံ
စသေယျာတိ။ ဒါနာစခေါဓမ္မ ပဒံစသေယျာဟူသည်ကား။ ဒါနတော။
အတ္တကောင်းမှုထက်။ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ။ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော။ ဓမ္မပဒမေ

၀။ အသင်္ခတ-တရားအရသည်သာလျှင်။ သေယျောမြတ်၏။ ဂုဗ္ဗေစဟိ ဂုဗ္ဗတရေစသန္တောတိ၊ ဂုဗ္ဗေစဟိ ဂုဗ္ဗတရေစသန္တောဟူသည်ကား၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ကဿပဗုဒ္ဓါဒိကာလေစ၊ ကဿပစသော ဘုရားရှင်တို့၏ လက်ထက်တော်၌လည်း၊ ဂုဗ္ဗတရေ၊ ယင်းထက်ရှေးဖြစ်သော၊ ကောနာ ဂမနဗုဒ္ဓါဒိကာလေစ၊ ကောနာဂုံစသောဘုရားရှင်တို့၏လက်ထက်တော်၌လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌ ပွင့်တော်မူသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂုဗ္ဗတရေစ၊ ရှေးထက်ပီသော ရှေးကာလ၌-ပွင့်တော်မူ သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုကဿပဘုရားရှင်စသော လောကအမျှ၊ ဂုဗ္ဗိလ်ထူးတို့သည်၊ သန္တောနာမ၊ သန္တမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်- တတိယသုတ် ၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ တတိယသုံးခု မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထ။ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ကမနိယာနိတိ၊ ကမနိယာနိဟူသည် ကား၊ ရူပါဒိနိ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ဣဠာရုပ္ပဏာနိ၊ ဣဠာရုံတို့ တည်း၊ အပုနာဂမနံအနဂန္တာပုရိသောမစ္ဆုဓေယျာတိ၊ အပုနာဂမနံအနဂန္တာပုရိ သောမစ္ဆုဓေယျာဟူသည်ကား၊ တေဘုမ္မကဝဋ္ဌသင်္ခါတာ၊ တေဘုမ္မကဝဋ္ဌ ဟုဆိုအပ်သောသဘောသို့၊ မစ္ဆုဓေယျာ၊ သေမင်း၏တည်ရာမှ၊ အပုနာ ဂမနသင်္ခါတံ၊ တပန်မလည်လာပြန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန် သို့၊ အနာဂန္တာ၊ ရောက်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာ နံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပုန၊ နောက်ပြီးတဖန်၊ နအာဂန္တန္တိ၊ မလည်လာကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၍ နောက်ပြီး တပန်လည်ပြန်ခြင်း မရှိသောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အပုနာဂမနန္တိ၊ အပုနာဂမနံဟူ၍၊ ဂုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဗန္ဓောစ၊ တပ်သောစိတ်ရှိသော သူသည်လည်းကောင်း၊ ပမတ္တောစ၊ မေ့လျော့ခြင်း သို့ရောက်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ အနာဂန္တာနာမ၊ ရောက်ခြင်းငှါ-မစွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပုဏိဝံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အပု နာဂမနံစသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဆန္ဒဇန္တိ၊ ဆန္ဒဇာန်ဟူသည်ကား၊ တဏှာဆန္ဒတော၊ တဏှာဟူသောဆန္ဒကြောင့်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ အဗန္တိ၊ အဗာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စက္ခန္ဓဒုက္ခံ၊ ခန္ဓာငါးပါးဟူသော ဆင်းရဲသည်၊ ဒုတိယပဒံ၊ ဆန္ဒဇာန်ဒုက္ခဟူသောဒုတိယပုဒ်သည်၊ တသေဝ၊ ထိုဆန္ဒဇာန် အဗာဟူသော-ပဌမပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ပရိယာယသဒ္ဓါမျှတည်း။

ဝိသုဒ္ဓိ သင်္ဂါထာဝရဝတ်ပုဒ်-အဋ္ဌကထာဝိသု-ပဋ္ဌမတွဲ

ဆန္ဒဝိနယာအာရုံဝိနယောတိ။ ဆန္ဒဝိနယာအာရုံဝိနယော ဟူသည်ကား၊
 တဏှာဝိနယော၊ တဏှာကိုပျက်ဆီးသဖြင့်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓဝိနယော၊ ခန္ဓာငါးပါး
 ၏-ပျက်ခြင်းချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရုံဝိနယာဒုက္ခဝိနယော
 တိ၊ အာရုံဝိနယာ-ဒုက္ခဝိနယောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စခန္ဓဝိနယော၊ ခန္ဓာငါးပါး
 ၏ပျက်ခြင်းချုပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ ဝိနိတမေဝ၊ ပျက်ဆီး
 အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗိတြာနိတိ၊ ဗိတြာနိဟူသည်ကား၊
 အာရမ္မဏာဗိတ္တိာနိ၊ ဆန်းကြယ်သောရူပါရုံစသည်တို့သည်။ သင်္ကပ္ပရာ
 ဂေါတိ၊ သင်္ကပ္ပရာဂေါဟူသည်ကား၊ သင်္ကပ္ပိတရာဂေါ၊ သုဘစသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်ကြံအပ်သောရာဂသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဝတ္ထု
 ကာမံ၊ ဝတ္ထုကာမကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ ကိလေသကာမော၊ ကိလေသ
 ကာမကို၊ ကာမောတိ၊ ကာမဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ အယံ
 အတ္ထော၊ ဤကိလေသကာမဟူသောအနက်ကို၊ ပဿရသုတ္တေန၊ ပဿရ
 သုတ်ဖြင့်၊ ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၊ ထင်စွာပြုအပ်၏။ ဟိ၊ အဘယ်သို့ထင်စွာပြုအံ့
 နည်း၊ သင်္ကပ္ပရာဂေါ၊ သုဘစသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်-ကြံအပ်သောရာဂ
 သည်၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ကာမော၊ ကာမဂုဏ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 ပဿရပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပဿရပရမိုဇ်သည်။ နတေကာမာယာနိဗိတြာနိလော
 ကေ၊ သင်္ကပ္ပရာဂဉ္စဝဒေသိကာမံ၊ သင်္ကပ္ပယံ အကုသလေဝိတက္ကေ၊ ဘိက္ခု၊
 ဝိတေဟေဟိန္တိ ကာမဘောဂီတိ၊ နတေကာမာယာနိ ဗိတြာနိလောကေ
 သင်္ကပ္ပရာဂဉ္စဝဒေသိကာမံ-သင်္ကပ္ပယံ အကုသလေ ဝိတက္ကေ-ဘိက္ခု၊ ဝိ
 တေဟေဟိန္တိ ကာမဘောဂီဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘောပဗ္ဗဇိတ၊ အိုရှင်ရ
 ဟန်း၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယာနိ၊ အကြင်ရူ
 ပါရုံစသောအာရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆန်းကြယ်ကုန်သော
 ရူပါရုံစသောအာရုံတို့သည်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်
 ကုန်အံ့။ သင်္ကပ္ပရာဂံစ၊ သုဘစသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ကြံအပ်သည့်ရာဂ
 ကိုလည်း၊ ကာမံ၊ ကာမဂုဏ်ကို၊ တတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဒေသိ၊ ဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊
 ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဝ၊ ရှင်ရဟန်း၏။ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ အကုသလေ၊
 အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိတက္ကေ၊ ဝိတက်တို့ကို၊ သင်္ကပ္ပယံ သင်္ကပ္ပ
 ယန္တာ၊ ကြံကုန်သော၊ တေဝိဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ကာမဘော
 ဂီ၊ ကာမဂုဏ်ကို-ခံစားခြင်းရှိသည်။ ဟေဟိန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ နံ၊ ထိုပဿရပရမိုဇ်ကို၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။

တေစေကာမာယာနိမိတြာနိလောကေ (ပ) သတ္တာပိတေဟေဟိတိကာမ
 ဘောဂိတိ။ တေစေကာမာယာနိမိတြာနိလောကေ (ပ) သတ္တာပိတေဟေဟိ
 တိကာမဘောဂိဟူ၍။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာရုဿော။ ငါ့ရှင်ပရမိဇိ၊
 လောကေ၊ လောက၌။ မိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ယာနိ၊ အကြင်ရူပါရုံ
 စသောအာရုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆန်းကြယ်ကုန်သောရူပါ
 ရုံစသောအာရုံတို့ကို။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဟူ၍။ စေဝဒေသိ၊ အကယ်၍
 သင်ဆိုငြားအံ့။ သင်္ကပ္ပရာဂံ၊ သုဘစသည်၏ အတွင်း အားဖြင့်-ကြံအပ်
 သည့်ရာဂကို။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ ကာမံ၊ ကာမဂုဏ်ဟူ၍။ နဝဒေ
 သိ၊ သင်မဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆန်းကြယ်သောရူပါရုံစသောအာရုံသာ-ကာ
 မဂုဏ်ဖြစ်၍သုဘစသည်၏ အတွင်းအားဖြင့်-ကြံအပ်သောသင်္ကပ္ပရာဂ၏
 ကာမဂုဏ်မဖြစ်ခဲ့သော်။ တဝဝါဒေ၊ သင်၏အယူ၌။ မနောရမာနိ၊ နှလုံး
 မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်သော။
 တေ၊ သင်၏။ သတ္တာပိ၊ ဆရာသည်လည်း။ ကာမဘောဂိ၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံ
 စားခြင်းရှိသည်။ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဒ္ဓါနိ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို။ သုဏန္တော၊
 ကြားသော။ ဂန္ဓာနိ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို။ စာယန္တော၊ နှင်းသော။ ရေသာနိ၊ ရေသာရုံ
 တို့ကို။ သာယန္တော၊ လျက်သော။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆန်းကြယ်သောရူပါရုံစသော
 အာရုံသာ-ကာမဂုဏ်ဖြစ်၍သုဘစသည်၏အတွင်းအားဖြင့်ကြံအပ်သော
 သင်္ကပ္ပရာဂ၏ကာမဂုဏ်မဖြစ်ခဲ့သော်။ တဝဝါဒေ၊ သင်၏အယူ၌။ မနောရမာ
 နိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိကုန်သော။ ဗဿာနိ၊ ဗဿတို့ကို။ ဗုသန္တော၊ တွေ့
 သော။ တေ၊ သင်၏။ သတ္တာပိ၊ ဆရာသည်လည်း။ ကာမဘောဂိ၊ ကာမဂုဏ်
 ကိုခံစားခြင်းရှိသည်။ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထေတ္ထမိရာတိ၊ အထေတ္ထမိရာ
 ဟူသည်ကား။ အထ၊ ထိုမြို့။ ဧတေသုအာရမ္မဏေသု၊ ထိုရူပါရုံစသောအာရုံ
 တို့၌။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့သည်။ ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို။ ဝိ
 နယန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ သံယောဇနံသဗ္ဗန္တိ၊ သံယောဇနံ သဗ္ဗံဟူသည်
 ကား။ ဒေသပိဓမ္မိ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သံယောဇနံ၊ သံ
 ယောဇဉ်ကို။ အကိဉ္ဇနန္တိ၊ အကိဉ္ဇနံဟူသည်ကား။ ရာဂကိဉ္ဇနာဒိပိရဟိ
 တံ၊ ရာဂဟူသောကြောင့်ကြံအစရှိသည်မှကင်းသော။ နာနုပတန္တိ၊ နုတ္တာ
 တိ။ နာနုပတန္တိ၊ နုတ္တာ ဟူသည်ကား။ ဝဇ္ဇနုတ္တာ၊ ဝဇ္ဇ်ဆင်းရဲတို့သည်။
 ဧတဿ၊ ထိုပယ်အပ်ပြီးသော-မာနစသည် ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပရိ၊
 အထက်၌။ နပတန္တိ၊ မကုလုန့်။ ဣစ္စာယသ္မာမောစာရာဇာတိ၊ ဣစ္စာယသ္မာ
 မောစာရာဇာဟူသည်ကား။ ပဟာသိသင်္ခန္တိ၊ ဂါထံ၊ ပဟာသိသင်္ခန္တိဟူသော

၁၅၆

၁၆၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဂါထာကို၊ သုတွာ၊ နတ်သားဆိုသည်ကိုကြား၍၊ တသံပရိသတိ၊ ထိုပရိသတိ၌၊ အနုသန္ဓေကုသလော၊ အနုသန္ဓေလိမ္မာသော၊ မောဃရာဇာနာမ၊ မောဃရာဇမည်သော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဣမိဿဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ယထာနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေအားလျောက်ပတ်စွာ၊ နဂတော၊ မရောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ ယထာနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေအားလျော်စွာ၊ စာဓူန္ဒေ၊ စပ်လိုရကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ တံဝေဒုက္ခံစသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဣဝေါဟုရံဝါတိ၊ ဣဝေါဟုရံဝါဟူသည်ကား၊ ဣလောကေဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ ပရလောကေဝါ၊ တပါးသော နဂါးဂဠုန်စသော ပြည်၌လည်းကောင်း၊ နရတ္ထမံအတ္ထစရံနရာနန္တိ၊ နရတ္ထမံအတ္ထစရံနရာနံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံဖြစ်ကုန်သော၊ ဗိကာသဝါ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နရတ္ထမာစေဝ၊ လူတို့ထက်မြတ်ကုန်သည်လည်း၊ နရာနံ၊ လူတို့၏၊ အတ္ထစရာစ၊ အစီးအပွားကို ကျင့်ကုန်သည်လည်း၊ ကိဉ္ဇာဝိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နရတ္ထမံစသည်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ယေတံနမဿန္တိပသံသိယာတေတိ၊ ယေတံနမဿန္တိပသံသိယာတေဟူသည်ကား၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ တထာဝရတ္ထံ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ရဟန္တာကို၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည် နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ရှိခိုးသည်ရှိသော်၊ ယေ၊ အကြင်နတ်လူတို့သည်၊ တံဘဂဝန္တိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောဘုရားရှင်ကို၊ ကာယေနဝါ၊ ကာယာဒါရဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယဝါ၊ ဝစီဒါရဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပဋိပတ္တိယာဝါ၊ ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်သို့ အတုလိုက်၍ ကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရှိခိုးကုန်သောနတ်လူတို့ကို၊ ပသံသိယာကိံ၊ မြီးပွမ်းအပ်ကုန်မည်လော၊ ဥဒါဟု၊ ယင်းသို့မဟုတ်မူကား၊ အပသံသိယာကိံ၊ မမြီးပွမ်းအပ်ကုန်မည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအနက်တည်း။ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ မောဃရာဇထေရံ၊ မောဃရာဇမထေရ်ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ အညာယဓမ္မန္တိ၊ အညာယ ဓမ္မဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ လေးပါးသော သစ္စာတရားကို၊ ဇာနိတွာ၊ ထိုးထွင်းလျက်သိ၍၊ သင်္ဂါတိဂါတေဝိဘဝန္တိတိ၊ သင်္ဂါတိဂါတေဝိဘဝန္တိဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်နတ်လူတို့သည်၊ တံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို၊ ကာယေနဝါ၊ ကာယာဒါရဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယဝါ၊ ဝစီဒါရဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပဋိ

ပတ္တိယာဝါ။ လျော်သောကျင့်ဝတ်ပုဒ်ပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နမဿန္တိ။
 ရှိခိုးကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေ။ ထိုရှိခိုးကုန်သော နတ်တို့သည်။ စတုသစ္စဓမ္မံ။
 သစ္စါလေးပါးတရားကို၊ အညာယ။ သိ၍၊ ဝိစိကိစ္ဆံ။ ယုံမှားသင်္ကာဝိစိကိစ္ဆာ
 ကို၊ ပဟာယ။ ပယ်၍၊ သင်္ဂါတိဂါပိ။ ရာဂသင်္ကာစသော ကပ်ငြိခြင်းမှ လွန်
 မြောက်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပသံသိယာဝိ။ ပြီးမွမ်းအပ်
 ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်-စတုတ္ထသုတ်၏
 အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ စတုတ္ထံ။ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဥဇ္ဈာနသညိကာ။ ကဲ့ရဲ့သည်အစွမ်းအားဖြင့်
 ဖြစ်သောအမှတ်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာယောနာမ၊ နတ်တို့မည်သည်။ ပါဠိ
 ကျော၊ အသီးအခြား၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်-မရှိသော်လည်း၊ ဣမာဒေ
 ဝတာ။ ဤနတ်တို့သည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စတုပစ္စယ
 ပရိဘောဂံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးသုံးဆောင်တော်မူခြင်းကို၊ နိဿာယ။ အမှီပြု
 ၍၊ ဥဇ္ဈာယမာနာ။ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်လိုကုန်ရကား၊ အာဂတာ။ လာကုန်၏။
 ကိရ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ တာသံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ သမဏောဂေါတမော။ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့
 အား၊ ပံသုကူလစိဝရပိဏ္ဍိယာ။ လောပရူက္ခမူလ သေနာသနပ္ပတိမုတ္တတေ
 သဇ္ဇေဟိ၊ ပံသကူသင်္ကန်း-သထုံးခြင်းခေါင်း အစွမ်းဖြင့်-တအိမ်တလုပ်
 သာခံ၍ရသောဆွမ်း-သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသောကျောင်း-နွားကျင်ပုပ်
 ဖြင့်ထုံအပ်သောဆေးတို့ဖြင့်၊ သန္တောသသေဝ။ ရောင်ရဲ လွယ်ခြင်း၏
 သာလျှင်၊ ပရိယန္တကာရိကံ၊ မိုင်းခြားအပ်သော ပြီးစေခြင်းကို-နှိုင်းယှဉ်
 အပ်သောစကားကို၊ ဝဇ္ဈေတိ၊ ပြီးမွမ်း၏၊ သယံပန၊ ကိုယ်တော်မူကား၊
 ပတ္တု၊ နုပူလှသောခေါမာဒိနိ၊ ပတ္တု၊ နုပူဆိုး-ဒုကူလပူဆိုး-ခေါမပူဆိုးအစရှိ
 ကုန်သော၊ ပဏိတစိဝရာနိ၊ မွန်မြတ်သောသင်္ကန်းတို့ကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်
 ၍၊ ရာဇာရဟံ၊ မင်းအားထိုက်သော၊ ဥတ္တမံဘောဇနံ၊ မြတ်သောဘောဇဉ်
 ကို၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ဒေဝဝိမာနကပ္ပာယ။ နတ်၏ဗိမာန်နှင့်တူသော၊
 ဂန္ဓကုဋိယာ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌၊ ဝရသယနေ၊ မြတ်သောနေရေ၌၊ သယတိ၊ ကိန်း၏၊
 သပ္ပိနဝနိတာဒိနိ၊ လောပတ်သိဦး-အစရှိကုန်သော၊ တေသန္တာနိ၊ ဆေးတို့
 ကို၊ ပဋိသေဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဝသံ၊ တနေပတ်လုံး၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအား၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟော၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဝစနံ၊
 စကားသည်၊ အမုတော၊ ဤအရပ်မှ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ကိရိယံ၊ ကိုယ်အမူ
 အရာသည်၊ အညတော၊ တပါးမှ၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယ

၁၆၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မာနာ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဝဓိသု၊ လာကုန်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကဏ္ဍေရေဟိ၊ ဗိဇ္ဇကတ်သုံးပုံကိုသင်္ဂါယနာတင်ကုန်
 သော-မထေရ်မြတ်တို့သည်၊ တာသံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ ဥဇ္ဈာန သည်ကာတိ
 နာမံ၊ ဥဇ္ဈာနသည်ကာဟူသောအမည်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ အညဿ
 သန္တန္တိ၊ အညဿသန္တိဟူသည်ကား၊ အညေနာကာရေန၊ တပါးသော
 အခြင်းအချာဖြင့်၊ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော၊ နိကစ္ဆာကိ၊ နကစ္ဆာဟူသည်ကား၊
 နိကတိယာ၊ စဉ်းလဲသဖြင့်၊ ဝဉ္စနာယ၊ ဟုည့်ပတ်သဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဝဉ္စေတွာ၊ ဟုည့်ပတ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိတ
 ဝသေဝါတိ၊ ကိတဝသေဝဟူသည်ကား၊ သာကုဏိကော၊ ဌက်မူဆိုး
 ကို၊ ကိတဝေါ၊ ကိတဝဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ သော၊ ထို
 ဌက်မူဆိုးသည်၊ အဂုဗ္ဗောဝ၊ တောချုံမဟုတ်သည်သာလျှင်၊ သမာနော၊
 ဖြစ်သူက်၊ သာပပဏ္ဍာဒိပဒိစ္ဆာဒေနန၊ သစ်ခက်သစ်ရွက်စသည်ဖူးလွှမ်း
 သဖြင့်၊ ဂုဗ္ဗဝဏ္ဏံ၊ တောချုံအသွင်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြ၍၊ ဥပဂတေ၊ အနီးသို့
 ရောက်လာကုန်သော၊ မောရတိတ္ထိချာဒယော၊ ဥဒေါင်းခါအစရှိကုန်သော၊
 သကုဏေ၊ ဌက်တို့ကို၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍၊ ဒါရတရဏံ၊ သားမယားမွေးမြူ
 ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿကိတဝဿ၊ ထိုဌက်မူဆိုး၏၊
 ဣမာယ ဝဉ္စနာယ၊ ဤဟုည့်ပတ်စဉ်းလဲခြင်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဉ္စေတွာ၊ ဟုည့်
 ပတ်၍၊ သကုဏမိသဘောဇနံဗိယ၊ ဌက်များအသားကိုစား၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤ
 အတူ၊ ပံသုကူလေန၊ ပံသကူသင်္ကန်းဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပဒိစ္ဆာ
 ဒေတွာ၊ ဖူးလွှမ်း၍၊ ကထာဆေကတာယ၊ တရားစကား၌ လိမ္မာသော
 အဖြစ်ဖြင့်၊ မဟာဇနံ၊ လူများကို၊ ဝဉ္စေတွာ၊ ဟုည့်ပတ်၍၊ ခါဒမာနဿ၊ စား
 လျက်၊ ဗိစရတော၊ သွားလာဟုည့်လည်သော၊ ကုဟကဿာပိ၊ သူတော်
 ဟန်လုပ်-ရဟန်းယုတ်၏လည်း၊ ဘုတ္တံထေယျေနတဿတန္တိ၊ ဘုတ္တံထေ
 ယျေနတဿတံဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုသူတော်ဟန်ပြကုဟကရဟန်း
 ၏၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ စတုပစ္စယပရိဘောဂေါ၊ ပစ္စည်း
 လေးပါးကို-သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ထေယျေန၊ ခိုးဝှက်လုယက် သဖြင့်၊
 ပရိဘုတ္တောနာမ၊ သုံးဆောင်ပရိဘုတ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊ ဘဂဝန္တိ၊ ဘုရားရှင်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
 ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ပရိဇာနန္တိ၊ ပဏ္ဍိတာတိ၊ ပရိဇာနန္တိ ပဏ္ဍိတာ ဟူသည်
 ကား၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ကာရကော၊ သမ္ဗာပဒိုပတ်၌ ကောင်းစွာကျင့်၏၊
 ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ အကာရကော၊ သမ္ဗာပဒို

ပတ်၌-ကောင်းစွာကျင့်သူမဟုတ်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပဏှိတာ၊
 ပညာရှိတို့သည်၊ ဇာနိန္ဒ၊ သိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့
 သည်၊ တထာဂတာပိ၊ ဘုရားသခင်ထက်လည်း၊ မယမေဝ၊ ငါတို့သာ
 သျှင်၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိကုန်၏၊ ဣတိမညမာနာ၊ ဤသို့ကြောင်းလမ်းမမြင်
 မှတ်ထင်ကုန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ယဉ်ကယိရာစသောစကားကို၊ အာဟံသု၊ ဆို
 ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နယိဒန္တိအာဒိ၊
 နယိဒံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ
 တော်၌၊ ယဒယံပဋိပဒါဒဋ္ဌာတိ၊ ယာယံပဋိပဒါဒဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ အယံ
 ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပဒါ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားအားလျော်သော-အနုဓမ္မဖြစ်၍ဖြစ်သော
 ပဋိပတ်သည်၊ ဒဋ္ဌာထိရာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားကို-ဗျက်ဆီး ခြင်း၌
 မလျော့သော အားဖြင့်-မြဲမြံခိုင်ခံ့၏၊ ယာယပဋိပဒါယ၊ အကြင်ပဋိပဒိ
 ဖြင့်၊ မိရာ၊ မြဲမြံကုန်သော၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနေန
 ကသိုဏ်းစသော အာရုံကိုကပ်၍-ရှုတတ်သော အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာန်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနေနစ၊ အနိစ္စစသောလက္ခဏာကိုကပ်၍ရှု
 တတ်သော-လက္ခဏုပနိဇ္ဈာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒွိဟိဈာနေ
 ဟိ၊ နှစ်ပါးသောဈာန်တို့ဖြင့်၊ ဈာယိနော၊ မကောင်းမှုကို-လောင်စေ ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ မာရဗန္ဓနာ၊ မာရ်ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ ပမုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်
 ၏၊ တဉ္စပဋိပဒံ၊ ထိုပဋိပဒ်ကိုလည်း၊ ဘာသိတမတ္တေနစ၊ ဆိုအပ်သော
 စကားမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဝနမတ္တေနစ၊ ကြားအပ်သော သဒ္ဓါမျှဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ခြင်းငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ၊ န
 သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 နဝေဓိရာပတြုပ္ပန္တိတိ၊ နဝေဓိရာပတြုပ္ပန္တိဟူသည်ကား၊ မိရာပဏှိတာ၊
 ပညာရှိတို့သည်၊ လောကပရိယာယံ၊ လောက၏ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊
 သိ၍၊ သင်္ခါရလောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်
 ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ စတုသစ္စဓမ္မဉ္စ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုလည်း၊ အညာ
 ယ၊ သိ၍၊ ကိလေသနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသာနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊
 လောကော၊ လောက၌၊ ဝိသတ္တိကံ၊ ဝိသတ္တိကဟုဆိုအပ်သော တဏှာကို၊
 တိဏှာ၊ လွန်မြောက်ကုန်၏၊ တေမိရာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ န
 ကုပ္ပန္တိ၊ မပြုကုန်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဘောရှိကုန်၏ဟူ
 ၍၊ နကထေန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပထ
 ဝိယံပတိဋ္ဌဟိတွာတိ၊ ပထဝိယံပတိဋ္ဌဟိတွာဟူသည်ကား၊ အမှေဟိ၊ ငါ

၁၆၄ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဗ္ဗကာထာဝရသု-ပဋ္ဌမတွဲ။

တို့သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သော အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုမိ၏။ အကာရကမေဝ၊
မကောင်းမှုကိုမပြုကျင့်ပေလျက်လျှင်။ ကာရကဝါဒေန၊ မကောင်းမှုကိုပြု
ကျင့်သောစကားဖြင့်။ သမုဒါစရိယ၊ ဆိုမိပေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လန္ဓမာနာ၊
ရှက်ကြောက်ကုန်လျက်၊ မဟာဗြဟ္မဗိယ၊ ဗြဟ္မာကြီး၌ကဲ့သို့။ ဘဂဝတိ၊
မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဂါရဝံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ပစ္စုပ္ပန်ပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ
ဝိယ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နုရာသဒံ၊ ကပ်နှိုင်းသည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဿမာနာ၊ ဖူးမြင်စဉ်၊ အာကာသတော၊ ကေခင်းကင်မှ၊
ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အစ္စယောတိ၊ အစ္စယောဟူသည်ကား။
အပရာဓော၊ ပြစ်မှားမိခြင်းသည်။ နောတန္တေ၊ အစ္စာဂမာတိ၊ နောတန္တေ
အစ္စာဂမာဟူသည်ကား။ အမှေ၊ ငါတို့ကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အဘိ
ဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်၏။ အသာဒေတဗ္ဗန္တိ၊ အသာဒေတဗ္ဗံ
ဟူသည်ကား။ စာနုယိတဗ္ဗံ၊ ထိပါးအပ်သည်ကို၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်
တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။
ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န္ဒိဟိဝိ၊ နှစ်ပါးသောကိုယ်
နှုတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ စာနုယိံသု၊ ကိရ၊ ထိပါးကုန်သတတ်၊ တထာ
ဂတံ၊ ဘုရားရှင်ကို၊ အဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိမခိုးကုန်မူ၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်
၌၊ ပတိဋ္ဌမာနာ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ စာနုယိံသု၊
ထိပါးကုန်၏။ ကိတဝေါပမံ၊ ဌက်မူဆိုးပမာကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊
နာနုပ္ပကာရကံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော၊ အသန္တိဝါဒံ၊ မသူတော်
အယူကို၊ ဝဒမာနာ၊ ဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ စာနုယိံသု၊ ထိ
ပါးကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသာဒေတဗ္ဗံ အမညိမှာတိ၊ အသာဒေ
တဗ္ဗံအမညိမှာဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ပဋိဂ္ဂဏှာတူတိ၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတူ
ဟူသည်ကား။ ခမတု၊ သည်းခံတော်မူစေချင်၏။ အာယတိံသံဝရာယာ
တိ၊ အာယတိံသံဝရာယဟူသည်ကား။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ သံဝ
ရတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဧဝဉ္စပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော၊ အပရာဓော၊ ပြစ်မှားမိခြင်းဟူသော၊ ဒေါသဿ၊ အပြစ်ဒေါသကို၊
အကရုဏတ္ထာယ၊ မပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ သိတံပါတွာ၊ ကာသိတိ၊ သိတံပါတွာ
ကာသိဟူသည်ကား။ အဝုဒန္တေ၊ သွားဖျားတို့ကို၊ ဒသေန္တေ၊ ပြုလျက်၊
ပဟဋ္ဌာကာရံ၊ ရွှင်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ကသ္မာ၊
အာဟံကြောင့် ရွှင်သောအခြင်းအရာကို ပြုတော်မူသနည်း။ ကိရ၊ ထင်

စေဦးအံ့၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ သဘာဝပန၊ သဘာဝအားဖြင့်
 နမောပေန္တိ၊ သည်းမခံစေကုန်၊ လောကီယမဟာဇနန္တ၊ လောက၌ဖြစ်သော
 လူများကိုလည်း။ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ လောက၌၊
 အဋ္ဌဂုဂ္ဂလံ၊ ဗုဒ္ဓိလံဖြစ်တော်မူသော၊ ကဏ္ဍာဝတဉ္စ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို
 လည်း၊ ဧကသဒိသံ၊ ထပ်တူညီမျှကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ ကဿယ၊ ကဿဗ္ဗယာ
 နဝိန္ဒန္တိ၊ အစရှိသော စကားသည်။ ဥပ္ပန္နယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓဗလံ၊
 ဘုရားတို့အားအစွမ်းကို၊ ဒိပေတွာ၊ ပြ၍၊ ပန္နာ၊ နောက်မှ၊ ခမိဿခမိ၊ သည်း
 ခံအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့အလိုတော်ကြောင့်၊ သိတံပါတွာကာသိ၊ ရှင်သောအခြင်း
 အရာကိုပြုတော်မူသတည်း၊ ဘိယျာသောမတ္တာယာတိ၊ ဘိယျာသော
 မတ္တာယဟူသည်ကား၊ အတိရေကပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းထက်လွန်သော
 ပမာဏရှိသဖြင့်၊ ဣမံဂါထံအဘာသီတိ၊ ဣမံဂါထံအဘာသိ ဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့အား၊ ကုပိတော၊ အမျက်လို၏၊
 ဣတိမညမာနာ၊ ဤသို့အောက်မေ့ ကုန်ရကား၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊ နပဋိဂ္ဂဏ္ဍတိ
 တိ၊ နပဋိဂ္ဂဏ္ဍတိဟူသည်ကား၊ နမတိ၊ မနှစ်သက်၊ နာမိဝါသေတိ၊ သည်း
 မခံ၊ ကောပန္တရောတိ၊ ကောပန္တရောဟူသည်ကား၊ အတ္တန္တရေ၊ အတွင်း
 ၌၊ ဥပ္ပန္နကောပေါ၊ ဖြစ်သောအမျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေါသဂဇ္ဈတိ၊ ဒေါသဂဇ္ဈ
 ဟူသည်ကား၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသမျက်မာန်ကို၊ ဂရုံကထွာ၊ အလေးပြု၍၊ အာ
 ဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝိပုရုန္တော၊ နေသောသူသည်။ သဝေရံပဋိမုစ္ဆတိတိ၊ သဝေရံ
 ပဋိမုစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ဝေရုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ ဂဏ္ဌိကံ၊ ကမ္မတ်သိမ်းကို၊ ပဋိမုစ္ဆန္တောဝိယ၊ စွပ်သကဲ့သို့၊ တံဝေရံ၊
 ထိုရန်ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ပဋိမုစ္ဆတိ၊ စွပ်၏၊ ဌပေတိ၊ ထား၏၊ နပဋိနိဿန္တတိ၊
 မစွန့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ပဗ္ဗယောစေန
 ဝိဇ္ဇေထာတိ၊ ပဗ္ဗယောစေနဝိဇ္ဇေထဟူသည်ကား၊ အစ္စာယိကကမ္မံ၊ ရှောင်
 တခင်ဆင်ခြင်မမှု-ပြုမိသောကံသည်၊ သစေနာဝေယျ၊ အကယ်၍မဖြစ်
 ငြားအံ့၊ နောပိဓာပဂတံသိယာတိ၊ နောပိဓာပဂတံသိယာ ဟူသည်ကား၊
 ယဒိ၊ အကယ်၍၊ အပရာဓောနာမ၊ ပြစ်မှားသောအပြစ်မည်သည်၊ နာဝေ
 ယျ၊ မဖြစ်ငြားအံ့၊ ကေနိဓကုသလောသိယာတိ၊ ကေနိဓကုသလောသိယာ
 ဟူသည်ကား၊ ဝေရာနိ၊ ခိုက်မုန်တို့သည်၊ ယဒိနသမေယျ၊ အကယ်၍
 မငြိမ်းကုန်အံ့၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောကြောင့်ဖြင့်၊ ကုသ
 လော၊ အပြစ်မရှိသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ကဿဗ္ဗယာဝိဂါထာ

၁၆၆ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ယ။ကဿန္တယာဟူသောဂါထာ၌၊ကဿ။အဘယံသုအား၊အတိတ္တမေ၊
ကျူးလွန်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိသနည်း၊ ကဿ။အဘယံသုအား၊ အပရာ
ဝေ၊ပြစ်မှားခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိသနည်း၊ကော။အဘယံသုသည်၊သဗ္ဗော
ဟံ၊တွေဝေခြင်းသို့၊နာပဇ္ဇတိ၊မရောက်သနည်း၊ ကော။အဘယံသုသည်၊
နိစ္စမေဝ၊အခါခပ်သိမ်းလျှင်၊ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ ပညာရှိမည်သနည်း၊ ဣတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဣမံဂါထံ၊ ကဿန္တယာဝ
သောဤဂါထာကို၊ ဘဏာပနတ္ထံ၊ဆိုစေခြင်းငှါ၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊သိတပါဓုကမ္ပံ၊ ရှင်သောအခြင်းအရာကိုထင်စွာပြုတော်မူခြင်း
သည်၊ဟောတိတိရ၊ဖြစ်သတတ်၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊
ဒေဝတာနံ၊နတ်တို့အား၊ဗုဒ္ဓဗလံ၊ဘုရားတို့၏အားအစွမ်းကို၊ဒီပေတွာ၊ပြစ်
ခမ်းသာမိ၊သည်းခံအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊ တထာဂတဿဗုဒ္ဓဿာတိအာ
ဒိ၊တထာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ-ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ဟော
တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ တထာဂတဿာတိ၊ တထာဂတဿဟူ
သည်ကား၊တထာ၊ ဝိပဿိစသောရှေးဘုရားရှင်တို့ကဲ့သို့၊ ဂတော၊ ကြွ
သွားတော်မူ၏၊ ဣတိဝေမာဒီဟိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊
အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တထာဂတဿ၊ ဝိပဿိစသော-ရှေးဘုရား တို့ကဲ့သို့
ကြွသွားတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓဿာတိ၊ဗုဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊ စတုန္ဒ၊လေးပါး
ကုန်သော၊ သစ္စာနံ၊သစ္စာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာဒီဟိ၊သိတော်မူသည်၏ အဖြစ်
အစရှိကုန်သော၊ကာရဏေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိမောက္ခန္တိကပဏ္ဏတ္တိ
ဝသောန၊ အရိယမဂ်၏ အဆုံးဟူသော အရဟတ္တဖိုလ်၌ ဖြစ်သော နာမ
ပညတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဝံလေဒ္ဓနာမသာ၊ ဤသို့ဗုဒ္ဓဟူ၍ ရအပ်သော-နာမ
ပညတ်ရှိသော-ဘုရားရှင်အား၊အစွယံဒေသယန္တိနန္တိ၊အစွယံဒေသယန္တိ
နံဟူသည်ကား၊အစွယံဒေသယန္တိနံ(လ)သဝေရံပဋိမုစ္စတိတိ၊ အစွယံဒေ
သယန္တိနံ(လ)-သဝေရံပဋိမုစ္စတိဟူ၍၊ ယံ၊အကြင်စကားကို၊ တုဌေဟိ၊
သင်နတ်တို့သည်၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ထိုစကားကို၊ သာရ၊ကောင်းစွာ၊
ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ အဟံပန၊ငါဘုရားသည်ကား၊ တံဝေရံ၊ထိုခိုက်ရန်ကို၊
နာဘိနန္ဒတိ၊မနှစ်သက်၊ နပတ္တယာမိ၊မတောင့်တ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ပဋိဂ္ဂဏှာမိဝေါအစွယန္တိ၊ ပဋိဂ္ဂဏှာမိဝေါ
အစွယံဟူသည်ကား၊ တုဌာကံ၊သင်တို့၏၊ အပရာမံ၊အပြစ်ကို၊ ခမာမိ၊
သည်းခံပါ၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်-ပဉ္စမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။
ပဉ္စမံ၊ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၄-သတုတ္ထပကာယိကဝဂ်။ ၁၆၇

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ သဒ္ဓါဒုတိယာသုရိသဿဟောတီတိ၊ သဒ္ဓါဒုတိယာသုရိသဿဟောတီဟူသည်ကား၊ ဒေဝလောကမနုဿလောကစေတလှပြည်-နတ်ပြည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထိန္ဒဿ၊ သွားသောယောက်ျားအား၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ ဒုတိယာ၊ အပေါင်းအဖော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဟာယကိစ္စံ၊ အပေါင်းအဖော်ကိစ္စကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ နောစေအသဒ္ဓိယံ အဝတိဋ္ဌတီတိ၊ နောစေအသဒ္ဓိယံအဝတိဋ္ဌတီဟူသည်ကား၊ အသဒ္ဓိယံ၊ မယုံကြည်ခြင်း၌၊ ယဒိနတိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ မတည်သည်ဖြစ်အံ့၊ ယသောတိ၊ ယသောဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံသည်၊ ကိတ္တိတိ၊ ကိတ္တိဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏတာဏနံ၊ ကျေးဇူးကိုခြီးမွမ်းခြင်းသည်၊ တတွဿဟောတီတိ၊ တတွဿဟောတီဟူသည်ကား၊ တတော၊ ထိုသဒ္ဓါတရားကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုသဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်း၌တည်းသောသူအား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နနုပတန္တိသင်္ဂါတိ၊ နနုပတန္တိသင်္ဂါဟူသည်ကား၊ ရာဂသင်္ဂါဒယော၊ ရာဂသင်္ဂါအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စသင်္ဂါ၊ ငါးပါးသော-ကပ်ငြိခြင်းတို့သည်၊ နအနုပတန္တိ၊ မကျကုန်၊ ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိတိ၊ ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ တံ၊ ထိုပမာဒတရားကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တိနာမ၊ အားထုတ်သည်မည်ကုန်၏၊ ခနံသေဋ္ဌံဝရက္ခတီတိ၊ ခနံသေဋ္ဌံဝရက္ခတီဟူသည်ကား၊ ရုတ္တမဏိသာရာဒိဥတ္တမခနံဝိယ၊ ပုလဲမြှုပ်စသော-မြတ်သောဥတ္တကဲ့သို့၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ ဈာယန္တောတိ၊ ဈာယန္တောဟူသည်ကား၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနေနစ၊ အနိစ္စအစရှိသော-လက္ခဏာကိုကပ်၍ရှုတတ်သောလက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေနစ၊ ကသိုဏ်းအစရှိသောအာရုံကိုကပ်၍ ရှုတတ်သော-အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာယန္တော၊ မကောင်းမှုကို-လောင်စေတတ်သော သူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုလက္ခဏူပနိဇ္ဈာနေန-စသောစကား၌၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်နာမ၊ အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာကိုကပ်၍ရှုတတ်သော-လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်မည်သည်၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂပလ္လာနိ၊ ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တို့တည်း၊ ဟိ၊ ထင်စေပြီးအံ့၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ လက္ခဏာနိ၊ အနိစ္စအစရှိသော-လက္ခဏာတို့ကို၊ ဥပနိဇ္ဈာယတိ၊ ကပ်၍ဥာဏ်စက္ခုဖြင့်ရှုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်၊ အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာကိုကပ်၍ ရှုတတ်သော-လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန် မည်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်

၁၆၈ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သည၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်။ အာဂတကိစ္စံ၊ လာသောကိစ္စကို၊ သာ
ဇေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လက္ခဏာပနိစ္ဆာနံ၊ အနိစ္စအစ
ရှိသော-လက္ခဏာကို ကပ်၍ ရှုတတ်သော လက္ခဏာပ နိစ္ဆာနံ မည်၏။
ဖလံ၊ ဖိုလ်သည်။ တထလက္ခဏံ၊ မပေါက်ပြန်သော လက္ခဏာရှိသော၊ နိ
ရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ ဥပနိစ္ဆာယတိ၊ ကပ်၍ ညွှတ်စကွဖြင့် ရှုတတ်
၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လက္ခဏာပနိစ္ဆာနံ၊ အနိစ္စအစရှိသောလက္ခ
ဏာကို ကပ်၍ ရှုတတ်သော-လက္ခဏာပနိစ္ဆာနံ မည်၏။ အဋ္ဌသမ္ပာပတ္တိယော
ပန၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကို ကား၊ ကသိတာရမ္မဏဿ၊ ကသိုဏ်းဟူ
သော အာရုံကို၊ ဥပနိစ္ဆာယနတော၊ ကပ်၍ ညွှတ်စကွဖြင့် ရှုတတ်သော
ကြောင့်၊ အာရမ္မဏာပနိစ္ဆာနန္တိ၊ ကသိုဏ်းအစရှိသော အာရုံကို ကပ်၍ ရှု
တတ်သော-အာရမ္မဏာပနိစ္ဆာနံ ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အရဟတ္တ
သုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သုခကို၊ ပရမံနာမ၊ ပရမဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ဆဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်
ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သက္ကေသုတိ၊ သက္ကေသုဟူသည်ကား၊
သကျာဝတတောကုမာရာတိ၊ သကျာဝတတောကုမာရာဟူသော၊ ဥဒါနံ၊
ခမည်းတော်ဥက္ကာကမင်း၏ဝမ်းတွင်းကြည်ညိုမိန့်ဆိုသောစကားကို၊ ပဋိစ္စ
အကြောင်းပြု၍၊ သက္ကာတိလဒ္ဓနာမာနံ၊ သက္ကာဟုရအပ်သော အမည်ရှိကုန်
သော၊ ရာဇကုမာရာနံ၊ မင်းသားတို့၏၊ နိဝါသော၊ နေရာဖြစ်သော၊ ဧကောပိ
ဇနပဒေ၊ တခုသောဇနပုဒ်ကိုလည်း၊ ရုဋ္ဌံ၊ သဒ္ဓေန၊ ရုဋ္ဌံ၊ သဒ္ဓါဖြင့်၊ သက္ကာတိ
သက္ကာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဗဟုဝုစ်ဖြင့်ဆိုအပ်၏။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌၊
တသ္မိံဇနပဒေ၊ ထိုဇနပုဒ်၌၊ မဟာဝနေတိ၊ မဟာဝနေဟူသည်ကား၊ အ
ရောပိမေ၊ တရံတယောဂ်သောသူမပိုက်မပျိုးသော၊ သယံဇာတေ၊ အလို
အလျောက်ပေါက်ရောက်သော၊ ဟိမဝန္တေန၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊
ဧကောဗဒ္ဓေ၊ တစပ်ထည်းစပ်သော၊ မဟာဝနေ၊ ကြီးစွာသော တော၌၊
သဗ္ဗေဟဝအရဟန္တေဟိတိ၊ သဗ္ဗေဟဝအရဟန္တေဟိ ဟူသည်ကား၊
ဣဓံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ ကထိတဒိဝသေယေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သော
နေ၌သာလျှင်၊ ပတ္တအရဟန္တေဟိ၊ ရောက်အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိကုန်
သော၊ ရဟန္တာတို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ တဖြ၊ ထိုစကား၌၊ အယံအနုပုဗ္ဗိက
ထာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောရှေးအသစ်ဖြစ်သောစကားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
၏။ ဟိ၊ အဘယံသိသိအပ်သနည်း။ သုကိယက္ကေသမိယာ၊ သုကိယမင်း

ကောလိယ မင်းတို့သည်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ နဂရဿပ၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၏
လည်းကောင်း၊ ကောလိယနဂရဿပ၊ ကောလိယပြည်၏လည်းကောင်း၊
အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ရောဟနိနာမနဒီ၊ ရောဟနိမည်သောမြစ်ကို၊ ဧကေန
ဝအာဝရဏေန၊ တစ်ရံင်တည်းသာ ဖြစ်သော ဆည်ဖြင့်၊ ဗန္ဓာပေတွာ၊
အရံင်အလုံဆည်စေ၍၊ သဿာနိ၊ ကောက်တို့ကို၊ ကာရေန္တိကီရ၊ လုပ်
ဆောင်စေကုန်သတတ်၊ အထ၊ ထိုသို့လုပ်ဆောင်စေရာ၌၊ ဇေဋ္ဌမူလမာ
သေ၊ နယုန်လ၌၊ သဿသု၊ ကောက်ပင်တို့သည်၊ မိလယန္တေသု၊ ညှိုး
နွမ်းကုန်၊ လတ်သော်၊ ဥဘယနဂရ ဝါသိနံဝိ၊ နှစ်ပြည်ထောင် မင်းတို့၏
လည်း၊ ကမ္ဘကာရာ၊ အမှုလုပ်တို့သည်၊ သန္တိပတိံသု၊ ဝည်းဝေးကုန်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပြည်ထောင်သားတို့တွင်၊ ကောလိယနဂရဝါသိနော၊ ကော
လိယပြည်သားတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဣဒံဥဒကံ၊ ဤရေသည်၊
ဥဘယတော၊ နှစ်ဦးသားမှ၊ ဟရိယမာနံ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ တုမ္ဘကံ၊
သင်တို့အားလည်း၊ နပဟောဿတိ၊ မလောကံလေအံ့၊ အမ္ဘကံ၊ ငါတို့အား
လည်း၊ နပဟောဿတိ၊ မလောကံလေအံ့၊ အမ္ဘကံ၊ ငါတို့၏၊ သဿံ၊
ကောက်သည်၊ ဧကဥဒကေနဝ၊ တကြိမ်သောရေဖြင့်ပင်လျှင်၊ နိပ္ပဇ္ဇိဿ
တိ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့၊ ဣဒံဥဒကံ၊ ဤရေလှည့်ကို၊ အမ္ဘကံ၊ ငါတို့အား၊ ဒေထ၊
ပေးကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ကပိလဝတ္ထု ဝါသိ
နော၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်သားတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တုမ္ဘသု၊
သင်တို့သည်၊ ကောဇ္ဈေ၊ ကျီကျ၍၊ ပူရေတွာ၊ စပါးဆန်ပြည့်စည်လှောင်
၍၊ ဌိဟေသု၊ တည်နေကြကုန်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏ
နိလမဏိကာလကဟာပနေစ၊ ရွှေနိပတ္တမြားညိုသလွဲမည်းအသပြာတို့ကို
လည်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပန္နိပသိဗ္ဗကာ ဗိဟတ္တာ၊ မြင်းတောင်း-အိပ်
စသည်လက်ကိုင်ကုန်ချက်၊ တုမ္ဘကံ၊ သင်တို့၏၊ စာရန္တရေ၊ အိမ်တံခါး
အနီးတို့သို့၊ ဝိစရိတုံ၊ သွားလာခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿာမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊
အမ္ဘကံဝိ၊ ငါတို့၏လည်း၊ သဿံ၊ ကောက်သည်၊ ဧကေနဝ ဥဒကေန၊
တကြိမ်တည်းသောရေဖြင့်လျှင်၊ နိပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့၊ ဣဒံဥဒကံ၊
ဤရေလှည့်ကို၊ အမ္ဘကံ၊ ငါတို့အား၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ မယံဝိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ နဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကထံဝဇေတွာ၊ စကားကျယ်ပွား၍၊
ဧကော၊ တယောသံသောလူသည်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဧကဿ၊ တယောသံသောသူ

၁၇၀ သင်္ဂါထံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အားပဟာရံ၊ တွန်းထိုးသတ်ပုတ်ခြင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သောဝိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ အညဿ၊ တယောက်သောသူ၊ အားပဟာရံ၊ တွန်းထိုးသတ်ပုတ်ခြင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပဟာရိတွာ၊ တွန်းထိုးသတ်ပုတ်ကြ၍၊ ရာဇကုလသနံ၊ မင်းမျိုးတို့၏၊ ဇာတိ၊ ဇာတ်ကို၊ စာဇ္ဇေက္ခာ၊ ထိပါး၍၊ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန်ကို၊ ဝေဗ္ဗယိံသု၊ ပွားစေကုန်၏၊ ကောလိယကမ္မကာရာ၊ ကောလိယမင်းကျွန်လုပ်လုပ်သားတို့က၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ဝါသိကေ၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်နေ-မင်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုးစား၍၊ ဂစ္ဆေ၊ ကြိမ်းဝါးကုန်၏၊ ပေ၊ အကြင်နှင့်တို့ကပ္ပိလဝတ် မင်းတို့သည်၊ သောကာသိင်္ဂါ၊ သာဒယောဝိယ၊ အိမ်ခွေးတောခွေး အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဂိနိဟိ၊ နှစ်မတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သံဝယိံသု၊ အိမ်ထောင်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုကပ္ပိလဝတ် မင်းတို့၏၊ ဟတ္ထိနောစ၊ ဆင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အသာစ၊ မြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗလကာဝုဓာနိစ၊ လွှားကာလက်နက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့အား၊ ကိံကရိဿန္တိ၊ အဘယ်မူကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သာကိယကမ္မကာရာ၊ သာကိယမင်းကျွန်လုပ်လုပ်သားတို့သည်၊ တုဌေ၊ နင်တို့သည်၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ကုမ္ဘိနောဒါ၊ ကေ၊ အနူအစွဲသားငယ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုးစား၍၊ ဂစ္ဆေ၊ ကြိမ်းဝါးကုန်သလော၊ ယေ၊ အကြင်နှင့်တို့ကောလိယမင်းတို့သည်၊ အနာထာ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့၊ နိဂ္ဂဟိတာ၊ ပြည်မှနှင်ထုတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိရုစ္ဆာနာဝိယ၊ တိရုစ္ဆာနတို့ကဲ့သို့၊ ကောလရုက္ခေ၊ ကုလောပင်ခေါင်း၌၊ ဝယိံသု၊ နေရကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုကောလိယမင်းတို့၏၊ ဟတ္ထိအသာစ၊ ဆင်မြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗလကာဝုဓာနိစ၊ လွှားကာလက်နက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့အား၊ ကိံကရိဿန္တိ၊ အဘယ်မူကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလုပ်လုပ်သမား ကျေးကျွန်များတို့သည်၊ ဂစ္ဆေ၊ သွားကုန်၍၊ တတ္ထိံကမ္မေ၊ ထိုလုပ်အမှု၌၊ နိယုတ္တအမတ္တာနံ၊ စီရင်သော အမတ်ဝန် ကြီးတို့အား၊ ကထေသံ၊ ကြားလျှောက် ကုန်၏၊ အမတ္တာ၊ အမတ်ဝန်ကြီးတို့သည်၊ ရာဇကုလသနံ၊ မင်းမျိုးတို့အား၊ ကထေသံ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ သာကိယာ၊ သာကိယမင်းတို့သည်၊ ဘဂိနိဟိ၊ နှစ်မတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံဝယိတာကာနံ၊ ပေါင်းဘဝင်နေကုန်သောသူတို့၏၊ ထာမဉ္စ၊ အားအတွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊ မိုလ်ပါကိုလည်းကောင်း၊ ဒသိယာမ၊ ပြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယုဒ္ဓသစ္စာ၊ စစ်

အင်္ဂါရင်ကျင်းပကုန်လျက်၊ နိက္ခမိံ သု၊ ထွက်ကုန်၏။ ကောလိယဝဂ်၊ ကော
လိယမင်းတို့သည်လည်း၊ ကောလရက္ခဝါသိနံ၊ ကုလောပင်၌နေကုန်သော
သူတို့၏၊ ယမဉ္ဇ၊ အားအစွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗလဉ္ဇ၊ ဗိုလ်ပါကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒသိဿာမ၊ ပြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယုဒ္ဓသဇ္ဇာ၊ စစ်အင်္ဂါရင်
ကျင်းပကုန်လျက်၊ နိက္ခမိံ သု၊ ထွက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
လည်း၊ ရုတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပစ္စုသဿမယော၊ မိုးသောက်ယာဓ်အခါ၌သာ
လျှင်၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဥဋ္ဌာယ
ထတော်မူ၍၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုတော်မူ
လတ်သော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယုဒ္ဓသဇ္ဇာ၊ စစ်အင်္ဂါရင်ကျင်းပကုန်လျက်၊ နိက္ခ
မန္တော၊ ပြည်မှထွက်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤနှစ်ပြည်ထောင်သော မင်းတို့
ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူပြီး၍၊ မယိ၊ ငါဘုရားသည်၊
ဂတေ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ အယံကလဟော၊ ဤခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်း
သည်၊ ဂူပသမိဿတိနုခေါ၊ ငြိမ်းအံ့လော၊ နေဂူပသမိဿတိနုခေါ၊ မငြိမ်း
အံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပမာရေန္တော၊ ဆင်ခြင်ဟောတော်မူလတ်သော်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပြည်ထောင်မင်း-ရဝေးရာသို့၊ ဂန္တိ၊ ရောက်၍၊ ကလ
ဟဂူပသမနတ္ထံ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံငြိမ်းမိမ့်သောငှါ၊ တိဏိဇာတကာနိ၊ သုံးပါး
ကုန်သော ဗန္ဓနဇာတ်-ဒန္ဒရဇာတ်-လဇ္ဈကိကဇာတ်တို့ကို၊ ကထိဿာမိ၊
ဟောတော်မူအံ့၊ တတော၊ ထိုသို့ဟောခြင်းကြောင့်၊ သောကလဟော၊ ထို
ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဂူပသမိဿတိ၊ ငြိမ်းလတ္တံ့ တည်း၊ အထ၊ ထိုခိုက်
ရန်ငြင်းခုံငြိမ်းသောအခါ၌၊ သာမဂ္ဂိဒိပနတ္ထာယ၊ ညီညွတ်သောအဖြစ်ကို
ပြခြင်းငှါ၊ ဧဒ္ဓဇာတကာနိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော-ရက္ခဓမ္မဇာတ်တို့ကို၊ ကထေ
တွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ အတ္တဇဏ္ဍသုတ္တံ၊ အတ္တဇဏ္ဍသုတ်ကို၊ ဒေသေဿာ
မိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ
၍၊ ဥဘယနဂရဝါသိနောပိ၊ နှစ်ပြည်ထောင်နေ-ဆွေတော်မင်းများတို့သည်
လည်း၊ အဗုတိယာနိ၊ အဗုတိယာနိ၊ အခွဲလျှင်သုံးခုမြောက်စီ-အခွဲလျှင်သုံး
ခုမြောက်စီဖြစ်ကုန်သော၊ ကုမာရသတာနိ၊ မင်းသားအရာတို့ကို၊ ဒေသန္တိ၊
ပေးကုန်လတ္တံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ ထိုငါးရာသောမင်းသားတို့ကို၊ ပဗ္ဗ
ဇေဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့၊ မဟာသမာဂမော၊ များမြတ်သောအစည်းအဝေး
သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်တော်မူခြင်း
ကို၊ အကုသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တဿွာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဣမေသု၊ ဤနှစ်
ပြည်ထောင်မင်းတို့သည်၊ ယုဒ္ဓသဇ္ဇာသု၊ စစ်အင်္ဂါရင်ကျင်းပကုန်လျက်၊ နိက္ခ

၁၂၂ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဋ္ဌမတွဲ။

မန္တေသု။ ပြည်မှထွက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကဿမိ။ တရံတယောကံသော သူအား။ အနာရောစေတွာ၊ မပနိကြားမှု၍။ သယမေဝ။ ကိုယ်တော်ထည်း သာလျှင်။ ပတ္တစိဝရံ။ သဝိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ။ ယူတော်မူလျက်၊ ဂတိံ။ ကြွတော်မူ၍၊ ဗြိန္ဒသေနာနံ။ နှစ်ဖက်စပ်သည်တို့၏။ အန္တရေ။ အကြား အလယ်၌။ အာကာသေ။ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လက္ခံ။ ထက်ဝယ်ကို။ အာတုဇိ တွာ။ ဖွဲ့ခွေလျက်။ ဆဗ္ဗဏ္ဏရသ္မိယော။ ခြောက်သွယ်သောရောင်ခြည်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ။ လွှတ်၍၊ နိဝိဒိ။ နေဟော်မူ၏။ ကဝိလဝတ္ထုဝါသိနော။ ကပ္ပိလ ဝတ်၌နေသောမင်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာဝံ။ မြင်ကုန် ၍သာလျှင်။ အဗ္ဗာကံ။ ငါတို့၏။ ဥာတံသေဋ္ဌော။ ဆွေမျိုးမြတ်ဖြစ်သော။ သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂတော။ ကြွရောက်တော်မူလာ၏။ တေ န။ ထိုဘုရားသခင်သည်။ အဗ္ဗာကံ။ ငါတို့၏။ ကလဟာကရဏာဘာဝေါ။ ခိုက် ရန်ငြင်းခုံပြုငြင်ခြင်းရှိသောအဖြစ်ကို၊ ဒိဋ္ဌောနုခေါ။ မြင်တော်မူလေယောင် တကား။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဗိန္တေတွာ။ ကြံ၍။ ခေါစင်စစ်။ ဘဂဝတိ။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အာဂတော။ ကြွရောက်တော်မူလာလျက်။ အဓမ္မဟံ။ ငါတို့ သည်။ ပရဿ။ သူတပါး၏။ သရိရေ။ ကိုယ်၌။ သတ္ထံ။ လက်နက်ကို။ ပါတေ ဝံ။ ပစ်ချခြင်းငှါ။ နပနသတ္တာ။ မတတ်ကောင်းလေခဲ့။ ကောလနဂရဝါသိ နော။ ကောလိယ ပြည်၌-နေကုန်သော မင်းတို့သည်။ အဓမ္မ။ ငါတို့ကို။ ဟနန္တုဝါ။ သတ်လိုလည်းသတ်စေကုန်၊ ဗန္ဓန္တုဝါတံ။ ဖွဲ့လိုမူလည်းဖွဲ့စေ ကုန်ဟူ၍။ အာဝုဓာနိ။ လက်နက်တို့ကို။ ဆဋ္ဌေတွာ။ စွန့်ပစ်၍။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ။ ရှိခိုး၍၊ နိဝိဒိ။ သု၊ နေကုန်၏။ ကောလနဂရဝါသိ နောပိ။ ကောလိယပြည်၌နေကုန်သောမင်းတို့သည်လည်း။ တထေဝ။ ထို့ ကပ္ပိလဝတ်မင်းတို့အတူသာလျှင်။ ဗိန္တေတွာ။ ကြံ၍။ အာဝုဓာနိ။ လက်နက် တို့ကို။ ဆဋ္ဌေတွာ။ စွန့်ပစ်၍။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ။ ရှိခိုး၍၊ နိဝိဒိ။ သု၊ နေကုန်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇနန္တောဝ။ သိတော် မူလျက်လျှင်။ မဟာရာဇာနော။ မင်းများတို့။ ကသ္မာ။ အတယ်အကြောင်း ကြောင့်။ အာဂတတ္ထံ။ လာကုန်ကြသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ မေးတော်မူ ၍။ ဘဂဝါ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ တိဗ္ဗကိဇ္ဇာယဝါ။ မြစ်ဆိပ် ကစားအံ့ငှါလည်း။ န။ လာသည်မဟုတ်ပေ။ ပဗ္ဗတကိဇ္ဇာယဝါ။ တောင်ကစား အံ့ငှါလည်း။ န။ လာသည်မဟုတ်ပေ။ နဒီကိဇ္ဇာယဝါ။ မြစ်ကစားအံ့ငှါလည်း။ န။ လာသည်မဟုတ်ပေ။ ဂိရိဒဿနတ္ထံ။ တောတောင် ရှုစားအံ့ငှါလည်း။ န။ လာသည်မဟုတ်ပေ။ ပန။ စင်စစ်မူကား။ ဣမသ္မိံ။ ဌာနေ။ ဤအရပ်၌။ သင်္ဂါ

မံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေလိုသောကြောင့်၊ အာဂတာ၊ လာ
ကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ သျှောက်ကြကုန်၏၊ မ
ဟာရာဇာနော၊ မင်းများတို့၊ ကိံ၊ အတတ်ကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ ဝေ၊ သင်မင်း
များတို့သည်၊ ကလဟော၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေးတော်
မူသော်၊ တန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊
ကလဟော၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံဖြစ်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နားတော်သျှောက်၏၊
မဟာရာဇာနော၊ မြတ်သောမင်းတို့၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ကိံ၊ အပ္ပတိ၊ အတိမျှ
ထိုက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေးတော်မူသော်၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အပ္ပံ၊
အနည်းငယ်သာထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သျှော်၏၊ မဟာရာဇာနော၊ မြတ်သော
မင်းတို့၊ ပထဝီနာမ၊ မြေကြီးမည်သည်၊ ကိံ၊ အပ္ပတိ၊ အတိမျှထိုက်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေးတော်မူသော်၊ တန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား၊ အနုပ္ပံ၊
အဖိုးအနုပ္ပထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နားတော်သျှောက်၏၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့
သည်၊ ကိံ၊ အပ္ပန္တိ၊ အတိမျှထိုက်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေးတော်မူ
သော်၊ တန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရား၊ ခတ္တိယာနာမ၊ မင်းတို့မည်
သည်၊ အနုပ္ပာ၊ အဖိုးအနုပ္ပထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နားတော်သျှောက်
၏၊ မဟာရာဇာနော၊ မင်းများတို့၊ အပ္ပမူလံ၊ အဖိုးအနည်းငယ်ထိုက်သော၊
ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နိဿာယ၊ အမြီပြု၍၊ ကိံ၊ မတ္ထံ၊ အတတ်အကျိုးငှါ၊ အနုပ္ပေ၊ အ
ဖိုးအနုပ္ပထိုက်ကုန်သော၊ ခတ္တိယေ၊ မင်းတို့ကို၊ နာသေထ၊ ဗျက်သီးကုန်
အံ့နည်း၊ ကလဟော၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်း၌၊ အဿာဒေါနာမ၊ သက်သာရခြင်း
မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာရာဇာနော၊ မင်းများတို့၊ ကလဟာဝသေန၊ ငြင်းခုံ
ခြင်းနှင့်စပ်သဖြင့်၊ အဋ္ဌာနေ၊ အကြောင်းအရာမဟုတ်သည်၌၊ ဝေရံကတွာ၊
ရန်ငြိုးထား၍၊ ဧကာယ၊ တယေဝံသော၊ ရုက္ခဒေဝတာယ၊ ကြို့၊ ပင်စောင့်
နတ်သည်၊ ကာဠသိဟေန၊ ဝံနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဗဒ္ဓါစာတော၊ ဖွဲ့အပ်သော
ရန်ငြိုးသည်၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဣမံကပ္ပံ၊ ဤတကမ္ဘာပတ်လုံး
လည်း၊ အနုပ္ပတ္တောယေဝ၊ ရောက်ဖူးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝတွာ၊
ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဗဒ္ဓနဇာတကံ၊ ဗဒ္ဓနဇာတ်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ
၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ မဟာရာဇာနော၊ မင်းများတို့၊ ပရပတ္တိယေနာမ၊
သူယုတ်မာစကားကိုလိုက်နာခြင်းမည်သည်၊ နတဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဟိ၊
သင့်တွဲ၊ ပရပတ္တိယာ၊ သူယုတ်မာစကားကိုလိုက်နာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဧကဿသသဿ၊ တကောင်သောယုန်၏၊ ကထာယ၊ စကားဖြင့်၊ ဝိယော
ဇနသဟဿဝိတ္ထတေ၊ ယူဇနာ သုံးထောင်အပြောကုယ်ပြန့်သော၊ ဝိမ

၁၇၄ သံဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဝန္တေ၊ ဟိမဝန်ဒိ၊ စတုပ္ပဒကဏာ၊ အခြေလေးချောင်း သား အပေါင်းတို့
 သည်၊ မဟာသမုဒ္ဒပက္ခန္ဓိနော၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့-ပြေးဆင်း ကုန်သည်၊
 အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရပတ္တိယေန၊ သူယုတ်မာ
 စကားကိုလိုက်နာခြင်းမည်သည်၊ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၍၊ ပထဝိ ဥဇ္ဈိယဇာတကံ၊ ပထဝိ ဥဇ္ဈိယ ဇာတ်ကို၊ ကထေ
 သိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောံမှ၊ မဟာရာဇာနော၊ မင်းများတို့၊ ကဒါ
 ဝိ၊ တရံတခါ၊ ဒုဗ္ဗလောဝိ၊ ခွန်အားနည်းသောသူသည်လည်း၊ မဟာဗလဿ
 ခွန်အားကြီးသောသူ၏၊ ရန္တံဝိဝရံ၊ အကြားအပေါက်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊
 ကဒါဝိ၊ တရံတခါ၊ မဟာဗလော၊ ခွန်အားကြီးသောသူသည်၊ ဒုဗ္ဗလဿ၊
 နည်းသောအားရှိသောသူ၏၊ ရန္တံဝိဝရံ၊ အကြားအပေါက်ကို၊ ပဿတိ၊
 မြင်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ လဇ္ဈုကိကဝိသကုဏိကာ၊ ဘိသုဉ္ဇက်မငယ်သည်
 လည်း၊ ဟတ္ထိနာဂံ၊ ဆင်ပြောင်ကို၊ စာတေသိ၊ သတ်ရလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၍၊ လဇ္ဈုကိကဇာတကံ၊ လဇ္ဈုကိကဇာတ်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ လကဟဂူပဿမနုတ္ထာယ၊ ခိုက်
 ရန်ငြင်းခုံခြင်း-ကင်းငြိမ်း စိမ့်သောငှါ၊ တိဏိဇာတကာနိ၊ သုံးပါးသော
 ဇာတ်တို့ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ သာမဂ္ဂိပရိဒီပနုတ္ထာယ၊ ညီညွတ်
 သောအဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ နေဇာတကာနိ၊ နှစ်ဇာတ်တို့ကို၊ ကထေသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့-ဟောတော်မူသနည်း၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ မဟာရာ
 ဇာနော၊ မင်းများတို့၊ သမဂ္ဂါနံ၊ ညီညွတ်ကုန်သောသူတို့အား၊ ကောဝိ၊ တရံ
 တယောက်သောသူသည်၊ ဩတာရီနာမ၊ အခွင့်မည်သည်ကို၊ ပဿိတုံ၊
 မြင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ရုက္ခ
 ဓမ္မဇာတကံ၊ ရုက္ခဓမ္မဇာတ်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတော၊ ထို
 နောက်မှ၊ မဟာရာဇာနော၊ မင်းများတို့၊ သမဂ္ဂါနံ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်
 သောသူတို့အား၊ ကောဝိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်၊ ဝိဝရံ၊ အကြား
 အပေါက်ကို၊ ဒဿိတုံ၊ ကြည့်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကံ၊ မတတ်နိုင်၊ ယဒါပန၊
 အကြင်အခါ၌ကား၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိဝါဒံ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းကို၊
 အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ အထ၊ ထိုခိုက်ရန်ငြင်းခုံပြုသောအခါ၌၊ တေ၊ ထိုငှားတို့
 ကို၊ နေသာဒုက္ခော၊ မူဆိုးသားသည်၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါရောပေ
 တွာ၊ ချ၍၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ကတော၊ သွားဘူးလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝါဒေ၊
 ခိုက်ရန်ငြင်းခုံပြုခြင်း၌၊ အသာဒေါနာမ၊ သာယာခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဝဇ္ဇကဇာတကံ၊ ဝဇ္ဇကဇာတ်ကို၊

ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ပဉ္စဇာတကာနိ၊ ငါးဇာတ်တို့ကို၊
 ကထေတွာ၊ဟောတော်မူ၍၊အဝဿာနေ၊အဆုံး၌၊ အတ္တဒဏ္ဍသုတ္တံ၊အတ္တ
 ဒဏ္ဍသုတ်ကို၊ ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ရာဇာနော၊ မင်းမျိုးတို့သည်၊
 ပဿန္နာ၊ကြည်ညိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစေနာ
 ဂမိဿ၊အကပ်၍၊ကြွတော်မမူလာချေအံ့။ ဧဝံသတိ၊ဤသို့ ကြွတော်မမူ
 လာချေသော်၊မပင်၊ငါတို့သည်၊သဟတ္တာ၊မိမိလက်ဖြင့်၊အညမည်၊အချင်း
 ချင်း၊ဝမိတွာ၊ သတ်ဖြတ်၍၊ လောဟိတနဒီ၊ သွေးချောင်း စီးသည်ကို၊
 ပဝတ္ထယိဿာမ၊ဖြစ်စေကုန်ရာ၏။ အဋ္ဌာကံ၊ငါတို့၏၊ ပုတ္တဘာတရောစ၊
 သားနှောင်ညီတို့ကိုလည်း၊ဂေဟဒ္ဓါရေ၊အိမ်တံခါး၌၊နပဿပဿာမ၊ မမြင်
 ရလေကုန်အံ့၊နော၊ငါတို့အား၊သာသနပဋိသာသနံပိ၊ သတင်းဆက်ခါစေ
 ပါးတို့၊ခေါက်စကားကိုလည်း၊အာဟရဏကော၊ ဆောင်ယူသွားမည်သူ
 သည်၊နာဘဝိဿ၊မဖြစ်ရာပြီ ၊ သတ္တာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိဿာယ၊ ဖြိ
 ၍၊နော၊ငါတို့အား၊ဇိဝိတံ၊အသက်ကို၊ လန္ဓံ၊ရအပ်၏၊ သတ္တာ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အဂါရံ၊အိမ်ကို၊ သစေပနအဇ္ဈာဝသိဿတိ၊ အကပ်၍စိုး
 အုပ်လျက်နေတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒီပ
 သဟဿဒ္ဓယပရိဝါရံ၊ ကျွန်းငယ် နှစ်ထောင်အရံရှိသော၊ စတုမဟာဒီပ
 ရန္တံ၊ကျွန်းကြီးငယ်ကျွန်း၌ဖြစ်သောမင်းစည်းစိမ်သည်၊ ဟတ္ထဂတံ၊လက်
 သို့ရောက်သည်၊အသဝိဿ၊ဖြစ်ရာ၏၊ခေါပန၊စင်စစ်၊ အဿ၊ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊အတိရေကသဟဿံ၊တထောင်မကကုန်သော၊ ပုတ္တာ၊သား
 တော်တို့သည်၊အဘဝိဿံသု၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊တတော၊ထိုကြောင့်၊ ခတ္တိယ
 ပရိဝါရော၊ မင်းအပေါင်းခြံရံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အစရိဿ၊ကြွတော်မူရ
 ရာ၏၊ခေါပန၊စင်စစ်မူကား၊သေ၊ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံသမ္ပတ္တိံ၊ထို
 စကြာဝတေး မင်းစည်းစိမ်ကို၊ ပဟာပ၊ ပယ်စွန့် လျက်၊ နိက္ခမိတွာ၊
 တောထွက်၍၊ သဗ္ဗေမိံ၊သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်တော်
 မူ၏၊ဣဒါနိဝိ၊ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူသော-ဤအခါ၌လည်း၊ ခတ္တိ
 ယပရိဝါရေယေဝ၊ မင်းပရိသတ်အခြံအရံရှိသည်ဖြစ်၍သတျှင်၊ ဝိစရ
 တုတိ၊ကြွလာတော်မူစေသောဟု၊ဥဘယနဂရဝါသိနော၊ နှစ်ပြည်ထောင်
 နေမင်းတို့သည်၊အဗ္ဘတိယာနိအဗ္ဘတိယာနိ၊ အခွဲလျှင်သုံးခုမြောက်စီ-အခွဲ
 လျှင်သုံးခုမြောက်စီဖြစ်ကုန်သော၊ကုမာရသတာနိ၊မင်းသားအရာတို့ကို၊
 အဒိသု၊လှူကြကုန်၏။ သဂဝါပိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တေ၊ထိုမင်း
 သားတို့ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြုတော်မူ၍၊ မဟာဝနံ၊မဟာဝုန်တောကြီး

၁၇၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သို့။ အဂမာသိ။ ကြွေတော်မူ၏။ ဂရုဂါရဝေန။ ဘုရားသခင်ကို ရိုသေသော အားဖြင့်။ နအတ္တနောရူပိယာ။ မိမိတို့အလိုမဟုတ်ဘဲ ပဗ္ဗဇိတာနံ။ ရဟန်းပြုရ ကုန်သော။ တေသံ။ ထိုငါးရာသောမင်းသားရဟန်းတို့အား။ အနဘိရတိ။ မပွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈိ။ ဖြစ်၏။ တေသံ။ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့၏။ ယုရာဏဒုတိယိကာယောပိ။ မယားဟောင်းတို့သည်လည်း။ အယျုပ္ပတ္တာ။ အရှင်သားတို့သည်။ ဥက္ကဏ္ဍန္တိ။ ဆန့်ကျင်ပျင်းရိစေကုန်သတည်း။ ဃာရာ ဝါသော။ အိမ်ရာများသည်။ နသဏ္ဌာတိ။ ကောင်းစွာမတည်။ ဣတိအာဒိနိ။ ဤသို့စသောစကားတို့ကို။ ဝတွာ။ မှာဆို၍။ သာသနံ။ သဝန်ဆုတ်စာကို။ ပေသေန္တိ။ စေကုန်၏။ တေ။ ထိုရဟန်းဖြစ်သောမင်းသားတို့သည်။ အတိ ရေကတရံ။ အတိုင်းထက်အလွန်။ ဥက္ကဏ္ဍိံ။ ဆန့်ကျင်ပျင်းရိ ကုန်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဝဇ္ဇန္တော။ ဆင်ခြင်တော်မူလတ်သော်။ တေသံ။ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့၏။ အနဘိရတိဘာဝံ။ မပွေ့လျော်သော အဖြစ်ကို။ ဥတွာ။ သိတော်မူ၍။ ဣမေဘိက္ခု။ ဤရဟန်းတို့သည်။ မာဒိသေန။ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဗုဒ္ဓေန။ ဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ။ အတူတကွ။ ဧက တော။ တပေါင်းတည်း။ ဝသန္တာ။ နေရကုန်လျက်။ ဥက္ကဏ္ဍန္တိ။ ဆန့်ကျင် ကုန်၏။ ဟန္တာယာ။ နေသံ။ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကုဏာလဒဟဿ။ ကုဏာလ အိုင်၏။ ဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူးကို။ ကထေတွာ။ ဆို၍။ တဗ္ဗ။ ထိုကုဏာလအိုင်သို့။ နေတွာ။ ဆောင်၍။ အနဘိရတိ။ မပွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေမိ။ ပျောက်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့ကြံတော်မူ၍။ ကုဏာလဒဟဿ။ ကုဏာလအိုင်၏။ ဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ။ ဆိုတော်မူ၏။ တေ။ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်။ တံ။ ထိုကုဏာလအိုင်ကို။ ဒဠုကာမာ။ ရှုမြင်လိုကုန်သည်။ အဟေသု။ ဖြစ် ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ကုဏာလဒဟံ။ ကုဏာလအိုင်ကို။ ဒဠုကာမာ။ ရှုမြင်လိုကုန်သည်။ အတ္ထ။ ဖြစ်ကြကုန်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့မေးတော်မူ သော်။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား။ အာမ။ ရှုမြင်ချင်ပါကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့တင် ဈေ့ောက်ကြကုန်၏။ ယဒိ။ အကယ်၍-ရှုမြင်လိုကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧံ။ ဤ သို့ရှုမြင်လိုကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဇေယျံ။ လိုက်ခဲ့ကြကုန်။ ဝန္တောမ။ ငါကြံ တော်မူအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့မိန့်တော်မူသော်။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဒ္ဓိမန္တာ နံ။ တန်ခိုးဣဒ္ဓိရှိပေကုန်သော သူတို့၏။ ဝမနဋ္ဌာနံ။ သွားရာအရပ်တည်း။ မယံ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကထံ။ အဘယ်သို့လျှင်။ ဂမိဿာမ။ ရောက်နိုင် ပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့တင်ဈေ့ောက်ကုန်၏။ ဘုဌေ။ သင်တို့သည်။ ဝန္တိ။ ကာမာ။ နောက်တော်လိုက်လိုကုန်သည်။ ဟေသထ။ ဖြစ်ကြကုန်လော။

မမာနုဘာဝေန၊ ငါ၏တန်ခိုး အာနုဘော်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊
 အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဂမိဿာမိ၊ ကြွေတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ
 သော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့တင်
 လျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗတိက္ခသတာနိ၊ ငါးရာ
 သောရဟန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူတော်မူ၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်း
 ကင်၍၊ ဥပ္ပတိတွံ၊ ပျံတက်တော်မူ၍၊ ကုဏ္ဍာလဒဟေ၊ ကုဏ္ဍာလအိုင်၌၊
 ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်ရပ်တော်မူ၍၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အာဟံသို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣမသ္မိံ၊ ကုဏ္ဍာလဒဟေ၊ ဤကုဏ္ဍာလအိုင်၌၊ ယေသံ၊ မန္တဝန်အကြင်ငါး
 တို့၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ နဇာနာထ၊ မထိကုန်အံ့၊ မမံ၊ ငါတုရားကို၊ ပုစ္ဆထ၊
 မေးကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့
 သည်၊ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုစ္ဆိတံ၊
 ပုစ္ဆိတံ၊ မေးလျှောက်တိုင်း-မေးလျှောက်တိုင်း၊ ကထေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊
 ကေဝလဗ္ဗ၊ စင်စစ်ကား၊ မန္တဝန်ယေဝ၊ ငါးတို့၏သာလျှင်၊ နမာနိ၊ အမည်တို့
 ကို၊ နကထေသိ၊ ဖြေတော်မူသည် မဟုတ်၊ တသ္မိံ၊ ဝနသဏှေ၊ ထိုတော
 အုပ်၌၊ ရုက္ခာနံ၊ သစ်ပင်တို့၏လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေ၌၊
 ဗွိပဒတုပ္ပဒသကုဏ္ဍာနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်း-အခြေလေးချောင်း ရှိသော
 သားဌက်တို့၏လည်းကောင်း၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို၊ ပုစ္ဆာပေတွာ၊ မေးစေ
 ၍၊ ကထေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒွိဟိသကုဏ္ဍေဟိ၊ နှစ်ခုကုန်
 သော-ဥဩဌာဌက်မတို့သည်၊ မုခတုဏှကေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်၊ ခုသိတွာ၊
 ကိုက်၍၊ ဂဟိတဒဏှကေ၊ ယူအပ်သော ဟွံအနံ၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊
 ကုဏ္ဍာလသကုဏ္ဍရာဇာ၊ ကုဏ္ဍာလမည်သော-ဥဩဌာဌက်မင်းသည်၊
 ပုရတော၊ ရှေးမှလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိတော၊ နောက်မှလည်းကောင်း၊
 ဥတောသုပဿသု၊ အောက်ထက်တစ်ညာ ဝဲယာနှစ်ဖက်တို့၌ လည်း
 ကောင်း၊ သကုဏ္ဍ သစ်ပရိဝုတော၊ ဥဩဌာဌက် အပေါင်း-သောင်း
 သောင်းဝန်းရံလျက်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ ဘိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တံ၊ ထို
 ဥဩဌာဌက်မင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယေ၊ ဤ
 အပေါင်းဝန်းရံသောဌက်သည်၊ ဣမေသံသကုဏ္ဍာနံ၊ ဤဌက်အပေါင်းတို့
 ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့တည်း၊ ဧတေ၊ ထိုအခြံအရံ
 ဌက်တို့သည်၊ ဧတဿ၊ ထိုဌက်မင်း၏၊ ပရိဝါရာ၊ သင်းပင်းခြံရံတို့သည်၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညေမ၊ အကျွန်ုပ်တို့ထင်မှတ်ကုန်၏၊

၁၇၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတံ၊ ဤ
 စကားသည်။ ဧဝံ၊ သင်တို့တင်တိုင်းမှန်၏။ အယံဝိ၊ ဤဌာန်မင်းသည်လည်း
 မမေဝ၊ ငါတုရား၏သာလျှင်၊ ဝံသော၊ အနွယ်တည်း။ မမ၊ ငါတုရား၏သာ
 လျှင်၊ ပဝေဏိ၊ အဆက်အစဉ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဧတေသကု
 ၀ ဧတေ၊ ထိုဌာန်တို့ကို၊ တာဝပဿာမ၊ မြင်ရပါကုန်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အယံဝိမမေဝဝံသော၊ မမပဝေဏိတိ၊ အယံဝိမမေဝဝံသော- မမ
 ပဝေဏိဟူ၍၊ ယံပန၊ အကြင်စကားတော်ကိုကား၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ
 ၏၊ တံ၊ ထိုစကားတော်ကို၊ သောတုကာမဗ္ဗ၊ ကြားနာပါလိုကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောတုကာမာ၊
 ကြားနာလိုကြကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်
 မူသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အာမ၊ ဪ၊ ကြားနာပါလိုကုန်၏
 ဣတိ၊ ဤသို့တင်လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား၊
 သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြားနာခြင်း၌-တိုက်တွန်းတော်မူ
 ၍၊ ဂါထာသတေဟိ၊ ဂါထာအရာတို့ဖြင့်၊ မဇ္ဈေတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊
 ကုဏာလဇာတကံ၊ ကုဏာလဇာတ်ကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊ အနဘိရတိ၊ မဇ္ဈေလျော်ခြင်းကို၊ ဝိနောဓေသိ၊ ဖျောက်တော်မူ၏။
 ဒေသနာပရိယောဂသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော-ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊
 ပတိဋ္ဌတိ၊ သူတည်ကုန်၏။ မဂ္ဂေနဝစ၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်လည်း၊ နေသံ၊ ထို
 ငါးရာသောရဟန်းတို့အား၊ ဣဒ္ဓိပိ၊ တန်ခိုးသည်လည်း၊ အာဂတာ၊ ရောက်
 လာ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊
 ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသောမဂ်ဖိုလ်သည်၊ တာဝဟောတု၊ ဖြစ်၌စေပြီးတော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဥပ္ပတ္တိတွာ၊ ယုံတက်တော်
 မူ၍၊ မဟာဝနမေဝ၊ မဟာဝနတောကြီးသို့သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ ကြွရောက်
 တော်မူ၏။ တေဝိဘိက္ခု၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဂမနကာ
 လေ၊ သွားသောကာလ၌၊ ဒသဗလံသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေန၊
 အာနုဘော်တော်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားကုန်၍၊ အာဂမနကာလေ၊ ပြန်သောအခါ
 ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန တောကြီး၌၊
 ဩတရိ၊ သူ့သက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တသုနေ၊

ခင်းအပ်သောဘုရားနေရာ၌။ နိဿိဒိတွာ၊ နေတော်မူလျက်၊ တေဘိက္ခု။ ထို
 ရဟန်းတို့ကို၊ အေမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထေ၊ လော
 ကုနံလော၊ နိဿိဒေ၊ ထိုင်ကြကုန်လော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တ
 ယဝဏ္ဏာနံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးအပေါင်းသည် သတ်အပ်ကုန်သော၊ ကိလေ
 သာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေဿာမိ၊ ဟောတော်
 မူအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေသိ၊ ဟော
 တော်မူ၍၊ တိက္ခ။ ရဟန်းတို့သည်၊ ဗိန္တယိံ သု၊ ကြံကြကုန်၏။ ကိံ ဗိန္တယိံ
 သု၊ အဘယ်သို့ကြံကြကုန်သနည်း။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဋ္ဌာ
 ကံ၊ ငါတို့၏၊ အနုဘိရုတိဘာဝံ၊ မပွေလျော်သောအဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်
 မူ၍၊ ကုဏာလဒဟံ၊ ကုဏာလဒိုင်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍၊ အနုဘိ
 ရုတိံ၊ မပွေလျော်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေသိ၊ ပျောက်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို
 ကုဏာလဒိုင်၌။ သောတာပတ္တိ ဗလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာနံ၊
 ရောက်ကုန်သော၊ နော၊ ငါတို့အား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣဓ၊ ဤမဟာဝုန်
 တော၌။ တိဏ္ဍာမဂ္ဂါနံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးတို့၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
 အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့
 သည်။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ရောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝိတိနာမေတုံ၊ ကာလကိုလွန်စေခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်လျော်၊ ပုရိသ သဒိ
 သေဟိ၊ ယောက်ျားဟုတ်ဟုတ်အားထုတ်စွန့်စားသဖြင့်-ယောက်ျားမြတ်
 တို့နှင့်တူကုန်သည်။ နော၊ ငါတို့အား၊ တဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်လျော်
 ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္တယိံ သု၊ ကြံကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းငါးရာတို့သည်၊ ဒ
 သဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးကြကုန်
 ၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထလတ်၍။ နိဿိဒနံ၊ နိဿိဒိုင်ကို၊ ပဗ္ဗောဓေတွာ၊ ခါး၍၊ ဝိသုဝိသု၊
 အဘိုးအဘိုး၊ ပတ္တာရုက္ခမူလေသု၊ တောင်ငှမ်းသစ်ပင်ရင်းတို့၌။ နိဿိဒိံ သု၊
 နေကုန်၏။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗိန္တယိ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ကိံ
 ဗိန္တယိ၊ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်တော်မူသနည်း။ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့
 သည်၊ ပကတိယာမိ၊ ပြကတေ အားဖြင့်လည်း၊ အဝိဿဋ္ဌကမ္မန္တာ၊ မစွန့်
 လွှတ်သောရဟန်းတို့၏အမှုရှိကုန်၏။ ပန၊ စင်စစ်၊ လဒ္ဓုပါယဿ၊ ရအပ်
 သောအကြောင်းရှိသော၊ တိက္ခ၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ ကိလမနကာရဏံနာမ၊
 ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝန္တိန္တာဝန္တိန္တာစ၊ ရောက်
 ရာရောက်ရာအရပ်မှသည်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ အတ္တနာအတ္တနာ၊ ကိုယ်ပီ

၁၀၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကိုလံစိ၊ ပဋိဝိဒ္ဓဂုဏံ။ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော-အရဟတ္တဖိုလ်ကျေးဇူးကို၊
 အာရောစေဿာမိတိ၊ ကြားကုန်အံ့ဟု၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
 တော်သို့၊ အာဂမိဿန္တိ၊ လာကြကုန်လတ္တံ့။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
 အာဂတေသု၊ လာကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဒေဝတာ၊
 တသောင်းသောစကြာဝဠာ၌နေကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဧကစက္ကဝါဠ၊
 တခုတည်းသော စကြာဝဠာ၌၊ သန္တိပတိဿန္တိ၊ စည်းဝေးကုန် လတ္တံ့။
 မဟာသမယော၊ များစွာသော အပေါင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 ဝိဝိတ္တေဩကာသေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ နိဝိဒ္ဓိတံ၊
 နေတော်မူခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်နဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ
 ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဝိဝိတ္တေဩကာသေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓါ
 သနံ၊ တုရားနေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ နိဝိဒ္ဓိ၊ နေတော်မူ၏၊ သဗ္ဗ
 ပဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့၏ရှေးဦးစွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟ
 တွာ၊ ယူ၍၊ ဂတတ္ထရော၊ ကြွသွားသောမထေရ်သည်၊ သဟပဋိသန္တိဒါ
 တိ၊ ပဋိသန္တိဒါလေးပါးတို့နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏံ၊
 ရောက်၏၊ တတော၊ ထိုမထေရ်နောက်မှ၊ အပရော၊ တယောက်သော
 မထေရ်သည်၊ တတော၊ ထိုမထေရ်နောက်မှ၊ အပရော၊ တယောက်သော
 မထေရ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ပဉ္စသတာပိ၊ ငါးရာသော
 မထေရ်တို့သည်လည်း၊ ပဒုမိနိယံ၊ ပဒုမာကြာတော၌၊ ပဒုမာနိဝိယ၊ ပဒုမာ
 အင်္ဂုတို့ကဲ့သို့၊ ဝိကသံ၊ သု၊ ပွင့်ကုန်၏၊ သဗ္ဗပဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့
 ၏ရှေးဦးစွာ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တဘိက္ခု၊ ရောက်သောရဟန်း
 သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေဿာမိတိ၊ ကြား
 လျှောက်အံ့ဟု၊ ပဉ္စကံ၊ ထက်ဝယ်တင်ပျဉ်ကို၊ ဝိနိဘုဇိတွာ၊ ဖြေ၍၊ နိဝိဒ္ဓ
 နံ၊ နိဝိဒ္ဓိကို၊ ပဋ္ဌောပေတွာ၊ ခါထုက်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထလတ်၍၊ ဒသပလာသိ
 မုခေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့ရှေးရှု၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အပရောပိ၊
 တယောက်သောရဟန်းသည်လည်း၊ အပရောပိ၊ တယောက်သောရဟန်း
 သည်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသတာ၊ ရဟန်းငါးရာတို့သည်၊ ဘတ္တသလံ၊
 ဆွမ်းစားစရပ်သို့၊ ပဝိသန္တံ၊ ဝိယ၊ ဝင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ပဋိပါဒိုယာဝ၊ အစဉ်
 အတိုင်းသာလျှင်၊ အာဂမိသု၊ ကြွရောက်လာကုန်၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာဂ
 တော၊ ရောက်သောရဟန်းသည်၊ ဝဇ္ဇတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ နိဝိဒ္ဓနံ၊ နိဝိဒ္ဓိကို၊ ပညာ
 ပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒ္ဓိတွာ၊
 ထိုင်၍၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်းသျှက်သိအပ်သော၊ ဂုဏံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကျေး

ဇူးကိုးအာရောစေတုကာမော၊ ကြားလျှောက်လို၍။ အညောတပါးသော၊
 ကောမိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ဂှိသလော၊ နတ္ထိ၊ မဂှိသ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့ကြံလျက်၊ နိဝတ္ထတွားပြန်လှည့်၍၊ အာဂတ
 မဂ္ဂံ၊ လာရာခရီးသို့၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်၊ အပရံပိ၊ တဦး
 သောမထေရ်ကိုလည်း။ အဒ္ဓသယေဝ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုရဟန်းငါးရာ အလုံးတို့သည်လည်း။ အာဂတ္တာ၊
 ရောက်ကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိတွာ၊
 နေကုန်၍၊ အယံ၊ ဤရှေးဦးရောက်သောရဟန်းသည်။ ဣမဿ၊ ဤနောက်
 ရောက်လာသောရဟန်းအား၊ ဟရယမာနေဝ၊ ရှက်နှိုးရှုံ့စိုးခဲ့ရကား၊ န
 ကထေသိ၊ မလျှောက်ကြား၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ဝိကာသဝါနံ၊ ရဟန္တာတို့
 အား၊ နွေးနှစ်ပါးကုန်သော၊ အာကာရာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ မယာ၊ ငါသည်။ ပဋိဝိဒ္ဓဂုဏံ၊ ထိုးတွင်း၍ သိအပ်သော-အရ
 ဟတ္ထဗိုလ်ကျေးဇူးကို၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ လူ
 အပေါင်းသည်၊ နိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ အဟောဝတပဋိဝိဇ္ဇေယျ၊ ဩဌာ
 ထိုးတွင်းလျက်သိသိမူကောင်းလေစွ၊ ဣတိပိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်၊ ဥပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပဋိဝိဒ္ဓဘာဝံပန၊ ထိုးတွင်းလျက်သိအပ်သည်အဖြစ်ကုမူကား၊ နိဝိ
 လဒ္ဓပုရိသောပိယ၊ ရွှေအိုးကိုရသော ယောက်ျားကဲ့သို့၊ အညဿ၊ သူ
 တပါးအား၊ အာရောစေတုကာမော၊ ပြောကြားလိုကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊
 မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တသ္မိံ၊ အရိယမဏ္ဍလေ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း
 သည်၊ ဩသဗ္ဗမတ္ထေပန၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့လှည့်ကြွတော်မူကာ
 မျှ၍၊ ပါပိန ယုဂန္ဓရပရိက္ခေပတော၊ ယုဂန္ဓြုတ်တောင်၏-အရှေ့မျက်နှာ
 အဝန်း၌၊ အတ္တာ၊ တိမ်တိုက်၊ မဟိယာ၊ သီးနှင်း၊ ဒုမော၊ အခိုး၊ ရေစေ့၊ မြို့၊
 ရာဟု၊ ရာဟုအသူရိန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိဥပဂ္ဂိယေသေဟိ၊ ဤငါးပါး
 သောလ၏-ညစ်ညူးကြောင်း ဘေးရန်တို့၌၊ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကင်းလွတ်သော၊
 ဗုဒ္ဓုပ္ပာဒပဋိမဏ္ဍိတဿ၊ ဘုရား၏ဖြစ်တော်မူခြင်းဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်
 သော၊ လောကဿ၊ လောက၏၊ ရာမဏေယျကဒဿနတ္ထံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်
 ဘွယ်ရှိသည်အဖြစ်ကိုရှုမြင်ခြင်း၌၊ ပါပိနဒိသာယ၊ မျက်နှာရှေ့လှေလော
 ကဓာတ်၌၊ ဥက္ခိတ္တ ရုဇတမယမဟာအာဒါသ မဏ္ဍလံပိယ၊ ချိမြှောက်
 အပ်သောငွေစစ်ဖြင့် ပြီးသောကြီးကျယ်သော ကြေးမုံဝန်းကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ နေမိဝဋ္ဋိယံ၊ သိန်းစက်အကွပ်ဝန်း၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပရိဝတ္တိ
 ယမာနရုဇတဝတ္တံပိယစ၊ လျှော်အပ်လည်စေအပ်သောငွေလှည်းသိန်းစက်

မိ ၂ သံဂါယာဝံဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကဲ့သို့သော၊ သသိရိကံ၊ အသရေရှိသော၊ ပုဏ္ဏဝေမဏ္ဍလံ၊ လပြည့်ဝန်း
သည်၊ ဥဗ္ဗဗ္ဗိတွာ၊ တက်လတ်၍၊ အနိလပထံ၊ ကောင်းကင်ခရီးသို့၊ ပရိ
ပဇ္ဇိတ္တ၊ ရောက်လတ်သတည်း၊ ဣတိဝေရူပေ၊ ဤသဘောရှိသော၊ ခဏေ၊
ခဏ၌၊ လယေ၊ လယ၌၊ မဟုတ္တေ၊ မဟုတ္တ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းဘို့၌၊ ကိလဝတ္ထု၊ သို့၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်ကြီး၌၊ မဟာ
ဝနေ၊ မဟာဝန်တောကြီး၌၊ မဟတာ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်များသော၊
ဘိက္ခုသံဃောနု၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ သဗ္ဗေဟေဝအရဟန္တေဟိ၊ အလုံးစုံ
ရဟန္တာချည်းသာဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စမက္ကဟိ ဘိက္ခုသတေမဟိ၊ ငါးရာ
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ကဝိဟရတိ၊ နေတော်
မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
လည်း၊ မဟာသမ္မတဿ၊ မဟာသမတမင်း၏၊ ဝံသေ၊ အနွယ်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊
ဖြစ်တော်မူ၏၊ ပဉ္စသဏာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ တေဝိဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့
သည်လည်း၊ မဟာသမ္မတဿ၊ မဟာသမတမင်း၏၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊
ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ခတ္တိယဂစ္ဆေ၊ မင်း
၏ဝမ်းတိုက်၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တေဝိ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့
သည်လည်း၊ ခတ္တိယဂစ္ဆေ၊ မင်း၏ဝမ်းတိုက်၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂ
ဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ရာဇပဗ္ဗဇိတော၊ မင်းအဖြစ်မှရဟန်းပြု
တော်မူ၏၊ တေဝိ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ရာဇပဗ္ဗဇိတော၊
မင်းအဖြစ်မှရဟန်းပြုတော်မူကုန်၏၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊
သေတန္တတ္တံ၊ ထီးဖြူကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဟတ္ထဂတံ၊ လက်သို့ရောက်
သော၊ စက္ကဝတ္တိရန္တံ၊ စကြာမင်းအဖြစ်ကို၊ ဝိဿန္တိတွာ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊
ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ တေဝိ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သေ
တန္တတ္တံ၊ ထီးဖြူကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဟတ္ထဂတာနိ၊ လက်သို့ရောက်ကုန်
ပြီးသော၊ ရန္တာနိ၊ မင်းစည်းစိမ်တို့ကို၊ ဝိဿန္တိတွာ၊ စွန့်လွှတ်ကုန်၍၊ ပဗ္ဗဇိ
တာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓေ၊
ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်၌၊ ပရိသုဒ္ဓေ၊ သန့်ရှင်း
စင်ကြယ်သော၊ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ ပရိ
သုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်-စင်ကြယ်သန့်ရှင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပရိသုဒ္ဓပရိ
ဝါရော၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသောအခြံအရံရှိတော်မူ၏၊ ဝီတရာဂေါ၊ ကိုယ်
တော်၌ကင်းသောရာဂရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝီတရာဂပရိဝါရော၊ ရာဂ
ကင်းသောရဟန္တာ-အခြံအရံရှိတော်မူ၏၊ ဝီတဒေါသော၊ ကိုယ်တော်၌

ကင်းသော ဒေါသရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတဒေါသပရိဝါရော၊ ဒေါသ
ကင်းသောရဟန္တာ-အခြံအရံရှိတော်မူ၏။ ဝိတမောဟော၊ ကိုယ်တော်၌
ကင်းသောမောဟရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတမောဟပရိဝါရော၊ မောဟ
ကင်းသော ရဟန္တာ အခြံအရံ ရှိတော်မူ၏။ နိတ္တဏ္ဍာ၊ ကိုယ်တော်၌
တဏှာကင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ နိတ္တဏ္ဍပရိဝါရော၊ တဏှာကင်းသော
ရဟန္တာအခြံအရံရှိတော်မူ၏။ နိတ္တိလေသော၊ ကိုယ်တော်၌ကိလေသာ
မရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိတ္တိလေသပရိဝါရော၊ ကိလေသာမရှိသောရဟန္တာအခြံ
အရံရှိတော် မူ၏။ သန္တော၊ ကိုယ်တော်ငြိမ်သက်တော် မူသည်ဖြစ်၍၊
သန္တပရိဝါရော၊ ငြိမ်သက်သောရဟန္တာ အခြံအရံရှိတော်မူ၏။ ဒန္တော၊
ကိုယ်တော် ယဉ်ကျေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဒန္တပရိဝါရော၊ ယဉ်ကျေး
သောရဟန္တာအခြံအရံရှိတော်မူ၏။ မုတ္တော၊ ကိုယ်တော်ကင်းလွတ်တော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ မုတ္တပရိဝါရော၊ ကင်းလွတ်သောရဟန္တာအခြံအရံရှိတော်
မူ၏။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
သိအပ်၏။ သောဝဏ္ဏဘူမိနာမ၊ ဤသို့ကျေးဇူးတော်ကိုခြီးမွမ်းသည့်အရာ
မည်သည်။ ယတ္ထကံ ။ အကြင်ရွှေ့လောက်သော စကားကို။ သက္ကောတိ၊
စွမ်းနိုင်၏။ တတ္ထကံ၊ ထိုရွှေ့လောက်စွမ်းနိုင်သောစကားကို။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆို
အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေတိက္ခူ၊ ဤငါးရာသောရဟန်းတို့ကို။ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဗ္ဗေဟဝအရဟန္တေဟိတိ၊ ပဉ္စ
မတ္တေဟိဘိက္ခုသတေဟိ သဗ္ဗေဟဝအရဟန္တေဟိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ယေဘုယျေနာတိ၊ ယေဘုယျေနဟူသည်ကား။ ဗဟုတရော၊
များမြတ်သောအားဖြင့်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ နသန္နိပတိတာ၊
အစည်းအဝေးသို့ မရောက်ကုန်သည်တို့ကား။ မန္ဓာ၊ နည်းယုတ်ကုန်၏။
အသည်အရူပါဝစရ ဒေဝတာယေဝ၊ အသည်သတ် အရူပနတ်တို့သာ
လျှင်တည်း။ တတြ၊ ထိုယေဘုယျေနသန္နိပတိတာဟူသောစကား၌၊ အယံ၊
ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သန္နိပါတက္ကမော၊ အစည်းအဝေးဖြစ်ခြင်းအစဉ်
တည်း။ ကိရ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ မဟာဝနဿ၊ မဟာဝနတော်ကြီး၏။ သာမန္တာ၊
ထက်ဝန်းကျင်အနီးအရပ်၌၊ ဒေဝတာနတ်တို့သည်။ စလိ သု၊ ထကုန်၏။
ဘော၊ အချင်းတို့၊ အာယာမ၊ လာသွားကြကုန်အံ့။ ဗုဒ္ဓဒဿ နံနာမ၊ တရားကို
ဖူးမြင်ခြင်းမည်သည်။ ဗဟူပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ ဓမ္မဿဝနံ၊
တရားတော်ကိုကြားနာရခြင်းမည်သည်။ ဗဟူပကာရံ၊ များသောကျေးဇူး
ရှိ၏။ ဘိက္ခုသံဃဒဿနံ၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကိုဖူးမြင်ခြင်းသည်။ ဗဟူ

၁၈၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ပကာရံ။ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ အာယာမအာယာမမာတိ။ လာသွားကြပို့။ လာသွားကြပို့ အံ့ဟု။ မဟာသဒ္ဓံ။ ကျယ်စွာသောအသံကို။ ကုရုမာနာ။ ကြွေးကြော်ပြန်လျက်။ အာဂတိံ။ လာရောက်ကုန်၍။ ဘဂဝန္တိ။ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ တံမဟုတ္တံ။ ထိုမဟုတ္တံ။ အရဟတ္တပတ္တနိကာသဝေစံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ကုန်သောရဟန္တာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝန္တိတွာ။ ရှိခိုးဦးတိုက်ကြကုန်၍။ ဇေမန္တံ။ သပ္ပာယ်တင့်အပ်စွာ။ အဋ္ဌသု။ တည်ကုန်၏။ ဇေတနဝဥပါယေန။ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ တာသံတာသံ။ ထိုထိုနတ်တို့၏။ သဒ္ဓံ။ ဘုရားဖူးအံ့ဥပါယာကြဟူသောကြွေးကြော်သံကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ သဒ္ဓန္တရအစုဂါဝတ ဂါဝတအစုယောဇနယောဇနာဒိဝသေန။ တကောသတဂါဝတခွဲတဂါဝတယူဇနာခွဲတယူဇနာစသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တိယောဇနသဟသံဝိတ္ထတေ။ သုံးထောင်ယူဇနာကျယ်စွာအပြန့်ရှိသော။ ဟိမဝန္တေ။ ဟိမဝန္တာ၌ လည်းကောင်း။ တိက္ခတ္တုတေ သဗ္ဗိယာနဂရသဟဿေသု။ တသန်းရှစ်သိန်း ကိုးထောင်သောထီးပိုက်နန်းတည် မြို့ကြီးတို့၌ လည်းကောင်း။ နဝနဝတိယာဒေါကာမုခသတ သဟဿေသု။ ကိုးသန်းကိုးသိန်းသော တုတ်ခွန်ပဏ္ဏာဖြစ်ရာကျေးလက်မြို့ကြီးတို့၌လည်းကောင်း၊ ဆနဝတိယာပန္နနကောဗ္ဗိသတသဟဿေသု။ ကုဋေကိုးသန်းခြောက်သိန်းသော သင်းဘောလှေကြီးတို့ဆိုက်ကပ်ရာဆိပ်ကမ်းကွန်းပြင် သတင်အိမ်ဈေးတို့၌လည်းကောင်း၊ ဆပဏ္ဏာသယရတနာကရေသု။ ငါးဆဲ့ခြောက်ဌာနသောရွှေငွေစသည်အမွန်ရတနာတို့၏တည်ရာအရပ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ။ ဤသို့။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ။ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပင်ကျွန်းအလုံး၌လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟ။ ပုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်း၌လည်းကောင်း၊ အပရဂေါယာနေး။ အပရဂေါယာနကျွန်း၌လည်းကောင်း။ ဥတ္တရကုရုမိ။ ဥတ္တရကုရုကျွန်း၌လည်းကောင်း။ ဒိသုပရိတ္တ ဒိပသဟဿေသု။ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ။ ဤသို့။ သကဇ္ဇစက္ကဝါဠေ။ စကြာဝဠာတတိုက်လုံး၌လည်းကောင်း၊ တတော။ ထိုငါတို့စကြာဝဠာမှ၊ နုတိယ တတိယ စက္ကဝါဠေ၊ နုတိယ တတိယ စကြာဝဠာ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧဝံ။ ဤအတိုင်း။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေသု။ တသောင်းသောစကြာဝဠာတို့၌၊ ဒေဝတာ။ နေကုန်သောနတ်တို့သည်။ သဒ္ဓိပတိတာ။ စည်းဝေးကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ဟိ။ ဆိုသင့်၏။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေ။ စကြာဝဠာတသောင်းကို။ ဣဝေ။ ဤပါဠိ၌၊ ဒသလောကဓာတုယောဂံ။ အယံပါးသောလောကဓာတ်တို့ဟူ၍။ အဓိဗ္ဗေတံ။ အလိုရှိ

အပ်၏။တေန၊ထိုကြောင့်၊ဒသဟိစလောကဓာတုဟိဒေဝတာယေဘုယျ
နသန္နိပတိတာဟောန္တိဘိ၊ ဒသဟိစလောကဓာတုဟိ ဒေဝတာယေဘု
ယျနသန္နိပတိတာဟောန္တိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုပြီးသည်
နည်းဖြင့်၊သန္နိပတိတာဟိ၊စည်းဝေးကုန်သော၊ဒေဝတာဟိ၊နတ်တို့သည်၊
သကသစက္ကဝါဠဂန္ထံ၊စကြာဝဠာတိုက်အလုံးကို၊ ယောဗြဟ္မလောကော၊
ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်၊ သူဝိဗာဓေ၊အပ်ကျိ၍၊ နိရုန္တရံပက္ခိတ္တသုဝိဝိယံ၊
အကြားမလပ် ထည့်သွင်းအပ်သော အပ်ငယ်ကဲ့သို့၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ဝန်းကျင်
အောက်ထက် ပြည့်နက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုယောဗြဟ္မ
လောကဟူသောစကား၌၊ ဗြဟ္မလောကဿ၊ ဗြဟ္မပြည်၏၊ ဥစ္စတရံ၊မြင့်
သောအဖြစ်ကို၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ပေမိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ကိရ၊ထင်စေဦးအံ့၊လော
ဟပါသာဒေ၊ကြေးပြားအုပ်ကြွပ်အမိုးထပ်သောပြာသာဒ်၌၊သတ္တမကူရု
ဂါရသမော၊ ရနစ်ဆင့်မြှောက်သောသံ၌ တင်အပ်သောထုပ်ကာအတွင်
၌တူမျှသော၊ ပါသာဏော၊ကျောက်ကို၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ အောက်စွန်စ
ဗြဟ္မပြည်၌၊ ဥတ္တာ၊တည်၍၊ အဓောခိတ္တော၊ အောက်သို့ပစ်ချအပ်သည်
ရှိသော်၊ စတုဟိမာသေဟိ၊ လေးလံတို့ဖြင့်၊ ပထဝီ၊မြေသို့၊ ပါဗုဏာတိ၊
ရောက်၏။ဧဝံ၊ဤသို့၊ မဟန္တေ၊ကျယ်ဝန်းထွဋ်သော၊ ဩကာသေ၊အရပ်
နေရာ၌၊ယထာ၊အတန္တုကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်မြေပေါ်၌၊ဥတ္တာ၊တည်၍၊
ခိတ္တပုပ္ပါနိဝ၊ကြမြှောက်အပ်သောပန်းပွင့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ရမော
ဝါ၊အခိုးသည်လည်းကောင်း၊ဥပရိ၊အထက်သို့၊ဂန္တု၊သွားခြင်းငှါလည်း
ကောင်း၊ဥပရိ၊အထက်ကောင်းကင်၌၊ဥတ္တာ၊တည်ရပ်၍၊ခိတ္တသာသပေါ၊
ပစ်ချအပ်သော မုန်ညှင်းဆံသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့၊ ဩတရိဝံဝါ၊
လျှောသက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊အန္တရံ၊အကြားအလပ်ကို၊ နလဘန္တိ၊
မရကုန်၊ ဧဝံ၊ဤ၌တူစွာ၊ နိရုန္တရံ၊ အကြားအလပ်မရှိကုန်သော၊ ဒေဝ
တာ၊ နတ်တို့သည်၊ အဟောသံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊နောက်မှလာသောနတ်တို့
အားရပ်တည်ရာရှိသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ စက္ကဝတ္ထိရညော၊ စကြာဝတေးမင်း
၏၊နိသိန္နဌာနံ၊စံနေရာအရပ်သည်၊ခေါ၊ငင်စစ်၊အသမ္ဘာဓံ၊မကျဉ်းမြောင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အာဂတာဂတာ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော၊
မဟေသက္ခာ၊ကြီးသောဘုန်းတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့သည်၊
ဩကာသံ၊စကားရာအခွင့်ကို၊လဘန္တိ၊ပေးဝ၊ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊
ပန၊ယင်းသို့ပင်ရကုန်သော်လည်း၊ ပရတောပရတော၊နောက်မှနောက်မှ၊
အတိသမ္ဘာဓံ၊အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊

၁၈၆ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဝေမေဝ။ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဿိန္နဋ္ဌာနံ၊ နေ
တော်မူရာ အရပ်သည်။ အသမ္ဘာဝံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမရှိ၊ အာဂတာ
ဂတာ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော၊ မဟာသက္ခာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာ
နုဘော်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာနောစ၊
ဗြဟ္မာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဩကာသံ၊ ဆည်းကပ်ရာအခွင့်ကို၊ လဘန္တိ
ယေဝ၊ ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အဝိသုဒ္ဓံ၊ ယင်းသို့ပင် ရကုန်သော်
လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာသန္နသန္နဋ္ဌာနေ၊ နိုးမြတ်လွန်း
သောနေရာ၌၊ ဝါလဂ္ဂနိတ္တုဒေနမတ္ထေ၊ သားမြီး၏ အဖျားအစွန်းမျှသာ ဖြစ်
သော၊ ပဒေသေ၊ အရပ်၌၊ ဒသဝိဒေဝါ၊ တကျိပ်သောနတ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ဝိသတိဝိဒေဝါ၊ နှစ်ကျိပ်သောနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သုရမေ၊
သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ အတ္တတာဝေ၊ အတ္တတောတို့ကို၊ မာပေတွာ၊ ဗန်ဆင်း၍၊
အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊ သဗ္ဗပရတော၊ ခပ်သိမ်းစုံတို့၏နောက်မှ၊ သဗ္ဗိသဗ္ဗိ
ဒေဝတာ၊ ခြောက်ကျိပ် ခြောက်ကျိပ်သော နတ်တို့သည်၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်
ကုန်၏၊ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနန္တိ၊ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံဟူသည်ကား၊
သုဒ္ဓါဝါသဝါသိနံ၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံ၌နေကုန်သော၊ သုဒ္ဓါဝါသာနာမ၊ သုဒ္ဓါ
ဝါသတို့မည်သည်၊ သုဒ္ဓါနံ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော၊ အနာဂါမိနိကာသဝါနံ၊
အနာဂါမ်ရဟန္တာတို့၏၊ အာဝါသာ၊ နေရာဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဗြဟ္မလောကာ
ငါးထပ်သော ဗြဟ္မပြည်တို့တည်း။ ဧတ ဧဟောဝိတိ၊ ဧတဒဟောသိ
ဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟောသိ၊ အကြံဖြစ်သနည်း၊
ကိရု၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ဧတဗြဟ္မာနော၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့သည်၊ သမာ
ပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ယထာပရိစ္ဆေဒေန၊ ပိုင်းခြား
တိုင်းသောကာလဖြင့်၊ ဝုပ္ပိတာ၊ ထပြီး၍၊ ဗြဟ္မာဘဝနံ၊ ဗြဟ္မဘုံကို၊ ဩလော
ကေန္တော၊ ကြည်ကုန်လတ်သော်၊ ပစ္ဆာဘာတ္ထေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည်မှ
နောက်၌၊ ဘတ္တဂေဟေဝိယ၊ ဆွမ်းစားကျောင်း၌ကဲ့သို့၊ သုညကံ၊ အချည်း
နှီးသောမိမာန်ကို၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်၏၊ တထော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဗြဟ္မာနော၊
ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွားကြကုန်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်ကုန်လတ်သော်၊ မဟာသမာဂမံ၊ များ
စွာသောနတ်အစည်းအဝေးသို့၊ ဂတာ၊ သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဝ္ဇ္ဇာ၊
ထိကုန်၍၊ အယံသမာဂမေ၊ ဤအစည်းအဝေးသည်ကား၊ မဟာ၊ များ၏၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဩဟိနာ၊ ကျန်ရစ်ကုန်၏၊ ဩဟိနကာနံပန၊ နောက်ကျန်
ရစ်သောသူတို့အားကား၊ ဩကာသော၊ နေခွင့်နေရာသည်၊ ဒုလ္လုတော၊

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၄-သံတုလ္လပကာယီကဝဂ်။ ၁၈၇

ရရှိင်ခဲသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်သော
ငါတို့သည်။ အတုစ္ဆဟတ္တာ၊ လက်ချည်းမဟုတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဧကေကံဂါထံ၊ တဂါထာစီ တဂါထာစီ၊ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ စီရင်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
မ၊ သွားကုန်အံ့၊ တာယမဟာသမာဂမေ၊ ထိုများစွာသော အစည်းအဝေး
၌လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာဂတံဘာဝံ၊ လာသော အဖြစ်ကို၊ ဇာနာ
ပေဿာမ၊ သိစေကုန်အံ့၊ ဒသဗလဿစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊
ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဘာသိဿာမာတိ၊ ဆိုကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊
ထိုသုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့၏၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊
အာဝဇ္ဇိတတ္တာ၊ ဆင်ခြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤအကြံ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝတော၊ ပုရတော ပါတုရဟောသုန္တိ၊ ဘဂ
ဝတော၊ ပုရတော ပါတုရဟောသုံ ဟူသည်ကား၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ အဘိ မုခဠာ
နေယေဝ၊ တူရုရှေ၊ ရှုအရပ်၌ သာလျှင်၊ ဩတိဏ္ဍာဝိယ၊ သက်ကုန်သ
ကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ဆိုအပ်ကုန်သော်
လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဧဝံအတ္ထော၊ ဘုရားရှေ့တော်တွင် ထင်ရှားဖြစ်
၏ဟူသော ဤအနက်ကို၊ နခေါဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်သည် သာတည်း၊
ပန၊ စင်စစ်ကား၊ တေ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ဗြဟ္မဇောကေ၊
ဗြဟ္မပြည်၌၊ ဌိတာယေဝ၊ တည်ကုန်လျက်လျှင်၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊
အဘိသင်္ခရိတွာ၊ စီရင်၍၊ ဧကော၊ တဦးသော ဗြဟ္မာသည်၊ ပုရတ္ထိမစက္ကဝါ
ဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ ရှေ့ရပ်မျက်နှာစကြာဝဠာ အနားရေး၌၊ ဩတရိ၊ သက်၏၊
ဧကော၊ တဦးသော ဗြဟ္မာသည်၊ ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠ မုခဝဋ္ဋိယံ၊ တောင်
မျက်နှာစကြာဝဠာ အနားရေး၌၊ ဩတရိ၊ သက်၏၊ ဧကော၊ တဦးသော
ဗြဟ္မာသည်၊ ပဋ္ဌိမစက္ကဝါဠ မုခဝဋ္ဋိယံ၊ အနောက် မျက်နှာ စကြာဝဠာ
အနားရေး၌၊ ဩတရိ၊ သက်၏၊ ဧကော၊ တဦးသော ဗြဟ္မာသည်၊ ဥတ္တရ
စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ မြောက်မျက်နှာစကြာဝဠာ အနားရေး၌၊ ဩတရိ၊
သက်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ပုရတ္ထိမစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ ရှေ့ရပ်မျက်
နှာစကြာဝဠာအနားရေး၌၊ ဩတိဏ္ဍာဗြဟ္မာ၊ သက်ဆင်းသော ဗြဟ္မာသည်၊
နိလကသိဏံ၊ နိလကသိုဏ်းကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိလဇေယျိယော၊
ညိုသော အရောင်အဝါတို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍၊ ဒသသဟာသစက္ကဝါ
ဠဒေဝတာနံ၊ လောကဓာတ်အပေါင်း- တသောင်းသော စကြာဝဠာတို့မှ
စည်းဝေးရောက်လာကုန်သော နတ်အပေါင်းတို့အား၊ မဏိဝဋ္ဌံ၊ ဣန္ဒြိယ

၁၀၀ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

မြဲဖြင့် ပြီးသော-မိန်းညှိချင်ကို၊ ပဋိ မုတ္တန္တော ဝိယ၊ စွပ်သကဲ့သို့၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ အာဂတဘာဝံ၊ လာသောအဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေတွာ၊ သိစေ၍၊
 ဗုဒ္ဓဝိဝိနာမ၊ ဘုရားတို့ခရီးမည်သည်၊ ကေနမိ၊ တစုံတယောက်သောသူ
 သည်၊ ဥတ္တရိတုံ၊ ပီတိမင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ မဟာတိယာ၊ ကြီးကျယ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝိဝိယဝ၊ ဘုရားတို့တမ်းထား
 မြဲလမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာဂတော၊ လာ၍၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိ
 ဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်ချောက်ပတ်သောအရပ်
 ၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်ချောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတော
 ခေါ၊ ရပ်ပြီးသောဖြစ်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဘိသင်္ခတံ၊ စီရင်
 အပ်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ဒက္ခိဏစက္ကဝါဠမုခ
 ဝဋ္ဋိယံ၊ တောင်မျက်နှာ စကြာဝဠာအနားရေး၌၊ ဩတိဏ္ဏု၊ ဩတိဏ္ဏု
 ဆင်းသောဖြစ်သည်၊ ဝိတတသိဏံ၊ ဝိတကသိုဏ်းကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊
 ဝင်စား၍၊ သုဝဏ္ဏပဘံ၊ ရွှေသောအရောင်အဝါကို၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍၊ ဒသ
 သဟသစက္ကဝါဠ ဒေဝတာနံ၊ စကြာဝဠာအပေါင်း-တိုက်တသောင်းမှ
 လာကုန်သောနတ်တို့အား၊ သုဝဏ္ဏပဗ္ဗံ၊ ရွှေပုဆိုးကို၊ ပါရုပေန္တောဝိယ၊
 ရုံဘိသကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာ
 နာပေတွာ၊ သိစေ၍၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအဘူသာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ပန္နိ
 မစက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ အနောက်မျက်နှာစကြာဝဠာအနားရေး၌၊ ဩတိဏ္ဏု
 ဖြစ်၍၊ သက်ဆင်းသောဖြစ်သည်၊ လောဟိတကသိဏံ၊ လောဟိတ
 ကသိုဏ်းကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ လောဟိတရသ္မိယော၊ နိသော
 အရောင်အဝါတို့ကို၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍၊ ဒသသဟသစက္ကဝါဠဒေဝတာနံ၊
 လောကဓာတ်အပေါင်း-တသောင်း စကြာဝဠာမှ စည်းဝေးရောက်လာ
 ကုန်သော-နတ်အပေါင်းတို့အား၊ မုတ္တဝရကမ္မလေန၊ မြတ်သောကမ္မလာ
 နိဖြင့်၊ ပရိက္ခိပန္တောဝိယ၊ ရုံဘိသကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာဂတဘာဝံ၊
 လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေတွာ၊ သိစေ၍၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်း
 အဘူသာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဥတ္တရ စက္ကဝါဠမုခဝဋ္ဋိယံ၊ မြောက်ရပ်
 မျက်နှာစကြာဝဠာအနားရေး၌၊ ဩတိဏ္ဏု ဖြစ်၍၊ သက်ဆင်းသောဖြစ်
 သည်၊ ဩဒါတကသိဏံ၊ ဩဒါတကသိုဏ်းကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊
 ဩဒါတရသ္မိယော၊ ဖြူသောအရောင်အဝါတို့ကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ လွှတ်၍၊
 ဒသသဟသ စက္ကဝါဠဒေဝတာနံ၊ လောကဓာတ် အပေါင်း-တိုက်တ
 သောင်းမှလာကုန်သောနတ်တို့အား၊ သုမနကုသုမပဗ္ဗံ၊ မြတ်လေးကြက်

၁-ဒေဝီတံသံယုတ်-၄-သီတုလ္လပကာယိကဝဂ်၊ ၁၀၉

ရုံးပွင့်ပုဆိုးကို။ ပါရုပန္တောဝိယ၊ ရုံတိသကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဂတ
တာဝံ၊ လာသည့်၏အဖြစ်ကို။ ဇေနပေတွာ၊ သိစေ၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေး
နည်းအတူသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပါဠိယံပန၊ ပါဠိ၌ကား။ ဘဂဝတော
ပုရတောပါတုရဟေသံ၊ အထခေါတာဒေဝတာဘဂဝန္တံအဘိဝါဒေတွာ
ဧကမန္တံအဋ္ဌသုတံ၊ ဘဂဝတောပုရတောပါတုရဟေသံအထခေါတာဒေ
ဝတာဘဂဝန္တံအဘိဝါဒေတွာဧကမန္တံအဋ္ဌသုဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧကက္ခ
ဏေဝိယ၊ တပြိုင်နက်သောစကား၌ကဲ့သို့။ ပုရတော၊ တရားရှေ့တော်၌။ ပါတု
တာဝေါစ၊ ထင်ရှားသောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေ
စွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဗြတဘာဝေါစ၊
တည်သောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ သော၊ ထိုဆိုအပ်
သောစကားသည်။ ဣမိနာအနုက္ကမေန၊ ဤငါဆိုပြီးသောအစဉ်ဖြင့်။ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျက်။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ဒသိတော၊ ပြီးတတ်မှုအပ်၏။ ဂါထာဘာသနံပန၊ ဂါထာကိုလျှောက်ဆို
ခြင်းကိုကား။ ပါဠိယံပ၊ ပါဠိ၌လည်း။ ဝိသုဝိသုယေဝ၊ အသီးအသီးသာလျှင်။
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားဟောဖော်ပါဠိတော်၌။ မဟာသမယော
တိ၊ မဟာသမယော ဟူသည်ကား။ မဟာသမူဟော၊ ဗျားစွာသောနတ်
အပေါင်း၊ ဝနသဇ္ဈော၊ တောအုပ်ကို။ ပဝနံ၊ ပဝနဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
ဥာယေနပိ၊ မဟာသမယောပဝနသို့ဟူသောနှစ်ပုဒ်ဖြင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမသ္မိံပနဝနသဇ္ဈော၊ ဤတောအုပ်၌။ အဇ္ဈယနေ၊
မဟာသမူဟော၊ ဗျားစွာသော-နတ်အပေါင်းသည်။ သန္နိပါတော၊ စည်း
ဝေး၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ယေ
သံ၊ အကြင်နတ်တို့၏။ သောသန္နိပါတော၊ ထိုသို့သော အစည်းအဝေး
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုအစည်းအဝေးတို့ကို။ ဒသေတံ၊ ပြခြင်း
ငှါ။ ဒေဝကာယာသမာဂတာတိ၊ ဒေဝကာယာသမာဂတာဟူ၍။ အာဟ၊
မိန့်ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ဒေဝကာယာတိ၊ ဒေဝကာယာ ဟူသည်ကား။
ဒေဝစာဓူ၊ နတ်အပေါင်းသည်။ အာဂတဗ္ဗာဏုမိဓမ္မသမယန္တိ၊ အာဂတ
ဗ္ဗာဏုမိဓမ္မသမယံဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမာဂတေ၊ အညီအညွတ်
ရောက်လာကုန်သော။ ဒေဝကာယေ၊ နတ်အပေါင်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဣမိဓမ္မသမူဟံ၊ ဤတရားသဘင်သို့။ အာဂတာ၊
ရောက်လာပါကုန်၏။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာ
ဂတာ၊ ရောက်လာကုန်သနည်း။ ဒက္ခိတာယေအပရာဇိတသံဃန္တိ၊ ဒက္ခိ

၀၉၀ သံဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိသျှ-ပဌမတွဲ။

တာယေအပရာဇိတသံဃံဟူသည်ကား၊ ကေနိ၊ တရံတယောက်သော
သူသည်၊ အပရာဇိတံ၊ မအောင်အပ်-မအောင်နိုင်သော၊ အဇ္ဈေဝ၊ ယနေ့
သာလျှင်၊ တယောမာဓေ၊ သုံးပါးသောမာတ်တို့ကို၊ မဒ္ဒိတွာ၊ နှိုင်းနှိုင်း၍၊ ဝိဇိ
တသင်္ဂါမံ၊ အောင်အပ်သောစစ်မြေရှိသော၊ အပရာဇိတံ၊ ယနေ့သာလျှင်
သူများတကာ မအောင်နိုင်အား၊ မာတ်သုံးပါးတို့ကို-ထွားထွား၊ ဖျက်ချေ
သဖြင့်-အောင်အပ်သော စစ်မြေရှိတော်မူသော၊ ဣမံသံဃံ၊ ဤသံဃာ
တော်အပေါင်းကို၊ ဒဿနတ္ထာယ၊ မူးမြင်ခြင်းအလိုငှါ၊ အာဂတမှ၊ ရောက်
လာပါကုန်၏၊ ဣတိအလံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ 'သောပန
ဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်ကား၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ တာသိတွာ၊ ဆို၍၊
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပုရုတ္ထိမစက္ကဝါဠမုခ
ဝဋ္ဋိယမေဝ၊ ရှေ့ရပ်မျက်နှာစကြာဝဠာအနားအရေး၌သာလျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊
တည်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော ဗြဟ္မာ
သည်၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာဂတံ၊ လာ
၍၊ အဘာသိ၊ သျှောက်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တတြိတိက္ခဝေါတိ၊ တတြိ
တိက္ခဝေါဟူသည်ကား၊ တသ္မိံသန္နိပါတဠာနေ၊ ထိုစည်းဝေးရာအရပ်၌၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သမာဒဟံသုတိ၊ သမာဒဟံသုဟူသည်ကား၊ သ
မာဓိနာ၊ လောကုတ္တရာသမာဓိနှင့်၊ ယောဇေသံ၊ ညှဉ်စေကုန်၏၊ အတ္တနော
ဥဇုကမကံသုတိ၊ အတ္တနောဥဇုကမကံသုဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝက်ကုမ္ဘီလဇိမှဘာဂဝန္တံ၊ သေး
ကောက်-လေးကောက်-ထွန်တုံးကောက်၏အဖြစ်ကို၊ ဟရိတွာ၊ ပယ်၍၊
ဥဇုကံ၊ ပြောင့်ပြောင့်၊ အကရိံသု၊ ပြုကုန်၏၊ သာရထိဝနေတ္တာနိဂဟေတွာ
တိ၊ သာရထိဝနေတ္တာနိဂဟေတွာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဝတ္ထေသု၊ အညီ
အညွတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သိန္ဓဝေသု၊ သိန္ဓောမျိုးဖြစ်သောမြင်းတို့၌၊ ဩသဠ
ပတောဒေါ၊ လွှတ်သောနှင်တံရှိသော၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်၊ သဗ္ဗ
ယောတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသောကြိုးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အစောဒေန္တော၊
မရှင်မတို့ဘဲ၊ အဝါရေန္တော၊ မတားမြစ်ဘဲ၊ တိဋ္ဌတိယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊
ဝေံ၊ ဤအတူ၊ ဆဇ္ဇင်္ဂပေက္ခာယ၊ ဆဇ္ဇင်္ဂပေက္ခာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
ကုန်သော၊ ဂုတ္တန္တိရာ၊ လုံခြုံစောင့်ရှုစက္ခုစသော-တံခါးရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ
ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေပဉ္စသတာဘိက္ခု၊ ထိုငါးရာသော
ရဟန်းတို့သည်၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိယတို့ကို၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်
ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထို

၈

ရဟန်းတို့ကို။ ဧဌ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဣဓ၊ ဤစည်းဝေးရာအရပ်သို့။ အာဂတ
မှ၊ ရောက်လာပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကားအနက်တည်း။ သောဝိ၊ ထိုဗြဟ္မာ
သည်လည်း၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ယထာဌာနေယဝ၊ တည်မြဲတိုင်းသောစင်္ကြာ
ဝဠာတောင်ထိပ်၌သာလျှင်၊ အဌာသိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ တတိ
ယော၊ သုံးယောခံမြောက်ဖြစ်သောဗြဟ္မပသည်၊ ဂုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊ အဘာသိ၊ လျှောက်ဆို၏။ တတ္ထ
ထိုဂါထာ၌၊ ဆေတွာခိလန္တိ၊ ဆေတွာခိလံဟူသည်ကား၊ ရာဂဒေါသမော
ဟခိလံ၊ ရာဂဒေါသ မောဟတည်းဟူသောတံသင်းကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊
ပလိဃန္တိ၊ ပလိဃံဟူသည်ကား၊ ရာဂဒေါသမောဟပလိဃမေဝ၊ ရာဂ
ဒေါသမောဟသာလျှင်ဖြစ်သော တံခါးကျဉ်ကို၊ ဥဟစ္စမနေဇာတိ၊ ဥဟစ္စ
မနေဇာဟူသည်ကား၊ တဏှာဇောယ၊ တဏှာဟူသောဇောဖြင့်၊ အနေ
ဇာ၊ တဏှာမရှိကုန်သော၊ ဇေတဝိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဣန္ဒနိလံ၊ ရာဂ
ဒေါသမောဟဟူသောတံခါးတိုင်ကို၊ ဥဟစ္စသမူဟနိတွာ၊ နှုတ်၍၊ စတုသု
ဒိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ အပ္ပဋိဟတစာရိကံ၊ ပိတ်ပင်ခြင်းကင်း
သောသွားခြင်းကို၊ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ သုဒ္ဓါတိ၊ သုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ နိရုပက္ကိ
လေသာ၊ ညစ်ညူးကြောင်းကိလေသာမရှိကုန်၊ ဝိမလာတိ၊ ဝိမလာဟူသည်
ကား၊ နိမ္မလာ။ ရာဂစသည် အညစ်အကြေးကင်းကုန်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤဝိ
မလာဟူသောဝုဒ်သည်၊ တဿဝ၊ ထိုသုဒ္ဓါဟူသောဝုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေ
ဝစနံ၊ ဝေဝုစ်ပရိယာပတ်သဒ္ဓါတည်း။ စက္ခုမတာတိ၊ စက္ခုမတာဟူသည်
ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခုဟိ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မဒိဗ္ဗသမန္တပကတိစက္ခုတို့
ဖြင့်၊ စက္ခုမန္တေန၊ စက္ခုရှိသဖြင့်၊ သုဒန္တာတိ၊ သုဒန္တာဟူသည်ကား၊ စက္ခု
တောဝိ၊ စက္ခုမြွေအားဖြင့်လည်း၊ ဒန္တာ၊ ယဉ်ကျေးကုန်၏။ သောတတော
ဝိ၊ သောတအားဖြင့်လည်း၊ စာသနတောဝိ၊ စာသနအားဖြင့်လည်း၊ ဇိဝှါတော
ဝိ၊ ဇိဝှါအားဖြင့်လည်း၊ ကာယတောဝိ၊ ကာယအားဖြင့်လည်း၊ မနတောဝိ၊
မနိမြွေအားဖြင့်လည်း၊ ဒန္တာ၊ ယဉ်ကျေးကုန်၏။ သုသုနာဂါတိ၊ သုသုနာဂါ
ဟူသည်ကား၊ တရုဏနာဂါ၊ ပျိုဖြစ်နုနယ်လှယ်သောအခါကရဟန္တာ
ဖြစ်ကုန်၏။ တတြ၊ ထိုသုသုနာဂါဟူသောဝုဒ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား၊ ဝစနပ္ပော၊ ဝိပြိုဟ်တည်း၊ ဆန္ဒာဒိဟိ၊ ဆန္ဒစသည်တို့ဖြင့်၊ နဂန္တိန္တိ၊
မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နာဂါ၊ နာဂမည်ကုန်၏။ တေနတေနမဂ္ဂေန၊
ထိုထိုမဂ်ဖြင့်၊ ပဟိနကိလေသေ၊ ပဟ်အပ်ပြီးသောကိလေသာတို့ကို၊ နအာ
ဂန္တိန္တိ၊ မလာမရောက်စေတတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နာဂါ၊ နာဂမည်

၁၆၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကုန်၏။နာနပ္ပကာရံ။ အထူးထူးအပြားပြားသော။ အာရုံ၊ ပြစ်မှားမှုကို၊ န
ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ နာဂါ၊ နာဂမည်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤဆို
အပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာ
ရောပန၊ အကျယ်ကိုမူကား။ မဟာနိဒ္ဒေသေ၊ မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိ၌။ ဝုတ္တ
နယေနေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
အပ်၏။ အဝိစ၊ နည်းတပါးကိုမိန့်ဆိုပြီးအံ့။ ။ယာဒိသော၊ အကြင်သို့
သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။
အာရုံ၊ ပြစ်မှားမှုကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ သဗ္ဗသံယောဂဝိဿန္တ၊ ခပ်သိမ်းသော
သံယောဇဉ်တို့ကို-စွန့်လွှတ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောတာဝတိံ၌၊ ဗန္ဓနာ
နိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့သည်၊ နသန္တတိ၊ မကပ်ပြီး၊ ဝိမုတ္တော၊ ဘဝခပ်သိမ်းမှကင်း
ငြိမ်းလွတ် တော်မူ၏။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
တထတ္ထာ၊ မဖောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နာဂေါ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊
ပဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ဣတိဝေပိ၊ ဤဂါထာ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊
ဧတ္ထ၊ ဤနာဂဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သု
သုနာဂဘာဝသမ္ပတ္တိံ၊ ပျိုမြစ်နုနယ်ငယ်သော အခါကရဟန္တာ အဖြစ်၏
ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။
တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ အနုတ္တရေန၊
အထူးမရ မြတ်စွာသော။ ယောဂါစရိယေန၊ လိမ္မာဆန်းထူး ရထားမှု
သည်၊ ဒမိတေ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သော၊ တေတရုဏာနာဂေ၊ ထိုရွယ်လှပျိုမြစ်
ရဟန္တာသစ်တို့ကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ အာဂတမှ၊ ရောက်လာပါ
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကားအနက်တည်း။ သောဝိ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်လည်း။ ဝတိံ၊
သွား၍။ ယထာဋ္ဌာနေယေဝ၊ တည်မြဲတိုင်းနေရာစကြာဝဠာတောင်ထိပ်
၌သာလျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အံ၊ ထိုနောက်မှ၊ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်
မြောက်သောဗြဟ္မာသည်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ အတာသိ၊ လျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝတာ
သေတိ၊ ဝတာသေဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗေမတိက သရုဏာဂမနေန၊ ဘုရား
စသည်၌ ယုံမှားတွေးတောခြင်းကင်းသော လောကုတ္တရာသရုဏာရုံဖြင့်၊
ဝတာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ သောဝိ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်လည်း။ ဝတိံ၊ သွား၍၊
ယထာဋ္ဌာနေယေဝ၊ တည်မြဲတိုင်းနေရာစကြာဝဠာတောင်ထိပ်၌သာလျှင်၊
အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။
သတ္တမံ၊ ရနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ မဒ္ဒကုန္တိ ဟိန္ဒိ၊ မဒ္ဒကုန္တိ ဟိန္ဒိ ဟူသည်ကား။
 ဝေံနာမကော၊ ဤသို့မဒ္ဒကုန္တိအမည်ရှိသော၊ ဥယျာဓန၊ ဥယျာဉ်၌၊ ဟိ၊ ထင်
 စေဦးအံ့၊ တံ၊ ထိုဥယျာဉ်သည်။ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်မင်း
 သည်။ ကုန္တိဂတော၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုအဇာတသတ်
 မင်း၏၊ မာတရာ၊ မယ်တော်မိဖုရားသည်။ မဟံ၊ ငါ၏၊ ကုန္တိဂတော၊ ဝမ်း
 ၌ဖြစ်သော၊ အယံဂစ္ဆေ၊ ဤကိုယ်ဝန်သည်။ ရညော၊ မင်းကြီး၏၊ သတ္တု၊
 ရန်သူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မေ၊ ငါအား၊ ဣမိနာ၊ ဤကိုယ်ဝန်ဖြင့်၊
 ကိ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ဂစ္ဆပါတနတ္ထံ၊ ကိုယ်ဝန်ကိုချ
 ခြင်းငှါ၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်းကို၊ မဒ္ဒါဝိတာ၊ နယ်စေအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဒ္ဒ
 ကုန္တိ ဟိသင်္ခိ၊ မဒ္ဒကုန္တိ ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်၏၊ မိဂါနံ၊
 သားတို့အား၊ အဘယဝါသတ္တာယ၊ တေးမဲ့နေစေခြင်းငှါ၊ ဒိန္နတ္ထာပန၊ ပေး
 အပ်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ မိဂဒါယောတိ၊ မိဂဒါယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တေနခေါပနသမယေနာတိဇ္ဈေ၊ တေနခေါပန သမယေနဟူ
 သောဤပါဠိ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အဉ်ဖြစ်
 သောစကားတည်း။ ဟိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အဇာတ
 သတ္တု၊ အဇာတသတ်မင်းကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ခန္တဂ္ဂဟေစ၊ လေးသမားတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ခနပါလကံစ၊ ခနပါလဆင်ကိုလည်းကောင်း၊ ပယော
 ဇေတွာပိ၊ စေသွတ်၍လည်း၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဇိဝိတန္တ
 ရာယံ၊ အသက်၏၊ အန္တရာယံကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊
 မတတ်နိုင်ရကား၊ သဟတ္ထေနဝ၊ မိမိလက်ဖြင့်သာလျှင်၊ မာရေသ္မာပိတိ၊
 သတ်အံ့ဟူ၍၊ ဂိဇ္ဈကုဋုပဗ္ဗတံ၊ ဂိဇ္ဈကုဋုတောင်သို့၊ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်
 ၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ကုဋုဂါရုဗမာဏံ၊ အထွဋ်ထုပိကာပမာဏရှိ
 သော၊ သိလံ၊ ကျောက်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ကြွ၍၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်း
 ဂေါတမသည်။ ဝုဏ္ဏဝိသုဏ္ဏော၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကြေသည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ပဝိဇ္ဈိ၊ လျှော့ချ၏၊ သေ၊ ဤရှင်ဒေဝဒတ်
 သည်၊ မဟာထာမဝါ၊ ကြီးသောခွန်အားရှိ၏၊ ပဉ္စန္ဒဟတ္ထိနံ၊ ဆင်ပြောင်ငါး
 စီးတို့၏၊ ဗလံ၊ အားကို၊ ခေရေတိတိရ၊ ဆောင်သတတ်၊ ပန၊ ယင်းသို့ပင်
 ဆောင်သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ပစ္စုပက္ကမေန၊ သူတပါး
 တို့၏လုံ့လပယောဂဖြင့်၊ ဇိဝိတန္တရာယော၊ အသက်၏အန္တရာယ်သည်၊
 ယံဘဝေယျံ၊ အကြင်ကြောင့်ဖြစ်ရာ၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ဘုရားတို့အားသူတပါး
 တို့၏လုံ့လပယောဂဖြင့်အသက်၏အန္တရာယ်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံခေါ၊

၀၆၄ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အကြောင်းအရာ မဟုတ်သည့်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်၊
တံ၊ ထိုလျှင်ချအပ်သောကျောက်ကို၊ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏၊ သရိ
ရာဘိမုခံ၊ ကိုယ်တော်သို့ရှေ့ရှု၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို၊ အာကာသေ၊
ကောင်းကင်၌၊ အညာ၊ တပါးကုန်သော၊ သိလော၊ ကျောက်တို့သည်၊
ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ ထကုန်၍၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယံ၊ ခံကုန်၏၊ နိန္ဒိယိလ္လာနံ၊ နှစ်လုံးသော
ကျောက်တို့၏၊ သမ္ပဟာရေန၊ ပြင်းစွာခိုက်တိုက်ခြင်းကြောင့်၊ မဟန္တံ၊
ကြီးစွာသော၊ ပါသာဏဿ၊ ကျောက်၏၊ သက္ခလိကာ၊ အထပ်အလွှာ
သည်၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ ထကွာ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဗ္ဗိပါဒပရိ
ယန္တံ၊ ခြေဖမ်းတော်စွန်းကို၊ အဘိဟာနိ၊ ခတ်မိလေ၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်
သည်၊ မဟာပရသုနာ၊ ပုဆိန်မဖြင့်၊ ပဟတောဝိယ၊ ရိုက်ခတ်အပ်သကဲ့သို့၊
သမုပ္ပတလောဟိတေန၊ စုဝေးလျက်တက်သောသွေးတော်ဖြင့်၊ လာခါရ
သမက္ခိတောဝိယ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့်လိမ်းကျံ၏သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥဗ္ဗံ၊ အထက်သို့၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊
ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ
အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မောဃပုရိသ၊ မင်္ဂလိယအချည်း
နှိုးဖြစ်သောယောက်ျား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ အပုညံ၊ မ
ကောင်းမှုကို၊ ပသုတံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ယောတံ၊ အကြင်သင်သည်၊ ပရုဗ္ဗ
စိတ္တော၊ ပြစ်မှားသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဓကစိတ္တော၊ သတ်လိုသောစိတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်တော်၌၊ လော
ဟိတံ၊ သွေးကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
အား၊ အဟာသု၊ မချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
စိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏၊ အယံဝိဟာရော၊ ဤဂိဇ္ဈကုဋ်ကျောင်းတော်သည်၊
ဥဇ္ဈာရိလောဝိသမော၊ မညီညွတ်သော ခြေအဖို့ရှိ၏၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်
သော၊ ခတ္တိယာဒိနံစေတီ၊ မင်းအစရှိသောသူတို့၏လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတာ
နုဉ္စ၊ ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ အနောကာသော၊ အရာမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ကြံကုန်၍၊ ဧတံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မဉ္ဇ သိ
ဝိကာယ၊ ထမ်းစင်အသွင်စီရင်သောညောင်စောင်းဖြင့်၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊
မဒ္ဒကုန္တိ၊ မဒ္ဒကုန္တိဥယျာဉ်သို့၊ နယိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
တေနဓေါပန သမယေနဘဂဝတောပါဒေါသက္ခလိကာယ၊ စတောဟော
ဝိတိ၊ စတုနဓေါပနသမယေန ဘဂဝတောပါဒေါသက္ခလိကာယ၊ စတော

၆-ဗေဒဝိတာသံယုတ်-၄-သဗ္ဗညုပကာယိကဝဂ်။ ၁၆၅

ဟောတိဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ဘုဿတိ။ ဘုဿဟူသည်ကား။ ဗလဝတိ
ယော။ သည်းထန်စွာကုန်သော။ သုဒန္တိ။ သုဒ္ဓဟူသောပုဒ်သည်။ နိပါတ
မတ္တံ။ အနက်မရန်ပါတ်မျှတည်း။ ဒုက္ခန္တိ။ ဒုက္ခဟူသည်ကား။ သုခပဋိက္ခေ
ပေါ။ သုခကိုပယ်ခြင်းတည်း။ တိဗ္ဗာတိ။ တိဗ္ဗာဟူသည်ကား။ ဗဟလော။ ပြင်း
ပြီကုန်သော။ ခရာတိ။ ခရာဟူသည်ကား။ ဖရုဿ။ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော။
ကဠုကတိ။ ကံဠုကာဟူသည်ကား။ တိဝိဏာ။ ထက်မြက် ကုန်သော။
အသာတာတိ။ အသာတာဟူသည်ကား။ အမရရာ။ မသာယာအပ်ကုန်
သော။ တာသု။ ထိုဝေဒနာတို့၌။ မနော။ စိတ်သည်။ နအပ္ပေတိ။ မဝင်မရောက်။
တာ။ ထိုဝေဒနာတို့သည်။ မနံ။ စိတ်ကို။ နအပ္ပါယန္တိ နဝဗန္တိ။ မပွားစေတတ်
ကုန်။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ အမနာပါ။ အမနာပမည်ကုန်၏။ သတောသမ္ပဇာနော
တိ။ သတောသမ္ပဇာနောဟူသည်ကား။ ဝေဒနာမိဝါသနသတိသမ္ပဇေည
န။ ဝေဒနာကိုသည်းခံထင်မှုသော သတိပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော။ ပြည့်
စုံသည်။ ဟုက္ခာ။ ဖြစ်၍။ အဝိဟညမာနောတိ။ အဝိဟညမာနောဟူသည်
ကား။ အဝိဋ္ဌိယမာနော။ မမှီဝဲစက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပရိဝတ္တသာယိတာ
ယ။ တပြောင်းပြန်ပြန် လူးလည်းလျက်အိပ်သောအဖြစ်ဖြင့်။ ဝေဒနာနံ။ ဝေ
ဒနာတို့၏။ ဝသံ။ အလိုနိုင်ငံသို့။ အဂစ္ဆန္တော။ မလိုက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟ
သေယျန္တိ ဧတ္ထ။ ဝိဟသေယျဟူသောဤပါဠိ၌။ ကာမဘောဂီသေယျာ။
ကာမဂုဏ်ကို-ခံစားခြင်းရှိသော သူတို့၏-အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်း။
ပေတသေယျာ။ ပြိတ္တာ၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်း။ ဝိဟသေယျာ။
ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်း။ တထာဂတသေယျာ။ ဘုရား
သခင်၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ သေယျာ။ အိပ်ခြင်းတို့
သည်။ စတသော။ လေးပါးတို့တည်း။ တတ္ထ။ ထိုလေးပါးသောအိပ်ခြင်းတို့
တွင်။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ကာမဘောဂီ။ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားခြင်းရှိကုန်
သော။ သတ္တာ။ သတ္တဝါတို့သည်။ ယေဘုယျေန။ များသောအားဖြင့်။ ဝါမေန
ပဿေန။ လက်ဝဲနံပါးဖြင့်။ သယန္တိ။ အိပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တာ။ ဟော
တော်မူအပ်သော။ အယံ။ ဤအိပ်ခြင်းသည်။ ကာမဘောဂီသေယျာ။ ကာမ
ဂုဏ်ကိုခံစားခြင်းရှိသောသူတို့၏အိပ်ခြင်းမည်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ တေသု။
ထိုကာမဂုဏ်ကိုခံစားသောသူတို့တွင်။ ယေဘုယျေန။ များသောအားဖြင့်။
ဒက္ခိဏေနပဿေန။ လက်ျာနံတောင်းဖြင့်။ သယာနောနာမ။ အိပ်ကုန်သော
သူတို့မည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိကုန်။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ပေတာ။ ပြိတ္တာတို့
သည်။ ယေဘုယျေန။ များသောအားဖြင့်။ ဥတ္တာနာပက်လက်။ သေန္တိ။

၁၆၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋကထာ

၁၆၆

အိပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူအပ်သော၊ အယံ၊ ဤအိပ်ခြင်းသည်၊
ပေတသေယျာ၊ ပြိတ္တာ၏အိပ်ခြင်းမည်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ အပ္ပမိသလော
ဟိတတ္တာ၊ နည်းသောအသားအသွေးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌိသဗ္ဗာ
ဓူဇနိတာ၊ အရိုးအရုအပေါင်းသည် ဖွဲ့စပ်ရှက်မြှေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကေ
နပဿန၊ တခုသောနံပါးဖြင့်၊ သယိတံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်
နှိုင်ကုန်၊ ဥတ္တာနာဝ၊ ပက်လက်သာလျှင်၊ သေန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ မိဂရာဇာ၊ သားတို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊
ပေတသေယျန၊ များသောအားဖြင့်၊ နဂုံဋ္ဌံ၊ အမြီးကို၊ အန္တရသတ္တိမ္ပိ၊ ပေါင်၏
အကြား၌၊ အနုပက္ခိပိတ္တာ၊ အသင့်အလျော်သွင်းထား၍၊ ဒက္ခိဏေနပဿ
န၊ လက်ျာနံတောင်းဖြင့်၊ သေတိ၊ အိပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူအပ်
သော၊ အယံ၊ ဤအိပ်ခြင်းသည်၊ သီဟသေယျာ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်း
မည်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ တေဇူဿဒတ္တာ၊ တန်ခိုးတေဇအာဏာကြီးများ
သောကြောင့်၊ သီဟောမိဂရာဇာ၊ သားများသနင်းခြင်္သေ့မင်းသည်၊ နွေ၊
နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ ဝုရိမပါဒေ၊ ရှေ့လက်တို့ကို၊ ဧကသ္မိဋ္ဌာနေ၊ တခု
သောအရပ်၌၊ ပတ္တိမပါဒေ၊ နေ့ခင်းခြေတို့ကို၊ ဧကသ္မိဋ္ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်
၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ နဂုံဋ္ဌံ၊ အမြီးကို၊ အန္တရသတ္တိမ္ပိ၊ ပေါင်းအကြား၌၊ ပက္ခိ
ပိတ္တာ၊ သွင်းထား၍၊ ဝုရိမပါဒေ၊ နဂုံဋ္ဌာနံ၊ ရှေ့လက် နောက်ခြေအမြီးတို့၏၊
ဌိတောကာသံ၊ တည်ရာအရပ်ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ ဗွိန္နံဝုရိမပါဒါနံ၊
ရှေ့လက်နှစ်ခုတို့၏၊ မတ္တကေ၊ အထက်၌၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဌပေတွာ၊
ထား၍၊ သယတိ၊ အိပ်၏။ ဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း၊ သယိတွာ၊ အိပ်၍၊
ပဗုဏ္ဏမာနော၊ နိုးလတ်သော်၊ နဥတြာသန္တော၊ မထိတ်မရွံ့၊ ပဗုဏ္ဏတိ၊ နိုး
၏။ သိသံပန၊ ဦးခေါင်းကိုကား၊ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ချီ၍၊ ဝုရိမပါဒါဒိန္နံ၊ ရှေ့လက်
အစရှိသည်တို့၏၊ ဌိတောကာသံ၊ တည်ရာအရပ်ကို၊ သလ္လက္ခေတိ၊ မှတ်၍၊
ကိပ္ပိဋ္ဌာနံ၊ ပိုးစဉ်းအရေဌာနကို၊ ဝိဇဟိတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍၊ ဌိတံ၊ တည်သည်၊
သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုအရာသည်၊ တုယှံ၊ သင်အား၊
ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်လည်း၊ နအနုဇ္ဈပံ၊ မလျောက်ပတ်၊ သူရဘာဝဿ၊
ရဲရင့်သောအဖြစ်နှင့်လည်း၊ နအနုဇ္ဈပံ၊ မသင့်မလျော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနတ္တ
မနော၊ နှလုံးမသက်သာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တထေဝ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ သယတိ၊ အိပ်၏။ ဂေါစရာယ၊ ကျက်စားခြင်းငှါ၊ နပက္ကမတိ၊ မဖဲသွား၊
အဝိဇဟိတွာ၊ အိပ်ရာဌာနကိုမစွန့်လွှတ်မူ၍၊ ဌိတေပန၊ တည်သည်ရှိသော်
ကား၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုအရာသည်၊ တုယှံ၊ သင်အား၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အား

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၄-သင်္ဂုဏ္ဍပကာယိကဝဂ်။ ၁၆၇

ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သူရတာဝသသစ၊ရဲရင့်သောအဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊
အနုရုပ်၊ လျောက်ပတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်
လျက်၊ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ သိဟာဝိဇန္တိတံ၊ခြင်္သေ့မင်း၏စမွယ်ကွန်ရှူးခြင်းကို၊
ဝိဇန္တိတွာ၊ စမွယ်ကွန်ရှူး၍၊ ကေသရသာဓံ၊ မှင်ဆံဟူသောဝန်ကို၊ ဝိရ
နိတွာ၊ ခါသန်၍၊ တိက္ခတ္တု၊သုံးကြိမ်၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့သံကို၊ နိဒိတွာ၊
ဟောက်၍၊ဂေါစရာယ၊ကျက်စားခြင်းငှါ၊ပက္ကမတိ၊ဖဲသွား၏၊စတုတ္ထဇ္ဈာ
နသေယျာပန၊ စတုတ္ထဈာန်ဟူသော ကိန်းခြင်းကိုကား၊ တထာဂတသေ
ယျာတိ၊ထုရားရှင်တို့၏ကိန်းခြင်းဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊တာသု၊ထိုလေး
ပါးသောသေယျတို့တွင်၊ ဣမ၊ဤအရာ၌၊ သိဟသေယျာ၊မြတ်သောကိန်း
ခြင်းသည်၊ အာဂတာ၊လာ၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊အယံ၊ဤသိဟသေယျသည်၊
တေဇုဿဒ ဣရိယာပထတ္တာ၊ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်များသောဣရိ
ယာဂုဏ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဥတ္တမသေယျာနာမ၊မြတ်သောကိန်းခြင်းမည်
၏၊ပါဓေပါဒန္တိ၊ပါဓေပါဒ်ဟူသည်ကား၊ဒက္ခိဏပါဓေ၊လက်ျာခြေတော်၌၊
ဝါမပါဒံ၊လက်ဝဲခြေတော်ကို၊ အစ္စာဓာယာတိ၊အစ္စာဓာယဟူသည်ကား၊
အတိအာဓာယ၊ စဉ်းပပ်လွန်ထား၍၊ ဤသကံ၊ စဉ်းပပ်၊ အတိက္ကမ္မ၊
လွန်လျက်၊ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂေါပ္ပကေန၊ ဗ
မျက်ဖြင့်၊ဂေါပ္ပကေ၊ဗမျက်ကို၊ဇာဏုနာဝါ၊ပုဆစ်ဒူးဖြင့်လည်း၊ ဇာဏုမ္မိ၊
ပုဆစ်ဒူးကို၊ သံဃာဋီယမာနေ၊ထိခိုက်သည်ရှိသော်၊ အတိဏ္ဍာ၊ မပြတ်၊
ဝေဒနာ၊ဒုက္ခဝေဒနာသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊မိတ္တံ၊မိတ်သည်၊ ဧကဂ္ဂံ၊တည်
ကြည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သေယျာ၊အိပ်မွေ့ခြင်းသည်၊ အဖာသု
ကာ၊မချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်
ထားသည်ရှိသော်၊ နသံဃာဓနုတိ၊ မထိခိုက်၊ ဧဝံ၊ဤအခြင်း အရာဖြင့်၊
အတိက္ကမ္မ၊လွန်၍၊ ဌပိတေ၊ထားလတ်သော်၊ ဝေဒနာ၊ဒုက္ခဝေဒနာသည်၊
နုပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်၊မိတ္တံ၊မိတ်သည်၊ ဧကဂ္ဂံ၊တခုတည်းသော-အာရုံရှိသဖြင့်
တည်ကြည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သေယျာ၊အိပ်မွေ့ခြင်းသည်၊ ဖာသု၊
ချမ်းသာသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တဿ၊ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ဤအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊နုပ္ပဇ္ဇ၊ကိန်းတော်မူ၏၊ သတောသမ္ပဇာနေတိ၊ သတောသမ္ပဇာနော
ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗနပရိဂ္ဂါဟက သတိသမ္ပဇာညေန၊ ကိန်းခြင်း၌သိမ်း
ဆည်းတတ်သောသတိပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊ ဧတ္ထ၊ဤပါဠိ
၌၊ဥပဋ္ဌာနသညန္တိပန၊ဥပဋ္ဌာနသညံဟူသောဝန်ကိုကား၊နဂုတ္တံ၊မဆိုအပ်၊
ဟံ၊အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ဤကိန်းတော်မူခြင်းသည်၊ တထာဂတဿ၊

၁၆၈ သင်္ဂါယာမဝိသုဒ္ဓိသီလသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂိဇ္ဈာနသေယျာ။ ကိုယ်တော်မခံငြားသော ကိန်းခြင်း
တည်း။ သတ္တသတဘိ။ သတ္တသတဘဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံသုတ္တံ။ ဤ
သုတ်၌။ သဗ္ဗာပိ။ အသုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကာဒေဝတာ။ ထိုနတ်တို့
သည်။ ဂိဇ္ဈာနသေယျဌာနံ။ ကိုယ်တော်မမာ-ကိန်းစက်ရာသို့။ အာဂတာ။
ဖူးမြင်အံ့ငှါ-ရောက်လာကုန်၏။ ဥဒါနံဥဒါနေသိတိ။ ဥဒါနံဥဒါနေသိ ဟု
သောဤပါဠိ၌။ ဂိဇ္ဈာနသေယျံ။ ကိုယ်တော်မမာကိန်းစက်ရာသို့။ အာဂ
တာနံ။ လာကုန်သောသူတို့အား။ ဒေါမနသေန။ နှလုံးမသက်သာရှိသည်။
ဘဝိတဗ္ဗံ။ ဖြစ်အပ်သည်။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ ပန။ ယင်းသို့ဖြစ်လျက်။ ဣမာ
သံ။ ဤနတ်တို့အား။ တထာဂတဿ။ ဘုရားသခင်၏။ ဝေဒနာမိဝါသနံ။
ဒုက္ခဝေဒနာကိုသည်းခံတော်မူခြင်းကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ ဗုဒ္ဓါနံ။ ဘုရားရှင်တို့
၏။ မဟာနုဘာဝတာ။ ကြီးမြတ်သောအာနုဘောသ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။
အဟော။ ဩဇာအံ့တွယ်ရှိပေစွ။ ဝေရူပါသုနာမ။ ဤသို့သဘောရှိသည်မည်
ကုန်သော။ ဝေဒနာသု။ ဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်။ ဝတ္ထမာနာသု။ ဖြစ်ကုန်သည်
ရှိသော်။ ဝိကာရမတ္တံပိ။ ဝေဒနာကိုသည်းမခံသည် အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော
အခြင်းအရာမျှသည်လည်း။ နတ္ထိ။ ရှိတော်မမူပေ။ သိရိသယနေ။ အသရေရှိ
သောအိပ်ရာ၌။ အလင်္ကရိတွာ။ တန်ဆာဆင်၍။ ဌဝိတသုဝဏ္ဏရူပကံပိယ။
ထားအပ်သောရွှေစင်ရုပ်ကဲ့သို့။ အနိဉ္ဇမာနေန။ တုန်ယှပ်ခြင်းမရှိသော။ ကာ
ယေန။ ကိုယ်တော်ဖြင့်။ နိပ္ပန္နော။ လျောင်းစက်တော်မူ၏။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။
အဿ။ ထိုဘုရားရှင်အား။ အမိကတရံ။ အတိုင်းထက်အလွန်။ မုခဝဏ္ဏော
မျက်နှာတော်၏အဆင်းသည်။ ပိရောစတိ။ တင့်တယ်၏။ အာဘာသမ္ပန္နော။
အရောင် အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုဏ္ဏစန္ဒော ပိယ။ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့
လည်းကောင်း။ သမ္ပတိပိကသိတံပိယစ။ ယခုပွင့်သစ်စပန်းကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း။ အရဟန္တဿ။ ရဟန္တာဖြစ်တော်မူသော။ အဿ။ ထိုဘုရားရှင်၏။
မုခံ။ မျက်နှာတော်သည်။ သောဘာတိ။ တင့်တယ်၏။ ကာယေပိ။ ကိုယ်တော်
၌လည်း။ ဝဏ္ဏာယတနံ။ အဆင်းတော်သည်။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ သုသမ္ပဋ္ဌ
ကဉ္စနံပိယ။ အပြေအပြစ်ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော ရွှေကဲ့သို့။ ဝိပ္ပသိဒတိ။
အထူးကြည်လင်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥဒါနံ။ နှစ်လိုဝင်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥဒ
ပါဒိ။ ထင်ရှားဖြစ်၏။ နာဂေါဝတဘောတိဇ္ဇေ။ နာဂေါဝတဘောဟူသော
ဤပါဠိ၌။ ဘောတိ။ ဘောဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ဓမ္မာလပနံ။ တိုက်တွန်းအပ်
သည်အပြစ်မရှိသဖြင့်ဖြစ်သောသဘာဝအာလုပ်ပုဒ်တည်း။ ဗလဝန္တဋ္ဌေန
အားရှိသောအနက်သဘောကြောင့်။ နာဂေါ။ နာဂမည်၏။ နာဂါတိ။ နာဂါ

ဟူသည်ကား။ နာဂဘာဝနာ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
သီဟောဝတာတိအာဒိယ၊ သီဟောဝတ- ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊
အသန္တာသနဋ္ဌေန၊ မဝိတ်လန့်တတ်သောအနက်သဘောဖြင့်၊ သီဟော၊
သီဟမည်၏၊ ဗျတ္တပရိစယဋ္ဌေန၊ ထက်မြက်လိမ္မာအောင်အဆင့်အဆင့်
ကိုယ်အမူအရာကိုကျင့်ခြင်းဖြစ်စေခြင်းအနက်သဘောအားဖြင့်၎င်း၊ ကာ
ရဏာကာရဏ ဇာနနေနဝါ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်-အကြောင်းမဟုတ်
သည်ကို-သိခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဇာနေယျော၊ အာဇာနေယျမည်၏
အပ္ပဒိုသမဋ္ဌေန၊ တုဘက်ကင်းသောအနက်သဘောဖြင့်၊ နိသဘော၊ နိသ
ဘမည်၏၊ ဟိ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဂဝသတဇေဋ္ဌကော၊ တရာသော နွား၏အကြီး
ဖြစ်သောနွားကို၊ ဥသဘော၊ ဥသဘမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂဝသ
ဟသဇေဋ္ဌကော၊ တထောင်သောနွား၏-အကြီးဖြစ်သော နွားကို၊ ဝသ
ဘော၊ ဝသဘမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂဝသတသဟသဇေဋ္ဌ
ကော၊ တသိန်းသောနွား၏ အကြီးဖြစ်သောနွားကို၊ နိသဘောတိ၊ နိသဘ
မည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘဂဝါပန၊ ဘုရားသခင်သည်ကား၊ အပ္ပဒို
သမဋ္ဌေန၊ ပြိုင်ဘက်တုဘက်မရှိသောအနက်သဘောဖြင့်၊ အာသဘဋ္ဌာနံ၊
မြတ်သောအာသဘအရာကို၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏၊ တေနဝဋ္ဌေန၊
ထိုသို့ပြိုင်ဘက်တုဘက်မရှိသောအနက်သဘောဖြင့်လျှင်၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊
နိသဘောတိ၊ နိသဘဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ခုရဝါဟဋ္ဌေန၊ ဝန်ကိုရွက်
ဆောင်တတ်သောအနက်သဘောဖြင့်၊ ခေရပေဌာ၊ ခေရပေဌမည်၏၊ နိဗ္ဗိ
သေဝနဋ္ဌေန၊ ရာဂစသောအဆိပ်အတောက်မှကင်းသော-အနက်သဘော
ဖြင့်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏၊ ပဿာတိ၊ ပဿဟူသည်ကား၊ အနိယ
မိတာဏတ္တိ၊ မရည်ညွှန်းအပ်သော-တိုက်တွန်း ခြင်းတည်း၊ သမာဓိတိ၊
သမာဓိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလသမာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော
သမာဓိတည်း၊ သုဝိမုတ္တန္တိ၊ သုဝိမုတ္တဟူသည်ကား၊ ဖလဝိမုတ္တံယာ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောဝိမုတ္တိဖြင့်၊ သုဝိမုတ္တံ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိ အတွင်းအားဖြင့်
ခပ်ဆိမ်းသောကိလေသာတို့မှ-ကောင်းစွာလွတ်တော်မူ၏၊ ရာဂါနုဂတံ၊
ရာဂသို့အမည်လိုက်သော၊ ဝိတ္တံပန၊ ဝိတ်သည်ကား၊ အဘိနုတံနာမ၊ အဘိ
နုတမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေါသာနုဂတံ၊ ဒေါသသို့-အမည်လိုက်
သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ အပနုတံ၊ အပနုတမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒု
ဘယပဋိက္ခေပေန၊ ထိုနှစ်ပါးရံကိုပယ်သောအားဖြင့်၊ နုစာဘိနုတံနုစာပန
တန္တိ၊ နုစာဘိနုတံ-နုစာပနတံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ နုစသသနိ၊ နိဂ္ဂဟ

၂၀၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဝါရိတဝတန္တိ၊ နစသသင်္ခါရနိဂ္ဂဟဝါရိတဝတံဟူသည်ကား။ သသင်္ခါရ
 ရေန၊ တိုက်တွန်းခြင်းရှိသဖြင့်၊ သပ္ပယောဂေန၊ အားထုတ်ခြင်း ရှိသဖြင့်၊
 ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ နိဂ္ဂဟိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ နဝါရိတဝတံ၊ တား
 မြစ်အပ်သော အကျင့်မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
 ဆိန္ဒုတ္တာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝတံ၊ အကျင့်သည်၊ ဗလသမာ
 မိနာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊ သမာပိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတိတ္တမိတဗ္ဗန္တိ၊ အတိတ္တမိ
 တဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ဝိဟောဓဋ္ဌတဗ္ဗံ၊ ညည်းဆဲအပ်၏၊ ဆဋ္ဌတဗ္ဗံ၊ ခွန့်အပ်၏၊
 စာဋ္ဌတဗ္ဗံ၊ ဝိပါးအပ်၏၊ အဒဿနာတိ၊ အဒဿနာဟူသည်ကား၊ အညာ
 ကာ၊ ပညာမျက်စိမရှိသောသူတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အညာဏီ၊ ပညာမျက်
 စိမရှိသော၊ အန္ဓဗာလောဝ၊ အလွန်ရိုက်သောသူသာလျှင်၊ ဇေရူပေ၊ ဤသို့
 ဖုရိသနာဂစသည်သဘောရှိသော၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အပရုဇ္ဈေ
 ယျ၊ ပြစ်မှားရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ရှင်ဒေဝဒတ်ကို၊ စာဋ္ဌယမာနာ၊
 ဝိပါးချုတ်ချယ်ကုန်လျက်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပဉ္စဝေဒါတိ၊ ပဉ္စဝေဒါဟူ
 သည်ကား၊ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိဟာသလျှင်-ငါးခုမြောက်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဝေဒါနံ၊ သာမယဇုဣရုအာတပ္ပနပေဒင်တို့ကို၊ ဓာရကာ၊ ဖွတ်နှိုင်း
 ဆောင်နှိုင်းကုန်သော၊ သတံသမန္တိ၊ သတံသမံဟူသည်ကား၊ ဝဿသတံ၊
 အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ တပသသိတိ၊ တပသသိဟူသည်ကား၊ တပနိသသိတကာ၊
 ပုဏ္ဏားတို့၏အကျင့်ကိုဦးကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ စရန္တိ၊ စရံဟူသည်
 ကား၊ စရန္တာ၊ ကျင့်ကုန်သော၊ နသမ္ဘာဝိမုတ္တန္တိ၊ နသမ္ဘာဝိမုတ္တံဟူသည်
 ကား၊ ဇေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝဿ
 သတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ သစေပိစရန္တိ၊ အကယ်၍ ကျင့်ကုန်၏၊ စ၊ ထိုသို့
 ကျင့်ကုန်သော်လည်း၊ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သမ္ဘာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိနတ္ထရူပါ
 နပါရင်္ဂမာတေတိ၊ ဟိနတ္ထရူပါနပါရင်္ဂမာတေဟူသည်ကား၊ ဟိနတ္ထသဘာ
 ဝါ၊ ယုတ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနင်္ဂ
 မာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဟိနတ္ထရူပါတိပိ၊ ဟိ
 နတ္ထရူပါဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဟိနတ္ထဇာတိကာ၊ ယုတ်သောအနက်
 သဘောရှိသောကြောင့်၊ ပရိဟိနတ္ထာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယုတ်သောအနက်
 သဘောကြောင့်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ တဏှာမိပန္နာ၊
 တဏှာသည်လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊

အဇ္ဈောတ္တဇာ၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ဝတသီလဗန္ဓာတိ၊ ဝတသီလဗန္ဓာဟူသည်ကား၊ အဇဝတကုက္ကုရဝတာဒိဟိ၊ ဘိတ်၏အကျင့်ခွေး၏အကျင့်-အစရှိကုန်သော၊ ဝတေဟိစ၊ အကျင့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တာဒိသေဟေဝ၊ ထိုဆိတ်၏သီလ ခွေး၏သီလစသော-သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ သီလေဟိစ၊ သီလတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓာ၊ သောက်တည်၍ဖြစ်စေသဖြင့်-အစဉ် ဖွဲ့ကုန်သော၊ လူခံတပန္နိ၊ လူခံကပ်ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စတာပတပ္ပနံ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းနှင့် ယှဉ်သော-ပဉ္စတပဖြင့်ပူပန်စေခြင်းဟူသော၊ ကဏ္ဍကသေယျာဒိကံ၊ ဆူးခြောင့် အပေါ်မှာဒိပ်ရာပြုခြင်းအစရှိသော၊ တပံ၊ အကျင့်ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သာဇေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ နိယျာနိကာဘဝံ၊ သံသရာ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်တတ်-ထွက်မြောက် စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထေန္တိ၊ ဆိုလျက်၊ နမာနကာမဿာတိအာဒိ၊ နမာနကာမဿာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုနမာနကာမဿာစသောစကားသည်၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-အဋ္ဌမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ပဇ္ဇန္နဿမိတာတိ၊ ပဇ္ဇန္နဿမိတာဟူသည်ကား၊ စတုမဟာရာဇိကဿ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော၊ ပဇ္ဇန္နဿနာမ၊ ပဇ္ဇန္နမည်သော၊ ဝလ္လဟကဒေဝရဉ္ဇော၊ ဝလ္လဟကနတ်မင်း၏၊ ဒေဝမိတာ၊ နတ်သမီးသည်၊ အဘိဝဇ္ဇေတိ၊ အဘိဝဇ္ဇေ ဟူသည်ကား၊ တဝ ဝါ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ တုဋ္ဌာကံ၊ ကိုယ်တော်ဘုရားတို့၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ စက္ခုမတာတိ၊ စက္ခုမတာဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခုဟိ၊ စက္ခုတို့ဖြင့်၊ စက္ခုမန္တေန၊ ပညာစက္ခု ရှိတော်မူသော၊ တထာ ဝတေန၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ ပရိညေယျအဖြစ်အားလျော်သဖြင့်သိတော်မူ၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ မယာ၊ သုရားကျွန်တော်မသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ သုတံယေဝ၊ ကြားရုံမျှသာ၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ သာဟံဒါနိတိ၊ သာဟံဒါနိဟူသည်ကား၊ သာအဟံ၊ ထိုဘုရားကျွန်မသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သက္ခိဇာနာမိတိ၊ သက္ခိဇာနာမိဟူသည်ကား၊ ပဋိဝေဓဝသေန၊ ပဋိဝေဓညောင်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပုစ္ဆက္ခမေဝ၊

၂၁၂ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မျက်မှောက်သာလျှင်၊ ဇာနည်မိ၊ သိ၏၊ ဝိဂရဟန္တာတိ၊ ဝိဂရဟန္တာဟူသည်
 ကား၊ ဟိနက္ခရပဒဗျူဉ္ဇနောတိဝါ၊ ယုတ်သောအက္ခရာပုဒ် ဝါကျရှိ၏ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ အနိယျာနိကောတိဝါ၊ ဝရ်မှမထွက်မြောက်စေတတ်ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်လျက်၊ ရောရုဝန္တိ၊ ရောရုဝံ
 ဟူသည်ကား၊ ရောရုဝါ၊ ရောရုဝတို့သည်၊ ရမရောရုဝေါစ၊ ရမရောရုဝ
 လည်းကောင်း၊ ဇာလရောရုဝေါစ၊ ဇာလရောရုဝလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ရမရောရုဝေါ၊ ရမ
 ရောရုဝဇရဲကား၊ ဝိသုံ၊ အဝိစိဇရဲကြီးမှ အသီး အခြား၊ ဟောနုတိ၊ ရှိသည်
 ဖြစ်၏၊ ဇာလရောရုဝေါတိ ဧဝံပန၊ ဇာလရောရုဝဟူသောဤဇရဲသည်
 ကား၊ ဟောနုတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ ဇာလရောရုဝေါတိဧဝံပန၊ ဇာလရောရုဝ
 ဟူသောဤအမည်သည်ကား၊ အဝိစိမဟာနိရယဿ၊ အဝိစိဇရဲကြီး၏၊
 နာမ်၊ အမည်တည်း၊ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟာအဝိစိ၌၊ သတ္တဝါ၊
 သတ္တဝါတို့သည်၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီးသည်၊ ဇေယျဇေယျဇေယျ၊ အလျှံတပြောင်
 ပြောင်-တောက်လောင်လတ်သော်၊ ပုနုဗ္ဗနံ၊ ကြိမ်ဖန်အထပ်ထပ်၊ ရေဝန္တိ၊
 ဟစ်ကြော်ယောင်ယမ်းမြည်တမ်းကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထို
 မဟာအဝိစိဇရဲကို၊ ရောရုဝေါတိ၊ ရောရုဝဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ စော၊
 ရန္တိ၊ စောရံဟူသည်ကား၊ ဒေါရုဏံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ခန္တိယာဥပသမေ
 နဥပေတာတိ၊ ခန္တိယာဥပသမေနဥပေတာဟူသည်ကား၊ ရုစိတွာ၊ နှစ်သက်
 ၍၊ မောပေတွာ၊ သည်းခံစေ၍၊ ဂဟဏခန္တိယာစ၊ ယူတတ်သောဥာဏ
 ခန္တိနှင့်လည်းကောင်း၊ ရာဂါဒိဥပသမေနစ၊ ရာဂစသည်တို့၏-အကြွင်းမဲ့
 ငြိမ်းခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမ
 သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဓမ္မဉ္စာတိဇ္ဇေ၊ ဓမ္မဉ္စဟူသောပုဒ်၌၊ စသဒ္ဓေ
 န၊ စသဒ္ဓါဖြင့်၊ သံဃာဉ္စ၊ သံဃာတော်ကိုလည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏိ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ ရတနာနိ၊ ရတနာတို့ကို၊ နမဿမာနာ၊ ရှိခိုးလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဣဓ၊ ဤမဟာရန်တောသို့၊ အာဂတာ၊ ရောက်လာပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒ
 တိ၊ ဆို၏၊ အတ္ထဝတိတိ၊ အတ္ထဝတိ ဟူသည်ကား၊ အတ္ထ ဝတိယော၊
 လောကီလောကုတ္တရာ ရသာအနှစ်ရှိကုန်သော၊ ဗဟုနာပိခေါတန္တိ၊ ဗဟု
 နာပိခေါတံဟူသည်ကား၊ သာ၊ ထိုအမကြီး မဟာကောကနုဒါသည်၊ ယံ
 ဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဗဟုနာပိ
 ပုရိယာယေန၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာသောအကြောင်းဖြင့်လည်း။

ဗ-ဒေဝတာသံယုတ်-၄-သတုလ္လပကာယိကဝဂ်။ ၂၀၃

အဟံ၊ အက္ခန္တိ ညီမကောကနုဒါသည်၊ ဝိဘဇေယျံ၊ ဝေတနံလို၏၊ တာ
 ဒိသောဓမ္မောတိ၊ တာဒိသောဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ ရွှေဘုန်းတော်
 အရှင်၊ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ တာဒိသော၊
 ထိုသို့ဝေတနံအပ်သော သဘောရှိ၏၊ တံသုဗ္ဗိတော၊ ထိုဝေတနံအပ်
 သည်အဖြစ်၌ ကောင်းစွာတည်၏၊ တံပုဗ္ဗိဘာဂေါ၊ ထိုဝေတနံအပ်သော
 အဘို့ရှိ၏၊ ဗဟူဟိပရိယာယေဟိ၊ များစွာသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇိ
 တဗ္ဗယုတ္တကော၊ ဝေတနံအပ်သည်အဖြစ်၌ ယှဉ်၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်
 သဘောကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ လပယိဿာမိတိ၊ လပယိဿာမိဟူသည်
 ကား၊ ကထယိဿာမိ၊ ဆိုအံ့၊ ယာဝတာမေမနုဿာပရိယတ္တန္တိ၊ ယာဝ
 တာမေမနုဿာပရိယတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကံ၊ အကြင် မျှလောက်
 သောတရားကို၊ မယာ၊ အက္ခန္တိသည်၊ မနုဿာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပရိယာပုဉ္ဇံ၊
 သင်အပ်၏၊ တဿတ္ထံ၊ ထိုတရား၏အနက်ကို၊ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး၊
 အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ မရပဉ္စလံ၊ ပျားလပို့ကို၊ ဝိဇ္ဇန္တိဝိယ၊ ညှပ်သကဲ့သို့၊
 မဟုတ္တေနော၊ တမဟုတ်မျှဖြင့်သာလျှင်၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊
 ကထေဿာမိ၊ ဆိုအံ့၊ သေသံ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော ဝုဒ္ဓိသည်၊
 ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-ဒဿမသုတ်
 ၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဒဿမံ၊ ဆယ်ချမြောက်သောသုတ်တည်း၊
 စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သတုလ္လပကာယိကဝဂ္ဂေါ၊
 သတုလ္လပကာယိကဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၅-အာဒိတ္တဝဂ်။

၁ အာဒိတ္တဝဂ္ဂဿ၊ အာဒိတ္တဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဇရာယမရ
 ဇောနုစာတိဇေတံ၊ ဇရာယမရဇောနုစဟူသောဤပါဠိသည်၊ ဒေသနာသိသံ၊
 ဒေသနာတော်ကိုပဓာနအပြီးပြုသောအဖြစ်ဖြင့်ညွှန်းခြင်းတည်း၊ ပန၊ စင်
 စစ်ကား၊ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ဇောဒေသဟိ၊ တဆဲ့တပါးကုန်
 သော၊ အဂ္ဂိဟိ၊ မီးတို့ဖြင့်၊ လောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ အာဒိတ္တောဝ၊ လောင်
 အပ်သည်သာတည်း၊ ဒါနေနာတိ၊ ဒါနေနဟူသည်ကား၊ ဒါနစေတနာယ၊
 ဒါနစေတနာဖြင့်၊ ဒိန္နိဟောတိသုနိဘတန္တိ၊ ဒိန္နိဟောတိသုနိဘတံဟူသည်
 ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိတတတဗ္ဗကံ၊ မီးလောင်သောအိမ်
 မှအပြင်သို့ ထုတ်သပတ်အပ်သော တဗ္ဗာသည်၊ စာရသမိကဿ၊ အိမ်

၂၆၄ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမဝဂ္ဂ။

၈၇၆။ အတ္ထာယ။ အကျိုးငှါ။ ဟောတိ။ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဒါနပုညစေတနာ။
 ဒါနကုသိုလ်စေတနာသည်။ ဒါယကဿဝ။ ပေးလှူသောသူ၏။ သာလျှင်။
 အတ္ထာယ။ အကျိုးငှါ။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ ဇေတံ။ ဤဒိန္နိဟော
 တိ။ စသောစကားကို။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ စောရာဟရန္တိတိ။ စောရာဟရန္တိဟူ
 သည်ကား။ အဒိန္နေ။ မပေးလှူအပ်ကုန်သော။ ဘောဂေ။ ဥစ္စာတို့ကို။ စောရာ
 ဝိ။ ခိုးသူတို့သည်လည်း။ ဟရန္တိ။ ဆောင်ကုန်၏။ ရာဇာနောပိ။ မင်းတို့သည်
 လည်း။ ဟရန္တိ။ ဆောင်ကုန်၏။ အဂ္ဂိပိ။ မီးသည်လည်း။ ဒဟတိ။ လောင်၏။
 ဌပိတဌာနောပိ။ ထားရာအရပ်၌လည်း။ နဿန္တိ။ ပျောက်ပျက်ကုန်၏။ အန္တေ
 နာတိ။ အန္တေနဟူသည်ကား။ မရဏေန။ သေသဖြင့်။ သရိရံသပရိဂ္ဂဟန္တိ။
 သရိရံသပရိဂ္ဂဟံ ဟူသည်ကား။ သရိရံစေတ။ ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း။
 စောရာဒိန္နံ။ ခိုးသူစသည်တို့၏။ ဝဿန။ အစွမ်းဖြင့်။ အဝိနဉ္စဘောဂေ။
 မပျက်စီးသောစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း။ သက္ကမူပေတိတိ။ သက္ကမူပေ
 တိဟူသည်ကား။ ဝေဿန္တရမဟာရာဇာဒယောဝိယ။ ဝေဿန္တရာစသော
 မင်းမြတ်တို့ကဲ့သို့။ သဂ္ဂေ။ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်
 ပဌမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ ပဌမံ။ ဧေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ။ ဒုတိယသုတ်၌။ အန္ဓဒေါတိ။ အန္ဓဒေါ ဟူသည်ကား။
 ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ အတိဗလဝါပိ။ အလွန်အားကြီးသောသူသည်
 လည်း။ နွေတိဏိဘတ္တာနိ။ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်သောဆွမ်းတို့ကို။ အဘုတွာ။
 မသုံးဆောင်စားသောက်ရသည်ရှိသော်။ ဥဋ္ဌာတုံ။ ထခြင်းငှါ။ နသက္ကော
 တိ။ မတတ်နိုင်။ ဘုတွာပန။ သုံးဆောင်စားသောက်ရသည်ရှိသော်ကား။
 ဒုဗ္ဗလော။ ခွန်အားနည်းသောသူသည်။ ဟုတွာပိ။ ဖြစ်သော်လည်း။ ဗလ
 သမ္ပန္နော။ ခွန်အား၌ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
 အန္ဓဒေါဗလဒေါတိ။ အန္ဓဒေါဗလဒေါဟူ၍။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ ဝတ္ထဒေါ
 တိ။ ဝတ္ထဒေါဟူသည်ကား။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ သုရူပေါပိ။ ကောင်း
 သောအဆင်းရှိသောသူသည်လည်း။ ဒုစ္စောဇ္ဇောဝိ။ ညစ်နွမ်းသောအဝတ်
 ရှိသော်လည်းကောင်း။ အစောဇ္ဇောဝိ။ အဝတ်မဲ့သော်လည်းကောင်း။ ပိရူ
 ပေါ။ ကင်းသောအဆင်းရှိသည်။ ဩဟိဋ္ဌိကော။ ရှိရာကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ ဒုဒ္ဓသိ
 ကော။ အမြင်မကောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝတ္ထန္တန္တော။ အဝတ်ဝှေ့ဆိုး
 ဆင်ဝတ်မှုကား။ ဒေဝဂုတ္တောဝိယ။ နတ်သားကဲ့သို့။ သောဘာတိ။ တင့်တယ်
 ၍။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝတ္ထဒေါဟောတိ ဝတ္ထဒေါတိ။ ဝတ္ထဒေါဟောတိ
 ဝတ္ထဒေါဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ယာနဒေါတိ။ ယာနဒေါဟူသည်။

ကား၊ ဟတ္ထိယာနာဒိနံ၊ ဆင်ယာဉ်စသည်တို့ကို၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူသောသူ
 သည်၊ ပန၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ တေသု၊ ထိုဆင်ယာဉ်စသော ယာဉ်တို့တွင်၊
 သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ဟတ္ထိယာနံ၊ ဆင်ယာဉ်သည်၊ နကပ္ပတိ၊ မအပ်၊
 ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ ယာတံ၊ သွားလာခြင်းငှါ၊ အဿယာနံ၊ မြင်းယာဉ်သည်
 လည်း၊ နကပ္ပတိ၊ မအပ်၊ ဣဒဉ္စယာနံ၊ ဤယာဉ်သည်ကား၊ သမဏဿ၊
 ရဟန်းအား၊ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏၊ သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလမျက်ခြင်းကို၊ ရက္ခတော၊
 စောင့်ရှောက်သောရဟန်းအား၊ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့သည်၊ ကပ္ပေန္တိ၊ အပ်
 ကုန်၏၊ ဆတ္တုပါဟနက္ခယဗ္ဗိမဉ္ဇဝိဋ္ဌာနံ၊ ထီးဘိနပ်တောင်ငွှားညောင်
 စောင်းအင်းပျဉ်တို့ကို၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူသောသူသည်၊ ယောစ၊ အကြင်
 သူသည်လည်း၊ မဂ္ဂံ၊ မညီမညွတ်သောခရီးကို၊ သောဓေတိ၊ သုတ်သင်ပြင်
 ဆင်၏၊ နိဿေဏိံ၊ စောင်းတန်းငွေ့ကားကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သေတံ၊ တံ
 တားကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ နာဝံ၊ ငွေ့ဘောင်ကို၊ ပဒိုယာဒေတိ၊ စီရင်၏၊
 သဗ္ဗေဝါ၊ အလုံးစုံသည်လည်း၊ ယာနဒေါ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အားယာဉ်ကို
 လှူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုခဒေါဟောတိတိ၊ သုခဒေါဟောတိ
 ဟူသည်ကား၊ ယာနဿ၊ ယာဉ်၏၊ သုခါဝဟနတော၊ ချမ်းသာကိုရှက်
 ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခဒေါနာမ၊ ချမ်းသာကိုလှူသည်
 မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ခုဒေါတိ၊ စက္ခုဒေါဟူသည်ကား၊ အန္ဓက
 ရေ၊ အရိက်တိုက်၌၊ စက္ခုမန္တာနံ၊ ပသာဒစက္ခုရှိသောသူတို့အားလည်း၊
 ရူပဒဿနာဘာဝတော၊ ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒီပ
 ဒေါ၊ ဆီမီးဟူသောအလှူသည်၊ စက္ခုဒေါနာမ၊ မျက်စိကိုလှူသည်မည်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရောဝိယ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကဲ့သို့၊
 ဒိဗ္ဗစက္ခုသမ္ပဒစ္စိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း၊ သဘာဝိ၊ ရ၏၊
 သဗ္ဗဒဒေါ ဟောတိတိ၊ သဗ္ဗဒဒေါဟောတိ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသံယေ
 ဝ၊ မကြွင်း ဥဿုသလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗလဒိနံ၊ ခွန်အားအစရှိသော
 အလှူတို့ကို၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ချွဲပြီး
 အံ့၊ နွေတယောဂါမေ၊ နှစ်ရွာသုံးရွာတို့ကို၊ ပိဏ္ဍာယစရိတွာ၊ ဆွမ်းခံလှည့်၍
 ကိဉ္စိ၊ မိုးစဉ်းသော ခဲဘွယ် သောဇဉ်တို့ကို၊ အလဒ္ဓါ၊ မရကုန်ဘဲ၊ အာဂ
 တဿပိ၊ ပြန်လာရသော ရဟန်းအားလည်း၊ သီတဿယ၊ ချမ်းသော၊
 ပေါက္ခဏိယာ၊ ရေကန်၌၊ နှာယိတွာ၊ ရေသန့်စင်၍၊ ပတိဿယံ၊ ကျောင်း
 တွင်းသို့၊ ပတိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ မဟုတ္တံ၊ အတန်ငယ်၊ မဇ္ဈေ၊
 ညောင်စောင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထလတ်၍၊ နိသိန္နဿ၊ နေသော

၂၀၆ ယုဒီယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ရဟန်း၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ဗလံ၊ ခွန်အားသည်၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်
ပူခဲ့၍၊ ပက္ခိတ္တိဝိယ၊ ထည့်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟိ၊ ပြင်ပသို့၊ ဝိစ
ရန္တဿ၊ သွားသောရဟန်း၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ဝဏ္ဏာယတနံ၊ ဝဏ္ဏာယ
တနသည်၊ ဝါတာတပေဟိ၊ လေနေပူတို့ဖြင့်၊ ဈာယတိ၊ လောင်ပူ၏၊ ပတိဿ
ယံ၊ ကျောင်းတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ ပိဓာယ၊ ပိတ်၍၊
မဟုတ္တံ၊ အတန်ငယ်၊ နိပ္ပန္နဿစ၊ လျောင်းသောရဟန်းအားလည်း၊ ဝိသဘာ
ဝသန္တတိ၊ သီတုဏှာသော-ဆန်ကျင်ဘက်အပြောင်း၏အစွမ်းဖြင့်ပြက
တေ၊ သန္တာန်နှင့်မတူသောအဖို့ရှိသောဝိသဘာဝသန္တာန်သည်၊ ဝူပသမ္ပ
တိ၊ ငြိမ်း၏၊ သဘာဝသန္တတိ၊ သဘာဝသန္တာန်သည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်
ဝင်၏၊ ဝဏ္ဏာယတနံ၊ ဝဏ္ဏာယတနသည်၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်ပူခဲ့၍၊
ပက္ခိတ္တိဝိယ၊ ထည့်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟိ၊ ပြင်ပသို့၊ ဝိစရန္တဿ၊
သွားလာသော ရဟန်းအားလည်း၊ ပါဒေ၊ ခြေ၌၊ ကဏ္ဍကော၊ ဆူးငြောင့်
သည်၊ ဝိဇ္ဈတိ၊ စူးဝင်၏၊ ခါဏု၊ သစ်တုတ်ကို၊ ပဟရတိ၊ တိုက်မိ၏၊ သရိသ
ပါဒိပရိဿယာစေဝ၊ မြွေဖားကင်းသန်းစသော ဘေးရန်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ စောရတယံစ၊ ခိုးယူဘေးသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပတိဿယံ၊ ကျောင်းတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ ပိဓာယ၊
ပိတ်၍၊ နိပ္ပန္နဿ၊ လျောင်းသောရဟန်းအား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ
ပရိဿယာ၊ ထိုဘေးရန်တို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
သန္တာယန္တဿ၊ သရဏ္ဍာပင်သောရဟန်းအား၊ ဓမ္မဝီတိသုခံ၊ တရားသျှင်
အာရုံရှိသောဝီတိသုခသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိ
ကရာန္တဿ၊ နှလုံးသွင်းသောရဟန်းအား၊ ဥပသမသုခံ၊ ကိလေသာတို့၏
ငြိမ်းမြင့်နှင့်စပ်သဖြင့်ဖြစ်သောသုခသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုမြို့၊
ဗဟိ၊ ပြင်ပသို့၊ ဝိစရန္တဿစ၊ သွားလာသောရဟန်းအားလည်း၊ သေဒါ၊
ချွေးတို့သည်၊ မုဇ္ဈန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ ဗန္ဓန္တိ၊ တုန်လှုပ်
ကုန်၏၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝိသနက္ခဏေ၊ ဝင်သောခဏ၌၊ ကူပေ၊
တွင်းလိုက်၌၊ ဩတိဏ္ဏာဝိယ၊ သက်ဆင်းသကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဇ္ဈဝီ
ဋ္ဌာဒိနိ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်စသည်တို့သည်၊ နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်၊
မဟုတ္တံ၊ အတန်ငယ်၊ နိယိန္တဿပန၊ နေသောရဟန်းအားကား၊ အက္ခိပဿ
ဒေါ၊ မျက်စိ၏ကြည်ခြင်းသည်၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပက္ခိတ္တိဝိယ၊
ထည့်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခွါရကဝါဠဝါတပါနမဇ္ဈဝီဋ္ဌာဒိနိ၊ တံခါး
ရှက်လေသာပြတင်း ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် စသည်တို့သည်၊ ပညာ

ယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သောစသဗ္ဗဒဒေါဟောတိ ယော
ဒဒါတိ ဥပသယန္တိ။ သောစသဗ္ဗဒဒေါဟောတိ-ယောဒဒါတိ ဥပသယံ
ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အမတံဒဒေါစသောဟောတိတိ။ အမတံဒဒေါစ
သောဟောတိဟူ သည်ကား၊ ပဏိတဘောဇနဿ၊ ပွန်မြတ်သောဘောဇဉ်
ဖြင့်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပူဇရန္တောဝိယ၊ ပြည့်စုံသကဲ့သို့။ အမရဏဒါနံနာမ၊
မသေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်အလှူမည်သည်ကို။ ဒေတိ၊
ပေးလှူ၏။ ယောဓမ္မမနုဿသတိတိ၊ ယောဓမ္မမနုဿသတိဟူသည်ကား၊
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အနုဿသတိ၊ ဆုံးမ၏၊ အဋ္ဌကထံ၊
အဋ္ဌကထာကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ ပါဠိံ၊ ပါဠိကို။ ဝါစေတိ၊ ပို့ချ၏။ ပုန္နိ
တပဉ္စံ၊ မေးအပ်သောပုစ္ဆာကို၊ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
အာဝိက္ခတိ၊ ကြား၏။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သေ
သဗ္ဗေဝိ၊ ဤအဋ္ဌကထာသင်ခြင်းစသောအလုံးစုံသည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရား
ကို။ အနုဿသတိနာမ၊ ဆုံးမသည်မည်၏။ သဗ္ဗဒါနာနုဉ္စ၊ ခပ်သိမ်းသော
အလှူတို့ထက်လည်း။ ဣမံဓမ္မ ဒါနမေဝ။ ဤတရား အလှူသည်သာလျှင်၊
အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ စ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗဒါနံဓမ္မဒါနံ
ဇိနာတိ သဗ္ဗရတိ၊ ဓမ္မရတိဇိနာတိ သဗ္ဗရသံ ဓမ္မရသောဇိနာတိ တဏှာက္ခ
ယောသဗ္ဗဒုက္ခံဇိနာတိတိ။ သဗ္ဗဒါနံဓမ္မဒါနံဇိနာတိ သဗ္ဗရတိ၊ ဓမ္မရတိဇိနာ
တိသဗ္ဗရသံဓမ္မရသောဇိနာတိတဏှာက္ခယောသဗ္ဗဒုက္ခံဇိနာတိဟူ၍၊ တော်ဝိ
ဤစကားကိုလည်း။ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ သဗ္ဗဒါနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသောအာမိသဒါနအဘယဒါန
အစရှိသောအလုံးစုံသောအလှူကို။ ဓမ္မဒါနံ၊ တရားဒေသနာဟူသောအလှူ
သည်။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ သဗ္ဗရတိ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မ လျော်ခြင်းကို။ ဓမ္မ
ရတိ၊ သမထဝိသနာတရား၌ အလွန်ဓမ္မ လျော်ခြင်းသည်။ ဇိနာတိ၊ အောင်
၏။ သဗ္ဗရသံ၊ ခပ်သိမ်းသောရသာဟူသမျှကို။ ဓမ္မရသော၊ သူတော်တရား
လျှင်မှီရာရှိသောပီတိပါမောဇ္ဇဟူသောအရသာသည်။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။
တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာကုန်ကြောင်း ဖြစ်သော-နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်
သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ မကြွင်းဥသျှဆင်းရဲပုံကို။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင်-ရတံယသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်
သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ အဘိနန္ဒန္တိတိ၊ အဘိနန္ဒန္တိဟူသည်
ကား၊ ပတ္ထေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ဘဇတိတိ၊ ဘဇတိဟူသည်ကား၊ ဥပ

၂၀၈ သင်္ဂါယာမဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

ဂစ္ဆတိ၊ရောက်လာ၏။ စိတ္တဂဟပတိသီလဝိတ္ထေရာဒိကေဝိယ၊ စိတ္တသူ
ကြွယ်သီလဝိထေရ်စသောသူတို့ကိုကဲ့သို့၊ ပစ္ဆတောပစ္ဆတော၊နောက်
မှနောက်မှ၊ အနုဗန္ဓတိ၊အစဉ်လိုက်၏။ တသ္မာတိ၊တသ္မာဟူသည်ကား၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဝေသကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောက၌လည်း
ကောင်း၊ပရလောကေစ၊ တမလွန်လောက၌လည်းကောင်း၊ အန္တဒါယက
မေဝ၊ ဆွမ်းဒါယကာသို့သာလျှင်၊ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်မပြတ်လိုက်၏။
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သေသံ၊ကြွင်းသောပုဒ်သည်၊ဥတ္တာနမေဝ၊ထင်သည်
သာတည်း၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်-တတိယသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။
တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄ စတုတ္ထေ၊စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဧကမူလန္တိ၊ ဧကမူလံဟူသည်ကား၊
အဝိဇ္ဇာ၊အဝိဇ္ဇာသည်၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ မူလံ၊ အမြစ်မူလမည်၏။
တဏှာ၊တဏှာသည်၊အဝိဇ္ဇာယ၊အဝိဇ္ဇာ၏၊ မူလံ၊အမြစ်မူလမည်၏။ ဣဝ
ပန၊ဤဂါထာ၌ကား၊တဏှာ၊တဏှာကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ဧကမူလဟူ၍အလို
ရှိအပ်၏။ ဧတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သဿတုန္တေဒဒိဋ္ဌိဟိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ
ဥန္တေဒဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇတိ၊ လည်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဒိဋ္ဌာဝဇ္ဇာ၊ ဒိဋ္ဌာဝဇ္ဇမည်၏။ ဒိဋ္ဌာဝဇ္ဇာ၊ နှစ်ပါးသော သဿတဒိဋ္ဌိဥန္တေဒ
ဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့် လည်ခြင်းရှိသော၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ သာ၊ ထိုတဏှာ
သည်၊ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ တိဟိမလေဟိ၊ သုံးပါးသော
အညစ်အကြေးတို့ဖြင့်၊ တိမလော၊ ရာဂစသည် သုံးမည် ညစ်ကြေး ရှိထ
သော၊ တတြိ၊ ထိုရာဂါဒိဟိစသောစကား၌၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊
သဟဇာတ ကောဋီယာ၊ သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့်၊ အဿာ၊ ထိုတဏှာ
၏၊မလံ၊အညစ်အကြေးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ရာဂဒေါသာ၊ ရာဂဒေါ
သတို့သည်၊ ဥပနိဿယကောဋီယာ၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့်၊ အဿာ၊
ထိုတဏှာ၏၊ မလံ၊အညစ်အကြေးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပဉ္စပနကာမ
ရုဏာ၊ ကာမရုဏ် ငါးပါးတို့သည်ကား၊ အဿာ၊ ထိုတဏှာ၏၊ ပတ္တရ
ဏဋ္ဌာနာ၊ပြန့်နှံ့သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ရာဋ္ဌာနမြေတည်း၊ တေသု၊ထိုငါးပါးသော
ကာမရုဏ်တို့၌၊ သာ၊ ထိုတဏှာသည်၊ ပတ္တရတိ၊ပြန့်နှံ့ တတ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စပတ္တာရာ၊ ပဉ္စပတ္တာရာမည်၏။ ပဉ္စပတ္တာရာ၊ကာမ
ငါးပါးဟူသောဖြစ်ရာဋ္ဌာနမြေရှိထသော၊ သာစ၊ထိုတဏှာသည်လည်း၊
အပူရုဏီယဋ္ဌေ၊ ပြည့်နှင်ခဲ့သော-အနက်သဘောဖြင့်၊ သမုဒ္ဒေါ၊သမုဒ္ဒ
မည်၏။ သောပန၊ ဤတဏှာဟူသော သမုဒ္ဒရာသည်ကား၊ အတ္တတ္တိက

ဗာဟိရေသု၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော၊ နှိဒဿယတနေသု၊ တဆွဲ
နှစ်ပါးသောအာယတနတို့၌၊ အာဝဇ္ဇတိ၊ လည်၏။ ပရိဝဇ္ဇတိ၊ တပြောင်း
ပြန်ပြန်လည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နှိဒဿဝဇ္ဇာ၊ နှိဒဿဝဇ္ဇမည်
၏။ အပ္ပတိဋ္ဌဇ္ဈေနပန၊ ထောက်တည်ရာမရသော အနက်သဘောကြောင့်
ကား။ ပါတာလောတိ၊ ပါတာလဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧကမူလံ၊ တဏှာ
ဟုဆိုအပ်သော-တခုသောအမြစ်မူလလည်းရှိသော။ (လ)၊ ပါတာလံ၊
ထောက်တည်ရာမရသော တဏှာဟူသောသမုဒ္ဒရာကို၊ ဣသိ၊ ရဟန္တာ
သည်၊ အတရိ၊ ကူခပ်ပြီး၊ ဥတ္တရိ၊ ထွက်မြော်ပြီး၊ သမတိတ္တမိ၊ လွန်မြောက်ပြီး၊
ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်
သောသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အနောမနာမန္တိ၊ အနောမနာမံဟူသည်ကား၊
သဗ္ဗဂုဏ သမန္နာဂတတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ကျေးဇူးတော် တို့နှင့်-ပြည့်စုံ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝေကလ္လနာမံ၊ မချိုတ်သောအမည်ရှိတော်မူ
သော၊ ပရိပူရနာမံ၊ ပြည့်စုံသောအမည်တော်ရှိတော်မူသော၊ ဣတိအတ္ထော၊
ဤကားအနက်တည်း။ နိဂုဏတ္ထဒသိန္တိ၊ နိဂုဏတ္ထဒသိဟူသည်ကား၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဏ္ဌသုရမေ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ကုန်သော၊ ခန္ဓန္တ
ရာဒယော၊ ခန္ဓာအထူးအစရှိကုန်သော၊ အတ္ထေ၊ အနက်တို့ကို၊ ပဿတိ၊ သိ
မြင်တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဂုဏတ္ထဒသိ၊ နိဂုဏတ္ထဒသိ
မည်တော်မူ၏။ နိဂုဏတ္ထဒသိ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော-ခန္ဓာအထူးစသောအ
နက်တို့ကိုသိမြင်တော်မူလေ့ရှိသော၊ ပညာဒေန္တိ၊ ပညာဒေဟူသည်ကား၊
ဒန္တဿ၊ နဲ့ နှေးသောသူအား၊ ပညာမိဂမာယ၊ လောကုတ္တရာပညာကိုရ
ခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိပဒံ၊ သမထဝိပဿနာပဗ္ဗိပဒံကို၊ ကထနဝသေန၊ ဟောတော်မူ
သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပညာဒါယကံ၊ လောကုတ္တရာပညာကို ပေးတော်မူ
တတ်သော၊ ကာမာလယေအသတ္တန္တိ၊ ကာမာလယေအသတ္တံ ဟူသည်
ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏာလယေ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးကိုတပ်ခြင်း၌၊ အလဂ္ဂံ
ကပ်ပြီးတော်မူသော၊ ကမမာနန္တိ၊ ကမမာနံဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ မဟာဗောဓိမဇ္ဈေယေဝ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏ကြည်
ရာမဟာဗောဓိမဇ္ဈိ၍သံသယျှင်၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဂတော၊
ကြွတော်မူ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုနတ်လျှောက်သောအခါ၌၊ နဝတ္ထတိ၊ ကြွတော်မူ
သည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ယင်းသို့ သိလျက်၊ အတိတံ၊
အတိတိကာလ၌ ကြွတော်မူသည်ကိုလျှင်၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဣဒံ၊ ဤကမ

၅၁၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

မာနံဟူသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟေသိန္တိ၊ မဟေသိ'ဟူသည် ကား၊ မဟန္တာနံ၊ မဟာနုဘာဝအဖြစ်စသည်ဖြင့်မြတ်ကုန်သော၊ သီလက္ခန္ဓာ နိနဉ္စ၊ သီလကျေးဇူးစသော တရားတို့ကိုလည်း။ ဘေတတ္တာ ပရိယေသိ တတ္တာ၊ ရှာဖွေတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟေသိ'၊ မဟေသိ' မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဉ္စမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊
ဓမ္မမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အတ္တရာဂဏသံဃုဋ္ဌန္တိ၊ အတ္တရာဂဏသံဃုဋ္ဌ ဟူသည်ကား၊ ကိရု၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ အယံဒေဝဂုဠော၊ ဤနတ်သား သည်၊ သတ္တုဿာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွား ရဟန်းပြု၍၊ ဝတ္တပုဋိပတ္တိ'၊ ကျင့်ဝတ်ပုဋိပတ်ကို၊ ပုရယမာနေ၊ ဖြည့်လျက်၊ ပဉ္စဝဿကာလေ၊ ငါးဝါရသောကာလ၌၊ ပဝါရေတွား၊ ပဝါရဏာပြု၍၊ ဧဒ္ဒ မာတိကံ၊ နှစ်ပါးသောမာတိကာကို၊ ပဂုဏ်ကတွား၊ နှုတ်တက်လေ့လာ၍၊ ကမ္မာကမ္မံ၊ ကမ္မာကမ္မဝိနိစ္ဆယကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွား၊ သင်၍၊ ဗိတ္တရမိတံ၊ ဗိတ်နှစ် သက်အပ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥဂ္ဂဏှိတွား၊ သင်ယူ၍၊ သဗ္ဗဟုက ဂုတ္တိကော၊ အတ္တပုရေက္ခာရအပ္ပကိစ္စအဖြစ်ဖြင့် ပေါ့သောအသက်မွေးခြင်း ရှိလျက်၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပဝိသိတွား၊ ဝင်၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ယောမန္တိမယာမော၊ အကြင်မန္တိမယာမ်ကို၊ သယနဿကောဋ္ဌာ သောတိ၊ ကိန်းစက်ရမည်အဖို့အရဟူ၍၊ အနုညတော၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ် ၏၊ တသ္မိ'ပိ၊ ထိုမန္တိမယာမ်သည်လည်း၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ပမာ ဒဿ၊ မေ့လျော့ခြင်းမှ၊ ဘာယာမိ၊ ကြောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ မဉ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်း ငယ်ကို၊ ဥက္ခိပိတွား၊ ချိမြှောက်၍၊ ရတ္တိဉ္စ၊ ညဉ့်၌လည်း ကောင်း၊ ဒိဝါစ၊ နေ၌လည်းကောင်း၊ နိရာဟာရော၊ အစာအာဟာရကင်း လျက်၊ ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင်၊ မနဿကာသိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ အတ္တန္တရေ၊ ဝမ်းတွင်း၌၊ သတ္တကဝါ တာ၊ လေသင်တုံးတို့သည်၊ ဥပဇ္ဇိတွား၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ပရိ ယာဒိယိ'သု၊ ယူကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ရရသ္မိ'ယေဝ၊ ကိလေသာ မာရ်နှင့်ချိတ်ရန်စစ်ပွဲကျင်းပဆဲသာလျှင်၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ယောကောပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက် မေ၊ စကြံ၌၊ စက်မမာနေဝါ၊ စကြံသွားလျက်လည်းကောင်း၊ အာလမ္ပ ကက္ခန္ဓံ၊ တကဲဒြိယျင်ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဌိတောဝါ၊ ရပ်လျက်လည်း ကောင်း၊ စက်မုဇ္ဈကာမိယံ၊ စကြံစွန်း၌၊ စိဝရံ၊ သက်န်းကို၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း

၌၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊ နိသိန္ဓောဝါ၊ ထိုင်လျက် လည်းကောင်း၊ နိပ္ပန္နောဝါ၊
လျောင်းလျက်လည်းကောင်း၊ ပရိသမန္တေ၊ပရိသတ်အလယ်၌၊ အလက်
တဓမ္မာသနေ၊ တန်ဆာဆင်သော တရားသာသင်နေရာ၌၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊
ဒေသေန္တောဝါ၊ဟောလျက်လည်းကောင်း၊ ကာလံကရောတိ၊ရတေမနေ
သေလွန်၏၊ သောသဗ္ဗော၊ထိုအလုံးစုံသောရဟန်းသည်၊ ရုက္ခိ၊ကံလေ
သမာရ်နှင့် ခိုက်ရန်စစ်ပွဲကျင်းပဆဲ၌၊ ကာလံကရောတိနာမ၊ သေသည်
မည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အယံ၊ဤရဟန်းသည်၊ စက်မနေ၊စကြို၌၊ ကာလံက
တွာ၊ရတေ၍၊ဥပနိဿယမန္တတာယ၊အရဟတ္တဖိုလ်ဥပနိဿယအားနည်း
သောကြောင့်၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါ၏ ကုန်ခြင်းသို့၊ အပတ္တော၊မ
ရောက်ဘဲ၊တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ မဟာဝိမာနန္ဒါ
ရေ၊ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သောဗိမာန်တံခါး၌၊နိဒ္ဒါယိတွာ၊အိပ်၍၊ပဗုဏ္ဏန္တော
ဝိယ၊နိုးသောသူကဲ့သို့၊ ပဋိသန္တိ၊ပဋိသန္ဓေကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ယူ၏၊ တာဝ
ဒေဝ၊ထိုပဋိသန္ဓေဓာန်သာလျှင်၊အာသ၊ထိုနတ်သားအား၊သုဝဏ္ဏတော
ရဏံဝိယ၊ ရွှေတူရိုင်တိုင်ကဲ့သို့၊ တိဂါရတော၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသော၊ အတ္တ
ဘာဝေါ၊အတ္တသောသည်၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ အန္တောပိဝိမာနေ၊ရွှေဗိမာန်တွင်း
၌လည်း၊ သဟဿမတ္တာ၊ ငယ်သွေးပြင်ရောင် အထောင်မျှလောက်ကုန်
သော၊ အစ္ဆရာ၊နတ်သွီးတို့သည်၊ တံ၊ထိုနတ်သားကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်ကုန်ကြ
၍၊ဝိမာနဿာမိကော၊ ဗိမာန်သခင် ဖြစ်သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သား
သည်၊ အာဂတော၊ကြွရောက်လာပြီ၊နံ၊ထိုငါတို့သခင်ကို၊ ပဿိဿာမ၊
ဖူးမြင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့တိုင်ပင်စုဝေး၍၊ တူရိယာနိ၊ စည်းစောင်းညှင်း
စသောတူရိယာတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူကုန်၍၊ ပရိဝါရယိံသု၊ခြံရံကုန်၏၊
ဒေဝပုတ္တော၊နတ်သားသည်၊ ရုတိဘာဝံ၊ရတေသောအဖြစ်ကို၊ တာဝန
ဇာနာတိ၊မသိသေး၊ပဗ္ဗဇိတသညီယေဝ၊ရဟန်းဟူသောအမှတ်ရှိ၍သာ
လျှင်၊ အစ္ဆရာ၊ခြံရံဇနီးနတ်သွီးတို့ကို၊ဩလောကေတွာ၊ကြည့်၍၊ဝိဟာရ
စာရိကံ၊ကျောင်းများအစဉ်ဖူးမြင်လှည့်လာခြင်းကို၊ အာဂကံ၊ရောက်လာ
သော၊ မာတုဂါမံ၊မာတုဂါမကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊လန္တိပံသုကူလိကောဝိယ၊
ဟိရောတ္တပ္ပပြည့်စုံလှသောဝံသုကူရဟန်းကဲ့သို့၊ ဥပရိဗ္ဗိတံ၊အခြံအရံအဖြစ်
ဖြင့်နတ်ပုဆိုးအထက်၌တည်သော၊ စာနုရူလံ၊ တခဲနက်ထူသောခွဲဖြူ
ပုဆိုးကို၊ဧကံသံ၊လက်ဝဲတဖက်ပခုံးထက်၌၊ ကရောန္တော၊တင်သည်ကို
ပြုလျက်၊အံသကူရံ၊ပခုံးစွန်းကို၊ပဋိန္တောဒေတွာ၊ဖုံးဖို၍၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊မျက်စိ
စသောဣန္ဒြိယတို့ကို၊ ဩက္ခိပိတွာ၊ချ၍၊ အဝေရုခေါ၊ အောက်သို့ချသော

၂၆၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာမှီဆု-ပဋ္ဌမတွဲ။

မျက်နှာရှိလျက်၊ အဋ္ဌာသိတည်၏။ တဿ၊ ထိုနတ်သား၏။ ကာယဝိကာ
ရေနေဝ၊ ကိုယ်မူရာဖြင့်သာလျှင်၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်ဘွီးတို့သည်။ အယံ
ဤနတ်သားကား။ သမဏဒေဝပုတ္တော၊ ရဟန်းကောင်းမြတ်ဖြစ်သောနတ်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥတွာ၊ ဝိကုန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။
ကို အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်သနည်း။ အယျဒေဝပုတ္တ၊ အရှင်နတ်
သား၊ အယံ၊ ဤအရာဌာနသည်။ ဒေဝလောကောနာမ၊ နတ်တို့၏ဖြစ်ရာဌာ
နမည်၏။ သမဏဓမ္မဿ၊ ရဟန်းတရားကို၊ နကရံဇောကာသော၊ ပြုရာခွင့်
မရှိ၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝနောကာသော၊ ခံစားရာဌာန
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ တထေ
ဝ၊ ထိုရှေးအံ့တူသာလျှင်။ အဋ္ဌာသိတည်၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်ဘွီးတို့သည်။
အယံ၊ ဤနတ်သားသည်။ နတာဝသလ္လက္ခေတိတိ၊ မမှတ်မိလေသေးဟု၊
တူရိယာနိ၊ စောင်းညှင်းပတ်သာတူရိယာတို့ကို၊ ပဂ္ဂဏှိံသု၊ ခြီးမြှောက်
ကုန်၏။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ခြီးမြှောက်သော်လည်း။
အနောလောကေန္တောဝ၊ မကြည့်မူ၍သာလျှင်။ အဋ္ဌာသိတည်၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုနတ်သား၏။ သဗ္ဗကာယိကံ၊ တကိုယ်လုံးကိုဖြင့်နှိုင်း
သော၊ အာဒါသံ၊ ကြေးမုံကို၊ ဝုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဥပယိံသု၊ ထားကုန်၏။ သော၊
ထိုနတ်သားသည်။ ဘာယံ၊ ကိုယ်အရိပ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝုတိဘာဝံ၊ ဝု
တေသောအဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ ဝိ၍၊ မယားငါသည်။ ဣမံဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို၊
ပတ္တေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို၊ နကတော၊
ပြုသည်မဟုတ်။ ဥတ္တမတ္တံ၊ မြတ်သော အကျိုးဖြစ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သမ္ပတ္တိယာ၊ နတ်၏စည်းစိမ်၌၊ ဝိပဋ္ဌိသာရိ၊ နှလုံးမသာခြင်းရှိသည်။ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏။ သုဝဏ္ဏပဋ္ဌံ၊ ရဲရင့်ကောင်းသဖြင့်ရသင့်ရထိုက်သောဆုရွှေပြား
မွှာမည်ကို၊ ပဋိသဘိဿာမိတိ၊ ရအံ့ဟူ၍၊ တက္ကယိတွာ၊ ကြံ၍၊ ယုဒ္ဓဌာနံ၊
ထိုးပစ်ရာစစ်သည်တောင်သို့၊ ဩတိဏ္ဏမလ္လော၊ မကွက်သေရှင်ချွံချွံဝင်
သောသူရဲကောင်းသည်။ မူလကမုတ္တိံ၊ ဆန်ရင်းတဆုတ်ကို၊ လဘိတွာပိယ၊
ရသကဲ့သို့၊ သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အယံသဂ္ဂသမ္ပတ္တိနာမ၊ ဤနတ်၏
စည်းစိမ်ချမ်းသာမည်သည်။ သုလက္ခာ၊ ရလွယ်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူခြင်းကား။ ဒုလ္လဘောတိ၊ ရဲခဲသွ၏
ဟု၊ ပိန္နောတွာ၊ ကြံ၍၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သို့။ အပဝိသိတွာဝ၊ မဝင်သေးဘဲလျက်
လျှင်၊ အသန္တိန္ဒေနသိလေန၊ မပျက်သောသိလရှိသဖြင့်။ အန္တရာသဗ်

ပရိဝုဏ္ဏော၊ နတ်သွီးအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဒသဗလသံ၊ ဘုရားသခင်၏၊
သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အာဂမ္မ၊ ဆည်းကပ်ရောက်၍၊ အဘိဝါဒေတွာ၊
ရိုသေမြတ်နိုးရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သပ္ပယ်တင့်တယ်စွာ၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊
ဣမံဂါထံ၊ အန္တရာဂဏသဗ်၊ ဌံဝသောဤဂါထာကို၊ အသံသိ၊ လျှောက်
သတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အန္တရာဂဏသဗ်၊ ဌန္တိ၊ အန္တရာဂဏ
သဗ်၊ ဌံဟူသည့်ကား၊ အန္တရာဂဏေန၊ နတ်သွီးအပေါင်းသည်၊ ဂိတဝါဒိ
တသဒ္ဓေဟိ၊ သီချင်းသံ- တီးမှုတ်သံတို့ဖြင့်၊ သံဃောသိတံ၊ ကောင်းစွာ
ကြွေးကြော်ထားသော၊ ပိဿာစဂဏသေဝိတန္တိ၊ ပိဿာစဂဏသေဝိတံဟူ
သည့်ကား၊ တမေဝအန္တရာဂဏံ၊ ထိုနတ်သွီးအပေါင်းကိုပင်လျှင်၊ ပိဿာ
စဂဏံ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးအပေါင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဝနန္တိ၊ ဝနံ
ဟူသောစကားကို၊ နန္ဒနဝနံ၊ နန္ဒဝနံဥယျာဉ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊
ဆို၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ အယံ၊ ဤနတ်သားသည်၊ နိယာမမိတ္တတာယ၊ သမ္ပတ္တိ
နိယာမဟူသောလောကုတ္တရာမဂ်သို့ညွတ်သောမိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂရုဘာဝေန၊ လေးမြတ်သောအရာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒေဝ
ဂဏံ၊ နတ်သွီးအပေါင်းကို၊ ဒေဝဂဏောတိ၊ နတ်သွီးအပေါင်းဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊
ဆိုခြင်းငှါ၊ နရောဓစတိ၊ မနှစ်သက်ရကား၊ ပိဿာစဂဏောတိ၊ မြေဘုတ်
ဘီလူးအပေါင်းဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ နန္ဒနဝနံ၊ နန္ဒဝနံဥယျာဉ်ကိုလည်း၊ နန္ဒ
နန္တိ၊ နန္ဒဝနံဥယျာဉ်ဟူ၍၊ အဝတွာ၊ မဆိုချင်သောကြောင့်၊ မောဟနန္တိ၊
မောဟနံဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ကထံယတြာဘဝိဿတိတိ၊ ကထံယတြာ ဘ
ဝိဿတိဟူသည့်ကား၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ နိက္ခမနံ၊
ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်အံ့နည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော
အကြောင်းဖြင့်၊ အတိက္ကမော၊ ဝန့်မှလွန်မြော်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
အံ့နည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အရဟတ္တဿ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်၏၊ ပဒဋ္ဌာနဘူတံ၊ နီးစွာသောအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပိပဿ
နံ၊ ပိပဿနာကို၊ အာမိက္ခယ၊ ကြားတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို
၏၊ အထခေါ၊ ထိုနတ်မေးလျှောက်သောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အယံဒေဝပုဂ္ဂော၊ ဤနတ်သားကား၊ အတိသလ္လေခတေဝ၊ ကဲလွန်
စွာလျှင်တိလေသာတို့ကိုခေါင်းပါးစေလိုသောအမှုရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်း
သည်၊ ကိန္နုခေါ၊ အသို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တေ၊ ဆင်ခြင်
တော်မူလတ်သော်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌
ပဗ္ဗဇိတဘာဝံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ အယံ၊ ဤရဟန်း

၂၁၄ မိမိဂါထာဝိဇ္ဇာယုတ္တံ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋကတ္တံ၊

သည်။ အစွဲအနွှာခိုယူကာ၊ လွန်လွန်အားထုတ်အပ်သောသို့ လက်သည်၏
အဖြစ်ဖြင့် ကာလံကတွာ၊ ရတမနေသေလွန်၍၊ ဒေဝဓလာကော၊ နတ်ပြည်၌
နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အစွဲပိယရနေ့လည်း။ အသားထိုးဟန်း၏၊ စက်မနသို့
ယေဝ၊ စင်္ကြံသာလျှင်၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ အတ္တိ၊ ထင်ရှားရှိ
သေး၏။ အသန္တိန္ဒေနသီလေန၊ မပျက်သောသီလရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဂတာ
လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဗုဒ္ဓါစ၊ သုရားတို့ မည်သည်ကား။
အကတာဘိနိဝေသဿ၊ သာသနာတော်ထမ်းဟောင်းဖြစ်၍အေးသစ်ကြီး
ကျက်သူသော - ပိပဿနာမရှိသော၊ အာဒိကမ္ဘိကဿ၊ အာဒိကမ္ဘိကဖြစ်
သော၊ အကတပရိကမ္ဘဿ၊ မပြုအပ်သေးသောပရိကံရှိသော၊ အန္တေဝါ
သိနော၊ တပည့်အား၊ စိတ္တကာရော၊ ပန်းချဆရာသည်၊ ဘိက္ခုပရိကမ္ဘိနံရံ၏
ကောင်းမွန်သောသတ်ချောမွတ်မှုကို၊ အာမိက္ခတိပိယံ၊ ကြားသကဲ့သို့၊ တာဝ
ရှေးဦးစွာ၊ သီလံ၊ သီလကို၊ သောဇေဟိ၊ ဖြူစင်စေဦးလော၊ သမာဓိံ၊ သမာ
ဓိကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားလေဦးလော။ ကမ္မဿကတပညံ၊ ကမ္မဿကတပညာ
ကို၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ကရောဟိ၊ ပြုတိဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦး
စွာ၊ ဗုဒ္ဓဘာဂပစ္စိပဒံ၊ ပိပဿနာ၏ရှေ့ အဖို့ဖြစ်သော ကျင့်ဝတ်ပစ္စိပဒံကို၊
အာမိက္ခန္တိ၊ ကြားတော်မူကုန်၏။ ကာရကဿ၊ သုရားဪဝါဒကိုလိုက်
နာသဖြင့်ကောင်းစွာကျင့်သော၊ ယုတ္တပယုတ္တဿပန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ
၌လွန်စွာအားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂပဒဋ္ဌာနဘူတံ၊
အရဟတ္တမဂ်၏နိစွာသောအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သဏ္ဌသုရမံ၊ သိမ်
မွေနှူးညံ့သော၊ သုညတာဝိပဿနံယေဝ၊ ခန္ဓာစသောလောက၏ အတ္တ
စသည်မှ ဆိတ်သောအဖြစ်ကိုပြတတ်သော ပိပဿနာကိုသာလျှင်၊ အာ
မိက္ခန္တိ၊ ကြားတော်မူကုန်၏။ အယံစဒေဝဗုဒ္ဓော၊ ဤနတ်သားသည်လည်း
ကာရကော၊ သုရားအဆုံးအမတော်ကိုနာသဖြင့်ကောင်းစွာကျင့်သောသူ
တည်း။ အဘိန္ဒသီလော၊ မကျိုးမပျက်သောသီလရှိ၏။ အသားထိုးနတ်သား
အား။ ဧကောမဂ္ဂေါ၊ မဂ်တမည်သည်သာလျှင်၊ အနာဂတော၊ မရောက်
သေးသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ သုညတာဝိပဿနံ၊ သုညတကို
ပြတတ်သောပိပဿနာကို၊ အာမိက္ခန္တော၊ ကြားတော်မူလိုရကား၊ ဥဇု
ကောနာမာဟိအာဒိံ၊ ဥဇုကောနာမဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟံ၊
မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥဇုကောဟိ၊ ဥဇုကောဟူသည်ကား၊
ကာယဝင်္ဂာဒိနံ၊ ကာယရုပ်ရိုက်စသည်တို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသော
အဖြစ်ကြောင့်၊ အဠာရိကောမဂ္ဂေါ၊ အဠာရိကမဂ်သည်၊ ဥဇုကောနာမ၊ ဖြောင့်

သောစရီးမည်၏။ သာဒိသာတိ၊ သာဒိသာဟူသောစကားကို၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
ကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ ကိစ္ဆိဘယံ၊
တစုံတခုသောတေးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊
ပတ္တဿ၊ ရောက်သောသူအား၊ ဘယံ၊ တေးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ တသွား၊
ထိုကြောင့်၊ အာဟာနာမသာဒိသာကိ၊ အာဟာနာမ သာဒိသာဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ရထော၊ အကူစာနောတိ၊ ရထော၊ အကူစာနော
ဟူ၍၊ အဋ္ဌကိကောမဂ္ဂေါ၊ အဋ္ဌကိကမဂ်ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလို
ရှိအပ်၏။ ဟိ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ပါကတိ၊ ရထော၊ ပြကတေ သောရထာသေသည်။
အက္ခေ၊ ဝင်ရိုးကို၊ အနတ္တဉ္စတေ၊ နယံသီမလိမ်းကျံ သော်လည်း၊ အတိ
ရေကေသု၊ အလွန်အများဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်၊ အတိ
ရဋ္ဌေသု၊ တကံစီးကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ကူဇတိယထာ၊ ကျည်သံ
ပြု၏သို့၊ ဝိရဝတိယထာ၊ အထူးကျည်ကျည်အသံမြည်၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
အရိယမဂ္ဂေါ၊ မြတ်သောအဋ္ဌကိကမဂ်ဟူသော ရထာသေသည်။ နကူဇတိ၊
ကျည်သံမမြည်၊ နဝိရဝတိ၊ အထူးကျည်ကျည်အသံမမြည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
သော၊ ထိုအရိယမဂ်ဟူသောရထာသေသည်။ ဧကပ္ပဟာရေန၊ တပြိုင်နက်
သောကာလဖြင့်၊ စတုရာသီတိယာပိ မနုဿ သဟာသေသု၊ ရှစ်သောင်း
လေးထောင်သောလူတို့သည်လည်း၊ အတိရဟန္တေသု၊ တကံစီးကုန်လျှင်
မူလည်း၊ နကူဇတိ၊ ကျည်သံမမြည်၊ နဝိရဝတိ၊ အထူးကျည်ကျည်အသံ
မမြည်၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ အကူဇာနောတိ၊ အကူဇာနောဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဓမ္မစက္ကေဟိသံယုတ္တောတိ၊ ဓမ္မစက္ကေဟိသံယုတ္တော
ဟူသည်ကား၊ ကာယိကစေတသိကဓိရိယသင်္ခါတေဟိ၊ ကာယိကဓိရိ
ယစေတသိကဓိရိယဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မစက္ကေဟိ၊ တရားသိန်းစက်
တို့နှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ဘွဉ်၏။ ဟိရိတိဇ္ဈေ၊ ဟိရိဟူသောဤဝုဒ်၌၊ ဟိရိဂ္ဂဟ
ဇောန၊ ဟိရိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပကိုလည်း၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ အပါလမ္ဘောတိ၊ တဿအပါ
လမ္ဘောဟူသည်ကား၊ ဗာဟိရုကရုလဿ၊ ဗာဟိရုဖြစ်သောရထာအား၊
ရထေ၊ ရထာ၌၊ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော၊ ယောဓာနံ၊ သူရဲတို့အား၊ အပတ
နတ္ထာယ၊ မကျစေခြင်းငှါ၊ ဒါရုမယံ၊ သစ်ဖြင့်ပြီးသော၊ အပါလမ္ဘဏံ၊ ဖြို
ရာသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣမဿမဂ္ဂရထာသေ၊
ဤအရိယမဂ်ဟူသော ရထာအား၊ အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါသရဋ္ဌာနံ၊ အဇ္ဈတ္တ
ဗဟိဒ္ဓါလျှင်အကြောင်းရှိသော၊ ဟိရေတ္တပ္ပံ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပဟူသော၊ အပါ

၂၁၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓမတွဲ၊

လဗ္ဗဏံ။ ဖြိရိရာသည်။ သတုဿပရိဝါရဏန္တိ။ သတုဿပရိဝါရဏံဟူ
သည်ကား။ ရထဿ။ ဗာဟိရဖြစ်သောရထာအား။ သိဟဝဗ္ဗာဒိပရိဝါရ။ ဝိ
ယံ။ ခြင်္သေ့ရေစသည်အရံအကာရှိကုန်သကဲ့သို့။ ဣမဿပိမဂ္ဂရထဿ။ ဤ
အရိယမဂ်ဟူသော ရထာအားလည်း။ သမ္ပယုတ္တာ။ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော။
သတိပရိဝါရဏံ။ သတိဟူသောအရံအကာရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
မေဗ္ဗန္တိ။ မေဗ္ဗဟူသည်ကား။ လောကုတ္တရမေဗ္ဗံ။ လောကုတ္တရာတရားကို။ သမ္မာ
ဒိဗ္ဗိပုရေဇဝန္တိ။ သမ္မာဒိဗ္ဗိပုရေဇံ ဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဗ္ဗိ။
ဝိပဿနာဉာဏ်ဟူသောသမ္မာဒိဗ္ဗိသည်။ အဿ။ ထိုအရိယမဂ်၏။ ပုရေဇ
ဝါပုဗ္ဗယာယိတာ။ ရှေ့သွားသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိတဿ။ ထိုကြောင့်
သမ္မာဒိဗ္ဗိပုရေဇဝေါ။ သမ္မာဒိဗ္ဗိပုရေဇဝမည်၏။ သမ္မာဒိဗ္ဗိပုရေဇံ။ ဝိပဿ
နာသမ္မာဒိဗ္ဗိဗျင် ရှေ့သွားဖြစ်သော။ တံ။ ထိုအရိယမဂ်ကို။ ဟိ။ ဥပမာဖြင့်
ထင်စွာပြဦးအံ့။ ပဌမတရံ။ ရှေးဦးစွာ။ ရာဇပုရိသေဟိ။ မင်းချင်းတို့သည်။
ကာဏကုဏိအာဒိနံ။ ကန်းသောသူ-ကောက်သောသူစသည်တို့ကို။ နိဟ
ရဏေန။ ပယ်ရှားသဖြင့်။ မဂ္ဂေ။ လင်းခရီးကို။ သောမိတေ။ သုတ်သင်ပြီး
သော်။ ပစ္ဆိမာ။ နောက်မှ။ ရာဇာမင်းသည်။ နိက္ခမတိယထာ။ ထွက်သကဲ့သို့။
ဝေမေဝ။ ဤအတူသာလျှင်။ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဗ္ဗိယာ။ ဝိပဿနာဉာဏ်ဟူ
သောသမ္မာဒိဗ္ဗိသည်။ အနိစ္စာဒိဝသေန။ အနိစ္စစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ခန္ဓာ
ဒိသု။ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့ကို။ သောမိတေသု။ သုတ်သင်ကုန်ပြီးသည်ရှိ
သော်။ ပစ္ဆိမာ။ နောက်မှ။ ဘူမိလဒ္ဓဝဋ္ဋံ။ ဝိပဿနာ၏အရာဖြစ်၍ဘူမိလဒ္ဓဟု
ဆိုအပ်သောဝဋ်တရားကို။ ပရိဇာနမာနာ။ ပိုင်းခြား၍သိလျက်။ မဂ္ဂေသု။
မဂ်တို့၌။ သမ္မာဒိဗ္ဗိ။ သမ္မာဒိဗ္ဗိသည်။ ဥပ္ပန္နတိ။ ဖြစ်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ ဓမ္မာ
ဟံသာရထိံ။ ဗြူမိသမ္မာဒိဗ္ဗိပုရေဇဝန္တိ။ ဓမ္မာဟံသာရထိံ။ ဗြူမိသမ္မာဒိဗ္ဗိ
ပုရေဇံဟူ၍။ ဂုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဒေသနံ။ ဒေသနာကို။ နိဋ္ဌပေတွာ။ ပြီးစေ၍။ အဝသာနေ။ အပြီး
အဆုံး၌။ စတ္တာရိသပ္ပာနိ။ သပ္ပာလေးပါးတို့ကို။ ဒီပေတိ။ ပြတော်မူ၏။ ဒေသ
နာပရိယောသာနေ။ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ဒေဝဂုတ္တော။ နတ်သားသည်
သောတာပတ္တိဖလေ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာတိ။ တည်၏။ ဟိ။ ဥပမာ
ကား။ ရုညော။ မင်း၏။ ဘောဇနကာလေ။ ထမင်းစားတော်ခေါ်သောအခါ၌။
အတ္တနော။ မိမိ၏။ ပမာဏေ။ ပမာဏဖြစ်သော။ ကဗဠေ။ ထမင်းလုပ်ကို။
ဥက္ခိတ္တေ။ ချသည်ရှိသော်။ အင်္ဂေ။ ရင်ခွင်၌။ နိသိန္ဓော။ နေသော။ ဂုတ္တော။
သားလုပ်သည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ မုခပမ္မာဏေနစ။ ခံတွင်းပမာဏဖြင့်

သာလျှင်၊ တကော၊ သိချသောထမင်းလုပ်မှ၊ ကဗဠုံ၊ အလုပ်အလေ့ကို၊
 ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အရဟတ္တနိက္ခုဋေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောအထွဋ်ဖြင့်၊ ဒေ
 သနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေန္တောပိ၊ ဟောတော်မူသော်လည်း၊ သတ္တာ၊
 သတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပနိဿယံ၊ နှစ်ပုဒ်၊ ဥပနိဿယအား
 လျော်သဖြင့်၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်တို့သို့၊
 ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ အယံဝိဒေဝဗုဒ္ဓော၊ ဤနတ်သားသည်လည်း၊
 သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သဂဝန္တိ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂန္ဓာဒိဟိ၊ နတ်နံသာစသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊
 ပက္ကာမိ၊ ဖဲလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဆဗ္ဗသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊
 ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဓမ္မဋ္ဌာသီလ သမ္ပန္နာတိ၊ ဓမ္မဋ္ဌာသီလ
 သမ္ပန္နာဟူသည်ကား၊ ကော၊ အဘယ်သူတို့သည်၊ ဓမ္မဋ္ဌာ၊ တရား၌တည်ကုန်
 သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူတို့သည်၊ သီလ သမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣဓံပဉ္စံ၊ ဤနတ်သားမေးသောဗုဒ္ဓကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝတ္ထုနာ၊ အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ ဒိပေန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊ အာရာမရောပါတိအာဒိ၊ အာ
 ရာမရောပါဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဂါထာ၌၊ အာရာမရောပါတိ၊ အာရာမရောပါဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓာရာမဖလသ
 ရာမရောပကာ၊ ပန်းအရံ-သစ်သီးအရံ-စိမ့်သင့်မှု-ပြုစုစိုက်ပျိုးကုန်၏၊ ဝန
 ရောပါတိ၊ ဝနရောပါဟူသည်ကား၊ သယံဇာတော၊ အလို အလျောက်
 ပေါက်ရောက်ကုန်သော၊ အရောပိမဝနေ၊ လူမစိုက်ပျိုးသောတောတို့ကို၊
 သိမံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ပရိက္ခိပေတွာ၊ ရံကာ၍၊ စေတိယ၊ ဗောဓိ စက်မန
 မဏ္ဍပ ကုန်လေ၏၊ ရတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝါဋ္ဌာနာနံ၊ စေတိ ဗောဓိ စင်္ကြံ မဏ္ဍပ်
 ကုန်လိုက် ညဉ့်သန့်ရာ နေ့သန့်ရာတို့ကို၊ ကာရကာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ သာ
 ယူပဂေ၊ အရိပ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊ ရောပေတွာ၊
 စိုက်ပျိုး၍၊ ဒေမာနာပိ၊ လှူဒါန်းကုန်သော်လည်း၊ ဝနရောပါယေဝ နာမ၊
 တောအရံ မျိုးစိုက်ပျိုးသည်သာ မည်ကုန်၏၊ ဝိသမေ၊ ရေညွှန် တန်ဖိုး
 ခရီးမသာမညီးညွှတ်ရာ၌၊ သေဝနံ၊ တံတားကို၊ ကာရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဥဒကေ
 ချောင်းမြစ်စလေ့ စီးသောရေ၌၊ နာဝံ၊ တက်စီးပစေ ကုန်သောကို၊ ပရိယာ
 ဒေန္တိ၊ အရန်သင့်ငြားထားကုန်၏၊ ပပန္တိ၊ ပပ်ဟူသည်ကား၊ ပါနိယဒါနံသာ

၂၁၀ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

လံ။ ရေချင်းအိုးစင်ကို။ ဥဒပါနန္တိ။ ဥဒပါနံဟူသည်ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်
မရှိသော။ ပေါက္ခရဏိတဇ္ဇာကာဒိ။ လေးထောင့်ကန်-တဖက်ဆည်ကန်စ
သည်ကို။ ဥပဿယန္တိ။ ဥပဿယံ ဟူသည်ကား။ ဝါသာဂါရံ။ ခိုနေရာ
ကျောင်း-အိမ်-စရပ်-မဏ္ဍပ် စသည်ကို။ ဥပဿယန္တိမိ။ ဥပဿယံ ဟူ၍
လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ သဒါပုညံပဝဇုတိတိ။ သဒါပုညံပဝဇုတိဟူသည်
ကား။ အကုသလဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်စသော အကုသိုလ် ဝိတက်ကို။
ဝိတက္ကန္တဿဝါ။ ဤသောသူအားလည်းကောင်း။ နိဒ္ဒါယန္တဿဝါ။ အိပ်
ပျော်သောသူအားလည်းကောင်း။ နပဝဇုတိ၊ ပွားသည်မဟုတ်။ ပန၊ စင်စစ်။
ယဒါယဒါ။ အကြင်အကြင်အခါ၌။ အနုဿရုတိ၊ မိမိပြုသောကောင်းမှုကို
အောက်မေ့ ဆင်ခြင်၏။ တဒါတဒါ။ ထိုထို မိမိပြုသော ကောင်းမှုကို
အောက်မေ့ ဆင်ခြင်သောအခါ၌။ တဿ၊ ထိုကောင်းမှုကုသိုလ်ရှင်အား။
ပဝဇုတိ၊ ပွား၏။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်သဘောကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သဒါပုညံ
ပဝဇုတိတိ။ သဒါပုညံပဝဇုတိဟူ၍။ ဂတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်သတည်း။
ဓမ္မဠာသီလသမ္ပန္နာတိ။ ဓမ္မဠာ သီလသမ္ပန္နာဟူသည်ကား။ တသ္မိံဓမ္မေ၊
ထိုအရံဥယျာဉ် စိုက်ပျိုးခြင်းစသည် သဘောရှိသော အမှု၌။ ဥတတ္တာ၊
တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ တေနဝိသီလေန၊ ထိုအရံ
ဥယျာဉ်ပြုခြင်းသဘော၌ဖြစ်၍ကိုယ်နွတ်ကိုသိမ်းဆည်းစောင့်ရှောက်ခြင်း
သီလနှင့်လည်း။ သမ္ပန္နတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မဠာသီလ
သမ္ပန္နာ၊ ဓမ္မဠာသီလသမ္ပန္နမည်ကုန်၏။ အထဝါ၊ တနည်းလည်း။ ဧဝရူပါနိ၊
ဤသို့ အရံဥယျာဉ်-စိုက်ပျိုးခြင်း-စသည်သဘောရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊
ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သောသူတို့အား။ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်
သော။ ကုသလားကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ပူရေန္တိ၊
ပြည့်စုံကုန်၏။ တေသု၊ ထိုဆယ်ပါးသောကုသိုလ်တရားတို့၌။ ဥတတ္တာ၊
တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မဠာကုသိုလ်ဆယ်ပါး တရားတို့၌တည်
ကုန်၏။ တေနဝိသီလေန၊ ထိုကိုယ်နွတ်ကို သိမ်းဆည်းစောင့်ရှောက်ခြင်း
သီလနှင့်သာလျှင်။ သမ္ပန္နတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သီလသမ္ပန္နာ၊
ကိုယ်နွတ်ကိုသိမ်းဆည်းစောင့်ရှောက်ခြင်းသီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်
သောသုတ်တည်း။

အဋ္ဌမေ။ အဋ္ဌမသုတ်၌။ ဣဒဉ္စိတံဇေတဝနန္တိ။ ဣဒဉ္စိတံ ဇေတဝနံဟူ
သည်ကား။ အနာထဝိဇ္ဇိကော၊ အနာထဝိဇ္ဇာမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊

နတ်သားသည်။ စေတဝနဿစေတဝ။ စေတဝနံကျောင်းတော်၏ လည်း
 ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါနန္ဒ၊ ဘုရားသခင်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဘဏ္ဍာနန္ဒ၊ ကျေး
 ဇူးကိုပြီးမွမ်းခြင်းငှါ၊ တဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာန်
 စသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဣသိသဗ္ဗနိသေဝိတန္တိ၊ ဣသိ
 သဗ္ဗနိသေဝိတံ ဟူသည်ကား။ သိက္ခသဗ္ဗသေဝိတံ။ ရဟန်းအပေါင်း
 သည်သည်ကပ်ငြိမ်းအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာဖြင့်။
 စေတဝနဿ၊ စေတဝနံကျောင်းတော်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတွာ၊
 ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယမဂ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊
 ကထေန္တော၊ ပြီးမွမ်းလိုသောကြောင့်။ ကမ္ပဝိဇ္ဇာတိအာဒိ၊ ကမ္ပဝိဇ္ဇာဤသို့
 စသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္ပဝိဇ္ဇာစသောစကား၌။
 ကမ္ပန္တိ၊ ကမ္ပဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂစေတနာ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစေတနာတည်း။
 ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား။ ဝေပညာ၊ မဂ်ပညာတည်း။ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူ
 သည်ကား၊ သမာဓိပက္ခိကာ၊ သမာဓိ၏အဖို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ သမ္မာဝါ
 ယာမသမ္မာသမာဓိတို့တည်း။ သီလံဇိဝိတမုတ္တမန္တိ၊ သီလံဇိဝိတမုတ္တမံဟူ
 သည်ကား၊ သီလေ၊ သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌိတဿ၊ တည်သောသူ၏။ ဇိဝိတံ၊ သမ္မာ
 အာဇီဝသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ အထဝါ၊
 တနည်းကား။ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား။ နိဋ္ဌိသင်္ကပ္ပါ၊ သမ္မာနိဋ္ဌိသမ္မာ
 သင်္ကပ္ပတို့တည်း။ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူသည်ကား။ ဝါယာမသတိသမာဓ
 ယော၊ သမ္မာဝါယာမ-သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိတို့တည်း။ သီလန္တိ၊ သီလံ
 ဟူသည်ကား။ ဝါစာကမ္ပန္တာဇိဝါ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သောသမ္မာဝါစာသမ္မာ
 ကမ္ပန္တသမ္မာအာဇီဝတို့တည်း။ ဇိဝိတမုတ္တမန္တိ၊ ဇိဝိတမုတ္တမံဟူသည်
 ကား။ ဧတသ္မိံ၊ သီလေ၊ ထိုမဂ်နှင့်အကျုံးဝင်သောသမ္မာဝါစာသမ္မာကမ္ပန္တ
 သမ္မာအာဇီဝဟူသောသီလ၌၊ ဋ္ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား။ ဇိဝိတံနာမ၊
 အသက်ရှင်ခြင်းမည်သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ဧတေနမစ္စာသုတ္တန္တိတိ၊ ဧတ
 နမစ္စာသုတ္တန္တိဟူသည်ကား။ ဧတေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ္ဂေ
 န၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောမဂ်ဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုတ္တန္တိ၊
 စင်ကြယ်ကုန်၏။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 မဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်။ သုတ္တန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဂေါတ္တဓနေဟိ၊ အနွယ်
 အရိုးဥစ္စာမျိုးတို့ဖြင့်၊ နသုတ္တန္တိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယော
 နိသောဝိစိနေမ္ပန္တိ၊ ယောနိသော ဝိစိနေမ္ပဟူသည်ကား။ ဥပါယေန၊
 အကြောင်းအားဖြင့်။ သမာဓိပက္ခိယမ္ပေ၊ သမ္မာသမာဓိ၏အဖို့၌ဖြစ်သော

၂၂၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋမတွဲ။

ဝိပဿနာပညာသမ္ဘာဒိဋ္ဌိစသောမဂ်ကို၊ ဝိစိနေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဧဝံတတ္ထ
 ဝိသုဇ္ဈတိတိ၊ ဧဝံတတ္ထဝိသုဇ္ဈတိ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပွားစေသည်ရှိ
 သော၊ တသို့အရိယမဂ္ဂေ၊ ထိုအရိယမဂ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတောပေါသော၊
 ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ အထဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ ယောနိသောဝိစိနေဓမ္မန္တံ၊ ယောနိသောဝိစိနေဓမ္မံဟူသည်ကား၊
 ဥပါယေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓဓမ္မံ၊ ပဉ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောခန္ဓာ
 ငါးပါးတရားကို၊ ဝိစိနေယျ၊ ဝိပဿနာရှုရာ၏။ ဧဝံတတ္ထဝိသုဇ္ဈတိတိ၊ ဧဝံ
 တတ္ထဝိသုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဝိပဿနာရှုသဖြင့်၊ စိရုဿ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ တေသုသစ္စေသု၊ ထိုအရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိယမာနေ
 သု၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သည်ရှိသော၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရုဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊
 ကျေးဇူးကို၊ ကထေန္တော၊ ခြီးမွမ်းလိုရကား၊ သာရိပုတ္တောဝါတိအာဒိ၊
 သာရိပုတ္တောဝ ဤသို့စသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 သာရိပုတ္တောဝါတိ၊ သာရိပုတ္တောဝဟူသောပုဒ်၌၊ အဝဓာရဏာဝစနံ၊ သန္နိဋ္ဌာ
 နအဝဓာရဏာသဒ္ဓါသည်၊ ဧတေဟိပညာဒိဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိသောပညာ
 စသောကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ သာရိပုတ္တောဝ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်သာ
 လျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဥပသမေနတိ၊
 ဥပသမေနဟူသည်ကား၊ ကိလေသဥပသမေန၊ ကိလေသာဟူသောပူပန်
 ခြင်းငြိမ်းသဖြင့်၊ ပါရိဂတောတိ၊ ပါရိဂတောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တောရောက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ဧတာဝပရမော၊ ဤရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့်တူသောအတိုင်းအရှည်သည်သာ
 လျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ထက်၊ ဥတ္တရိ
 တရောနာမ၊ လွန်မြတ်သောသူမည်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊
 ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အဋ္ဌမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။
 အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

ဇ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ မန္တရိနောတိ၊ မန္တရိနောဟူသည်ကား၊ မန္တ
 ရေန၊ ဝန်တိုခြင်းမန္တရိယနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဟိ၊ ထင်စေဦး
 အံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့လူသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပဿာရေတွာမိ၊ ဖြန့်၍လည်း၊ နဝန္ဓတိ၊

၂၂၁ ။ ဂိရိသုမ္ပရာ၊ အညတ္တ၊ အရပ်တပါးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သောသူသည်။
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ အရိအသေ၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ဂိရိ
၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်
သို့၊ နာဂန္တထ၊ ကြွလာတော်မမူကုန်၊ ပဒေသော၊ အရပ်သည်။ သမ္ပန္နော၊
ပြည့်စုံ၏၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ယာဂု
ဘတ္တာဒိတိ၊ ယာဂုဆွမ်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ ကာတု၊
ပြုခြင်းငှါ၊ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်ပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မရရပဋိသန္ဓာရံ၊ ချေငံ
သာယာမျှ၊ ဤလောကွတ်အစေ့အစပ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုဘိ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ အယံဥပါသကော၊ ဤဥပါသကာသည်၊ သန္ဓေ၊ သန္ဓေတရားနှင့်
ပြည့်စုံ၏၊ ယာဂုဘတ္တာဒိတိ၊ ယာဂုဆွမ်းစသည်တို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဏ္ဌာတိ၊ ခြီး
မြှောက်ထောက်ပံ့လိမ့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံအောင်မေ့၍၊ အထ၊ ထိုနေ့မှ
ကော၊ တယောင်သော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တဿ၊ ထိုဒါယကာ၏၊
ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဂစ္စာ၊ ကြွသွား၍၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ငှါ၊ စရတိ၊ လှည့်လည်
၏၊ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊
အညေန၊ တပါးသောခရီးဖြင့်လည်း၊ ဂန္တတိ၊ သွားရာ၏၊ ဗာရံဝါ၊ အိမ်တွင်း
သို့လည်း၊ ပရိသတိ၊ ဝင်ရာ၏၊ သမုခိဘာဝံ၊ မျက်မှောင်၏အဖြစ်သို့၊ သစေပိ
အာဂန္တတိ၊ အကယ်၍လည်းရောင်သာသည်ဖြစ်အံ့၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်သာ
ဝဋ္ဌိတွာ၊ ဂိရိ၍၊ အယျာသ၊ အရှင်အား၊ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို၊ ဒေသ၊ လှူကြကုန်
လော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧကေနကမ္မေန၊ တရသောပြာဋ္ဌာယ်ကိစ္စဖြင့်၊ ဂန္တာမိ၊
သွားရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပက္ကမတိ၊ ရှောင်လွှဲဖဲသွား၏၊ ထေရော၊ မထေရ်
သည်၊ သကလဂါမံ၊ တရွာလုံးကို၊ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ ယုတ္တပတ္တောဝ၊
အချည်းနှီးသောသမိတ်ရှိလျက်လျှင်၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်ခဲ့ရ၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
တွာ၊ ဣဒံ၊ ဤမန္တရိယသည်။ မုဒုမန္တရိယံနာမ၊ နူးညံ့သောဝန်တို့ခြင်းမည်
၏၊ ယေန၊ အကြင်နူးညံ့သောဝန်တို့ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
သူသည်၊ အဒါယကောပိ၊ မပေးလှူလိုသော်လည်း၊ ဒါယကောပိယ၊ ပေးလှူ
လိုသောသူကဲ့သို့၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဣပေန၊ ဤဂါထာ၌မူကား၊ သဒ္ဓမန္တ
ရိယံ၊ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်သောဝန်တို့ခြင်းကို၊ အဓိပ္ပတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊
ယေန၊ အကြင်ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်သောဝန်တို့ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသောသူသည်။ ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊
ငှါ၊ ပရိဇ္ဇေသု၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဌိတော၊ တည်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ သူတပါးကပြောကြားလတ်သော်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း။

၂၂၂ သံဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋမတွဲ၊

တုယံ၊ သင်အား၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ ရုက္ခန္တိ၊ ကျဉ်နာကျန်သလော၊ ဣတိ
အာဒိနိ၊ ဤသို့စသောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သိလာထန္တောဝိယစ၊
ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ခါဏုကော ဝိယစ၊ သစ်ငုပ် ကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ထန္တော၊ ခိုင်မာသည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ သာမိ
ဝိဋ္ဌိ၊ အရိအသေကိုလည်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ကဒရိယာတိ၊ ဣဒံ၊ ကဒရိယာဟူ
သောဤပုဒ်သည်၊ မန္တရိနောတိပဒသေဝ၊ မန္တရိနောဟူသောပုဒ်၏သာ
လျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝုပရိယာဟံသဒ္ဓါတည်း၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ မုဒုကံပိမန္တ
ရိယံ၊ နူးညံ့သောဝန်တို့ခြင်းကိုလည်း၊ မန္တရိယန္တေဝ၊ မန္တရိယဟူ၍သာ
လျှင်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ထန္တံပန၊ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်သောဝန်တို့ခြင်းကိုမူ
ကား၊ ကဒရိယံနာမ၊ ကဒရိယမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပရိဘာသကာ
တိ၊ ပရိဘာသကာဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ စာရန္တရေ၊ အိမ်
တံခါးအနီး၌၊ ဌိတေ၊ တည်ကျန်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့
သည်၊ ကသိတွာ၊ လယ်ထွန်ကုန်၍၊ ဝပိတွာ၊ ပျိုးကြွကုန်၍၊ လာယိတွာ၊ ရိပ်
ကုန်၍၊ အာဂတာကိ၊ လာပေကုန်သတတ်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အတ္တနော
ဝိ၊ ကိုယ်တို့မျှလည်း၊ နလဘာမ၊ မရကုန်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့အား၊ ကုတော၊
အဘယ်မှာရအံ့နည်း၊ သီဗံ၊ မြန်မြန်၊ နိက္ခမထ၊ ထွက်လေကုန်၊ ဣတိအာဒိ
တိ၊ ဤသို့စသောစကားတို့ဖြင့်၊ သံတဇ္ဇိတာ၊ ခြိမ်းမောင်းကုန်၏၊ အန္တရာယ
ကရာတိ၊ အန္တရာယ ကရာဟူသည်ကား၊ ဒါယကဿ၊ လှူသောသူ၏၊
သဂ္ဂန္တရာယော၊ နတ်ရွာအန္တရာယ်၊ ပဋိဂ္ဂဟကာနံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
လာဘန္တရာယော၊ လာဘ်အန္တရာယ်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပဗာဝတော၊
ကပ်၍ဖြစ်ခြင်းအန္တရာယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသံအန္တရာယသနံ၊ ဤအန္တ
ရာယ်တို့ကို၊ ကာရကားပြုတတ်ကုန်၏၊ သမ္ပရာယောတိ၊ သမ္ပရာယောဟူ
သည်ကား၊ ပရေသောကော၊ တမလွန်လောကသည်၊ ရတီတိ၊ ရတီဟူသည်
ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏရတိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုခိုသောဓမ္မေ၊ လျော် ခြင်းကို၊
ခိန္နာတိ၊ ခိန္နာဟူသည်ကား၊ ကာယိကခိန္နာဒိတိ၊ ကာယိကခိန္နာစသည်တို့
ဖြင့်၊ တိဝိဓာ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ခိန္နာ၊ မြူးတူးပျော်ပါးခြင်းကို၊ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ
သဝိပါကောတိ၊ ဒိဋ္ဌေဓမ္မသဝိပါကောဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ထိုမန္တေရ
ဒ္ဓိံပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ သူတပါးတို့၏-သဂ္ဂန္တရာယ် စသည်ကိုပြုတတ်
သောသူသည်၊ နိဗ္ဗတ္တဘဝနေ၊ ဖြစ်ရာဘဝဟုဆိုအပ်သော၊ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ၊
မျက်မှောက်သန္တာန် ပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ သေဝိပါကော၊ အဝတ်ပုဆိုးစ
သည်တို့ကို ပြုပြင်သဖြင့်ရခြင်းဟူသော ဤအကျိုးသည်၊ သမ္ပရာယောစ

ဒုဂ္ဂတိတိ၊ သမ္ပရာယေဝဒုဂ္ဂတိဟူသည်ကား၊ ယမသောကံ၊ ယမမင်း၏အာ
 ကာနို့ရာဌာန တမလွန်လောက၌၊ ဥပပစ္ဆေရေ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော
 အပြားဖြင့်၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ သမ္ပရာယေဝ၊ တမလွန်လော
 က၌လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပယ်လားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဒညူ
 တိ၊ ဝဒညူဟူသည်ကား၊ စာရန္တရေ၊ အိမ်တံခါးအနီး၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
 သော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တုဏှိစ၊ မမြွက်သံချေဆိတ်ဆိတ်နေကုန်
 သည်သာလျှင်၊ ကိဉ္ဇာဂိဟောန္တိ၊ အကယ်စင်စစ်ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ယင်းသို့
 ဖြစ်လျှင်မူလည်း၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ သိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒေဝာ
 တိ၊ ပေးလှူကြကုန်လောဟု၊ ယာစန္တိနာမ၊ တောင်းသည် မည်ကုန်၏၊
 တတြိ၊ ထိုသံချေမြွက်ဆိတ်ဆိတ်လျက်သာနေရာတို့၌၊ ယေ၊ အကြင်သူ
 တို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပစာမ၊ ချက်ပြုတ်ကုန်၏၊ ဣမေပန၊ ဤရဟန်းတို့
 သည်ကား၊ နပစန္တိ၊ မချက်ပြုတ်ကုန်၊ ပစမာနေ၊ ချက်ပြုတ်ရာတို့သို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်ကုန်လျက်၊ အလဘန္တော၊ မရေ့ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကုဟိ၊ လာဘိဿန္တိ၊
 အတိမ္ဘာရပချေကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍၊ ဒေပသုဓမ္မံ၊ ပေးလှူ
 အပ်သောဝတ္ထုကို၊ သံဝိဘန္တိ၊ ဝေဘန်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုစားရာတို့တွင်
 တချို့ခွဲဝေပေးလှူသောသူတို့သည်၊ ဝဒညူနာမ၊ အလှူခံနှလုံးကို ယူကျုံး
 မိသိသိသောသူမည်ကုန်၏၊ ပကာသန္တိတိ၊ ပကာသန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိမာ
 နပဘာယ၊ ဗိမာန်ရောင်ဖြင့်၊ ဇောတန္တိ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်၏၊ ပရသမ္ဘ
 တေသုတိ၊ ပရသမ္ဘတေသုဟူသည်ကား၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ သမ္ပိလ္လိ
 တေသု၊ စီရင်ရုံးရအပ်ကုန်သော၊ သမ္ပရာယေဝသုဂ္ဂတိတိ၊ သမ္ပရာယေဝ
 သုဂ္ဂတိဟူသည်ကား၊ ဇေတသဂ္ဂတိ၊ ဇေတသဂ္ဂတိဟူ၍၊ ဝေဝုတ္တသမ္ပရာ
 ယေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော တမလွန်လောက၌၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသော
 လားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥတိန္နိပိ၊ နှစ်ပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတသံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော-ကောင်းမှု
 မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သောသူတို့အား၊ တတော၊ ထိုငရဲနတ်ရွာစ
 သည်မှ၊ စပိတွာ၊ ရတေ၍၊ ဝုန၊ တပန်၊ သမ္ပရာယေဝိ၊ တမလွန်လောက၌
 လည်း၊ ဒုဂ္ဂတိသုဂတိယေဝ၊ ဒုဂ္ဂတိသုဂတိသဝဋ္ဌိသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်-နဝမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်
 သောသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဥပပန္နာသေတိ၊ ဥပပန္နာသေဟူသည်ကား၊
 နိဗ္ဗတ္တိဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဂတာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊

ဝိမုတ္တာတိ၊ ဝိမုတ္တာဟူသည်ကား၊ အဝိဟာဗြဟ္မလောကသို့၊ အဝိဟာ
 ဗြဟ္မာတံ၌၊ ဥပပတ္တိသမနန္တရမေဝ၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အခြားမဲ့၌ သာလျှင်၊
 အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိဟာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အသေခဝိမုတ္တိဖြင့်၊
 ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်သော၊ မာနုသံဒေဟန္တိ၊ မာနုသံဒေဟံ
 ဟူသည်ကား၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ပစ္ဆေရန္တ ဘဂိယသံယောဇနာနိဇေ၊ ငါးပါး
 သောဩရ မ္ဗာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကိုသာလျှင်၊ ဂုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ကုန်၏၊ ဒိဗ္ဗယောဂန္တိ၊ ဒိဗ္ဗယောဂံဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆေ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဥဒ္ဓံဘာဂိယသံယောဇနာနိ၊ ဥဒ္ဓံဘာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဇုတ္တာနိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဥပစ္စုန္တိ၊ ဥပစ္စုဟူသည်ကား၊ အတိတ္တမိံသု၊ လွန်
 မြောက်ကုန်သနည်း၊ ဥပကောတိအာဒိနိ၊ ဥပကောဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့
 သည်၊ တေသံထေရာနံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့ တည်း၊
 ကုသလံဘာသိတေသန္တိ၊ ကုသလံဘာသိတေသံဟူသည်ကား၊ ဣမဿ၊
 ဤအနုဝဇ္ဇတ္ထအား၊ ကုသလန္တိ၊ ဣဒံစနံ၊ ကုသလံဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသလိ၊ ကုသလိမည်၏၊ ဧဝပုတ္တ၊
 နတ်သား၊ တံ၊ သင်သည်၊ တေသံထေရာနံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏၊ ကုသလိအနု
 ဝဇ္ဇိ၊ အပြစ်မဲ့သောအဖြစ်ကို၊ ဘာသသိတေသမေသိပာသံသိ၊ ခြီးပွင်း၏၊
 ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တံတေ
 ဓမ္မံဣညာယာတိ၊ တံတေဓမ္မံဣညာယဟူသည်ကား၊ တေထေရာ၊ ထို
 မထေရ်တို့သည်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဝုဋ္ဌာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဣဓ
 သာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဂန္တိရန္တိ၊ ဂန္တိရံဟူ
 သည်ကား၊ ဂန္တိရတ္ထံ၊ နက်နဲသော အနက်သဘောကို၊ ဗြဟ္မစာရိနိရာမိ
 သောတိ၊ ဗြဟ္မစာရိနိရာမိသော ဟူသည်ကား၊ နိရာမိသ ဗြဟ္မစာရိနာမ၊
 အကြွင်းမဲ့ ကာမအရာကို ပယ်သောအားဖြင့် အာမိသ မရှိသော မြတ်
 သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော သူမည်၏၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမိ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ အဟုဝါ
 တိ၊ အဟုဝဟူသည်ကား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဂါမေယျောတိ၊ သဂါမေ
 ယျောဟူသည်ကား၊ ဧကဂါမဝါတိ၊ တစ္ဆာတည်း၌နေသည်၊ ပရိယောသာ
 နဂါယာ၊ အဆုံးဖြစ်သောဂါယာကို၊ သင်္ဂီတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂီယနာတင်
 သောမထေရ်တို့သည်၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမ
 သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ «ဒသမံ၊ ခာပံ၊ ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊ ။
 ပစ္ဆေမော၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အာဒိတ္တဝဂ္ဂေါ၊ အာဒိတ္တဝဂ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဒေဝတာသံသုတ်-၆-ဇရာဝဂ်၊

၁ ဇရာဝဂ္ဂဿ၊ ဇရာဝဂ်၏၊ ပဌမ၊ ပဌမသုတ်၌၊ သာဓုတိ၊ သာဓုဟူ
သညကား၊ လန္ဈကံ၊ ရေအပ်၏၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းမြတ်၏၊ ဝီလံ၊ ယာဝဇရာတိ၊ ဣ
မိနာ၊ ဝီလံယာဝဇရာဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောအနက်
ကို၊ ဒေသတိ၊ ဖြစ်၏၊ မုတ္တာမဏိ၊ မုတ္တာပတ္တာဒိနိ၊ ပုလဲပတ္တမြားနှစ်သက်အပ်
သောအဝတ်ပုဆိုး အစရှိကုန်သော၊ အာဘရဏာနိ၊ တန်ဆာတို့သည်၊
တရုဏကုသလေယဝ၊ ငယ်သောအခါ၌သာလျှင်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်
ကုန်၏၊ ဇရာဇိဏ္ဏကာလေ၊ အိုမင်းရွတ်တွရှိကာလ၌၊ တာနိ၊ ထိုတန်ဆာတို့
ကို၊ ဓာရေန္တော၊ ဆင်ယင်ဝတ်စားသည်ရှိသော်၊ အပံ၊ ဤလူအိုကြီးသည်၊
အဇ္ဇာပိ၊ ယနေ့ထက်တိုင်လည်း၊ ဗာလတာဝံ၊ သူငယ်အဖြစ်ကို၊ ပတ္တေတိ၊
တောင့်တ၏၊ ဥပ္ပတ္တကောမညေ၊ ရူးပြီလင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆို
အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
ဝီလံ၊ ဝီလသည်၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဝီလံ၊ ဝီလ
သည်၊ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိုမ်း၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ဗာလကာလေ
ပိ၊ ငယ်သောအခါ၌လည်း၊ ဝီလရက္ခန္တံ၊ ဝီလစောင့်သောသူကို၊ ဣမဿ၊
ဤသူငယ်အား၊ ဝီလေန၊ ဝီလဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်မှုစအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတ္တာရော၊ ကဲ့ရဲ့မည့်သူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဇ္ဈိမကာလေပိ၊ အလတ်အလယ်
ပျိုရွယ်အခါ၌လည်း၊ မဟလ္လကကာလေပိ၊ ကြီးရင့်သောအရွယ်အခါ၌လည်း၊
ဝီလရက္ခန္တံ၊ ဝီလစောင့်သောသူကို၊ ဣမဿ၊ ဤသူအား၊ ဝီလေန၊ ဝီလ
ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်မှုစအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာရော၊ ကဲ့ရဲ့သောသူမည်
သည၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ သဒ္ဓါသာဓုပတိဋ္ဌိတာတိ၊ သဒ္ဓါသာ
ဓုပတိဋ္ဌိတာဟူသညကား၊ ဟတ္ထာဠဝကဗိတ္တဂဟပတိအာဒိနံ၊ ဟတ္ထာဠ
ဝကဗိတ္တသူကြွယ်စသောဝီတင်းသည်တို့၏၊ သဒ္ဓါဝိယ၊ သဒ္ဓါတရားကဲ့
သို့၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ အာဂတာ၊ ရောက်လာသော၊ ပတိဋ္ဌိတသဒ္ဓါနာမ၊ မိတ်
သန္တာန်၌-ရအပ်သောတည်ခြင်းရှိသဖြင့် သူတပါးမလှုပ်ရှားစေနိုင်သော
သဒ္ဓါမည်သည်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ပညာနရာနံရတနန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ပညာနရာနံ
ရတနံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဗိတ္တိကတဋ္ဌာဒိဟိ၊ ရိုသေလေးမြတ်ပြုအပ်သော
အနက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ရတနံ၊ ရတနာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ
သဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောဗိတ္တိကတံစသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ရှေး
အဋ္ဌကထာ၌ဆိုအပ်၏၊ ဗိတ္တိကတံ၊ ရိုသေလေးမြတ်ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤအ

၂၂၆ သင်္ဂါယာမဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

နက်သဘောကြောင့်၊ ယဒိရတနံ၊ အကယ်၍ရတနာဟု ဆိုအပ်သည်ဖြစ်
အံ့၊ နန္ဒ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စိတ္တိကထော၊ ရှိသေးလေးမြတ်
ပြုအပ်သော၊ ပုရိသသီဟော၊ ယောကျ်ားမြတ်တည်း၊ ယေစ၊ အကြင်မင်း
ပညာရှိစတုမဟာရာဇ်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ လောကေ၊ လောက၌၊ စိတ္တိ
ကထော၊ ရှိသေးလေးမြတ်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထို
လောက၌-ရှိသေးလေးမြတ်-ပြုအပ်ကုန်သော-မင်းပညာရှိစတုမဟာရာဇ်
သိကြားသုယာမမဟာဗြဟ္မာစသောသူတို့သည်၊ စိတ္တိကထော၊ ကိုးကွယ်
ရာဟု-ဆည်းကပ် အပ်သည်အဖြစ်-စသောအတွင်းဖြင့်-ရှိသေးလေးမြတ်
ပြုအပ်သောယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ရတိကရံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
ခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကြောင့်၊ ယဒိရတနံ၊ အကယ်၍
ရတနာဟုဆိုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ နန္ဒ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ရတိကရော၊ ပီတိသုခကိုဆောင်တတ်သော၊ ပုရိသသီဟော၊ ယောကျ်ား
မြတ်ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုပုရိသသီဟဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်
၏၊ ဝစနေန၊ စကားတော်ဖြင့်၊ စရန္တာ၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဈာနရတိ
သုခေန၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော ဈာန်၌မွေ့လျော်ခြင်းသုခဖြင့်၊ အဘိရမန္တိ၊
လွန်စွာမွေ့လျော်ကုန်၏၊ အတုလျှံ၊ တုဘက်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘော
ကြောင့်၊ ယဒိရတနံ၊ အကယ်၍ရတနာဟုဆိုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ နန္ဒ၊ စင်စစ်၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတုလော၊ တုဘက်ကင်းသော၊ ပုရိသသီ
ဟော၊ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဂုဏာဟိ၊ ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့်၊
တုလေတုံ၊ နှိုင်းရှည်တိုင်းစားပိုင်းခြားခြင်း၌၊ နသက္ကာဟိ၊ မတတ်ကောင်း
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဂုဏာပါရမိံ၊ ကျေးဇူးတော်တို့၏အထွဋ်အမြတ်သို့၊
ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရှောင်ခဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘော
ကြောင့်၊ ယဒိရတနံ၊ အကယ်၍ရတနာဟုဆိုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ နန္ဒ၊ စင်စစ်၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုလ္လဘောပုရိသသီဟော၊ အလွန်ရခဲသော
ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူ၏၊ အနောမသတ္တပရိဘောဂံ၊ စုံစွာသောသတ္တ
ဝါတို့သည်သုံးဆောင်ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်သဘောကြောင့်၊ ယဒိရတ
နံ၊ အကယ်၍ရတနာဟုဆိုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ နန္ဒ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သီလေန၊ သီလအားဖြင့်၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိအားဖြင့်၊ ပညာ
ယံ၊ ပညာအားဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိယာ၊ ဝိမုတ္တိအားဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနေန၊
ဝိမုတ္တိဉာဏ်ကိုမြင်သဖြင့်၊ အနောမော၊ ပြည့်စုံသောယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်
တော်မူ၏၊ ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဒုလ္လဘပါတုတာဝဋ္ဌေန၊ ရှောင်ခဲသည်

ဖြစ်၍ထင်ရှားသော အနက်သဘောကြောင့်၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ရတနန္တိ၊
 ရတနာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဂုဉ္ဇန္တိ၊ ဂုဉ္ဇံဟူသည်ကား၊ ဂုဉ္ဇတေနာ၊
 ကုသိုလ်စေတနာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာ၊ ထိုကုသိုလ်စေတနာသည်၊
 အဗ္ဗပတ္တာ၊ နာမ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပရိဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊
 မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဋ္ဌမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။
 ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အဇရသာသာရူတိ၊ အဇရသာသာရဟူသည်
 ကား၊ အဇိရဏေန၊ မခိုခြင်းဖြင့်၊ အဝိပတ္တိယာ၊ မပျက်စီးခြင်းဖြင့်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ သီလံ၊ သီလ
 သည်၊ အဝိပ္ပန္နမေဝ၊ မပျက်စီးသော်သာလျှင်၊ သာရ၊ ကောင်းမြတ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပ္ပန္နသီလံ၊ ပျက်စီးသောသီလရှိသောသူကို၊ အာစရိယု
 ပတ္တာယာဒယောဝိ၊ ဆရာဥပတ္တယာဝိသောသူတို့သည်လည်း၊ နသင်္ဂဗ္ဗန္တိ၊
 မခြီးမြှောက်ကုန်၊ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်လေရာရာအရပ်၌၊ နိဗ္ဗမိတဗ္ဗောဝ
 နှင်ထုတ်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒုတိယ
 သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သတ္ထောတိ၊ သတ္ထောဟူသည်ကား၊
 သဒ္ဓိ'စရော၊ တက္ခဏရီးသွားဖော်ဖြစ်သော၊ ဇဗ္ဗသတ္ထောဝါ၊ ခြေကုန်သည်
 သည်လည်းကောင်း၊ သကဋ သတ္ထောဝါ၊ ဖွည်းကုန်သည် သည်လည်း
 ကောင်း၊ မိတ္တန္တိ၊ မိတ္တံဟူသည်ကား၊ ရောဂေ၊ အနာရောဂါသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပါရုက္ခိယာဝါ၊ ထမ်းစင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညေနဝါ
 ယာနေန၊ တပါးသောလှည်းယာဉ် နွားယာဉ် စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ ခေမန္တသမ္ပာပနေန၊ တေးကင်းရာသို့ကောင်းစွာ
 ရောက်စေသော အားဖြင့်၊ မိတ္တံ၊ ချစ်နှစ်လိုသော အဆွေခင်ပွန်းမည်၏၊
 သကေဃာရေတိ၊ သကေဃာရေဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေဟေ၊
 အိမ်၌၊ တထာဂ္ဂပေ၊ ထိုသို့စက်ဆုပ်အပ်သော သဘောရှိသော၊ ရောဂေ၊
 အနာသည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဂုတ္တဘရိယာဒယော၊ သားမယား
 စသောသူတို့သည်၊ ဇိဂုန္တန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကုန်၏၊ မာတာပန၊ မိခင်သည်
 ကား၊ အသုမိဇ္ဇိ၊ မစင်ကိုလျက်လည်း၊ စန္ဒနိယ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့၊ မညတိ၊ မှတ်
 ထင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုမိခင်သည်၊ သကေဃာရေ၊ မိမိ၏အိမ်
 ၌၊ မိတ္တံ၊ ချစ်နှစ်လိုသော အဆွေခင်ပွန်း မည်၏၊ သဟာယော၊ အတ္ထဇာ
 တဿာတိ၊ သဟာယောအတ္ထဇာတဿဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူ

၂၂၇ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပိဋမိတ္တံ

သညံ၊ ဥပ္ပန္နကိစ္စဿ၊ ဖြစ်သောအမှုကိစ္စရှိသူ၏၊ တံကိစ္စံ၊ ထိုအမှုဝန်ကို၊ ဝဟတိ၊ ဆောင်ရွက်၏၊ နိတ္တရတိ၊ ထုတ်ဆောင်၏၊ သောသဟာယော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအဖော်သဟဲသည်၊ ကိစ္စသု၊ မှုဝန်ကိစ္စတို့၌၊ သဟဇာယနဘာဝေန၊ ချမ်းတူမျှတကွဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ မိတ္တံ၊ နှစ်လိုကြင်ချစ်ခင်ပွန်းစစ်မည်၏၊ သုရာပါနာဒိသဟာယသပန၊ သေသောက်ကြူးစသောအဖော်တို့သည်ကား၊ နမိတ္တာ၊ ချစ်ဟန်ယောင်ပြု ခင်ပွန်းတုမည်ကုန်၏၊ သမ္ပရာယိကန္တိ၊ သမ္ပရာယိကံဟူသည်ကား၊ သမ္ပရာယ၊ တမလွန်လောက၌၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကိုဆောင်တတ်သော၊ မိတ္တံ၊ ခင်ပွန်းကောင်းမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဗုတ္တာဝတ္ထုတိ၊ ဗုတ္တာဝတ္ထုဟူသည်ကား၊ မဟာလ္လကကာလေ၊ အိုမင်းရှယ်လွန်ရှိသောကာလ၌၊ ပဗ္ဗိဇ္ဇဂ္ဂနဋ္ဌေ၊ မွေးကျွေးသုတ်သင်ပြုပြင်တတ်သောသဘောကြောင့်၊ ဗုတ္တာသားသွေးတို့သည်၊ ပတိဋ္ဌာ၊ မှီခိုကိုးကွယ်ရာ မည်ကုန်၏၊ ပရမာတိ၊ ပရမာဟူသည်ကား၊ အညေသံ၊ ပြင်ပ သူတို့အား၊ အကလေတဗ္ဗဿဝိ၊ မပြောကြားအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂဟဿ၊ ဖုန်းလွှမ်းလျှိုငှက်အပ်သောစကားကို၊ ကလေတဗ္ဗယုတ္တတာယ၊ ပြောဆိုအပ်သောသူနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ ဘရိယာ၊ မဟာချစ်သည်၊ ပရမာသခါနာမ၊ အလွန်မြတ်သောအဆွခင်ပွန်းမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စတုတ္ထသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဝိဓာဝတီတိ၊ ဝိဓာဝတီဟူသည်ကား၊ ပရသမုဒ္ဓါဒိဂမနဝသေန၊ သမုဒ္ဓရာ၏ထိုမှဘက်စသည်သို့ရောက်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတောဝိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဓာဝတံ၊ ပြေးသွား၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဒုက္ခာတိ၊ ဒုက္ခဟူသည်ကား၊ ဝနုဒုက္ခတော၊ သံသရာဝနုဆင်းရဲမှ၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ပရာယနန္တိ၊ ပရာယနံဟူသည်ကား၊ နိပ္ပတ္တိအဝဿယာ၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သောအကျိုးပြီးခြင်း၌မှီရာလည်းလျောင်းရာသည်၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ရာဂေါဥပ္ပထောတိ၊ ရာဂေါဥပ္ပထောဟူသည်ကား၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ သုဂတိဉ္စ၊ သုဂတိဘဝသို့လည်းကောင်း၊

နိဗ္ဗာနန္တု၊ နိဗ္ဗာနံသို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိဿ၊ သွားသောသူအား၊ အမဂ္ဂေါ၊
ခရီးမဟုတ်၊ ရုတ္တံဒိဝက္ခယောတိ၊ ရုတ္တံဒိဝက္ခယောဟူသည်ကား၊ ရုတ္တံဒိဝေ
ဟိ၊ ညဉ့်နေ့တို့ဖြင့်၊ ဝ၊ တနည်းကား၊ ရုတ္တံဒိဝေသု၊ ညဉ့်နေ့တို့၌၊ ခံယူတိ၊
ကုန်ပျောက်၏။ ဣတ္ထိမလန္တိ၊ ဣတ္ထိမလံဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ သေသကံ၊ မိန်းမကြွင်းသော ပုဆိုးဦးခေါင်းစသည်၌ဖြစ်သော၊
မလံ၊ ဗာဟိရအညစ်အကြေးကို၊ ဥသခါချဒိဟံ၊ ပေါက်ဆပ်ပြာစသည်တို့
ဖြင့်၊ ဓောဝိတွားဖွပ်၍၊ သောဓေတုံ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊
တတ်ကောင်း၏။ ပန၊ အနွယ်ကုန်ဆုံးဦးအံ့၊ မာတုဂါမမလေန၊ မာတုဂါမဟူ
သောအညစ်အကြေးဖြင့်၊ ဒုဇ္ဈော၊ ပျက်စီးအပ်သော သက္ကဝါသန္တာန်
သည်၊ သုဒ္ဓေါနာမ၊ စင်ကြယ်ခြင်းမည်သည်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၊ မလန္တိ၊
အညစ်အကြေးဟူ၍၊ ဝုတ္တားဟောတော်မူအပ်၏။ ဧတ္ထောဟံ၊ ဧတ္တဟူသည်
ကား၊ ဧတ္တဣတ္ထိယံ၊ ဤမိန်းမ၌ပဇာ၊ သက္ကဝါအပေါင်းသည်၊ သဇ္ဇတံ၊ ကပ်ငြိ
ခြင်းကိုပြု၏၊ တပေါတိ၊ တပေါဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရေတင်္ဂီဂု
ဏဝိရိယဒုက္ကရကာရိကာနံ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိယတို့ကိုကောင်းစွာစေ၊ ငွဲခြင်း
ဝိဇ္ဇာပါတိကစသောတင်္ဂီကျေးဇူးကိုလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သော
လုံ့လပြုနိုင်ခဲ့သောဒုက္ကရစရိယတို့၏ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဣပေန၊ ဤအရာ
၌ကား၊ ဒုက္ကရကာရိကံ၊ ဒုက္ကရစရိယကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဗ္ဗာဝံ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်သော၊ ဂိလေသသန္တာပိတာ၊ ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်
သော၊ ပဒိုပဒါ၊ ကျင့်ဝတ်ပဒိုပနိသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မ
စရိယံဟူသည်ကား၊ မေထုနဝိရိယံ၊ မေထုန်အကျင့်ဖြည့်ခြင်းတည်း။ ။
အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ကိဿစာသိရေတောတိ၊ ကိဿစာသိရေတော
ဟူသည်ကား၊ ကိသ္ဗိံ၊ အဘယ်တရား၌၊ အသိရေတော၊ ဖွေလျှော်သည်ဖြစ်
၍၊ ဒုတိယသတိ၊ ဒုတိယဟူသည်ကား၊ သုဂတိဇ္ဈေဝ၊ သုဂတိဘဝသို့လည်း
ကောင်း၊ နိဗ္ဗာနန္တု၊ နိဗ္ဗာနံသို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိဿ၊ သွားသောသူအား၊
ဒုတိယိကာ၊ နှစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်သော အဖော်သည်၊ ပညာစေနံပသာ
သတိတိ၊ ပညာစေနံပသာသတိဟူသည်ကား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဇေတုပရိ
သံ၊ ဤယောက်ျားကို၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ ကရောဟံ၊ ပြုလော့၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊
မာကရိ၊ မပြုလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမ၏။ နဝမံ၊ ကုသု
မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၂၃၈ သံဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိ-ပဌမတွဲ။

၁၀ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌၊ ဆန္ဒောနိဒါနန္တိ၊ ဆန္ဒောနိဒါနံဟူသည်
 ကား၊ ဂါယတ္တိအာဒိကော၊ ဂါယတ္တိအစရှိသော၊ ဆန္ဒော၊ဆန်းသည်၊ဂါ
 ထာနံ၊ဂါထာဗန္ဓတို့၏၊ နိဒါနံ၊ အကြောင်းမည်၏၊ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဝုဗ္ဗုဋ္ဌာပနဂါထံ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်စေသော ဂါထာကို၊ အာရတန္တော၊အား
 ထုတ်သောသူသည်၊ကတရစ္ဆန္ဒေန၊အဘယ်မည်သောဆန်းဖြင့်၊ဟောတု၊
 ဖြစ်စေရမည်နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့လုံးပိုက်၍၊အာရတတိ၊အားထုတ်၏၊ဝိယဉ္ဇ
 နန္တိ၊ဝိယဉ္ဇနံဟူသည်ကား၊ ဇနနံ၊ဖြစ်စေခြင်းတည်း၊ ဟိ၊အကြင်ကြောင့်၊
 အက္ခရံ၊အက္ခရာသည်၊ပဒံ၊ပုဒ်ကို၊ဇနေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ပဒံ၊ပုဒ်သည်၊ဂါထံ၊
 ဂါထာကို၊ ဇနေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ ဂါထာ၊ဂါထာသည်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊
 ပကာသေတိ၊ပြ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ နာမသန္နိသိတာတိ၊နာမ
 သန္နိသိတာဟူသည်ကား၊သမုဒ္ဒါဒိပဏ္ဍိတ္တိနိသိတာ၊သမုဒ္ဒရာစသော
 နာမပညတ်ကိုဖြစ်၏၊ဟိ၊ဆိုသင့်၏၊ဂါထံ၊ဂါထာဟုမှတ်သောပုဒ်အပေါင်း
 ကို၊အာရတန္တော၊ အားထုတ်သောစရာသည်၊ သမုဒ္ဒံ၊ဝါ၊သမုဒ္ဒရာကို၊
 လည်းကောင်း၊ပထဝီံ၊ဝါ၊မြေကြီးကိုလည်းကောင်း၊ကိဉ္စိနာမံ၊တရံတရာ
 သောအမည်သညာကို၊ နိဿယိတွာဝ၊ အဖွဲ့ပြု၍သာလျှင်၊ အာရတတိ၊
 အားထုတ်၏၊အာသယောတိ၊အာသယောဟူသည်ကား၊ပတိဋ္ဌာ၊တည်
 ရာသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ကဝိတော၊ဆန်းကျင်းအရာဆို
 တတ်စွာသောပညာရှိမှ၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့သည်၊ ပဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
 သော၊ထိုဆန်းကျင်းအရာဆိုတတ်စွာသောပညာရှိသည်၊ တာသံ၊ထိုပုဒ်
 ပေါင်းများစွာဆန်းဂါထာတို့၏၊ပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဒသမံ၊ဆယ်ခု
 မြောက်သော သုတ်တည်း၊ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ဇရာဝဂ္ဂေါ၊ဇရာဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-၇-အဒ္ဓဘူဝဂ်။

၁ အဒ္ဓဘူဝဂ္ဂဿ၊အဒ္ဓဘူဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ပဌမသုတ်၌၊ နာမံသဗ္ဗံအဒ္ဓ
 ဘဝီတိ၊နာမံသဗ္ဗံအဒ္ဓဘဝီဟူသည်ကား၊ နာမံ၊အမည်နာမသည်၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော ပညတ်ခြင်းအကြောင်းကို၊ အဘိဘဝတိ၊ စိုးအုပ်၍ဖြစ်၏၊
 အနုပတတိ၊ အသင့်လျောကျ၏၊ ဟိ၊ထင်စေဦးအံ့၊ ဩပပါတိကေနဝါ၊

ရှေးပညတ်၌ကုသလ်လည်းဖြစ်သော၊ ကိတ္တိမေနဝါ၊ ကြားသောအားဖြင့်
 လည်းဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်နာမမှ၊ ရုက္ခောဝါ၊ လွတ်သောသတ္တဝါ
 သည်လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရောဝါ၊ သင်္ခါရသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ယဿပိ ရုက္ခဿဝါ၊ အကြင်သစ်ပင် အားလည်း
 ကောင်း၊ ယဿပိပါသာဏဿဝါ၊ အကြင်ကျောက်အားလည်းကောင်း၊
 နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဣဒံနာမနာမန္တိ၊ ဤမည်သောအမည်သည်ဟူ၍၊ နဇာ
 နန္တိ၊ မသိကုန်၊ တဿ၊ ထိုသစ်ပင်အား၊ အနာမကောတွေဝနာမံ၊ အနာမ
 ကဟူသောအမည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ
 သောသုတ်တည်း။ ။

၂ ခုတိယေ၊ ခုတိယသုတ်၌၊ သဗ္ဗေဝဝသမန္တဂူတိ၊ သဗ္ဗေဝဝသမန္တဂူ
 ဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤသဒ္ဓါသည်၊ ယေ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ ဗိက္ခဿ၊ ဗိတ်
 ၏၊ ဝသံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့၊ ဝန္တန္တိ၊ လိုက်ကုန်၏၊ တေသံယေဝ၊ ထိုဗိတ်၏
 အလိုနိုင်ငံသို့လိုက်ကုန်သော-တရားတို့ကိုသာလျှင်၊ အနဝသေသပရိ
 ယာဒါနံ၊ အကြွင်းမဲ့အကုန် သိမ်းကျုံးခြင်းတည်း။ ခုတိယံ၊ နှစ်ခု
 မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေပိ၊ တတိယသုတ်၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤခုတိယ
 သုတ်၌ဆိုအပ်ပြီးသည်နည်းကဲ့သို့သောနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ကိံ သုသံယောဇနောတိ၊ ကိံ သုသံယော
 ဇနောဟူသည်ကား၊ သံယောဇနော၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို ဝဋ်ဆင်းရဲ၌
 လည်စေတတ်သောတရားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဗဒ္ဓနော၊ သတ္တဝါ
 အပေါင်းကို ဝဋ်ဆင်းရဲ၌နှောင်ဖွဲ့တတ်သောတရားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဝိစရေဏန္တိ၊ ဝိစရေဏံဟူသည်ကား၊ ဝိစရေဏာ၊ သွားလာကြောင်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတို့သည်၊ ဗဟုဝစနေ၊ ဗဟုဝစ်ဝိတတ်ဖြင့်ဆိုသင့်ရာ
 ၌၊ ဧကဝစနံ၊ ဧကဝစ်ဝိတတ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဝိတက္ကဿ၊ ဝိစရေဏာတိ၊
 ဝိတက္ကဿ၊ ဝိစရေဏာဟူသည်ကား၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်၊ တဿ၊ ထို
 သတ္တလောက၏၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတုတ္ထံ၊ လေး
 ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေပိ၊ ပဉ္စမသုတ်၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော
 သုတ်တည်း။ ။

၂၃၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ကေနသုတ္တံဟတောတိ၊ ကေနသုတ္တံဟ
တောဟူသည်ကား၊ ကေန၊ အတတ်တရားသည်၊ အတ္တဟတော၊ ရှေ့ရှု
ဆောင်သင့်သနည်း၊ သုကာရော၊ သုသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှ
တည်း၊ ဣတ္ထာဓူမာယိတောတိ၊ ဣတ္ထာဓူမာယိတောဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထာ
ယ၊ မရောက်သေးသောအာရုံကိုလိုချင်တောင့်တခြင်း၊ လက္ခဏာရှိသော
တဏှာဖြင့်၊ အာဒိတ္တော၊ ပြောင်ပြောင်တောက်လောင်၏၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်
ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ တဏှာယဥဒ္ဓိတောတိ၊ တဏှာယဥဒ္ဓိ
တောဟူသည်ကား၊ တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊ ဥလ္လဘိတော၊ ကျော့အပ်၏၊
ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို၊ တဏှာရဇ္ဈနာ၊ တဏှာတည်း
ဟူသောကြိုးဖြင့်၊ အာရုဏိတွာ၊ သိ၍၊ ရူပနာဂဒေန္တံ၊ ရူပါရုံဟူသောသစ်
သားကောံ၌၊ ဥဒ္ဓိတံ၊ ကျော့အပ်၏၊ သောတာဒိနံ၊ သောတပသာဒသည်
တို့ကို၊ သဒ္ဓါဒိသု၊ သဒ္ဓါရုံစသောသစ်သား ကောက်တို့၌၊ တဏှာရဇ္ဈနာ၊
တဏှာဟူသောကြိုးဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိတာနိ၊ ကျော့အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော
အကြောင်းကြောင့်၊ တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊ လောကော၊ လူအပေါင်းကို၊
ဥဒ္ဓိတော၊ ကျော့အပ်၏၊ မစ္စနာပိဟိတောတိ၊ မစ္စနာပိဟိတော ဟူသည်
ကား၊ အနန္တရေ၊ အခြားမရှိသော၊ အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ကတံ၊
ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ နဒ္ဓရံ၊ ဝေးသည်မဟုတ်၊ ကေမိတ္တန္တရံ၊ တဝ၏
တခုသော စုတိစိတ်အခြားရှိ၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ပင်ရှိသော်လည်း၊ ဗလဝတိ
ယာ၊ အားကြီးစွာသော၊ မာရဏန္တိကဝေဒနာယ၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော
ဒုက္ခဝေဒနာသည်၊ ပဗ္ဗတေန၊ ကြီးစွာသောတောင်သည်၊ ဩတ္တဇောဝိယ၊
ဖု်းလွှမ်းအပ်သကဲ့သို့၊ ဩတ္တဇုတ္တံ၊ ဖု်းလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တံ၊ ထိုကံကို၊ နဗုတ္တန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဣတိ၊ ထို
အကြောင်းကြောင့်၊ မစ္စနာပိဟိတော လောကောတိ၊ မစ္စနာပိဟိတော
လောကောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်
သောသုတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သွေဝပညောနတ်တယောဂ်မေးလျှောက်
သော-ထိုပုစ္ဆာ ဂါထာကိုပင်လျှင်၊ ဒေဝတာယ၊ တဦးနတ်သည်၊ ဟောဠု၊
ပရိယဝသေန၊ ပုရိမဒ္ဓကို ပစ္ဆိမဒ္ဓပြုလျက်အောက်အထက်ပြန်သောအား
ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးလျှောက်အပ်၏၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော
သုတ်တည်း။ ။

၆ နဝမေ၊နဝမသုတ်၌၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်
သာလျှင်တည်း။ ။နဝမံ၊ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌၊ ကိသ္ဗိံလောကော သမုပ္ပန္နောတိ၊ ကိသ္ဗိံ
လောကော သမုပ္ပန္နော ဟူသည်ကား၊ ကိသ္ဗိံ၊ အဘယ် တရားသည်၊
ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ လောကော၊ လောကသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သ
နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊မေး၏၊ ဆသုတိ၊ ဆသုဟူသည်ကား၊ ဆသု၊
မြောက်ပါး ကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကောသု အာယတနေသု၊ စက္ခု ယတန
စသော အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နောသု၊ ဖြစ်ကုန်သည် ရှိသော်၊
ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဆသုကုဗ္ဗတိတိ၊ ဆသု
ကုဗ္ဗတိ ဟူသည်ကား၊ တေသု ယေဝ ဆသု၊ ထိုစက္ခု အစရှိသော
အဇ္ဈတ္တိကာယတန မြောက်ပါး တို့ကြောင့် သာလျှင်၊ သန္တံ၊ ပေါင်း
ပေါ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဥပါဒါယတိ၊ ဥပါဒါယ ဟူသည်ကား၊
တာနိယေဝစ၊ ထိုစက္ခုအစရှိသောအဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့ကို သာလျှင်၊
ဥပါဒါယ၊အကြောင်းပြု၍၊အာဂမ္မ၊ရောက်၍၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊
ဝိဟညတိတိ၊ဝိဟညတိဟူသည်ကား၊တေသုယေဝဆသု၊ထိုစက္ခုစသော
အဇ္ဈတ္တိကာယတန မြောက်ပါးတို့ကြောင့် သာလျှင်၊ လောကော၊ လူ
အပေါင်းသည်၊ ဝိဟညတိ၊ပင်ပန်း၏၊ ဝိဋ္ဌိယတိ၊နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ဤ
သို့၊အဇ္ဈတ္တိကာယတနဝသေန၊အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အယံ
ပဉ္ဇော၊ဤပြဿနာသည်၊အာဂတော၊လာ၏၊ပန၊ယင်းသို့လာသော်လည်း၊
အဇ္ဈတ္တိကဗဟိရာနံ၊အဇ္ဈတ္တိကာယတနဗဟိရာယတနတို့၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းဖြင့်၊အာဟရိတုံ၊ဆောင်ခြင်းငှါ၊ဝဇ္ဇတိ၊သင့်၏၊ ဆသု၊မြော်ပါးကုန်
သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနေသု၊ စက္ခုစသောအဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့သည်၊
ဥပ္ပန္နောသု၊ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊အယံ၊ဤသတ္တလောကသည်၊ ဥပ္ပန္နောနာ
မ၊ဖြစ်သည်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဆသု၊မြောက်ပါးကုန်သော၊ဗဟိ
ရေသု၊ရူပါရုံစသော ဗဟိရာယတန တို့ကြောင့်၊သန္တံ၊ ပေါင်းပေါ်ခြင်း
ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ဆန္တံ၊မြောက်ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာနံ၊စက္ခုစသော
အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဆသု၊မြောက်ပါး
ကုန်သော၊ဗဟိရေသု၊ ရူပါရုံစသောဗဟိရာယတနတို့ကြောင့်၊ ဝိဟည
တိ၊ပင်ပန်း၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ဒသ
မံ၊ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။ ။သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်

၂၃၄ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋမတွဲ။

ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌဘူဝဂ္ဂေါ၊ အဋ္ဌဘူဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်-ဂ-ဆေတွာဝဂ်။

ဆေတွာဝဂ္ဂဿ၊ ဆေတွာဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသု ခံ၌၊ ဆေတွာတိ၊ ဆေတွာဟူသည်ကား၊ ဝိမိတွာ၊ သတ်ညွှတ်ဖျက်ဆီး၍၊ သုခံသေတိတိ၊ သုခံသေတိဟူသည်ကား၊ ကောဓပရိဇ္ဇာဟောန၊ အမျက်ဒေါသဟူသော ပူလောင်ခြင်းဖြင့်၊ အပရိဒ္ဓယမာနတ္တာ၊ မနှိပ်စက်မညှဉ်းဆဲအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သယတိ၊ အိပ်ရ၏၊ နသောစတိတိ၊ နသော စတိဟူသည်ကား၊ ကောဓဝိနာသေန၊ အမျက်ဒေါသကိုဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့်၊ ဖိနဋ္ဌဒေါမနဿတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော ဒေါမနဿ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ ဝိသမူလသယတိ၊ ဝိသမူလသယဟူသည် ကား၊ ဒုက္ခဝိပါကဿ၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိသော၊ မရရက္ခဿာတိ၊ မရ ရက္ခဿဟူသည်ကား၊ ကုဒ္ဓဿ၊ စတင်အမျက်ထွက်သောသူအား၊ ပဋိကုဏ္ဍိ တွာ၊ တုံ့ပြန်အမျက်ဟူးဟူးထွက်ရသောကြောင့်၊ အက္ကောသဿာစ၊ ရှေး ဦးစော်ကားပြစ်မှားရေးရွတ်သောသူအားလည်း၊ ပစ္စက္ကောသိတွာ၊ ခွန်းတုံ့ ပြန်ထွန်တဖန်ချန်ခိုက်ဆဲရေးလိုက်ရသောကြောင့်၊ ပဟာဇူဿာစ၊ လက်ဦး ဖုတ်ခတ်ထောင်းသတ်သော သူအားလည်း၊ ပဋိဟရိတွာ၊ အစားတဖန် ပြန်ထွန်ဖုတ်ခတ် ထောင်းသတ်လိုက်ရသောကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်း သည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ မရရဂ္ဂေါ တိ၊ မရရဂ္ဂေါဟူ၍၊ ဝုက္ကော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဣမသ္မိံဌာ နေ၊ ဤပါဠိအရာ၌၊ ပရိယောဿာနံ၊ ရန်ငြိုးမလျောက်-ပျောက်ငြိမ်းချမ်း သာသောအားဖြင့်ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ အဂ္ဂန္တိ၊ အဂ္ဂံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အရိယာတိ အရိယာဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားအစရှိသောအရိယာ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဿံသန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဇေတနံ၊ ဤတံခွန်စသော မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာဖြင့်၊ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ထင်ရှားသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ ပညာဏံ၊ ပညာဏမည်၏၊ ဇေတေ ရထဿာတိ၊ ဇေတေရ ထဿဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မဟန္တသ္မိံ၊ ကြီးစွာ

သော၊ သင်္ခါမသီသေ၊ စစ်မြေအပြီး၌၊ နုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ ခဏ်၊
 တံခွန်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ အယံ၊ ဤရထားသည်၊ အသုက
 ရညောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော မင်း၏၊ ရထားတီး၊ ရထား တည်းဟူ၊
 ရထား၊ ရထားသည်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ တေန၊
 ထိုထင်ရှားသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခဏေရံထသံပညာဏန္တိ၊ ခဏေရ
 ထသံပညာဏံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အဂ္ဂိဝိ၊ မီးသည်လည်း၊
 နုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ ဂူမေန၊ အခိုးဖြင့်၊ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏၊
 စောဠရဋ္ဌံ၊ စောဠမင်းတိုင်း၊ ပဏ္ဍုရဋ္ဌံ၊ ပဏ္ဍုမင်းတိုင်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊
 ရဋ္ဌတ္တိ၊ တိုင်းကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏၊
 စက္ကဝတ္တိရညော၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ မိတာပိဇ္ဈတ္တိ၊ သွီးတော်ဖြစ်သော
 မိန်းမသည်လည်း၊ အသုကသာနာမ၊ ဤမည်သောမင်း၏၊ ဘရိယာတိ၊
 မယားတည်းဟူ၊ ဘတ္တာရံ၊ လင်သို့၊ ပတွာဝ၊ ရောက်၍သာလျှင်၊ ပညာ
 ယတိ ထင်ရှား၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရမောပညာဏ မဂ္ဂိနောတိအာဒိ၊
 ရမောပညာဏမဂ္ဂိနောဤသို့စသော စကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ ၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သဒ္ဓိဓိတ္တန္တိ၊ သဒ္ဓိဓိတ္တံဟူသည်
 ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူ
 သည်၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုးစသည်ကို ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါကြောင့်၊
 မုတ္တမဏိအာဒိနိ၊ ဂုလဲပတ္တမြားအစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိတ္တာနိ
 နှစ်လိုအပ်သောဥစ္စာရတနာတို့ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ တိသေသပိ၊ သုံးပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုလသမ္ပဒါ၊ မင်းမျိုးစသောအမျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို၊
 လဘတိ၊ ရ၏၊ ဆကာမသဂ္ဂါနိ၊ ခြောက်ထပ်သော ကာမာဝစရ နတ်ပြည်
 တို့သို့လည်းကောင်း၊ နဝဗြဟ္မလောကေ၊ ကိုးရပ်သော ဗြဟ္မာ့ပြည်တို့သို့
 လည်းကောင်း၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ အမတမဟာ
 နိဗ္ဗာနဒဿနဋ္ဌိ၊ မြတ်သော အမြောက်နိဗ္ဗာန်ကို သိနိုင်သော မဂ်ဥာဏ် ဖိုလ်
 ဥာဏ်ကိုလည်း၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဏိမုတ္တာဒိဟိ၊ ဂုလဲ
 ပတ္တမြားအစရှိကုန်သော၊ ဝိတ္တဟိ၊ ဥစ္စာရတနာတို့ထက်၊ သဒ္ဓါဝိတ္တမေဝ၊
 သဒ္ဓါတည်းဟူသော ဥစ္စာရတနာသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌံ၊ အထူးအားဖြင့်
 မြတ်၏၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဒဿကုသလကမ္မပထော၊ ဆယ်
 ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထ တရားသည်၊ သုခမာဝဟာတိတိ၊ သုခမာဝ
 ဟာတိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗိပိ၊ အဆုံးသို့လည်းဖြစ်သော၊ သာသဝါနာသဝံ၊

၂၃၆ သင်္ဂါထိဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

သာသဝ အနာသဝဖြစ်သော၊ အသံကိလိဋ္ဌသုခံ၊ ညစ်ညူးခြင်း ကင်း
သောသုခကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ သာဓုတရန္တိ၊ သာဓုတရံဟု
သည်ကား၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ လောကဗ္ဗိယာဒိနံ၊ အငန်-အချဉ်အစ
ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗရသ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အရသာတို့ထက်၊ သစ္စမေဝ၊
သစ္စာဟူသောအရသာသည်သာလျှင်၊ မရတရံ၊ အလွန်ကောင်းမြတ်၏၊
ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ သစ္စသ္မိံ၊ သစ္စာတရား၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သောသုတို့သည်၊
သီဇာဝေဂံ၊ လျှင်သောအဟုန်ရှိသော၊ နဒိံ၊ မြစ်ကြီးကိုလည်း၊ နိဝတ္တေန္တိ၊
ဆုတ်နစ်စေကုန်၏၊ ဝိသံပိ၊ အဆိပ်ကိုသော်လည်း၊ နိဗ္ဗဒ္ဓေန္တိ၊ နှိပ်နင်းပျက်
ဆီးနှိပ်ကုန်၏၊ အဂ္ဂိဋ္ဌိ၊ မီးကိုလည်း၊ ပဋိဗာဟန္တိ၊ မြစ်တားနှိပ်ကုန်၏၊
ဒေဝဋ္ဌိ၊ ချိမ်းကိုလည်း၊ ဝဿာပေန္တိ၊ သည်းထန်ပြင်းစွာရွာစေနှိပ်ကုန်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသစ္စာဟူသောအရသာကို၊ သဗ္ဗရသ္မာနံ၊ အရ
သာတကာတို့ထက်၊ မရတရန္တိ၊ အလွန်ကောင်းမြတ်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ပညာဇိဝိ၊ ဇိဝိတမာဟုသေဋ္ဌန္တိ၊ ပညာဇိဝိ၊ ဇိဝိတမာဟု
သေဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ပညာဇိဝိ၊ ပညာဖြင့်အသက်မွေးလေ့ရှိသော၊ ယော၊
အကြင်သူသည်၊ ဂဟဋ္ဌောသမာနော၊ လူဖြစ်၍၊ ပဉ္စသုသီလေသု၊ ငါးပါး
သောသီလတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ ကောင်းစွာတည်လျက်၊ သဿကဘတ္တာဒိနိ၊
သဿကဘတ်စသည်တို့ကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊
ဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်၏၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါပန၊ ရဟန်းဖြစ်၍မူလည်း၊ ဓမ္မေန၊
တရားနှင့်လျော်သဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ဣဒ
မတ္ထံ၊ သွားလာရပ်ထိုင် လျောင်းနှိုင်ခြင်းစသောဤအကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပရိသုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်လျက်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍
အရိယပလာမိဂမဝသေန၊ အရိယဗိုလ်ကိုရခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပညာယ၊
ပညာဖြင့်၊ ဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်၏၊ တံပညာဇိဝိ၊ ဝုဂ္ဂလံ၊ ထိုပညာနှင့်အသက်
မွေးလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊
ဇိဝတိတိ၊ အသက်ရှင်စေသောသူဟူ၍၊ အာဟု၊ ဘုရားစသောအရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဆိုကုန်၏၊ ။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဖိဇန္တိ၊ ဖိဇံဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပတန္တနံ၊
မြေကိုစွဲလျက်ပေါ်တက်ကုန်သောဝတ္ထုတို့တွင်၊ သတ္တဝိဓံ၊ ခုနစ်ပါးအပြား
ရှိသော၊ ခေညဖိဇံ၊ စပါးဟူသောမျိုးစေ့သည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊
တသ္မိံ၊ ထိုစပါးဟူသောမျိုးစေ့သည်၊ ဥဂ္ဂတေ၊ ပေါ်တက်သည်ရှိသော်၊

ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်၊ ခေမော၊ ဘေးကင်းသည်၊ သုဘိက္ခော၊ ဝပြောသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိပတတန္တိ၊ နိပတတံဟူသည်ကား၊ နိပတန္တာနံ၊ အေဝံ
 သို့ရှေ့ရှုကျသောဝတ္ထုတို့တွင်၊ မေဃဝုဗ္ဗိ၊ မိဗန်းရေသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်
 ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ မေဃဝုဗ္ဗိယံ၊ မိဗန်းရေသည်၊ သကိ၊ ရှိသော်၊ ပိဝိဓာနိ၊
 အထူးထူး၊ အပြားပြား ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခယာနိ၊ ကောဏ်တို့သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်တို့သည်၊ ဖိတာ၊ ဝပြောပြည့်ခိုင်ကုန်
 သည်၊ ခေမော၊ ဘေးကင်းငြိမ်းကုန်သည်၊ သုဘိက္ခော၊ ရလွယ်သောထမင်း
 ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဝဇမာနာနန္တိ၊ ပဝဇမာနာနံဟူသည်
 ကား၊ ဇနမံနံပဒသာစရမာနာနံ၊ ခြေဖြင့်သွားလာတတ်ကုန်သော သတ္တ
 ဝါတို့တွင်၊ ဂါဝေါ၊ သားငယ်ရှိသောနွားမတို့သည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်ကုန်၏၊
 ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ တာ၊ ထိုသားငယ်ရှိသော နွားမတို့ကို၊ နဿာယ၊ ငြိ၍၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဗ္ဗဂေါရသေ၊ ငါးပါးသော နွားနို့အရသာ
 တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇမာနာ၊ ပရိဘုတ်ကုန်လျက်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရန္တိ၊
 နေကုန်၏၊ ပဝဒတန္တိ၊ ပဝဒတံဟူသည်ကား၊ ရာဇကုလမဏ္ဍာဒိသုမင်းမျိုး
 တို့အလယ်စသည်တို့၌၊ ဝဒန္တာနံ၊ ဖြစ်သောအစီးအပွားကို ဆိုကုန်သော
 သူတို့တွင်၊ ပုတ္တော၊ သားသွီးချစ်သည်၊ ဝရော၊ မြတ်၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊
 သော၊ ထိုသားသွီးချစ်သည်၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဖာတို့၏၊ အနတ္တာဝတံ၊
 အကျိုးမဲ့ကိုကြံဆောင်၍၊ နဝဒတိ၊ မပြောဆို၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပတတံသေဋ္ဌာတိ၊
 ဝိဇ္ဇာဥပ္ပတတံသေဋ္ဌာဟူသော ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤ
 ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ပုရိမ
 ပဉ္စေ၊ ရှေးဦးမေးလျှောက်သော ပုစ္ဆာ၌၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊
 ဌိတာ၊ တည်သော၊ ဧကောဒေဝတာ၊ တဦးသောနတ်သားသည်၊ ဒေဝတေ
 အချင်းနတ်သား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဇေတံပဉ္စံ၊ ဤ
 ပုစ္ဆာကို၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုစ္ဆသိ၊ မေးလျှောက်သနည်း၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ကထေသာမိ၊ ဖြေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ လဇ္ဈိယာ၊ အယူဖြင့်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ကထေသိ၊ ဖြေဆို၏၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုပြဿနာဖြေသော နတ်သားကို၊ ဣတရာဒေဝတာ၊
 ရှေးဦးစွာမေးလျှောက်သောနတ်သားသည်၊ အာဟ၊ ပြစ်တင်စကားဆို၏၊
 ဒေဝတေ၊ အချင်းနတ်သား၊ ယာဝပဓံသိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဖျက်ဆီးလျက်
 လျှင်၊ ဝဒေသိ၊ သင်ဆို၏၊ ယာဝ ဂတ္တာရခရာ၊ အလွန်လျှင်နှုတ် မူကြော
 ကြမ်းစကားသွင်းပြင်းစွာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဂဝန္တိ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော

၂၃၈ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်၏။ တံ၊ သင်ကား၊ မဟံ၊ ငါအား
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ကထေသိ၊ ဖြေဆိုသနည်း၊ ဣတိ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ပြီးမှ၊
နိဝတ္တိတွာ၊ အသစ်ပြန်၍၊ တဒေဝပဉ္စ၊ ထိုလက်ဦးမေးလျှောက်သော ဝုစ္ဆာ
ကိုပင်လျှင်၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်ပြန်၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုနတ်သားအား၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
ဝိဿန္တန္တော၊ ဖြေတော်မူလိုရကား၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပတတန္တိအာဒိ၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပတ
တံဤသို့စသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ စတုမဂ္ဂဝိဇ္ဇာ၊ မဂ်လေးပါး၌ဖြစ်သော ပညာ
သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သာ၊ ထိုမဂ်လေးပါး၌ဖြစ်သော ပညာ
သည်၊ ဥပ္ပတမာနာ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော အားဖြင့် အသစ် စက်စက် ပေါ်
တက်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗာကုသလဓမ္မေ၊ အသုံးစံသော အကုသိုလ်တရား
တို့ကို၊ သမုပ္ပါတေတိ၊ အကြွင်းမဲ့ဖျက်ဆီး၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပ္ပတ
တံသေဋ္ဌာတိ၊ ဥပ္ပတ တံသေဋ္ဌာဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။
အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ဝဋ်မူလကမဟာအဝိဇ္ဇာ၊ ဝဋ်၏အမြစ်
ဖြစ်၍ပြီးခိုင်းစွာသော အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ သာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသည်၊
နိပတန္တာနံ ဩဝဇိဒန္တာနံ၊ အောက်သို့လျှောသက်လစ်ငုတ်နစ်ကုန်သော
တရားတို့တွင်၊ ဝရာ၊ မြတ်၏။ ပဝဇမာနာနန္တိ၊ ပဝဇမာနာနံဟူသည်ကား၊
ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်၊ စရမာနာနံ၊ သွားလာကုန်သော၊ ဇင်္ဂမာနံ၊ သတ္တဝါတို့
တွင်၊ ပုညက္ခေတ္တဘူတော၊ ကောင်းမှုဟူသော မျိုးစေ့ တို့၏ စိုက်ပျိုးရာ
လယ်မြေသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော၊ သံဗော၊ အရိယာ သင်္စာသည်၊
ဝရာ၊ မြတ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုအရိယာသင်္စာကို၊ တတ္ထတတ္ထ၊
ထိုထိုအရပ်၌၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နဝိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်
ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သောမိတ
တို့၏အစီးအပွားကို ဆိုတတ်သော သဘောရှိသော၊ ဝုတ္တောဝါ၊ သား
သွေးသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အညောဝါ၊ ပြင်ပတပါး အခြားသော
သူသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ယေသံကေသဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ ဝဒမာနာနံ၊ ဖြစ်သောအစီးအပွားကို ဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့
တွင်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝရာ၊ မြတ်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊
တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ အာဂမ္မ
အကြောင်းပြု၍၊ အနေကသတသဟဿာနံ၊ အသိန်းမကကုန်သော၊ ပါဏာ

နံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဗန္ဓနမောက္ခော၊ အနှောင်အဖွဲ့မှလွတ်ခြင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စတုတ္ထသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။
စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ ကိံ သုခဘိတာတိ၊ ကိံ သုခဘိတာဟု သည်
ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘိတာ၊ ကြောက်ကုန်သနည်း။ မဂ္ဂေါစနေကာ
ယတနပရတ္တောတိ၊ မဂ္ဂေါစနေကာယတနပရတ္တောဟု သည်ကား။ အဋ္ဌ
တိံ သာ ရမ္မဏာ ဝဿန၊ သုံးဆွဲရှစ်ပါးသော ကသိုဏ်းစသော အာရုံ၏
အစွမ်းဖြင့်၊ အနေဟေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့
ဖြင့်၊ ကလိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
စေတတ်သော မြတ်သောအရိယမဂ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်
မူသည်ဖြစ်လျက်။ ကိံ သာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘိတာ၊ ကြောက်သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အယံဇနတာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ခွါသဗ္ဗိဒ္ဓိယော၊
ခြောက်ဆွဲရှစ်ပါးသောမိစ္ဆာအယူတို့ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူသနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဘူရိပညာတိ၊ ဘူရိပညာဟု သည်ကား။ ဗဟုပည၊
များသောပညာရှင်၊ ဥဿန္တပည၊ လွန်ကဲသောပညာရှင်၊ ပရလောကနိဘာ
ယေတိ၊ ပရလောကနိဘာယေဟု သည်ကား၊ ဣမသ္မာလောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
လောကမှ၊ ပရိလောကံ၊ တမလွန်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသောသူသည်၊
နဘာယေယျ၊ မကြောက်ရာသနည်း။ ပနိဓာယာတိ၊ ပနိဓာယဟု သည်
ကား၊ ဌပတွာ၊ ထား၍။ ဗဟုန္တပါနံ၊ ဗဟုမာဝသန္တောတိ၊ ဗဟုန္တပါနံ၊ ဗဟုမာ
ဝသန္တောဟု သည်ကား။ အနာထ ပိဏ္ဍိကာဒယောပိယ၊ အနာထပိဏ်
သူဌေးစသောသူတို့ကဲ့သို့။ ဗဟုန္တပါနေ၊ များစွာသော ထမင်း အဖျော်ရှိ
သော၊ ဗာမေ၊ အိမ်၌။ ဝသန္တော၊ နေလျက်။ သံဝိဘာဂီတိ၊ သံဝိဘာဂီဟု
သည်ကား။ အတ္ထရာယ၊ လက်ဆွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတံပိ၊ ယူအပ်သော ခဲဘွယ်
စားဘွယ်ကိုလျက်လည်း။ နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်။ ဗာလေတွာ၊ ပိတ်ဖြာ
ခွဲခြမ်း၍၊ ပရယံ၊ သူတပါးအား။ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တုဗ္ဗနသီလော၊ စားသော
အလေ့ရှိ၏။ ဝဒညူတိ၊ ဝဒညူဟု သောပုန်သည်။ ဂုတ္တတ္ထမေဝ၊ အောက်၌
ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကံထာ
ယ၊ ဂါထာ၏။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ လျက်၍။ ဒဿတဗ္ဗာနိ၊
ပြအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ အဘယ်သို့ပြအပ်သနည်း။ ဝါစန္တိ၊ ဣဒိနာ၊ ဝါစဟူသော
ဤပုဒ်ဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဝစီသုစရိတာနိ၊ ဝစီသုစရိတ်
တို့ကို၊ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ မနေနာတိပဒေန၊ မနေနဟူသောပုန်ဖြင့်၊

၂၄၀ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တိဏှိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ မနောသုစရိတာနိ၊ မနောသုစရိက်တို့ကို၊ ဂဟိ
တာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ကာယေနာတိပဒေန၊ ကာယေနဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊
တိဏှိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကာယ သုစရိတာနိ၊ ကာယ သုစရိက်တို့ကို၊
ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဒသကုသလကမ္မပထာ၊ ဤ
ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးတို့သည်။ ဝုဗ္ဗသုဒ္ဓိအင်္ဂါနာမ၊ လက်ဦး
အစ စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော အင်္ဂါမည်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဗဟွန္တုပါနံဗာရမာဝသန္တောတိဣဒိနာ၊ ဗဟွန္တုပါနံဗာရမာဝသန္တော
ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ယညဥပက္ခရော၊ ဒါနဝတ္ထု၏ပြီးခြင်းကို၊ ဂဟိတော၊
ယူအပ်၏။ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓေါဟူသည်။ ဧကမင်္ဂံ၊ အင်္ဂါတပါးမရအတိ၊ မရ
ဟူသည်။ ဧကံ၊ အင်္ဂါတပါး၊ သံဝိဘာဂိတိ၊ သံဝိဘာဂိဟူသည်။ ဧကံ၊ အင်္ဂါ
တပါး၊ ဝဒညူတိ၊ ဝဒညူဟူသည်။ ဧကံ၊ အင်္ဂါတပါး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာ
ရိမင်္ဂါနိ၊ လေးပါးသော အင်္ဂါတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတေသုဓမ္မသုဋ္ဌိ
တော စတုသ္မာဘိ၊ ဧတေသု ဓမ္မသုဋ္ဌိတော စတုသုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ အပရောပိပရိယာယော၊ အကြောင်းတပါးလည်း၊ ဝါစန္တိ အာ
ဒိနိ၊ ဝါစံဤသို့အစရှိကုန်သော။ တိဏှိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါမည်
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗဟွန္တုပါနံဣဒိနာ၊ ဗဟွန္တုပါနံဟူသော
ဤပုဒ်ဖြင့်၊ ယညဥပက္ခရော၊ ဒါနဝတ္ထု၏ပြီးခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဂဟိတော၊
ယူအပ်၏။ သဒ္ဓေါမုဒုသံဝိဘာဂိဝဒညူတိ၊ သဒ္ဓေါမုဒုသံဝိဘာဂိဝဒညူဟူ
သည်ကား၊ ဧကံ၊ အင်္ဂါတပါးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပရော၊ တပါး
သော။ ဒုကနယောနာမ၊ ဒုက၏အစွမ်းဖြင့်စတုရင်္ဂယောဇနာဟူသောဒုက
နည်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါစံမနုဉ္ဇာတိဣဒိ၊ ဝါစံမနုဉ္ဇဟူသောဤ
စကားသည်လည်း၊ ဧကံအင်္ဂါ၊ အင်္ဂါတပါး၊ ကာယေနပါပါနိအကုဗ္ဗမာနော
ဗဟွန္တုပါနံဗာရမာဝသန္တောတိ၊ ကာယေနပါပါနိအကုဗ္ဗမာနောဗဟွန္တုပါနံ
ဗာရမာဝသန္တောဟူသည်ကား၊ ဧကံ၊ အင်္ဂါတပါး၊ သဒ္ဓေါမုဒုတိ၊ သဒ္ဓေါ
မုဒုဟူသည်ကား၊ ဧကံ၊ အင်္ဂါတပါး၊ သံဝိဘာဂိဝဒညူတိ၊ သံဝိဘာဂိ
ဝဒညူဟူသည်ကား၊ ဧကံ၊ အင်္ဂါတပါး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေသု၊ ထိုဆိုအပ်
ပြီးသောဒုက်ဖြင့်ရေတွက်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော၊ စတုသုဓမ္မ
သု၊ လေးပါးကုန်သောကျေးဇူးတရားတို့၌၊ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်၊
ဓမ္မဌိတောနာမ၊ ကျေးဇူးတရား၌တည်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သော၊ ထိုကျေးဇူးတရား၌တည်သောသူသည်။ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ၊
ပရေလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊ ဝန္တုန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ နာသယ
တိ၊ မကြောက်လန့်။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ နာမဂေါတ္တံနဇီရတိတိ၊ နာမဂေါတ္တံနဇီရတိ
 ဟူသည်ကား၊ အတိတဗုဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသော သုရားရှင်တို့၏၊ ယဝဇ္ဇ
 ဒိဝသ၊ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်၊ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်တော်ကို၊
 ကထိယတိ၊ ကြားအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဇီရတိတိ၊ နဇီရတိဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပေါရာဏနာမသ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောအမည်၏၊ အဋ္ဌါနေ၊
 ကာလမြင့်ရှည်ခြင်းသည်၊ ဝစ္ဆန္တေ၊ ရောက်လတ်သော်၊ နပညာယိဿတိ၊
 မထင်လတ္တံ့၊ ဇီရဏသဘာဝေါပန၊ ဆွေးမြည့်သော အဖြစ်သည်ကား၊
 နဟောတိယေဝ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆရာတို့ဆို
 ကုန်၏၊ အာလသျန္တိ၊ အာလသျှံဟူသည်ကား၊ အာလသိယံ၊ ပျင်းရိသည်
 ၏အဖြစ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်ပျင်းရိသောအဖြစ်၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
 စုံသောသူသည်၊ ဌိတဋ္ဌာနေ၊ ရပ်ရာအရပ်၌၊ ဌိတာဝ၊ ရပ်လျက်လျှင်၊
 နိသိန္နဋ္ဌာနေ၊ ထိုင်ရာအရပ်၌၊ နိသိန္နောဝ၊ ထိုင်လျက်လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တေလေ၊ ဆိုသည်၊ ဥတ္တရန္တေပိ၊ လျှံသော်လည်း၊ တိတ္ထိံ၊ ရောင့်ရဲခြင်း
 ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ပမာဒေါတိ၊ ပမာဒေါ ဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒါယဝါ၊
 အိပ်ပျော်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိလေသ ဝသေနဝါ၊ ကိလေ
 သ၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းရှိသည်၊ အ
 နုဋ္ဌာနန္တိ၊ အနုဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ ကမ္မသမယေ၊ ကိစ္စအမှုပြုသင့်သောကာ
 လ၌၊ ကမ္မကရဏ ဝိရိယသဘာဝေါ၊ အမှုအရာကို ပြီးစေတတ်သော အား
 သစ်လုံ့လ မရှိခြင်းသည်၊ အသညမောတိ၊ အသညမောဟူသည်ကား၊
 သီလသညာသဘာဝေါ၊ သီလကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းမရှိသော ဒုဿီလ၏
 အဖြစ်၊ ဝိသဋ္ဌာစာရတာ၊ ကင်းလွတ်သောအကျင့်ရှိသည်အဖြစ်ဟူသော
 မမူမရာမကျင့်ခြင်း၊ နိဒ္ဒါတိ၊ နိဒ္ဒါဟူသည်ကား၊ သောဗ္ဗဗဟုလတာ၊ အိပ်
 ကြူးသောသူ၏အဖြစ်၊ တာယ၊ ထိုအိပ်ကြူးခြင်းဖြင့်၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ား
 သည်၊ ဝစ္ဆန္တေပိ၊ သွားရင်းသော်လည်း၊ ဌိတာဝပိ၊ ရပ်ရင်းသော်လည်း၊
 နိသိန္နောပိ၊ ထိုင်ရင်းသော်လည်း၊ နိဒ္ဒါယတိ၊ ထိုက်ယှဉ်း၏၊ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်း
 လျက်နေမှုကား၊ ပဂေဝ၊ အတယ်ဆိုသွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ တန္တိတိ၊ တန္တိဟူ
 သည်ကား၊ အတိန္တုတာဒိဝသေန၊ အလွန်မွတ်သိပ် ဆာလောင်ခြင်းစ
 သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂန္တုကာလသိယံ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်သော
 တဒင်္ဂသာကျရောက်လာသောပျင်းရိခြင်းတည်း၊ တေဆိဒ္ဓေတိ၊ တေဆိဒ္ဓေ
 ဟူသည်ကား၊ တာနိ၊ ထိုသို့သော ရှိကုန်သော၊ အ၊ ခြောက်ပါးကုန်
 သော၊ ဆိဒ္ဓါနိဝိဝရာနိ၊ အပေါက်အကြားတို့ကို၊ သဗ္ဗတောတိ၊ သဗ္ဗတော

၂၄၂ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဟူသည့်ကား၊ သဗ္ဗကောရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တန္တိ၊
တံဟူသောပုဒ်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်
ရှောင်ရာ၏၊ ဧဟေယျ၊ ပယ်စွန့်ရေ၏၊ အဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်
တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သတ္တမလန္တိ၊ သတ္တမလံဟူသည့်ကား၊
မလဂ္ဂဟိတသတ္တံ၊ အညှိချေးညှော်တက်သောလက်နက်တည်း၊ ကိံသု
ဟရန္တံ ဝါရေန္တိတိ၊ ကိံသုဟရန္တံ ဝါရေန္တိ ဟူသည့်ကား၊ ဟရန္တံ၊ ဆောင်
သော၊ ကံ၊ အဘယ်သူကို၊ နိသေဓေန္တိ၊ တားမြစ်ကုန်သနည်း၊ ဝသောတိ၊
ဝသော ဟူသည့်ကား၊ အာဏာပဝတ္တနံ၊ အစိုးရသည်ဖြစ်၍ အာဏာနဲ့
သောအစွမ်းအားဖြင့် နေခြင်းတည်း၊ ဣတ္ထိတိ၊ ဣတ္ထိဟူသည့်ကား၊ အဝိဿ
ဇ္ဇနိယာဘဏ္ဍတ္တာ၊ မစွန့်ထိုက်မစွန့်ကောင်းသောဘဏ္ဍာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ဘဏ္ဍာနံ၊ နှစ်လိုအပ်သောဥစ္စာတို့တွင် ဥတ္တမံ ဝရောဏ္ဏံ
မြတ်သောဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထဝါ၊
တနည်းကား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗောဓိသတ္တဘေ၊
ဘုရားလောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ စက္ကာတ္တိနောစ၊ စကြာဝတေးမင်း
တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာတုကုန္တိယံယေဝ၊ မပတ်တော်ဝမ်း၌သာလျှင်၊
နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဣတ္ထိဘဏ္ဍာနမုတ္တမန္တိ၊
ဣတ္ထိဘဏ္ဍာနမုတ္တမံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကောဓောသတ္တမလန္တိ၊
ကောဓောသတ္တမလံဟူသည့်ကား၊ ကောဓော၊ အမျက်သည်၊ မလဂ္ဂဟိတ
သတ္တသဒိသော၊ ချေးညှော်တက်သော လက်နက်နှင့်တူ၏၊ အထဝါ၊ တ
နည်းကား၊ ပညာသတ္တဿ၊ ပညာဟူသောလက်နက်၏၊ မလံ၊ အညစ်
အကြေးတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တမလံ၊ သတ္တမလမည်၏၊ အဗ္ဗုဒ္ဓန္တိ၊
အဗ္ဗုဒ္ဓံဟူသည့်ကား၊ ဝိနာသကာရဏံ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်း၊ စောရာ
ခိုးသူတို့သည်၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ ဝိနာသကာ၊ ပျက်စီးတတ်ကုန်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟရန္တောတိ၊ ဟရန္တော
ဟူသည့်ကား၊ သလ္လာကဘတ္တဒီနိ၊ သလ္လာကဘတ်စသည်တို့ကို၊ ဂေဟတ္ထာ
ခံယူ၍၊ ဝတ္ထန္တော၊ သွားသော၊ ဟိ၊ ချီသင့်၏၊ သလ္လာကဘတ္တဒီနိ၊ သလ္လာ
ကဘတ်စသည်တို့ကို၊ ပဠာပိတကာလေယေဝ၊ ဖြစ်စေသောကာလ၌သာ
လျှင်၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊ ပရိစတ္တာနိ၊ စွန့်အပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုလူတို့
၏၊ တာနိ၊ ထိုသလ္လာကဘတ်စသည်တို့ကို၊ ဟရန္တော၊ ခံယူသော၊ သမ
ကော၊ ရဟန်းကို၊ ဝိပဗ္ဗာ၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနာဟရန္တော၊

မခံယူသည်ရှိသော်၊ ပုညဟာနိံ၊ ကောင်းမှု၏ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ ငြိမ်း၊ ပိပုဒိုဿရိနော၊ စိတ်မသက်မသာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အတ္တာနံနဒဒေတိ၊ အတ္တာနံနဒဒေဟူသည် ကား၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ ဒါသံကတွာ၊ ကျွန်ပြု၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နဒဒေယျ၊ မပေးရာ၊ သဗ္ဗဗောဓိသတ္တေ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားလောင်းတို့ကို၊ ဣဒ္ဓပေတွာ၊ ထား၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာဆိုအပ်၏။ နပရိစ္ဆဇေတိ၊ နပရိစ္ဆဇေဟူသည်ကား၊ သိဟဗျဋ္ဌာဒိနံ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျားစသည်တို့အား၊ နပရိစ္ဆဇေယျ၊ မစွန့်ရာ၊ ဣဓိ၊ ဤပါကျဋ္ဌလည်း၊ သဗ္ဗဗောဓိသတ္တေ၊ အလုံးစုံသောဘုရားလောင်းတို့ကို၊ ဣဒ္ဓပေတွာယေဝ၊ ထား၍သာလျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာဆိုအပ်၏။ ကလျာဏန္တိ၊ ကလျာဏံဟူသည်ကား၊ သဏှံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ မုနကံ၊ နူးညံ့သော၊ ပါပိကန္တိ၊ ပါပိကံဟူသည်ကား၊ ဗရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ သဒ္ဓါဗန္ဓတိပါထေယျန္တိ၊ သဒ္ဓါဗန္ဓတိပါထေယျံဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓံ၊ ကံကံ၏အကျိုးစသည်ကို ယုံကြည်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဒါနံ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏၊ သီလံ၊ ပဉ္စဂ်ဒသင်္ဂီသီလကို၊ ရုက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်နေ့၌သုံးအပ်သောအဋ္ဌင်္ဂဥပေါသထသီလကို၊ ကရောတိ၊ စောင့်သုံး၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ သဒ္ဓါဗန္ဓတိပါထေယျံဟူသောဤပုဒ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဘုရားဟောတော်မူအပ်၏၊ သိရိတိ၊ သိရိဟူသည်ကား၊ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာသယောတိ၊ အာသယောဟူသည်ကား၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာတည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဣဿရိယေ၊ စည်းစိမ်သည်၊ အဘိမုခဘူတေ၊ ရှေ့ရှုထင်စွာရောက်လာသည်ရှိသော်၊ ထလတောပိ၊ ကုန်းကြည်းမှလည်း၊ လေတောပိ၊ ရေမှလည်း၊ ဘောဂါ၊ ဥစ္စာရတနာတို့သည်၊ အာဂန္တန္တိယေဝ၊ ရောက်လာကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤသိရိဘောဂါနမာသယောဟူသောပုဒ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပရိကဿတိတိ၊ ပရိကဿတိဟူသည်ကား၊ ပရိကဇုတိ၊ ဆွဲငင်၏။ နပမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ပဇ္ဇောတောတိ၊ ပဇ္ဇောတောဟူသည်ကား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ပဒီပေါဝိယ၊ ဆီမီးကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာဂရေတိ၊

၂၄၄ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပိဋမတွဲ

ဇာဂရောဟူသည်ကား၊ ဇာဂရုဗြာဟ္မဇဏာဝိယ၊ အခါခပ်သိမ်းနိုးချင်သော
 ခဏ္ဍာသဝရဟန္တာကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂါဝေါကဓမ္မသဇိဝါနန္တိ၊ ဂါ
 ဝေါကဓမ္မသဇိဝါနံဟူသည်ကား၊ ကဓမ္မန၊ လယ်ထွန်ခြင်းစသော အမှုဖြင့်၊
 သဟဇိဝန္တာနံ၊ အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သောသူတို့အား၊ ဂါဝေါစန္ဒားတို့
 သည်သာလျှင်၊ ကဓမ္မလယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်းအမှု၌၊ ကဓမ္မသဟာ
 ယာ၊ အမှုလျှင်အဖော်ရှိကုန်သည်၊ ကဓမ္မဒုတိယိကာနာမ၊ အမှုလျှင်နှစ်ယောက်
 မြောက်သော အဖော်မည်ကုန်သည်၊ ဟောဒန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂေါမဏ္ဍလေဟိ၊
 နွားအပေါင်းတို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကသိကမ္မာဒိနိ၊ လယ်လုပ်ခြင်းကုန်သွယ်
 ခြင်းအမှုတို့သည်၊ နိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပြီးကုန်၏၊ သိတဿဣရိယာ ပထောတိ၊ သိ
 တဿဣရိယာပထောဟူသည်ကား၊ သိတံ၊ ထွန်တုံးသည်၊ အဿသတ္တ
 ကာယဿ၊ ထိုအာဟာရကိုမှီ၍ အသက်ရှင်ကြသောသတ္တဝါအပေါင်း၏၊
 ဣရိယာပထောဇီဝိတဂုတ္တိ၊ အသက်မွေးကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သိတန္တိ၊ သိတံဟူသည်ကား၊ နဂ်လံ၊ ထွန်တုံးသည်၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ယဿ၊
 အကြင်သူအား၊ နဂ်လေဟိ၊ ထွန်တုံးတို့ဖြင့်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ယာကို၊ အပ္ပမတ္တ
 ကံဝိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း၊ ကဋ္ဌံ၊ ထွန်ယက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သော၊
 ထိုလယ်မထွန်သောလူပျင်းသည်၊ ကထံဇီဝိဿာမိ၊ အဘယ်သို့အသက်
 ရှင်နိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ခို၏၊ ဒသမံ၊ လယ်ချမြောက်သော
 သုတ်တည်း။ ။

၁၁ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌၊ အရဏ္ဏာတိ၊ အရဏ္ဏာဟူ
 သည်ကား၊ နိက္ကိလေသာ၊ ပိုကြွေးကြောင်းဖြစ်သော ရာဂစသောကိလေ
 သာမရှိကုန်သော ခဏ္ဍာသဝရဟန္တာတို့သည်၊ ဝုသိတန္တိ၊ ဝုသိတံဟူ
 သည်ကား၊ ဝုသိတဝါသော၊ သုံးပြီးသော အရိယမဂ်ဟူသော ဖြတ်သော
 အကျင့်ရှိသော၊ ဘောဇိသိယန္တိ၊ ဘောဇိသိယံဟူသည်ကား၊ အဒါသ
 တာဝေါ၊ သူ့ကျွန်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်တည်း၊ သမဏာတိ၊ သမဏာဟူ
 သည်ကား၊ ခဏ္ဍာသဝရသမဏာ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်သော
 ရဟန္တာတို့တည်း၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ တေ၊ ထိုခဏ္ဍာသဝရဟန္တာတို့သည်၊
 ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အရဏ္ဏာနာမ၊ ပိုကြွေးကြောင်းဖြစ်သော ရာဂ
 စသော ကိလေသာမရှိသည်မည်ကုန်၏၊ ဝုသိတံနနဿတိတိ၊ ဝုသိတံန
 နဿတိဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုခဏ္ဍာသဝရဟန္တာတို့၏၊ အရိယမဂ္ဂဝါ
 သော၊ အရိယမဂ်ဟူသောသုံးခြင်းသည်၊ နနဿတိ၊ မပျက်စီး၊ ပရိဇာနန္တိ
 တိ၊ ပရိဇာနန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗန္တနကလျာဏကတော၊ ကလျာဏ

ပုထုဇဉ်ဖြစ်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ သေခါ၊ သေပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊
 လောကီယ၊လောကုတ္တရာယ၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ပရိညာ
 ယ၊ပရိညာဖြင့်၊ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြားလျက်သိကုန်၏၊ ဘောဇိသိယန္တိ၊
 ဘောဇိသိယံဟူသည်ကား၊ ခိဏာသဝ သမဏာနံယေဝ၊ ကုန်ပြီးသော
 အာသဝေါရှိသောရဟန္တာတို့အားသာလျှင်၊ နိစ္စံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ ဘုဇိသ၊
 ဘာဝေါနာမ၊တော်ထွန်မင်းစစ်သူကောင်းအဖြစ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်
 ၏၊ဝန္တန္တိတိ၊ဝန္တန္တိဟူသည်ကား၊ပဗ္ဗဇိတဒီဝသတော၊ရဟန်းပြုသောနေ
 မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ဝန္တန္တိ၊မိဘစသူတို့ရှိခိုးကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌိတန္တိ၊ ပတိဋ္ဌိတံဟူ
 သည်ကား၊ သီလေ၊စတုပါရီသုဒ္ဓိစသောသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သော၊
 သမဏီဓာတိ၊သမဏီဓဟူသည်ကား၊ ဣဓ၊ဤလောက၌၊သမဏံ၊ခိဏာ
 သဝရဟန္တာကို၊ ဇာတိဟိနန္တိ၊ဇာတိဟိနံဟူသည်ကား၊ အဝိစဏ္ဍလကု
 လာ၊ ခွန်းစဏ္ဍားမျိုးပင် ဖြစ်ကုန်လျှင်မူလည်း၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော
 သူကို၊ ခတ္တိယာတိ၊ခတ္တိယာဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊စင်စစ်၊ ခတ္တိယာဝ၊
 မင်းတို့သည် သာလျှင်၊ နဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်သည် မဟုတ်သေး၊ ဒေဝါပိ၊
 သိကြားနတ်တို့သည်လည်း၊ သီလသမ္ပန္နံ၊သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမဏံ၊
 ရဟန်းကို၊ဝန္တန္တိယေဝ၊ရှိခိုးကုန်သည်သာတည်း၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်ဒသ
 မသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဆေတွာ
 ဝဂ္ဂေါ၊ဆေတွာဝဂ်သည်၊နိဋ္ဌိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤဆိုပြီး
 သောသဒ္ဓါအစဉ်ဖြင့်၊ သာရုတ္တပကာသနိယာ၊ မြတ်သောအနက်ကိုပြရာ
 ပြကြောင်းဖြစ်၍ သာရုတ္တပကာသနိအမည်ရှိသော၊ သံယုတ္တနိကာယဋ္ဌက
 ထာယ၊ သံယုတ္တနိကာယအဋ္ဌကထာ၌၊ ဒေဝတာသံယုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒေဝ
 တာသံယုတ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်၊

၁ ဒေဝပုတ္တသံယုတ္တသ၊ဒေဝပုတ္တသံယုတ်၏၊ ပဋ္ဌမေ၊ပဋ္ဌမသုတ်၌၊
 ဒေဝပုတ္တေတိ၊ ဒေဝပုတ္တောဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊
 ဤဆိုသတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဟိ၊ထင်စေဦးအံ့၊ဒေ
 ဝါနံ၊နတ်တို့၏၊အင်္ဂေ၊ရင်ခွင်၌၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ပုရိသာ၊ယောဂဉ္စား
 တို့သည်၊ဒေဝပုတ္တာနာမ၊နတ်၏သားမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတ္ထိယော၊ နတ်မိန်းမတို့သည်၊ ဒေဝဓိတရောနာမ၊ နတ်၏သမီးမည်ကုန်

၂၄၆ သံဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋမတွဲ။

သညာ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နာမေသေန၊ အမည်
 နာမနှင့်စပ်သဖြင့်၊ အပါကဇ္ဇေဝ၊ မကျော်စော မထင်ရှားသည့်သာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဒေဝဗုဒ္ဓော၊ နတ်သားကို၊ ဒေဝ
 တာတိ၊ ဒေဝတာဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပါကဇ္ဇေဝ၊ ကျော်စောထင်ရှား
 သောနတ်သားကို၊ ဣတ္ထန္နာမေဒေဝဗုဒ္ဓောတိ၊ ဣတ္ထန္နာမေဒေဝဗုဒ္ဓော
 ဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော၊ ဒေဝ
 တာသံယုတ်၌၊ အညတရာဒေဝတာတိ၊ အညတရာဒေဝတာဟူ၍၊ ဝတွာ၊
 ဟောတော်မူ၍၊ ဣမေ၊ ဤသံယုတ်၌၊ ဒေဝဗုဒ္ဓောတိ၊ ဒေဝဗုဒ္ဓောဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ အနုသာသန္တိ၊ အနုသာသံဟူသည်ကား၊ အနုသိဋ္ဌိံ၊
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ကိရ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ အယံဒေဝဗုဒ္ဓော၊ ဤနတ်သားကား၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေမိတော၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်
 တော်မူသည်မှ၊ သတ္တမေဝသေ၊ ခုနစ်ဝါမြောက် သာကာလ၌၊ ယကေ
 ပါဒိဟာရိယံ၊ ယရိက်ပြာဒိဟာကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ တိဒသဗုဒ္ဓေ၊ တာ
 ဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ ဝသံ၊ ဝါသို့၊ ဥပဂဗ္ဗ၊ ကပ်တော်မူ၍၊ အဘိဓမ္မံ၊ အဘိ
 ဓမ္မာတရားကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဈာနဝိဘင်္ဂံ၊
 ဈာနဝိဘင်း၌၊ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ သမညာယ၊ ရဟန်းဟူသော
 ခေါ်ခြင်းဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။ ပဒိုညာယ၊ ရဟန်းဟု ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊
 ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခုနိဇ္ဈ
 သံ၊ ဘိက္ခုသဒ္ဓါ၏ နိဇ္ဈသကို၊ ကထိယမာနံ၊ ဟောတော် မူသည်ကို၊
 အသေသသိ၊ ကြားနာရ၏။ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကေထ၊
 ကြံကုန်လော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာဝိတက္ကယိတ္ထ၊ မကြံကုန်သင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မနထိ
 ကရေထ၊ နှလုံးသွင်းကုန်လော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာမနသာကတ္ထ၊ နှလုံးမသွင်း
 ကုန်သင့်၊ ဣဒံ၊ ဤတရားကို၊ ပဇဟယ၊ စွန့်ကုန်လော၊ ဣဒံ၊ ဤတရားကို၊ ဥပ
 သမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေထ၊ နေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သ
 တောရှိသော၊ ဘိက္ခုဩဝါဒံ၊ ဘိက္ခုအဖြစ်ကိုဆောင်တတ်သော အဆုံး
 အမတော်ကို၊ ဘိက္ခုအနုသာသနံ၊ ဘိက္ခုအဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သော
 အထပ်ထပ်သောအဆုံးအမတော်ကို၊ နအသေသသိ၊ မကြားနာရ၊ လော၊
 ထိုနတ်သားသည်၊ တံ၊ ထိုဘိက္ခုဩဝါဒအနုသာသနိကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍
 ဘိက္ခုဘဂဝါပကာသေသိနောစဘိက္ခုနောအနုသာသန္တိ၊ ဘိက္ခုဘဂဝါ
 ပကာသေသိနောစဘိက္ခုနောအနုသာသံဟူ၍၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်
 ၍၊ တေနဟိတိ၊ တေနဟိဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မယာ၊

ငါတုရားသည်။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အနုသိဋ္ဌိ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊
 နပကာသိတာတိ၊ ပြုတော်မူအပ်ဟု၊ ဝဒတိ၊ သင်လျှောက်ဆို၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဆုံးအမကိုပြရာ၌၊ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်၊ ပဋိ
 ဘာတု၊ ထင်စေလော၊ တုဿေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်၊ သောအနုသိဋ္ဌိပကာ
 သနာ၊ ဤအဆုံးအမကိုပြခြင်းသည်။ ဥပဋ္ဌာတု၊ တည်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤ
 ကားအနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊
 ကထေတုကာမော၊ ဖြေခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံသဒ္ဓိတွာ၊ ခြီးနှော၍၊
 ကထေတု၊ ဖြေခြင်းငှါ၊ နစသက္ကောတိ၊ စွမ်းကားမစွမ်းနိုင်၊ ယောဝါ၊ အကြင်
 သူသည်လည်း။ ကထေတုကာမော၊ ပြဿနာကိုဖြေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကထေတုပန၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါကား၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊
 ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ကထေတုကာမော၊ ပြဿနာကိုဖြေဆိုခြင်း
 ငှါအလိုရှိသည်၊ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ကထေတု၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊
 နစသက္ကောတိ၊ စွမ်းလည်းမစွမ်းနိုင်၊ သဗ္ဗေသံဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ
 ကို၊ ဘာရံ၊ ဝန်ကို၊ နကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၊ အယံပနဒေဝသုတ္တော၊ ဤကဿ
 ပမည်သော နတ်သားသည်ကား။ ကထေတုကာမောစေ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ
 လည်းအလိုရှိ၏၊ ကထေတု၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိစ၊ စွမ်းလည်းစွမ်း
 နိုင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿေဝ၊ ထိုကဿပနတ်သားအားသာလျှင်၊
 ဘာရံ၊ ဝန်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရား
 သည်။ ဧဝံ၊ တေနဟိကဿပ တညေဝေတ္ထပဋိဘာတုဟူသော ဤစကား
 ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သောဝိ၊ ထိုကဿပနတ်သားသည်လည်း၊ ပဉ္စ၊
 ပြဿနာကို၊ ကထေသိ၊ ဖြေဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုန္ဓနာဂါတာ၌၊ သုဘာသိ
 တဿသိက္ခေတာတိ၊ သုဘာသိတဿသိက္ခေတဟူသည်ကား။ သုဘာသိ
 တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ သိက္ခေယျ၊ သင်ရာ၏၊ စတုသစ္စ
 နိသိတံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုဖြင့်သော၊ ဒသကထာဝတ္ထုနိသိတံ၊ အလို၌ တာ
 စသောဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုကိုဖြင့်သော၊ သတ္တတိံ၊ သဗောဓိပက္ခိယ
 နိသိတံ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားကိုဖြင့်သော၊ စတုဗြဟ္မံ၊
 လေးပါး အပြားရှိသော၊ ဝစီသုစရိတမေဝ၊ ဝစီသုစရိုက်ကို သာလျှင်၊
 သိက္ခေယျ၊ သင်ရာ၏၊ သမဏူပါသနဿစာတိ၊ သမဏူပါသနဿစဟူ
 သည်ကား၊ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဥပါသိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်ပွားစေအပ်

၂၄၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဓမ္မာရုံ၊ ဓမ္မာရုံ၊ ဓမ္မာရုံ၊ သမဏူပါသနံနာမ၊ သမဏူပါသနမည်
 သည်၊ အဋ္ဌကထာသဘော၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဝိပဿနာ
 ဇာနီး၊ ဓမ္မာရုံ၊ သောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို၊ တံ၊ ဝိ၊ ထိုဝိပဿနာဇာနီး၊ ဓမ္မာ
 သော အကြောင်းဖြစ်သော သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးအပြားရှိသော ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကို
 လည်း၊ သိက္ခေယ၊ သင်ရာ၏၊ ဘာဝေယ၊ ပွားစေရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ဗဟုသုတာနံ၊ များသော
 အကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ သိက္ခာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဥပါသနံ၊ ဆည်းကပ်
 ခြင်းသည်လည်း၊ သမဏူပါသနံ၊ သမဏူပါသနမည်၏၊ တံ၊ ဝိ၊ ထိုရဟန်း
 တို့အားဆည်းကပ်ခြင်းဟူသောသမဏူပါသနကိုလည်း၊ ဘန္တေ၊ သခင်၊
 ကိ၊ အဘယ်တရားသည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပညာပုစ္ဆေန၊ ပြဿနာကို မေးရာ၌၊ ပညာဗုဒ္ဓတ္ထံ၊
 ပညာပွားများခြင်း၌၊ သိက္ခေယ၊ သင်ရာ၏၊ ဗိတ္တဝုပသမဿတတိ၊ ဗိတ္တ
 ဝုပသမဿတဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိဝသေန၊ ရှစ်ပါးသောသမာ
 ပတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗိတ္တဝုပသမံ၊ ဗိတ်၏ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ သိက္ခေယ၊ သင်
 ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ဒေဝပုတ္တေန၊ နတ်သားသည်၊ တိသော၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဖြေဆိုအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ အဘယ်သို့ဖြေဆိုသနည်း၊ ပုရိမပဒေန၊ သုဘာသိတဿ
 သိက္ခေယဟူသော ပဌမပုဒ်ဖြင့်၊ အဓိဝိလသိက္ခာ၊ အဓိဝိလသိက္ခာကို၊
 ကထိတာ၊ ဖြေဆိုအပ်၏၊ ဒုတိယပဒေန၊ သမဏူပါသနဿတ ဟူသော
 ဒုတိယပုဒ်ဖြင့်၊ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာကို၊ ကထိတာ၊ ဖြေဆို
 အပ်၏၊ ဗိတ္တဝုပသမေန၊ ဗိတ္တဝုပသမဖြင့်၊ အဓိဗိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိဗိတ္တသိက္ခာ
 ကို၊ ကထိတာ၊ ဖြေဆိုအပ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော သဒ္ဓါအစဉ်အ
 နက်အစဉ်ဖြင့်၊ ဣမာယဂါထာယ၊ သုဘာသိတဿတသော ဤဂါထာဖြင့်၊
 သကလံပိသာသနံ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော သာသနာတော်ကိုလည်း၊
 ပကာသိတမေဝ၊ ပြအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
 စွာသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဈာယိတိ၊ ဈာယိဟူသည်ကား၊ နှိပ်၊ နှိပ်
 ပါးကုန်သော၊ ဈာနေတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနံ၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနံတို့ဖြင့်၊ ဈာယိ၊
 မကောင်းမှုကို ရှုကြည့်လေ့ရှိသည်၊ ဝိမုတ္တမိတ္တောတိ၊ ဝိမုတ္တမိတ္တောဟူ
 သည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိမုတ္တိယာ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၌စီးဖြန်းသောလုံ့လဖြင့်ရအပ်
 သောတဒင်္ဂဝိက္ခန္ဓနဝိမုတ္တိဖြင့်၊ ဝိမုတ္တမိတ္တော၊ နိဝရဏမှကင်းလွတ်သော

စိတ်ရှိသည်၊ဟာဒယဿာနုပတ္တိန္တိ၊ဟာဒယဿာနုပတ္တိံ ဟူသည်ကား၊အရ
 ဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ လောကဿာတိ၊ လောကဿ ဟူသည်ကား၊
 သင်္ခါရလောကဿ။ သင်္ခါရလောကဏ္ဍံ၊ အနိသိတောတိ၊အနိသိတော
 ဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဗ္ဗိဟိ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိတို့သည်၊ အနိသိတော၊ မဇ္ဈိ
 သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဏှာဒိဗ္ဗိယော၊ တဏှာဒိဗ္ဗိတို့ကို၊ အနိသိ
 တော၊ မဇ္ဈိသည်၊ တဒါနိသံသောတိ၊ တဒါနိသံသော ဟူသည်ကား၊
 အရဟတ္တာနိသံသော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အာနိသင်ရှိသည်၊ ဣဒံ၊
 ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အရဟတ္တာနိသံသော၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အာနိသင်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ပတ္ထေန္တော၊တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဈာယိ၊နှစ်
 ပါး အပြားရှိသော ဈာန်တို့ဖြင့် မကောင်းမှုကို ရှုလေ့ရှိသည်၊ ဘဝေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာလွတ်သောစိတ်
 ရှိသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ လောကဿ၊သင်္ခါရလောကဏ္ဍံ၊ ဥဒယဗ္ဗ
 ယံ၊ အဖြစ် အပျက်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အနိသိတော၊ တဏှာဒိဗ္ဗိတို့ကို
 မဇ္ဈိသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တန္တိ၊ဓမ္မောပန၊ ပရိယတ္တိ သည်ကား၊
 ဣမသ္မိံသာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဝုဗ္ဗဘာဂေါ၊ ဝုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ
 တည်း၊ဣတိဣဒံ၊ဤစကားကို၊ဝုတ္တံ၊ဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
 ဒုတိယံ၊နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊တတိယသုတ်၌၊ မာဃောတိဇောံ၊ မာဃပုဂ္ဂိုလောဤ
 အမည်သည်၊ သက္ကာယ၊ သိကြားမင်း၏၊ နာမံ၊အမည်တည်း၊သွဝေ၊ထို
 သိကြားမင်းသည်သာလျှင်၊ ဝတ္ထေန၊မိဘတို့ကိုကြည်ညိုမြတ်လေး လုပ်
 ကျွေးခြင်းစသောကျင့်ဝတ်ဖြင့်၊ အညေ၊ယုတ်သော အကျင့်ရှိကုန်သော
 အသုရာတို့ကို၊အဘိဘဝိတွာ၊နှိပ်နင်း၍၊ ဒေဝိဿရိယံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရ
 သောအဖြစ်သို့၊ ပတ္ထော၊ရောက်၏၊ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ ဝတြီဘူ၊ ဝတြီဘူ
 မည်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဝတြနာမကံ၊ဝတြအမည်ရှိသော၊အသုရံ၊အသု
 ရာနတ်ကို၊ အဘိဘာတိ၊ နှိပ်နင်းလွှမ်းမိုးနှိပ်၏၊ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ဝတြ
 ဘူတိစ၊ဝတြဘူဟူ၍လည်း၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ တတိယံ၊သုံးခုမြောက်
 သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထံ၊စတုတ္ထသုတ်သည်၊ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ဒေဝတာသံယုတ်၌ဖြင့်
 ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခု
 မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ နတေနာသိသတေဘဝန္တိ။ နတေနာသိသ
 တေဘဝံဟူသည်ကား။ တေနကာရဏေန။ ထိုအားသစ်လုံ့လဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ ယံကိစ္ဆိ။ အမှတ်မရှိတရံတရသော။ ဘဝံ၊ ဘဝကို။
 နပတ္တေတိ။ မတောင့်တ။ ဇေသဒေဝပုတ္တော။ ဤနတ်သားကား။ အာယတန
 မဂ္ဂဟောနာမ၊ မြင့်ရှည်ကာလ လုံ့လအားထုတ်ခြင်းရှိသဖြင့် အာယတန
 ပဂ္ဂဟာမည်သတတ်။ ဇေသဒေဝပုတ္တော။ ဤနတ်သားသည်။ နိဏာသဝဿ၊
 ရဟန္တာ၏။ ကိစ္စဝေါသာနံ၊ ကိစ္စ၏ပြီးဆုံးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ဆိုသင့်
 စွ။ နိဏာသဝေန၊ ရဟန္တာသည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ အရဟတ္တတ္ထာယ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်အလို ဌ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ အပရတာဂေ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ပြီးသည်မှနောက်ကာလ၌။ မယာ၊ ငါသည်။ အာ
 ရန္တံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုဏ္ဏိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ မာဘဝတု၊
 မဖြစ်စေလင့်။ တထေဝ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်မှ ရှေးကာလ၌
 လုံ့လအားထုတ်သည် အတူသာလျှင်။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို။ ဒဋ္ဌံ၊ မြဲမြံစွာ။
 ကရောတု၊ ပြုရဦးမည်တည်း။ ပရတ္တမတု၊ အားသစ်ရဦးမည်တည်း။ ဣတိ
 ဗိန္ဓေတွာ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဟေနာသိသတေဘဝံဟူသော
 စကားကို။ အာဟ၊ ဆိုသတည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ အယံ ဒေဝ ပုတ္တော။ ဤနတ်သားကား။ နိဏာ သဝဿ၊
 ရဟန္တာ၏။ ကိစ္စဝေါသာနံ၊ ကိစ္စ၏ ပြီးဆုံးခြင်းကို။ အကထေန္တော၊ မဆို
 မူ၍။ မမသာသနံ၊ ငါဘုရား၏ သာသနာတော်ကို။ အနိယျာနိကံ၊ နိယျာ
 နိက မဟုတ်သည်ကို။ ကထေသိ၊ ဆိုသိ၏။ အဿ၊ ထိုနတ်သားအား။
 ကိစ္စဝေါသာနံ၊ ကိစ္စ၏ပြီးဆုံးခြင်းကို။ ကထေသာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။
 ဣတိဗိန္ဓေတွာ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍။ နတ္ထိကိစ္စန္တိ။ နတ္ထိကိစ္စံဤသို့စသော
 ဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အယံဂါထာ၊ နတ္ထိကိစ္စံစသောဤဂါ
 ထာသည်။ တိသု ဝိဇ္ဇကေသု၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံတို့၌။ အသံ ကိဏ္ဍာ ကိရ၊
 ရောဂြမ်းဆက်ဆံခြင်း မရှိသတတ်။ ဟိသန္တံ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံတို့၌ အသံ
 ကိဏ္ဍဖြစ်၏ဟူသည်မှန်၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညတ္ထ၊ တ
 ပါးသောပါဠိအရာ၌။ ဝိရိယဿ၊ ဝိရိယ၏။ ဒေါသောနာမ၊ အပြစ်မည်သည်
 ကို။ ဒသိတော၊ ပြုတော်မူအပ်သော စကားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ယင်း
 သို့မရှိသော်လည်း။ ဣမ၊ ဤသံယုတ်ပါဠိ၌။ ဣမံဒေဝပုတ္တံ၊ ဤနတ်သားကို။
 ပဋိမာဟိတွာ၊ တားမြစ်၍။ နိဏာသဝေန၊ ရဟန္တာသည်။ ဗုဒ္ဓတာဂေ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်မှရှေးကာလ၌။ အာသဝက္ခယတ္ထာယ၊ အာသ

ဝေါတို့၏ကုန်ခြင်းငှါ။ အရုဉ္ဇေ၊ တော၌၊ ဝသန္တေန၊ နေသဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဇီရိယံ၊ ကြိုးပမ်းလုံ့လကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။
 အပရဿာဂေ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်မှနောက်ကာလ၌၊ သစေ
 ဣစ္ဆတိ၊ အကယ်၍လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်လိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ကရောတု၊
 ပြုပစေလော၊ နောစေဣစ္ဆတိ၊ အကယ်၍လုံ့လကြိုးကုတ်အားမထုတ်လို
 သည်ဖြစ်အံ့၊ ယထာသုခံ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ၊ ဝိဟရေတု၊ နေပစေလော၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့သော အလိုတော်ဖြင့်၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာ၏၊ ကိစ္စဝေါသာ
 နဒဿနုတ္တံ၊ ကိစ္စ၏ပြီးဆုံးခြင်းကိုပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ဧဝံ၊ ဤနတ္ထိကိစ္စံစသော
 ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဂါဓန္တိ၊ ဂါဓ်ဟူသည်
 ကား၊ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာဌာနကို၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဒုက္ခရန္တိ၊ ဒုက္ခရံဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗယောဂါ
 ဝစရော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ကိုယ်အဖြစ်က ဘာဝနာကို လွန်စွာအားသစ်
 သော၊ အယံဒေဝဂုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်၊ ဗဟလကိလေသတာယ၊
 ထူထပ်သောကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သပ္ပယောဂေန၊ အားထုတ်
 စေ့ဆော်ခြင်း ရှိသဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိက္ခမ္ဘန္တော၊
 ဝိက္ခမ္ဘနုပဟာနိဖြင့်ခွါလျက်၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ပုဗ္ဗုပနိဿယမန္တတာယ၊ ရှေးကောင်းမှု ဥပနိဿယနဲ့ သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 ဘူမိံ၊ အရိယာဘုံသို့၊ အပတွာဝ၊ မရောက်ဘဲလျက်လျှင်၊ ကာလံကတွာ၊
 သေ၍၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ သော၊ ထို
 နတ်သားသည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်
 သို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊ ဒုက္ခရာဘဝံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအဖြစ်ကို၊ အာရောစေဿာ
 မိတိ၊ ကြားလျှောက်အံ့ဟု၊ အာဂစ္စာ၊ လာ၍၊ ဧဝံ၊ ဤဒုက္ခရံစသောစကားကို
 အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒုက္ခရန္တိ၊ ဒုက္ခရံဟူသည်ကား၊
 ဒသဝိသသာနိ၊ ဆယ်နှစ်တို့ပတ်လုံးလည်း၊ (ပ)၊ သမ္ဘိဝိ၊ အနှစ်မြောက်
 ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်း၊ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓဿ၊ စင်စစ်အားဖြင့် ထက်ဝန်း
 ကျင်စင်ကြယ်သော၊ သမဏဓမ္မဿ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ယဒေတံကရုဏံနာ
 မ၊ အကြင်ပြုခြင်းမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရဟန်းတရားကိုပြုခြင်းမည်
 သည်၊ ဒုက္ခရံ၊ ခဲယဉ်း၏၊ သေခါတိ၊ သေခါဟူသည်ကား၊ သတ္တသေခါ၊ သေခ
 ဝုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့သည်၊ သီလသမာဟိတာတိ၊ သီလသမာဟိတာ
 ဟူသည်ကား၊ သီလေန၊ သီလဖြင့်၊ သမာဟိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သော
 စိတ်ရှိကုန်၏၊ သမုပေတာ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံကုန်၏၊ ဌိတတ္ထာတိ၊ ဌိတတ္ထာ

၂၅၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ဟူသည့်ကား၊ ပတိဋ္ဌိတသဘာဝါ၊ တည်သောသဘောရှိကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့
ပုဏ္ဏိတပဉ္စ၊ မေးလျှောက်အပ်သောပြဿနာကို၊ ဝိသုဒ္ဓိတွာ၊ ဖြေတော်
မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပဉ္စာသရဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ ပဉ္စာအသစ်
ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အနဂါရိယုပေတဿာတိ အာဒိ၊ အနဂါရိယုပေတဿာ
ဤသို့စသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ အနဂါရိ
ယုပေတဿာတိ၊ အနဂါရိယုပေတဿဟူသည့်ကား၊ အနဂါရိယံနိဂ္ဂေဟ
တာဝံ၊ အိမ်မရှိသောအဖြစ်သို့၊ ဥပေတဿ၊ ကပ်လျက်ရောက်သောသူ၏၊
တိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သတ္တဘူမိကေဝိ၊ တုံ့ရန်ဆင့်ရှိသည့်လည်း
ဖြစ်သော၊ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌၊ ဝသန္တော၊ နေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်
ဝုဗ္ဗတရေန၊ သီတင်းကြီးသည်၊ အာဂတိံ၊ ရောက်လာ၍၊ ဣဒံ၊ ဤပြာသာဒ်
သည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိ
သော်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ နိက္ခမတေဝ၊
ထွက်ရသည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း
ကို၊ အနဂါရိယုပေတောတိ၊ အနဂါရိယုပေတောဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
တုဋ္ဌိတိ၊ တုဋ္ဌိဟူသည့်ကား၊ စတုပစ္စယသန္တောသော၊ ပစ္စည်းလေးပါး
တို့၌ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်၊ ဘာဝနာယာတိ၊ ဘာဝနာယဟူသည့်ကား၊
စိတ္တဂူပသမဘာဝနာယ၊ စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းကိုပြုတတ်သော ဘာဝနာဖြင့်၊
တေဆေတွာမစ္စ၊ နောဇာလန္တိ၊ တေဆေတွာမစ္စ၊ နောဇာလံဟူသည့်ကား၊
ယေ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရတ္တိဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဣန္ဒြိယူပ
သမေ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိယတို့၏ငြိမ်သက်ခြင်း၌၊ ရတာ၊ ရွှေ့လျော်ကုန်၏၊
တေ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒုဿမာဒဟံ၊ ဆောက်တည်နိုင်ခဲ့
သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမာဒဟန္တိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်ကုန်၏၊ ယေ
စ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ သမာဟိတစိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ
ဆောက်တည်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
စတုပစ္စယသန္တောသံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌-ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းဟူသော
သန္တောသတရားကို၊ ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေကုန်လျက်၊ နုကိလမန္တိ၊ မပင်ပန်း
ကုန်၊ ယေ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တုဋ္ဌာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့
၌-ရောင့်ရဲလွယ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သီလံ၊ သီလ
ကို၊ ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေကုန်လျက်၊ နုကိလမန္တိ၊ မပင်ပန်းကုန်၊ ယေ၊ အကြင်
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝီရေ၊ ဝီရိယံ၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ သတ္တ
သေခါ၊ သေပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ တေအရိယာ၊

၀၀

ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မစ္စုနော။ သေမင်း၏။ ဇာလသင်္ခါတံ။ ကွန်
ယက်ဟုခေါ်ဝေါ်သိမှတ်ရေတွက်အပ်သော။ ကိလေသဇာလံ။ ကိလေသာ
ဟူသောကွန်ယက်အမြွှေးအရှက်ကို။ ခဗ္ဗိန္ဒိယာ။ သွားကုန်
၏။ ဒုဂ္ဂမောတိ။ ဒုဂ္ဂမောဟူသည်ကား။ ဘန္တေ။ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ ဇေတံ။ ဣန္ဒြိ
ယူပသမေရတာစသောဤစကားတော်သည်။ သစ္စံ။ ဟုတ်မှန်လှပါ၏။ ယေ။
အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣန္ဒြိယူပသမေ။ စက္ခုစသောဣန္ဒြိယတို့၏
ငြိမ်သက်ခြင်း၌။ ရတာ။ မု။ လျော်ကန်၏။ တေ။ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ ဒုဿမာဒဟံ။ ဆောက်တည်နိုင်ခဲ့သောစိတ်ကို။ သမာဒဟန္တိ။
ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ကုန်၏။ (ပ)။ ယေ။ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ ဝီလေ။ ဝီလ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ။ တည်ကုန်၏။ တေ။ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်။ မစ္စုနော။ သေမင်း၏။ ဇာလံ။ ကွန်ယက်ကို။ ခဗ္ဗိန္ဒိယာ။ သွားကုန်
၏။ ကိ။ အဘတ်ကြောင့်။ နဂစ္စန္တိ။ မသွားကုန်အံ့နည်း။
ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား။ အယံပန။ ဤသမ္မာပဋိပတ်သည်ကား။ ဒုဂ္ဂမော။
သွားလာရောက်ပေါက်နိုင်ခဲ့သော။ ဝိသမောမဂ္ဂေါ။ မညီမညွတ်သောခရီး
တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ပြန်လျှောက်၏။ တတ္ထ။ ထိုစကား၌။ အရိယ
မဂ္ဂေါ။ အရိယမဂ်သည်။ ဒုဂ္ဂမော။ သွားလာရောက်ပေါက်နိုင်ခဲ့သည်။ ကိဉ္ဇာ
ဝိနေဝဟောတိ။ အကယ်စင်စစ်မဖြစ်သည်သာတည်း။ ဝိသမော။ မညီ
မညွတ်သည်။ ကိဉ္ဇာဝိနဟောတိ။ အကယ်စင်စစ်မဖြစ်သည်သာတည်း။
ပန။ ယင်းသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ အဿ။ ထိုအရိယမဂ်၏။ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိ
ပဒါယ။ ရှေးအဘို့ဖြစ်သော ပဋိပဒ်၏။ ဗဟူပရိဿယာ။ များသောသား
ရန်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဇေ။ ဤဒုဂ္ဂမောဝိ
သမောဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တော။ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဝံသိရာတိ။
အဝံသိရာဟူသည်ကား။ ဉာဏသိရေန။ ဉာဏ်ဦးခေါင်းဖြင့်။ အဓောသိရာ။
အောက်သို့ညွတ်သောဦးခေါင်းရှိသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍။ ပပတန္တိ။ လျှောက်ကျ
ကုန်၏။ အရိယမဂ္ဂံ။ အရိယမဂ်သည်။ အာရောဟိဝံ။ တက်ခြင်းငှါ။ အသ
မတ္တဘာယေဝစ။ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ တေ။ ထိုအန
ရိယဖြစ်သောပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အနရိယမဂ္ဂေ။ ပိစ္ဆာခရီး၌။ ပပ
တန္တိ။ လျှောက်ကျကုန်၏။ ဣတိစ။ ဤသို့လည်း။ ဝုစ္စန္တိ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။
အရိယာနံသမောမဂ္ဂေါတိ။ အရိယာနံသမောမဂ္ဂေါဟူသည်ကား။ သွေဝ
မဂ္ဂေါ။ ထိုခရီးသည်ပင်လျှင်။ အရိယာနံ။ စင်ကြယ်သန်ရှင်းသောသတ္တဝါ
တို့အား။ သမော။ ညီညွတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝိသမေသမာတိ။ ဝိသမေ

၂၅၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိ-ပဌမတွဲ။

သမာဟူသည်ကား၊ ဝိသမေ၊ ကာယဝိသမေနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သတ္တကာယေ
ဝိ၊ သတ္တဝါ အပေါင်း၌လည်း၊ သမာယေဝ၊ ကာယဝိသမေ စသည်ကို
အကြွင်းမဲ့ပယ်သောအားဖြင့် အစိုးစုံတို့၌တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။
ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သမ္ဗာဓေတိ၊ သမ္ဗာဓေဟူသည်ကား၊
နိဝရဏသမ္ဗာဓံ၊ နိဝရဏဟူသောကျဉ်းမြောင်းခြင်း၊ ကာမရဏသမ္ဗာ
ဓံ၊ ကာမရဏ် ဟူသော ကျဉ်းမြောင်းခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒန္တိ၊ ပါးကုန်
သော၊ သမ္ဗာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု၊
ထိုနှစ်ပါးသော သမ္ဗာဓတို့တွင်၊ ဣဓ၊ ဤပါဠိအရာ၌၊ နိဝရဏ သမ္ဗာဓံ၊
အလွန်ကျဉ်းမြောင်းရာ၌ဖြစ်၍နိဝရဏဟူသောသမ္ဗာဓကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊
အလိုရှိအပ်၏၊ ဩကာသောတိဇေတံ၊ ဩကာသောဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊
ဈာနဿ၊ ဈာန်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ပဋိလိနနိသဘောတိ၊ ပဋိလိနနိ
သဘောဟူသည်ကား၊ ပဋိလိနသဋ္ဌော၊ ပယ်အပ်သောမာနရှိသည်ဖြစ်၍
မြတ်တော်မူ၏၊ ပဟိနမာနော၊ ပယ်အပ်သောမာနရှိသောသူကို၊ ပဋိလိနနာ
မ၊ ပဋိလိနမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟော
တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ကထဉ္စတိက္ခဝေတိက္ခ၊ ပဋိလိနောဟောတိ၊ ဣဓ
တိက္ခဝေတိက္ခ၊ နော အသိမာနောပဟိနောဟောတိဥန္တိန္နမူလော တာလာ
ဝတ္ထုကတောအနဘာဝံ ကတောအာယတိ၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မောတိ၊ ကထဉ္စ
တိက္ခဝေတိက္ခ၊ ပဋိလိနောဟောတိ-ဣဓတိက္ခဝေ တိက္ခ၊ နောအသိမာနော
ပဟိနောဟောတိ-ဥန္တိန္နမူလောတာလာဝတ္ထုကတောအနဘာဝံကတော
အာယတိ၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သား
ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်ကား၊ တိက္ခ၊ ရဟန်း
သည်၊ ပဋိလိနော၊ ပဋိလိနမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တိက္ခ၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ အသိမာနော၊
ငါဖြစ်၏ဟူသောမာနကို၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဥန္တိန္နမူလော၊ အရိ
ယမဂ်ထားသန်လျက်ဖြင့် ဖြတ်အပ်သောတဏှာအဝိဇ္ဇာဟူသော မူလရှိ
သည်၊ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည်၊ အနဘာဝံ
ကတော၊ တဖန်အသစ်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်သည်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ
၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ အသစ်မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္စ
လန္တံ သူတိ၊ ပစ္စလန္တံ သူဟူသည်ကား၊ ပဋိလိသိ သု၊ ရကုန်၏၊ သမ္ဗာတေ
တိ၊ သမ္ဗာတေဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗာန

ပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သောအားဖြင့်၊ သတိ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသော အရိယမဂ်သမ္ဘာသတိကို၊ ပဋိလစိသု၊ ရေကုန်၏။ တေ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ လောကုတ္တရာသမာဓိနာပိ၊ လောကုတ္တရာ သမာဓိဖြင့်လည်း၊ သုသမာဟိတာ၊ ခြံမြဲစွာတည်ကြည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိဿကဏ္ဍာနံ၊ မိဿကဗျာန်ကို၊ 'ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ် ၏။ 'သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ပုရာဏတိတ္ထကရောတိ၊ ပုရာဏ တိတ္ထ ကရောဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ တိတ္ထကရော၊ အယူ ကိုပြုတတ်သော၊ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤတိတ္ထကရောဟူသောပါဠိ၌၊ နှိုသဋ္ဌိ နိဋ္ဌိယော၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့သည်၊ တိတ္ထာနာမ၊ တိတ္ထ မည်ကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောမိစ္ဆာအယူတို့ကို၊ ဥပ္ပာဒ ကော၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်၊ တိတ္ထကရောနာမ၊ တိတ္ထ ကရမည်၏။ ဣဒံ၊ ဤအယူကိုပြုတတ်သောသူဟူသည်၊ သေယျထာကတ မံ၊ အဘယ်နည်း၊ နန္ဒော၊ နန္ဒ၊ ဝန္တော၊ ဝန္တ၊ ကိသော၊ ကိသ၊ သံကိစ္စော၊ သံကိစ္စ၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့တည်း၊ ပုရာဏဒယောပန၊ ပုရာဏ အစရှိသောသူ တို့သည်ကား၊ တိတ္ထိယာနာမ၊ တိတ္ထိတို့မည်ကုန်၏။ အယံပန၊ ဤနတ်သား သည်ကား၊ နိဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောမိစ္ဆာအယူကို၊ ဥပ္ပာဒေတွာ၊ ဖြစ် စေ၍၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ကမ္မဝါဒိတာယ၊ ကံကိုဆိုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ကိရ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ သေ၊ ဤနတ်သားသည်၊ ဥပေါသထဝတ္ထာဒိ နိ၊ ဥပေါသထဝတ်စသည်တို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ အနာထာနံ၊ ကင်းကွယ် ရာမရကုန်သောသူတို့အား၊ ဝတ္တံ၊ အလှူဝတ်ကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ပတိ သယေ၊ ကိန်းအောင်းရာ ဆွမ်းစားစရပ်မဏ္ဍပ်ကျောင်းတို့ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပေါက္ခရုဏိယော၊ လေးထောင့်ကန်တို့ကို၊ ခဏာပေသိ၊ တူးစေ၏။ အညံဝိ၊ သည်မှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တဿ၊ ထိုအလှူ ဝတ်၏၊ နိဿန္နေန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ် ၏။ ပန၊ စင်စစ်၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ နိယျာနိကဘာဝံ၊ နိယျာနိ က၏အဖြစ်ကို၊ ဇောနာတိ၊ သိ၏။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိ၊ ကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သာသနာနုန္တရိကော၊

၉

၂၅၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သဒ္ဓါသနာတော်အားလျောက်ပတ်သော၊ ဝိရိယပ္ပဒိုသံယုတ္တာ၊ လုံ့လဝိရိယနှင့်စပ်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာကို၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်လျက်၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဆိန္ဒသောတန္တိ၊ အာဒိ၊ ဆိန္ဒသောတံဤသို့စသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဆိန္ဒဟူသော သဒ္ဓါသည်။ အနိယာမိတ်အာဏတ္တိ၊ မည်သည့်ဝတ္ထုကိုဖြတ်ဟုမမှတ်သောအစွမ်းဖြင့်တိုက်တွန်းသောသဒ္ဓါတည်း။ သောတန္တိ၊ သောတံဟူသည်ကား၊ တဏှာ သောတံ၊ တဏှာ တည်းဟူသော ရှေးအယဉ်ကို၊ ပရက္ကမ္ဘာတိ၊ ပရက္ကမ္ဘဟူသည်ကား၊ ပရက္ကမ္ဘိတွာ၊ ခွန်အားသစ်၍၊ ဝိရိယံ ကတွာ၊ လုံ့လပြု၍၊ ကာမေတိ၊ ကာမေဟူသည်ကား၊ ကိလေသကာမေပိ၊ ကိလေသကာမတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုကာမေပိ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပနဒါတိ၊ ပနဒါဟူသည်ကား၊ နိဟရ၊ ပယ်စွန့်ရာ၏၊ ဧကတ္တန္တိ၊ ဧကတ္တံဟူသည်ကား၊ ဈာနံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသဖြင့် တည်ကြည်သောဈာန်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေ၊ ကိလေသကာမဝတ္ထုကာမတို့ကို၊ အဇတိတွာ၊ မပယ်စွန့်မှု၍၊ မုနိ၊ ရဟန်းသည်၊ ဈာနံ၊ တခုတည်းသောအာရုံရှိသဖြင့်တည်ကြည်သောဈာန်ကို၊ နဥပပဇ္ဇတိ၊ မဝင်စား၊ နပဋိလာဘတိ၊ မရ၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ကယိရာဇေကရိယာထေနန္တိ၊ ကရိယာဇေကယိရာဇေနံဟူသည်ကား၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ယဒိကရေယျ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အုံး၊ တံဝိရိယံ၊ ထိုအားသစ်သောဝိရိယကို၊ ကရေယျာထ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ ဒဠ္ဋမေနံပရက္ကမေတိ၊ ဒဠ္ဋမေနံပရက္ကမေဟူသည်ကား၊ ဒဠ္ဋံ၊ မြဲမြံစွာ၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုလေရာ၏၊ သိထိလောဟိပရိဗ္ဗာဇောတိ၊ သိထိလောဟိပရိဗ္ဗာဇောဟူသည်ကား၊ သိထိလဂဟိတာ၊ ဝိရိယလျော့သဖြင့်ယူသုံးဆောက်တည်အပ်သော၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဘိယျောအာကိရတေရဇန္တိ၊ ဘိယျောအာကိရတေရဇံဟူသည်ကား၊ အတိရေကံ၊ ရဟန်းဖြစ်သည်မှရှေးကာလထက်အလွန်းဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကိလေသရဇံ၊ ကိလေသာဟူသောမြို့ကို၊ အာကိရတိ၊ သွန်းလောင်း၏၊ အကတံဒုက္ကဋ္ဌံ သေယျောတိ၊ အကတံဒုက္ကဋ္ဌံ သေယျော ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မကောင်းမှုဒုစရိုက်ကို၊ အကတမေဝ၊ အချင်းခပ်သိမ်းမပြုခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ယံကိဉ္စိတိ၊ ယံကိဉ္စိဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မကောင်းမှုဒုစရိုက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကတသာမညမေဝ၊ ပြုအပ်သောရဟန်းအဖြစ်သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်လေသေး၊ အညံဉ်၊ တူပါးလည်းဖြစ်သော၊ သိထိ

လံကတံ။ ဝိရိယလျော့၍ပြုအပ်သော။ ယံကိဉ္စိ။ အဆုံးရုံသော ကံသည်။ ဝေဇ္ဇပမေဝ။ ဤသို့နောင်တဖန် ရုတတ်သော သဘောရှိသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံကိလိဋ္ဌန္တိ။ သံကိလိဋ္ဌိဟူသည်ကား။ ဒုတ္တရကပရိကဝတံ။ ဆင်းရဲငြိငြင်စွာပြုအပ် ပြီးစေအပ်သော ရတင်အကျင့်သည်။ ဟိ။ ဆိုသင့်၏။ ဣမသ္မိံသာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပစ္စယဟေတု၊ ဆွမ်းသက်နိုးစသောပစ္စည်းအကြောင်းကြောင့်၊ သမာဓိန္နရတင်္ဂဝတံ၊ ဆောက်တည်အပ်သောရတင်အကျင့်သည်။ သံကိလိဋ္ဌမေဝ၊ ညစ်ညူးသည်သာလျှင်တည်း။ သံကဿရန္တိ။ သံကဿရံဟူသည်ကား၊ သင်္ကာယ၊ တွေးတော၊ ယုံမှားခြင်းဖြင့်။ သရိတံ၊ အောက်မေ့အပ်သော၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကိုလည်း။ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤအမှုကိုလည်း။ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အာသကီတပရိသကီတံ၊ သူတထူးတို့လက်ဦးစတင်ထက်ဝန်းကျင်ယုံမှားတွေးတော အပ်သည်တည်း။ အာဒိဗြဟ္မစရိယိကာတိ၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယိကာ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောဗြဟ္မစရိယ၏။ အာဒိဗျူဟာ၊ လက်မှန်အစဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ ဝုပ္ပပဓာနတူတာ၊ ငှေးဦးစွာကလုံ့လအားသစ် အပ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ စန္ဒိမာတိ၊ စန္ဒိမာဟူသည်ကား၊ စန္ဒဝိမာနဝါသီ၊ လစိမာန်၌စံနေသော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ သဗ္ဗဇိတိ၊ သဗ္ဗဇိဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းတုန်လှေ၊ ခန္ဓာယတနာဒိသု၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိသည်တို့၌၊ လောကာနုကမ္ပကာတိ၊ လောကာနုကမ္ပကာဟူသည်ကား။ တုယှံ၊ သင်အသုရှိန်နတ်အားလည်း။ တေဿပိ၊ ထိုလနတ်သားအားလည်း။ တာဒိသာဇေ၊ တူမျှသောသဘောရှိသည် သာလျှင်တည်း။ သန္တရ မာနောဝါတိ၊ သန္တရမာနောဝ ဟူသည်ကား။ တုရိတောဝိယ၊ အဆောတလျှင်ကဲ့သို့။ ပရစ္စဝတိတိ၊ ပရစ္စသိဟူသော ပုဒ်သည်။ အတိတတ္ထေ၊ အတိတ်အနက်၌၊ ဝတ္တမာနဝစနံ၊ ဝတ္တမာန်ဝိဘတ် ရှိသောပုဒ်တည်း။ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ သူရိယောတိ၊ သူရိယောဟူသည်ကား၊ သူရိယဝိမာဏဝါသီ၊ နေမိမာန်၌စံနေသော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်။

၁-(၃၃)

၂၅၈ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အန္တကာရေတိ။ အန္တကာရေဟူသည်ကား။ စက္ခုပိညာဉ်ဗျူဟာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
နာ။ စက္ခုပိညာဉ်ဖြစ်ခြင်းကိုတားမြစ်သောအားဖြင့်။ အန္တကာဝကရဏေ။
လူအပေါင်း၏မမြင်သည်အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော။ ပိရောစသိ။ တောက်ပ
တတ်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ဝေရောစနော။ ဝေရောစနမည်၏။ ဝေရောစနော။
တောက်ပသောအရောင်ရှိသော။ မဏ္ဍလိတိ။ မဏ္ဍလိဟူသည်ကား။ မဏ္ဍ
လသဗ္ဗာဏော။ လုံးဝန်းသော သဗ္ဗာန်ရှိသော။ မာရာဟုဂိလိ စရံအန္တ
လိက္ခေတိ။ မာရာဟုဂိလိစရံအန္တလိက္ခေဟူသည်ကား။ အန္တလိက္ခေ။ ကောင်း
ကင်း၌။ စရံ။ ယုံသွားသော။ သူရိယံ။ နေကို။ ရာဟု။ ရာဟုအသုရိန်။ မာဂိလိ။
သင်မမျှီလင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ ပန။ စိစစ်ရန်ရှိသေး၏။ ဇေသ။ ဤရာ
ဟုအသုရိန်သည်။ တံ။ ထိုနေဗိမာန်ကို။ ဂိလတိကံ။ မျှီသလော။ ဣတိ။ ဤ
သည်ကား။ စောဒနာ။ စောဒနာခြင်းတည်း။ အာမဂိလတိ။ ဩော်မျှီသည်မှန်
၏။ ဣတိ။ ဤသို့ပြောအပ်၏။ ဟိ။ ချွဲဦးအံ့။ ရာဟုဿ။ ရာဟုအသုရိန်၏။ အတ္တဘာ
ဝေါ။ အတ္တဘောသည်။ မဟာ။ ကြီးမြင့်၏။ ဥစ္စတရေန။ အမြင့်အားဖြင့်။ အဋ္ဌ
ယောဇနသတာမိကာနိ။ ယူဇနာရှစ်ရာအလွန်ရှိကုန်သော။ စတ္တာရိယော
ဇန သဟဿာနိ။ ယူဇနာ လေးထောင်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။
အဿ။ ထိုရာဟုအသုရိန်အား။ ဗဟန္တရံ။ လက်ရုံးနှစ်ခုအကြားသည်။ ခွါဒ
သယောဇနသတာနိ။ ယူဇနာတစ်ထောင်နှစ်ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်
၏။ ဗဟလတ္တနံ။ အထူအားဖြင့်။ သယောဇနသတာနိ။ ယူဇနာခြောက်ရာ
တို့သည်။ အဟောသံ။ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ သီသံ။ ဦးခေါင်းသည်။ နဝယော
ဇနသတံ။ ယူဇနာကိုးရာရှိ၏။ နလသဉ္စံ။ နဖူးပြင်သည်။ တိယောဇနသတံ။
ယူဇနာသုံးရာရှိ၏။ တမုကန္တရံ။ မျက်မှောင်နှစ်ခုအကြားသည်။ ပန္နရသ
ယောဇနံ။ တဆွဲငါးယူဇနာရှိ၏။ မုခံ။ ခံတွင်းသည်။ ခွိယောဇနသတံ။ ယူဇနာ
နှစ်ရာရှိ၏။ ဃာနံ။ နှားခေါင်းသည်။ တိယောဇနသတံ။ ယူဇနာသုံးရာရှိ၏။
မုခါဒါနံ။ ထွက်အပ်သောခံတွင်းသည်။ တိယောဇနသတံ။ နန္တရံ။ ယူဇနာသုံး
ရာနက်၏။ ဟတ္ထတလပါဒတလသနံ။ လက်ဘဝါးခြေတဝါး အပြင်တို့၏။
ပုထုလတော။ အပြန့်အားဖြင့်။ ခွိယောဇနသတာနိ။ ယူဇနာနှစ်ရာတို့သည်။
ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အဂ္ဂိလိပဗ္ဗာနိ။ လက်ဆစ်တို့သည်။ ပဏ္ဏဒသယောဇနာ
နိ။ ယူဇနာငါးဆယ်တို့သည်။ အဟောသံ။ ဖြစ်ကုန်၏။ သော။ ထိုရာဟုအသု
ရိန်သည်။ စန္ဒိမ သူရိယေ။ လနေတို့ကို။ ပိရောစမာနေ။ ထွန်းတောက်ပ
သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်သည်ရှိသော်။ ဣဿာပကတော။ ငြိမ့်မြင့်ပြင်း
စွာနှိပ်စက်သောကြောင့်။ တေသံ။ ထိုလနေတို့၏။ ဂမနုပိတိ။ သွားရာ

ခရီးသို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ မုခံဝိဝရိတွာ၊ ခံတွင်းကို ဖွင့်လျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊
 တည်ချပ်၏။ စန္ဒဝိမာနံ ဝါ၊ လဗိမာနံ သည်လည်း၊ သုရိယဝိမာနံ ဝါ၊ နေဗိမာနံ
 သည်လည်း၊ ဟိယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာသုံးရာနက်သော်၊ မဟာနရ
 ကော၊ နရက်ချောက်ကြီး၌၊ ပက္ခိတ္တံ ဗိယ၊ ပစ်ချလိုက်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဝိမာနေ၊ လဗိမာနံ နေဗိမာနံ၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်ကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊
 နတ်သားတို့သည်၊ မရုဏ ဘယတဇ္ဇိတာ၊ သေဘေးဖြင့် ထိတ်လန့်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဧကပ္ပဟာင်္ဂရနေဝ၊ တပြိုင်နက်ထည်းသာလျှင်၊ ဝိရုဇ္ဈိ၊
 ယောင်ယမ်း ဟစ်ကြော်ကုန်၏။ သောပန၊ ထိုရာဟု အသုရိနံ နတ်သား
 သည်ကား၊ ဝိမာနံ၊ လဗိမာနံ နေဗိမာနံကို၊ ကဒါပိ၊ ရံခါရံခါ၊ ဟတ္ထေန၊ လက်
 ဖြင့်၊ ဆာဒေတိ၊ ဖျုံးဖိ၏။ ကဒါပိ၊ ရံခါရံခါ၊ ဟနူကဿ၊ မေး၏။ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ ပက္ခိပတိ၊ ချသွင်း၏။ ကဒါပိ၊ ရံခါရံခါ၊ ဇိဝှိယ၊ လျှာဖြင့်၊ ပရိမဇ္ဇ
 တိ၊ သုံးသပ်၏။ ကဒါပိ၊ ရံခါရံခါ၊ အဝဂဏ္ဏကရဏံ၊ ပါးစောင်၌ထား၍၊
 ဘုဇ္ဇန္တောဗိယ၊ စားမည်ကဲ့သို့၊ ကပေါလန္တရေ၊ ပါးစောင်တွင်း၌၊ ဌပေတိ၊
 ထား၏။ ဝေဝံပန၊ အဟုန်ကိုမူကား၊ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊
 မစွမ်းနိုင်၊ ဝါရေဿာမိတိ၊ တားမြစ်အံ့ဟု၊ ဂဏ္ဏကံကတွာ၊ ပါးစောင်အ
 တွင်းသွင်း၍၊ သစေတိဋ္ဌေယျ၊ အကယ်၍ချပ်တည်ငြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုရာဟု
 အသုရိနံ၏။ မတ္ထကံ၊ အထက်အရပ်ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍၊ နိက္ခမေယျ၊
 တွက်ရာ၏။ အာကမ္ပိတွာ ဝါ၊ မိမိသွားမြဲနေရာဒေသသို့ရှေးရှုငင်၍မူလည်း၊
 နံ၊ ထိုရာဟုအသုရိနံကို၊ ဩနမေယျ၊ ညွတ်စေရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမာ
 နေန၊ ဗိမာနံ၌၊ သဟေဝ၊ အတူတကွသာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ပဇံမမာ
 တိ၊ ပဇံမမဟူသည်ကား၊ စန္ဒိမသုရိယာ၊ စန္ဒိမသုရိယအမည်ရှိကုန်သော၊
 နွေဝိဒေဝုတ္တာ၊ နတ်နှစ်ဦးတို့သည်လည်း၊ မဟာသမယသုတ္တကထနဗိဝ
 သေ၊ မဟာသမယသုတ်ကိုဟောတော်မူသောနေ့၌၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာကိရ၊ ရောက်ကြကုန်သတတ်၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဇံမမာတိ၊ ပဇံမမဟူ၍၊ အာဟာ
 မိနံတော်မူ၏။ ဧသော၊ ဤလနေဓံမြူးနတ်နှစ်ဦးသည်၊ မမုတ္တော၊ ငါဘုရား
 သားတော်ချည်းတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊ ပဌမဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမဝဂ်သည်၊
 နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၆၀ သင်္ဂါယာမဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်၊

၁ ဒုတိယဝဂ္ဂဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမေသုတ်၌၊ ကုဉ္ဇေဝါတိ၊ ကုဉ္ဇေဝဟူသည်ကား၊ ကုဉ္ဇေဝိယ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော အရာဌာန ဖြစ်၍ တောင်ကွေ့၊ မြစ်ကွေ့၌ကဲ့သို့၊ ကုဉ္ဇေဝါ၊ ကုဉ္ဇေဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတကုဉ္ဇေဝိ၊ တောင်ကွေ့၌လည်း၊ နဒီကုဉ္ဇေဝိ၊ မြစ်ကွေ့၌လည်း၊ ဧကောဒိနိပကာတိ၊ ဧကောဒိနိပကာ ဟူသည်ကား၊ ကေတုစိတ္တံဝေဝ၊ တချို့တည်းသော အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ တည်ကြည်သော စိတ်နှင့် လည်းကောင်း၊ ပညာနေ ပက္ခေနစ၊ နိပကဟူသောပညာနှင့် လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ သတာတိ၊ သတာ ဟူသည်ကား၊ သတိ မန္တော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဈာနာနိ၊ ဈာန်တို့ကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ ဧကောဒိနိပကာ၊ တည်ကြည်သောစိတ် ရင့်သော ပညာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဈာနလောဘိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အမကသေ၊ မှတ်ခြင်ကင်းသော၊ ပဗ္ဗတကုဉ္ဇေဝါ၊ တောင်ကွေ့၌ လည်းကောင်း၊ နဒီကုဉ္ဇေဝါ၊ မြစ်ကွေ့၌ လည်းကောင်း၊ မဂါဝိယ၊ သားသမင်တို့ကဲ့သို့၊ သောတ္ထိံ၊ ဘေးရန်ကင်းသဖြင့်ချမ်းသာစွာ၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားရကုန်လတ္တံ့၊ ပါရန္တိ၊ ပါရုံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဗုဇေတိ၊ အဗ္ဗုဇေဟူသည်ကား၊ မန္တော၊ ငါးသည်၊ ရဏံဗောတိ၊ ရဏံဗောဟူသည်ကား၊ ကိလေသံ၊ ကိလေသာကို၊ ဗောဓေ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ယေဝိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ဈာနာနိ၊ ဈာန်တို့ကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗောဓိန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဈာနလောဘိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုတ္တဇာလံ၊ ပိုက်ကွန်ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ ဝန္တိန္တော၊ သွားကုန်သော၊ မန္တောဝိယ၊ ငါးတို့ကဲ့သို့၊ သုတ္တဇာလံ၊ ကိလေသာဟူသောပိုက်ကွန်ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဝေဇ္ဇူတိ၊ ဝေဇ္ဇူဟူသည်ကား၊ တဿ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ထိုနတ်သား၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ပယိရူပါသိယာတိ၊ ပယိရူပါသိယာဟူသည်ကား၊ ပယိရူပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ အနုသိက္ခ

ရေတိ။ အနုသိက္ခရေဟူသည်ကား။ သိက္ခန္တိ။ အဓိသိလစသော သိက္ခာသုံး
ပါးတို့ကို သင်ကုန်ကျင့်ကုန်၏။ သတ္ထိပဒေတိ။ သတ္ထိပဒေဟူသည်ကား။
အနုသတ္ထိပဒေ။ ကိလေသာတို့ကို အဖန်ဖန်ဝိတ်လန့်စေတတ်သောဆုံးမ
တော်မူတိုင်းကျင့်အပ်သောသဘာဝဖြင့်သတ္တဟူ၍သိအပ်မှတ်အပ်သော
သူတော်တရား၌။ ကာလေတေအပ္ပမစ္ဆန္တာဟံ။ ကာလေတေအပ္ပမစ္ဆန္တာ
ဟူသည်ကား။ တေ။ ထိုသူတို့သည်။ ကာလေ။ သင့်လျော်သောကာလ၌။
အပ္ပမာဒံ။ သမထဝိပဿနာဟူသောအပ္ပမာဒတရားကို။ ကရောန္တာ။ ကြိုး
ပန်းထုံ လာပြုကုန်၍။ မစ္စ၊ ဝသင်္ဂါ။ သေမင်းနိုင်ငံ သို့လိုက်ရကုန်သည်။ နသိ
ယံ။ မဖြစ်ကုန်။ ။ ဒုတိယံ။ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ။ တတိယသုတ်၌။ ဒိဃလဠိတိ။ ဒိဃလဠိဟူသည်ကား။
ဒေဝလောကေ။ နတ်ပြည်၌။ သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်။ သမပ္ပမာ
ဏာ။ တူမျှသောပမာဏရှိကုန်သည်။ တိဂါဝုတိကာဝ။ သုံးဂါဝုတ်အတိုင်း
အရှည်ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန။ ယင်းသို့ဖြစ်လျက်
လည်း။ မနုဿလောကေ။ လူ့ပြည်၌။ အဿ။ ထိုနတ်သား၏။ တာယဒိဃတ္တ
ဘာဝတာယ။ ထိုသို့ရှည်လွန်သော အတ္တဘောရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဧဝံ
နာမ်။ ဤဒိဃလဠိဟူသောအမည်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုဒိဃ
လဠိအမည်ရှိသောသူသည်။ ပုညာနိ။ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဒေဝ
လောကေ။ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗုတ္တောဝိ။ ဖြစ်သော်လည်း။ တထေဝ။ ထိုဒိဃလဠိ
ဟူ၍သာလျှင်။ ပညာယိ။ ထင်ရှား၏။ ။ တတိယံ။ သုံးခုမြောက်သော
သုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ။ စတုတ္ထသုတ်၌။ ဂေါတမာတိ။ ဂေါတမဟူသည်ကား။
ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂေါတ္တေန။ အနွယ်အားဖြင့်။ အာလပတိ။ ခေါ်
၏။ အနာဝဇ္ဇန္တိ။ အနာဝဇ္ဇံဟူသည်ကား။ ဟိ။ အကြင်ကြောင့်။ တထာဂ
တဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗညုတညာဏံ။ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို။
ပေသေန္တဿ။ စေလွှတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ရုက္ခောဝါ။ သစ်ပင်သည်လည်း
ကောင်း။ ပဗ္ဗတောဝါ။ တောင်သည်လည်းကောင်း။ အဝဂိဝံ။ တားမြစ်
ပိတ်ပင်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ။ စွမ်းနိုင်သည်မည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တေန။
ထိုကြောင့်။ အနာဝဇ္ဇန္တိ။ အနာဝဇ္ဇံဟူ၍။ အာဟ။ ဆို၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ တထာ
ဂတံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ထောမေတွာ။ ခြီးမွမ်း၍။ ဒေဝလောကေ။ နတ်ပြည်
၌။ အဘိသင်္ခတံ။ စီရင်အပ်သော။ ပဗ္ဗံ။ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တော။ မေးလျှောက်
လိုရကား။ ကထံဝိဇ္ဇန္တိအာဒိ။ ကထံဝိဇ္ဇံ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာကို။

၂၆၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

အာဟာ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒုက္ခမတိစ္စဣရိယတိတိ၊ ဒုက္ခမတိစ္စဣရိယတိဟူသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ သီလဝါတိ၊ သီလဝါဟူသည်ကား။ လောကီယလောကုတ္တရေန၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ သီလေန၊ သီလနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ခီဏာသဝေ၊ ရဟန္တာတည်း။ ပညာဒယောပိ၊ ပညာစသည်တို့ကိုလည်း။ မိဿကာပေဝ၊ လောကီလောကုတ္တရာအရောဖြစ်သော ပညာစသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ပူဇယန္တိတိ၊ ပူဇယန္တိဟူသည်ကား။ ဂန္ဓပုပ္ဖာဒိဟိ၊ နံသာပန်းစသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ အပ္ပတိဋ္ဌေအနာလမ္ပေဟိ၊ အပ္ပတိဋ္ဌေအနာလမ္ပေဟူသည်ကား။ ဟေဋ္ဌာ၊ ကာမဘဝဟူသော အောက်အဖို့၌။ အပ္ပတိဋ္ဌေ၊ တည်ရာမရှိသော၊ ဥပရိ၊ ရူပဘဝ အရူပဘဝဟူသော အထက်အဖို့၌။ အနာလမ္ပေ၊ ဆွဲကိုင်ရာမရှိသော။ သုဿမာဟိတောတိ၊ သုဿမာဟိတောဟူသည်ကား။ အပ္ပနာယပိ၊ အပ္ပနာသမာမိဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥပစာရေနပိ၊ ဥပစာရသမာမိဖြင့်လည်းကောင်း။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်၏။ ပဟိတတ္တောတိ၊ ပဟိတတ္တော ဟူသည်ကား။ ပေသိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိ၏။ နန္ဒိရာဂပရိက္ခိဏောတိ၊ နန္ဒိရာဂပရိက္ခိဏောဟူသည်ကား။ ပရိက္ခိဏနန္ဒိရာဂေါ၊ ကုန်ပြီးသော နန္ဒိရာဂရှိ၏။ နန္ဒိရာဂေါနာမ၊ နန္ဒိရာဂမည်သည်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကမ္မာဘိသင်္ခါရာ၊ ပုညာဘိသင်္ခါရစသော အဘိသင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာယဂါထာယ၊ ကာမသညာယစသောဤဂါထာ၌။ ကာမသညာဂဟဏေန၊ ကာမသညာကိုယူသဖြင့်။ ကာမေန၊ ကာမသညာဖြင့်။ ပဉ္စောရုတ္တာဂိယသံယောဇနာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော-ဩရုတ္တာဂိယသံယောဇင်္ဂတို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ရူပသံယောဇနဂဟဏေန၊ ရူပသံယောဇင်္ဂကိုယူသဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပသံယောဇင်္ဂကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဉ္စုဒ္ဓံဘာဂိယသံယောဇနာနိ၊ ငါးပါးကုန်သောဥဒ္ဓံဘာဂိယသံယောဇင်္ဂတို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ နန္ဒိရာဂေန၊ နန္ဒိရာဂဖြင့်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကမ္မာဘိသင်္ခါရာ၊ ပုညာပုည အာနေဉ္စဟူသော ကမ္မာဘိသင်္ခါရတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဒသသံယောဇနာနိစ၊ ဆယ်ပါးသော သံယောဇင်္ဂတို့ကိုလည်းကောင်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကမ္မာဘိသင်္ခါရာစ၊ ပုညာပုညအာ

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်။

၂၆၃

နေဉ္စဟူသောကမ္မာဘိသင်္ခါရတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟိနာ၊ ပပင်အပ်ကုန်
 ၏သော၊ ထိုသူသည်၊ ဂန္တိရေ၊ နက်စွာသော၊ မဟောဗော၊ ကြီးကျယ်သော
 သံသရာဝဲဩဇာထဲ၌၊ နသိဒတိ၊ မနစ်မွန်း၊ ဝါ၊ တနည်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ကာမ
 သညာယ၊ ကာမသညာဖြင့်၊ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘဝကို၊ ဂဟိတော၊ ယူ
 အပ်၏၊ ရူပသံယောဇနေန၊ ရူပသံယောဇဉ်ဖြင့်၊ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘဝကို၊
 ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုကာမဘဝရူပဘဝတို့ကို၊ ဂဟဏေန၊
 ယူခြင်းဖြင့်၊ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘဝကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ နန္ဒိရာဂေ
 န၊ နန္ဒိရာဂဖြင့်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာဘိသင်္ခါရ၊ ပုညာပုည
 အာနေဉ္စဟုံသောကမ္မာဘိသင်္ခါရတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ
 ဝေံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝီသုဘဝေ
 သု၊ ဘာသုံးပါးတို့၌၊ တယောသင်္ခါရ၊ သုံးပါးကုန်သောသင်္ခါရတို့သည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ သော၊ ထိုသုံးပါးသောသင်္ခါရမရှိမရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဂန္တိရေ၊ နက်စွာသော သံသရာဝဲဩဇာ၌၊ နသိဒတိ၊ မနစ်မွန်း၊ ဣတိပိ၊ ဤ
 အနက်သဘောကိုလည်း၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော
 သုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ ဂုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်
 သာလျှင်တည်း။ ဆဋ္ဌံ၊ မြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သုဗြဟ္မာတိ၊ သုဗြဟ္မာဟူသည်ကား၊
 ကိရ၊ အကြောင်းကိုပြဆိုဦးအံ့၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုသုဗြဟ္မာနတ်သား
 သည်၊ အတ္တရာသဗ်ပရိဂုတော၊ တထောင်မျှသောနတ်သမီးအပေါင်းဝန်းရံ
 လျက်၊ နန္ဒနီတို့ကံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကစားခြင်းသို့၊ ဂန္တိ၊ သွား၍၊ ပါရိစ္ဆတ္တ
 ကမူလေ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌၊ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သော နတ်
 နေရာ၌၊ နိသိဒိ၊ နေ၏၊ တံ၊ ထိုသုဗြဟ္မာ နတ်သားကို၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ
 ကုန်သော၊ ဒေဝဓိတရော၊ နတ်သမီးတို့သည်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံကုန်
 ၍၊ နိသိန္ဒာ၊ နေကုန်၏၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်၊ ရုက္ခံ၊
 သစ်ပင်ထက်သို့၊ အဘိရုဠာ၊ တက်ကြကုန်၏၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊
 စိတ္တဝသေန၊ စိတ်အလိုအတိုင်း၊ ယောဇနသတိကောပိ၊ ယူဇနာတရာ
 မြင့်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ ဩနမိတွာ၊ ညွတ်၍၊
 ဟတ္ထံ၊ လက်သို့၊ အာဂစ္ဆတိနန္တု၊ ရောက်သည် မဟုတ်လော၊ ကသ္မာ၊
 အတယ်ကြောင့်၊ တာ၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ အဘိရုဠာ၊ သစ်ပင်ထက်
 သို့တက်ကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်း

၂၆၄ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တည်း။ ခိန္နာပသုတာယ။ မြူးတူးကစားခြင်းငှါ လေ့လာအားထုတ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိရုဋ္ဌာ။ သစ်ပင်မြင့်ထက်တက်ကုန်၏။ အဘိရုဋ္ဌ
 ပန။ သစ်ပင်ထက်သို့ တက်ပြီး၍ကား။ မရရသရေန။ သာယာ စွာသော
 အသံဖြင့်။ ဂါယိတွာ။ သီကုန်လျက်။ ယုဗ္ဗာနိ။ ပန်းပွင့်တို့ကို။ ပါတေန္တိ။ ချွေ
 ကုန်၏။ တာနိ။ ထိုပန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ကောက်ယူကုန်၍။ ဣတရာ။ ငါးရာ
 သောနတ်သွီးတို့ကို။ ဧကထောဝဏ္ဏိ။ ကမ္မါလါဒိဝသေန။ တဖက်ဆိုင်ပွင့်ဥာ
 သီရုံးပန်းကုန်းစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂန္တေန္တိ။ ကုန်းသီကုန်၏။ အထ။ ထို
 အခါ၌။ ရက္ခံ။ သစ်ပင်သို့။ အဘိရုဋ္ဌာ။ တက်ကုန်သော နတ်သွီးငါးရာတို့
 သည်။ ဥပစ္ဆေဒကကမ္မဝသေန။ ဥပစ္ဆေဒကကံ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဧကပ္ပဟာရေ
 နေဝ။ တခုသောနေ၏သုံးခုမြောက်သော အဖိုဟူသော တပြိုင်နက်ကာ
 လ၌သာလျှင်။ ကာလံကတွာ။ ရတေ၍။ အဝိစိမ္မိ။ အဝိစိနရက်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ။ ဖြစ်
 ကုန်၍။ မဟာဒုက္ခံ။ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။ အနုဘဝန္တိ။ ခံစားရကုန်၏။
 အထ။ ထိုနောက်မှ။ ကာလေဝဏ္ဏန္တေ။ ကာလမြင့်ညောင်းလတ်သော်။ ဒေဝ
 ပုတ္တော။ သုဗြဟ္မာနတ်သားသည်။ ဣမာသံ။ ဤနတ်သွီးတို့၏။ သဒ္ဓေါ။ သိ
 သောအသံကို။ နေဝသုယုတိ။ မကြား။ ယုဗ္ဗာနိ။ ပန်းတို့ကို။ နပါတေန္တိ။ မဆွတ်
 ချွေကုန်။ ကဟံ။ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတာနုခေါ။ သွားကြလေကုန်သနည်း။
 ဣတိ။ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တော။ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ နိရယေ။ အဝိစိငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တ
 ဘာဝံ။ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ ဗိယဝတ္ထု။ ကသောကေန။ ချစ်နှစ်
 အပ်သောဝတ္ထု။ အကြောင်းရှိသောကြောင့်ကြစိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်။ ရုပ္ပမာနော။
 နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ စိန္တေယိ။ ကြံဆင်ခြင်၏။ ကိစိန္တေယိ။ အဘယ်
 သို့ကြံဆင်ခြင်သနည်း။ ဧတာ။ ဤနတ်သွီးတို့သည်။ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။
 ယထာကမ္မေန။ ကံအားလျော်စွာ။ ဂတာ။ သွားရချေကုန်ပြီ။ မဟ္တာငါ၏။
 အာယုသင်္ခါရော။ အာယုသင်္ခါရသည်။ ကိတ္တကော။ အဘယ်မျှရှိပါသေး
 သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ စိန္တေယိ။ ကြံဆင်ခြင်၏။ သော။ ထိုသုဗြဟ္မာနတ်သား
 သည်။ သတ္တမဒိဝသေ။ လူ၏နေ့ရက်ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ မဟာပိ။
 ငါသည်လည်း။ အဝသေသာဟိ။ ကြွင်းကုန်သော။ ပဉ္စသတာဟိ။ ငါးရာ
 သောနတ်သွီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ အတူတကွ။ ကာလံကတွာ။ သေ၍။ တဗ္ဗေဝ။
 ထိုအဝိစိငရဲ၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိတဗ္ဗံ။ ဖြစ်ရချေအံ့။ ဣတိ။ ဤအကြောင်းကို။
 ဒိသွာ။ မြင်၍။ ဗလဝတရေန။ အားကြီးစွာသော။ သောကေန။ ကြောင့်ကြ
 စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်။ ရုပ္ပိ။ စိတ်၏ပုဒ်ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်၏။ သော။ ထိုသု
 ဗြဟ္မာနတ်သားသည်။ မဟ္တာငါအား။ ဣမံသေသကံ။ ဤစိုးရိမ်ကြောင့်ကြကို

၁၀

သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ လူ၌၊ တထာဂတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ နိဒ္ဒမေဝံ၊ ထုတ်ဘယ်ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊
 သမက္ခောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိပြီဟု၊ စိန္တေတွာ၊
 ကြိ၍၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊
 နိစ္စဥတြတ္တန္တိ ဂါထံ၊ နိစ္စဥတြတ္တံ၌သို့စသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ လျှောက်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ ဒုတိယပဒံ၊ နိစ္စဥဗ္ဗိဂ္ဂမိဒံမနောဟူသောဒုတိ
 ယပုဒ်သည်၊ ပုရိမဿေဝ၊ နိစ္စဥတြတ္တမိဒံမနောစိတ္တံဟူသော ပဌမပုဒ်၏
 သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစသဒ္ဓါတည်း၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ၊ နိစ္စန္တိပဒဿ၊ နိစ္စ
 ဟူသောပုဒ်၏၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တကာလတော၊ ဖြစ်သော
 ကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဣတိအက္ခော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗော၊
 မယူအပ်မယူသင့်၊ ပန၊ စင်စစ်သောကုပ္ပတ္တိကာလတော၊ စိုးရိမ်ကြောင့်
 ကြဖြစ်သောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ နိစ္စံ၊ အမြဲမလတ်၊ ဣတိ၊ ဤအနက်အ
 မိပ္ပါယ်ကိုသာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အနုပ္ပန္နေသုကိစ္စေသုတိ၊ အနုပ္ပန္နေသု
 ကိစ္စေသုဟူသည်ကား၊ ဣတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ သတ္တာဟေယေန၊ ခုနစ်
 ရက်လွန်သဖြင့်၊ ယာနိဒုက္ခာနိ၊ အကြင်ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တေသု၊ ထိုဖြစ်လတ္တံ့သောဆင်းရဲတို့ကြောင့်၊ အထော
 ဥပ္ပတ္တိတေသုစာတိ၊ အထောဥပ္ပတ္တိတေသုစဟူသည်ကား၊ နိရယေ၊ ရေ၌၊
 နိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ဖြစ်ရကုန်သော၊ ပဉ္စသတာနံအတ္တရာနံ၊ ငါးရာကုန်သောဇနီးနတ်
 ထီးတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယာနိ၊ အကြင်ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို၊ ဗိဋ္ဌာနိ၊
 မြင်ရကုန်ပြီ၊ တေသုစ၊ ထိုမြင်ရသောဆင်းရဲတို့ကြောင့်လည်း၊ ဣတိဝေံ၊
 ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နာနုပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ရကုန်ပြီးဖြစ်ရကုန်လတ္တံ့သော၊ ဣမေသုရက္ခေ
 သု၊ ဤဆင်းရဲတို့ကြောင့်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲမလတ်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်
 ဥတြတ္တံ၊ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့လှ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အတ္တန္တရေ၊
 ဝမ်းတွင်း၌၊ နုယမာနောဝိယ၊ လောင်သကဲ့သို့၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 အနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ နာညတြဗောဇ္ဈာတပဿတိ၊ နာညတြဗောဇ္ဈာ
 တပဿ ဟူသည်ကား၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတာဝန၌၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်စသည်ကို
 ပွားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တပေါဂုဏ၌၊ တဏှာဟူသော လျှပ်ပေါ်ခြင်း
 ကိုချောက်ချား ပူပန်စေတတ်သော ရတင်ကျေးဇူးကို လည်းကောင်း၊
 အညတြ၊ ထား၍၊ မုဗ္ဗိတွာ၊ လွှတ်၍၊ သောတ္ထိံ၊ ချင်းသာခြင်းကို၊ နပဿာမိ၊
 မြင်တော်မူ၊ ဣတိအက္ခော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါတိ၊ သဗ္ဗ

၂၆၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

နိဿယဂ္ဂါဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနတော၊ နိဗ္ဗာန်မှ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတာ
ဝနာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတာဝနာကို၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏၊ ဣန္ဒြိယ
သံဝရော၊ ဣန္ဒြိယသံဝရကို၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်မှ၊ ကိဗ္ဗာဝိဂဟိတော၊ အကယ်၍
ကားယူအပ်၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ပင်ယူအပ်သော်လည်း၊ အတ္ထတော၊ အနက်
သဘောအားဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ဣန္ဒြိယသံဝရကိုသာလျှင်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
စွာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ
ကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ
ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ
၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ နိဿယမုတ္တကော၊
နိဿယည်း ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓုတင်္ဂသင်္ခါတံ၊ ဓုတင်ဟုဆိုအပ်
သော၊ တပေါရုဏံ၊ ပြိုးခြံသောအကျင့်ကျေးဇူးကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်
တည်၍၊ အရညံ၊ တောလျှိုး၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာ
ဝေန္တော၊ ပွားစေလျက်၊ သဟာဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊
သတိစသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ တဿ၊ ထိုအခြင်း
အရာဖြင့်ပွားစေသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်၊
ယံနိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
သော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ သဗ္ဗနိဿယဂ္ဂေါ၊ ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတို့ကိုစွန့်လွှတ်
ရာဌာနမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂ္ဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုသစ္စာဝသာ
နေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုပြုတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို
ဝိနိဝတ္ထေသိ၊ လည်စေတော်မူ၏၊ ဒေဝပုတ္တော၊ သုဗြဟ္မာနတ်သားသည်၊
ဒေသနာပရိယာသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမသုတ်
၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊ ။

ဂ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ကကုဓောဒေဝပုတ္တောတိ၊ ကကုဓောဒေဝ
ပုတ္တောဟူသည်ကား၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤကကုဓနတ်သား
သည်၊ ကောသလနဂရေ၊ ကောသလတိုင်းပြည်၌၊ မဟာမောဂ္ဂလာနန္ဒတ္ထ
ရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနန္ဒမထေရ်၏၊ ဥပဋ္ဌာကပုတ္တော၊ အလုပ်အကျွေး
ဒါယကာသားဖြစ်၍၊ ဒဟရကာလေယေဝ၊ ငယ်ရွယ်သောအခါကပင်လျှင်
ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ ဈာနံ၊
မဟာဂ္ဂုတ်ဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကာလံကတော၊ သေလွန်သည်
ရှိသော်၊ ဗြဟ္မစောဒကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဩဝိ၊ ထိုဗြဟ္မ

ပြည်၌လည်း၊ နံ၊ ကိုပြဟွာကို၊ ကကုခေပြဟွာတွေဝ၊ ကကုခပြဟွာဟူ၍
 သာလျှင်၊ သံဇာနန္တိ၊ ကောင်းစွာသိကုန်၏၊ နန္ဒသီတိ၊ နန္ဒသီဟူသည်ကား၊
 ကုသလိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏၊ ကိ'လဒ္ဓါကိ၊ ကိ'လဒ္ဓါဟူသည်
 ကား၊ ကုဋ္ဌိနာမ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းမည်သည်၊ ကိဗ္ဗိမနာပံ၊ စိုးစဉ်း
 နည်းငယ်နှစ်သက်ဖွယ်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရသောကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိ'လဒ္ဓါဟူသောစကားကို၊ အာ
 ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ'ဇိယိတ္ထာတိ၊ ကိ'ဇိယိတ္ထဟူသည်ကား၊ ဟိ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ကိဗ္ဗိမနာပံ၊ စိုးစဉ်းနည်းငယ်နှစ်သက်ဖွယ်သော၊ စိဝရာဒိဝတ္ထ၊
 သင်္ကန်းစသောဝတ္ထုသည်၊ ဇိဏ္ဏော၊ ဆွေးမြည့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ကိ'ဇိယိတ္ထဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အရတိနာဘိကိရတိ
 တိ၊ အရတိနာဘိကိရတိဟူသည်ကား၊ ဥက္ကဋ္ဌဗ္ဗိတာ၊ မဇ္ဈေ၊ လျော်သဖြင့်
 ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ နာဘိဘဝကိ၊ မနှိပ်စက်၊ အစာစာတဿာတိ၊ အစာ
 စာတဿဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခစာတဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ဖြစ်သောသူအား၊
 ဝဋ်ဒုက္ခေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သောသူအား၊ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ ဤ
 ကားအနက်တည်း၊ နန္ဒိဇာတဿာတိ၊ နန္ဒိဇာတဿဟူသည်ကား၊ ဇာတ
 တဏှဿ၊ မပယ်အပ်သော တဏှာရှိသောသူအား၊ အစာန္တိ၊ အစာ'ဟူ
 သည်ကား၊ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇေဝုပဿ၊ ဤသို့တဏှာကို မပယ်သော
 သောရှိသောသူအား၊ ဝဋ်ဒုက္ခေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ အာဂတမေဝ၊ ကျ
 ရောက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒုက္ခိသုခံပတ္ထယ
 တိတိ၊ ဒုက္ခိသုခံပတ္ထယတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အစာစာတဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ကျသောသူအား၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုခဝိပရိတာမေန၊ သုခ၏ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော
 အားဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်၊ အာဂတမေဝ၊ ကျရောက်လာသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နန္ဒိဇာတဿ၊ မပယ်အပ်သောတဏှာရှိသောသူအား၊
 အစာ'ဆင်းရဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်
 တည်း။ ။

၆ နဝမံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အာနန္ဒတ္ထေရုဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ အနု
 မာနဗုဒ္ဓိယာ၊ အနုမာနညာဏ်၏၊ အာနုဘာဝပကာသနတ္ထံ၊ အားအစွမ်းကို

၂၆၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ပြခြင်းငှါ။ အညတရောတိ။ အညတရောဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။
ဒသမံ။ ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။ ဒုတိယဝဂ္ဂေါ။ ဒုတိယဝဂ်
သည်။ နိဗ္ဗိတော။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ်-၃-တတိယဝဂ်။

၁ တတိယဝဂ္ဂဿ။ တတိယဝဂ်၏။ ပဌမံ။ ပဌမသုတ်သည်။ ဝုတ္တတ္ထ
မေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပဌမံ။ ရှေးဦးစွာ
သောသုတ်တည်း။

၂ ဒုတိယေ။ ဒုတိယသုတ်၌။ ပဋိကဇ္ဈဝါတိ။ ပဋိကဇ္ဈဝ ဟူသည်
ကား။ ပဌမံယေဝ။ အိုခြင်းသေခြင်းနှိပ်စက်သည်မှရှေ့ ဦးလျှင်။ အက္ခန္တိန္ဒော
ဝဈာယတိတိ။ အက္ခန္တိန္ဒောဝဈာယတိဟူသည်ကား။ အက္ခန္တိန္ဒော။ ကျိုး
ပျက်သောဝင်ရိုးရှိသည်ဖြစ်၍။ အဈာယတိ။ ကြံမြိုင်၏။ ဗလဝပိန္တနံ။
အားကြီးသောအကြံအစည်ကို။ ပိန္တတိ။ ကြံအောက်မေ့၏။ ဒုတိယဂါ
ထာယ။ ဧဝံဓမ္မာစသောဒုတိယဂါထာ၌။ အက္ခန္တိန္ဒောဝါတိ။ အက္ခန္တိန္ဒောဝ
ဟူသောပုဒ်၏။ အက္ခန္တိန္ဒောဝိယ။ ကျိုးပျက်သော ဝင်ရိုးရှိသော လှည်း
သမားယောက်ျားကဲ့သို့။ ဒုတိယံ။ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃ တတိယေ။ တတိယသုတ်၌။ ဒါယကောတိ။ ဒါယကောဟူသည်
ကား။ ဒါနသီလောပေးလှူသောအလေ့ရှိ၏။ ဒါနပတိတိ။ ဒါနပတိဟူသည်
ကား။ ယံဒါနံ။ အကြွင်းလှူဘွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒေမိ။ လှူ၏။ တဿ။ ထိုလှူဘွယ်
ဝတ္ထု၏။ ပတိ။ အစိုးရသောအရှင်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဒေမိ။ လှူ၏။ ဒါသော
အလှူဝတ္ထု၏ကျွန်ဖြစ်၍။ နဒေတိ။ လှူသည်မဟုတ်။ သဟာယေဝိ။ အလှူ
ဝတ္ထု၏အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍လည်း။ နဒေတိ။ လှူသည်မဟုတ်။ တိ။ ထင်စွာပြု
ဦးအံ့။ ယေဝိ။ အကြွင်းသူသည်။ အတ္တနာ။ မိမိသည်။ မရရံ။ မွန်မြတ်သောဘော
ဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇတိ။ စား၏။ ပရေသံ။ သူတပါးတို့အား။ အမရရံ။ မမွန်မြတ်သော
ဘောဇဉ်ကို။ ဒေတိ။ ပေး၏။ သော။ ထိုသူသည်။ ဒါနသင်္ခါတဿ။ အလှူဒါ
နဟုဆိုအပ်သော။ ဒေယျဓမ္မဿ။ လှူဒါန်းဘွယ်ဝတ္ထု၏။ ဒါသောဟုတွာ။
ကျွန်ဖြစ်၍။ ဒေတိ။ ပေးလှူသည်မည်၏။ ယေဝိ။ အကြွင်းသူသည်။ ယံ။ အကြွင်း
ဘောဇဉ်ကို။ အတ္တနာ။ မိမိသည်။ ဘုဉ္ဇတိ။ သုံးဆောင်၏။ တဒေဝ။ ထိုမိမိသုံး
ဆောင်သောဘောဇဉ်ကိုသာလျှင်။ ဒေတိ။ ပေးလှူ၏။ သော။ ထိုသူသည်။
ဒါနသင်္ခါတဿ။ အလှူဒါနဟုဆိုအပ်သော။ ဒေယျဓမ္မဿ။ လှူဒါန်းဘွယ်

ဝတ္ထု၏။ သဟာယောဟုတွာ။ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍။ ဒေတိ၊ပေးလှူသည်
မည်၏။ ယောပန၊အကြင်သူသည်ကား။ အတ္တနာ၊မိမိသည်။ ယောနတေန၊
ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသောအစာအာဟာရဖြင့်။ ယာပေတိ၊မျှတ၏။ ပရေသံ၊
အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မရရံ၊မွန်မြတ်သော အစာအာဟာရကို။ ဒေတိ၊
ပေးလှူ၏။ သော၊ထိုသူသည်။ ဒါနသံခိ၊တဿ။ အလှူဒါနဟုဆိုအပ်သော၊
ဒေယျဓမ္မသာ၊လှူဒါန်းဘွယ်ဝတ္ထု၏။ ပတိဇေဋ္ဌကောဿမိ၊ အစိုးရသော
အကြီးအမှူးအရှင်သည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍။ ဒေတိ၊ပေးလှူသည်မည်၏။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ တာဒိသော၊ထိုဒါနဿမိကဿဘောရှိသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝဒတိ၊ဆို၏။ စတုသုဒ္ဓါရေသုတိ၊ စတုသုဒ္ဓါရေသုဟု
သည်ကား။ ကိရ၊ချွဲဦးအံ။ တဿရညော၊ထိုသိရိမင်းအား။ သိန္ဓဝရဋ္ဌံ၊သိန္ဓ
ဝတိုင်း။ သောမိဝါကရဋ္ဌံ၊ သောမိဝါကတိုင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဧ၊နှစ်ခုကုန်
သော၊ရဋ္ဌာနိ၊တိုင်းနှိုင်းတို့သည်။ အဟောသု၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ နဂရံ၊မင်း
နေပြည်သည်။ ရောရူခံနာမ၊ရောရူဝမည်သည်။ ဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တဿ၊
ထိုရောရူဝမြို့ကြီး၏။ ဧကေကသ္မိံ၊တရတခုသော၊ခွါမျှ၊တံခါး၌။ ဒေဝသိ
ကံ၊နေ့တိုင်း။ နေ့တိုင်း။ သတ သဟသံ၊ တသိန်း တသိန်းသော အခွန်
အတုတ်သည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ဖြစ်၏။ အန္တောနဂရေ၊ပြည်လပ်၌။ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာ
နေ၊တရားသုံးဖြတ်ရာလွှတ်တော်၌။ သတသဟသံ၊တသိန်းတသိန်းသော
အခွန်အတုတ်သည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုသိရိမင်းသည်။ ဗဟုဟိရည
သုဝဏ္ဏံ၊များစွာသောရွှေငွေကို။ ရာသိဘူတံ၊အရအပုံဖြစ်သည်ကို။ ဒိသွာ၊
မြင်၍။ ကမ္မဿကတဥာဏံ၊ကမ္မဿကတဟူသောယထာဘူတဥာဏံကို
ဥပ္ပါဒေတွာ၊ဖြစ်စေ၍။ စတုသုဒ္ဓါရေသု၊လေးခုသောမြို့တံခါးတို့၌။ ဒါနဿ
လာယော၊ အလှူတင်းကုပ်တို့ကို။ ကာရာပေတွာ၊ပြုစေ၍။ တသ္မိံ၊တသ္မိံ
ခွါရေ၊ထိုထိုတံခါး၌။ ဥဋ္ဌိတအာယေန၊ဖြစ်သော အခွန်အတုတ်ဖြင့်။ ဒ၊နံ၊
အလှူဒါနကို။ ဒေထ၊ပေးလှူကြကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့။ အမဇ္ဈေ၊အမတ်တို့ကို
ဌပေသိ၊ထား၏။ တေန၊ထိုကြောင့်။ စတုသုဒ္ဓါရေသုဒါနံဒိယိတ္ထာတိ၊စတု
သုဒ္ဓါရေသုဒါနံဒိယိတ္ထဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သမဏာ၊ဗြာဟ္မဏက
ပဏဋ္ဌိကဝနိဗ္ဗကယာစကာနန္တိ၊ဇ္ဈေ၊သမဏာ၊ဗြာဟ္မဏကပဏဋ္ဌိကဝနိဗ္ဗက
ယာစကာနံဟူသောဤပါဠိ၌။ သမဏာတိ၊သမဏဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗန္တ၊
ပဂတာ၊အမှတ်မရှိသောရဟန်းအဖြစ်သို့ကပ်သောသူတည်း။ ဗြာဟ္မဏာ
တိ၊ဗြာဟ္မဏဟူသည်ကား။ တောဝါဒိနော၊ တောဘောဟုဆိုလေ့ရှိသော
ဇာတိမတ္တပုဏ္ဏားသည်။ သမိတပါပဗာဟိတပါပေ၊ ငြိမ်းစေအပ်သော

၂၆၉

၂၂၀ သင်္ဂါထာဝရဝိသုဒ္ဓိသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မကောင်းမှုအပြုအပ်သော မကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏေ
 ပန၊ ရဟန်း၊ ဝုတ္တံ၊ တို့ကိုမူကား၊ ယေ၊ ဤသိရိမည်သောမင်းသည်၊ နာလတ္ထ
 ထိုကာလလောက၏ဗုဒ္ဓသည်ဖြစ်သောကြောင့်မရချေ၊ ကပဏာတိ၊ ကပ
 ဏာဟူသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ပင်ပန်းငြိုငြင်ခြင်းယိုးရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဒလိဒ္ဓမနူဿာ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောသူဖြစ်ကုန်သော၊ ကာဏကုဏိအာဒ
 ယော၊ အကန်း၊ အကျိုးစသောလူတို့တည်း၊ အဋ္ဌိကာတိ၊ အဋ္ဌိကာဟူသည်
 ကား၊ ပထာဝရ၊ ရပ်ဝေးတပါးခရီးသွားသောသူတို့တည်း၊ ဝနိဗ္ဗကာတိ၊
 ဝနိဗ္ဗကာဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊
 ကန္တံ၊ ရှိသကဲ့သို့အပ်သော၊ မနာဝံ၊ ရှိလိုစွယ်သောဝတ္ထုကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်
 ၏၊ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သော ကာလ၌၊ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကင်းသည်
 ဖြစ်၍၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုပေးစွန့်သောစိတ်ကို၊ ပဿာဒေယျ၊
 ကြည်စေရာ၏၊ ဘဝံ၊ အရှင်သည်၊ ဗြဟ္မဇောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ဂစ္ဆတု၊
 ရောက်စေလော၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 ဒါနဿ၊ အလှူဒါန၏၊ ဝတ္ထု၊ ကျေးဇူးကို၊ ထောမယမနာ၊ ခြီးမွမ်းကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝနိဗ္ဗကာ၊ ဝနိဗ္ဗကာမည်
 ကုန်၏၊ ယာစကာတိ၊ ယာစကာဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊
 ပဿတမတ္တံ၊ ဆန်ဝတ် တလက်ဖက်မျှကို၊ ဒေထ၊ ပေးစွန့်ပါကုန်လော၊
 သရာဓမတ္တံ၊ ထမင်း ယာရ ခွက်ငယ်ကရမျှကို၊ ဒေထ၊ ပေးစွန့်ပါကုန်
 လော၊ ဣတိအာဒိနိစ၊ ဤသို့စသောစကားတို့ကိုလည်း၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ယာစ
 မနာ၊ တောင်းစားကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 ယာစကာ၊ ယာစကာမည်ကုန်၏၊ ဣတ္ထာဂါရဿဒါနံဒိယိတ္ထာတိ၊ ဣတ္ထာဂါ
 ရဿဒါနံဒိယိတ္ထဟူသည်ကား၊ ပဌမဒ္ဓါရဿ၊ ရှေးဦးစွာသောတံခါးကို၊
 လဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုရှေးဦးစွာသောတံခါး၌၊
 ဥပ္ပဇ္ဇနကသတသဟသော၊ ရသောအခွန်အတုတ်တသိန်း၌၊ အညံပိခနံ၊
 တပါးသောဥစ္စာကိုလည်း၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ဖြည့်ထပ်လောင်း၍၊ ရညော၊ သိရိ
 မင်း၏၊ အမေတ္ထေ၊ အလှူဝန်ပြုမှုမတ်တို့ကို၊ ဟာရေတွာ၊ ပပတ်ရှား၍၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ အမေတ္ထေ၊ မှူးမတ်တို့ကို၊ ဌပတွာ၊ ထား၍၊ ရညော၊ သိရိမင်းကြီး
 သည်၊ ဒိန္နဒါနတော၊ ပေးအပ်သောအလှူထက်၊ ရာဇိတ္ထိယော၊ မင်းမိဖုရား
 တို့သည်၊ မဟန္တတရံ၊ များမြတ်စွာသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒံသု၊ ပေးလှူ
 ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုမင်းမိဖုရားတို့ ပြုအပ် များမြတ်သော အလှူကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤဣတ္ထာဂါရဿဒါနံဒိယိတ္ထဟူသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို

သတည်း။မမဒါနံ ပဋိက္ခဏီတိ။မမဒါနံ ပဋိက္ခဏီမဟူသည့်ကား။မမ၊အကျွန်ုပ်
 ၏၊ယံဒါနံ၊အကြင်အလှူကို၊တတ္ထ၊ထိုပဌမတံခါး၌၊ ဒိယိတ္ထ၊လှူ၏၊တံ၊ထို
 ပဌမတံခါး၌အလှူသည်။ ပဋိနိဝတ္တိ၊ဆုတ်နစ်၏၊သေသဒ္ဓါရေသုဝိ၊ ကြွင်း
 သောတံခါးတို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းပင်တည်း။ ကောစိတိ၊
 ကောစိဟူသည့်ကား။ ကတ္တမိ၊တကွက်တရက်၌၊ ဒိဃရတ္တန္တိ၊ဒိဃရတ္တံ
 ဟူသည့်ကား၊အသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ရှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊
 ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှသောက်သော အနှစ် ရှစ်သောင်း ကာလ ပတ်လုံး၊
 တဿရုညော၊ထိုသိရိမင်း၏၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒိယိတ္တကိရ၊လှူသတတ်။ ၊
 တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထံ၊စတုတ္ထသုတ်သည်၊ဂုတ္တတ္ထမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်
 ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊စတုတ္ထံ၊လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ပဉ္စမသုတ်၌၊ ကောသလေသုဝိဟရန္တိတိ၊ကောသလေသု
 ဝိဟရန္တိဟူသည့်ကား၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊အထံ
 တော်၌၊ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကောသလ
 တိုင်းစွန့် ဟိမဝန်၏နံပါး၌၊ဂစ္ဆံ၊သွား၍၊ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်၏၊ ဥဒ္ဓတာတိ၊
 ဥဒ္ဓတာဟူသည့်ကား၊အကပ္ပိယေ၊မအပ်သောဝတ္ထု၌၊ကပ္ပိယသညိတာ
 ယစ၊အပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယေ၊အပ်
 သောဝတ္ထု၌၊အကပ္ပိယသညိတာယစ၊ မအပ်ဟုအမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇေ၊အပြစ်မရှိသည်၌၊ သာဝဇ္ဇေသညိတာယစ၊
 အပြစ်ရှိ၏ဟုအမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇေ၊အပြစ်
 ရှိသည်၌၊အနဝဇ္ဇေသညိတာယစ၊အပြစ်မရှိဟုအမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်
 ၎င်း၊ဥဒ္ဓစ္စဗကတိကာ၊ပြန့်လွင့်ခြင်းပြုကတေ့ရှိကုန်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်
 ၍၊ဥဒ္ဓန္ဓာတိ၊ဥဒ္ဓန္ဓာဟူသည့်ကား၊ဥဂ္ဂတနဇ္ဇာ၊အနှစ်မဲ့ပွားတက်သော ကျူ
 ပင်နှင့်တူသော မာန်ရှိကုန်သည်၊ ဥဗ္ဗိတတုစ္ဆမာနာ၊ တက်ကြွသောအ
 ချည်းနှီးသောမာန်ရှိကုန်သည်၊ဣတံ၊ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊စပလ္လာတိ၊ စပလ္လာဟူသည့်ကား၊ ပတ္တဝီဝရေမဏ္ဍနာဒိနာ၊သဝိတ်
 သင်္ကန်းကို တန်ဆာဆင်ခြင်းအစရှိသော၊စာပလ္လေန၊လေပ်လည်သောအ
 ဖြစ်နှင့်၊ယုတ္တာ၊ယှဉ်ကုန်၏၊မုခရာတိ၊မုခရာဟူသည့်ကား၊မုခရာ၊ကြမ်း
 သောနှုတ်ရှိကုန်သည်၊ခရေဝစနာ၊ ကြမ်းသော စကားရှိကုန်သည်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝိကိဏ္ဍဝါစာတိ၊ဝိကိဏ္ဍဝါစာ
 ဟူသည့်ကား၊ အသံယတဝစနာ၊ မစောင့်စည်းသော စကားရှိကုန်၏။

၂၂၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

နိရတ္ထကဝစနပလာပိနော၊ အနက်မဲ့ စကားကို ပြောဆိုတတ်ကုန်၏၊ မုဋ္ဌ
 သတိနောတိ၊ မုဋ္ဌသတိနောဟူသည်ကား၊ နုဋ္ဌသတိနော၊ ပျောက်ပျက်သော
 သတိရှိကုန်၏၊ သတိပရဟိတော၊ သတိကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမှု ပြောအပ်သော စကားသည်၊ ဇေယျ၊ ထိုအရပ်၌၊
 ပမုဿတိ၊ မေ့၏၊ အသမ္ပဇာနာတိ၊ အသမ္ပဇာနာဟူသည်ကား၊ နိပ္ပညာ၊
 စူးစမ်းဆင်ခြင်သောပညာမရှိကုန်၊ အသမာဟိတာတိ၊ အသမာဟိတာ
 ဟူသည်ကား၊ အပ္ပနာဥပစာရသမာဓိရဟိတာ၊ အပ္ပနာသမာဓိ ဥပစာရ
 သမာဓိ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စဏ္ဍသောတေ၊ ကြမ်းသော အံ့ယဉ်၌၊ ဗန္ဓ
 နာဂါသဒိသာ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်သောထွေနှင့်တူကုန်၏၊ ဝိဗ္ဗန္တိ၊ ဝိတ္တဘိဝံသ၊ ဝိဗ္ဗန္တိ
 ဝိတ္တဟူသည်ကား၊ အနဝဋ္ဌိတဝိတ္တ၊ အာရုံတရထည်း၌ အမြဲမတည်
 သောစိတ်ရှိကုန်၏၊ ပန္နာရုဠဗါလမိဂသဒိသာ၊ ခရီးလမ်းပေါ်သို့တင်ဆောင်
 အပ်ကုန်သော သမင်ရိက်တို့နှင့်တူကုန်၏၊ ပါကတိန္ဒြိယာတိ၊ ပါကတိန္ဒြိ
 ယာဟူသည်ကား၊ သံဝရာဘာဝေန၊ စောင့်စည်းသောစက္ခုစသောဣန္ဒြေ
 မရှိသည်အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂိဟိကာလေဝိယ၊ လူ့ လက်ထက်၌ကဲ့သို့၊ ဝိဝေဒုဣန္ဒြေ
 ယာ၊ ဖွင့်ထွက်သောဣန္ဒြေရှိကုန်၏၊ ဇန္တု၊ တိ၊ ဇန္တုဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမ
 ကော၊ ဤသို့ဇန္တုအမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားတည်း၊ တဒဟု
 ပေါသထေတိ၊ တဒဟုပေါသထေဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော၊ အဟုပေါသထေ၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ ဥပေါသထဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ ဣတိ
 အတ္တော၊ ဤကားအနက်၊ ပန္နရုဠသတိ၊ ပန္နရုဠသဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ စတုဒ္ဒသိ
 ကာဒိပဋိက္ခေပေါ၊ စတုဒ္ဒသိစသောနေ့ကိုပယ်ခြင်းတည်း၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊
 ဥပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ စောဒနတ္ထာယ၊ အပြစ်တင်ခြင်းငှါ၊ ဥပဂတော၊
 အနီးသို့ကပ်၏၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ သော၊ ထိုဇန္တုနတ်သားသည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ
 သိ၊ အကြံဖြစ်၏၊ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ သတ္တု၊ ဘုရားသခင်၏၊
 သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိက္ခ
 မန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်လျက်၊
 ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧတေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ပါဒိက္ကံ၊
 အသီးတယောက်စီ၊ နိယန္တုဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌၊ စောဒိယမာနာ၊ စောဒနာ
 အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကထံ၊ စကားကို၊ နပနဂဏ္ဌိသန္တိ၊ မနာယူကုန်
 လတ္တံ့၊ သမာဂမကာလေ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးသော ကာလ၌၊ စော
 ဒိသာမိ၊ စောဒနာအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၍၊ ဥပေါသထဒိဝသေ၊ ဥပုသ်
 နေ့၌၊ တေသ္မိံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ သန္တိပတိတာဘာဝံ၊ စည်းဝေးသောအဖြစ်ကို၊

ဥတုသ၊ သိ၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကင်၏။ ဂါထာဟိ၊ အတ္တဘာသိတိ၊ ဂါထာဟိ၊ အတ္တ
ဘာသိဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောရဟန်းတို့၏။ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌၊ ဥတုသ၊ တည်၍၊ ဂါထာ၊ သုခဇိဝိနောစသော ဂါထာတို့ကို။ အဘာ
သိ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂုဏ်ကထာယ၊ ကျေး
ဇူးစကား၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကထိယမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နိဂ္ဂုဏသ
ကျေးဇူးမရှိသောသူ၏။ အဂုဏော၊ ကျေးဇူးမဲ့သည်။ ပါကဇော၊ ထင်ရှား
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဂုဏ်၊ ကျေး
ဇူးကို၊ ကုဏ္ဍေန္တောဝ၊ ပြောကြားသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သုခဇိဝိနောပုရေ
အာသုန္တိအာဒိံ၊ သုခဇိဝိနောပုရေအာသုန္တိသို့ အစရှိသော စကားကို၊
အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုခဇိဝိနောပုရေအာသုန္တိ၊ သုခဇိဝိနော
ပုရေအာသုဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
သုပ္ပေါသ၊ ကိုယ်ကိုမွေးမြူလွယ်ကုန်သည်။ သုဘဉ္ဇေ၊ ဒါယကာတို့မွေးမြူ
လွယ်ကုန်သည်။ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥစ္စနိစကုလေသု၊ မြတ်သောအမျိုး
ယုတ်သောအမျိုးတို့၌၊ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း၊ စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံယူည့်
လည်၍၊ လန္ဈေန၊ ပြောင်းဝဲလူးဆပ်ရတတ်သမျှသော၊ မိဿကပိဏ္ဍေန၊
မိဿကဆွမ်းဖြင့်၊ ယာပေသု၊ ဈာတကုန်၏။ ဣတိ၊ အဓိပ္ပါယ်နု၊ ဤသို့သော
အလိုဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသုခဇိဝိနောစသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အနိစ္ဆာတိ၊
အနိစ္ဆာဟူသည်ကား။ နိတ္တဏှာ၊ တဏှာမရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဧဝံ၊ ဤသုခဇိဝိနောစသောပဌမဂါထာဖြင့်၊ ပေါရာဏကတိက္ခန္တံ၊ ရှေး၌ဖြစ်
ကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ကထေန္တော၊ ဆို
လိုရကား။ ဒုပ္ပေါသန္တိအာဒိံ၊ ဒုပ္ပေါသံဤသို့စသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို
၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဂါမေဂါမဏိကဝိယာတိ၊ ဂါမေဂါမဏိကဝိယဟူ
သည်ကား။ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ဂါမကုဋ္ဌာ၊ စည်းလဲသောသူကြီးသည်။ နာနပ္ပကာ
ရကေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသောအမှုအခင်းဖြင့်၊ ဇနံ၊ ရွာသားအပေါင်း
ကို၊ ပိဇ္ဇေတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ခီရေ၊ ဒဓိတဏှာ၊ လာဒိနိ၊ နို့ရည် နို့မင်း ဆန် အစရှိ
သောပဏ္ဏာသက်ဆောင်တို့ကို၊ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့စေ၍၊ ဘုဇ္ဇန္တိ
ယထာ၊ စားကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤနှင့်ခြင်းရာတူစွာ၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့သည်
လည်း၊ အနေသနာယ၊ မသင့်မလျော်သောရှာဖွေခြင်း၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေယ၊ မွေးကုန်
၏။ ဣတိ၊ အဓိပ္ပါယ်နု၊ ဤသို့သော အလိုဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ နိပ္ပဇ္ဇန္တိတိ၊

၂၇၄ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

နိပ္ပဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓေသ ပရိပုစ္ဆာ မနုထိကာရေဟိ၊ ပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း ခန္ဓာစသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို နှလုံးသွင်း ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အနတ္တိကာ၊ အလိုမရှိကုန်သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သာယ နမ္ပိ၊ အိပ်ရာ၌၊ ပာတ္တပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွဲ၊ သတိကင်း သောအားဖြင့်ပစ်လွှတ်၍၊ နိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏၊ ပရဂါရေသုတိ၊ ပရဂါရေသု ဟူသည်ကား၊ ပရဂေဟေသု၊ သူတပါး အိပ်တို့၌၊ ကုလသုဏ္ဍာ ဒီသု၊ အမျိုးချေးမစသည်တို့၌၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ မုန္တိတာတိ၊ မုန္တိတာဟူသည်ကား၊ ကိလေသမုန္တိယ၊ ကိလေသာတဏှာဟူသော မိန်းမောခြင်းဖြင့်၊ မုန္တိတာ၊ မိန်းမောတွေဝေကုန်လျက်၊ နိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အိပ်ကုန် ၏၊ ဧကေတွတိ၊ ဧကေတွဟူသည်ကား၊ ဝတ္တဗ္ဗယုတ္တကေယေဝ၊ ဆုံးမဩဝါဒ ဖြင့်ပြီးမြင့်သင့်သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ပရိဋ္ဌာတိ၊ ပရိဋ္ဌာဟူသည် ကား၊ ဆဋ္ဌိတကာ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့စွန့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနာထာ တိ၊ အနာထာဟူသည်ကား၊ အပ္ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာမရှိရာ မရကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပေတာတိ၊ ပေတာဟူသည်ကား၊ သုသာနေ၊ သုသာနံ ၌၊ ဆဋ္ဌိတာ၊ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော၊ ကာလင်္ဂတမနုဿာ၊ သူသေကောင်နှင့် တူကုန်၏၊ ယထာဟိ၊ အဘယ်သို့တူကုန်သနည်း၊ သုသာနေ၊ သုသာနံ၌၊ ဆဋ္ဌိ တာ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော အကောင်ကို၊ နာနာသကုဏာဒိဟိ၊ ကျိုး လင်းတ စသော အထူးထူးသောဌာန်တို့သည်၊ ခန္တန္တိ၊ ထိုးဆွကိုက်ဖြတ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုသူသေတို့၏၊ ဥာတကာပိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း၊ နာထကိစ္စံ၊ ကိုးကွယ်ငြိမ့်ရာကိစ္စကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ နေသံ၊ ထိုသေသောသူတို့၏ ဥာတကာပိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်လည်း၊ နရက္ခန္တိ၊ မစောင့်ရှောက်ကုန်၊ နဂေါ ပယန္တိ၊ မလုံစေကုန်၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤနှင့်ခြင်းရာတူစွာ၊ ဧဝရူပါပိ၊ ဤသို့သ ဘောဂှိသော ရဟန်းတို့ သည်လည်း၊ အာစရိယ ပဇ္ဈာယာ ဒိနံ၊ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်အစရှိသည်တို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ ဩဝါဒါနုဿာသနံ၊ ဆုံးမ ကန်ဖြစ်ခြင်းကို၊ နလန္တန္တိ၊ မရကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပရိဒ္ဓါ၊ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်တို့စွန့်အပ်ကုန်ရကား၊ အနာထာ၊ တည်ရာ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပေတာယထာ၊ သူသေတို့ကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုနှင့်တူစွာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသည်ကား၊ စက္ကဝါဠလော ကဿ၊ စကြာဝဠာဟူသောလောက၏၊ ဧကောကာသေ၊ အပိုင်းအခြားဟု မှတ်အပ်သောတခုသောအရပ်၌၊ သုဗ္ဗံ၊ သုတ္တဝီရိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း။

၂-ဗေဒဝုတ္တသံယုတ်-၃-ဇာတိယဝဂ်။

၂၂၅

နဝဝတိနဥပ္ပန္နတိတိဣဒံ၊ နဝဝတိနဥပ္ပန္နတိဟူသော ဤစကားကို၊ အပရာ
ပရံ၊ ပြန်ခေါက်လူးလာ၊ စုတိပဋိသန္ဓိဝသေန၊ စုတိပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဂမနေနာတိ၊ ဂမနေနဟူသည်ကား၊ ပဒဂမနေန၊ ခြေဖြင့်
သွားလာသဖြင့်၊ နာဟန္တံလောကဿအန္တန္တိ။ နာဟန္တံလောကဿအန္တံ
ဟူသောစကားကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သင်္ခါရလောကဿ၊
သင်္ခါရလောက၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဟောတော်မူ
၏၊ ဥာတေယျန္တိ အာဒိသု၊ ဥာတေယျ အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ဣဟိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝဝုတ္တေန၊ ရောဟိတနတ်သားသည်၊ စက္ကဝါဠလော
ကဿ၊ စကြာဝဠာဟူသောလောက၏၊ အန္တော၊ အဆုံးကို၊ ပုန္နိတော၊ မေး
လျှောက်အပ်၏၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သင်္ခါရလောကဿ၊
သင်္ခါရလောက၏၊ အန္တော၊ အဆုံးကို၊ ကထိတော၊ ဖြေတော်မူအပ်၏၊
သောပန၊ ထိုရောဟိတနတ်သားသည်ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပဉ္ဇေန၊ အ
မေးနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗျာကရဏံ၊ ဖြေတော်မူ
သောစကားတော်သည်၊ သမေတိ၊ ညီညွတ်၏၊ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သော
အမှတ်ဖြင့်၊ ပသံသန္တော၊ မြီးမွမ်းလိုရကား၊ အန္တရိယန္တိ အာဒိ၊ အန္တရိယံ
ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဒဠဓမ္မောတိ၊ ဒဠ
ဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဒဠဓနု၊ ခိုင်ခံ့ သန့်မာသော လေးရှိသော၊ ဥတ္တမပ္ပမာ
ဏေန၊ မိုလ်တထောင် အားစွမ်းပကား ပမာဏရှိသော၊ ဓနုနာ၊ လေးနှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဓနုဂ္ဂဟောတိ၊ ဓနုဂ္ဂဟောဟူသည်ကား၊
ဓနုအာစရိယော၊ လေးဆရာသည်၊ သိက္ခိတောတိ၊ သိက္ခိတောဟူသည်
ကား၊ ဒသဒ္ဓါဒသဝဿာနိ၊ ဆယ်နှစ် တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး၊ ဓနုသိပ္ပံ၊
လေး အတတ်ကို၊ သိက္ခိတော၊ သင်အပ်၏၊ ကတ ဟတ္ထောတိ၊ ကတ
ဟတ္ထော ဟူသည်ကား၊ ဥသဘပ္ပမာဏေပိ၊ တာနှစ်ဆယ်ကျ ဥသဘ
အတိုင်း အရှည် အရပ်၌လည်း၊ ဝါဒ္ဓဝ္တံ၊ သားမြီးဖျားကို၊ ဝိဇ္ဈိတု၊ ပစ်ခြင်းငှါ၊
သမတ္တဘာဝေန၊ စွမ်းနှိုင်းသောအဖြစ်ဖြင့်၊ ကတဟတ္ထော၊ လေ့လာပြီးသော
လက်ရှိသော၊ ကတုပါသနောတိ၊ ကတုပါသနောဟူသည်ကား၊ ကတ
သရက္ခပေါ၊ လက်မှ သံကွင်းပေါက်အကြားသို့ ဝင်သွားအောင်မြှားကို
ပစ်နှိုင်းသော၊ ဒေသိတသိပ္ပော၊ သဘင်ပွဲမ၌ ပြအပ်ပြီးသော လေးအတတ်
ရှိသော၊ အသနေနာတိ၊ အသနေနဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍေန၊ မြှားဖြင့်၊ အတိ
ပါတေယျာတိ၊ အတိပါတေယျဟူသည်ကား၊ အတိက္ကမယျ၊ လွန်ချ၏၊

၂၇၆ သင်္ကေတဝင်္ဂသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ယာဝတံ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလဖြင့်၊ သော၊ ထိုလေးသမားတစ်
ပစ်လွှတ်အပ်သောမြားသည်၊ တာလန္တဝယံ၊ ထန်းပင်ရိပ်ကို၊ အတိက္ကမေ
ယျံ၊ လွန်ရာ၏။ တာဝတာကာလေန၊ ထိုမျှလောက်သောကာလဖြင့်၊ ဧက
စက္ကဝါဠံ၊ တခုသောစကြာဝဠာကို၊ အတိက္ကမာမိ၊ လွန်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဧဝံနသမ္ပတ္တိံ၊ လျှင်မြန်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဒဿတိ
ပြု၏။ ပုရုတ္တိမာသမုဒ္ဒါပန္နိမောတိ၊ ပုရုတ္တိမာသမုဒ္ဒါပန္နိမောဟူသည်ကား၊
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပုရုတ္တိမာသမုဒ္ဒါ၊ ရှေ့ရပ်မျက်နှာသမုဒ္ဒရာ
မှ၊ ပန္နိမာသမုဒ္ဒါ၊ အနောက်မျက်နှာသမုဒ္ဒရာသည်၊ န္ဓုရေ၊ ဝေး၏။ ဧဝမေဝ
ထိုအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ န္ဓုရေဝေးသောအရပ်၌၊ ပဒဝိတိဟာရော၊
ဖဝါးအတွင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ခို၏။ ကိရ၊ ထင်
စေဦးအံ့၊ သော၊ ထိုရောဟိတရသေ့သည်၊ ပါစိနစက္ကဝါဠမုခဝဠိယံ၊ ရှေ့
ရပ်မျက်နှာ စကြာဝဠာ အနားရေး၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊
ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်၍၊ ပန္နိမစက္ကဝါဠမုခဝဠိယံ၊ အနောက်မျက်နှာ စကြာ
ဝဠာ အနားရေး၌၊ အတ္တမတိ၊ နင်း၏။ ပုန၊ တဖန်၊ ဒုတိယံပါဒံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်
သောဖဝါးကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်၍၊ ပရစက္ကဝါဠမုခဝဠိယံ၊ ပြင်ပစကြာ
ဝဠာအနားရေး၌၊ အတ္တမတိ၊ နင်း၏။ ဣန္ဒြာဂတန္တိ၊ ဣန္ဒြာဂတံဟူသည်
ကား၊ ဣန္ဒြာဝေ၊ ဣန္ဒြာသည်ပင်တည်း၊ အညတရေဝါတိ၊ အညတရေဝ
ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ နိပ္ပပဉ္စတံ၊ နေပျင်းခြင်းမရှိသည်အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏
ကိရ၊ ခွဲဦးအံ့၊ ဘိက္ခဝာစာရကာလေ၊ ဆွမ်းခံလှည့်သောအခါသည်၊ သမ္ပတ္တေ
ရောက်လတ်သော်၊ ဧသ၊ ဤရောဟိတရသေ့သည်၊ နာဂလတာဒန္တကဋ္ဌံ၊
နာဂလတာမည်သောဒန်ပူကို၊ ခါဒိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ အနောတတ္ထေ၊ အန
ဝဒတ်အိုင်၌၊ မုခံဓောဝိတွာ၊ မျက်နှာသန့်စင်၍၊ ကာလေ၊ ဆွမ်းခံချိန်သည်
သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ဥတ္တရကုရုမိ၊ ဥတ္တရကုရုကျွန်း၌၊ ဝိဇ္ဇာယ
စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍၊ စက္ကဝါဠမုခဝဠိယံ၊ စကြာဝဠာအနားရေး၌၊
နိထိန္နော၊ နေလျက်၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။
တတ္ထ၊ ထိုစကြာဝဠာ တောင်ထိပ်၌၊ မဟုတ္တံ၊ အတန်ငယ်၊ ဝိဿမိတွာ၊
အပင်အပန်းဖြေ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဧဝတိ၊ လျှင်မြန် ခုန်လွှား ပြေးသွား ပြန်သ
တည်း၊ ဝဿသတာယုကောတိ၊ ဝဿသတာယုကော ဟူသည်ကား၊
တဒါ၊ ထိုရောဟိတရသေ့ ဇာစ်ဖြစ်၍ လောကအဆုံးကိုရှာသောအခါ၌၊
ဒိဃာယုကကာလော၊ နှစ်အထောင်မက အသက်ရှည်သောကာလသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ယင်းသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ အယံ၊ ဤရောဟိတရသေ့

သံဃံ။ အာယုဒ္ဓိ။ အသင်္ကသဉ္စ။ ဝဿ သတာဝသိဇ္ဇေ။ အနုစိတရာ
 အကြွင်းရှိလတ်သော်၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ အာရေန္တိ။ အားသစ်လုံ့လမူသ
 တည်း။ ဝဿ၊ သတံဇိဝိတိ၊ ဝဿသတံဇိဝိဟူသည်ကား၊ တံဝဿ သတံ၊
 ထိုအသက်ကြွင်းလစ် အနုစိတရာကာလပတ်လုံး၊ အနန္တရာယေန၊ အန္တ
 ရာယံ၊ ရှိသဖြင့်၊ ဇိဝန္တော၊ အသက်ရှည်လျက်၊ အန္တရာဝကာလကံတော
 တိ၊ အန္တရာဝကာလကံတောဟူသည်ကား၊ စက္ကဝါဠလောကဿ၊ စကြာ
 ဝဠာလောကခတ်၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ အပတွာ၊ မရောက်မှီ၊ အန္တရာဝ၊
 အကြား၌သာလျှင်၊ မတော၊ သေလေသတည်း။ သောပန၊ ထိုရောဟိတ
 ရသေ့သည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေးမင်းတို့စွာ စကြာဝဠာတတိုက်၌၊ ကာလံ
 ကတွာပိ၊ သေ၍လည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ ယေဝ၊ ဤငါတို့စကြာဝဠာ ရပ်ခန်းဝါ၌သာ
 လျှင်၊ အာဂတ္တာ၊ လာ၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အပ္ပတွာတိ၊ အပ္ပတွာဟူသည်
 ကား၊ သင်္ခါရလောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ အပတွာ၊
 မရောက်မှီ၊ ဒုက္ခဿာတိ၊ ဒုက္ခဿဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်း
 ရဲ၏၊ အန္တကိရိယန္တိ၊ အန္တကိရိယံ ဟူသည်ကား၊ ငရိယန္တိ ကရဏံ၊
 အပိုင်းအခြားကိုပြုခြင်းငှါ၊ ကဠေဝရေတိ၊ ကဠေဝရေဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 ဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊ သသညိ၌သမနကေတိ၊ သသညိ၌သမနကေဟူ
 သည်ကား၊ သသညေ၊ သညာရှိသေး၊ သမိတ္တေ၊ စိတ်ရှိသော၊ လောကန္တိ၊
 လောကံဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ လောကသမုဒယန္တိ၊
 လောကသမုဒယံဟူသည်ကား၊ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ လော
 ကနိရောဓန္တိ၊ လောကနိရောဓံဟူသည်ကား၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာ
 ကို၊ ပဋိပဒန္တိ၊ ပဋိပဒံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဣတိ၊ ဤအပိစ
 ခွါဟံစသောစကားတော်ဖြင့်၊ အာရုသော၊ အချင်း ရောဟိတနတ်သား၊
 အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသစ္စာနိ၊ ဤသစ္စာ
 တရားတို့ကို၊ တိဏကဋ္ဌာဒိသု၊ မြက်ထင်းစသောဝတ္ထုတို့၌၊ နပညပေမိ၊
 ပညတ်တော်မူ၊ ပန၊ စင်စစ်၊ စတုမဟာဘူတိကော၊ မဟာဘူတလေးပါး
 ရှိသော၊ ဣမသ္မိံ၊ ကာယသ္မိံ၊ ယေဝ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းဟူသောဤရူပကာ
 ယ၌သာလျှင်၊ ပညပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊
 ပြတော်မူ၏၊ သမိတာဝိတိ၊ သမိတာဝိဟူသည်ကား၊ သမိတပါပေါ၊ မဂ်
 ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်သောသံကိလေသဓမ္မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နာသိ
 သတိတိ၊ နာသိသတိဟူသည်ကား၊ နပတ္ထေတိ၊ မတောင့်တ၊ ဆဋ္ဌံ၊
 မြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၂၂၀ သံဂါထံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဋ္ဌမတွဲ။

၇-၈ သတ္တမဋ္ဌမနိ၊ သတ္တမသုတ်အဋ္ဌမသုတ်တို့သည်၊ ဂုတ္တတ္ထာနေဝ၊ ခိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက် သောသုတ်တည်း။ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ တုယှံ'ဝိနော အာနန္ဒ သာရိပုတ္တော ရုက္ခတိတိ၊ တုယှံ'ဝိနောအာနန္ဒသာရိပုတ္တောရုက္ခတိဟူသောစကားတော်ကို၊ သတ္တမ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတုကာမော၊ ငြီးမွမ်းခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စ၊ သက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သေဝဏ္ဏောနာမ၊ ဤကျေးဇူးစကားကိုဆိုခြင်းမည်သည်၊ ဝိသဘာဝဂုဏ္ဏလဿ၊ သဘောမတူသောဂုဏ်လ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကထေတု၊ ငြီးမွမ်းပြောဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်လျော်တိ၊ ဆိုသင့်၏၊ တဿ၊ ထိုဝိသဘာဝဂုဏ်လ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကဝိတော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောံ၊ တိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သော၊ ထိုဝိသဘာဝဂုဏ်လ်သည်၊ အသုကောနာမတိက္ခ၊ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဘိလဝါ၊ ဘိလရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဘိလံ၊ ဘိလသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ဘိလနည်း၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဂေါရူပဝီလော၊ နွားသဘောအလေ့နှင့်တူသောဘိလရှိ၏၊ တယာ၊ သင်သည်၊ အညော၊ တပါးသော၊ ဘိလဝါ၊ ဘိလရှိသောသူကို၊ နဒိဋ္ဌဗုဗ္ဗောကိံ၊ မမြင်ဘူးသလော၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အသုကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကိံ၊ ပညော၊ အဘယ်ပညာရှိသနည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ အညော၊ တပါးသော၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသောသူကို၊ နဒိဋ္ဌဗုဗ္ဗောကိံ၊ မမြင်ဘူးသလော၊ ဣတိဝါ၊ အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကိုလည်း၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝဏ္ဏကထာယ၊ ကျေးဇူးစကား၏၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အာနန္ဒတ္ထေရာပန၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်မူကား၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏၊ သဘာဝေါ၊ သဘာဝတည်း၊ ပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ်သောသပိတ်သက်နိုးစသည်တို့ကို၊ လဘိတွာရ၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပဋ္ဌာကဒါယကေ၊ အလုပ် အကျွေးဖြစ်သောဒါယကာတို့၏၊ သားငယ်တို့ကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဥပဇ္ဇံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို၊ ဂဗ္ဘာပေတိ၊ ပူဇော်၏၊ ဥပသမ္ဘာဒေတိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဉ္စင်းခံ၏၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရာဝိ၊

အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း၊ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်အား၊ တထေဝ။ ထိုအထူသာလျှင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကိံ ကာရဏာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဟူမူကား၊ အညမညဿ၊ တယောက်သည် တ
 ယောက်၏၊ ဂုဏေသု၊ ကျေးဇူးတို့၌၊ ပသိဒိတွာဝ၊ ကြည်ညို၍သာလျှင်၊
 မမာယန္တိ၊ မြတ်နိုးကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်သည်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဇေဋ္ဌဘာတိကော၊ နောင်တော်ကြီး
 ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဧကံအသင်္ချေယျံ၊ တသင်္ချေ၊ သတသဟဿံစ
 ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ဖြည့်
 ၍၊ သောဠံသံဝိဓံ၊ တဆွဲခြောက်ပါး၊ အပြားရှိသော၊ မညံ၊ ပညာကို၊ ပဋိ
 ဝိန္နိတွာ၊ ထိုးထွင်းလျက်သိ၍၊ ဓမ္မသေနာပတိဋ္ဌာနေ၊ ဓမ္မသေနာပတိအရာ၌
 ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏၊
 ဂုဏေသု၊ ကျေးဇူးတို့၌၊ ပသိဒိတွာဝ၊ ကြည်ညို၍သာလျှင်၊ ထေရံ၊ မထေရ်
 ကို၊ မမာယတိ၊ မြတ်နိုး၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရောပိ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်ကလည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ယော၊ ငါသည်။
 ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်ပြုကောင်းသော၊ မုခေါဒကဒါနါဒိကိစ္စံ၊ မျက်နှာသစ်
 ရေကပ်ခြင်းစသောကိစ္စကို၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်၊ ကရောတိ၊ ပြုပေ၏၊
 အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာကို၊ နိဿာယ၊ မြှဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယံ၊ အလို
 ရှိတိုင်း၊ အလိုရှိတိုင်းသော၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာဗုဒ္ဓိတုံ၊ ဝင်
 စားခြင်းငှါ၊ လဘာမိ၊ ရပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊
 အရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဂုဏေသု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌၊ ပသိဒိတွာဝ၊ ကြည်ညို၍
 သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာကို၊ မမာယတိ၊ မြတ်နိုး၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတုကာမော၊ မြီးမွမ်းတော်မူလို
 ၍၊ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ကထေ
 တုံ၊ ဆိုတော်မူခြင်းငှါ၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူသတည်း၊ တတ္ထံ၊ ထို
 ဘုရားစကားတော်၌၊ တုယံပီတိ၊ တုယံ ပီဟူသောပုဒ်၌၊ ပိကာရော၊ ပီသဒ္ဓါ
 သည်၊ သံပိဏ္ဍနတ္ထော၊ သံပိဏ္ဍနအနက်ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊
 ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၏၊ အာမာရော၊ စာရိတ္တသီလကို၊ ဂေါစရော၊ ဂေါစရ၏၊ ပြည့်စုံခြင်းကို
 ပိဟာရော၊ သမာပတ္တိပိဟာရကို၊ အဘိက္ခမော၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းကို၊ ပဋိက္ခ
 မော၊ နောက်သို့ပြန်နစ်ခြင်းကို၊ အာလောကိတံ၊ ပိလောကိတံ၊ တူရှုကြည့်

၃

၂၀၀ သင်္ခါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ခြင်းတစောင်းကြည့်ခြင်းကို။ သမဗ္ဗိတပဿာရဏံ။ ကွေးခြင်းဆန့်ခြင်းကို။
မယှံ။ ငါအား။ ရုစ္စတိ။ နှစ်သက်အပ်၏။ အာသိတိမဟာထေရေနံ။ အာသိတိ
မဟာထေရ်တို့အား။ ရုစ္စတိ။ နှစ်သက်အပ်၏။ သဒေဝကဿ။ နတ်နှင့်တကွ
သော၊ လောကဿ။ လူအပေါင်းအား။ ရုစ္စတိ။ နှစ်သက်အပ်၏။ ထုယှံဝိ။
သင်အားလည်း။ ရုစ္စတိ။ နှစ်သက်အပ်၏။ ဣတိ။ ဤအနက်သဘောကို။ ဝုတ္တံ။
ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တတော။ ထိုနောက်မှ။ ထေရော။ အာနန္ဒာ
မထေရ်သည်။ သာဓုကန္တရေ။ ပုဆိုးတင်းတိမ်၏အတွင်း၌။ လဒ္ဓေါကာ
သော။ ရအပ်သော အခွင့်ရှိသော။ ဗလဝမလ္လောဝိယ။ ခွန်အားကြီးသော
လက်ဝန်းသည်ကဲ့သို့။ ထုဋ္ဌမာနသော။ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်။
ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ သက္ကာ။ ထုရားသခင်သည်။ မယှံ။ ငါ၏။ ပိယသဟာလဿ။
အဆွေခင်ပွန်းချစ်ဖြစ်သောရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူးကို။ က
ထာပေထုကာမော။ ဆိုးစေခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ အဇ္ဇ။ ယနေ့။ ဒီပဓဇာတံ။ ဇမ္ဗူ
ဒိပ်ကျွန်း၏တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ မဟာဇမ္ဗူ။ ယူဇနာတရာအပြန်ရှိ
သောသပြေပင်ကို။ ဝိသုဒ္ဓန္တောဝိယ။ ခါထွက်ထိသကဲ့သို့။ ဝလဟကန္တရ
တော။ တိမ်တိုက်ကြားမှ။ စန္ဒံ။ လဝန်းကို။ နိဟရိတွာ။ ထုတ်၍။ ဒသသန္တော
ဝိယ ပြသကဲ့သို့။ သာရိပုတ္တရေတ္ထရဿ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။
ဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူးကို။ ကထေတံ။ ဆိုခြင်းငှါ။ လာသိဿာမိနော။ စင်စစ်ရပေ
တော့အံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ စိန္တေတွာ။ ကြံ၍။ ပဌမတရံ။ လက်မွန်ဦးစွာ။
တာဝ။ အဆင်သင့်။ စတုဟိပဒေဟိ။ လေးပုဒ်တို့ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလပလသေ။
အနှစ်မဲ့လျှင်း စပါးပျင်း ဖွဲ့မှော်သဖွယ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဟရန္တော။
ထုတ်ဆောင်လိုရကား။ ကဿဟိနာမ ဘန္တေ အဗာလဿာတိ အာဒိ။
ကဿဟိနာမ ဘန္တေ အဗာလဿ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ။
လျှောက်ဆို၏။ ဟိယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ဗာလော။ မိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ဗာလတာယ။ မိုက်သောအဖြစ်ဖြင့်။ ဒုဋ္ဌေ ။ ပြစ်မှားသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ဒေါသတာယ။ ပြစ်မှားဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ မုဋ္ဌော။
တွေဝေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မောဟေန။ ပြင်းစွာ တွေဝေသော အဖြစ်
ဖြင့်။ ဝိလ္လတ္တိမိတ္တော။ မေးကံပြန်သော စိတ်ရှိသော။ ဥမ္မတ္တကော။ ရူးသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စိတ္တဝိပလ္လာသေန။ စိတ်ဖောက်ပြန် သဖြင့်။ ဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူး
ကို။ ဝဇ္ဇောတိဝါ။ ကျေးဇူးပူ၍ လည်းကောင်း။ အဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူးမဲ့
ကို။ အဝဇ္ဇောတိဝါ။ ကျေးဇူးမဲ့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ အယံ။ ဤသူကား။
ဗုဒ္ဓေါ။ ဤဘုရားတည်း။ အယံ။ ဤသူကား။ ဥမ္မတ္တကော။ သာဝကတည်း။

ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း။ နဇာနာတိ။ မသိ။ အဗာလာဒယောပန၊ အဗာလစ
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်ကား။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။
အဗာလာသာတိအာဒိ၊ အဗာလာသာဤသို့စသောစကားကို။ အာဟ၊ မိန့်
ဆို၏။ နရုစ္စေယျာတိ။ နရုစ္စေယျဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ သော၊ ထိုရှင်
သာရိပုတ္တရာသည်။ ဗာလာဒိနံယေဝ၊ ဗာလစသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာ
လျှင်။ နရုစ္စေယျ၊ မနှစ်သက်ရာ။ အညဿ၊ ဗာလစသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှတစ်ပါး
သော၊ ကဿမိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား။ နနုရုစ္စေယျ၊ အတတ်မှာ
မနှစ်သက်ဘဲရှိရာအံ့နည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဂ္ဂလပလာသေ၊ အနှစ်မဲ့ လျှင်းစပါး
ဖျင်းဖွဲ့မှတ် သတ္တဝါဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဟရေတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သောဠသဟိပဒေဟိ၊ တဆွဲခြံပါးသောအရပ်ရှိ၍။
ယထာတူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အချောက်။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေန္တော၊
ပြန်လျှောက်လိုရကား။ ပဏ္ဍိတောဘန္တေတိအာဒိ၊ ပဏ္ဍိတောဘန္တေဤသို့
အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ပဏ္ဍိတောတိ၊
ပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိစ္စန၊ ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။
ဧဝံ၊ ဤပဏ္ဍိတသဒ္ဓါသည်။ စတုသုကောသလောယု၊ လေးပါးသောကော
သလ္လတို့၌။ ဌိတဿ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဟိသတ္ထံ၊
မှန်၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယတောခေါအာနန္ဒတိက္ခုဓာတု
ကုသလောစဟောတိအာယတနကုသလောစပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကုသလောစ
ဌာနာဌာနကုသလောစတ္ထောဝတာခေါ အာနန္ဒပဏ္ဍိတောဘိက္ခုတိအလံ
ဝစနာယတိ၊ ယတောခေါအာနန္ဒဘိက္ခုဓာတုကုသလောစဟောတိအာ
ယတနကုသလောစ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကုသလောစ ဌာနာဌာနကုသလောစ
တ္ထောဝတာခေါအာနန္ဒပဏ္ဍိတောဘိက္ခုတိအလံဝစနာယဟူသော၊ ဧဝံ၊ ဤ
စကားကို။ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယတောခေါ၊ အကြင်ကြောင့်
သာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဓာတုကုသလောစ၊ တဆွဲရှစ်ပါးသောဓာတ်
တို့၌လိမ္မာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာယတနကုသလောစ၊ တဆွဲရှစ်
ပါးသောအာယတနတို့၌လိမ္မာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ
ကုသလောစ၊ တဆွဲရှစ်ပါးသောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒအင်္ဂါတို့၌လိမ္မာသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဌာနာဌာနကုသလောစ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်
သည်တို့၌လိမ္မာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧတ္ထောဝတာ
ခေါ၊ ဤမျှသောအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပဏ္ဍိတောတိ၊
ပဏ္ဍိတဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ ထိုက်၏။ မဟာပညေစုတိဒ္ဓန္တာဒိ

၂၀၂ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သု။မဟာပညာဤသို့စသောပါဠိတို့၌။ မဟာပညာဒီဟိ။ များမြတ်သော
 ပညာအစရှိသည်တို့၌။ သမန္တာဂတော။ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကား
 အနက်တည်း။ တတြ။ ထိုပါဠိ၌။ ဣဒံ။ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား။ မဟာပညာဒီ
 နံ။ မဟာပညာစသည်တို့၌။ နာနတ္ထံ။ အထူးတည်း။ ကတမာ။ အတယ်ပညာ
 သည်။ မဟာပညာ။ မဟာပညာမည်သနည်း။ မဟာန္တေ။ များမြတ်ကုန်သော။
 သိသက္ခန္ဓေ။ သိသကျေးဇူးတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ။ သဘာဝစသော အားဖြင့်
 ပိုင်းခြား၍သိ၏။ ဣဒံ။ ဤသို့သိအပ်သောကြောင့်။ မဟာပညာ။ မဟာပညာ
 မည်၏။ မဟာန္တေ။ များမြတ်ကုန်သော။ သမာဓိက္ခန္ဓေ။ သမာဓိကျေးဇူးတို့ကို။
 ပညက္ခန္ဓေ။ ပညာကျေးဇူးတို့ကို။ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓေ။ ဝိမုတ္တိကျေးဇူးတို့ကို။ ဝိမုတ္တိ
 ဉာဏဒဿနက္ခန္ဓေ။ ဝိမုတ္တိ ဉာဏဒဿန ကျေးဇူးတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ။
 သဘာဝစသောအားဖြင့်ပိုင်းခြား၍သိ၏။ ဣတိတဿာ။ ထို့ကြောင့်။ မဟာ
 ပညာ။ မဟာပညာမည်၏။ စ။ ထိုမှတစ်ပါး။ မဟန္တာနိ။ များမြတ်ကုန်သော။
 ဌာနာဌာနာနိ။ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်တို့ကို။ မဟာ။ များကုန်
 သော။ ဝိဟာရသမာပတ္တိယော။ ဝိဟာရသမာပတ်တို့ကို။ မဟန္တာနိ။ များ
 ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ။ အရိယသစ္စာတို့ကို။ မဟန္တေ။ များကုန်သော။
 သတိပဋ္ဌာနေ။ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ သမ္ပပ္ပဓာနေ။ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့ကို။ ဣဒ္ဓိပါဓေ။
 ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ မဟန္တာနိ။ များကုန်သော။ ဣဒ္ဓိယာနိ။ ဣဒ္ဓိတို့ကို။ ဗလ္လာနိ။
 ဗိုလ်တို့ကို။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ မဟန္တေ။ များကုန်သော။ အရိယ
 မဂ္ဂေ။ အရိယမဂ်တို့ကို။ မဟန္တာနိ။ များကုန်သော။ သာမညဗလ္လာနိ။ သာ
 မညဗိုလ်တို့ကို။ မဟာ။ များကုန်သော။ အဘိညာယော။ အဘိညာဉ်တို့ကို။
 မဟန္တေ။ မြတ်သော။ ပရမတ္ထံ။ မပေါက်ပြေန်သောအနက်အကျိုးဖြစ်သော။
 နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ။ သဘာဝစသောအားဖြင့်ပိုင်းခြား၍သိ၏။ ဣ
 တိ။ ထို့ကြောင့်။ မဟာပညာ။ မဟာပညာမည်၏။ သာပနံ။ ထိုမျှမြတ်သော
 ပညာရှိသောအဖြစ်သည်ကား။ ဒေဝေါရောဟနံ။ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ
 ဆင်းတော်မူခြင်းကို။ ကဟွာ။ ပြု၍။ သင်္ကဿနဂရုစ္ဆါရေ။ သင်္ကဿပြည်
 တံခါး၌။ ဌိတေန။ တည်တော်မူသဖြင့်။ သတ္တရာ။ မြတ်စွာတရားသည်။
 ဝုဏ္ဏနပဉ္စကေ။ ဝုဏ္ဏဇဉ်ဖြင့်မှတ်အပ်သော ဝုတ္တိလံငါးယောက် တို့ကို။
 ပဉ္စေ။ ပြဿနာကို။ ဝုတ္တိတေ။ မေးသည်ရှိသော်။ တံ။ ထိုပြဿနာကို။ ဝိဿ
 ဇ္ဇန္တဿ။ သုရားသခင်အလိုတော်ကျဖြေသော။ ထေရဿ။ အရှင်သာရိ
 ဝုတ္တရာမထေရ်အား။ ပါကဋ္ဌာ။ ထင်ရှားကျော်စောခြင်းသည်။ ဧဝံ။
 ဖြစ်၏။

၂-ဇေဝ်ပုတ္တသံယုတ်-၃-ဇာတိယဝဂ်။

၂၈၃

ကတမာ။ အဘယံပညာသညာ။ ပုထုပညာ။ ပုထုပညာမည်သနည်း။
 ပုထုနာနာခန္ဓေသု။ အထူးထူးသောခန္ဓာတို့၌။ ဥာဏံ။ ဥာဏ်သည်။ ပဝတ္တ
 တိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ပုထုပညာ။ ပုထုပညာမည်၏။ ပုထုနာနာခ
 တုသု။ စက္ခုစသောအသီးအသီးသောဓာတ်တို့၌။ ပုထုနာနာအတ္ထေသု။
 အသီးအသီးသောရူပါရုံစသောအာရုံတို့၌။ ပုထုနာနာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေသု။
 အသီးအသီးသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အင်္ဂါတို့၌။ ပုထုနာနာ သုညတမနူပ
 လတ္တေသု။ အထူးထူးသောသဘာဝတို့၌။ နိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့မှစိတ်သည်
 ဖြစ်၍ဣတ္ထိပုရိသ အစရှိကုန်သော သဘောတို့ကို။ ပုထုနာနာအတ္ထေသု။
 အတ္ထပဋိသန္တိဒါ၏အရာဖြစ်ကုန်သောပစ္စုပ္ပန်စသောအထူးထူးအပြားပြား
 ရှိသောအကျိုးတို့၌။ ဓမ္မေသု။ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၏ အရာဖြစ်ကုန်သောပစ္စယ
 စသောအထူးထူးအပြားပြားရှိသော အကြောင်းတို့၌။ နိရုတ္တိသု။ ထိုအတ္ထ
 ဓမ္မတို့ကိုထုတ်၍ ဆိုခြင်းဟူသောနိရုတ္တိတို့၌။ ပဋိဘာဝနေသု။ အာရုံဖြစ်၍
 ဖြစ်ကုန်သော အတ္ထဓမ္မနိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါတို့၌။ ပုထုနာနာသီလက္ခန္ဓေသု။
 အထူးထူးအပြားပြားသောသီလက္ခန္ဓာတို့၌။ ပုထုနာနာသမာဓိပညာဝိမုတ္တိ
 ဝိမုတ္တိဉာဏ ဒဿနက္ခန္ဓေသု။ အထူးထူး အပြားပြားသော သမာဓိက္ခန္ဓာ
 အထူးထူးအပြားပြားသော ပညက္ခန္ဓာ-အထူးထူးအပြားပြားသော ဝိမုတ္တိ
 က္ခန္ဓာ-အထူးထူး အပြားပြားသောဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓာတို့၌။ ပုထုနာနာ
 ဌာနေသု။ အထူးထူး အပြားပြားသော ဌာနာဌာနတို့၌။ ပုထုနာနာဝိဟာရ
 သမာပတ္တိသု။ အထူးထူးအပြားပြားသောဝိဟာရသမာပတ်တို့၌။ ပုထုနာ
 နာအရိယသစ္စသု။ အထူးထူးအပြားပြားသောအရိယသစ္စာတို့၌။ ပုထုနာ
 နာသဘိပဋ္ဌာနေသု။ အထူးထူးအပြားပြားသော သဘိပဋ္ဌာန်တို့၌။ သဗ္ဗပ္ပ
 ဓာနေသု။ သဗ္ဗပ္ပဓာန်တို့၌။ ဣဒ္ဓိပါဒေသု။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၌။ ဣန္ဒြိယေသု။ ဣန္ဒြိယတို့၌။
 ဗလေသု။ ဗိုလ်တို့၌။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု။ ဗောဇ္ဈင်တို့၌။ ပုထုနာနာအရိယမဂ္ဂေသု။
 အထူးထူးအပြားပြားသော အရိယမဂ်တို့၌။ သာမညဗလေသု။ သာမည
 ဗိုလ်တို့၌။ အဘိညာသု။ အဘိညာဉ်တို့၌။ ပုထုနာနာဇနသမာဓေတုဓမ္မေ။
 အထူးထူးအပြားပြားသော လူတို့နှင့်ဆက်ဆံသော တရားတို့ကို။ သမ
 တိက္ကမ္မ။ ကောင်းစွာလွန်၍။ ပရမတ္ထေ။ မြတ်သောအနက်အကျိုးဖြစ်သော။
 နိဗ္ဗာနေ။ နိဗ္ဗာန်၌။ ဥာဏံ။ ဥာဏ်သည်။ ပဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။
 ပုထုပညာ။ ပုထုပညာမည်၏။ ။

ကတမာ။ အဘယံပညာသညာ။ ဟာသပညာ။ ဟာသပညာမည်သနည်း။
 ဣဝ။ ဤသဘာဝတော်၌။ ဧကေစ္စေ။ အချို့သောရဟန်းသည်။ ဟာသ

၂၆၄ သဂါထာဝပ္ပသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဗဟုလော၊ ရွှင်လန်းခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဇဗဟုလော နှစ်သက်ခြင်းများ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝုဠိဗဟုလော၊ ရှစ်လိုခြင်း များသည်ဖြစ်၍ ပါမုဇ္ဇဗဟုလော၊
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ သီလံ၊ ပါတိမောက္ခမှ တပါးသောသုံးပါး
 အပြားရှိသောသီလကို၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏၊ ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ စက္ခု၊ ဝ
 သောဣန္ဒြေကိုစောင့်စည်းခြင်းကို၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏၊ တောဇန၊
 တောဇဉ်၌၊ မဇ္ဈညတံ၊ ခံခြင်းသုံးဆောင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်
 အဖြစ်ကို၊ ဇာဂရိယာနုယောဂံ၊ နိုးချပ်ခြင်းနှင့် ဟုဉ်ခြင်းဟူသော သူလုံ့လကို၊
 သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလက္ခန္ဓ်ကို၊ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိက္ခန္ဓ်ကို၊ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓံ၊ ဝိမုတ္တိ
 က္ခန္ဓ်ကို၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓံ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓ်ကို၊ ပရိပူဇေတိ၊
 ပြည့်စုံစေ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊ ဟာသ
 ဗဟုလော၊ ရွှင်လန်းခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ပါမုဇ္ဇဗဟုလော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
 များသည်ဖြစ်၍၊ ဌာနာဌာနံ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်အကြောင်းမဟုတ်သည်
 ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသ
 ပညာမည်၏၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရွှင်လန်းခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသေ
 မာပတ္တိယော၊ ဝိဟာသေမာပတ်တို့ကို၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရွှင်လန်း
 ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုး
 ထွင်း၍သိ၏၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ သမ္မုပ္ပဓာနေ၊ သမ္မုပ္ပဓာန်တို့
 ကို၊ ဣဒ္ဓိပါဓေ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့ကို၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ
 ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊ ဟာသဗဟုလော၊
 နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့ကို၊ သမ္ဘိကဇရာ
 တိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ အဘိညာလော၊ အဘိညာဉ်တို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုး
 ထွင်း၍သိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊ ဟာ
 သဗဟုလော၊ ရွှင်လန်းခြင်း များသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဇတုဠိ ပါမောဇ္ဇဗဟု
 လော၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း များသည် ဖြစ်၍၊ ပရမတ္ထံ၊ ပရမတ္ထ
 ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သမ္ဘိကဇရာတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ ဣတိ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊ ဇေယျောစ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်သည်လည်း၊ သရဒေါနာမ၊ သရဒအမည်ရှိသော၊ တာပသော၊
 ရသေ့သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ အနောမဒသိသာ၊ အနာမဒသိအမည်တော်
 ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ အဂ္ဂ

သံသကပုတ္တနံ၊ အပ္ပဿာဝကဆုကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တံကာလတော၊
ထိုသရဒေသေ့ဖြစ်၍ အနောမဒေသီဘုရားထံ၌ လက်ျာရံဆုကို ပနိဆင်
သောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ အစပြု၍၊ ဟာသဗဟုလော၊ နှစ်သက် ရွှင်လမ်း
ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ သီလပရိယူရဏာဒိနိ၊ သီလကိုပြည့်စုံစေ
ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ အကာသိ၊ ပြီးတတ်မူ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသ
ပည၊ ဟာသပညာမည်၏။ ။

ကတမာ၊ အဘယ်ပညာသည်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်သနည်း၊
ယံကိစ္ဆိရူပံ၊ အလုံးစုံသောရုပ်သည်၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်
အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ယံ၊ အကြင်ရုပ်သည်၊ နုပျော်၊ နုပျော်လည်းဖြစ်
၏၊ သန္တိကေဝါ၊ သန္တိကမူလည်းဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံရူပံ၊ ထို
ရုပ်ကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ လက္ခဏာတို့ကို
ထိုးထွင်းလျက်သိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ ဒုက္ခ
တော၊ ဒုက္ခအားဖြင့်၊ အနတ္တတော၊ အနတ္တအားဖြင့်၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊
လက္ခဏာတို့ကို ထိုးထွင်းလျက်သိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝန
ပညာမည်၏၊ ယသကာမိ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ဇဝဒနာ၊ ဇဝဒနာသည်၊ ယသကာမိ၊
ခပ်သိမ်းသော၊ သညာ၊ သညာသည်၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ယံကိစ္ဆိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊
အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သော၊ တံဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဉ်ကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်၊ ဒုက္ခတော၊
ဒုက္ခအားဖြင့်၊ အနတ္တတော၊ အနတ္တအားဖြင့်၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ ဇဝတိ၊
လက္ခဏာတို့ကို ထိုးထွင်းလျက်သိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝန
ပညာမည်၏၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်
သော၊ စက္ခု၊ စက္ခုကို၊ (ပ)၊ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စ
အားဖြင့်၊ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခအားဖြင့်၊ အနတ္တတော၊ အနတ္တအားဖြင့်၊ ဝိပ္ပံ၊
လျှင်မြန်စွာ၊ ဇဝတိ၊ လက္ခဏာတို့ကို ထိုးထွင်းလျက်သိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်
ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာ
ဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ ဓယဋ္ဌေန၊ ပျက်တတ်ကုန်တတ်သော
သဘောဖြင့်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဘယဋ္ဌေန၊ ဘေးဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အသာရကဋ္ဌေန၊ အတ္တစသောအနှစ်မရှိသော အားဖြင့်၊
အနတ္တံ၊ ကိုယ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုလယိတွာ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်
နှိုင်းချိန်၍၊ တိရုယိတွာ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ဝိဘာဝ

၂၈၆ သံဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ယိတွာ။ထင်ရှားပြု၍။ ဝိဘူတံကတွာ။ထင်စွာပြု၍။ ရူပနိရောဓေ။ရူပက္ခန္ဓာ
 ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။နိဗ္ဗာနေ။နိဗ္ဗာန်၌။နိပ္ပံ။လျှင်မြန်စွာ။ဇဝတိ။လက္ခဏာတို့
 ကိုထိုးထွင်းလျက်သိ၏။ဣတိ။ထိုကြောင့်။ဇဝနပညာ။ဇဝနပညာမည်၏။
 အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်။အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ဝေဒနာ။
 ဝေဒနာသည်။သညာ။သညာသည်။သင်္ခါရာ။သင်္ခါရတို့သည်။ဝိညာဏံ။
 ဝိညာဉ်သည်။စက္ခု။စက္ခုသည်။(ပ)။ဇရာမရဏံ။ဇရာမရဏသည်။
 ခယဓမ္မေ။ပျက်တတ်ကုန်တတ်သောသဘောဖြင့်။အနိစ္စံ။အမြဲမရှိ။(ပ)။
 ဝိဘူတံကတွာ။ထင်စွာပြု၍။ဇရာမရဏနိရောဓေ။ဇရာမရဏ၏ချုပ်ရာဖြစ်
 သော။နိဗ္ဗာနေ။နိဗ္ဗာန်၌။နိပ္ပံ။လျှင်မြန်စွာ။ဇဝတိ။လက္ခဏာတို့ကိုထိုးထွင်း
 လျက်သိ၏။ဣတိ။ထိုကြောင့်။ဇဝနပညာ။ဇဝနပညာမည်၏။အတိတာနာ
 ဂတပစ္စုပ္ပန်။အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ရူပံ။ရုပ်သည်။ဝိညာဏံ။
 ဝိညာဉ်သည်။ဇရာမရဏံ။ဇရာမရဏသည်။အနိစ္စံ။အမြဲမရှိ။သင်္ခါတံ။
 အကြောင်းတို့သည်ပေါင်း၍ပြုပြင်အပ်၏။ပဋိစ္စသမုပ္ပန်။အကြောင်းတရား
 တို့၏ညီညွတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်၏။ခယဓမ္မံ။ပျက်တတ်သောသဘောရှိ၏။
 ဝယဓမ္မံ။ပျက်တတ်သောသဘောရှိ၏။ဝိရာဂဓမ္မံ။တင်ခြင်းကင်းတတ်
 သောသဘောရှိ၏။နိရောဓဓမ္မံ။ချုပ်တတ်သောသဘောရှိ၏။ဣတိ။ဤသို့။
 ထုလယိတွာ။ဝိပဿနာပညာဖြင့်နှိုင်းချိန်၍။တိရယိတွာ။ဝိပဿနာပညာ
 ဖြင့်စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ဝိဘာဝယိတွာ။ထင်ရှားပြု၍။ဝိဘူတံကတွာ။ထင်စွာ
 ပြု၍။ဇရာမရဏနိရောဓေ။ဇရာမရဏ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။နိဗ္ဗာနေ။နိဗ္ဗာန်၌။
 နိပ္ပံ။လျှင်မြန်စွာ။ဇဝတိ။လက္ခဏာတို့ကိုထိုးထွင်းလျက်သိ၏။ဣတိ။ထို
 ကြောင့်။ဇဝနပညာ။ဇဝနပညာမည်၏။

ကတမာ။အဘယ်ပညာသည်။တိက္ခပညာ။တိက္ခပညာမည်သနည်း။
 နိပ္ပံ။လျှင်စွာ။ကိလေသေ။ကိလေသာတို့ကို။ဆိန္ဒတိ။ဖြတ်တတ်၏။ဣတိ။
 ထိုကြောင့်။တိက္ခပညာ။တိက္ခပညာမည်၏။ဥပ္ပန္နံ။ဖြစ်သော။ကာမဝိတက္ကံ။
 ကာမဝိတက်ကို။နာမဝိသေတိ။သည်းမခံသောယာ။ဥပ္ပန္နံ။ဖြစ်သော။ဗျာ
 ပါဒဝိတက္ကံ။ဗျာပါဒဝိတက်ကို။ဥပ္ပန္နံ။ဖြစ်သော။ဝိဟိံသဝိတက္ကံ။ဝိဟိံ
 သာဝိတက်ကို။ဥပ္ပန္နံ။ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်သော။ပါပကော။ယုတ်မာကုန်
 သော။အကုသလဓမ္မေ။အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ဥပ္ပန္နံ။ဖြစ်သော။ရာဂံ။
 ရာဂကို။ဒေါသံ။ဒေါသကို။ကောဓံ။ရှေးဦးထွက်သောအမျက်အာဇာ
 တကို။ဥပနာဟံ။နေခံပြီးဖန်ဖန်ထွက်သောအမျက်နေငြိုးကို။မက္ခံ။ကျေးဇူး
 ချေခြင်းကို။ပလ္လာသံ။ဂုဏ်မည်တူမူခြင်းကို။ဣဿံ။ဤစုခြင်းကို။မစ္ဆိရိယံ။

ဝန်တိုးခြင်းကို။ မာယံ။ လှည့်ပတ်ခြင်းကို။ သာဓဋ္ဌယျံ။ စဉ်းလဲခြင်းကို။
 ထန္တံ။ ခိုင်မာခြင်းကို။ သာရန္တံ။ အလွန်ခိုင်မာခြင်းကို။ မာနံ။ မာန်မူခြင်းကို။
 အတိမာနံ။ အလွန်မာန်မူခြင်းကို။ မဒံ။ မာန်ယစ်ခြင်းကို။ ပမာဒံ။ မေ့လျော့
 ခြင်းပမာဒကို။ သဗ္ဗေ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကိလေသေ။ ကိလေသာတို့ကို။
 သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒုစ္စရိတေ။ ဒုစရိုက်တို့ကို။ သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံကုန်
 သော။ အဘိသင်္ခါရေ။ အဘိသင်္ခါရတို့ကို။ သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံကုန်သော။ ဘဝ
 ဂါမိကဓမ္မေ။ ဘဝသုံးပါးသို့လေးရာကံစေတတ်သောကံတို့ကို။ နာမိဝါသေ
 တိ။ သည်းမခံသောယာ။ ပဇာတိ။ ပပတ်စွန့်၍။ ဝိနောဒေတိ။ ပပတ်ပျောက်၍။
 အနဘာဝံ။ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂမေတိ။ ရောက်စေ၍။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။
 တိက္ခပညာ။ တိက္ခပညာ မည်၍။ ဧကမ္ဘိအာသနေ။ တနေရာ တည်း၌။
 စတ္တာရာအရိယမဂ္ဂါ။ အရိယမဂ်လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ
 စသာမညဗလသနီ။ သာမညဖိုလ်လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ စတသေသ
 စပဉ္စသန္တိဒါယော။ ပဉ္စသန္တိဒါ လေးပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဆစ
 အဘိညာ ယော။ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ အဓိ
 ဂတာ။ ရအပ်ကုန်သည်။ သန္တိကတာ။ မျက်မှောက် ပြုအပ်ကုန်သည်။
 ပညာယ။ ပညာဖြင့်။ ပသိတာ။ မြင်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၍။
 ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ တိက္ခပညာ။ တိက္ခပညာမည်၍။ ထေရောစ။ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း။ ဘာဝိနေယျဿ။ တူဖြစ်သော။ ဒီဃနခပရိဗ္ဗာ
 ဇကဿ။ ဒီဃနခမည်သောပရိပိုဇ်အား။ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟသုတ္တံ။ ဝေဒနာ
 ပရိဂ္ဂဟသုတ္တန်ကို။ ဒေသိယမာနေ။ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဥတ
 ကောဝ။ တည်ရပ်ထွက်လျှင်။ သဗ္ဗကိလေသေ။ အလုံးစုံသောကိလေသာ
 တို့ကို။ ခဗိန္ဒိတွာ။ ပပတ်ဖြတ်၍။ သာဝက ပါရမိဉာဏံ။ သာဝက ပါရမိ
 ဉာဏ်ကို။ ပဗ္ဗိဝိဒ္ဓကာလတော။ ထိုးထွင်း၍သိသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ။ အစ
 ပြု၍။ တိက္ခပညောနာမ။ တိက္ခပညာမည်သည်။ ဇာတော။ ဖြစ်၍။ တေန။ ထို
 ကြောင့်။ တိက္ခပညော တန္တေအာယသ္မာ သာရိပုတ္တောတိ။ တိက္ခပညော
 တန္တေအာယသ္မာသာရိပုတ္တော ဟူသောစကားကို။ အာဟ။ အရှင်အာ
 နန္ဒာတင်လျှောက်သတည်း။ ။

ကတမာ။ အတတ်ပညာသည်။ နိဗ္ဗေမိကပညာ။ နိဗ္ဗေမိကပညာမည်
 သနည်း။ ဣမေ။ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကဓမ္မော။ အချို့သောရဟန်းသည်။ သဗ္ဗ
 သင်္ခါရေသု။ ခပ်သိမ်းသော သင်္ခါရတို့၌။ ဥဗ္ဗေဂဗဟုလော။ မပြတ်ဖြစ်
 သောဝိတိတ်လန်ခြင်းသံဝေဂများသည်။ ဥတ္တာသဗဟုလော။ ကြောက်လန့်

၂၀၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ခြင်းများသည်။ အရုတိဗဟုလော အနာဘိရုတိဗဟုလော၊ သင်္ခါရတို့၌ အဆင့်ဆင့်မဗ္ဗေလျော်ခြင်း များသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟိမုခေါ၊ ခပ် သိမ်းသောသင်္ခါရတို့မှ အပဖြစ်၍ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုရည်၍ဉာဏ်ဖြင့်ရှေးရှု လျက်၊ ရမတိ၊ ဗ္ဗေလျော်၏။ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသင်္ခါရ တို့၌။ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ မဖောက်ထွင်းဘူးသေးသော၊ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မခွဲဘူး မပျက်ဆီးဘူးသေးသော၊ လောဘာက္ခန္ဓံ၊ လောဘအရကို၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ ဖောက် ထွင်း၏။ ပဒါလေတိ၊ ဖောက်ခွဲပျက်ဆီး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေဓိက ပညာ၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာမည်၏။ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ မဖောက်ထွင်းဘူးသေးသော၊ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မခွဲဘူး မပျက်ဆီးဘူးသေးသော၊ ဒေါသက္ခန္ဓံ၊ ဒေါသ အရကို၊ မောဟက္ခန္ဓံ၊ မောဟအရကို၊ ကောဓံ၊ ရှေးဦးထွက်သော ရန်ငြိုး ကို၊ ဥပနာဟံ၊ နောက်ပြီး ဖန်ဖန်ထွက်သော ရန်ငြိုးကို၊ (ပ)၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ် သိမ်းကုန်သော၊ ဘဝဂါမိကဗ္ဗေ၊ ဘဝသုံးပါးသို့လားရောက်စေတတ်သော ကံတို့ကို၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ ဖောက်ထွင်း၏။ ပဒါလေတိ၊ ဖောက်ခွဲပျက်ဆီး၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာ၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာမည်၏။ ။

အပ္ပိစ္ဆေတိ၊ အပ္ပိစ္ဆေဟူသည်ကား၊ သန္တရုဏနိဂ္ဂဟဏေ၊ မိမိ၌ ထင်ရှားရှိသော ဗာဟုသစ္စ ရုဏဓမ္မစသော ကျေးဇူးကို လျှိုဝှက်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ပစ္စယပဒိုဂ္ဂဟဏေ၊ ပစ္စည်းကိုခံခြင်းရှာဖွေသုံးဆောင်ခြင်း၌ မတ္တညုတာစ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသောအဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤသန္တရုဏ နိဂ္ဂဟဏ ပစ္စယ ပဒိုဂ္ဂဟဏ မတ္တညု အဖြစ်သည်။ အပ္ပိစ္ဆ တာလက္ခဏံ၊ အပ္ပိစ္ဆ တာလက္ခဏာတည်း။ ဣတိဣမိနာလက္ခဏေ န၊ ဤသို့သော အပ္ပိစ္ဆတာ လက္ခဏာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သန္တုဋ္ဌေတိ၊ သန္တုဋ္ဌေဟူသည်ကား၊ စတုသုပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေး ပါးတို့၌၊ ယထာယာဘသန္တောသော၊ ယထာယာဘသန္တောသ၊ ယထာ ဗလသန္တောသော၊ ယထာဗလသန္တောသ၊ ယထာသာရူပ္ပသန္တောသော၊ ယထာသာရူပ္ပသန္တောသ၊ ဣတိဣမေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ တိဟိ သန္တောသေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ အသီးအသီးသုံးပါးကုန်သောသန္တော သတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ပရိဝိတ္တေတိ၊ ပရိဝိတ္တေဟူသည် ကား၊ ဝိဝေကဋ္ဌကာယာနံ၊ ခြွေရုံ အပေါင်းအဖော် ကိလေသာ အပေါင်း အဖော်တို့၌ ဗ္ဗေလျော်ခြင်းကင်းသဖြင့် ဆိတ်သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ နိက္ခ မာဘိရုတာနံ၊ ခုနားအဖြစ်၌ ဗ္ဗေလျော်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ကာယာဝိဝေ ကောစု၊ ကာယာဝိဝေကလည်းကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓမ္မိတ္တာနံ၊ နိဝရုဏစသည်တို့

မှထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ ပရမဝေါဒါန ပတ္တသနံ။ သာသနာပတ်ရှစ်ပါးကိုရသဖြင့် အလွန်စင်ကြယ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စိတ္တဝိဝေကောစ၊ စိတ္တဝိဝေက လည်းကောင်း၊ နိရူပဓိနံ၊ ကိလေသာဥပဓိ စသည်မရှိကုန်သော၊ ဝိသင်္ခါရဂတာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏ ကင်းလွတ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ဖလသမာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်ရောက်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလသနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဥပဓိဝိဝေကောစ၊ ဥပဓိဝိဝေကလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဗ္ဗဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံ ဝိဝေကာနံ၊ ဤဝိဝေကတို့ကို လာဘီ၊ ရေခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသံသဋ္ဌောတိ၊ အသံသဋ္ဌောဟူ သည်ကား၊ သဝနသံသဂ္ဂေါ၊ အသံသကိုကြားသဖြင့် ချစ်ခင်ကပ်ငြိခြင်းဖြစ် သောသဝနသံသဂ္ဂ၊ အသံသသဂ္ဂ၊ အဆင်းကိုမြင်သဖြင့်ချစ်ခင်ကပ်ငြိ ခြင်းဖြစ်သော အသံသသဂ္ဂ၊ သမုလ္လောပနသံသဂ္ဂေါ၊ ချစ်နှစ်သက်ဖွယ် ပြောဆိုသဖြင့်ချစ်ခင်ကပ်ငြိခြင်းဖြစ်သောသမုလ္လောပနသံသဂ္ဂ၊ ပရိဘောဂ သံသဂ္ဂေါ၊ ဝတ္ထုနည်းလပ်ဖယ်ထွယ်သုံးဆောင်သဖြင့် ချစ်ခင်ကပ်ငြိခြင်း ဖြစ်သောပရိဘောဂသံသဂ္ဂ၊ ကာယသံသဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်လက်ယဉ်ပိုက် ထိ ခိုက်သဖြင့်ချစ်ခင်ကပ်ငြိခြင်းဖြစ်သောကာယသံသဂ္ဂ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ ဤသံသဂ္ဂတို့မှ၊ ဝိရေဟိတော၊ ကင်း လွတ်၏၊ ပဉ္စဝိစော၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ အယဉ္ဇသံသဂ္ဂေါ၊ ဤသံသဂ္ဂဟူ သည်ကား၊ ရာဇူဟိ၊ မင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တေဟိ၊ မင်း၏ အမတ်ကြီးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယသ္မာဝကေဟိ၊ တိတ္ထိတို့၏တပည့်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကေ ဟိ၊ ဥပါသကာယောကျ်ားတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာဟိ၊ ဥပါသကာ မိန်းမတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်း ယောက်ျားတို့နှင့် လည်း ကောင်း၊ ဘိက္ခုနီဟိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌ ဟိ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေဟိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဇာယ တိ၊ ဖြစ်၏။ သောသဋ္ဌောပိ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း၊ လေရဿ၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာမထေရ်အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မရှိခြင်းကြောင့်၊ အသံသဋ္ဌော၊ အသံသဋ္ဌမည်၏။ အာရဒ္ဓဝိရိယောတိ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယောဟူသည်ကား၊ ပဂ္ဂ ဟိတဝိရိယော၊ ခြီးမြှောက်အပ်သောဝိရိယရှိ၏။ ပရိပုဏ္ဏဝိရိယော၊ ပြည့်စုံ သောဝိရိယရှိ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားသစ်သောလုံ့ လရှိ သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဂမနေ၊ သွားသောကာလ၌၊ ဥပ္ပန္နကိလေသဿ ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းသို့၊ ပါပုလိဝံ၊ ရောက်မိန့်သောဌာ

၂၆၀ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋိမတွဲ။

နဒေတိ၊မပေး၊ဌာနေ၊ရုပ်သောကာလန္တိ၊ဥပ္ပန္နဿ၊ဖြစ်သောကိလေသာကို၊
နိသဇ္ဇံ၊ ထိုင်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်မိမ့်သောငှါ၊ နဒေတိ၊ မပေး၊
နိသဇ္ဇာယ၊ထိုင်သောကာလန္တိ၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော ကိလေသာကို၊သေ
ယျံ၊အိပ်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်မိမ့်သောငှါ၊ နဒေတိ၊မပေး၊တသ္မိံ
တသ္မိံ ဣရိယာပထေ၊ထိုထိုဣရိယာပုတ်၌၊ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သောကိလေသာကို၊
တတ္ထတတ္ထေဝ၊ထိုထိုဣရိယာပုတ်၌သာလျှင်၊ နိပ္ပဏ္ဍာနံ၊နှိပ်၏၊ထေရော
ပန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်ကား၊ စတုစက္ကာလိသ ဝဿာနိ၊
လေးဆဲ့ လေးဝါတို့ပတ်လုံး၊ မဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်း၌၊ ဝိဗ္ဗိံ၊ ကျောက်ကို၊
နပဿာရေတိ၊ဆန့်ဘူးသည်မရှိ၊တံ၊ထိုလုံ့လကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊အာရဇ္ဈ
ဝိရိယောတိ၊အာရဇ္ဈဝိရိယောဟူ၍၊ အာဟ၊ရှင်အာနန္ဒာမိန့်၏၊ ဝတ္တာတိ၊
ဝတ္တာဟူသည်ကား၊ ဩရနနဝတ္တာ၊ ကိလေသာတို့ကို သန့်စေသောအ
စွမ်းဖြင့်ဆုံးမတတ်၏၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အဇ္ဈာစာရံ၊ လွန်ကျူး
သောအကျင့်ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်သည်ရှိသော်၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ ကထေဿာမိ၊
ဆိုဆုံးမအံ့၊သေ့၊နက်ဖြန်မှ၊ကထေဿာမိ၊ဆိုဆုံးမအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ကထာ
ဝဝတ္တာနံ၊ဆုံးမခွင့်အရာကို၊ နကရောတိ၊မပြု၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ယေဝဌာနေ၊
ထိုထိုတွေ့မြင်ရာ၌သာလျှင်၊ ဩဝဒေတိ၊ဆုံးမ၏၊ အနုသာသတိ၊ကံမြစ်၏၊
ဣတိအတ္တော၊ဤကားအနက်တည်း၊ ဝစနက္ခမောတိ၊ဝစနက္ခမောဟူသည်
ကား၊ဝစနံ၊လျှောက်ထားပြောဆိုသောစကားကို၊ခမတိ၊သည်းခံ၏၊ ဟိ၊
ဆိုသင့်၏၊ဧကော၊အချို့သောသူသည်၊ ပရဿ၊သူတပါးအား၊ဩဝါဒံ၊
အဆုံးအမကို၊ဒေတိ၊ပေး၏၊ သယံပန၊မိမိကိုယ်ကိုမူကား၊ အညေန၊သူတ
ပါးသည်၊ ဩဝဒိယမာနာ၊ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်၊ ကုဏ္ဍတိ၊အမျက်
လို၏၊ထေရောပန၊အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်ကား၊ ပရဿ၊သူတ
ပါးအား၊ဩဝါဒံ၊အဆုံးအမကို၊ ဒေတိ၊ပေး၏၊ သယံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝ
ဒိယမာနောပိ၊သူတလူတို့ကဆုံးမသည်ရှိသော်လည်း၊ သိရဿ၊ဦးဖြင့်၊
သမ္ပုဋိန္ဒြတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ကိရု၊ထင်စေဦးအံ့၊ ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ သာရိ
ပုတ္တတ္ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ သတ္တဝသယိကော၊ ခုနစ်နှစ်
သာရှိသေးသော၊ သာမဏောရော၊ သာမဏေဇယံသည်၊ တန္တေသာရိ
ပုတ္တ၊အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ တုဌာကံ၊ ကိုယ်တော်တုရားတို့၏၊ နိဝါသန
ကဏ္ဍော၊သင်းပိုင်တော်စွန်းသည်၊ဩလဗ္ဗတိ၊တွဲလျှားကျ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
အာဟ၊လျှောက်၏၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ကိဉ္စိ၊တခွန်းမျှသောစကားကို၊
အဝတ္တာ၊မဆိုမူ၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်ရာသို့၊ ဝတ္တံ၊ကြွတော်မူ၍၊

၂-ဇိဝိဝုတ္တသံယုတ်-၃-တတိယဝဂ်။

၂၉၆

ပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းညီစွာ၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်တော်ကို ပြင်ဝတ်၍၊
အာဂမ္မ၊ ကြွတော်မူလာ၍၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသောပမာဏ
သည်၊ ဝတ္ထတိ၊ သင့်လျော်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဉ္စလိ၊ လက်နှစ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊
ချီလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ဇာတိယာ၊
ဖွားမြင်သည်မှ၊ သတ္တဝသိကော၊ ခုနစ်နှစ်မျှသာရှိသေးလျက်၊ တဒဟု
ပဗ္ဗဇိတော၊ ထိုနေ့၌ရှင်ဖြစ်၏၊ သောဝိ၊ ထိုသို့သောသာမဏေငယ်စဉ်လျက်
လည်း၊ ဗံ၊ ငါ့ကို၊ အနုသံသေယျ၊ ဆုံးမကံဖြစ်ရာ၏၊ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်း
ထက်၌၊ သမ္ပဒိန္နာမိ၊ ငါခံလို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ စောဒ
ကောတိ၊ စောဒကော ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုသိ၊ အဏ္ဍာစာရ ဝတ္ထုသည်၊
ဩတိဏ္ဍဝါ၊ ကိုယ်နှုတ် လွန်လျား ကျင့်တကားဟု ပြောကြားသော
အားဖြင့် သက်သော်လည်းကောင်း၊ အနောတိဏ္ဍဝါ၊ ယင်းသို့စကား
မပြောကြား သဖြင့် မသက်သော် လည်းကောင်း၊ ဝိတိက္ကမံ၊ လွန်ကျူး
သောအမူအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဘိက္ခုနာနာမ၊
ရဟန်းမည်သည်၊ ဧဝံနိဝါသေတဗ္ဗံ၊ ဤသို့သင်းပိုင်ကို ဝတ်ကောင်း၏၊
ဧဝံပါရုပိ တဗ္ဗံ၊ ဤသို့ သက်န်းကို ရုံကောင်း၏၊ ဧဝံဂန္တဗ္ဗံ၊ ဤသို့သွား
ကောင်း၏၊ ဧဝံဌာတဗ္ဗံ၊ ဤသို့ ရပ်ကောင်း၏၊ ဧဝံနိသိဒိတဗ္ဗံ၊ ဤသို့နေ
ကောင်း၏၊ ဧဝံခါဒိတဗ္ဗံ၊ ဤသို့ခဲးကောင်း၏၊ ဧဝံဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဤသို့စားကောင်း
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တန္တိဝသေန၊ ပါဠိဓမ္မ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနုသိဗ္ဗိ၊ အဆုံးအမ
ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ပါပဂရဟိတိ၊ ပါပဂရဟိဟူသည်ကား၊ ပါပပုဂ္ဂလေ၊
ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ နပဿ၊ မမြင်ရလို၊ တေသံ၊ ထိုယုတ်မာသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နသုဏေး၊ မကြားရလို၊ တေဟိ၊ ထိုယုတ်မာ
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊ ဧကစက္ကဝါဠေဝိ၊ တစကြာဝဠာ
တည်း၌လည်း၊ နဝသေယျံ၊ မနေရလို၊ ဧကဒသိ၊ တခုသောဘဝဟူသော
ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမျှကိုမြင်လေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒုသိ
လော၊ ဒုသိလပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်လည်းကောင်း၊ ဟိနဝိရိယော၊ လျော့ညံ့သောဝီရိယရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပသုတော၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အနာဒရော၊ ပုဂ္ဂလဓမ္မကိုရိုသေခြင်းမရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ကတ္တမိ၊ တရပ်တဒေသ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ သမန္တာ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ မာအဟု၊ မဖြစ်စေသား၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သော အပြား
ဖြင့်၊ ပါပပုဂ္ဂလေပိ၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း၊ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့စက်

၂၆၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသနိသု-ပဌမပဌ်

ဆုတ်တော်မူ၏။ သမဏေနနာမ။ ရဟန်းဆိုသောသူမည်သည်။ ရာဂဝေတိ
ကေန။ ရာဂအလိုသို့လိုက်သည်။ ဒေါသမောဟဝေတိကေန။ ဒေါသမောဟ
အလိုသို့လိုက်သည်။ နဟောတဗ္ဗံ။ မဖြစ်ရာကောင်း။ ဥပ္ပန္နောဖြစ်သော။
ရာဂေါ။ ရာဂကို။ ဒေါသော။ ဒေါသကို။ မောဟော။ မောဟကို။ ပဟာတဗ္ဗော
ပယ်အပ်၏။ ဣတိဇေ။ ဤသို့သောအပြားဖြင့်။ ပါပဝေဓ္မိ။ အကုသိုလ်တရား
တို့ကိုလည်း။ ဂရဟတိ။ ကဲ့ရဲ့စက်ဆုတ်တော်မူ၏။ ဣတိဤသို့။ နှိဟိ။ နှစ်ပါး
ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ။ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပါပဂရဟိတန္တအာယသ္မာသာရိပုတ္တောဟူ၍။ ဝေတိ။
အရှင်အာနန္ဒာမိန့်ဆိုသတည်း။ ဇေ။ ဤသို့။ အာယသ္မတာအာနန္ဒေန။ အရှင်
အာနန္ဒာသည်။ သောဠသဟိပဒေဟိ။ တဆွဲခြောက်ပါးသောအရတို့ဖြင့်။
ထေရဿ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ယထာဘူတ ဝဏ္ဏပကာသနေ။
ဟုတ်မှန်တိုင်းသောကျေးဇူးစကားကိုထင်ရှားပြခြင်းကို။ ကတေပြုသည့်
အရာ၌။ အာနန္ဒော။ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အတ္တနေ။ မိမိ၏။ ဝိယသဟာ
ယဿ။ အဆွခင်ပွန်းချစ်၏။ ဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူးကို။ ကထေတုံဆိုခြင်းငှါ။ နလ
ဘတိတိ။ မရဟုထင်၏။ ကထေတုံဆိုခြင်းငှါ။ သဘာဝိပန။ ရေပါဦးမည်လော
တေန။ ထိုအရှင် အာနန္ဒာသည်။ ကထိတံ။ ဆိုအပ်သော စကားသည်။
တထေဝ။ အရှင်အာနန္ဒာဆိုတိုင်းလျှင်။ ကိံဟောတိ။ အဘယ်သို့ဖြစ်အံ့
နည်း။ သော။ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်။ သဗ္ဗညုကိံ။ သဗ္ဗညုတရားပေတည်း။
ဣတိဤသို့။ ကောမိ။ တစုံတယောက်သော။ ပါပဝုဂ္ဂလော။ ပုဂ္ဂိုလ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝတ္ထု။ ဆိုခြင်းငှါ။ မသဘာတု။ မရစေသတည်း။ ဣတိဤသို့
ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ သတ္တာ။ တရားသခင်သည်။ တံဝဏ္ဏဘဏာနံ။ ထိုအရှင်
အာနန္ဒာပြီးပွမ်းသောကျေးဇူးစကားကို။ အကုပ္ပံ။ တစုံတယောက်သော
သူ ထိုးဖောက်ဖျက်ဆီးခြင်းငှါမတတ်နိုင်။ သဗ္ဗညုတဘာသိတံ။ သဗ္ဗညု
တရားဟောအဖြစ်ကို။ ကရောန္တောပြုတော်မူချက်။ ဖိနမုဒ္ဓိကာယ။ တရား
တို့တံဆိပ်တော်ဖြင့်။ လုပ္ပန္နော။ တံဆိပ်ရေးမှတ်စတ်တော်မူလိုကောင်း။ ဇေ
မေတန္တိအာဒိ။ ဇေမေတံဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟာမိန့်တော်မူ
၏။ ဇေ။ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်။ တထာဂတေနစ။ မြတ်စွာဘုရားသည်
လည်းကောင်း။ အာနန္ဒတ္ထရေနစ။ အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်သည်လည်း
ကောင်း။ မဟာထေရဿ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ဝဏ္ဏေ။ ကျေး
ဇူးကို။ ကထိယမာနေ။ ပြီးပွမ်းတော် မူအပ်သည် ရှိသော်။ ဘုမ္မဋ္ဌကာဒေ
ဝတာ။ ဘုမ္မရိုးနတ်တို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ။ ထကြွ၍။ ဇေတောဟေဝ သောဠ

သဟိ ပဒေဟိ။ ထိုတဆွဲခြောက်ပါးသော အရတို့ဖြင့် သာလျှင်။ ဝဏ္ဏံ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ကျေးဇူးကို။ ကထယိံသု။ ခြီးမွမ်းပြောဆိုကုန်၏။ တတော။ ထိုနောက်မှ။ အာကာသဗ္ဗကဒေဝတာ။ အာကာသဗ္ဗကနတ်တို့ သည်။ သီတဝလာဟကာ။ သီတဝလာဟကနတ်တို့သည်။ ဥဏ္ဍဝလာ ဟကာ။ ဥဏ္ဍဝလာဟကနတ်တို့သည်။ စာတုမဟာရာဇိကာ။ စတုမဟာ ရာဇနတ်တို့သည်။ ဥဗ္ဗဟိတွာ။ ထကုန်ကြ၍။ ဧတဟေဝသောဇ္ဇသဟိ ပဒေဟိ။ ထိုတဆွဲခြောက်ပါးသော အရတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဝဏ္ဏံ။ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၏ ကျေးဇူးကို။ ကထယိံသု။ ခြီးမွမ်းပြောဆိုကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ယာဝအကနိဋ္ဌဗြဟ္မဇောကာ။ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မပြည်သို့ တိုင်အောင်။ ဒေဝ တာ။ နတ်တို့သည်။ ဥဗ္ဗဟိတွာ။ ထကုန်ကြ၍။ ဧတဟေဝသောဇ္ဇသဟိ ပဒေဟိ။ ထိုတဆွဲခြောက်ပါးသော အရတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဝဏ္ဏံ။ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၏ ကျေးဇူးကို။ ကထယိံသု။ ခြီးမွမ်းပြောဆိုကုန်၏။ ဧတနုပါယေန။ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဧကစက္ကဝါဠံ။ တတိုက်ချပ်ရာစကြာဝဠာ ကို။ အာဒိကတွာ။ အစပြု၍။ ဒသသုစက္ကဝါဠသဟသေသု။ စကြာဝဠာ ပေါင်းတိုက်တသောင်းတို့၌။ ဒေဝတာ။ ထင်ရှားနေမှတ်နတ်တို့သည်။ ဥဗ္ဗ ဟိတွာ။ ထကုန်ကြ၍။ ဧတဟေဝသောဇ္ဇသဟိပဒေဟိ။ ထိုတဆွဲခြောက် ပါးသော အရတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဝဏ္ဏံ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ကျေးဇူးကို။ ကထယိံသု။ ခြီးမွမ်းပြောဆိုကုန်၏။ အထ။ ထိုသို့ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ကျေးဇူးကို သောင်းတိုက်စကြာဝဠာညီညာနတ်ရခြီးမွမ်းပြောဆိုကုန်သော အခါ၌။ အာယသ္မတောသာရိပုတ္တဿ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာ ရိကော။ ဥပဏ္ဍာယ်ယူအတုနေတပည့်ဖြစ်သော။ သုသိမေဒေဝပုတ္တော။ သုသိမနတ်သားသည်။ ဗိန္ဒေယိ။ ကြံ၏။ ကိံဗိန္ဒေယိ။ အတယ်သို့ကြံသ နည်း။ ဣမာဒေဝတာ။ ဤနတ်သားတို့သည်။ အတ္တနောအတ္တနော။ မိမိမိမိတို့ ၏။ နက္ခတ္တကိဠံ။ နက္ခတ်သံသင်ပျော်ရွှင်ကစားမှုကို။ ပဟာယ။ ပယ်၍။ တတ္ထတတ္ထ။ ထိုထိုအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာ။ သွား၍။ မဿံ။ ငါ၏။ ဥပဏ္ဍာယသေဝာ။ ဥပဏ္ဍာယ်သရာ၏သာလျှင်။ ဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူးကို။ ကထေန္တိ။ ခြီးမွမ်းပြောဆို ကုန်၏။ ဂစ္ဆာမိ။ သွားအံ့။ တထာဂတဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ။ အထံ တော်သို့။ ဂစ္ဆာ။ သွား၍။ ဒေဝတာဘာသိတံ။ နတ်တို့ပြောဆိုသော။ ဧတ ဒေဝဝဏ္ဏတဏှံ။ ထိုခြီးမွမ်းသောကျေးဇူးစကားကိုပင်လျှင်။ ကရောမိ။ ပြု အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဗိန္ဒေယိ။ ကြံ၏။ သော။ ထိုသုသိမနတ်သားသည်။ တထာ။ ထိုသို့ကြံတိုင်း။ အကာသိ။ ပြု၏။ တံ။ ထိုအကြောင်းကို။ ဒသေတု။ ပြခြင်းငှါ။

၂၆၄ သံဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

အထခေါသုသိမောဘိအာဒိ၊ အထခေါသုသိမောဤသို့အစရှိသော စကား
ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥစ္စာဝစာတိ၊ ဥစ္စာဝစာဟူသည်ကား၊ အညောသုဋ္ဌာနေ
သု၊ တပါးသောအရာတို့၌၊ ပဏိတံ၊ အမြတ်ကို၊ ဥစ္စံ၊ ဥစ္စဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်၏။ ဟိနံ၊ အယုတ်ကို၊ အဝဇံ၊ အဝစဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣပေန၊ ဤ
ပါဠိအရာ၌ကား၊ နာနာဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားအပြားရှိသော၊ ဝဏ္ဏနိဘာ၊
အဆင်းအရောင်ကို၊ ဥစ္စာတိ၊ ဥစ္စဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကိရ၊ ထင်စေဦး
အံ့၊ တဿဒေဝပရိသာယ၊ ထိုနတ်ပရိသတ်၌၊ နိသဋ္ဌာနံ၊ ညှိသောအရောင်
ရှိရာသည်၊ အတိနိလံ၊ အလွန်ညှိသော အရောင်သည်၊ ပီတက္ကဋ္ဌာနံ၊ ရွှေ
သောအရောင်ရှိရာသည်၊ အတိပီတကံ၊ အလွန်ရွှေသော အရောင်သည်၊
လောဟိတဋ္ဌာနံ၊ နီသောအရောင်ရှိရာသည်၊ အတိလောဟိတံ၊ အလွန်နီသော
အရောင်သည်၊ ဩဒါတဋ္ဌာနံ၊ ဖြူသောအရောင်ရှိရာသည်၊ အစွောဒါတံ၊ အ
လွန်ဖြူသောအရောင်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိဓာ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊
ဝဏ္ဏနိဘာ၊ အဆင်းအရောင် အလင်းသည်၊ ပါတုဘဝိ၊ ထင်ရှားဖြစ်သ
တည်း၊ တေနေဝ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်လျှင်၊ သေယျထာဝရိနာမာတိ၊ သေ
ယျထာဝရိနာမအစရှိသည်ဖြင့်၊ စတသောဥပမာ၊ ဥပမာလေးရပ်တို့သည်၊
အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာပါဠိ၌၊ သုဘောတိ၊ သုဘောဟူသည်
ကား၊ သန္ဓေရာ၊ ကောင်းစွာတောက်ပသဖြင့်တင့်တယ်၏၊ ဇာတိမာတိ၊ ဇာ
တိမာဟူသည်ကား၊ ဇာတိသမ္ပန္နော၊ ဇာတ်အထူးနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သုပရိကမ္မ
ကတောတိ၊ သုပရိကမ္မကတောဟူသည်ကား၊ ခေဝနာဒိပရိကမ္မေ၊ ဗွင်
ခြင်း သွေးခြင်းစသောပရိကံဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိကမ္မကတော၊
အသိမ်အမွေ့စသည် ပြုအပ်၏၊ ပဏ္ဍု၊ ကမ္မလေ့နိက္ခိတ္တောတိ၊ ပဏ္ဍု၊ ကမ္မ
လေ့နိက္ခိတ္တောဟူသည်ကား၊ ရတ္တကမ္မလေ၊ ကမ္မလာနိအထက်၌၊ ဌဝိတော၊
ထားအပ်၏၊ ဧဝမေဝန္တိ၊ ဧဝမေဝဟူသည်ကား၊ ရတ္တကမ္မလေ၊ ကမ္မလာနိ
အထက်၌၊ နိက္ခိတ္တ မဏိဝိယ၊ ထားအပ်သော ကျောက် မျက်ရွဲကဲ့သို့၊
သဗ္ဗာ၊ သင့်ကဲတဖြာ ရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ကေပ္ပဟာ၊ ရနေဝ၊ တပြိုင်နက်
စတုဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိရောမိတံ၊ ထွန်းတောက်ပခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်
အပ်ကုန်၏၊ နိက္ခန္တိ၊ နိက္ခန္တိဟူသည်ကား၊ အတိရေကပဉ္စသုဝဏ္ဏေန၊ ငါးသု
ဝဏ္ဏထက်လွန်သောရွှေဖြင့်၊ ကတဝိဇ္ဇန္တနံ၊ ခုတ်လုပ်အပ်သော တန်ဆာ
သည်၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ တံ၊ ထိုငါးသုဝဏ္ဏထက်လွန်သောရွှေစင်နိက္ခန္တိဖြင့်ခုတ်
လုပ်အပ်သောတန်ဆာသည်၊ ဗာဠုနမဇ္ဇနက္ခမံ၊ ထိခိုက်ပွတ်သပ်ခြင်းငှါ
ခုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇမ္ဗောနဒန္တိ၊ ဇမ္ဗောနဒ်ဟူသည်ကား၊ မဟာဇမ္ဗု

သာခါယ။ ဓမ္မပင်မင်း၏ ခက်မခဲအောက်၌၊ ပဝတ္တနဒိယံ။ စီးသောမြစ်၌၊
နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သောရွှေတည်း။ အထဝါ၊ တနည်းလည်း၊ မဟာဓမ္မ၊ ဖလသေ၊
ဓမ္မပင်ကြီး၌အသီးရသောအရည်သည်။ ပထဝီသံ၊ မြေသို့၊ ပရိဒဋ္ဌ၊ ဝင်သည်
ရှိသော်၊ သုဏ္ဏကုရ၊ ရွှေညွန့်ရွှေညောင်တို့သည်၊ ဥဗ္ဗဟန္တိ၊ ပေါ်ထွက်ကုန်
၏၊ တေနသုဝဏ္ဏေန၊ ထိုဓမ္မရာဇ်ရွှေဖြင့်၊ ကတဝိဇ္ဇန္တံ၊ ခုတ်လုပ်အပ်သော
တန်ဆာသည်၊ ဣတံ၊ ဤသို့လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိ
အပ်၏၊ ဒက္ခကမ္မာရပုတ္တဥက္ကာရ၊ သုကုသလသမ္ပဟဋ္ဌန္တိ၊ ဒက္ခကမ္မာရပုတ္တ
ဥက္ကာရ၊ သုကုသလသမ္ပဟဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ သုကုသလေန၊ ကောင်းစွာ
လိမ္မာသော်၊ ကမ္မာရပုတ္တေန၊ ရွှေပန်းထိပ်သားသည်၊ ဥက္ကာရ၊ ဖိုဝံ၌၊
ပရိတွာ၊ ဖြောင့်ချ၍၊ သမ္ပဟဋ္ဌံ၊ နယ်ခြင်းစသည်အစွမ်းဖြင့် ကောင်းစွာပြုပြင်
အပ်သော၊ ဓာတုဝိဘင်္ဂေ၊ ဓာတုဝိဘင်္ဂ်သုတ်၌၊ အကတဘဏ္ဍာ၊ တန်ဆာ
၏အဖြစ်ဖြင့်မခုတ်မလုပ်သေးသည်ဘဏ္ဍာကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဣပေန၊
ဤသံယုတ်ပါဠိ၌ကား၊ ကတဘဏ္ဍာ၊ တန်ဆာ၏အဖြစ်ဖြင့်ခုတ်လုပ်အပ်ပြီး
သောဘဏ္ဍာကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဝိဒ္ဓေတိ၊ ဝိဒ္ဓေဟူသည်ကား၊ ချီရိတူ
တေးဝေးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒေဝေတိ၊ ဒေဝေဟူသည်ကား၊ အာကာ
သေ၊ ရေးခြစ်မထင် မိုးကောင်းကင်၌၊ နဘံအဗ္ဘု၊ သာဏ္ဌမာနေတိ၊ နဘံ
အဗ္ဘု၊ သာဏ္ဌ မာနေဟူသည်ကား၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အဘိ
လဗ္ဗိန္ဒြော၊ ပျံတက်ချီလွှားလျက်၊ ဣမိန၊ ဤနဘံအဗ္ဘု၊ သာဏ္ဌမာနေဟူ
သောပါဠိဖြင့်၊ တရုဏသုရိယဘာဝေါ၊ တက်သစ်သောနေ၏ အဖြစ်ကို၊
ဒေဝိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ သောရတောတိ၊ သောရတောဟူသည်
ကား၊ သောရဓ္ဓေန၊ ကောင်းသော အမှု၌ ဓမ္မလျော်သော အဖြစ်၌၊ သ
မန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဒန္တောတိ၊ ဒန္တောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗိသေဝနေ၊
ကင်းသောအဆိပ်အတောက်ရှိ၏၊ သတ္ထုဝဏ္ဏဘာတောတိ၊ သတ္ထုဝဏ္ဏာ
တတောဟူသည်ကား၊ သတ္ထရာ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ အာဘတဝဏ္ဏော၊
ထုတ်ဆောင်အပ်သောကျေးဇူးဂုဏ်ရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သတ္ထာ၊ ဘုရား
သခင်သည်၊ အဋ္ဌပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်ရှစ်ပါးအလပပ်၌၊ နိသီဒိတွာ၊ နေ
တော်မူ၍၊ သေဝေထဘိက္ခဝေသာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနေတိ၊ အာဒိနာ၊ သေဝေ
ထဘိက္ခဝေ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနေဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ အာဟာရိ၊ ထုတ်
ဆောင်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေရာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊
အာဘတဝဏ္ဏောနာမ၊ တရားမင်းမြတ်ထုတ်ဆောင်အပ်သော ကျေးဇူး

၀၃

၂၆၆ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှိ-ပဌမတွဲ၊

ရှိသည်မည်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ကာလံကင်္ခတိတိ။ ကာလံကင်္ခတိဟူ
 သည်ကား။ ပရိနိဗ္ဗာနကာလံ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောကာလကို။ ပစ္ဆေတိ။
 တောင့်တ၏။ ဟိ။ ဆိုသင့်၏။ ဝိဏာသဝေါ။ ရဟန္တာသည်။ မရဏံဝိ။ သေ
 ခြင်းကိုလည်း။ နေဝအဘိနန္ဒတိ။ မနှစ်သက်။ ဇိဝိတံဝိ။ အသက်ရှင်ခြင်းကို
 လည်း။ နပစ္ဆေတိ။ မတောင့်တ။ ဒိဝသသင်္ခပံ။ နေ့ဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော၊
 ဝေတ္တနံ။ ကိုယ်ခရိက္ခာကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍၊ ဌိတပုရိသောဝိယ။ တည်သော
 ယောကျ်ားကဲ့သို့။ ကာလံပန။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန်ကာလကိုမူကား။ ပစ္ဆေတိ။
 တောင့်တ၏။ ဩလောကေန္တော။ ကြည့်လျက်။ တိဋ္ဌတိ။ တည်၏။ ဣတိ
 အတ္ထော။ ဤကားအနက်တည်း။ တေနေဝ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နာဘိနန္ဒာ
 မိမရဏံနာဘိနန္ဒာမိဇိဝိတံကာလဉ္စပဒိုကင်္ခါမိဝေတ္တနံဘတကောယထာတိ
 နာဘိနန္ဒာမိမရဏံနာဘိနန္ဒာမိဇိဝိတံကာလဉ္စပဒိုကင်္ခါမိဝေတ္တနံဘတကော
 ယထာဟူ၍၊ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ အဟံ။ ငါသည်။ မရဏံ။ သေခြင်းကို။
 နာဘိနန္ဒာမိ။ မနှစ်လို၊ ဇိဝိတံ။ အသက်ရှင်ခြင်းကိုလည်း။ နာဘိနန္ဒာမိ။ မနှစ်
 သက်။ ဝေတ္တနံ။ စားနပ်ရိက္ခာကို။ ဣန္ဒြေန္တော။ အလိုအာသာရှိလျက်။ ကာ
 လံက္ခယံ။ အမှုပြီးခြင်းကိုကား မကြံလုပ်ရန်ကာလကုန်ခြင်းကို သာလျှင်။
 ဥဒိက္ခန္တော။ ကြည့်မျှော်တစေ့ လင့်နေသော။ ဘတကောယထာ။ ကိုယ်
 ခလုပ်စားသူရင်းဌားကဲ့သို့။ ကာလဉ္စကာလံပန။ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူတန်ချိန်ကာလ
 ကိုမူကား။ ပဒိုကင်္ခါမိ။ အလိုရှိပါ၏။ နဝမံ။ ကိုးခုမြောက်သော သုတ်
 တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ။ ဒသမသုတ်၌၊ နာနာတိတ္ထိယသောဝကာတိ။ နာနာတိတ္ထိယ
 သောဝကာဟူသည်ကား။ တေ။ ထိုနတ်သားတို့သည်။ ကမ္မဝါဒီနော။ ကံကို
 ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ အဟေသုကံရ။ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တသ္မာ။ ထိုသို့ကမ္မ
 ဝါဒီဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒါနာဒိနိ။ အလှူအစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိ။ ကောင်းမှု
 တို့ကို။ ကတွာ။ ပြုကုန်၍၊ သစ္စ။ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ။ ထိုနတ်
 သားတို့သည်၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏။ သတ္ထရိ။ ဆရာ၌။ ပဿာဒေန။
 ကြည်ညိုသဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာမ။ ငါတို့နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိသည်၊ နော။
 ဤသို့အမှတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဂစ္ဆာမ။ သွားကုန်အံ့။ ဒသ
 ဗလဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ။ ကေးအထံတော်၌၊ ဌတွာ။ တည်၍၊ အမှာ
 ကံ။ ငါတို့၏။ သတ္ထာရံ။ ဆရာဖြစ်ကုန်သော ပူရာဏကဿပ စသောသူ
 တို့၏။ ဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူးကို။ ကထေသသာမ။ ဆိုကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့တိုင်ပင်၍၊
 အာဂတ္တံ။ လာကြကုန်၍၊ ပစ္စေကဂါထာဟိ။ အသီးအသီးသော ဂါထာတို့

ဖြင့်၊ကထာယံ သု၊လျှော်ဆိုကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဆိန္ဒိတမာရိတေ
 တိ၊ဆိန္ဒိတမာရိတေဟူသည်ကား၊ ဆိန္ဒိတေ၊လက်ကိုဖြတ်ခြင်းစသော
 အစွမ်းဖြင့်ဖြတ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ မာရိတေ၊ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ခြင်းစ
 သောအစွမ်းဖြင့်သတ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ဟတဇာနိသုတိ၊ဟတဇာနိသု
 ဟူသည်ကား၊ပေါထနေစ၊ပုတ်ခတ်ခြင်း၌၎င်း၊ ဓနဇာနိသုစ၊ဥစ္စာရှုံးခြင်း
 တို့၌လည်းကောင်း၊ ပုညံဝါပနာတိ၊ ပုညံဝါပနဟူသည်ကား၊အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ပုညံဝိ၊ကောင်းမှုကိုလည်း ၊နဿမနုပဿတိ၊မမြင်၊သင်္ခေပတော၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပုညာပုညာနံပိ၊ကောင်းမှုမကောင်းမှုတို့၏လည်း၊ ဝိပါ
 ကော၊အကျိုးသည်၊ နုတ္တိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ဆို၏၊သဝေဝိဿာသ
 မာမိက္ခိတိ၊သဝေဝိဿာသမာမိက္ခိဟူသည်ကား၊ဇေံ၊ဤသို့၊ ကတပါပါနံ
 ပိ၊ပြုအပ်သော မကောင်းမှုတို့၏လည်းကောင်း၊ ကတပုညာနံပိ၊ ပြုအပ်
 သော ကောင်းမှုတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊နုတ္တိ၊မရှိ၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ဆိုသော၊သေ၊ထိုပူရာဏကသပသည်၊သတ္တဝနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ဝိဿာသံ၊ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသောအဖြစ်ကို၊ ဒေဝဿ
 ယံ၊ကိုးကွယ်ရာ ဗြုဆိုရာအဖြစ်ကို၊ ပတိဋ္ဌံ၊တည်ရာကို၊ အာမိက္ခတိ၊ဟော
 ကြားညွှန်ပြ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ မာနနံ၊မြတ်နိုးခြင်းကို၊ ဝန္ဓနံ၊ရှိခိုးခြင်း
 ကို၊ပူဇနံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊ အဟောတိ၊ထိုက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
 တပေါဇိဂုစ္ဆာယာတိ၊တပေါဇိဂုစ္ဆာယဟူသည်ကား၊ ကာယကိလေမထ
 တပေန၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းဟူသောအဝတ်မဝတ်ခြင်းစသော အကျင့်
 ဖြင့်၊ ပါပဇိဂုစ္ဆာနေန၊ မကောင်းမှုမှ စက်ဆုပ်ခြင်းဖြင့်၊ သုသံဝုတောတိ၊
 သုသံဝုတောဟူသည်ကား၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊
 ဝိဟိတော၊ ဆို့ပိတ်အပ်၏၊ဇေဂုစ္ဆိတိ၊ဇေဂုစ္ဆိဟူသည်ကား၊ တပေန၊
 အဝတ်မဝတ်ခြင်း စသောအကျင့်ဖြင့်၊ ပါပဇိဂုစ္ဆာကော၊ မကောင်းမှုမှ
 စက်ဆုပ်တတ်၏၊နိပကောတိ၊နိပကောဟူသည်ကား၊ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိ
 ၏၊ဝါတုယာမသုသံဝုတောတိ၊ဝါတုယာမသုသံဝုတောဟူသည်ကား၊စာ
 တုယာမေ၊ လေးပါးသောအံ့ဖို့အရဟူသောသံဝရ၌၊သုသံဝုတော၊ကောင်း
 စွာစောင့်ရှောက်အပ်၏၊စာတုယာမောနာမ၊စာတုယာမမည်သည်၊ သဗ္ဗ
 ဝါရိဝါရိတောစ၊မြစ်အပ်သော အလုံးစုံရေအေးကိုသုံးဆောင်ခြင်းရှိသည်
 လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တောစ၊အလုံးစုံသောမကောင်းမှုကို
 မြစ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗဝါရိရတောစ၊အလုံးစုံ
 သော မကောင်းမှုကို မြစ်သဖြင့်ခါတုက်အပ်သော မကောင်းမှု ရှိသည်

၂၉၈ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

လည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဝါရိယုဒ္ဓေသတ၊ အလုံးစုံသောမကောင်းမှုကို
မြစ်ခြင်းဖြင့်ဝိသညလည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေး
ပါး၊ နုန့်သော၊ ဣမကောဋ္ဌဿ၊ ဤအစုတို့သည်၊ စာတုယာမော နာမ၊
စာတုယာမမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သဗ္ဗဝါရိဝါရိတောစာတိ၊ သဗ္ဗဝါ
ရိဝါရိတောစဟူသင်္သကား၊ ဝါရိတသဗ္ဗဥဒကော၊ မြစ်အပ်သောအလုံး
စုံသောရေရှိ၏။ ပဋိက္ခိတ္တ သဗ္ဗသီတောဒကော၊ ပယ်အပ်သော ခပ်သိမ်း
သောရေအေးရှိ၏။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ သော ထိန္တိဂဏ္ဌနာ
ဓုဝုတ္တသည်၊ သီတောဒကော၊ ရေအေး၌၊ သတ္တသညိ သတ္တဝါဟုအမှတ်ရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ကိ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုရေအေးကို၊
နဝဠု၊ ဇွတ် မသုံးဆောင်၊ သဗ္ဗဝါရိယုဒ္ဓေသတိ၊ သဗ္ဗဝါရိယုဒ္ဓေသဟူသည်
ကား၊ သဗ္ဗန၊ အလုံးစုံသော၊ ပါပဝါရဏန၊ မကောင်းမှုကိုမြစ်ခြင်းနှင့်၊
ယုဒ္ဓေသ၊ ယှဉ်၏။ သဗ္ဗဝါရိရတောတိ၊ သဗ္ဗဝါရိရတောဟူသည်ကား၊
သဗ္ဗန၊ အလုံးစုံသော၊ ပါပဝါရဏန၊ မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းဖြင့်၊
ရတပါပေါ၊ ခါတွက်အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်။ သဗ္ဗဝါရိယုဒ္ဓေသတိ၊
သဗ္ဗဝါရိ ယုဒ္ဓေသဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗန၊ အလုံးစုံသော၊ ပါပဝါရဏန၊
မကောင်းမှုကိုတားမြစ်ခြင်းဖြင့်၊ ယုဒ္ဓေသ၊ တွေ့ထိသည်၊ ဒိဋ္ဌသုတဉ္စအာဝိက္ခ
န္တိ၊ ဒိဋ္ဌသုတဉ္စအာဝိက္ခဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌ၊ မြင်အပ်သည်ကို၊ မေ၊ ငါသည်၊
ဒိဋ္ဌ၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်ကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုတံ၊
ကြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝိက္ခန္တော၊ ဟောကြားညွှန်ပြသော ကြောင့်၊
နနုဟန္တော၊ လျှို့ဝှက်မထားသောကြောင့်၊ နဟိနုနက်ဗ္ဗသီတိ၊ နဟိနုနက်ဗ္ဗ
သီဟူသည်ကား၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့လျှို့ဝှက်မထားကြားမြင်တိုင်းဆိုသော
သဘောရှိသော၊ သတ္ထာ၊ ငါတို့ဆရာနိဂဏ္ဌသည်၊ ကိဗ္ဗိသကာရကောနာမ၊
ကြမ်းတူတ်သော မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်သောသူမည်သည်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ နာနာတိတ္ထိယေတိ၊ နာနာတိတ္ထိယေဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုအာ
ကောဓုက နတ်သားသည်၊ နာနာတိတ္ထိယာနံယေဝ၊ များစွာသောတိတ္ထိ
ဆရာတို့၏ သာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာကောကိရ၊ အလုပ်အကြွေး ဖြစ်သတတ်၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုများစွာသော တိတ္ထိဆရာတို့ကို၊ အာရဟန္တ၊
အကြောင်းပြု၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ပကုဓကောကာတိယာနောတိ၊ ပကုဓကော
ကာတိယာနောဟူသည်ကား၊ ပကုဓောကဗ္ဗာယနော၊ ကဗ္ဗည်းအနွယ်ဖြစ်
သောပကုဓ တယောက်၊ နိဂဏ္ဌောတိ၊ နိဂဏ္ဌော ဟူသည်ကား၊ နာဓု
ဝုတ္တော၊ နာဓုသားဖြစ်သော၊ နိဂဏ္ဌတယောဝံ၊ မက္ခလိပူရာဇာသေတိ၊ မက္ခ

လိပူရာဏာသေဟူသည်ကား၊ မက္ခလိစ၊ မက္ခလိလည်းတယောကံ၊ ပူရ
 ကောစ၊ ပူရဏလည်း တယောကံ၊ သာမညပ္ပတ္တာတိ၊ သာမညပ္ပတ္တာ
 ဟူသည်ကား၊ သမဏမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းတရား၌၊ ကောဋိပ္ပတ္တာ၊ အထွဋ်အ
 ထိပ်သို့ရောက်ကုန်၏၊ နဟိနနုတေဟိ၊ နဟိနနုတေဟူသည်ကား၊ တေ
 ဟိသပ္ပုရိသေဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့၌၊ နန္ဒ
 ရေ၊မဝေးစကောင်း၊ တေယေဝ၊ ထိုမက္ခလိပူရာဏာသေဆရာတို့သည်
 သာလျှင်၊ လောကေ၊လောက၌၊ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းမှန်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ ပစ္စဘာသိတိ၊ ပစ္စဘာသိဟူသည်ကား၊ အယံ
 အကေဝံဝံကော၊ ဤအကောဋက နတ်သားကား၊ ဒသဗလဿ၊ ဘုရား
 သခင်၏၊သန္တိ၊ကေးအထံတော်၌၊ဋ္ဌတွာ၊တည်လျက်၊ ဣမေသံနဂ္ဂနိသိရိ
 ကာနံ၊ဤသို့အသရေမရှိနဂ္ဂတိတ္ထိတို့ နှံ၊ ဝဏ္ဏံ၊ကျေးဇူးကို၊ ကထေတိ၊ ဆို
 လေတိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တေသံ၊ ထိုမက္ခလိပူရာဏာသေသနဂ္ဂ
 တိတ္ထိတို့၏၊အဝဏ္ဏံ၊ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ကထေဿာမိတိ၊ငါဆိုအံ့ဟု၊ပတိအာ
 ဘာသိ၊ဂါထာတို့ကိုရှေ့ရှုဆို၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ သိဟစရိတေနာတိ၊
 သိဟစရိတေနဟူသည်ကား၊ သိဟစရိတမေတ္တန၊မြဲသံသံနှင့် တူသော
 အသံ နိပြုကာမျှဖြင့်၊ ဆဝေါသိင်္ဂါလောတိ၊ ဆဝေါသိင်္ဂါလောဟူသည်
 ကား၊လောမကော၊ယုတ်မာသော၊ ကာလသိင်္ဂါလော၊ မြေခွေးရိုက်သည်၊
 ကောတ္ထု၊ကောဝံတိ၊ ကောတ္ထု၊ကောဟူသောပုဒ်သည်၊ တေယေဝ၊ထိုကာ
 လသိင်္ဂါလပုဒ်၏သာလျှင်၊ဝေဝစနံ၊ဝေဝုရ်ပရိယာယ်တည်း၊သင်္ကခာရာ
 စာ၊ရာတိ၊သင်္ကဿရာစာ၊ရာဟူသည်ကား၊အသံကံတသမာစာရော၊
 ယံဌာ ရှိရာအပ်သောအကျင့်ရှိ၏၊နသတံသရိက္ခာတိ၊နသတံသရိက္ခာ
 ဟူသည်ကား၊ပဏ္ဍိတာနံ၊ပညာရှိဖြစ်ကုန်သော၊သပ္ပုရိသာနံ၊ဘုရားပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓ၊စသော သူတော်ကောင်းတို့၌၊ သမိသော၊တူသည်၊ နဟောတံ၊
 မဖြစ်၊တိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တွံ၊သင်သည်၊ ကာလသိင်္ဂါလသမိသေ၊
 မြေခွေးရိုက်နှင့်တူကုန်သော၊ တိတ္ထိယေ၊မက္ခလိပူရာဏာသေသ တိတ္ထိတို့
 ကို၊သိဟေ၊မြဲသံ တို့ကို၊ ကရောသိ၊ပြု၏၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပာယ်
 တည်း၊အန္ဓာဝိသိတွာတိ၊အန္ဓာဝိသိတွာဟူသည်ကား၊အယံ၊ဤဝေဝံသရိ
 နတ်သားသည်၊ဝေဝုပါနံ၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သပ္ပာရာနံ၊မက္ခလိ
 ပူရာဏာသေဆရာကြီးတို့၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ကထေတိ၊ဆို၏၊
 နံ၊ ထိုဝေဝံသရိနတ်သားကို၊ တေနဝမုခေန၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုသောထို
 နှုတ်ဖြင့်ပင်လျှင်၊ဝဏ္ဏံ၊တိတ္ထိသရာတို့၏ကျေးဇူးကို၊ ကထာပေဿာမိတိ၊

၃၀၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဆိုစေအံ့ဟု။ ဖိန္ဒေတော။ ဩဇာ။ တဿ။ ထိုဝေဇ္ဇာဘိနုတ်သား၏။ သရိဓေ။
ကိုယ်၌။ အနုအာဝိသံ။ ဝင်သကဲ့သို့နေ၏။ အဓိမုတ္တိ။ မိမိအလိုသို့လိုက်အောင်
သောက်တည်၏။ ဧဝံ။ ဤအခြင်းအရာဖြင့်။ အနုအာဝိသံတွာ။ ဝင်သကဲ့သို့နေ
၍။ အာယုတ္တာတိ။ အာယုတ္တာဟူသည်ကား။ တပေါဇိဂုစ္ဆန္တေန။ အဝတ်
မဝတ်ခြင်း စသော အကျင့်ဖြင့် မကောင်းမှုမှ စက်ဆုပ်ခြင်း၌။ ယုတ္တ
ပယုတ္တာ။ အလွန်အားထုတ်ကုန်၏။ ပါလယံပဝိဝေကိယန္တိ။ ပါလယံပဝိ
ဝေကိယံဟူသည်ကား။ ပဝိဝေကံ။ ဆံရိတ်ဆေတ္တာ ဝတ်ရုံရာ သင်္ကန်း
စသည်တို့မှဆိတ်သောပဝိဝိတ္တအဖြစ်ကို။ ပါလယန္တော။ စောင့်သည်ဖြစ်
၍။ ကိရန္တုဦးအံ့။ တေ။ ထိုတိတ္ထိဆရာတို့သည်။ နှာပိတပဝိဝေကံ။ ဆံရိတ်
ဆေတ္တာမှဆိတ်သောပဝိဝိတ္တအဖြစ်ကို။ ပါလေဿာမာတိ။ စောင့်ကုန်အံ့ဟု။
သယံ။ ကိုယ်တိုင်။ ကေသေ။ ဆံတို့ကို။ လုဉ္စန္တိ။ နှုတ်ကုန်၏။ ဝိဝေပဝိဝေကံ။
ဝတ်ရုံရာသင်္ကန်းမှဆိတ်သောပဝိဝိတ္တအဖြစ်ကို။ ပါလေဿာမာတိ။ စောင့်
ကုန်အံ့ဟု။ နဂ္ဂါ။ အဝတ်မကပ်ကုန်ဘဲ။ ဝိစရန္တိ။ သွားကုန်၏။ ဝိဇ္ဇာပါတ
ပဝိဝေကံ။ သုံးဆောင်စားသောက်ရာဆွမ်းမှဆိတ်သောပဝိဝိတ္တအဖြစ်ကို။
ပါလေဿာမာတိ။ စောင့်ကုန်အံ့ဟု။ သုနခါဝိယ။ ခွေးတို့ကဲ့သို့။ ဘူမိယံဝါ။
မြေ၌လည်းကောင်း။ ဟတ္ထေသုဝါ။ လက်တို့၌လည်းကောင်း။ ဘုဉ္စန္တိ။ စား
ကုန်၏။ သေနာသနပဝိဝေကံ။ အိပ်ရာနေရာကျောင်းမှဆိတ်သောပဝိဝိတ္တ
အဖြစ်ကို။ ပါလေဿာမာတိ။ စောင့်ကုန်အံ့ဟု။ ကဏ္ဍကထေယျာဒိနိ။ ဆူး
လက်ငါးပေါ်မှာအိပ်ခြင်းစသည်တို့ကို။ ကပ္ပေန္တိ။ ပြုကုန်၏။ ရူပေနိဝိဇ္ဇာတိ။
ရူပေနိဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား။ တဗျာဒိဋ္ဌိတိ။ တဗျာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်။ ခူပေ။ ရူပါရုံ၌။
ပတိဋ္ဌိတာ။ တည်ကုန်၏။ ဒေဝလောကာဘိနန္ဒိနောတိ။ ဒေဝလောကာဘိနန္ဒိ
နောဟူသည်ကား။ ဒေဝလောက ပတ္တနကာမာ။ နတ်ပြည်ကိုသာ ရှေ့ရှု
တောင့်တခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သော။ မာတိယာတိ။ မာတိယာဟူသည်ကား။
မစ္စာ။ သတ္တဝါတို့ကို။ တေမစ္စာ။ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ ပရလောကတ္ထာယ။
တံမလွန်လောကအကျိုးငှါ။ ဝေ။ စင်စစ်။ သဗ္ဗာအနုသာသန္တိ။ ကောင်းစွာ
အသင့်အားဖြင့်ဆုံးမကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ ဣတိဝိဒိတွာတိ။ ဣတိ
ဝိဒိတွာဟူသည်ကား။ အယံ။ ဤဝေဇ္ဇာဘိနုတ်သားသည်။ ပဌမံ။ အစ
လက်ဦးကားစေတသံ။ ထိုမက္ခလိပူရာဏစသောတိတ္ထိဆရာတို့၏။ အဝဏ္ဏံ။
ကျေးဇူးမဲ့ ကို။ ကထေတွာ။ ဆိုပြီးချက်။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူး
ကို။ ကထေတိ။ ဆိုပြန်၏။ ဧသေ။ ဤကျေးဇူးကိုဆိုပြန်ခြင်းသည်။ ကောနု
ခေါ။ အဘယ်နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တော။ ဆင်မြင်သည်ရှိသော်။ ဧ

၀၀

နိတွာဝ။ သိ၍သာသျှင်။ ယေဝန္တလိက္ခသ္မိံ ပဘာသဝဏ္ဏာတိ။ ယေဝန္တ
လိက္ခသ္မိံ ပဘာသဝဏ္ဏာဟူသည်ကား။ ယေ။ အကြင်ရူပါရုံတို့သည်။ အန္တ
လိက္ခေ။ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒောဘာသ။ လရောင်။ သူရိယောဘာသ။ နေ
ရောင်။ သဗ္ဗ္ဗာရာဂန္တုခနုတာရကရူပါနံ။ ဆည်းသာရောင်ဖြင့် တပ်အပ်
သောသက်တင်ရောင်နွယ်ကြယ်အပေါင်းတို့၏။ ပဘာသဝဏ္ဏာ။ အရောင်
နှင့်တူသောအဆင်းရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေဝတေတေတိ။ သဗ္ဗေဝတေတေဟူ
သည်ကား။ တယာ။ သင်္ဃာနတ်သားသည်။ ပသတ္တာ။ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်
သော။ သဗ္ဗေဝ။ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ။ ထိုရူပါရုံတို့သည်။
နမုစိဘိ။ နမုစိဟူသောဝုဒ္ဓိဖြင့်။ မာရံ။ မာရ်နတ်ကို။ အာလပတိ။ ခေါ်တော်မူ
၏။ အာမိသံဝမန္တာနံဝဓာယခိတ္တာတိ။ အာမိသံဝမန္တာနံ ဝဓာယခိတ္တာ
ဟူသည်ကား။ မန္တာနံ။ ငါးတို့အား။ ဝဓတ္တာယ။ သတ်ခြင်းငှါ။ ဗဠိသလဂ္ဂံ။
ငါးမျှားချိတ်၌ ငြိကပ်ထားအပ်သော။ အာမိသံ။ မိမ်းညှိသောအနံ့ရှိသော
အာမိသံကို။ ဝိပတိယထာ။ ပစ်ချသကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤနှင့်ချင်းရာတူစွာ။ တယာ။
သင်္ဃာနတ်သားသည်။ ပသံသမာနေနံ။ ခြီးမွမ်းသဖြင့်။ ဧတေရူပါ။ ထို
ရူပါရုံစသောရုပ်တရားတို့ကို။ သတ္တာနံ။ သတ္တဝါတို့အား။ ဝဓာယ။ သတ်
ခြင်းငှါ။ ခိတ္တာ။ ပစ်ချအပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ မာဏဝဂါမိ
ယောတိ။ မာဏဝဂါမိယောဟူသည်ကား။ အယံဒေဝပုတ္တော။ မာဏဝဂါမိ
ယမည်သောဤနတ်သားသည်။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကောကိရ။ ဘုရားအလုပ်အကျွေး
ဖြစ်သတတ်။ ရာဇဂဟိယာနန္တိ။ ရာဇဂဟိယာနံဟူသည်ကား။ ရာဇဂဟ
ပဗ္ဗတာနံ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကိုဝန်းရံကုန်သောတောင်တို့ထက်။ သေတော
တိ။ သေတောဟူသည်ကား။ ကေလာသော။ ကေလာသ တောင်သည်။
အဃဂါမိနန္တိ။ အဃဂါမိနံဟူသည်ကား။ အာကာသဂါမိနံ။ ထိပါးလွတ်
ရာကောင်းကင်၌သွားကုန်သောရထားမိမာန်တို့ထက်။ ဥဒမိနန္တိ။ ဥဒမိနံ
ဟူသည်ကား။ ဥဒကနိဓာနာနံ။ ရေ၏တည်ရာဝက်၌ယမုနာစသောမြစ်တို့
ထက်။ ဣဒံ။ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဂုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယထာ။
ဥပမာမည်သည်ကား။ ရာဇဂဟိယာနံ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကိုဝန်းရံကုန်သော။
ပဗ္ဗတာနံ။ ဂိဇ္ဈကုဋ ဝေဘာရေစသော တောင်တို့ထက်။ ဝိပုလော။ ဝိပုလ
တောင်သည်။ သေဋ္ဌော။ မြတ်၏။ ဟိမဝန္တာပဗ္ဗတာနံ။ ဟိမဝန္တာတောင်
တို့ထက်။ ကေလာသော။ ကေလာသတောင်သည်။ သေဋ္ဌော။ မြတ်၏။
အာကာသဂါမိနံ။ ကောင်းကင်၌ သွားကုန်သော ရထားမိမာန်တို့ထက်။
အာဒိစ္စော။ နေမင်းသည်။ သေဋ္ဌော။ မြတ်၏။ ဥဒကနိဓာနာနံ။ ရေ၏တည်ရာ

၃၀၂ သံဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဂင်္ဂါယမုနာစသော မြစ်တို့ထက်၊ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်၊ သေဋ္ဌော၊
မြစ်၏၊ နက္ခတ္တာနံ၊ နက္ခတ်တာရာ ကြယ်တကာတို့ထက်၊ စန္ဒော၊ လသည်၊
သေဋ္ဌော၊ မြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လော
ကဿ၊ လူအပေါင်းထက်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြစ်တော်
မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤကားဒသမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်
သောသုတ်တည်း။ ။ တတိယ ဝဂ္ဂေါ၊ တတိယ ဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ ဣတိဧဝံယထာ ဂုတ္တက္ကမေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီး
သောအပြားမှိသောသဒ္ဓါအစဉ်ဖြင့်၊ ဒေဝဂုတ္တသံယုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒေဝဂုတ္တ
သံယုတ်အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ကောသလသံယုတ်-၁-ပဌမဝဂ်။

ကောသလသံယုတ္တဿ၊ ကောသလသံယုတ်၏၊ ပဌမ၊ ပဌမသုတ်၌၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ ဘဂဝတာသဒ္ဓိံ သဗ္ဗောဒိတိ၊ ဘဂဝတာသဒ္ဓိံ သဗ္ဗောဒိဟူသည်ကား၊
ခမနိယာဒိနိ၊ ကျူးခံခြင်း စသည်တို့ကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးသည် ဖြစ်၍၊
ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ တေန၊ ထိုကောသလမင်းကြီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
သမပ္ပဝတ္တ မောဒေါ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း သည်၊
အဟောသိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သာဝိ၊ ထိုကောသလမင်း
ကြီးသည်လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ ဘုရားသခင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမပ္ပဝတ္တ
မောဒေါ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏၊ သိတောဒကံ၊ ရေးအေးသည်၊ ဥဗ္ဗောဒကေန၊ ခရုနွေးနှင့်၊ သဗ္ဗောဒိတံ
ဝိယ၊ ပေါင်အပ်သကဲ့သို့၊ ဧကီ ဘဝံ၊ ဘုရားသခင်အဖြစ်သို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်
၏၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဘောဂေါတမ၊ ရှင်ဂေါတမ၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ ခမနိယံ၊
ကျူးခံတော်မူပါ၏လော၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ ယာပနိယံ၊ မျှတော်မူပါ၏
လော၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ ဘောဂေါတမဿ၊ ရှင်ဂေါတမ၏၊ သာဝကာနဉ္စ၊
တပည့် သားတော်တို့အားလည်း၊ အပ္ပာဗာဓံ၊ အနာရောဂါ ကင်းပါ၏
လော၊ အပ္ပာတကံ၊ ဆင်းရဲကင်းပါ၏လော၊ လဟုဠာနံ၊ ပေါ့ပါးလျှင်စွာ
ထကြွနိုင်ပါ၏လော၊ ဗလံ၊ ခွန်အားရှိပါ၏လော၊ ဗာသု ဝိဟာရော၊ ချမ်း
သာစွာ နေရပါ၏လော၊ ဣတိအာဒိကာယ၊ ဤသို့ အစရှိသော၊ ယာယ
ကထာယစ၊ အကြင် စကားဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗောဒိ၊ အညီအညွတ် ဝမ်း

မြောက် ဝမ်းသာပြောဟောတော်မူ၏။ တံကထံ။ ထိုစကားသည်။ ဝီတိ
ပါမောဇ္ဇသင်္ခါတ သမ္မောဒဇနနတော။ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟုဆို
အပ်သော သံမောဒကကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း။ သမ္မောဒိတုံ။ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းငှါ။ ယုတ္တတာဝတောစ။
သင့်လျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သမ္မောဒနိယံ။ ဝမ်းမြောက်
ခြင်းမည်၏။ အတ္တဗျဉ္ဇနမရတောယ။ အနက်သဒ္ဓါ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။
သုစိရိန္ဒကလံ။ အလွန်မြင့်စွာကာလပတ်သုံးလည်း။ သာဓေတုံ။ အောက်
မေ့စေခြင်းငှါ။ နိရန္တရံ။ အကြားမလပ်။ ပဝတ္တတုံ။ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ အရဟ
ဏ္ဏပတော။ ထိုက်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သ
ရိတဗ္ဗဘာဝတောစ။ လေ့လာပြန်ခေါက် အောက်မေ့အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း။ သာရဏီယံ။ အောက်မေ့ခြင်းမည်၏။ သုပဿနသု
ခတောစ။ ကြားနာခြင်း၌ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။
သမ္မောဒနိယံ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းမည်၏။ အနုဿရိယမာနသုခတော။ လေ့
ထုံးပြန်ခေါက် အောက်မေ့ခြင်း၌ ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ သာရဏီယံ။ သာရဏီယမည်၏။ တထာ။ ထိုမြို့။ ဗျဉ္ဇနပရိသုဒ္ဓတာ
ယ။ သဒ္ဓါ၏သဘာဝ နိရုတ္တိဖြစ်၍ ထက်ဝန်းကျင်ဝင်ကြပ်သည်၏အဖြစ်
ဖြင့်။ သမ္မောဒနိယံ။ သမ္မောဒနိယမည်၏။ အတ္တပရိသုဒ္ဓတာယ။ အနက်၏
ညစ်ညူးခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍ထက်ဝန်းကျင်ဝင်ကြပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။
သာရဏီယံ။ သာရဏီယမည်၏။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ အနုကောဟိ။ များစွာကုန်
သော။ ပရိယာယေဟိ။ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ သမ္မောဒနိယံ။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်း
သာပြောဟောအပ်သော။ သာရဏီယံ။ အသက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်
သော။ ကထံ။ စကားကို။ ဝီတိသာဓေတွာ။ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဣတော။ ဤသုရား
ထုံတော်သို့ဆည်းကပ်သည်ကလေး။ ပုဗ္ဗေ။ ဧ၌။ တထာဂတဿ။ မြတ်
စွာသုရားအား။ အဒိဋ္ဌတ္တာ။ မဖူးမြင်ဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂုဏာဂုဏ
ဝသေန။ ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်ဂုဏ်ကျေးဇူးမရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
ဝန္တိရတာဝံဝါ။ နက်နဲသော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥတ္တာနတာဝံဝါ။
တိမ်သောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အဇာနန္တော။ မထိသည်ဖြစ်၍။ ဧက
မန္တံ။ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိဿိဒ္ဓါ။ နေ၏။ ဧကမန္တံ။ တင့်အပ်
လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိဿိန္ဒ္ဓါခေါ်။ နေပြီးသော်။ လောကနိဿရဏ
ဘဝေါက္ကန္တိ ပဉ္စ။ လောကဋ္ဌကင်းလွတ်တော်မူသည်အဖြစ်လက်ဦးမဆွေဗုဒ္ဓ
ဘူမိသို့ရောက်တော်မူသည်အဖြစ်ကိုမေးကြောင်းဖြစ်သည်။ ယံ။ အကြင်

၃၀၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ပုစ္ဆာကို၊ ဩဝတ္တိကသမာရံ၊ ဣပ္ပိဌကံသဖြင့်ပုဆိုးအတွင်း၌ထည့်သွင်းယူ
ဆောင်အပ်သောအမြတ်ဥစ္စာနှစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ တံ၊
ထိုအမြတ်ဥစ္စာအထူးမူ၍ ပုဆိုးအတွင်းဖြင့်ထည့်သွင်းယူဆောင်ခဲ့သော
ပုစ္ဆာကို၊ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးလျှောက်ခြင်းငှါ၊ တဝံဝိနောတိအာဒိ၊ တဝံဝိနောဤ
သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုပုစ္ဆာပါဠိ၌၊ တဝံဝိတိ၊ တဝံဝိဟူသောဝုဒ်၌၊ ဝိကာရော၊ ဝိသဒ္ဓါ
သည်၊ သမ္ပိဏ္ဏနတ္ထေ၊ သမ္ပိဏ္ဏနအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုဒ်တည်း၊ တေန
စ၊ ထိုသမ္ပိဏ္ဏနတ္ထနိပါတ်ဖြစ်သောဝိသဒ္ဓါဖြင့်ကား၊ ဆသတ္ထာရေ၊ ခြောက်
ယောက်သောတိတ္ထိဆရာတို့ကို၊ သမ္ပိဏ္ဏတိ၊ ပေါင်း၏၊ ပူရာဏာဒယော၊
ပူရာဏအစရှိသောတိတ္ထိဆရာတို့သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဗ္ဗာတိ၊ ငါတို့သဗ္ဗညု
ဘုရားဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ပဋိဇာနန္တိယထာ၊ ဝန်ခံကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
တဝံဝိ၊ ရှင်ဂေါတမသည်လည်း၊ ပဋိဇာနာတိနု၊ င်ခံသလော၊ ဣတိအတ္ထော၊
ဤကားအနက်တည်း၊ ဣဒံပန၊ ဤစကားကိုကား၊ ဧဝံ၊ ကောသလမင်း
သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ လဒ္ဓိယော၊ အယူဖြင့်၊ နပုစ္ဆတိ၊ မေးသည်မဟုတ်၊
လောကေ၊ လောက၌၊ မဟာဇနေန၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဂဟိတပဋိညာ
ဝသေန၊ ငါတို့ဘုရားပင်ဟုဝန်ခံအပ်သောပဋိညာဉ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊
မေး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓဝိဟနာဒံ၊ ဘုရားတို့၏ အာဝေဒိကဖြစ်သော
မြတ်သောအသံကို၊ နဒန္တော၊ ကြိမ်းဝါးတော်မူလိုရကား၊ ယဉ္ဇိတံမဟာ
ရာဇာတိအာဒိ၊ ယဉ္ဇိတံမဟာရာဇဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယဉ္ဇိတံအစရှိသောပါဠိ၌၊ အဟံဟိမဟာရာဇာတိ၊
အဟံဟိမဟာရာဇဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အနုတ္တရံ သဗ္ဗ
သေဋ္ဌံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ထက်မြတ်သော၊ သဗ္ဗညုတညာဏသင်္ခါ
တံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ
ကို၊ အတိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်းလျက်ထိတော်မူ၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား
အနက်တည်း၊ သမဏဗြာဟ္မဏာတိ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဟူသည်ကား၊

ပဗ္ဗဇ္ဇ၊ ပုဂံမနေန၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းငှါကပ်ကာမျှဖြင့်၊ သမဏာ၊ သမဏဟုဆို
အပ်ကုန်သော၊ ဇာတိဝသေန၊ ဇာတိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြာဟ္မ
ဏဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗိနောတိအာဒိသု၊ သဗ္ဗိနောဤသို့အစရှိသော
ဝုဒ်တို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတသမူဟသင်္ခါ၊ တော၊ ရဟန်းဟူသောအပေါင်းမျှသာဖြစ်
သော၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ ဧတေသံ၊ ထိုဘုရားဟုဝန်ခံကြသောပူရာဏ
အစရှိသောဆရာတို့အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗိနော၊ သဗ္ဗိ

မည်ကုန်၏၊ သွေဝဂဏော၊ ထိုဂိုဏ်းသည်ပင်လျှင်။ တေသံ၊ ထိုဘုရားဟု
 ဝန်ခံကြသောပူရာဏအစရှိသောဆရာတို့အား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ တသွာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဂဏိနော၊ ဂိုဏ်းမည်ကုန်၏။ အာစာရသိက္ခာပနဝသေန၊ အစေ
 လအကျင့်စသည်ကိုသင်စေသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တဿဂဏဿ၊ ထိုအခြေ
 အရံဖြစ်၍ဖြစ်သောဂိုဏ်း၏၊ အာစရိယံ၊ ဆရာဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်
 ဂဏာစရိယံ၊ ဂိုဏ်းဆရာမည်ကုန်၏။ ဥာတာတိ၊ ဥာတာဟူသည်ကား၊
 ပညာတာပါကဋ္ဌာ၊ ကျော်စောထင်ရှားကုန်၏၊ အပ္ပိစ္ဆာ၊ နည်းသောအလိုရှိ
 ကုန်၏၊ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ကုန်၏။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ နည်းသောအလိုရှိ
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထံဝိ၊ အဝတ်ပုဆိုးကိုလည်း၊ နနိဝါသေန္တိ၊ မဝတ်
 ကုန်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သမုပ္ပတော၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြန့်နှံ့သော၊ ယသော၊
 အကျော်အစောသည်၊ တေသံ၊ ထိုပူရာဏစသော တိတ္ထိဆရာတို့အား။
 အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ယသသိနော၊ ယသသိမည်ကုန်၏၊ တိတ္ထက
 ရာတိ၊ တိတ္ထကရာဟူသည်ကား၊ လဒ္ဓိကရာ၊ အယူကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ သာဓု
 သမ္ပတာတိ၊ သာဓုသမ္ပတာဟူသည်ကား၊ သန္တောသပ္ပုရိသာ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့ပေတည်း။ ဣတိဇံသမ္ပတာ၊ ဤသို့သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ဗဟုဇ
 နဿာတိ၊ ဗဟုဇနဿဟူသည်ကား၊ အသုတဝတော၊ အကြားအမြင်မရှိ
 သော၊ အန္ဓဗာလပုထုဏ္ဏနဿ၊ ပုထုဇဉ်မိက်အား၊ ပူရာဏောတိ၊ အာဒိနိ၊
 ပူရာဏောဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိဆရာတို့၏၊ နာမ
 ဂေါတ္တာနိ၊ အမည်အနွယ်တို့တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပူရာဏောတိ၊ ပူရာဏ
 ဟူသည်၊ နာမမေဝ၊ အမည်နာမမျှသာတည်း၊ မက္ခလိတိ၊ မက္ခလိဟူသည်၊
 တထာ၊ ထိုအတူအမည်နာမမျှသာတည်း၊ သောပန၊ ထိုမက္ခလိသည်ကား၊
 ဂေါသာလာယ၊ နွားခြံတင်းကုပ်စရပ်၌၊ ဇာတတ္တာ၊ ဗွားသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဂေါသာလောတိ၊ ဂေါသာလောဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ နာဇု
 ဝုတ္တောတိ၊ နာဇုဝုတ္တောဟူသည်ကား၊ နာဇုဿ၊ နာဇု၏၊ ဝုတ္တော၊ သား
 တည်း၊ ဗေလဋ္ဌဝုတ္တောတိ၊ ဗေလဋ္ဌဝုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဗေလဋ္ဌဿ၊ ဗေ
 လဋ္ဌ၏၊ ဝုတ္တော၊ သားတည်း၊ ကစ္စာယနောတိ၊ ကစ္စာယနောဟူသည်ကား၊
 ပကုဓဿ၊ ပကုဓ၏၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်တည်း၊ ကေသကမ္ပလဿ၊ လူဆံပင်
 ဖြင့်ပြုအပ်သောကမ္ပလကို၊ ဓာရဏတော၊ ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 အဇိတောကေသကမ္ပလောတိ၊ အဇိတောကေသကမ္ပလောဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊
 ဆိုအပ်၏၊ ကပ္ပကောလာဟလံ၊ ကပ္ပကောလာဟလ၊ ဗုဒ္ဓကောလာဟလံ၊
 ဗုဒ္ဓကောလာဟလ၊ စက္ကဝတ္တိကောလာဟလံ၊ စက္ကဝတ္တိကောလာဟလ၊

၃၀၆ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝီဏီ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကောလံဟလံ၊ ကောလံဟလံ
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော ကောလံဟလံတို့
တွင်၊ ဝဿသတသဟဿမတ္ထကော၊ အနှစ်တသိန်းထက်၌၊ ကပ္ပ၊ ဌာနံ၊
ကမ္ဘာပျက်ခြင်းသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကြွေးကြော်သံ
သည်၊ ကပ္ပကောလံဟလံနာမ၊ ကပ္ပကောလံဟလံမည်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတော၊ ဤနှစ်တွဲ၊ ဝဿသတသဟဿမတ္ထကော၊ အနှစ်တသိန်း
ထက်၌၊ လောကော၊ လောကသည်၊ ဝိနသဝိဿတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့၊ မာရိယ၊
အချင်းတို့၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာတရားကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားကြလေကုန်လော၊ ကရု
ဏံ၊ ကရုဏာတရားကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားကြလေကုန်လော၊ မုဒိတံ၊ မုဒိတာ
တရားကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားကြလေကုန်လော၊ ဥပေက္ခံ၊ ဥပေက္ခာတရားကို၊
ဘာဝေထ၊ ပွားကြလေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿပထေ၊ လူတို့၏စရီး၌၊
ဒေဝတာ၊ လောကံပါလနတ်တို့သည်၊ စောသန္တိယော၊ ကြွေးကြော်ကုန်
လျက်၊ ဝိစမန္တိ၊ ဟုည့်လည်ကုန်၏၊ ဝဿသဟဿမတ္ထကောပန၊ အနှစ်တ
ထောင်ထက်၌ကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ကြွေးကြော်သံသည်၊ ဗုဒ္ဓကောလံဟလံနာမ၊ ဗုဒ္ဓကောလံဟလံ
မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာရိယ၊ အချင်းတို့၊ ဣတော၊ ဤနှစ်တွဲ၊ ဝဿ
သဟဿမတ္ထကော၊ အနှစ်တထောင်ထက်၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇိက္ခာ၊ လှူ၍ဖြစ်တော်မူ၍၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပဒံ၊ လောကုတ္တရာတရားအား
သျှော်သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇေန၊ ကျင့်သော၊ သံဃာရတနေန၊ သင်္ဃာရတ
နာသည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တော၊
ဟောတော်မူလျက်၊ ဝိစရိဿတိ၊ ဟုည့်လည်တော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒေဝတာ၊ သုဒ္ဓါဝါသနတ်တို့သည်၊ ဥဋ္ဌာသေန္တိ၊ ကြွေးကြော်ကုန်၏၊
ဝဿသတမတ္ထကော၊ အနှစ်တရာထက်၌၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိပန၊ ဤသို့၊ ကြွေးကြော်သံသည်ကား၊ စက္ကဝတ္တိ
ကောလံဟလံနာမ၊ စက္ကဝတ္တိကောလံဟလံမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
မာရိယ၊ အချင်းတို့၊ ဣတော၊ ဤနှစ်တွဲ၊ ဝဿသတမတ္ထကော၊ အနှစ်တရာ
ထက်၌၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ စာတုန္ဒြီ
ဝိဿရော၊ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော၊ သဟဿပုတ္တပရိဝါရော၊ အ
ထောင်မကသော သားတော်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ ဝေဟာသင်္ဂမော၊
ကောင်းကင်ပျံသွားတတ်၍ အားသော၊ စက္ကဝတ္တိရာဇော၊ စကြာဝတေး
မင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊

ဥဒ္ဓေါသေန္တိ။ ကြွေးကြော်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့ကြွေးကြော်ကုန်သော။ ဣ
 မေသုကောလသဟလေသု။ ဤကောလသဟလတို့တွင်။ ဆသတ္ထာရော။ ခြေ
 ယောက်သောတိတ္ထိဆရာကြီးတို့သည်။ ဗုဒ္ဓကောလသဟလံ။ ဗုဒ္ဓကောလသ
 ဟလကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ အာစရိယေ။ ဆရာတို့ကို။ ပပိရူပါသိတွာ။ ဆည်း
 ကပ်၍။ စိန္တာမဏိဝိဇ္ဇာဒိနိ။ စိန္တာမဏိမန္တနံစသော အတတ်တို့ကို။ ဥဂ္ဂ
 ဏိတွာ။ သင်ကုန်၍။ မပသဗုဒ္ဓိဌာတိ။ ငါတို့ဘုရားဖြစ်ကုန်၏ဟု။ ပဒိုညံးဝန်ခံ
 ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ မဟာဇနပရိပုတာ။ များစွာသော တပည့်
 အပေါင်းခြံရံကုန်လျက်။ ဇနပဒံ။ ဇနပုဒ်ကို။ ဝိစရန္တာ။ လှည့်ပတ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ အနုပုဗ္ဗန။ အစဉ်သဖြင့်။ သာဝတ္ထိ။ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပတ္တာရောက်
 ကုန်၏။ တေသံ။ ထိုတိတ္ထိဆရာတို့၏။ ဥပဋ္ဌာကာ။ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။
 ရာဇာနံ။ မင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ကပ်ကုန်၍။ မဟာရာဇ။ မြတ်သောမင်း
 ကြီး။ ပူရာဏောကဿပေါ။ ပူရာဏကဿပသည်။ (ပ)။ အဇတောကဿ
 ကမ္မဇော။ အဇတကဿကမ္မဇသည်။ ဗုဒ္ဓေါကိရ။ ဘုရားဖြစ်သတတ်။
 သဗ္ဗညုကိရ။ သဗ္ဗညုဖြစ်သတတ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာရောစေသုံ။ တင်
 လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ တုဌေဝ။ သင်တို့သည်သာလျှင်။ နေထို
 သင်တို့ဘုရားသဗ္ဗညုတို့ကို။ နိမန္တေတွာ။ ပင့်ဖိတ်၍။ အာနေထ။ ဘောင်ခွဲ
 ကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ တေဟိ။ ထိုတိတ္ထိတို့၏ အလုပ်အကျွေးတို့
 သည်။ တေ။ ထိုတိတ္ထိတို့၏အထံတို့သို့။ ဂစ္ဆာ။ သွားကုန်၍။ ရာဇာ။ မင်းသည်။
 ဝေါ။ အရှင်ဘုရားတို့အား။ နိမန္တေတိ။ ပင့်ဖိတ်၍။ ရုညော။ မင်း၏။ ဂေဟေ။
 နန်းတော်၌။ ဘိက္ခံ။ ဆွမ်းကို။ ဂဏ္ဍထ။ ခံကုန်လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တာ။ ဆို
 အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဂန္တု။ နန်းတော်သို့ဝင်သွားခြင်းငှါ။ နဥဿဟန္တာ။
 မင်္ဂလကုန်ရကား။ ဝုနုပ္ပနံ။ အဖန်ဖန်။ ဝုစ္စမာနာ။ လျှောက်ဆိုကြကုန်သည်ရှိ
 သော်။ ဥပဋ္ဌာကာနံ။ ဒါယကာတို့၏။ စိတ္တာနုရက္ခနတ္ထာယ။ စိတ်ကိုစောင့်
 ရှောက်ခြင်းငှါ။ အဓိဝါသေတွာ။ သည်းခံ၍။ သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံသောတိတ္ထိ
 ဆရာတို့သည်။ ဧကတော။ တရတပေါင်းတည်းပြု၍။ အာဂမံသု။ လာကုန်
 ၍။ ရာဇာ။ မင်းကြီးသည်။ အာသနာနိ။ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတွာ။ ခင်းစေ၍။
 နိသိဒန္တု။ ထိုင်နေကြကုန်လော။ ဣဟိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ နိဂ္ဂုဏာနံ။ ဂုဏ်
 အသရေမရှိသောသူတို့၏။ အတ္တဘာဝေ။ အတ္တဘော၌။ ရာဇုသ္မာနာမ။ မင်း
 ၍တန်ခိုးမည်သည်။ ဗရတိ။ ပြန့်နှံ့လေ၏။ တေ။ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ မဟာရ
 ဟေသု။ သူမြတ်တို့သာနေထိုင်ကုန်သော။ အာသနေသု။ နေရာတို့၌။ နိသိ
 ဒိတုံ။ နေခြင်းငှါ။ အသက္ခောန္တော။ မင်္ဂလကုန်ရကား။ ပလကောသုစေဝေ။ ဖျဉ်

၃၀၀ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

ချပ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဘူမိယံစ၊ မြေ၌လည်းကောင်း၊ နိဝိဒိသု၊ နေကုန်
 ၏၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဧတ္တကေနော၊ ဤသို့နေကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်၊ တေ
 သံ၊ ထိုသူတို့၏၊ အန္တော၊ ကိုယ်တွင်းသန္တာန်၌၊ သုက္ကမေဓော၊ ပြုစင်သောအ
 နဝဇ္ဇတရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အာဟာရံ၊ အစာအာ
 ဟာရကို၊ အဒတွာဝ၊ မပေးဦးဘဲလျှင်၊ တာလတော၊ ထန်းပင်မှ၊ ပတိတံ၊
 လျှောကျသောသူကို၊ မုပ္ပရေန၊ ဆောက်ပုတ်ဖြင့်၊ ပေါထေန္တောဝိယ၊ ရိုက်
 နှက်ပြန်သကဲ့သို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားဟုတ်ကုန်၏လော၊
 နဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားမဟုတ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး
 ၏၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ ဗိန္တယိံ၊ သု၊ ကြံကုန်၏၊ ကိံ၊ ဗိန္တယိံ၊ သု၊ အတယ်
 သို့ကြံကုန်သနည်း၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗာတိ၊ ငါတို့ဘုရားဟုတ်ကုန်၏ဟု
 ဝက္ခာမ၊ ဆိုချေကုန်အံ့၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဝိသယေ၊ ဘုရားအရာ၌၊ ပဉ္စံ၊
 ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ ကထေတံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ အသန္တောန္တော၊
 မတတ်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တုမှေ၊ နင်တို့သည်၊ မယံဗုဒ္ဓါတိ၊ ငါတို့ဘုရား
 ပင်ဟု၊ မဟာဇနံ၊ လူများကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ဖွည့်စား၍၊ အာဟိဇ္ဈထေ၊ ဖွည့်လည်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဇိဝံဝိ၊ လျှာကိုသော်လည်း၊ ခရိန္ဒာပေယျ၊ ဖြတ်စေ
 ရာချေ၏၊ အညံ၊ တပါးသော၊ အနတ္တံဝိ၊ အကျိုးမဲ့ ကိုသော်လည်း၊ ကရေယျံ၊
 ပြုချေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံကြ၍၊ သကပဋိညာယ ဝေ၊ မိမိတို့ပဋိညာဉ်ဖြင့်
 သာလျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားမဟုတ်ပေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒိံ
 သု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့ကို၊ ရာဇာမင်းသည်၊
 ဂေဟတော၊ နန်းတော်မှ၊ နိကဗ္ဗာပေသိ၊ ငင်ထုတ်စေ၏၊ ရာဇဓာရတော၊
 မင်း၏နန်းတော်မှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လာကြကုန်သော၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိသရာ
 တို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာကာ၊ ဒေါသကာတို့သည်၊ အာစရိယာ၊ ဆရာဘုရားတို့၊ ရာဇာ၊
 မင်းသည်၊ တုမှေ၊ ကိုယ်တော်ဘုရားတို့ကို၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး
 လျှောက်၍၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို၊ သမ္မာနံ၊ ဖြတ်နိုးတနာကို၊ အကာသိ
 ကိံ၊ ပြုတော်မူပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေးကုန်၏၊ အာရုသော၊ ဒေါ
 သကာတို့၊ ရာဇာမင်းသည်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားဟုတ်ကုန်၏
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တတော၊ ထိုသို့မေးသောကြောင့်၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ဗုဒ္ဓဝိသယေ၊ ဘုရားအရာ၌၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာ
 ကို၊ ကထိယမာနံ၊ ဖြေဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်၊
 အဇာနန္တော၊ မထိနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အမှေသု၊ ငါတို့၌၊ မနံ၊ စိတ်ကို၊ ပဒေါ
 သေသတိ၊ ပျက်ဆီးလတ္တံ့၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှု

သည်၊ ပဿဝိသတိတိ။ ပွားများလေအံ့ဟု၊ ရေညော၊ မင်းအား။ အနုကမ္ဘာ
ယ၊ သနားသဖြင့်၊ မလံ၊ ငါတို့သည်၊ နုဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားမဟုတ်ပေကုန်ဟူ၍၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒိမှ၊ ဆိုခဲ့ကုန်သတည်း၊ မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါဝေ၊ ဘုရား
တို့ပင်တည်း၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ဥဒကေန၊
ရေဖြင့်၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍သော်လည်း၊ ဟရိတံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊
မတတ်နှိုင်းလေကောင်းဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ပြင်ပ၌၊ ဗုဒ္ဓါမှတိ၊ ငါတို့
ဘုရားဟုတ်ကုန်၏ဟု၊ အံဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ရေညော၊ မင်း၏၊ သန္တိ၊ ကေးအ
ထံ၌ကား၊ မလံ၊ ငါတို့သည်၊ နုဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားမဟုတ်ပေကုန်ဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒိသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့တိတ္ထိသရာတို့စကားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ
၍၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ယေဝိတေဘောဂေါတမနဝေါ
ပဗ္ဗန္ဓာယံဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ သျှောင်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ကိံပန
ဘဝံဂေါတမောဒဟရောစေဝဇာတိယာနဝေါစပဗ္ဗန္ဓာယာတိ၊ ကိံပနဘဝံ
ဂေါတမောဒဟရောစေဝဇာတိယာနဝေါစပဗ္ဗန္ဓာယဟူသော စကားကို၊
အတ္တေနာ၊ မိမိ၏၊ ဝုဗ္ဗေတော၊ ရှေ့မျက်မှောက်၌၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၊ ငါတို့ဘုရား မဟုတ်ပေကုန်ဟူသော ပူရာဏာကဿပ စသောသူ
တို့၏ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကိံပနစသော
စကား၌၊ ကိန္တိ၊ ကိံဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ပဋိက္ခေပဝစနံ၊ ပယ်သောသဒ္ဓါ
တည်း၊ ဇာတိမဟလ္လကာစ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ကြီးရင့်သည်လည်း၊ ဖြစ်
ကုန်သော၊ စိရပဗ္ဗဇိတာစ၊ ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်ကြွာမြင့်သည်လည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ဧတေ၊ ထိုပူရာဏာကဿပစသောဆရာတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓမှတိ၊ ငါတို့
ဘုရားဟုတ်ကုန်၏ဟု၊ နပဋိဇ၊ နန္တိ၊ ဝန်မခံကုန်၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်
ဂေါတမသည်ကား၊ ဇာတိယာစ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်လည်း၊ ဒဟရော၊ ငယ်
လည်းငယ်သေး၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာယစ၊ ရဟန်းအဖြစ်အားဖြင့်လည်း၊ နဝေါ၊ ရဟန်း
ပြုသင်သဖြင့်၊ ကိံပနိဇာနာတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ဘုရားဟုဝန်ခံသိ
သနည်း၊ မာပဋိဇာနာတိ၊ ဘုရားဟု ဝန်မခံလင့်၊ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ ဤကား
အနက်တည်း၊ နဥညာတဗ္ဗာတိ၊ နဥညာတဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ နအဝဇာနိ
တဗ္ဗာ၊ မကွဲရဲထိုက်၊ နပရိဘောတ္တဗ္ဗာတိ၊ နပရိဘောတ္တဗ္ဗာဟူသည်ကား၊
နပရိဘဝိတဗ္ဗာ၊ ပြက်ရယ်မပြုထိုက်၊ ကတမေစတ္တာရောတိ၊ ကတမေ
စတ္တာရောဟူသောပုဒ်သည်၊ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ၊ ဖြေခြင်းငှါအလို
ရှိသဖြင့်မေးကြောင်းဖြစ်သော ပုစ္ဆာတည်း၊ ခတ္တိယောတိ၊ ခတ္တိယောဟူ
သည်ကား၊ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားကို၊ ဥရဂေါတိ၊ ဥရဂေါဟူသည်

၃၁၀ သင်္ဂါယံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဇ္ဈကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ကား။ အသိဝိဝိသော။ သျှင်သောအသိဝိရှိသောမြွေကို။ အဂ္ဂိတိ။ အဂ္ဂိဟူ
 သည်ကား။ အဂ္ဂိယေဝ။ မီးပင်လျှင်တည်း။ ဘိက္ခုတိ။ ဘိက္ခုမသို့။ ပနပဒေ။ ဘိက္ခု
 ဟူသော ဤပုဒ်၌ကား။ ဒေသနာကုသလတာယ။ ဒေသနာ၌လိမ္မာတော်မူ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနံ။ ကိုယ်တော်ကို။ အဗ္ဘန္တရံ။ ကတော။ အတွင်း
 ထား၍။ ဝီလဝန္တံ။ ဝီလရှိသော။ ပဗ္ဗဇိတံ။ ရဟန်းကို။ ဒေသတိ။ ပြီးတော်မူ
 ၏။ စ။ ထင်စေဦးအံ့။ ဧတ္ထ။ ဤစကားရပ်၌။ ဒဟရံ။ ငယ်နုသော။ ရာဇကုမာရံ။
 မင်းသားကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်သည်ရှိသော်။ ဥက္ကမိတွာ။ ဖဲ၍။ မဂ္ဂံ။ ခရီးကို။ အဒေ
 န္တော။ မပေးဘဲ။ ပါရုပနံ။ ပုဆိုးအရုံကို။ အနုပနေန္တော။ မပံ့ပိုးမလွှတ်ဘဲ။
 နိသိန္နာသနတော။ နေသောနေရာမှ။ အနုဗ္ဗာန္တော။ မထဘဲ။ ဟတ္ထိပိဋ္ဌာဒီ
 တိ။ ဆင်ကျောက်ကုန်းစသည်တို့မှ။ အနောတရန္တော။ မသက်ဆင်းဘဲ။
 ဟေဋ္ဌာ။ အောက်၌။ ကတွာ။ ပြု၍။ မညနဝသေန။ အောက်မေ့သည်၏
 အတွင်းဖြင့်။ အညံပိ။ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဝေရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။
 အနာစာရံ။ မမူရာသော အကျင့်ကို။ ကာရာန္တော။ ပြုသည်ရှိသော်။ ခတ္တိယံ။
 မင်းသားကို။ အဝဇာနာတိနာမ။ ကဲ့ရဲ့သည်မည်၏။ အယံရာဇကုမာရော။
 ဤမင်းသားငယ်သည်။ ဘဒ္ဒကောဝတ။ တင့်တယ်လှပပေစွာ။ မဟာကဏ္ဍော
 လည်ဂုတ်သို့၏။ မဟာဒရော။ ဝမ်းပိုက်ကြီး၏။ ယံကိပ္ပိ။ အမှတ်မရှိသော။
 စောရုပဒ္ဓံ။ ခိုးသူတေးရန်ကို။ ဂူပသမေဝရံ။ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ သက္ခိဿတိ။
 တတ်နိုင်လတ္တံ့။ ယတ္ထကတ္ထပိဋ္ဌာနေ။ တစွန်းဘဝအရာဌာန၌။ ရန္တံ။ ပြည်၏
 စီးပွားကို။ အနုဿာယိတုံ။ ဆုံးမကံဖြစ်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿတိ။ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့။
 ဣတိအာဒိနိ။ ဤသို့စသောစကားတို့ကို။ ဝဒန္တော။ ဆိုသည်ရှိသော်။ ခတ္တိ
 ယံ။ မင်းသားကို။ ပရိသေသတိနာမ။ နှိပ်စက်သည်မည်၏။ အဗ္ဗုနိဿလာက
 မတ္တံပိ။ မျက်စဉ်းတံပမာဏလည်းဖြစ်သော။ အာသိဝိသ ပေါတကံ။ မြွေ
 ဟောက်ငယ်ကို။ ကဏ္ဍာဒိသု။ နားပေါက်စသည်တို့၌။ ပိဇ္ဇန္တော။ ပန်သော
 သူသည်လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိလိမ္မိ။ လက်ချောင်းကိုလည်း။ ဇိဝံပိ။ သျှာကို
 လည်း။ ဝု။ သာပေန္တော။ ကိုက်စေသောသူသည်။ ဥရု။ မြွေကို။ အဝဇာနာ
 တိနာမ။ ကဲ့ရဲ့သည်မည်၏။ အယံအာသိဝိသော။ ဤမြွေဟောက်သည်။
 ဥဒကဒေဒ္ဒုဘောဝိယ။ ရေမြွေကဲ့သို့။ ဘဒ္ဒကောဝတ။ စိတ်ကောင်းလေစွာ။
 ကိပ္ပိဒေဝ။ တစုံတယောက်သောသူကိုသာလျှင်။ ဝု။ ယိတုံ။ ကိုက်ခြင်းငှါ။
 ကဿပိဒေဝ။ တစုံတယောက်သောသူ၏သာလျှင်။ ကာယေ။ ကိုယ်၌။ ဝိသံ
 အသိဝိကို။ ပရိတုံ။ နှံ့ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿတိ။ တတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိအာဒိနိ။
 ဤသို့စသောစကားတို့ကို။ ဝဒန္တော။ ဆိုသောသူသည်။ ဥရု။ မြွေကို။ ပရိ

ဘောတိနာမ၊ နှိပ်စက်သည်မည်၏၊ ခန္ဓောပနကမတ္တံပိ၊ ပိုးဝန်းကြူးမျှလည်း
 ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ကိဋ္ဌန္တော၊
 ကစားသော သူသည်လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍုက္ခလိကာယ၊ ဥစ္စာတဏ္ဍာ
 ထည့်ရာတို့၌၊ ဝိပန္တော၊ ပစ်ချသော သူသည်လည်းကောင်း၊ စူဠာယပါ၊
 ဦးခေါင်း၌လည်းကောင်း၊ သယနဝိဋ္ဌသာဓု၊ ပထမဗြဟ္မာသုခ၊ အိပ်ရာ
 အင်းပျဉ်ပုဆိုးအိတ်စသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဌပေန္တော၊ ထားသောသူ
 သည်၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ အဝဇာနာတိနာမ၊ ကဲ့ရဲ့သည်မည်၏၊ အဟံအဂ္ဂိ၊ ဤမီး
 သည်၊ ဘဒ္ဒကောဝတ၊ ကောင်းလေစွ၊ ကတရံ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ ယာ
 ဂုဘတ္တံ၊ ယံဂုထမင်းကို၊ ပစိဿတိနူခေါ၊ ချက်နှိုင်းမည်လော၊ ကတရံ၊
 အဘယ်အမည်ရှိသော၊ မန္တမံသံ၊ ငါးအမဲကို၊ ပစိဿတိ၊ ချက်နှိုင်းလိမ့်
 မည်နည်း၊ ကဿမိ၊ တစ်တယောက်သောသူ၏၊ ဝိတံ၊ အချင်းကို၊ ဝိနော
 ဒေဿတိ၊ ပျောက်နှိုင်းလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသော
 စကားတို့ကို၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ပရိဘောတိနာမ၊
 နှိပ်စက်သည်မည်၏၊ ပန၊ ထို့မှတစ်ပါး၊ ဒဟရဿမဏောရံပိ၊ သာမဏေငယ်
 ကိုသော်လည်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ဥက္ကမိတွာ၊ ဖဲ့၍၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊
 အဒေန္တော၊ မပေးသောသူသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ရာဇကုမာ
 ဇေ၊ မင်းသား၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ အနာစာရံ၊ မမူရာသောအကျင့်ကို၊
 ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အဝဇာနာတိနာမ၊ မထီ
 မဲ၊ မြင်ပြုသည်မည်၏၊ အဟံသာမဏေရော၊ ဤသာမဏေသည်၊ ဘဒ္ဒကောဝ
 တ၊ သပ္ပာယ်စွာ၊ မဟာကဏ္ဍော၊ လည်ဂုတ်သို့၏၊ မဟာဒေရော၊ ဝင်းပိုက်
 ကြီး၌၊ ယံကိဋ္ဌိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေ
 တံ၊ သင်ခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿဘိ၊ စွမ်းနှိုင်းပါမည်လော၊ ယံကိဋ္ဌိ၊ အမှတ်မရှိ
 သော၊ အညေ၊ တာသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ ဝထိတံ၊ နေခြင်း
 ငှါ၊ သက္ခိဿဘိ၊ စွမ်းနှိုင်းပါမည်လော၊ သံဃာတ္ထေရကာလေ၊ သံဃထေရ်
 ဖြစ်သောကာလ၌၊ မနာပေါ၊ နှစ်သက်ကြည်ညိုဘွယ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့တည်း၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝဒန္တော၊
 ဆိုသောသူသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ပရိဘောတိနာမ၊ ပြက်ရယ်ပြုသည်
 မည်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကိုလည်း၊ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော ဘုရားသခင်သည်၊ နဥညာတဗ္ဗောန
 ပရိဘောတ္တဗ္ဗောတိ၊ နဥညာတဗ္ဗော နပရိဘောတ္တဗ္ဗောဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ၊

၃၁၂ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

တေဒဝေါစာတိ၊တေဒဝေါစဟူသည်ကား၊တေဝံဂါယာဗန္ဓံ၊ဤဂါယာ
ဗန္ဓံကို၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ဝ၊ဆက်ဦးအံ့၊တောဂထာနာမ၊ဤဂါယာ
တို့မည်သည်။တဒတ္ထဒီပနာဝိ၊အစမှဆိုအပ်သော ထိုအနက်ကိုပြတတ်
ကုန်သည်လည်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဝိသေသတ္ထဒီပနာဝိ၊ထိုမှထူးပြား
သောအနက်ကိုပြတတ်ကုန်သည်လည်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။တတြ၊ထို
နှစ်ပါးတို့တွင်၊ဣမ၊ဤဂါယာတို့သည်။တဒတ္ထဝိ၊အစမှဆိုအပ်သောထို
အနက်ကိုလည်း၊ဝိသေသတ္ထဝိ၊ထိုမှထူးပြားသောအနက်ကိုလည်း၊ဒီပေ
န္တိယေဝ၊ပြကုန်သည်သာလျှင်တည်း။တတ္ထ၊ထိုဂါယာ၌၊ခတ္တိယန္တိ၊ခတ္တိ
ယံဟူသည်ကား၊ခေတ္တာနံ၊လယ်မြေတို့၏။အဓိပတိ၊အစိုးရသောအရှင်
တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ခေတ္တာနံ အဓိပတိတိခေါဝါသေဋ္ဌခတ္တိယောတွေဝ
ဒုတိယံအက္ခရံဥပနိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ခေတ္တာနံအဓိပတိတိခေါဝါသေဋ္ဌခတ္တိယောတွေ
ဝဒုတိယံအက္ခရံဥပနိဗ္ဗတ္တံဟူသော၊တေံ၊ဤစကားကို၊တဂဝတာ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ဗုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏။ဝါသေဋ္ဌ၊ဝါသေဋ္ဌ၊ခေတ္တာနံ၊လယ်မြေတို့၏။
အဓိပတိ၊အစိုးရသောအရှင်ဖြစ်၏။ဣတိ၊ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ခေါ၊စင်
စစ်၊ခတ္တိယောတွေဝ၊ခတ္တိယဟူ၍သာလျှင်၊ဒုတိယံ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်သော
အမည်သည်၊ဥပနိဗ္ဗတ္တံ၊ဖြစ်၏။ဇာတိသမ္ပန္နန္တိ၊ဇာတိသမ္ပန္နံဟူသည်ကား၊
တာယေဝ ခတ္တိယဇာတိယာ။ ထိုသို့သော မင်းဇာတ်အားဖြင့် သာလျှင်၊
ဇာတိသမ္ပန္နံ၊ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဘိဇာတန္တိ၊အဘိဇာတ်ဟူသည်
ကား၊တိဏိကုလသနိ၊သုံးပါးသောအမျိုးအနွယ်တို့ကို၊အဘိက္ကမိတွာ၊လွန်
၍၊ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ဌာနဦတိ၊ ဌာနဦ ဟူသည်ကား၊ ကာရဏံ။
အကြောင်းသည်။ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။မနုသိဇ္ဇောတိ၊ မနုသိဇ္ဇောဟူသည်ကား၊
မနုဿဇေဋ္ဌကော၊လူတို့၏အကြီးဖြစ်သော၊ရာဇဇေဋ္ဌနာတိ၊ရာဇဇေဋ္ဌေန
ဟူသည်ကား၊ရေညာ၊မင်း၏။ဥဒ္ဓုဒဇေဋ္ဌေန၊ရုပ်သိမ်းအပ်သောအာဏာ
ဒဏ်ဖြင့်၊သော၊ထိုဒဏ်သည်။အပ္ပကောနာမ၊ အနည်းငယ်မည်သည်။
နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဒသသဟသပိသတိသဟသပမာဏော၊ တသောင်း
နှစ်သောင်း အတိုင်းအရှည်သည်။ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည် သာလျှင်
တည်း၊တသ္မိံပက္ကမတေတုသန္တိ၊ တသ္မိံပက္ကမတေတုသံဟူသည်ကား၊
တသ္မိံပုဂ္ဂလေ၊ ထိုမဝီရိယမြင်ပြုဘူးသောသူ၌၊ဗလဝံ၊အားကြီးစွာသော၊
ဥပက္ကမံ၊မင်းအာဏာလုံ့လကို၊ဥပက္ကမတိ၊အားသစ်လုံ့လမူ၏။ရက္ခံ၊ဇိဝိ
တမတ္တနောတိ၊ရက္ခံ၊ဇိဝိတမတ္တနောဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဇိဝိ
တံ၊အသက်ကို၊ရက္ခမာနော၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍၊ တံခတ္တိယံ၊ထိုလူတို့ထွင်

ဗျားမင်း၏သားကိုး ပရိဝဇ္ဇေယျ။ ကဲ့ရဲ့ပြက်ရပ်မှုပြုခြင်းမှကြဉ်ရှောင်ရာ
 ၏နာဇဇေယျ။ မထိပါးရာ။ ဥစ္စာဝစေဟိတိ။ ဥစ္စာဝစေဟိဟူသည်ကား။
 နာနာဝိစေဟိ။ အလူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇေဟိတိ၊ ဝဇ္ဇေဟိ
 ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗာနဓဟိ။ အဆင်းသဗ္ဗာန်တို့ဖြင့်။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။
 ယေနယေနဝဇ္ဇေန။ အကြင်အကြင်သဗ္ဗာန်ဖြင့်။ စရန္တော၊ သွားသည်
 ရှိသော်၊ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာကို၊ လာဘတိ၊ ရေ၏။ သပ္ပဝဇ္ဇေန၊ မြွေဟောဝက်
 သဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာကို၊ ယဒိ
 လာဘတိ။ အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဒေန္နံ၊ ဘဝဇ္ဇေန၊ ရေမြွေသဗ္ဗာန်ဖြင့်၊
 စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာကို၊ ယဒိလာဘတိ။
 အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဓမ္မနိဝဇ္ဇေန၊ မြက်ရှောက်ျိုင်းကောင်ဆင်းရောင်
 သဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာကို၊ ယဒိ
 လာဘတိ။ အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ရသည် ရှိသော်၊
 တေနတေနဝဇ္ဇေန၊ ထိုထိုသဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်း
 အခြားအားဖြင့်၊ ကလန္တကဝဇ္ဇေန၊ ရှဉ့်နက်သဗ္ဗာန်ဖြင့်လည်း၊ စရတိ
 ယေဝ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ အာသန္ဓာတိ၊ အာသန္ဓဟူသည်ကား၊
 ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဗာလန္တိ၊ ဗာလံဟူသည်ကား၊ ယေနဗာလေန၊ အကြင်
 လူမိုက်သည်၊ ဗာဠိတော၊ ထိပါး အပ်၏။ နရံဝါ၊ ယောက်ျားလည်းဖြစ်
 သော၊ နာရိံဝါ၊ မိန်းမလည်းဖြစ်သော၊ တံဗာလံ၊ ထိုထိပါးသောလူမိုက်
 ကို၊ ခုံသေယျ၊ ကိုက်ရာ၏။ ပဟုတာဘက္ခန္တိ၊ ပဟုတာဘက္ခံ ဟူသည်ကား၊
 ဗဟုတာက္ခံ၊ များသော အစာရှိသော၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ အဂ္ဂိဿ၊ မီး၏။ အဘက္ခံ
 နာမ၊ အစာမဟုတ်သည်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇာလိနန္တိ၊ ဇာလိနံဟူသည်
 ကား၊ ဇာလဝန္တိ၊ အလျှံဟူသောကွန်ယက်ရှိသော၊ ပါဝကန္တိ၊ ပါဝကံဟူ
 သည်ကား၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ပါဝကန္တိမိ၊ ပါဝကံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။
 ကဏ္ဍဝတ္တနိန္တိဇ္ဈေ၊ ကဏ္ဍဝတ္တနိံ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝတ္တနိတိ၊ ဝတ္တနိဟူ
 သည်ကား၊ မဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီးတည်း၊ သော၊ ထိုခရီးသည်၊ ကဏ္ဍော၊ မည်း
 သည်၊ ကာလကော၊ နက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကဏ္ဍ
 ဝတ္တနိတိ၊ ကဏ္ဍဝတ္တနိဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မဟာဘုတွာနာတိ၊ မဟာ
 ဘုတွာနဟူသည်ကား၊ မဟန္တော၊ ကြီးပွားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟိ၊ သစ္စံ၊
 မှန်၏။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ကေဒါ၊ တရံတခါ၊ ယာဝဗြဟ္မလောကပ္ပမာဏောပိ၊
 ကြီးစွာသောမီးပုံကြီးဖြစ်၍ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်ပမာဏရှိသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာယန္တိ၊ တတ္ထပါရောဟာတိ၊ ဇာယန္တိ တတ္ထပါရောဟာဟူ

၃၁၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သညင်္ဂကား၊ တတ္ထအဂ္ဂိနာဒဗ္ဗဝနေ၊ ထိုမီးသည်လောင်အပ်သော တောခွံ၊
 ပါရောဟာ၊ မြက်သစ်ပင်စသည်တို့သည်၊ ဇာယန္တိ၊ ပေါက်ရောက်ကုန်၏။
 ထိတာရုက္ခာဒယော၊ မြက်သစ်ပင်စသည်တို့ကို၊ ပါရောဟာတိ၊ ပါရောဟာ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ တေ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့ကို၊ အဂ္ဂိ
 နာ၊ မီးသည်၊ ဒဗ္ဗဝနေ၊ လောင်ရာဌာန၌၊ မူလမက္ခေဝိ၊ အမြစ်မျှသည်လည်း၊
 အဝသိဋ္ဌေ၊ ကြွင်းသည်ရှိသော်၊ ပါဒတော၊ အမြစ်မှ၊ ရောဟန္တိ၊ ပေါ်တက်
 ကုန်၏။ ဇာယန္တိ၊ ပေါက်ရောက်ကုန်၏။ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ပွားစွာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ပါရောဟာတိ၊ ပါရောဟာဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပုနရောဟ
 နဋ္ဌေနဝါ၊ တဖန်အသစ်ဖြစ်ပွားပေါ်တက်သောအနက်သဘောဖြစ်လည်း။
 ပါရောဟာ၊ ပါရောဟာမည်၏။ အဟောရုက္ခာနမစ္စယေတိ၊ အဟောရုက္ခာန
 မစ္စယေဟူသည်ကား၊ ရုက္ခိဒိဝါနံ၊ ညဉ့်နံတို့၏။ အတိက္ကမေ၊ လွန်သည်ရှိ
 သော်၊ နဒါဗေဝိ၊ နွေလ၌လည်း၊ ဝေဝေ၊ မိစားသည်၊ ဝုဠမက္ခေ၊ ရွာသွန်ကော
 မျှ၌၊ ဇာယန္တိ၊ ပေါက်ရောက်ပေါ်တက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ဒဟတိတေဇသာတိ
 ဧတ္ထ၊ ဘိက္ခု၊ ဒဟတိတေဇသာဟူသောဤပါဠိ၌ အတ္ထာသန္တံ၊ ဆဲရေးလာ
 သောသူကို၊ ပစ္စက္ခာသန္တံ၊ ခွန်းတုံ၊ ပြန်လဲဆဲရေးသော၊ ဘဏ္ဍန္တံ၊ ခိုက်
 ရန်ငြင်းခုံပြုလာသောသူကို၊ ပဋိဘဏ္ဍာသန္တံ၊ နှုတ်တုံ၊ ပြန်ထွန် ခိုက်ရန်ငြင်းခုံ
 ဖြစ်သော၊ ပဟရန္တံ၊ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်လာသောသူကို၊ ပဋိပဟရန္တံ၊
 ပြန်ထွန်ထုဘက် ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်သော၊ ဘိက္ခုနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။
 ကိစ္ဆိ၊ တစုံတခုသော၊ ဘိက္ခုတေဇသာ၊ ရဟန်းတန်ခိုးဖြင့်၊ ဒဟိတုံ၊ လောင်
 ခြင်းငှါ။ နသက္ခာတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊
 အက္ခာသန္တံ၊ ဆဲရေးလာသောသူကို၊ နပစ္စက္ခာသတိ၊ ခွန်းတုံ၊ ပြန်လဲဆဲ
 ရေးမူ၊ ဘဏ္ဍန္တံ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံပြုလာသောသူကို၊ နပဋိဘဏ္ဍာတိ၊ နှုတ်
 တုံ၊ ပြန်ထွန်ခိုက်ရန်ငြင်းခုံမူ၊ ပဟရန္တံ၊ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်လာသောသူကို
 နပဋိပဟရတိ၊ ပြန်ထွန်ထုဘက် ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်မူ၊ တသ္မိ၊ ထိုသို့သ
 တောရှိသောရဟန်း၌၊ ဝိပ္ပဋိပန္နော၊ ဖောက်ပြန်သောသွမ်း နှုတ်ကြမ်းလက်
 မူကျင့်သောသူကို၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းမွန်၏။ ဘိလတေဇေန၊ ဘိလတန်ခိုး
 ဖြင့်၊ ဝုပ္ပတိ၊ လောင်၏။ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နတဿပုတ္တာပဿ
 ဝေါတိ၊ နတဿပုတ္တာပဿဝေါဟူသော၊ တေ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တဿ၊ ထိုဘိလဝန္တ
 ရဟန်းကိုနှုတ်ကြမ်းလက်မူကျင့်သောသူအား၊ ပုတ္တမိတရောပိ၊ သားသွီး
 တို့သည်လည်း၊ ဂေါမဟိသ ကုက္ကု၊ သုကရာဒယော၊ နွား ကျွဲ ကြက်

ပက်အစရှိကုန်သော။ ပသဝေါဝိသားတို့သည်လည်းကောင်း၊ နာဘဝန္တိ။
 မပ္ပါးစီးကုန်၊ ဝိနဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်
 တည်း၊ ဒါယာဒါဝိန္ဒရေခနန္တိ၊ ဒါယာဒါဝိန္ဒရေခနံဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထို
 သီလဝန္တရဟန်း၌ မထိမဲ့ မြင် ဖြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ ဝါဒိချဲ့သူအား၊ ဒါယာဒါဝိ
 အမွေခံ သားမြေးတို့သည်လည်း၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ နဝိန္ဒန္တိ၊ မရေကုန်၊ တာဿ
 ဝတ္ထုဘဝန္တိတံတိ၊ တာဿဝတ္ထုဘဝန္တိတေဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထို
 သီလဝန္တ ရဟန်းကို ကဲ့ရဲ့ နှိပ်စက်သောသူပျက် သူထောင် တို့သည်၊
 ဘိက္ခု၊ တေဓဿ၊ ရဟန်းတန်ခိုး လောင်မီးမိနင်းဖြင့်၊ ဒဏှာ၊ အပြီးကုန်
 အောင် လောင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထုမတ္တာဝသိဋ္ဌော၊ ပေါက်ရောက်သောပင်
 စည်အရာမျှသာ ကြွင်းရစ်သော၊ မတ္ထကန္တိန္ဒတာလောဝိယ၊ လည်ဆစ်
 ပြတ်သောထန်းပင်ပုတ်ကဲ့သို့၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ပုတ္တမိတာဒိဝ
 သေန၊ သားသွီးစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နဝဇုန္တိ၊ မပြန်မပွားကုန်၊
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ။

တသ္မာဘိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမဏတေ
 ဇေန၊ ရဟန်းတန်ခိုးလောင်မီးမိနင်းဖြင့်၊ ဒဏှာ၊ ချစ်ချစ်လောင်မှုကုန်သောသူ
 တို့သည်၊ မတ္ထကန္တိန္ဒတာလောဝိယ၊ လည်ဆစ်ပြတ်သော ထန်းပင်ကဲ့သို့၊
 အဝိရုဋ္ဌိဓမ္မာ၊ အညွန့်အညွှောက် ပေါက်ရောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိကုန်
 သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာဒေဝ သမာစရေတိ၊
 သမ္မာဒေဝသမာစရေဟူသည်ကား၊ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်အသင့်အားဖြင့်၊
 သမာစရေယျ၊ ကောင်းစွာကျင့်ရာ၏၊ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်အသင့်အားဖြင့်
 သမာစရေန္တေနပန၊ ကောင်းစွာကျင့်သဖြင့်ကား၊ ကိ၊ အဘယ်ကိုးကာတဗ္ဗံ
 ပြုရာမည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ခတ္တိယံ၊ မင်းတို့၊
 နိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ လဒ္ဓဗ္ဗံ၊ ရအပ်သော၊ ဝါမနိဂမယာနဝါဟနာဒိအာနိ
 သံသံ၊ ရွာနိဂုံးရထားယာဉ်မြင်းယာဉ် အစရှိသော အကျိုးအာနိသင်ကို၊
 ဥရင်၊ မြွေကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုမြွေကို၊ ကိဇ္ဇာပနေန၊ ကလေးစေသ
 ဖြင့်၊ လဒ္ဓဗ္ဗံ၊ ရအပ်သော၊ ဝတ္ထုဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိအာနိသံသံ၊ ပုဆိုးငွေရွှေအစ
 ရှိသော အာနိသင်ကို၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ တဿာနုဘာဝေန၊ ထို
 မီး၏အာနုဘာဝ်ဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော၊ ယာဂု တတ္ထ ပစန သီတ ဝိ
 နောဒနာဒိအာနိသံသံ၊ ယာဂုထမင်းချက်ခြင်း အချမ်းကိုပျော်ခြင်း အစရှိ
 သော အာနိသင်ကို၊ ဘိက္ခု၊ သီလဝန္တရဟန်းကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထို
 ရဟန်း၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော၊ အသုတသဝန

၃၁၆ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ

သုတပရိယောဒါပန သဂ္ဂမဂ္ဂါမိဂမာဒိအာနိသံသံ။ မကြားဘူးသေးသော
တရားစကားကိုကြားနာရခြင်း ကြားနာဘူးသောတရားစကားကို ယုံမှား
မယုံဖြိုစင်သန်ရှင်းစေရခြင်း နတ်ရွာမဂ်ဒီလ်ကို ရှင်းအစရှိသော အကျိုး
အာနိသင်ကို၊ သမ္မာသမာဓေန၊ ကောင်းစွာမြင်သဖြင့်၊ ဧတေ၊ ထိုမင်းသား
အစရှိသောသူတို့ကို၊ နိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ ဆို
အပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ အာဒိနဝေ၊ အပြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမေဟိ၊
ဤမင်းသားစသောသူတို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အတယ်မူစအံ့နည်း၊ ဣဟိ၊ ဤသို့နှလုံး
သွင်း၍၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ နပဟာတဗ္ဗာ၊ မပပ်ပုံအပ်ကုန်၊
ပန၊ စင်စစ်၊ ဣဿရိယတ္ထိကေန၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုအလိုရှိသော သူသည်၊
ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ အဝဇာနနဉ္စ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘဝနဉ္စ၊ ပြစ်မှားနှိပ်စက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဝုဗ္ဗုဋ္ဌာယိပစ္ဆာနိပါတာဒိဟိ၊ ရှေးဦးထခြင်း နောက်
မှအိပ်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ဥပါယေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ခတ္တိယ
ကုမာရော၊ မင်းမြေး မင်းမြစ် မင်းသား စစ်ကို၊ တောသေတဗ္ဗော၊ နှစ်
သက်စေအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နှစ်သက်စေသဖြင့်၊ တတော၊ ထိုမင်းသားမှ
ဣဿရိယံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ အဓိဓမ္မိဿတိ၊ ရလိမ့်သတည်း၊ အဟိကုဏ္ဍိ
ကေန၊ အသမ္ဘာယံယောကျာ်းမြွေသမားသည်၊ ဥရဂေ၊ မြွေ၌၊ ဝိဿာသံ၊
အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ နာဂဗိဇ္ဇံ၊ မြွေမန္တရားကို၊ ပရိ
ဝတ္တေတွာ၊ မန်းမှုတ်သရဏ္ဍာယံ၍၊ အဗေဒနဗေဇ္ဈန၊ ဆိတ်ခြေထွ်ကန်ဖြင့်
ဂိဝါယ၊ လည်၌၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဝိသဟာရေန၊ အဆိပ်ကိုပယ်တတ်သော၊
မူလေန၊ ဆေးမြစ်ဖြင့်၊ ဒါဠာဓောဝိတွာ၊ အစွပ်ကိုဆေး၍၊ ပေဠာယံ၊ ပခြုပ်
၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ ကိဠာပေဇ္ဇေန၊ ကစားစေသဖြင့်၊ စရိတဗ္ဗံ၊
ကျင့်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုအပ်သဖြင့်၊ တံ၊ ထိုမြွေကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ဃာ
သစ္ဆာဒနာဒိနိ၊ အစားအဝတ်စသည်တို့ကို၊ လာဘိဿတိ၊ ရလိမ့်သတည်း၊
ယာဂုပစနာဒိနိ၊ ယာဂုထမင်းချက်ခြင်းစသည်တို့ကို၊ ကတ္တုကာမေန၊ ပြုလို
သောသူသည်၊ အပ္ပိံ၊ မီးကို၊ ဝိဿာသေန၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်၊ ဘဏ္ဍာကွ
လိကာဒိသု၊ ဥစ္စာဘဏ္ဍာ၏ထည့်ရာအိုးဝစသည်တို့၌၊ အပက္ခိပိတွာ၊ မချ
ထားမူ၍၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ အနာမသဇ္ဇေန၊ မသုံးသပ်ဘဲ၊ ဂေါမယ
ရဏ္ဏာဒိဟိ၊ နွားချေးမှုန့်စသည်တို့ဖြင့်၊ ဇာလေတွာ၊ ညှိ၍၊ ယာဂုပစနာဒိနိ၊
ယာဂုထမင်းချက်ခြင်းစသည်တို့ကို၊ ကတ္တုဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
ပြုသဖြင့်၊ တံ၊ ထိုမီးကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ အာနိသံသံ၊ ယာဂုထမင်းစားရခြင်း

စသောအာနိသင်ကို၊လတိဿတိ၊ ရလိန္တသတည်း။အသုတသဝနာဒိနိ၊
မကြားနာဘူးသေးသော တရားကို ကြားနာရခြင်းစသော အကျိုးတို့ကို၊
ပတ္တယန္တေနပိ၊တောင့်တသောအမျိုးသားသည်လည်း၊ဘိက္ခု၊သီလဝန္တ
ရဟန်းကို၊အတိဝိဿာသေန၊ အလွန် အကျွမ်းဝင်သဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇကမ္ပနပ
ကမ္ဘာဒိသု၊ ဆေးကုခြင်းအမှုကိုလုပ်ဆောင်ခြင်းစသောအမှုတို့၌၊ အယော
ဇေတွာ၊ မတိုက်မတွန်းမူ၍၊ စတုဟိ၊ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊
သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊လုပ်ကျွေးအပ်၏၊ ဧံ၊ဤသို့ရိုသေစွာ
လုပ်ကျွေးသဖြင့်၊ တံ၊ထိုရဟန်းကို၊ နိဿာယ၊မှီ၍၊ အသုတပုဗ္ဗံ၊ရှေး၌မ
ကြားနာအပ်ဘူးသေးသော၊ဗုဒ္ဓဝစနံ၊မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊အသု
တပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မကြားနာအပ်ဘူးသေးသော၊ ပဉ္စာပိနိစ္ဆယံ၊ အမေးအဆုံး
အဖြတ်ဟူသော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သောအစီး
အပွားတမလွန်၌ဖြစ်သောအစီးအပွားကိုပြီးစေတတ်သော၊အတ္ထံ၊အကျိုး
ကို၊ တိဿောကုသသမ္ပတ္တိယော၊ ခတ္တိယ မဟာသလစသော သုံးမည်
အမျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့သို့လည်းကောင်း၊ ဆကာမသဂ္ဂါနိ၊ ခြောက်ထပ်
ကာမနတ်ပြည်ရပ်တို့သို့လည်းကောင်း၊နဝစဗြဟ္မဇောကော၊ရှုပါရှုပကိုးဝ
ရပ်ရာဗြဟ္မရွာတို့သို့လည်းကောင်း၊ ပတွာ၊ရောက်၍၊အမတမဟာနိဗ္ဗာန
ဒဿနံပိ၊ သေတေးမကပ်အမြတ်နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သိခြင်းကိုလည်း၊ လတိ
ဿန္တိ၊ရကုန်လိမ့်သတည်း၊ ဣတိဣမမတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်သဘော
ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ သမ္ပဒေဝသမာစရေတိ၊ သမ္ပဒေဝသမာစရေဟူ၍၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧတဒေဝါစာတိ၊ ဧတဒေဝါစ ဟူသည်ကား၊
ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသော ကြောင့်၊
ပသန္ဓော၊ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဿဒံ၊ကြည်ညိုခြင်းပဿဒကို၊ အာပိ
ကရောန္တော၊လင်စွာပြုလိုရကား၊ ဧတံအဘိက္ကန္တန္တိ အာဒိဝစနံ၊ဤသို့အ
ဘိက္ကန္တံအစရှိသော စကားကို၊ အေဝါစ၊ သျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊
အဘိက္ကန္တန္တိ၊အဘိက္ကန္တံဟူသည်ကား၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုသူပင်
ရှိပေစွ၊ အဘိဗ္ဗုဋ္ဌံ၊အလွန်အလိုရှိအပ်စွ၊ အဘိမနာပံ၊အလွန်နှစ်သက်အပ်
စွ၊ အဘိသုန္ဓရံ၊ အလွန်ကောင်းစွ၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊
တ္ထော၊ဤပုဒ်တို့တွင်၊ဧကေနအဘိက္ကန္တံသဒ္ဓေန၊တခုသောအဘိက္ကန္တံသဒ္ဓါ
ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ဒေသနာတော်ကို၊ထောမေတိ၊ ပြီးပွမ်း၏၊ ဘန္တေ၊ရွှေသုန်း
တော်ရှင်၊ဘဂဝတော၊ကိုယ်တော်ဘုရား၏၊ ယဒိဒံယာသောဓမ္မဒေသနာ၊
အကြင်တရားဒေသနာတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤတရားဒေသနာ

၉၁၈ သင်္ဂါယနဝိဂ္ဂဟပုဂ္ဂိုလ်-အဋ္ဌကထာသင်္ဂါယန-ပိဋကတ်။

တော်သည်။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ၊ ဇနောန၊ တခုသော အဘိက္ကန္တံ၊
သဒ္ဓါဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းပဿာဒကို၊ ထောမေတိ၊
ဦးပွင်း၏၊ တန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်၊ ဘဂဝတော၊ ကိုယ်တော်ဘုရား၏၊ ဓမ္မ
ဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား၊ ယဒိဒံယောဇေသော ပံဿာဒေါ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်း ပဿာဒကို၊
လဒ္ဓေါ၊ ရပေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤအကျွန်ုပ်ရအပ်သော ပဿာဒသည်။ အဘိက္ကန္တံ၊
အလွန်ကောင်းစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ တတောပရံ၊ ထိုနောက်မှ၊ စတုတ္ထံ၊
လေးပါးကုန်သော၊ ဥပမာဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊ ဒေသနံယေဝ၊ ဒေသနာတော်
ကိုသာလျှင်၊ ထောမေတိ၊ ဦးပွင်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိနှင့်၊ နန္တရံ၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်
တံဟူသည်ကား၊ အဓောမုခဠပိတံ၊ တရံတယေဝံ၊ သာသုသည် အောက်
သို့မျက်နှာမူ၍ ထားသည်လည်းဖြစ်သောဝတ္ထုကို၊ ဟေ၊ ဌာမုခဠပိတံ၊
သဘောအလျောက်အောက်သို့ မျက်နှာမူသည်လည်းဖြစ်သောဝတ္ထုကို၊
ဥက္ကုဇ္ဈေယျဟိ၊ ဥက္ကုဇ္ဈေယျဟူသည်ကား၊ ဥပရိမုခံ၊ အထက်သို့မျက်နှာ
မူသည်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ပဋိစ္ဆန္တိ၊ ပဋိစ္ဆန္တိဟူသည်ကား၊ တိဏပဏ္ဍိတ
ဒီတိ၊ မြက်သစ်ရှက်စသည်တို့သည်၊ သာဒိတံ၊ ဖုံးလွင်းအပ်သောဝတ္ထုကို၊
ဝိဝရေယျဟိ၊ ဝိဝရေယျဟူသည်ကား၊ ဥက္ကုဇ္ဈေယျ ဖွင့်ထွက်ရာ၏၊ မုဠဿာ
တိ၊ မုဠဿဟူသည်ကား၊ ဒိဿာမုဠဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား၊ မဂ္ဂံ အာ
စိက္ခယျဟိ၊ မဂ္ဂံ အာစိက္ခယျဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ဂပေ၊ တွား
ကိုင်း၍၊ ဧသေ၊ ဤသည်ကား၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ မှတ်ရာ
၏၊ အန္ဓကာရေဟိ၊ အန္ဓကာရေဟူသည်ကား၊ ကာလပက္ခစာတုဒ္ဒသိ၊ လ
က္ခယံပက္ခတဆဲ့လေးရက်မြော်သောနေ့၊ အစုရတ္ထ၊ ညဉ့်သန်းခေါင်၊ စာနဝ
နသဏ္ဌ၊ တခဲနက်သောတော့အုပ်၊ မေဃပဉ္စလေဟိ၊ မိလ်းတိမ်လွှာတို့ဖြင့်၊
စတုရင်္ဂတမသိ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသောအမိက်တိုက်၊ ဣဒံ၊ ဤအမိပ္ပါယ်ကို
ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောစိ၊ တရံတယေဝံသောသုသည်၊
နိဗ္ဗာန်တံ၊ ဖွဲ့၍ထားအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဥက္ကုဇ္ဈေယျယထာ၊ ထွန်ရာသကဲ့
သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အသဒ္ဓမ္မပိမုခံ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ မျက်ကွယ်ဖြစ်
သော၊ အသဒ္ဓမ္မေ၊ မသူတော်တရား၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ ဧဝံ၊ ဤကို၊ အသဒ္ဓမ္မာ၊
မသူတော်တရားမှ၊ ဝုဋ္ဌာပေန္တေန၊ ထစေသဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တိ၊ ဖုံးလွင်းအပ်သော
ဝတ္ထုကို၊ ဝိဝရေယျယထာ၊ ထွန်ဖွင့်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကဿပဿာ
ဘဂဝတော၊ ကဿပဘုရားသခင်၏၊ သာသနန္တရောနာ၊ သာသနာတော်
ကွယ်သည်မှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိဂဟဏပဋိစ္ဆန္တိ၊ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိဟူသော

တောခြုံဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ သာသနံ။ သာသနာတော်ကို။ ဝိဝရေန္တနံ။
 လှစ်ဖွင့်သဖြင့်။ မုဋ္ဌဿ။ ခရီးမှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ။ ခရီးကို။ အာဝိက္ခေယုယ
 ထာ။ ကြားရာသကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ ကုမဂ္ဂမိန္ဒ္ရမဂ္ဂပဋိပန္နဿ။ စက်ဆုပ်
 အပ်သောခရီးမိန္ဒ္ရခရီးသို့သွားသော။ မေ။ ငါအား။ သဂ္ဂမေ။ ကွမဂ္ဂံ။ နတ်
 ရွာခရီးမဂ်ဖိုလ်ခရီးကို။ အာဝိကာရောဇ္ဇန္တနံ။ ထင်စွာပြုသဖြင့်။ အန္ဓကာရေ။
 အဓိကံတိုက်၌။ တေလပ။ ဇ္ဇာတံ။ ဆီမီးတဆောင်တိုင်ကို။ ဓာရေယုယ
 ထာ။ ညှိထွန်းရာသကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ မောဟန္ဓကာရေနိမုဂ္ဂဿ။ မောဟ
 ဟူသောအမှောင်တိုက်၌ကျွန်ုပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓါဒိရတနရူပါနံ။ တုရားအစ
 ရှိသောရတနာဟူသောရူပါရုံတို့ကို။ အပဿတော။ မဖူးမြင်ရသော။ မေ။
 အကျွန်ုပ်အား။ တပ္ပဋိန္ဒြာဒကမောဟန္ဓကာရေပိန္နံ။ သကဒေသနာပစ္စေတ
 ဓာရေဏေန။ ထိုဘုရားအစရှိသော ရတနာဟူသော ရူပါရုံတို့ကိုဖုံးလွှမ်း
 တတ်သောမောဟမှောင်ကိုပျောက်လွှင့်ဖျက်ဆီးတတ်သော ဒေသနာတ
 ဆောင်ကိုညှိထားတတ်မှုသဖြင့်။ မဟံ။ အကျွန်ုပ်အား။ ဘဂဝတော။ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဧတေဟိပရိယာယေတိ။ ထိုနိက္ခန္တိတဥက္ခန္တိနစသောဥပ
 မာတို့ဖြင့်နှိုင်းယှဉ်အပ်သော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပကာသိတတ္တာ ပြအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနေကပရိယာယေန။ များစွာသော အကြောင်း
 ဖြင့်။ ဓမ္မောတရားကို။ ပကာသိတော။ ပြတတ်မှုအပ်၏။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ သာ
 အပြားဖြင့်။ ဒေသနံ။ ဒေသနာတော်ကို။ ထောမေတွာ။ ငြီးမွမ်းလောမနာ၍။
 ဣမာယဒေသနာယ။ ဤသို့သတော့ရှိ သာ ဒေသနာတော်ဖြင့်။ ရတနတ္ထ
 ယေ။ ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌။ ပသန္နဗိက္ခော။ ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပသန္နာကာရံ။ ကြည်ညိုသောသူတို့ပြုအပ်သောမြတ်နိုး
 တနာရီသေစွာကို။ ကရောဇ္ဇန္တော။ ပြုလိုကောင်း။ သောဟန္တိ အာဒိ။ သောဟံ
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။ သျှောက်၏။ တတ္ထ။ ထိုပါဠိ၌။ သော
 ဟန္တိ။ သောဟံဟူသည်ကား။ ဧသောအဟံ။ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂဝန္တံ
 သရဏံဂစ္ဆာမိဓမ္မဉ္စ ဘိက္ခုသံဃာဉ္စာတိ။ ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိဓမ္မဉ္စ
 ဘိက္ခုသံဃာဉ္စဟူသည်ကား။ ဘဂဝန္တံ။ ဘုရားသခင်ကိုလည်းကောင်း။
 ဓမ္မဉ္စ။ တရားတော်ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃာဉ္စ။ ရဟန်းသံဃာတော်
 ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမိရတနတ္ထယံ။ ဤရတနာသုံးပါးအပေါင်း
 ကို။ သရဏံ။ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ။ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဥပါသကံမံဘန္တေ
 ဘဂဝါဓာရေတုတိ။ ဥပါသကံမံဘန္တေ ဘဂဝါဓာရေတု ဟူသည်ကား။
 မံ။ အကျွန်ုပ်ကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အယံ။ ဤကောသလမင်း

၃၂၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သညံ၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာတည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူ
 ပါလော၊ ဇာနာတု၊ သိတော်မူပါလော၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊
 အဇ္ဈတဂ္ဂေတိ၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေဟူသည့်ကား၊ အဇ္ဈတံ၊ ပဿနကို၊ အာဒိကတွာ၊
 အစပြု၍၊ အဇ္ဈဒဂ္ဂေတိဝိ၊ အဇ္ဈဒဂ္ဂေဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဒကာရော၊
 ဒအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္ဓိကရော၊ ပုဒ်ဝေခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊ အဇ္ဈအတ္တံ
 ကတွာ၊ ပဿနမှအစပြု၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ပါဏုပေ
 တန္တိ၊ ပါဏုပေတံဟူသည့်ကား၊ ပါဏေဟိ၊ အသက်တို့နှင့်၊ ဥပေတံ၊ ပြည့်
 စုံသမျှကာလပတ်လုံး၊ ယာဝ၊ အကြင် ရှေ့လောက်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊
 အသက်သည်၊ ဗဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ဥပေတံ၊ အသက်
 နှင့်ပြည့်စုံသမျှကာလပတ်လုံး၊ အနညသတ္တုကံ၊ ဘုရားမှတပါးကိုးကွယ်
 ရာဆရာမရှိသော၊ တိဟိသရဏဂမနေဟိ၊ သရဏဂုံသုးပါးတို့ဖြင့်၊ သရ
 ဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟုဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ကပ္ပိယ
 ကာရကံ၊ ကပ္ပိယကာရကဟူ၍၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော၊ ဣတိအသံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊
 ဧတ္ထ၊ ဤသံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရောပန၊
 အကျယ်စကားကိုမူကား၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ၊ သုမင်္ဂလ ဝိလာသိနိ
 အမည်ရှိသော၊ ဒိဃာနိကာယဋ္ဌကထာယ၊ ဒိဃာနိကာယ အဋ္ဌကထာတွင်၊
 သာမညဖလသုတ္တေ၊ သာမညဖလသုတ်၌၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော
 အပြားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ငါဆိုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဌမသုတ်၏အဖွင့်
 အပြီးတည်း၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း၊ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အဘိဝါဒေတွာတိ၊ အဘိဝါဒေတွာဟူ
 သည့်ကား၊ ဝုရိမသုတ္တေ၊ ဝုရိမသုတ်ဒေသနာ၌၊ သရဏဂတတ္တာ၊ ကိုး
 ကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမ၊ ဤနှစ်ကြိမ်မြောက်
 ကပ်ရောက်လာသောအစည်းအဝေး၌၊ အဘိဝါဒေသိ၊ အလွန်ရှိသောစွာ
 ငါးပါးသောပတိဋ္ဌဖြင့်ရှိခိုးတုပ်ဝပ်၏၊ အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တံဟူသည့်ကား၊
 နိယကဇ္ဈတ္တံ၊ နိယကဟုဆိုအပ်သောအဇ္ဈတ္တံ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာ
 နေ၊ သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊
 လောဘာဒီသု၊ လောဘာအစရှိသည်တို့၌၊ လုပ္ပနလက္ခဏော၊ တပ်မက်မော
 ခြင်းလက္ခဏာရှိသောတရားသည်၊ လောဘော၊ လောဘာမည်၏၊ ဒုဿန
 လက္ခဏော၊ ပြစ်မှားခြင်းလက္ခဏာရှိသောတရားသည်၊ ဒေါသော၊ ဒေါသ
 မည်၏၊ မုပ္ပနလက္ခဏော၊ တွေဝေခြင်းလက္ခဏာရှိသော တရားသည်၊

မောဟော၊ မောဟမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့တည်း။ ဟိံသန္တိ
 တိ၊ ဟိံသန္တိ ဟူသည်ကား။ ဝိဟေဋ္ဌန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်၏။ နာသေန္တိ ဝိနာ
 သေန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ အတ္တသမ္ဘုတာတိ၊ အတ္တသမ္ဘုတာဟူသည်ကား။
 အတ္တနိ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ သမ္ဘုတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ တစသာရုံဝသံဗလန္တိ၊
 တစသာရုံဝသံဗလံ ဟူသည်ကား။ တစသာရုံ၊ အခွံဟူသော အနှစ်ရှိ
 သော။ ဝေဠုဝါ၊ ဝါးကို လည်းကောင်း။ နဠုဝါ၊ ကျွက်ကို လည်းကောင်း။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလံ၊ အသီးအနှံသည်။ ဟိံသတိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ ဝိနာသေ
 တိ၊ ပျက်စီး၏။ ဧဝံ၊ ဤနှင့်ခြင်းရာတူစွာ။ ဟိံသန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့သိအပ်၏။ ။ ဣတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ အညတြဇရာမရဏာတိ၊ အညတြဇရာ
 မရဏာဟူသည်ကား။ ဇရာမရဏတော၊ အိုခြင်းသေခြင်းမှ၊ မုတ္တောနာမ၊
 လွတ်သောသူမည်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိပါအံ့သော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။
 ခတ္တိယ မဟာသာလာတိ၊ ခတ္တိယမဟာသာလာဟူသည်ကား။ ခတ္တိယ
 မဟာသာလာနာမ၊ ခတ္တိယမဟာသာလာ မည်သည်။ မဟာသာရဗ္ဗတ္တာ၊
 များသောစည်းစိမ်ဥစ္စာရှင် အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့
 တည်း။ ဟိ၊ ထင်စေဦးအံ့။ ယေသံခတ္တိယာနံ၊ အကြင်မင်းတို့အား။ ဟေဋ္ဌိ
 မန္တေန၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ကောဋီသတံ၊ ကုဋေတရားသာ
 ဥစ္စာသည်။ နိဓာနဂတံ၊ ဖြုတ်ထားသိပြီးခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ တယောကဟာပဏကုန္တာ၊ ရွှေငွေကဟာပဏသုံးကုန္တတို့ကို ဝလဉ္စ
 နုတ္တာယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ဂေဟမဇ္ဈ၊ ဒိမ်၏အလယ်၌။ ရာသိံကတွာ၊
 အရအပုံပြု၍၊ ဌပိတော၊ ထားအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို
 သို့သောမင်းတို့သည်။ ခတ္တိယမဟာသာလာနာမ၊ ခတ္တိယမဟာသာလာ
 မည်ကုန်၏။ ယေသံဗြာဟ္မဏာနံ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့အား။ အဝိတိကောဋီ
 ဓနံ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်သောဥစ္စာသည်။ နိဟိတံ၊ ဖြုတ်ထားသိပြီးအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗိယဇော၊ အခွံနှင့်တကွ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ ကဟာ
 ပဏကုန္တာ၊ ရွှေငွေ ကဟာပဏ ဆယ်အမွန်ကို။ ဝလဉ္စနုတ္တာယ၊ သုံး
 ဆောင်ခြင်းငှါ။ ဂေဟမဇ္ဈ၊ ဒိမ်၏အလယ်၌။ ရာသိံကတွာ၊ အရအပုံ
 ပြု၍၊ ဌပိတော၊ ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုသို့သောပုဏ္ဏား
 တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာနာမ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာမည်ကုန်၏။
 ယေသံဂဟပတိနံ၊ အကြင်သူကြွယ်တို့အား။ ဝတ္ထာလိသကောဋီဓနံ၊ ကုဋေ
 လေးဆယ်သောဥစ္စာကို။ နိဟိတံ၊ ဖြုတ်ထားသိပြီးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃၂၂ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသု-ပဌမတွဲ၊

ကံဟာပဏကုန္တော။ ရွှေ ငွေ ကဟာပဏတကုန္တကို။ ဝလပွန်တ္တာယ။ သုံး
ဆောင်ခြင်းငှါ။ ဂေဟမဇ္ဈေ။ အိမ်၏အလယ်၌။ ရာသိံကတွာ။ အရအပုံပြု
၍၊ ဌာပိတော။ ထားအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေ။ ထိုသို့သောသူကြွယ်
တို့သည်။ ဂဟပတိမဟာသာလာနာမ။ ဂဟပတိမဟာသာလမည်ကုန်၏။
အဘာတိ။ အဘဟူသည်ကား။ ဣဿရာ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏အစိုးရသောအရှင်
ဖြစ်ကုန်၏။ နိဓာနဂတဓနဿ။ မြှုပ်ထားသိမ်းခြင်းသို့ရောက်သောဥစ္စာ၏။
မဟန္တတာယ။ များသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ မဟဒ္ဓနာ။ များမြတ်သော ဥစ္စာရှိ
ကုန်၏။ သုဝဏ္ဏရဇတဘာဇနာဒိနံ။ ရွှေခွက်ငွေခွက်အစရှိကုန်သော၊ ဥပ
တောဂတဏှာနံ၊ သုံးဆောင်အပ်သောဥစ္စာတဏှာတို့၏။ မဟန္တတာယ။
များသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ မဟာသောဂါ။ ရွှေခွက်ရွှေအုပ် ရွှေကြိုတ်ဖလား
စသည်များသောအသုံးအဆောင်ရှိကုန်၏။ အနိဓာနဂတဿ။ မြှုပ်ထား
သိမ်းခြင်းကိုမပြုသေးသော၊ ဇာတရူပရဇတဿ။ ရွှေငွေ၏၊ ပဟုတတာ
ယ။ များပြားသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဟုတဇာရူပရဇတော။ များပြားသောရွှေ
ငွေဥစ္စာရှိကုန်၏။ ဝိတ္တုပ ကရဏဿ တုဗ္ဗိ ကရဏဿ။ နှစ်သက်ဝမ်း
မြောက်ခြင်းကိုပြုတတ်သော လက်ခြေဦးခေါင်းစသည်တွင် ဝတ်ဆင်မုန့်
တန်ဆာ၏၊ ပဟုတတာယ။ များပြားသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဟုတဝိတ္တုပက
ရဏာ။ များစွာနှစ်သက်အပ်သောဝတ်ဆင်စရာတန်ဆာအသုံးအဆောင်
ရှိကုန်၏။ ဂေါဓာဒီနဉ္စ။ နွားကျွဲဆင်ခြင်းစသော ဥစ္စာတို့၏လည်းကောင်း၊
သတ္တဝိဓဉ္စညာနဉ္စ။ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသောစပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ ပဟု
တတာယ။ များသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဟုတဓနဉ္စညာ။ များပြားသောဥစ္စာစပါး
ရှိကုန်၏။ တေသံပိဇာတာနံနတ္ထိအညတြဇရာမရဏာတိ။ တေသံပိဇာတာ
နံနတ္ထိအညတြဇရာမရဏာဟူသည်ကား။ ဇေံ၊ ဤသို့။ ဇာတာနံနိဗ္ဗတ္တာနံ။
ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံပိဇ္ဇဿရာနံ။ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာ၏အစိုးရသည်အရှင်
ဖြစ်ကုန်သော ခတ္တိယမဟာသာလစသော သူကြွယ် မင်းတို့အားလည်း။
ဇရာမရဏာ။ ဇရာမရဏကို။ အညတြ။ ကြည်၍။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဇာတတ္တာယေဝ။
ဖြစ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့် သာလျှင်။ ဇရာ မရဏတော။ ဇရာမရဏမှ။
မောက္ခောနာမ။ လွတ်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တေ။ ထိုခတ္တိယမဟာ
သာလစသော သူတို့သည်။ အန္တော ဇရာမရဏေယေဝ။ ဇရာမရဏ၏
အတွင်း၌သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤကား အနက်တည်း။
အရဟန္တာတိအာဒိသု။ အရဟန္တာဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ကိလေ
သေတိ။ ကိလေသာတို့မှ။ အာရကာ။ ဝေးတော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့သောဝစ

၃

နတ္ထကြောင့်။ အမုကန္တော။ အရဟန္တမည်၏။ ဧတေသံ။ ထိုရဟန်းတို့အား။ စက္ကာရော။ လေးပါးကုန်သော။ အာသဝါ။ အာသဝတို့သည်။ ခိဏာ။ ကုန်ကုန်ပြီး။ ဣတိ။ ဤသို့သော။ ဝစနတ္ထကြောင့်။ ခိဏာသဝ။ ခိဏာသဝမည်ကုန်၏။ ပြဟ္မစရိယဝါသံ။ အရိယမဂ်ဟူသောဝိတင်းကို။ ဝုဠာပရိ။ မြှီတဝါသာ။ ပြီးပြီးသောသုံးခြင်းရှိကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့သော။ ဝစနတ္ထကြောင့်။ ဝုသိတဝန္တော။ သုံးပြီးသော အရိယမဂ်ဟူသော ဝိတင်းရှိကုန်သော။ ဧတေသံ။ ထိုရဟန်းတို့အား။ စတုဟိ။ လေးပါးကုန်သော။ မဂ္ဂေဟိ။ မဂ်တို့ဖြင့်။ ကရဏီယံ။ ပြုအပ်သောကိစ္စကို။ ကတံ။ ပြုပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့သော။ ဝစနတ္ထကြောင့်။ ကတကရဏီယာ။ ကတကရဏီယမည်၏။ ခန္ဓဘာရော။ ခန္ဓာဟူသောဝန်။ ကိလေသဘာရော။ ကိလေသာဟူသောဝန်။ အဘိသင်္ခါရဘာရော။ အဘိသင်္ခါရဟူသောဝန်။ ကာမဂုဏဘာရော။ ကာမဂုဏ်ဟူသောဝန်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမေတာရာ။ ဤဝန်တို့ကို။ ဧတေသံ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဩဟိတာ။ ချအပ်ကုန်ပြီး။ ဣတိ။ ဤသို့သော။ ဝစနတ္ထကြောင့်။ ဩဟိတာရာ။ ချအပ်သောဝန်ရှိကုန်၏။ အနုပ္ပတ္တော။ အစဉ်အတိုင်းရောက်သော။ အရဟတ္တသင်္ခါတော။ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော။ သကောအတ္တော။ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောအကျိုးသည်။ ဧတေသံ။ ထိုရဟန်းတို့အား။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့သော။ ဝစနတ္ထကြောင့်။ အနုပ္ပတ္တ သဒတ္တော။ အစဉ်အတိုင်းရောက်သော။ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော။ မိမိအကျိုးရှိကုန်သော။ ပရိက္ခိဏံ။ ကုန်ပြီးသော။ ဒသဝိဓံ။ ဆယ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘဝသံယောဇနံ။ ဘဝသံယောဇဉ်သည်။ ဧတေသံ။ ထိုရဟန်းတို့အား။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့သော။ ဝစနတ္ထကြောင့်။ ပရိက္ခိဏာဘဝသံယောဇနာ။ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်သော။ သမ္မာကာရဏေဟိ။ သင့်သော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဇာနိတွာ။ သိ၍။ ဝိမုတ္တာ။ လွတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့သော။ ဝစနတ္ထကြောင့်။ သမ္မဒညာဝိမုတ္တာ။ ကောင်းစွာသိ၍ လွတ်ကုန်၏။ မဂ္ဂပညာယ။ မဂ်ပညာဖြင့်။ စတုသစ္စဓမ္မံ။ သစ္စာလေးပါး တရားကို။ ဥတွာ။ သိ၍။ ဗလဝိမုတ္တိယာ။ ဖိုလ်ဟူသောဝိမုတ္တိဖြင့်။ ဝိမုတ္တာ။ လွတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ အတ္တော။ ဤကားအနက်တည်း။ ဘေဒနဓမ္မေဟိ။ ဘေဒနဓမ္မာဟူသည်ကား။ ဘိဇ္ဇနသဘာဝေါ။ ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိ၏။ နိက္ခေပနသဘာဝေါဟိ။ နိက္ခေပနသဘာဝေါဟူသည်ကား။ နိက္ခိပိတဗ္ဗသဘာဝေါ။ ပစ်ချအပ်သောသဘောရှိ၏။ ဟိ။ ဆိုသင့်၏။ ခိဏာသဝဿ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဓိရဏဓမ္မောဟိ။ မဆွေးမြည့်သော တရားသည်လည်း။ အတ္တိ။ ရှိ၏။

၃၂၄ သင်္ဂါထာဝရဝံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ

အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော၊
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ တံဝိ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တရားဟူသောနိဗ္ဗာန်
သည်လည်း၊ နဇီရုတိ၊ မဆွေးမြည့်နိုင်၊ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျက်လည်း၊ ဣမ၊
ဤပါဠိအရာ၌၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဇီရဏဓမ္မံ၊ ဆွေးမြည့်သော
တရားကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၍၊ ဧဝံ၊ ဤတောသံပါ
ယံကာယောဝောဒနဓမ္မောစသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိရ၊
အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကား၊ အဿသုတ္တဿ၊ ဤသုတ်ကို၊ နိက္ခ
ပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိကော၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိရှိသော၊ နိက္ခံပေါ၊ နိက္ခ
ပမည်၏၊ သိဝိကသာယာယ၊ မင်း၏ယာဉ်ဝေါရထားလွင်းထားရာတင်
ကုပ်စရပ်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒန္တိ၊ ဆရာတို့ဆိုကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ယာဉ်ဝေါရထားလွင်းထားရာ
စရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိတြာနံ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊
ရတယာနာဒိနိ၊ ရထားယာဉ်စသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဒိဋ္ဌမေဝ၊
မြင်အပ်သောရထားကိုပင်လျှင်၊ ဥပဓိကတွာ၊ ဥပမာပြု၍၊ ဇီရန္တိဝေရာ
ဇရုထာတိဂါထံ၊ ဇီရန္တိဝေရာဇရုသာစသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဇီရန္တိတိ၊ ဇီရန္တိဟူသည်ကား၊ ဇရံ၊ အိုခြင်း
သို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ရာဇရုထာတိ၊ ရာဇရုထာဟူသည်ကား၊
ရဲညာ၊ မင်း၏၊ အဘိဂ္ဂဟနရထာ၊ စီးတော်ရထားတို့သည်၊ သုစိတ္တာတိ၊
သုစိတ္တာဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏရဇတောဒိဟိ၊ ရွှေစွယ်သည်တို့ဖြင့်၊ သုဠ၊
ကောင်းစွာ၊ စိတ္တိတာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ အထောသရိရမ္မိဇရံဥပေတိ
တိ၊ အထောသရိရမ္မိဇရံဥပေတိဟူသည်ကား၊ ဝေရူပသု၊ ဤသို့သဘော
ရှိကုန်သော၊ အနုပါဒိဏ္ဍကေသု၊ အနုပါဒိဏ္ဍက၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သာရဒါရ၊
မယေသု၊ အနှစ်ရှိသောသစ်ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ရထေသု၊ ရထားတို့သည်၊
ဇီရန္တေသု၊ ဆွေးမြည့်ခြင်းသို့ရောက်ချေကုန်သော်၊ အဇ္ဈတ္တကေဥပါဒိဏ္ဍ
ကေ၊ အဇ္ဈတ္တကဥပါဒိဏ္ဍကဖြစ်သော၊ ဓံသလောဟိတာဒိမယေ၊ အသား
အသွေးတို့ဖြင့်ပြီးသော၊ ဣမသ္မိံ၊ သရိရေ၊ ဤကိုယ်၌၊ ကိံ၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အဘယ်မှာ
ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ သရိရံပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းဆွေးမြည့်
ခြင်းသို့၊ ဥပေတိယေဝ၊ ရောက်လိမ့်စွတ်စွတ်မချွတ်မလွဲသာတည်း၊ ဣတိ၊
အဿော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ သန္တောဟဝေသန္တိ၊ ပဝေဒယန္တိတိ၊
သန္တောဟဝေသန္တိပဝေဒယန္တိဟူသည်ကား၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း
တို့သည်၊ သန္တိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ သတံဓမ္မော၊

သုံးတပ်တရားသည်။ ဇရံ၊ ဆွေးမြည့်ခြင်းသို့၊ နဉပေတိ၊ မရောက်။ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝေဒယန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ သတံ၊ ဓမ္မောနာမ၊ သတံ ဓမ္မမည်
 သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ နဇီရတိ၊ မဆွေးမြည့်။
 အဇရံ၊ မအို၊ အမရဏံ၊ မသေ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကထေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ အယဝါ၊ တနည်းကား။ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အာဂမ္မေရောက်၍၊ သိဒ္ဓနသတာဝါ၊ နစ်
 တတ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ ဘိဇ္ဇ
 န္တိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့နစ်တတ်သော သဘော
 ရှိကုန်သောကိလေသာတို့၏ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည် အဖြစ်ကြောင့်။
 တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ သတ္တိတိ၊ သတ္တိဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုရိမ
 ပဒဿ၊ သတဉ္စဓမ္မာနဇရံ နဉပေတိဟူသောရှေ့ပုဒ်၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
 ကို၊ ဒဿန္တော၊ ဗျတိရိက်အားဖြင့်ပြလိုကောင်း၊ သန္တောဟဝေသတ္တိပဝေ
 ဒယန္တိတိ၊ သန္တောဟဝေသတ္တိပဝေဒယန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
 ၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဇရံ၊ ဆွေးမြည့်
 ခြင်းသို့၊ နဉပေတိ၊ မရောက်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း
 တို့သည်။ သတ္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဝေဒယန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။
 အဇရံ၊ မအို၊ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မော၊ တရားတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဂမ္မန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက် တည်း။
 ဝါ၊ တနည်းကား။ သတ္တိတိဧဝံ၊ သတ္တိဟူသောဤပုဒ်သည်။ သုန္ဒရ၊ မိဝစ
 နံ၊ သုန္ဒရသဘောကိုဟောသောသဒ္ဓါတည်း။ သတ္တိဓမ္မဘူတံ၊ သတ္တိဓမ္မဖြစ်
 ၍ဖြစ်သော၊ ယံနိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့
 သည်။ ပဝေဒယန္တိ၊ ကထေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။ သောသတံ၊ ဓမ္မော၊ ထို
 သူတော်ကောင်းတို့တရားသည်။ ဇရံ၊ အိုခြင်းဆွေးမြည့်ခြင်းသို့၊ နဉပေတိ၊
 မရောက်။ ဣတိပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထစတုတ္ထသုတ်၌၊ ရဟောဂတဿာတိ၊ ရဟောဂတဿ
 ဟူသည်ကား၊ ရဟတိ၊ ဆိတ်ကွပ်ရာအရပ်သို့၊ ဂတဿ၊ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ပဋိသန္ဓိ နဿာတိ၊ ပဋိသန္ဓိနဿ ဟူသည်ကား၊ ဇကီ ဘူတဿ၊
 တယောက်တည်းဖြစ်၍၊ နိလိနဿ၊ ကိန်းသော၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ ဧဝမေတံ
 မဟာရာဇာတိ၊ ဧဝမေတံမဟာရာဇစသောစကားဖြင့်၊ ဣမေ ဤဒေရု၌၊

၃၂၆ သင်္ဂါထံဝတ္ထုသံယုတ်-အဗ္ဗကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမဘွဲ့၊

သဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ သဗ္ဗညုဘဝသံတံ၊ သဗ္ဗညုဘဝသံတံအဖြစ်ကို၊ ကရေ၊ နေ့၊ ပြု၊ တင်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အန္တကေနာမိပန္နဿာတိ၊ အန္တကေနာမိပန္နဿဟူသည်ကား၊ မရဏန၊ သေမင်းသည်၊ အဇ္ဈောတ္တဋ္ဌဿ၊ ဖွမ်းမိ၊ နှိုင်းကပ်အပ်သောသူအား၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခု၊ မြောက်သောသုတ်တည်း။

၁ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဟတ္ထိကာယောတိ၊ ဟတ္ထိကာယောဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိဃဇော၊ ဆင်အပေါင်းသည်၊ သေသ္မသုပိ၊ ကြွင်းသောအသေ၊ ကာယောစသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းပစ်တည်း၊ သံဝရောတိ၊ သံဝရောဟူသည်ကား၊ ဝိဒဟနံ၊ ဝိတ်ခြင်း၊ မြစ်ခြင်း၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓုသဗ္ဗတ္ထသံဝရောတိဣဒိနာ၊ သာဓုသဗ္ဗတ္ထ သံဝရောဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ ကမ္မပထဘေဒံ၊ ကမ္မပထအထူးသို့၊ အပတ္တဿ၊ မရောက်သော၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ သံဝရံ၊ သံဝရ၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ လန္တိတိ၊ လန္တိဟူသည်ကား၊ ဟိရိမာ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဇေတ္ထံ၊ ဤပါဠိ၌၊ လန္တိဂဟဏေန၊ လန္တိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဩတ္တပ္ပံပိ၊ ဩတ္တပ္ပကိုလည်း၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဥဇ္ဇာရေဥဇ္ဇာရေတိ၊ ဥဇ္ဇာရေဥဇ္ဇာရေဟူသည်ကား၊ ပဏီတတစ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုကေစ၊ များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဇ္ဇန္တိတိ၊ မဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊ မာနမဇ္ဇနေန၊ မာနဟူသောယစ်ခြင်းဖြင့်၊ မဇ္ဇန္တိ၊ ယစ်မူးမေ့လျော့ကုန်၏၊ အတိသာရန္တိ၊ အတိသာရံဟူသည်ကား၊ အတိက္ကမံ၊ အလွန်အကျူးရောက်သည်ကိုးနဗုဒ္ဓန္တိ၊ မသိကုန်၊ ကုသုန္တိ၊ ကုသုဟူသည်ကား၊ ပါသံ၊ ကျေ့ကွင်းကို၊ ပစ္ဆာသန္တိ၊ ပစ္ဆာသံဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုအလွန်အကျူးရောက်သော သူတို့အား၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ကာမဟေတူတိ၊ ကာမဟေတုဟူသည်ကား၊ ကာမမူလံ၊ ကာမဂုဏ်လျှင် အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာမနိဒါနန္တိ၊ ကာမနိဒါနံ ဟူသည်ကား၊ ကာမပစ္စယာ၊ ကာမဂုဏ်လျှင် နိမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာမာမိကရဏန္တိ၊ ကာမာမိကရဏံဟူသည်ကား၊ ကာမကာရဏာ၊ ကာမဂုဏ်လျှင် တည်ရာ ရှိသည် ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုကာမဟေတုစသောသုံးပုဒ်တို့သည်၊ အညမညဿ၊

တပါးသည်တပါး၏၊ ဝေဝနာနေဝ၊ ဝေဝနပရိယာပတ်တို့ သာတည်း။
တဒြိမုခေါတိ၊ တဒြိမုခေါဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရေမုခေါ၊ ဟုသောမျက်နှာရှိ
သော၊ ကိရုန္တေဦးအံ၊ ကေမိဝသံ၊ တနေသန္တံ၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အနုကရဏေ
တရားဆုံးဖြတ်ရာလွှတ်တော်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတရားဆုံးဖြတ်ရာ
လွှတ်တော်၌၊ ပဌမတရံ၊ ဦးစီးကာ၊ လဉ္စ၊ တံ၊ စိုးလက်ဆောင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ နိသိန္ဒာ၊ နေကုန်သော၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ အသာမိကောပိ၊
အရှင်မဟုတ်သောသူတို့ကိုလည်း၊ သာမိကေ၊ အရှင်တို့ကို၊ ကရိသု၊ ပြုကုန်
၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပထဝိသရဿ၊ ရေမြေ
ရှင်ဖြစ်သော၊ မယံသမ္ပု၊ ခါး၊ ငါး၊ ရှေ့တော်တွင်လည်း၊ တေ၊ ထိုအမတ်
တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ဦးစီးစွာ၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သေး၏၊ ပရိမုခေါ၊
မျက်နှာကွပ်ရာ၌ကား၊ ကိံ၊ နာမကရိသံ၊ နန္တိ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်လိမ့်မည်
နည်း၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ဝိဇ္ဇုဇ္ဈ၊ ဘောသေနာပတိ၊ သားတော် ဝိဇ္ဇုဇ္ဈာ၊ စစ်သူကြီး
သည်၊ သကေန၊ မိမိအမှုဖြစ်သော၊ ရဇ္ဇေန၊ ပြည်ရေး၊ ပြည်မှုကို၊ ကြည့်ရှု
ဆုံးမသောကိစ္စဖြင့်၊ ပညာယိဿတိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့၊ မယံ၊ ငါးအား၊ ဧဝ
ဓူပေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ လဉ္စ၊ ခါးကောဟိ၊ တံ၊ စိုးလက်ဆောင်
စားကုန်သော၊ မုဿဝါဒိဟိ၊ မုသားဆိုသောလူတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ကေဠာ
နေ၊ တနေရာတည်း၌၊ နိသန္တာယ၊ နေသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊ ကြံ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဒြိမုခေါဒါနိ
အနုကရဏေနပညာယိဿတိဟူသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ ခိပ္ပံ၊ ဩဒ္ဓိတန္တိ၊ ခိပ္ပံ၊ ဩဒ္ဓိတံဟူသည်ကား၊ ဩဒ္ဓိတံ၊ ထောင်အပ်
သော၊ ကုဇနိဝိယ၊ မြူးကဲ့သို့၊ ဩဒ္ဓိတံ၊ ထောင်အပ်သော၊ ကုမိနံ၊ မြူးသို့၊
ပဝိသန္တာ၊ ငင်ကုန်သော၊ မန္တော၊ ငါးတို့သည်၊ နဇာနန္တိယဿ၊ မသိကုန်
သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကိလေသကာမေန၊ ကိလေသကာမဖြင့်၊ ဝတ္ထု
ကာမံ၊ ဝတ္ထုကာမကို၊ ဝိတိက္ကမန္တာ၊ လွန်ကျူးကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
တို့သည်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊
သတ္တမံ၊ ခုနစ်ချက်မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁ အဋ္ဌမ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အတ္ထိနုခေါတေ မလ္လိကေတိ၊ အတ္ထိနုခေါ
တေ မလ္လိက ပူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ မေးသနည်း၊
ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ဒုဂ္ဂတ မာလာကာယဿ၊ ပန်းသည် သူဆင်းရဲ၏၊ ဝိ
တာ၊ သိမ်းဖြစ်သော၊ အယံ မလ္လိကာ၊ ဤမလ္လိကာ မိဖုရားသည်၊ ကေမိဝ
သံ၊ တနေသန္တံ၊ အာပဏာတော၊ အိမ်ရှေ့မှ၊ ပုဂံ၊ မှိုက်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊

၃၂၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မာလာရာဇံ၊ အဘပိင် ခြံပန်းအရံယျိ၊ ဂန္တိဝ၊ စောင့်ရှောက် ဆွတ်ယူ
ရှင်းသွား၍လျှင်၊ ခါဒိဿာမိ၊ခဲအံ၊ ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်
ရှိသော်၊ ပတိပဿ၊ ရင်ဆိုင် ခရီး၌၊ ဘိက္ခု သံဃာ၊ ပရိဝါရံ၊ ရဟန်းအ
ပေါင်းခြံရံလျက်၊ထိက္ခာစာရံ၊ဆွမ်းခံရွာသို့၊ ပရိသန္တံ၊ဝင်တော်မူသော၊
ဘဂဝန္တံ၊ဘုရားသခင်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ပသန္တိတ္တာ၊ကြည်ညိုသောစိတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ထိုယူခဲ့သောမူကို၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်အား၊
အဒါသိ၊လှူ၏၊သတ္တ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသိဒနာကာရံ၊နေတော်မူအံ့
သောအခြင်းအရာကို၊ဒဿတိ၊ပြု၏၊ အာနန္ဒတ္ထေရာ၊ အာနန္ဒာမဝေရ်
သည်၊စိရံ၊သက်န်းကို၊ ပညာပေတွာ၊ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ပေး၏၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ထိုနေရာ၌၊ နိသိဒိတွာ၊နေတော်မူ၍၊ တံပူဝံ၊
ထိုကပ်လှူသောမူကို၊ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊သုံးဆောင်တော်မူ၍၊မုခံ၊ခံတွင်းတော်
ကို၊ဝိက္ခာလေတွာ၊သန့်တော်မူ၍၊သိတံ၊ပြုံးတော်မူခြင်းကို၊ပါတွာကာသိ
ထင်ရှားပြုတော်မူ၏၊ထေရာ၊အရှင်အာနန္ဒာမဝေရ်သည်၊တန္တေ၊အရှင်
ဘုရား၊ ဣမိဿာ၊ဤသတို့သွီးအား၊ ကောဝိပါကော၊ အဘယ်မည်သော
အကျိုးသည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္ဆတိ၊မေးလျှောက်
၏၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ အဇ္ဇ၊ယနေ့၊သော၊ ဤသတို့သွီးပေသည်၊ တထာ
ဂတဿ၊ငါဘုရားအား၊ ပဌမဘောဇနံ၊လက်ဦးသောတောဇဉ်ကို၊ အဒါ
သိ၊ပေးလှူ၏၊အဇ္ဇေဝ၊ယနေ့ပင်လျှင်၊ကောသလရညော၊ကောသလမင်း၏
အဂ္ဂမဟေသိ၊မိဘုရားကြီးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လိမ့်သတည်း၊ဣတိ၊ဤ
သို့၊ဝတွာ၊မိန့်တော်မူ၍၊တံဒိဝသမေဝစ၊ထိုနေ့၌သာလျှင်လည်းကောင်း၊
ရာဇာ၊ကောသလမင်းသည်၊ ကာသိဂါမေ၊ကာသိတိုင်း၏ရွာ၌၊ ဘာဂိန
ပေျနံ၊တူဖြစ်သောအဇာတသတ်မင်းနှင့်၊ယုဒ္ဓေန၊စင်ထိုးကြသဖြင့်၊ပရာ
ဇိတော၊ရှုံးခဲ့ရကား၊ ပလာယိတွာ၊အလွတ်ပြေးခွဲ၍၊ နဂရံ၊မြို့သို့၊ အာ
ဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်၊ မာလာရာဇံ၊ပန်းရံသို့၊ ပရိသိတွာ၊ဝင်၍၊
ဗလကာယဿ၊ဗိုလ်ရ၏၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊ အာဂမေသိ၊ငံ့လင့်၏၊
တဿံ၊ထိုပသေနဒိကောသလမင်းအား၊ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်၊ ဝတ္တံ၊
မင်းအားပြုရာသောဝတ်ကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊ သော၊ ထိုကောသလမင်း
သည်၊တာယ၊ထိုမလ္လိကာ၏၊ ဝတ္ထေ၊ကျင့်ဝတ်၌၊ ပသိဒိတွာ၊ကြည်ညို၍၊
တံ ထိုမလ္လိကာကို၊ အန္တပုရံ၊ နန်းတော်တွင်းသို့၊ အတိဟာရာပေတွာ၊
ဆောင်စေ၍၊တံ၊ထိုမလ္လိကာကို၊ အဂ္ဂမဟေသိဌာနေ၊ မိဘုရားကြီးအရေ၌၊
ဌပေသိ၊ထား၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊

စိန္တေသိ၊ အကြံဖြစ်၏၊ ကိံစိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့အကြံဖြစ်သနည်း၊ မယော၊ ငါ
 သည်၊ ဗုဒ္ဓကုလသမ္ဘာဝင်၊ ရဲချိုး၏၊ ဇိတုယာ၊ သို့ဖြစ်သော၊ ဣမိဿာ၊
 ဤမလ္လိကာအား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဣသရိယံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊
 ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံ၊ ဤမလ္လိကာကို၊ ကော၊ အဘယ်သူကို၊
 တေ၊ သင်သည်၊ ပိယော၊ ချစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရမူကား၊
 ယံန္တနု၊ ကောင်းလေစွာသော၊ ထိုမလ္လိကာသည်၊ မဟာရာဇ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တံ
 အရှင်မင်းကြီးကို၊ မေတုရားကျွန်မသည်၊ ပိယော၊ ချစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝက္ခာ၊ ဆို၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေးလတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မေး
 သောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမလ္လိကာအား၊ အဟံ၊ ငါကား၊ မဟ္တံ၊ ပိ၊ ငါသည်
 လည်း၊ တံယေဝ၊ သင့်ကိုပင်လျှင်၊ ပိယော၊ ချစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ အကြံဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုမင်းမိဖုရားနှစ်ပါး
 တို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပိဿာသဇနနတ္တံ၊ နှလုံးကျွမ်းဝင် ချစ်ခင်
 ခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗောဒနိယံ၊ နှစ်သက်ကြည်ညို ပြောဆိုအပ်သော၊ ကထံ၊ စကား
 ကို၊ ကထေန္တော၊ ဆိုလျက်၊ ပုစ္ဆိတိ၊ မေး၏၊ သာပနဇေဝီ၊ ထိုမလ္လိကာ မိဖု
 ရားသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပဋ္ဌာယိကာ၊ ဘုရားသခင်
 ကိုအရိုအသေလုပ်ကျွေးခြင်းရှိ၏၊ သံဃုပဋ္ဌာယိကာ၊ သံဃာတော်ကိုအရို
 အသေလုပ်ကျွေးခြင်းရှိ၏၊ မဟာပုည၊ ကြီးသောဘုန်းကံရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ အယံပဉ္စော၊ ဤအမေးတော်ကို၊ ရေညော၊
 မင်း၏၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ နကထေတဗ္ဗော၊
 မပြောသင့်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၍၊ သာ၊ ထိုမလ္လိကာမိဖုရားသည်၊
 သရေသနေဝ၊ မိမိသဘောဖြင့်သာလျှင်၊ ကထေတွာ၊ လျှောက်ဆို၍၊ ရာဇာ
 နံ၊ မင်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တာယ၊ ထိုမလ္လိကာမိဖုရားသည်၊
 သရေသေနံ၊ မိမိသဘောထားဖြင့်၊ ကထံတတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏၊ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နိဝတ္တိသုံ၊ သဘောထားမှနှစ်စေခြင်းငှါ၊ အလောန္တော၊ မရသည်
 ဖြစ်၍၊ သယံပိ၊ မိမိသည်လည်း၊ သရေသနေဝ၊ မိမိသဘောထားဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ကထေတွာ၊ ပြောဆို၍၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်၊ သကာရဏံ၊ အကြောင်း
 ယုတ္တိရှိ၏၊ တထာဝတဿ၊ ဘုရားသခင်အား၊ နံ၊ ထိုစကားကို၊ အာရော
 စေဿာမိတိ၊ ကြားလျှောက်အံ့ဟု၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ နေဝဇ္ဈဂါတိ၊ နေဝဇ္ဈဂါဟူ
 သည်ကား၊ နာမိဝတ္တိတိ၊ မရ၊ ဧဝံပိယောပုထုအတ္တာပရေသန္တိ၊ ဧဝံပိယော
 ပုထုအတ္တာပရေသံ ဟူသည်ကား၊ ကောဿ၊ တယော့ဇက်သော သူ၏၊

၃၃၀ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အတ္တံ။ ကိုယ်ကို၊ ပိယောယထာ၊ ချစ်အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ပုထုသတ္တန်ဝိ၊ များသောသတ္တဝါတို့၏လည်း၊ အတ္တနံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊ ၊

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဗုဏ္ဏပနိတာနိတိ၊ ဝုဏ္ဏပနိတာနိဟူသည်ကား၊ ဝုဏ္ဏံ၊ ယထာတိုင်သို့၊ ဥပနိတာနိ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်ကုန်သည်၊ ဝုဏ္ဏာယ၊ ယထာတိုင်၌၊ ဗန္ဓာနိ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရိကမ္မာနိ၊ ယထာပူဇော်ရန်အမှုတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသာအစီအရင်ဖြင့်၊ တေဟံဘိက္ခုဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ရညော၊ ကောသလမင်း၏၊ အာရဒ္ဓယညော၊ အားထုတ်အပ်သောယထာကို၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရော စိတော၊ ကြားလျှောက်အပ်သတည်း၊ ပန၊ အနုယောဂကိုပြဆိုဦးအံ့၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်၊ ရညော၊ မင်းသည်၊ အယံယညော၊ ဤပစ္စသတမဟာယထာကို၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်အပ်သနည်း၊ ဒုသုဝိနံ၊ မကောင်းသောအိပ်မက်ကို၊ ပဋိဗာတာယ၊ ပျောက်ခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်အပ်သတည်း၊ ကိရ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရဗုဒ္ဓိမဏ္ဍိတော၊ ခပ်သိမ်းသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရဂတော၊ မြတ်သောဆင်ကျောက်ကုန်းထက်၌နေလျက်၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ အနုသဉ္စရန္တော၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူလတ်သော်၊ ဝါတပါနံ၊ လေသောက်တံခါးကို၊ ပိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ သြလောကယမာနံ၊ ကြည့်သော၊ ဧကံဣတ္ထိံ၊ မိန်းမတယောက်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ ပဋိဗန္ဓပိတ္တော၊ တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေတာဝ၊ ထိုမြင်ရာအရပ်မှလျှင်၊ ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ အန္တေပုရံ၊ နန်းတော်တွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဧကဿပုရိသဿ၊ မင်းချင်း တယောက်အား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေတွာ၊ ပြန်ကြား၍၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ သဿာမိကဘာဝံဝါ၊ လင်ရှိသော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဿာမိကဘာဝံဝါ၊ လင်မရှိသော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနာဟိ၊ သိလေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏၊ သော၊ ထိုမင်းချင်းသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အပဏေ၊ အိပ်ချေး၍၊ နိသိန္ဒော၊ နေသော၊ ဧသော၊ ဤယောက်ျားကား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သာမိကော၊ လင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ရာဇပုရိသော၊ မင်းချင်းသည်၊ ရညော၊ မင်းအား၊ တမတ္ထံ၊

ထိုအကြောင်းကိုအာဓိက္ခိတင်လျှောက်၏။ ရာဇာမင်းသည်။ တံပုရိသံ။
ထိုယောကျ်ားကို။ ပက္ခောသာပေတွာ။ ခေါ်စေ၍။ ခံ၊ ငါ့ကို။ ဥပဋ္ဌဟာ။ စေား
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဥပဋ္ဌဟာတုံ၊ စေား
မြင်၊ ဌ၊ အဘံ၊ အကွန့်င်သည်။ နဇာနာမိ၊ မသိမလိမ္မာပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း
ဝုတ္တ၊ တင်လျှောက်လတ်သော်၊ ဥပဋ္ဌာနံနာမ၊ စေားရမည်အခါမည်သည်။
အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မသင်အပ်။
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဗလက္ခာရေန၊ အနိုင်အထက်မူသဖြင့်။ အာဝုဓေယကံ။
လက်နက်လွှားကာကို။ ဂဟာပေတွာ၊ စွဲဆိုငါစေ၍။ ဥပဋ္ဌာကံ၊ မင်းခမ္မထင်း
ကို။ အကံသံ၊ ပြု၏။ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ မင်းကိုစေားပြီး၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂတ
မတ္တမေဝစ၊ ပြန်ခါမျှသာလည်းဖြစ်သောနံ။ ထိုယောကျ်ားကို။ ပုန၊ တဖန်။
ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဥပဋ္ဌာကေနာမ၊ မင်းတွင်စေားသောမင်း
မှထင်းမည်သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ လိုက်နာရေး။
ဂန္တ၊ သွားချေ။ ဣတော၊ ဤနန်းမြို့တော်မှ။ ယောဇနမတ္တကေ၊ တယူဇနာ
အထက်၌။ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏။ သီသဓေဝနပေါက္ခယေ၊ သင်္ကြံတော်ခေါ်
သောရေကန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတော၊ ထိုရေကန်မှ။ အရုဏမတ္တိကဉ္စ၊
အရုဏမည်သောမြေကိုလည်းကောင်း။ လောဟိတုပ္ပလမာလဉ္စ၊ ကြာနိပန်း
ကိုလည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍိတွာ၊ ယူဆောင်၍။ ဖေ၊ လာခဲ့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့
သာလျှင်။ သစေနာဂန္တသိ၊ အကပ်၍ မရောက်လာသည်ဖြစ်အံ့။ ရာဇ
ဒဏ္ဍံ၊ မင်းဒဏ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ပေသေ
တိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုမယားချောယောကျ်ားသည်။ ရာဇာယေန၊ မင်း
အာဏာကိုကြောက်ရှာသဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ မြို့တော်မှထွက်၍။ ဂတော၊
သွားရလေ၏။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုယောကျ်ားသည်။
ဂတေ၊ သွားလေသော်။ ဒေါဝါရိကံ၊ တံခါးစောင့်ကို။ ပက္ခောသာပေတွာ၊
ခေါ်စေ၍။ အဇ္ဇယေန၊ သာယနေယေဝ၊ ညချင်း၌သာလျှင်။ န္ဒါရံ၊ တံခါးကို။
ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ အဟံရာဇဒုတေတိဝါ၊ ငါရှင်ဘုရင်တမန်ဟူ၍လည်း
ကောင်း။ ဥပရာဇဒုတေတိဝါ၊ ငါအိမ်ရှေ့မင်းတမန်ဟူ၍လည်းကောင်း။
ဘဏန္တာနံပိ၊ ဆိုကုန်သောသူတို့အားလည်း။ မာပိဝရိ၊ မဖွင့်လင့်။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟာ၊ ဆို၏။ သောဝုရိသော၊ ထိုမင်းစေသောယောကျ်ားသည်။
မတ္တိကဉ္စ၊ အရုဏမည်သောမြေကိုလည်းကောင်း။ ဥပ္ပလာနိစ၊ ကြာနိပန်း
တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ န္ဒါရေ၊ တံခါးကို။ ပိဟိတမတ္တ၊
ပိတ်၍ပြီးကာမှ၌။ အာဂန္တန္တေ၊ ရောက်၍လာသည်ရှိသော်။ ဗဟု၊ များစွာ။

၃၃၂ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋမတွး

ဝဒန္တောပိ၊ ပနိကြားပါသော်လည်း။ ခွဲရုံ၊ တံခါးကို။ အလင်္ကာတွာ၊ ဝင်ခွင့်
မရသောကြောင့်၊ ပရိဿယတယေန။ ဘေးရန်ကဲ့သို့ကြောက်သဖြင့်။ ဇေတ
ဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ ရှုဇာပိ၊ မင်းသည်
လည်း။ ရာဂပရိဇ္ဇာဟေန၊ ရာဂတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းသည်။ အဘိဘူ
တော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ကာလေနိသီဒတိ၊ ရံခါထိုင်၏။ ကာလေ
တိဋ္ဌတိ၊ ရံခါရပ်၏။ ကာလေနိပ္ပဇ္ဇတိ၊ ရံခါလျောင်း၏။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ သည်မိန်းမ
ကာလေးကိုငါရတော့မည်မချွတ်ဟု စိတ်လွှတ်ပြန်ပြန် ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။
အလတန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ ယတ္ထကတ္တမိ၊ ရောက်မိရောက်ရာအရပ်၌။
နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ မတ္တဇုနိဒ္ဒါယ၊ မျောက်မျည်းအိပ်မွေ
ခြင်းဖြင့်။ နိဒ္ဒါယတိ၊ အိပ်မွေ၏။ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးအခါ၌လည်း။ ဣသိယံ၊ ယခု
နဂရေ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌သာလျှင်။ ဝတ္ထာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။
သေဗ္ဗိဝုတ္တာ၊ သူဌေးသားတို့သည်။ ပရဒါဒိကကမ္ပံ၊ ပရဒါဒိက ကံကို။
ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်။ နန္ဒောပနန္ဒာယနာမလောဟကုန္တိယာ၊ နန္ဒောပနန္ဒ
မည်သော လောဟကုန္တိငရဲအိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်လေကုန်၏။ ဖေဏသံဒေ
ဟကံ၊ အမြှုပ်လျှိုက်ပွက်ပလံ့တက်လျက်။ ပစ္စမာနာ၊ ကျက်ရကုန်သော။
တော၊ ထိုသူဌေးသားလေးယောက်တို့သည်။ တိံသဝဿ သဟဿာနိ၊
အနှစ်သုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဟေဋ္ဌာဂန္တန္တော၊ အောက်သို့မြုပ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ကုန္တိယာတလံ၊ ငရဲအိုးအပြင်သို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံ
သဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်သုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဥပရိဂတိံ၊ အထက်
သို့ပေါ်၍။ မတ္တကံ၊ အထက်အိုးနားအပြင်သို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
တော၊ ထိုငရဲခံရသောသူဌေးသား လေးယောက်တို့သည်။ တံဒိဝသံ၊ ထို
ကောသလမင်းအိပ်ခြင်းကိုမရသောနေ့၌။ အာလောကံ၊ သံအိုးမျက်နှာဝ
ဦးခေါင်းကျသဖြင့်ကြီးစွာသောအလင်းကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဘယေန၊ မကောင်းမှုဘေးဖြင့်။ ဧကေကံဂါထံ၊
တဂါထာစိတဂါထာစိ၊ ဝတ္ထုကာမာ၊ ဆိုလိုကုန်လျက်။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်း
၎င်း။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်စွမ်းနိုင် ကုန်ကောင်း။ ဧကေကံ အက္ခရမေဝ၊
တလုံးတလုံးစီအက္ခရာကိုသာလျှင်။ အာပံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဧကော၊ တယောဝံ
သော သူဌေးသားသည်။ သကာရံ၊ သအက္ခရာ တလုံးမျှကို။ ဧကော၊
တယောက်သောသူဌေးသားသည်။ သောကာရံ၊ သော အက္ခရာတလုံးမျှ
ကို။ ဧကော၊ တယောက်သောသူဌေးသားသည်။ နကာရံ၊ နအက္ခရာတလုံး
မျှကို။ ဧကော၊ တယောက်သောသူဌေးသားသည်။ ဒုကာရံ၊ ဒုအက္ခရာ

တလုံးမျှာ၊ အာဟာရေသိန္တိ၊ ရာဇာမင်းသည်၊ နေရဟိကာနံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ကုန်
သော၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ သဒ္ဓံ၊ ကြီးစွာသောအသံကို၊
သုတကာလဟော၊ ကြားသောအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊
အဝိန္ဗမာနောဝ၊ မရသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ရုတ္တာဝသေသံ၊ ညဉ့်အကြွင်းကို၊
ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏၊ အရုဏာ၊ အရုဏ်သည်၊ ဥဗ္ဗိတေ၊ တက်လတ်
သော်၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ တံ၊
ထိုမင်းကြီးကို၊ သုခသေယျံ၊ ချမ်းသာစွာစက်တော်ခေါ်ခြင်းကို၊ ပုန္နိ၊
မေးလျှောက်၏၊ သော၊ ထိုမင်းကြီးသည်၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ မေ၊ ငါအား၊
ကုတော၊ အံ့ဘယ်မှာ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာအိပ်ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ သုပိနေ၊ အိပ်မက်၌၊ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊
သဒ္ဓေ၊ အသံကို၊ အသေသိ၊ ကြားပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ အာစိက္ခိ၊ အိပ်
မက်ကိုကြား၏၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဣမဿ၊ ရှေးညာ၊ ဤမင်းအား၊
ဣမိနာသုပိနေန၊ ဤအိပ်မက်ဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗိဝါ၊ ပွားစီးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ဟာနိဝါ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်မရှိ
သော်လည်း၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်လျှင်၊ ဣမဿ၊ ဤမင်း၏၊ ဝေဟေ၊
နန်းတော်၌၊ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်၊ သမ
ဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမအား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂေါတမဿ
ဝကာနံ၊ ဂေါတမ၏တပည့်သားတို့အား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊
ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ကိပ္ပိ၊ ပိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှ၊ နလတာန္တိ၊ မရကုန်၊ ပြာဟ္မဏာ
နံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဘိက္ခု၊ ထမင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ကြံ၍၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အယံသုပိနေ၊ ဤအိပ်မက်ကား၊ ဘာရိယော၊
ဝန်လေး၏၊ တိသုဇာနိသုသုံးပါးသောဆုံးရှုံးခြင်းတို့တွင်၊ ဧကော၊ တပါး
ပါးသော ဆုံးရှုံးခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်မြင်၏၊ ဓန္တန္တရာယောဝါ၊
ပြည်၏အန္တရာယ်သော်လည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရချေအံ့၊ ဇိဝိတန္တရာယော
ဝါ၊ အသက်၏အန္တရာယ်သော်လည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရချေအံ့၊ ဒေဝေါ
ဝါ၊ မိနင်းသည်လည်း၊ နာသိဿတိ၊ မရွာလေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ
ဆို၏၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊
ဘဝယျ၊ ဖြစ်ရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလေသော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
မန္တောတွာ၊ ပုဏ္ဏားတော်ရတိုင်ပင်၍၊ ဥာတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်
ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရေသိန္တိ၊ ဝန္တ၊ သွားချေအာစရိယေဟိ၊
ဆရာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ မန္တောတွာ၊ တိုင်ပင်၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏

၆၃၄ - သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

သောတ္ထိံ ချမ်းသာခြင်းကို။ ကရောထပြုကုန်လော။ ဣတိ ဤသို့ အာဟံ၊
ဆို၏။ သော၊ ထိုပုရောဟိတ်သည်။ သိဝိကသလသယံ၊ ဝေါဟာဉ်တော်
ထားသောရုံ၌။ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို။ သန္နိပါတာ ပေတွာ၊ စည်း
ဝေးစေ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ ဝိသံ၊
ဝိသံ။ အသိးအသိး၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဤသို့။ ဝဒေ၊ ဆိုကုန်လော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ တယောဝဂ္ဂေ၊ သုံးစုသုံးပုံတို့ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပြာဟ္မဏာ၊
ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပရိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို သုခသေယျံ၊
ချမ်းသာစွာအိပ်ရသည်ကို။ ပုန္နိံ၊ သု၊ မေးကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။
ပုရောဟိတဿ၊ ပုရောဟိတ်အား။ ကထိတနိယာမေနော၊ ပြောဆိုသော
အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ကထေတွာ၊ ဆို၍။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။
ကထံ၊ အတတ်သို့။ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ ဤသို့။ ပုန္နိံ၊ မေး၏။
မဟာပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားကြီးတို့သည်။ သဗ္ဗပဉ္စသတံ၊ အလုံးစုံ ငါးရာစီဖြစ်
သော၊ ယဉ်၊ ယဇ်ကို။ ယဇ်တွာ၊ ပူဇော်၍။ ဧတဿကမ္ဘဿ၊ ညီမကောင်း
မှုကံ၏။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မဟာရာဇာ၊
မင်းမြတ်၊ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။
ဣတိ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏား
တို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အနဘိနန္ဒိတွာ၊ မနှစ်သက်မူ၍။
အပ္ပဋိက္ကောသိတွာ၊ မမြစ်မူ၍။ တုဏှိံ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ
ထိုအခါ၌။ ဒုတိယ ဝဂ္ဂပြာဟ္မဏာပိ၊ ဒုတိယ အရသား ပုဏ္ဏားတို့သည်
လည်း။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ တထေဝ၊ ထိုပဌမပုဏ္ဏားတို့အတူသာ
လျှင်။ ကထေသု၊ ဆိုကုန်၏။ တတိယ ဝဂ္ဂပြာဟ္မဏာပိ၊ တတိယအရသား
ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုရှေးအတူဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုရောအခါ
၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ယဉ်၊ ယဇ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပူဇော်ကြကုန်လော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပြာဟ္မဏာ၊
ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဥသဘာဒယော၊ နွားဥသဘ အစရှိကုန်သော။ ပါဏေ၊
သတ္တဝါတို့ကို။ အာဟရာပေသံ၊ ဆောင်စေကုန်၏။ နဂရေ၊ ပြည်၌။ မဟာ
သန္ဒေါ၊ ကျယ်သောအသံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအ
ကြောင်းကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာမိဖုရားသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။
တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ပေသေတိ၊
စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုမင်းကြီးသည်။ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်ချောက်ပတ်သော အရပ်၌။

၆၃

နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမင်းကြီးကို၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ဟန္တ၊ ယခုတွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဒိဝါဒိဝ၊ သာ၊ နေတောတော၌၊ ကုတော၊
 အဘယ်က၊ အာဂစ္ဆ၊ သိနု၊ သာခဲ၊ သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ မေ၊
 အက္ခန္တိ၊ အား၊ သုဝိနကာ၊ အိပ်မက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ သဒ္ဓါ၊ အသံတို့ကို၊ သုတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ သောအဟံ၊ ထို
 အက္ခန္တိသည်၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား
 တို့သည်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သုဝိနော၊ အိပ်မက်သည်၊ တာရိယော၊ ဝန်
 လေး၏။ သဗ္ဗပဉ္စသတယညံ၊ အလုံးစုံငါးရာစီဖြစ်သောယဇ်ကို၊ ယဇ်တွာ၊
 ပူဇော်၍၊ ပဋိကမ္ဘံ၊ ကုစားခြင်းအမှုကို၊ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို
 သောကြောင့်၊ အာရုဒ္ဓါ၊ အားထုတ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်
 ၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ သဒ္ဓါ၊ အသံ
 တို့ကို၊ ကိန္တိ၊ သုတာ၊ အဘယ်သို့ကြားကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်
 မူ၏။ သော၊ ထိုမင်းကြီးက၊ ယထာသုတံ၊ ကြားသည့်အတိုင်း၊ အာရောစေ
 ထိ၊ ကြားလျှောက်၏။ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမင်းကြီးကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ဣမသ္မိံ၊ ယေဝနဂဇေ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌သာလျှင်၊ စတ္တာ
 ရော၊ လေးဟောကံကုန်သော၊ သေဗ္ဗပုတ္တာ၊ သူငွေးသားတို့သည်၊ ပရဒါရိ
 ကာ၊ သူတပါးမယားကိုပြစ်မှားကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နန္ဒေ၊ ပနန္ဒ၊ ယ
 နန္ဒေ၊ ပနန္ဒမည်သော၊ လောဟကုန္တိယာ၊ လောဟကုန္တိရေ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ သဗ္ဗိဝဿသတမတ္တကေ၊ အနှစ်ခြောက်သောင်းအထက်၌၊ ဥဋ္ဌဇ္ဇိ
 သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသူငွေးသား လေးယောက်တို့တွင်၊ ဧကော၊ တ
 ယောက်သောသူငွေးသားသည်၊ သဗ္ဗိဝဿသဟဿာနိ၊ ပရိပုဏ္ဏာနိသဗ္ဗ
 သော၊ နိရုယေ၊ ပစ္စမာနာနံ၊ ကဒါအန္တော၊ ဘဝိသတိတိ၊ သဗ္ဗိဝဿ သ
 ဟဿာနိ၊ ပရိပုဏ္ဏ နိသဗ္ဗသော၊ နိရုယေပစ္စမာနာနံ၊ ကဒါအန္တော၊ ဘဝိသ
 တိဟူသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝတ္ထုကာမော၊ ဆိုခြင်းငှါအလိဂှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ အတာသိ၊ ရှုတ်၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်၊ မြောက်သောသူငွေး
 သားသည်၊ သောဟံနုနု၊ ဣတောဂတိံ၊ ယောနိလန္ဒါနမာနုသိ၊ ဝဒညသိ
 လသမ္ပန္နော၊ ကာဟာမိကုသလံဗဟုန္တိ၊ သောဟံနုနု၊ ဣတောဂတိံ၊ ယော
 နိလန္ဒါနမာနုသိ၊ ဝဒညသိလသမ္ပန္နော၊ ကာဟာမိကုသလံဗဟုသော၊
 ဣမံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝတ္ထုကာမော၊ ဆိုခြင်းငှါအလိဂှိသည်ဖြစ်၍၊ အတာသိ၊

၃၃၆ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာမှ-ပဌမတွဲ၊

ရွတ်၏။ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော သူဌေးသားသည်။ နတ္ထိ
 အန္တောကုတောအန္တော၊ နအန္တောပဋိဒိဿတိ၊ တဒါဟိပကတံပါပံ၊ မမ
 တုယုဉ္ဇမာရိသာတိ၊ နတ္ထိအန္တောကုတောအန္တော၊ နအန္တောပဋိဒိဿတိ၊
 တဒါဟိပကတံပါပံ၊ မမတုယုဉ္ဇမာရိသာဟူသော၊ ဣမံ၊ ဤဂါယောကို၊ ဝတ္ထု
 ကာမော၊ ဆိုခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ စတုတ္ထော၊ လေး
 ယောက်မြောက်သောသူဌေးသားသည်။ ဒုဇ္ဈိတမဇိတိမှ၊ ယေသံနောနဒ
 မှသေ၊ ဝိဇ္ဇမာနေသုဘောဂေသု၊ ဒိပံနာကမ္မအတ္တနောတိ၊ ဒုဇ္ဈိတမဇိတိမှ၊
 ယေသံနောနဒမှသေ၊ ဝိဇ္ဇမာနေသုဘောဂေသု၊ ဒိပံနာကမ္မအတ္တနောဟူ
 သော၊ ဣမံ၊ ဤဂါယောကို၊ ဝတ္ထုကာမော၊ ဆိုခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အ
 ဘာသိ၊ ရွတ်၏၊ နိရုယော၊ လောဟကုန္တိငရဲအိုး၌၊ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပစ္စမာနာနံ၊ ကျက်ကျန်သောငါးတို့အား၊ သဗ္ဗဝဿသ
 ဟဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်သောင်းတို့သည်၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ မယုတ်မိမိပြည့်
 လေကုန်၏၊ ကဒါ၊ အဘယ်နံရောအခါ၌၊ အန္တော၊ ဤသည့်ဆင်းရဲ၊ မီးငရဲမှ
 လွတ်ပါရမည့်ကာလအပိုင်းအခြားသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါမည်နည်း။
 သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဣတော၊ ဤလောဟကုန္တိငရဲအိုးမှ၊ ဂစ္စံ၊ ကျွတ်
 လွတ်သောအားဖြင့်သွားရ၍၊ မာနုသိ၊ လူ့ပြည်လူ့ရွာ၌ဖြစ်သော၊ ယေသံနိ။
 လူ၏ဘဝကို၊ လဒ္ဓါနံ၊ ရပါသည်ရှိသော်၊ ဝဒညူ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ဝိတ်နှလုံး
 ကိုသိတတ်သောသူသည်၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊
 ဟုတွေးဖြစ်၍၊ နနူ၊ စင်စစ်ကေနံ၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကောင်းမှု
 ကုသိုလ်ကို၊ ကာဟာမိ၊ ငါပြုပါတောအံ့။ အမာကံ၊ ငါတို့အား၊ အန္တော
 ဤသည့်ဆင်းရဲမီးငရဲမှလွတ်ပါရမည့်ကာလအပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ
 ခဲ့၊ တကား၊ ကုတောကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊
 အန္တော၊ ဤသည့်ဆင်းရဲမီးငရဲမှလွတ်ပါရမည့်ကာလအပိုင်းအခြားသည်
 ပညာယိဿတိ၊ ထင်မြင်ပါအံ့နည်း။ အန္တော၊ ဤသည့်ဆင်းရဲမီးငရဲမှလွတ်ပါ
 ရမည့်ကာလ အပိုင်းအခြားကို၊ ဒဠုကာမာနံဝိ၊ သိမြင်ချင်ပါကုန်သော်
 လည်း၊ အန္တော၊ ဆင်းရဲ၏အဆုံးအစသည်၊ နပဋိဒိဿတိ၊ မထင်မြင်နိုင်ခဲ့
 တကား။ ဟိ၊ အကယ်မလွဲ၊ မရှိသာ၊ ငါနှင့်တူကုန်သော ချစ်ဆွေနောင်
 မင်းဟုတ်အချင်းတို့၊ တဒါ၊ ထိုလူ့ပြည်လူ့ရွာဖြစ်သောအခါ၌၊ မမ၊ ငါ၏
 လည်းကောင်း၊ တုယုဉ္ဇ၊ အနောင်များ၏လည်းကောင်း၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်ပြုခဲ့
 ကြသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်၊ ဗဟုမေဝ၊ များစွာပေသည်သာလျှင်
 တည်း။ ယေသံနော၊ အကြင်ငါတို့သည်၊ ဒုဇ္ဈိတံဒုဇ္ဈိတောနု၊ ကာယ

နုစရိုက်စသည်ကို လွန်ကျူးလျက် စက်ဆုတ်ဖွယ်သာ ယုတ်မာသောအ
 သက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ အဇိဝိဓာ၊ အသက်ရှင်ခဲ့ ကုန်ပြီ၊ ဒေယျ၊ ဓမ္မောစ၊ လှူအပ်
 သောဝတ္ထု၊ ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဋိဂ္ဂါဟကာစ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၎င်း၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိပါကုန်လျက်၊ နဒဒါမသေ၊ မပေးလှူမိကုန်၊
 ဇာဘဂေသု၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာများစွာ ရွှေငွေတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိပါကုန်
 လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိပံ၊ မြို့ခိုင်းကွယ်ရာကို၊ နာကမ္မ၊ မပြုမိကြလေကုန်၊
 တေ၊ ထိုငဲ့သူများ သူ့ဦးသားတို့သည်၊ ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို၊
 ဝတ္ထု၊ အပြီးသတ်အောင် ဆိုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရ
 ကား၊ ဧကေကံအက္ခရံ၊ တယောက်တလုံးစီသောအက္ခရာကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
 တထေဝ၊ ထိုလောဟကုန္တီငဲ့၌ သာလျှင်၊ နိမုဂ္ဂံ၊ ဦးစောက်ဂျမ်းပြန်နစ်
 ရလေကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေန
 ရဟိကသတ္တာ၊ ထိုငဲ့သတ္တဝါတို့သည်၊ ယထာကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံ
 အလျောက်၊ ဝိရေဝံသု၊ ဟင်္ဂါကြော်မည်တမ်းကုန်၏၊ တဿသဒ္ဓဿ၊
 ထိုအသံကို၊ သုတပစ္စယာ၊ ကြားခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊
 တုယံ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ ဟာနိဝါ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဝုဗ္ဗိဝါ၊ ပွားစီးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဧတ္ထ
 ကာနံပသ္မနံ၊ ဤမျှသော ငါးရာစီ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊ ဗဟ
 တနကမ္မိနာမ၊ သတ်ညဉ်းဆဲသော ကံမည်သည်၊ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိရယတပေဓန၊ ငဲ့တေးဖြင့်၊ တဇ္ဇိတွာ၊ ခြိမ်းချောက်၍၊ ဓမ္မ
 ကထံ၊ ယရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
 ဒသဗလေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပာဝီဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ မုဉ္ဇာမိ၊ ငါလွှတ်တော်
 မူ၏၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဒဒါမိ၊ ငါပေး၏၊ ဟရိ
 တာနိစေဝတိဏာနိ၊ စိမ်းရွှင်သော မြက်တို့ကိုလည်း၊ ခါဒတု၊ စားစေ၊
 ဝိတလာနိပါဏိယာနိ၊ အေးမြသောငဲ့တို့ကိုလည်း၊ ဝိဝတု၊ သောက်
 စေ၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဝိတာစဝါတော၊ အေး
 မြသောလေသည်လည်း၊ ဥပဝါယတု၊ ခပ်သုတ်လာစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
 မိန့်တော်မူပြန်၍၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားချေကုန်လော့၊ ဟာရေထ၊ ဆောင်ချေကုန်
 လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ အာဏာပေသိ၊ မေ၏၊ တေးလူတို့
 သည်၊ ဂတ္တာ၊ သွား၍၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ဗုဒ္ဓတို့ကို၊ ပလာပေတွာ၊ ပြေးစေ၍၊
 တံပါဏသဗ်၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ဗန္ဓနတော၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ မော
 စေတွာ၊ ဖြေစေ၍၊ နဂရေ၊ မြို့တော်၌၊ ဓမ္မဘေရိ၊ တရံတယောက်သောသူ၏

၁၂

၃၃၈ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋကတ်။

အသင်္ကပ္ပာနိမိသတ်မညည်းဆဲ စေလင့်ဟူသောတရားစည်ကို၊ စရာပေ
သု၊ လည်စေကုန်၏။ အထ၊ ထိုရာအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဒသဗလဿ၊
သုရားသခင်၏။ သန္တကေ၊ အပါးတော်၌၊ နိသိန္ဒော၊ နေလျက်၊ ဘန္တေ၊ ရွှေ
သုန်းတော်ရှင်၊ ကေရတ္တိနာမ၊ တညဉ်မည်သည်။ တိယာမေ၊ သုံးယာဝ်ရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မယှံ၊ ပန၊ အကျွန်ုပ်အားမူကား၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ နေ့ရတ္တိ
ယော၊ နှစ်ညဉ်တို့ကို၊ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဗာဓိတာဝိယ၊ ပေါင်း
အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။
သောဝိပုရိသော၊ ထိုမယားချောလင်ယောကျ်ားသည်လည်း၊ တတ္ထေဝ၊
ထိုပရိသတ်၌သာလျှင်၊ နိသိန္ဒော၊ နေလျက်၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ကိံ၊ အာ
ဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယောဇနံနာမ၊
ယူဇနာမည်သည်၊ စတုဂါဝတံ၊ လေးဂါဝတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မယှံ
ပန၊ အကျွန်ုပ်အားမူကား၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ နေ့ယောဇနာနိ၊ နှစ်ယူဇနာတို့ကို၊
ကေတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတာနိဝိယ၊ ပြုအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ အဟေသု၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဇာဂရဿ၊ နိုးချင်သောသူ၏။
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ်၏။ ဒိဗာဘာဝေါ၊ ရှည်သောအဖြစ်သည်၊
ပါကဓဇော၊ ထင်ရှားလှပြီ၊ သန္တဿ၊ ခရီးပန်းသောသူအား၊ ယောဇန
ဿ၊ တယူဇနာ၏။ ဒိဗာဘာဝေါ၊ ရှည်သောအဖြစ်သည်၊ ပါကဓဇော၊ ထင်
ရှားလှပြီ၊ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝဇ္ဇပတိတဿ၊ ဝဋ်ဆဲရင်းသို့ကပ်
သော၊ ဗာလပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်မိုက်အား၊ အနမတဂ္ဂသံသာရဝဇ္ဇံ၊
အစမထင်သောသံသရာဝဋ်သည်၊ ကေန္တဒိဗာမေဝ၊ စင်စစ်ကေန်ဝေး
လွန်းသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးတော်ပိုက်လျက်၊ ရာဇာနိဗ္ဗ၊ မင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ တဗ္ဗပုရိသံ၊ ထိုမယားချောလင်ယောကျ်ားကို လည်း
ကောင်း၊ နေရယိကသတ္တေဝ၊ ငရဲသတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာရဟ္တ၊
အကြောင်းပြု၍၊ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌၊ ဒိဗာဇာဂရတောရတ္တိ၊ ဒိဗံ
သန္တဿယောဇနံ၊ ဒိဗောဗာလာနသံသာရော၊ သဒ္ဓမ္မံအဝိဇာနတန္တိ၊
ဒိဗာဇာဂရတောရတ္တိ၊ ဒိဗံသန္တဿယောဇနံ၊ ဒိဗောဗာလာနသံသာ
ရော၊ သဒ္ဓမ္မံအဝိဇာနတံဟူသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟော
တော်မူ၏။ သောရတ္တိနာမ၊ ဤညဉ်မည်သည်၊ တိယာမမတ္တာစ၊ သုံးယာဝ်
မျှသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာဂရတောဇာဂရန္တဿပန၊ နိုးချင်သောသူ
အားကား၊ ဒိဗာ၊ ရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗ္ဗိဂုဏတိဂုဏာဝိယ၊ နှစ်ဆ
တက်သုံးဆတက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာခရီး

သည့်။ စတုဂါဝုတမေဝလေးဂါဝုတ်မျှသာသျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန။
 ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ သန္တဿ။ ကိုယ်စိတ်မလန်းပင်ပန်းသောသူအား။ ဒိဃံ။
 ရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇိဂုဏတိဂုဏံဝိယ။ နှစ်ဆတက်သုံးဆတက်
 ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏။ သန္တဗ္ဗံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာန
 တံ၊ မသိမမြင်ကုန်သော၊ ဗာလာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောကအကျိုး
 စီးပွားကို မလိမ္မာသူတို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒိဗောအတိ
 ဒိဗောဝ။ အလွန်ရှည်ပေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂါထာပရိ
 ယောသဒ္ဓနု၊ ဟောတော်မူသောဂါထာ၏အဆုံး၌။ ဣတ္ထိသာမိကော၊ မိန်း
 မချောလင်ဖြစ်သော၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သောတာပတ္တိ
 ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်လေ၏။ တေမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊
 တေမတ္ထံဝိဒိတွာဟူသည်ကား။ ဇေတံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဇာနိတွာ၊
 ထိတော်မူ၍။ သဿမေဓန္တိအာဒိသု၊ သဿမေခံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိ
 တို့၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဇေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ ကိရ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ပေါရာဏရာဇကာလေ၊ ရှေးမင်းတို့လက်ထက်၌။
 သဿမေခံ၊ သဿမေခေ။ ပုရိသမေခံ၊ ပုရိသမေခေ။ သမ္မာပါသံ၊ သမ္မာပါ
 သ၊ ဝါစာပေယျံ။ ဝါစာပေယျ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 သင်္ဂဟဝတ္ထုနိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေဟိ၊
 အကြင်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။
 သင်္ဂဟိ၊ သု၊ ပြီးဖြင့်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ဂဟဝတ္ထုလေးပါးတို့တွင်။ နိဗ္ဗန္တ
 သဿတော၊ ပြည့်စုံသောကောက်မှ။ ဒသမဘာဂဂ္ဂဟဏံ၊ ဆယ်ခုမြောက်
 သောအတို့ကိုခံယူခြင်းသည်။ သဿမေခံနာမ၊ သဿမေခေမည်၏။ သဿ
 သမ္မာဒနေ၊ ကောက်တို့ကို ပြီးစေခြင်းပြည့်စုံစေခြင်း၌။ မေဓာဝိတာ၊ နှိုင်း
 ယှဉ်လိမ္မာ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ မဟာယောဓာနံ၊ သူရဲကြီးတို့အား။ ဆမာသိကံ၊ ခြောက်လ
 ခြောက်လစာလောက်အောင်။ ဘတ္တဝေတနာနုပ္ပဒါနံ၊ ထမင်းရိက္ခာလစာ
 တွက်အစဉ်းပေးခြင်းသည်။ ပုရိသမေခံနာမ၊ ပုရိသမေခေမည်၏။ ပုရိသ
 သင်္ဂဟေ၊ အမှုထမ်းရဲစွမ်းသူကိုသင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြောက်ခြင်း၌။ မေဓာဝိတာ၊
 နှိုင်းယှဉ်လိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ဒလိဒ္ဓမနုဿာနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သောသူတို့အား။ ပေါတ္ထကော၊
 ပုလုသိုက်၌။ လေခံ၊ စာရင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တိဏိဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့
 ပတ်လုံး။ ပုဗ္ဗိယာ၊ အတိုးအပွားကို။ ဝိနာဝ၊ ကြည့်၍သာလျှင်။ သဟာသန္တိ

၃၄၀ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သဟဿမတ္တဓနသမ္ပဒါနံ။ တထောဝင် နှစ်ထောင်မျှလောက်သောဥစ္စာရွှေ
ငွေရတတ်စေခြင်းသည်။ သမ္ပာပါသံနာမ။ သမ္ပာပါသမည်၏။ ဟံ။ ဆိုသင့်
၏။ တံ။ ထိုသင်္ဂါဟဝတ္ထုသည်။ သမ္ပာ။ အသင့်အားဖြင့်။ မနုဿေ။ လူတို့ကို
ပါသေတိ။ ကျော့သကဲ့သို့ ပြုတတ်၏။ ဟဒယေ။ နှလုံး၌။ ဗဒ္ဓိတွာဝိယ။
ဖွဲ့သကဲ့သို့။ ဌပေသိ။ ထားတတ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သမ္ပာပါသန္တိ။
သမ္ပာပါသဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ တာတ။ တစ်။ မာတုလ။ ဦးရီးမင်း။ ဣတိ
အာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန။ နည်းဖြင့်။ သဏ္ဌဝါစာဘူဏနံ။ ဖြေပြစ်
နူးညံ့သောစကားကိုဆိုခြင်းသည်။ ဝါစာပေယျံ။ နာမ။ ဝါစာပေယျမည်၏။
ဝိယဝါစာ။ ချစ်ဖွယ်သော စကားရှိသည်။ ဣတိအယံ။ ဤသည် ကား။
အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့။ စတုဟိ။ လေးပါးကုန်သော။ သင်္ဂါဟ
ဝတ္ထုဟိ။ သင်္ဂါဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ သင်္ဂါဟံ။ ဦးမြောက် ထောက်ပံ့အပ်
သော။ ရဋ္ဌံ။ တိုင်းနိုင်ငံသည်။ ဣဒ္ဓဉ္စေဝ။ ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်လည်း။ ဖီတဉ္စ။
စိပ်ပြန့်ပြောသည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပဟုတအန္တပါနံ။ များသော
ထမင်းအဖျော်ရှိသည်။ ခေမံ။ ငြိမ်းချမ်းသာယာသည်။ နရဗ္ဗုဒ္ဓံ။ ခိုးသူဟူ
သောပြည်၏ဘေးရန်လုတ်ဆူးညှောင့်မရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မနုဿာ။
လူတို့သည်။ မူဒါမောဒမာနာ။ အချင်းချင်းနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ
ကြကုန်လျက်။ ဥဇေ။ ရင်ခွင်၌။ ဗုတ္တေ။ သားငယ်သွီးငယ်တို့ကို။ နုဇ္ဈန္တာ။
ကသိစေကုန်လျက်။ အပါရတဗာရာ။ မဆိုပိတ်အပ်သော အိမ်တံခါးရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ။ နေကုန်၏။ ဣဒံ။ ဤသင်္ဂါဟဝတ္ထုကို။ စာရန္တိ။ ရေသူ။
အိမ်တံခါးတို့၌။ အပ္ပဇ္ဇာနံ။ တံခါးရှက်တို့၏။ အတာဝတော။ မရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ နိရုဇ္ဈဇ္ဇောတိ။ နိရုဇ္ဈဇ္ဇဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ အယံ။ ဤသင်္ဂါ
ဟဝတ္ထုသည်။ ပေါရာဏိကာ။ ကန္တာပေါ်စရေးကာလ၌ဖြစ်သော။ ပဝေ
ဏီ။ ဆက်နွယ်စဉ်လာတည်း။ ပန။ ဝိပရိတ်ဖြစ်သည်ကား။ အပရသာဂေ။
နောက်ကာလ၌။ ဩက္ကာကရာဇကာလေ။ ဥက္ကာကရာဇ်မင်း၏လက်ထက်
ကာလ၌။ ဗြာဟ္မဏာ။ ဗုဒ္ဓဘုရားတို့သည်။ ဣမာနုစတ္တာရိသင်္ဂါဟဝတ္ထုနိစ။ ဤ
သင်္ဂါဟဝတ္ထုလေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣမဉ္စရဋ္ဌသမ္ပတ္တိံ။ ဤတိုင်းနိုင်
ငံ၏ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပရိဝတ္တေတွာ။ ပြန်တွန်၍။ ဥဒ္ဓမ္မ
လကံ။ အမြစ်အရင်း ကုန်စင်အောင် နှုတ်ပယ်သည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။
အဿမေဓံပုရိသမေဓန္တိ အာဒိကေ။ အဿမေဓံပုရိသမေဓံ ဤသို့အစရှိ
ကုန်သော။ ယညေနာမ။ ယဇ်တို့မည်သည်ကို။ အကံသု။ ပြုကုန်၏။ တေသု။
ထိုအဿမေဓံသည်တို့တွင်။ ဣယညေ။ ဤယဇ်၌။ အဿံ။ မြင်းကို။

မေဓန္တိဝဓန္တိ၊ သတ်ညွှတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေယျသယညော၊
ထိုယဇ်သည်။ အဿမေဓော၊ အဿမေဓမည်၏။ ဇေတံ၊ ဤအဿမေဓဟူ
သောအမည်သည်။ ဇွိဟိ၊ မဟာယည၏၊ ရှေ့နောက်အဖို့၌ ဖြစ်စေသော
အားဖြင့်နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပရိယညေဟိ၊ အခြံအရံဖြစ်သောယဇ်တို့ဖြင့်၊
ယဇိတဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ကေဝီသတိယူပဿ၊ နှစ်ဆွဲတပါးသော
ယဇ်၏၊ ကေသ္မိံ၊ တခုသော၊ မဇ္ဈိမဒိဝသေယေဝ၊ အလယ်ဖြစ်သောနေ၌
သာလျှင်။ သတ္တနဂုတိပဉ္စပဏ္ဍာတဗ္ဗာတာဘိသနဿ၊ ကိုးဆွဲခုနစ်ခု
အလွန်ပြုခြင်းရှိကုန်သောဆိတ်မြန်မာဆိတ်ကုလားစသောအားဖြင့်ငါးရာ
ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကိုသတ်ညွှတ်သဖြင့်ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍
မကောင်းမှုမှကြောက်ကုန်သောသူတို့၏ဘေးဘျမ်းကိုဆောင်တတ်သည်။
ယညဿ၊ ယဇ်ကို၊ ဘူမိဉ္စ၊ ပူဇော်ရာမြေကို လည်းကောင်း၊ ပုရိသေစ၊
ယောကျ်ားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ချန်ထား၍၊ အဝသေသဿ၊
ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗဝိဘဝ ဒက္ခိဏဿ၊ အလုံးစုံ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ပေးစွန့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ယညဿ၊ ယဇ်၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
ယဇ်၌၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ မေဓန္တိ၊ သတ်ညွှတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဇေယျသ၊ ထိုယဇ်သည်။ ပုရိသမေဓော၊ ပုရိသမေဓမည်၏၊ ဇေတံ၊
ဤပုရိသမေဓဟူသော အမည်သည်။ စတုဟိ၊ မဟာယည၏၊ ရှေ့နောက်
အဖို့၌ဖြစ်စေသောအားဖြင့် လေးပါးကုန်သော၊ ပရိယညေဟိ၊ အခြံအရံ
ဖြစ်သောယဇ်တို့ဖြင့်၊ ယဇိတဗ္ဗဿ၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဘူမိယာ၊ ပူဇော်ရာ
မြေနှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ အဿမေဓော၊ အဿမေဓ၌၊ ဂုတ္တဝိဘဝဒက္ခိဏဿ၊ ဆို
အပ်သောစည်းစိမ်ဥစ္စာကို ပေးစွန့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ယညဿ၊ ယဇ်၏၊
အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သမ္ပံ၊ ထမ်းပိုးပေါက်အတွင်း၌ ထည့်သွင်းအပ်
သောထမ်းပိုးကြီးထွ်တံကို၊ ပါသန္တိ၊ ပစ်ချကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
ဇေယျသ၊ ထိုယဇ်သည်၊ သမ္ဗာပါသော၊ သမ္ဗာပါသမည်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသမ္ဗာပါ
သဟူသောအမည်သည်။ ဒိဝသေ၊ နေ၌၊ သမ္ပံ၊ ထမ်းပိုးပေါက်အတွင်း၌
ထည့်သွင်းအပ်သောထမ်းပိုးကြီးထွ်တံကို၊ ခိဝိတွာ၊ ပစ်ချ၍၊ တဿ၊ ထို
ထမ်းပိုးကြီးထွ်တံ၏၊ ပတိတောကာသေ၊ ကျရာအရပ်၌၊ ဝေဒိံ၊ လာဘ်
သပ်ပကာရရာဖြစ်သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ ဂါထာမန္တရား စသည်ဖြင့်
အရံအတား စီရင်သောမြေအပြင်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သံဟာရိမေဟိ၊
ထွန်းဖြင့် ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ ယူပါဒိဟိ၊ ယဇ်တိုင် စသည်တို့ဖြင့်၊
သရဿတိနဒိယာ၊ သရတူမြစ်ကြီး၌၊ နိရုဇ္ဈိကာသတော၊ ခုန်နစ်ရာအရပ်

၉၄၂ သင်္ဂါယနဝိသုဒ္ဓိသုတ်-အဗ္ဗကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ

မှ၊ပတုတိ၊စန္ဒါ၊ပဋိဇ္ဇေသမိဂန္တန္တေန။ နောက်ပြန်ပဋိလုံသွားသဖြင့်၊ ယဇိ
တဗ္ဗဿ၊ပူဇော်အပ်သော၊သတြယာဂဿ၊သတြယဇ်၏၊အမိဝစနံ၊အမည်
တည်း၊ဧတ္ထ၊ဤယဇ်၌၊ဝါဇံ၊မန္တရားဖြင့်စီရင်အပ်သောပျားရည်အရသာ
ကို၊ပိယန္တိ၊ချစ်နှစ်လိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ဧသော၊ဤယဇ်သည်၊ဝါဇ
ပေပေယျ၊ဝါဇပေယျမည်၏၊ဇေတံ၊ဤဝါဇပေယျဟူသောအမည်သည်၊ဧက
နပရိယညေန၊တပါးသောပရိဝါရယဇ်ဖြင့်၊ သတ္တရသဟိ၊တဆဲ့ခုနစ်ပါး
ကုန်သော၊ပဿဟိ၊ဆိတ်မြန်မာဆိတ်ကုလားစသောသတ္တဝါတို့ဖြင့်၊ယဇိ
တဗ္ဗဿ၊ပူဇော်အပ်သော၊ ဝေဠုယူပဿ၊ ဝါးသုံးယဇ်အတိုင်းအရှည်ရှိ
သော၊သတ္တရသကဒက္ခိဏဿ၊ရွှေငွေခွားကျွဲစသောအားဖြင့်တဆဲ့ခုနစ်
ပါးသောဝတ္ထုကိုပေးစွန့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ယညဿ၊ယဇ်၏၊ အမိဝစနံ၊
အမည်တည်း၊ဧတ္ထ၊ဤယဇ်၌၊ အဂ္ဂဇ္ဇော၊ ကျီကျာဘဏ္ဍာဥစ္စာတိုက်တို့၌ပိတ်
ဆီးထိုက်သော တံခါးရှက်တို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
ဧသော၊ဤယဇ်သည်၊ နိရဂ္ဂဇ္ဇော၊ နိရဂ္ဂဇ္ဇမည်၏၊ဧတံ၊ ဤနိရဂ္ဂဇ္ဇဟူသော
အမည်သည်၊ နဝဟိပရိယညေဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သောပရိဝါရယဇ်တို့ဖြင့်၊
ယဇိတဗ္ဗဿ၊ပူဇော်အပ်သော၊ဘုမိယာစ၊မြေနှင့်လည်းကောင်း၊ ဝုရိသေ
ဟိစ၊ယောကျာ်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊သဒ္ဓိံ၊တက္က၊ အဿမေဓေ၊အဿ
မေဓေ၊ဝုတ္တဝိဘဝဒက္ခိဏဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောစည်းစိမ်ဥစ္စာကို ပေးစွန့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗမေဝ၊အလုံးစုံသာလျှင်၊ ပရိယာယနာမဿ၊ပရိ
ယာယအမည်ရှိသော၊မေဓဝိကပ္ပသေဝ၊သတ်ညွှတ်ခြင်းကိုအထူးကြံခြင်း
စီရင်ခြင်း၏သာလျှင်၊အမိဝစနံ၊အမည်တည်း၊မဟာရ၊ဗ္ဗာတိ၊မဟာရ၊ဗ္ဗာ
ဟူသည်ကား၊မဟာကိစ္စာ၊မျှားစွာသောသတ္တဝါတို့ကိုသတ်ညွှတ်ခြင်းကိစ္စ
ရှိကုန်၏၊မဟာကရုဏိယာ၊မျှားစွာသော သတ္တဝါတို့ကိုသတ်ညွှတ်ခြင်းပြု
ဘွယ်ကိစ္စရှိကုန်၏၊သဗ္ဗဂ္ဂတာတိ၊သဗ္ဗဂ္ဂတာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗပဋိပန္နာ၊
ကောင်းစွာအသင့်အားဖြင့်ကျင့်ကုန်သော၊ဗုဒ္ဓါဒယော၊တရားအစရှိသော
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိရာရဗ္ဗာတိ၊နိရာရဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ အပ္ပတ္တော၊
သတ္တဝါတို့ကိုသတ်ညွှတ်ခြင်းမပြုရသဖြင့်နည်းသောကိစ္စရှိကုန်သော၊အပ္ပ
ကိစ္စ၊သတ္တဝါတို့ကိုသတ်ညွှတ်ခြင်းမရှိသဖြင့်နည်းသော၊ပြုဘွယ်ကိစ္စရှိကုန်
သော၊ယဇန္တိ အနုကုလန္တိ၊ယဇန္တိ အနုကုလံဟူ သည်ကား၊ယေစယညာ
အကြင်ယဇ်တို့ကိုလည်း၊အနုကုလေသု၊မိဘတို့ကျင့်ဝတ်တို့ဖြင့်အထိုက်
အလျောက်ကျင့်ကုန်သောအမျိုးတို့၌၊သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ယဇန္တိ၊ပူဇော်
ကုန်၏၊ပုဗ္ဗဝုရိသေဟိ၊ပုဗ္ဗာဝရိယဖြစ်သော မိဘတို့သည်၊ ပဋ္ဌပိတံ၊လား

အပ်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ယံနိစ္စာတ္တံဒိ၊ အကြင်နိစ္စတတ်ဝတ်စသည်ကို၊ အပရာပရံ၊ သားမြေးအဆက်ဆက်၊ အနုပစ္ဆိန္နတ္တာ၊ မပြတ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၂၈၀။ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒဿမေ၊ ဒဿမသုတ်၌၊ ဣဓာန္တေရညာတိ၊ ဣဓာန္တေရညာအစ ရှိသော၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တေသုမနုဿေ သု၊ ထိုမင်းသည် နှောင်ဖွဲ့အပ်သော လူတို့၌၊ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်၏၊ သုကာရဏံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော အမူအရာကို၊ အာရော စေန္ဒာ၊ ကြားလျှော်လိုကုန်ရကား၊ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှော်ကုန်၏၊ ကိရေ ချဉ်းအံ့၊ ရှေ့ညာ၊ မင်းကြီးအား၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ ကုသရာဇဿ ကုသမင်းကြီးအား၊ ဒိန္နော၊ ဆက်သအပ်သော၊ အဗ္ဘဝကောမဏိ၊ ရှစ် မြှောင့်ပတ္တမြားသည်၊ ပဝေဏိယာ၊ နန်းစဉ်နန်းဆက်အားဖြင့်၊ အာဂတော လာ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အလင်္ကာတကာလေ၊ တန်ဆာဆင်သောကာလ၌၊ တံမဏိ၊ ထိုပတ္တမြားကို၊ အာဟာရေတာတိ၊ ဆောင်ခဲ ကုန်ဟု၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ မနုဿာ၊ မင်းချင်းတို့သည်၊ ဌဝိတဌာနေ၊ ထားရာအရပ်၌၊ နပဿာမာတိ၊ မတွေ့မြင်ပါကုန်ဟူ၍၊ အာရောစေသံ၊ တင်လျှော်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အန္တောဗ္ဗာရုစာရိနေ၊ နန်းတော်တွင်း၌ ထွက်ဝင်သွားလာသူတို့ကို၊ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာ၍၊ ဒေတာတိ၊ ပေးစေကုန်ဟူ၍၊ ဗန္ဓာပေသိ၊ ချည်နှောင်စေ၏၊ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ တေ၊ ထိုချည်နှောင် သောသူတို့ကို၊ ဒိလ္လာ၊ မြင်၍၊ မဏိပုဗ္ဗိသာမိကာနံ၊ ပတ္တမြားကို ထိန်းသိမ်း ကုန်သောသူတို့အား၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဥပါယံ၊ ဥပါယ်ကို၊ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏၊ တေ၊ ထိုပတ္တမြားကို ထိန်းသိမ်းသောသူတို့သည်၊ ရေညာ၊ မင်းအား၊ အာ ရောစေသံ၊ တင်လျှောက်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊ ထေရေဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဝဇနံ၊ စကားကို၊ ကရောထ၊ လိုက်ကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပုဗ္ဗိသာမိက မနုဿာ၊ ပတ္တမြားတော်သိမ်း ဝန်တို့သည်၊ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌၊ ဥဒ ကစာဗ္ဗိ၊ ရေမြေ အိုးစရည်းကြီးကို၊ ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ သာဏိယာ၊ တင်းတိမ်ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ရံစေ၍၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့ကို၊ သာဓု ကံ၊ ပုဆိုးကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ခြုံ၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤအိုးစရည်း၌၊ ဝဇ္ဇာ၊ သွား၍၊ ပာတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ဩတာရေတာတိ၊ နှစ်စေကုန်ဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ မဏိ စောရော၊ ပတ္တမြားတော်ကိုခိုးသောသူသည်၊ ပိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိ၊ ပိန္တေသိ

၁၀

၃၄၄ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အဘယံသို့ကြိယနည်း။ရာဇတဏှံ။မင်းဘဏှာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတုံဝါ၊ရောင်း
စားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ဝလဇ္ဇေတုံဝါ၊သုံးဆောင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
နံသက္ကောမိ၊ငါမစွမ်းနိုင်ချေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗိန္နတော၊ကြံ၍၊ ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊
ဂတိံ၊သွား၍၊ မဏိံ။ ပတ္တမြားကို၊ ဥပကန္တကေ၊ လက်ကတီးကြား၌၊
ဌပေတွာ၊ထား၍၊သင်္ဃကံ၊ပုဆိုးကို၊ပါရပေတွာ၊ဖြူလျက်၊အာဂမ္မ၊လာ၍
ဥဒကစာမှီယံ၊ ရေအိုးစရည်းကြီး၌၊ပက္ခိပိတွာ၊ချခဲ့၍၊ ပက္ကာမိ၊ ဖဲလေ၏၊
မဟာဇနော၊လူများသည်၊ ပဋိက္ခန္ဓော၊ဖဲသည်ရှိသော်၊ ရာဇမနုဿာ၊ မင်း
ချင်းတို့သည်၊စာမှီယံ၊အိုးစရည်း၌၊ ဟတ္ထံ၊လက်ကို၊ဩတာရေတွာ၊ချ၍၊
မဏိံ၊ပတ္တမြားကို၊ဒိသ္ဗာ၊မြင်၍၊အာဟရိတွာ၊ဆောင်၍၊ရုညော၊မင်းအား
အံ့သု၊ ဆက်သကုန်၏၊ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊
ဒံသိတနယေန၊ညွှန်ပြစီရင်သောနည်းဖြင့်၊မဏိံ၊ပတ္တမြားကို၊ဒိဋ္ဌောက်ရ
တွေမြင်သတတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊မဟာဇနော၊လူများသည်၊ ကောလာဟလံ၊
တပြိုင်နက်အုပ်အုပ်ကျက်ကျက်အသံကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊တေဘိက္ခု၊ထို
ရဟန်းတို့သည်၊တံ၊ထိုအသံကို၊သုတွာ၊ကြား၍၊ကာရဏံ၊အကြောင်းကို၊
တသာဂတဿ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရာစေန္ဒာ၊ကြားလျှော်လိုကုန်
ရကား၊ဣမံပဝတ္တိံ၊ဤအကြောင်းကို၊အာရာစေသုံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏
သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘိက္ခဝေ၊ချစ်သားရဟန်းတို့၊ အာနန္ဒော၊အာ
နန္ဒာသည်၊ မနုဿာနံ၊လူတို့၏၊ ဟတ္တာရုဋ္ဌမဏိံ၊ လက်သို့ရောက်သော
ပတ္တမြားကို၊ယံအာဟရာပေယျ၊ အကြင်ဆောင်စေရာ၏၊ တံ၊ထိုဆောင်
စေခြင်းအမှုသည်၊ အနန္တရိယံ၊အံ့သွယ်မရှိသေး၊ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌၊
ပုဗ္ဗေ၊ရှေးအခါ၌၊ ပဏှိတာ၊ပညာရှိတို့သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဥာဏေ၊
ဥာဏ်၌၊ ဌတွာ၊တည်၍၊အဟေတုကပဋိသန္ဓိယံ၊ အဟိတ် ပဋိသန္ဓေ၌၊
နိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တိရစ္ဆာန် ဂတာနံပိ၊ တိရစ္ဆာန် တို့၏လည်း၊
ဟတ္တာရုဋ္ဌ၊လက်သို့ရောက်သော ဘဏှာကို၊ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်
စေ၍၊ရုညော၊မင်းအား၊ အဒိံသု၊ ပေးဘူးကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတွာ၊မိန့်
တော်မူ၍၊ ဥက္ကဋ္ဌေသုရမိစ္ဆန္တိ၊မန္တေသု အကုတုဟလံ၊ဝိယဉ္ဇအန္တပါနဌိ၊
အတ္ထေဇာတေစပဏှိတန္တိ၊ဥက္ကဋ္ဌေ သုရမိစ္ဆန္တိ၊မန္တေသုအကုတုဟလံ၊
ဝိယဉ္ဇအန္တပါနဌိ၊ အတ္ထေဇာတေစပဏှိတံဟူ၍၊ မဟာသာရ ဇာတကံ၊
မဟာသာရဇာတ်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဥက္ကဋ္ဌေ၊နှစ်ဘက်စပ်
သည်ဦးလည်းမရှိ၊ တိုက်တွန်ထိုးပစ်ခြင်းသည်၊ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိ
သော်၊သူရံ၊ မိမိ၏၊လက်နက်ဦးခေါင်းထက်ကျလစ်သဖြင့် ဆုတ်နစ်

ခြင်းမရှိသောရဲရင့်သောမျှားမတ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ မန္တေသု၊ တိုင်
ပင်ခြင်းတို့သည်၊ ဝတ္ထုစာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အကုတုဟလံ၊ သူ
တပါးသို့မပြန်မပွားစကားနှုတ်ငြိမ်သောသူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အန္တ
ပါနမိ၊ ထမင်းအပျော်သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ရှေးရှုရောက်သောအားဖြင့် ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ သဟတုဉ္စနုတ္ထာယ၊ အတူစားသောက်ခြင်းငှါ၊ ပိယဉ္စ၊ ထပ်
တူလေးမြတ်ချစ်အပ်သောသူကိုလည်း၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အတ္ထေ၊
တစ်တရာပုစ္ဆာလေးနက်ခဲခက်သော အကြောင်းကိစ္စသည်၊ ဇာတေဝ၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ကျိုးကြောင်းသိမြင်ပညာရှင်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ၊
အလိုရှိကုန်၏။ နတံဒဋ္ဌန္တိ၊ နတံဒဋ္ဌံ ဟူသည်ကား၊ တံဗန္ဓနံ၊ ထိုခြေကျဉ်း
ထိတ်ကြိုးဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ထိရန္တိ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သောအနှောင်အ
ဖွဲ့ဟူ၍၊ ဖိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နကထေန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ ယဒါယသန္တိ၊ ယဒါ
ယသံဟူသည်ကား၊ အယသ၊ သံဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ယံဗန္ဓနံ၊
အကြင်အနှောင်အဖွဲ့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာရတ္ထရတ္တာတိ၊ သာရတ္ထရတ္တာ
ဟူသည်ကား၊ သုဇ္ဈ၊ လွန်စွာ၊ ရတ္ထရတ္တာ၊ တပ်နှစ်သက်အပ်သော ဝတ္ထု၊
ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သာရတ္ထနံ၊ အမြတ်ဥစ္စာနှစ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
ရတ္တာ၊ တပ်မက်မောသည်တည်း၊ သာရတ္ထရတ္တာ၊ အမြတ်ဥစ္စာနှစ်အဖြစ်ဖြင့်
တပ်မက်မောသည်၊ ဣဒံ၊ ဤမယားသွေးသားပတ္တမြားနားရောင်းသည်ကား၊
သံရံ၊ မျိုးစေ့အနှစ်သာရာစစ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနာယ၊ မှတ်ထင်
အောက်မေ့သဖြင့်၊ ရတ္တာ၊ မက်မော၏။ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ အပေခါတိ၊ အပေခါဟူသည်ကား၊ အာလယော၊ ကပ်ငြိခြင်း
တဏှာသည်၊ နိကန္တိ၊ တပ်ခြင်းတဏှာသည်၊ အာဟူတိ၊ အာဟုဟူသည်
ကား၊ ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဩဟာရိနန္တိ၊ ဩဟာရိနံဟူသည်ကား၊ စတု
သု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အပါယေသု၊ အပါယ်ဘုံတို့၌၊ အာကဗုနက်၊ ဆွဲငင်
တတ်သောသဘောရှိသော၊ သိထိလန္တိ၊ သိထိလံဟူသည်ကား၊ အယသ၊
ဗိဗန္ဓနံပိယ၊ သံခြေကျဉ်းစသောအနှောင်အဖွဲ့ကဲ့သို့၊ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာ
ပုထ်လေးပါးကို၊ နိဝါရေတွာ၊ တားမြစ်၍၊ နုဋ္ဌိတံ၊ မတည်သော၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်
၏။ တေနုဗန္ဓနံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသော အနှောင် အဖွဲ့ဖြင့်၊ ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့
အပ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ ပရဒေသံဝိ၊ နိုင်ငံတကျေးအရပ်ဝေးသို့၎င်း၊
ပရသမုဒ္ဒံပိ၊ သမုဒ္ဒရာ၏ထိုမှတစ်ကွန်းသို့လည်းကောင်း၊ ဝန္တန္တိ၊ ယေဝ
သွားရကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒုပ္ပမုဒ္ဒန္တိ၊ ဒုပ္ပမုဒ္ဒံ ဟူသည်ကား၊ လော
ကုတ္တရဉာဏေန၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သောဉာဏ်ကို၊ အညတြ၊ ကြည်၍၊ မုဒ္ဒိ

၃၄၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တုံ၊လွတ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေယျံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ ။ဒသမံ၊ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ပဌမ
ဝဂ္ဂေါ၊ပဌမဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ကောသလသံယုတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်၊

၁။ ဒုတိယဝဂ္ဂသမ္ပာဒ်၊ဒုတိယဝဂ်၏၊ပဌမေ၊ပဌမသုတ်၌၊ပုဗ္ဗံရာမေမိဂါ
ရမာတုပါသာဒေတိ၊ပုဗ္ဗရာမေမိဂါရမာတုပါသာဒေဟူသည့်ကား၊ပုဗ္ဗ
ရာမသင်္ခါတေ၊ပုဗ္ဗရုံဟုဆိုအပ်သော၊ဝိဟာရေ၊ကျောင်းတိုက်၌၊ မိဂါရ
မာတုယာ၊မိဂါရမယ်တော်ဟူသောခွဲမည်ခံရသော ဝိသာခါ ဒါယိကာ
မ၏၊ပါသာဒေ၊ပြာသာဒ်၌၊ တတြ၊ထိုမိဂါရ မာတုပါသာဒေ ဟူသောအ
ကျဉ်းစကား၌၊ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သော၊ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊အစဉ်အတိုင်း
ဖြစ်သောစကားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ အတိတေ၊လွန်လေပြီးသော၊
သတသဟဿကပ္ပမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာ တသိန်းထက်၌၊ ကောဥပါယိကာ၊
ဒါယိကာမတယောက်သည်၊ ပရမုတ္တရံ၊ပရမုတ္တရ်အမည်ရှိသော၊ တဂ
ဝန္တံ၊ဘုရားသခင်ကို၊နိမန္တိတွာ၊ပင့်ဖိတ်၍၊ သတသဟဿဿ၊တသိန်း
အရေအတွက်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓပရမဿသိက္ခု၊သံဃဿ၊ဘုရားအရှူးရှိသော
ရဟန်းအပေါင်းအား၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒတွာ၊ပေးလှူ၍၊တဂဝတော၊မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ပါဒမူလေ၊ခြေတော်ရင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ဝပ်၍၊ အနာဂတော၊နောင်
ကာလ၌၊ တုမ္ဘာဒိသဿ၊ ကိုယ်တော်မြတ်နှင့်တူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊အဂ္ဂု၊ပဌာယိကာ၊အလုပ်အကျွေး ဒါယိကာမသည်၊ ဟောမိ၊
ဖြစ်ရပါလို၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ ပတ္ထနံ၊ဆုတောင်းပတ္ထနာကို၊ အာကာသိ၊ပြု၏။
ဿ၊ထိုဥပါယိကာမသည်၊ကပ္ပသတသဟဿံ၊ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်
လုံး၊ဒေဝေသုစ၊နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊လူ့ပြည်တို့၌
လည်းကောင်း၊ သံသရိတွာ၊ကျင်လည်၍၊အမှကံ၊ငါတို့၏၊တဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ဘဒ္ဒိယနဂရေ၊ဘဒ္ဒိယမြို့၌၊
မေဏ္ဍကပုတ္တဿ၊ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး၏ သားဖြစ်သော၊ ဓနုဉ္ဇယသေဋ္ဌိ
နော၊ ဓနုဉ္ဇယ သူဌေး၏၊ ဂေဟော၊ အိမ်၌၊ သုမနဒေဝိယာ၊ သုမနဒေဝိမိဖု
ရား၏၊ကုစ္ဆိယိ၊ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဗ္ဘိ၊ယူ၏။ ဇာတကာ
လေစ၊ဖွားမြင်သော အခါ၌လည်း၊ အဿာ၊ ထိုသူငယ်မအား၊ ဝိသာခါ
တိနာမံ၊ ဝိသာခါဟူသော အမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သာ၊ ထို

ဝိသာခါသည်။ ယဒါ။ အကြင်အခါ၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဒ္ဒိ
ယနဂရံ။ ဘဒ္ဒိယမြို့သို့။ အဂမာသိ။ ဒေသစာရိတ္တရှိတော်မူ၏။ တဒါ။ ထို
အခါ၌။ ပဉ္စဟိဒါရိကံသတေဟိ။ ငါးရာသော သတို့ သို့လေ အပေါ်
တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ။ အတူတကွ။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပရုဠမနံ။
ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းသို့။ ဂတာ။ ရောက်လတ်သော်။ ပဌမဒဿနမ္ပိယေဝ။
လက်မွန်းဦးစ ဖူးမြင်ရသည် ကာလက ပင်လျှင်။ သောတာပန္နာ။ သော
တာပန်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ အပရဘာဂေ။ အခါတပါး၌။ သာဝတ္ထိ
ယံ။ သဒုဝုတ္ထိပြည်၌။ မိဂါရသေဗ္ဗိ ပုတ္တဿ။ မိဂါရ သူဌေး၏ သားဖြစ်
သော။ ပုဏ္ဏဝဇနကုမာရဿ။ ပုဏ္ဏဝဇနမည်သော သတို့သား၏။ ဂေဟံ။
အိမ်သို့။ ဂတာ။ ရောက်၏။ တတ္ထံထိုအိမ်၌နံ။ ထိုဝိသာခါကို။ မိဂါရသေဗ္ဗိ။
မိဂါရသူဌေးသည်။ မာတုဋ္ဌာနေ။ အမိအရာ၌။ ဥပေသိ။ ထား၏။ တသ္မာ။ ထို
ကြောင့်။ မိဂါရမာတာတိ။ မိဂါရမယ်တော်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ တာယ။
ထိုဝိသာခါဒါယိကာမသည်။ ကာရိတေ။ ပြုစေအပ်သော။ ပါသာဒေ။ တ
ထောင်တိုက်ခန်းဖြင့်တန်ဆာဆင်သောပြာသာဒ်၌။ ဗဟိန္ဒါရကောဋ္ဌကေတိ
ဗဟိန္ဒါရကောဋ္ဌကေဟူသည်ကား။ ပါသာဒန္ဒါရကောဋ္ဌကဿ။ ပြာသာဒ်
တံခါးမုတ်၏။ ဗဟိ။ ပြင်ပ၌။ ဝိဟာရကောဋ္ဌကဿ။ ကျောင်းတိုက်တော်
တံခါးမုတ်၏။ နု။ ပြင်ပမဟုတ်။ ကိရ။ ထင်စေဦးအံ့။ ပါသာဒေ။ ပြာသာဒ်သည်။
လောဟပါသာဒေါဝိယ။ လောဟပါသာဒ်ပြာသာဒ်ကဲ့သို့။ သမန္တာ။ ထက်
ဝန်းကျင်မှ။ စတုန္ဒါရကောဋ္ဌကယုတ္တေန။ မုတ်တံခါးလေးခုနှင့်ယှဉ်သော။
ပါကာရေန။ တံတိုင်းဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တော။ ရံအပ်၏။ တေသု။ ထိုပြာသာဒ်မုတ်
တံခါးလေးမျက်နှာတို့တွင်။ ပါစိနန္ဒါရကောဋ္ဌကဿ။ အရှေ့မျက်နှာတံခါး
မုတ်၏။ ဗဟိပါသာဒန္တာယာယံ။ ပြင်ထပ်ပြာသာဒ်ရိပ်၌။ ပါစိနလောကဓာ
တံ။ မျက်နှာရှေ့ရပ်လောကဓာတ်ကို။ ဩလောကေန္တာ။ ကြည့်တော်မူ
လျက်။ ပညတ္တေ။ ခင်းထားအပ်သော။ ဝရဗုဒ္ဓါသနေ။ မြတ်သောဘုရားနေ
ရာ၌။ နိသိန္ဓောနေတော်မူသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပရုဠကန္တာနုခ လောမာ
တိ။ ပရုဠ ကန္တာ နုခ လောမာ ဟူသည်ကား။ ပရုဠကန္တာ။ ပေါက်ရောက်
ပွားတက်သောလက်ကတီးမွေးလည်းရှိကုန်၏။ ပရုဠနုခါ။ အရှည်အလျား
ပွားတက်သောလက်သည်းမြေဝှီးလည်းရှိကုန်၏။ ပရုဠလောမာ။ နုသယ်
နုပန်းနှုတ်ခမ်းမေးအောက်သို့လျှောက်သဖြင့်ပေါက်ရောက်ပွားတက်ရှုတ်
ရှက်သော အမွေးအမှင်လည်းရှိကုန်၏။ ကန္တာဒိသု။ လက်ကတီးစသည်
တို့၌။ ဒိဃာလောမာ။ ရှည်သောအမွေးလည်းရှိကုန်၏။ ဒိဃာနုခါစ။ ရှည်သော

ဓိဋ္ဌိကံ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

လက်သည်းခြေသည်းလည်းရှိကုန်၏။ ဣတိအဟံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။
အနက်တည်း။ ခါရိပိဝိမန္တိ။ ခါရိပိဝိမံ ဟူသည်ကား။ ပိဝိခါရိ။ အထူးထူး
အပြားပြားရှိသောတိတ္ထိရဟန်းတို့ပရိက္ခရာကို။ နာနပ္ပကာရံ။ ကလေးအိတ်
မီးမဟ်ဖြူမီးမွေပွတ်ကျည်ပွတ်ခုံစသောအားဖြင့်များသေ။ အပြားရှိသော။
ပဗ္ဗဇိတပရိက္ခရာတဏှာကံ။ တိတ္ထိရဟန်းတို့သုံးဆောင်ရာဖြစ်သောပရိက္ခ
ရာတဏှာကို။ အဝိဒ္ဓုရေအတိက္ကမန္တိတိ။ အဝိဒ္ဓုရေအတိက္ကမန္တိ ဟူသည်
ကား။ အဝိဒ္ဓုရမဂ္ဂေန။ အနီးဖြစ်သောခရီးဖြင့်။ နဂရံ။ မြို့သို့။ ပဝိသန္တိ။ ဝင်ကုန်
၏။ ရာဇာဟံဘန္တေတိ။ ရာဇာဟံ ဘန္တေဟူသည်ကား။ ဘံန္တေ။ အရှင်
ကောင်းတို့။ အဟံ။ ငါသည်။ ရာဇာပသေနဒီကောသလော။ ပသေနဒီကော
သလမင်းတည်း။ မယံ။ ငါ၏။ နာမံ။ အမည်နာမကို။ ထုဌေ။ အရှင်ကောင်းတို့
သည်။ ဇာနာထ။ သိကြကုန်လော။ ဣတိ။ ဤသို့သုံးကြိမ်အမည်ကိုကြား၏။
ပန။ စိစစ်ရန်ကား။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ လောကေ။
လောက၌။ အဂ္ဂပုပ္ဖလဿ။ မြတ်သော ဝုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရား
သခင်၏။ သန္တိကေ။ အထံတော်၌။ နိဿိန္နော။ နေလျက်။ ဝေရူပါနံ။ ဤသို့
သဘောရှိကုန်သော။ နတ္တဘောဂ္ဂါနိဿိရိကာနံ။ အဝတ်အစားမကပ်သော
အားဖြင့် အချည်းစည်းလည်းဖြစ်အစေလအလေ့အကျင့်စသည်ဖြင့်ကျိုး
ပျက်သော ကိုယ်လည်းရှိတင့်တယ်ခြင်းကင်းသည်အဖြစ်ဖြင့် အသရေ
လည်းမရှိကုန်သော သူတို့အား။ အဉ္ဇလိ။ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ။ ချီ
မြှောက်သနည်း။ ဣတိအဟံ။ ဤသည်ကား။ စောဒနာ။ စောဒနာခြင်းတည်း။
သင်္ဂဏှတ္ထာယ။ ခြီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်းငှါ။ အဉ္ဇလိ။ လက်အုပ်ကို။
ပဂ္ဂဏှာတိ။ ချီသတည်း။ ဟိ။ ထင်စေဦးအံ့။ အဿ။ ထိုကောသလမင်း၏။
ဧဝံ။ ဤသို့သောမိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ။ အဘယ်သို့
ဖြစ်သနည်း။ အဟံ။ ငါသည်။ ဧတ္ထကံ။ ဤမျှသော လက်အုပ်ချီခြင်းအမှုကို
လည်း။ ဧတသံ။ ထိုသူတို့အား။ သစေနကရိယာမိ။ အကယ်၍မပြုသည်
ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့မပြုသည်ရှိသော်။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ဝုတ္တဒါရံ။ သားမယား
ကို။ ပဟာယ။ စွန့်၍။ ဧတဿတ္ထာယ။ ဤမင်းအကျိုးငှါ။ ဒုဗ္ဘောဓနုဒ္ဓကသေ
ယျာဒိနိ။ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာစားရခြင်း ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာအိပ်ရခြင်း စသည်
တို့ကို။ အနုဘောမံ။ ခံစားပါကုန်၏။ အယံ။ ဤမင်းသည်။ အမှာကံ။ ငါတို့
အား။ အဉ္ဇလိမတ္တံပိ။ လက်အုပ်ချီခြင်းမျှကိုလည်း။ နကရေတိ။ မပြုပါလေ။
ဣတိ။ ဤသို့လုံးမသက်မသာရှိ၍။ အတ္တနာ။ မိမိသည်။ ဒိဋ္ဌသုတံ။ မြင်အပ်
တိုင်းကြားအပ်တိုင်းကို။ ပဒုန္တိ။ ဧတော့ဗျံ။ ဖုံးလွှမ်း၍။ နကထေယျံ။ မဆိုပေ

ကုန်ရာဇောကတေပန။ ဤသို့ခြီးခြောက်ထောက်ပံ့ပြုလိုက်မူကား။ အနိ
 ဂုဟိတွာ၊ မလ္လိမဂ္ဂက်မူ၍။ ကထေဿန္တိ၊ ဆိုလေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော
 အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လက်အုပ်၍
 မြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုသတည်း။ ကာသိကစန္ဒနန္တိ၊ ကာသိကစန္ဒနံဟူသည်
 ကား၊ သဏ္ဌစန္ဒနံ၊ အရောင်အလင်းထွန်းပခြင်းငှါ သိမ်မွေ့စွာပြုသောစန္ဒ
 ကူနံသာကို၊ မာလာဂန္ဓဝိလေပနန္တိ၊ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ ဟူသည်ကား၊
 ဝဏ္ဏဂန္ဓတ္ထာယ၊ အဆင်း၏ တင့်တယ်ခြင်းကောင်းသောအနံ့၏ဖြစ်ခြင်း
 ငှါ၊ မာရုပန်းကိုလည်းကောင်း၊ သုဂန္ဓဘာဝတ္ထာယ၊ ကောင်းသောအနံ့၏
 ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဂန္ဓနံသာကိုလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓတ္ထာယ၊ ကောင်းသော
 အဆင်းအနံ့၏ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝိလေပနန္တိနံသာပျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓာ
 ရေန္တေန၊ ဆောင်သဖြင့်၊ သံဝါသေနာတိ၊ သံဝါသေနဟူသည်ကား၊ သာမာသံ
 ဝါသေန၊ အတူတကွပေါင်းဘော်ကြသဖြင့်၊ သီလံဝေဒိတဗ္ဗန္တိ၊ သီလံဝေ
 ဒိတဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ အပံ့၊ ဤသူကား၊ သုသီလောဝါ၊ သီလဝန်တည်းဟူ
 ၍လည်းကောင်း၊ ဒုသီလောဝါ၊ ဒုသီသတည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ သံဝါ
 သေန္တေနဥပသက်မန္တေန၊ အခါလျောက်ပတ် ဆည်းကပ် စားသဖြင့်၊
 ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တဉ္စခေါဒိဗောနအဗ္ဗုနာနုဣတ္တရန္တိ၊ တဉ္စခေါဒိဗော
 နအဗ္ဗုနာနုဣတ္တရံဟူသည်ကား၊ တဉ္စသီလံ၊ ထိုသုသီလဒုသီလအဖြစ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဒိဗောနကာလေန၊ ကာလကြာသဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 ဣတ္တရေန၊ မရှည်မကြာ တိုသောကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ ဟိ၊
 ဆိုသင့်ဆိုထိုက်၏၊ ဗွိဟတိဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်သောကာလပတ်လုံး၊ သံဃ
 တာကာရောစ၊ ကိုယ်နှုတ်စောင့်သောအမူအရာရှိသည် လည်းကောင်း၊
 သံဝုတိန္ဒြိယာ ကာရောစ၊ ဣန္ဒြိ စောင့်သော အမူအရာ ရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒဿေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊
 မနသိကရောထာတိ၊ မနသိကရောထဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ တံ
 သီလံ၊ ထိုသီလကို၊ ပရိဂ္ဂဟိဿတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်အံ့ဟု၊ မနသိကရောန္တေန
 န၊ နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခန္တေနော၊ ဆင်ခြင်စူးစမ်းသဖြင့် သာလျှင်၊
 ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဣတရေန၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်
 ခြင်းကင်းသဖြင့်၊ နသက္ကာ၊ မတတ်စကောင်း၊ ပညဝတာတိ၊ ပညဝတာ
 ဟူသည်ကား၊ တံပိ၊ ထိုသီလကိုလည်း၊ သပ္ပညေန၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သော
 ပညာဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတေနော၊ ပညာရှိသောသူသည်သာလျှင်၊ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်း
 ငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗာလော၊ မိုက်သောသူသည်။

၈၅၆ ယိဂါထာဝိဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ

မနသိကရောဇ္ဇောပိ၊ နှလုံးသွင်းခြားသော်လည်း၊ ဇာနိတံ သိခြင်းငှါ၊
သက္ကောတိ၊ မတတ်ကောင်း၊ သံဝေါဟာရေနာတိ၊ သံဝေါဟာရေနဟူသည်
ကား၊ ကထနေနစ၊ ပြက်ရယ်ပြောဆိုသဖြင့်လည်း၊ ဟိ၊ အတ္ထုဒ္ဓါရဖြင့်ပြဦး
အံ၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ယောဟိကောပိ၊ အကြင်အမှတ်
မရှိသောသူသည်၊ ဝေါဟာရံ၊ ကုန်သွယ်ဖလယ်ခြင်းကို၊ ဥပဇိဝတိ၊ ခြံ၍
အသက်မွေး၏၊ သော၊ ထိုကုန်သွယ်ဖလယ်သောသူကို၊ ဝါဏိဇော၊ ကုန်
သည်ဟူ၍၊ နဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမဟုတ်သောသူဟူ၍၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဇာနိ
တံ၊ သိလေသော၊ ဣတိဇေယျ၊ ဤပါဠိ၌၊ ဗျဝဟာရော၊ ဥစ္စာဖလယ်ရောင်းဝယ်
ခြင်းသည်၊ ဝေါဟာရောနာမ၊ ဝေါဟာရမည်၏၊ အရိယဝေါဟာရာ၊ သူ
တော်ကောင်းတို့၏ပြောဆိုခြင်းတို့သည်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း၊ အ
နရိယဝေါဟာရာ၊ သူယုတ်မာတို့၏ပြောဆိုခြင်းတို့သည်၊ စတ္တာရော၊ လေး
ပါးတို့တည်း၊ ဣတိဇေယျ၊ ဤသင်္ခိသုတ်ပါဠိတော်၌၊ စေတနာ၊ စေတနာ
သည်၊ ဝေါဟာရောနာမ၊ ဝေါဟာရမည်၏၊ သညာ၊ အမည်၊ ပညတ္တိ၊
ပညာ၊ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၊ ဣတိဇေယျ၊ ဤပါဠိ၌၊ ပညတ္တိ၊ ပညတ်
သည်၊ ဝေါဟာရောနာမ၊ ဝေါဟာရမည်၏၊ ဝေါဟာရမတ္တေနသောဝေါ
ဟာရောတိဇေယျ၊ ဝေါဟာရမတ္တေနသောဝေါဟာရောဟူသော ဤပါဠိ၌၊
ကထာဝေါဟာရော၊ ကထာဝေါဟာရမည်၊ ဝေါဟာရောနာမ၊ ဝေါဟာရ
မည်၏၊ ဣဓာပိ၊ ဤပါဠိအရာ၌လည်း၊ ဒေသောဝ၊ ထိုကထာဝေါဟာရကို
သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧကစ္စသ၊ အချို့သော
သူ၏၊ သံမုခါကထာ၊ မျက်မှောက်၌ပြောဆိုသောစကားသည်၊ ပရိမုခါယ၊
ကထာယ၊ မျက်ကွယ်၌ပြောဆိုသောစကားနှင့်၊ နသမေတိ၊ မည်၊ ပရိမုခါ
ကထာစ၊ မျက်ကွယ်၌ပြောဆိုသောစကားသည်လည်း၊ သံမုခါယကထာ
ယ၊ မျက်မှောက်ပြောဆိုသောစကားနှင့်၊ နသမေတိ၊ မည်၊ ပုရိမကထာစ၊
ရှေးဦးကပြောဆိုသောစကားသည်လည်း၊ ပန္နိမကထာယ၊ နောက်ပြောဆို
သောစကားနှင့်၊ နသမေတိ၊ မည်၊ ပန္နိမကထာစ၊ နောက်ပြောဆိုသောစကား
သည်လည်း၊ ပုရိမကထာယ၊ ရှေးဦးကပြောဆိုသောစကားနှင့်၊ နသမေတိ၊
မည်၊ သော၊ ထိုသူကို၊ ကထေဇ္ဇေန၊ စကားပြက်ရယ် သွယ်ဝှယ်ပြောဆို
သဖြင့်၊ ဒေသော၊ ဤသူကား၊ အသုစိပုဂ္ဂလော၊ မစင်ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း
ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ သုစိသိလဿ
ပန၊ စင်ကြယ်သော သိလရှိသော သူအားကား၊ ပုရိမံ၊ ရှေ့စကားသည်၊
ပန္နိမေန၊ နောက်စကားနှင့်၊ ပန္နိမဉ္စ၊ နောက်စကားသည်လည်း၊ ပုရိမေန၊

၁၂

ရှေ့စကားနှင့်သမေတိ၊ ညီ၏၊ သံမုခါကထိတံ၊ မျက်မှောက်ပြောဆိုသော စကားသည်။ ပရိမုခါကထိတေန၊ မျက်ကွယ်ပြောဆိုသော စကားနှင့် လည်းကောင်း၊ ပရိမုခါကထိတဉ္စ၊ မျက်ကွယ်ပြောဆိုသော စကားသည် လည်း၊ သံမုခါကထိတေန၊ မျက်မှောက်ပြောဆိုသော စကားနှင့်လည်း ကောင်း၊ သမေတိ၊ ညီ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကထေန္တေန၊ စကားပြက် ရယ်သွယ်တွယ်ပြောဆိုသဖြင့်၊ သူမိဘာဝေါ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပကာသေန္တော၊ ပြဆိုရကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သံဝေါဟာရေနစသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟော တော်မူ၏၊ ထာမောတိ၊ ထာမောဟူသည်ကား၊ ဥာဏထာမော၊ ဥာဏ်၏ စွမ်းအားကို၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ယသ၊ အကြင်သူအား၊ ဥာဏထာမော၊ ဥာဏ်၏စွမ်းအားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဥပဒ္ဓဝေသု၊ ဘေး ရန်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂဟေတဗ္ဗဂ္ဂဟဏံ၊ ယူအပ် သင့်သည်ကိုယူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကပ္ပဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သင့်သည်ကို ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သောကြောင့်၊ အန္တရဗာရံ၊ အိမ်၏တံခါးမဟုတ်ရာသို့၊ ပရိဇဉ္ဇာပိယ၊ ဝင်သကဲ့သို့၊ စရတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန ထိုကြောင့်၊ အာပဒါသုခေါမဟာရာဇထာမောဝေဒိတဗ္ဗေဟိ၊ အာပဒါ သုခေါမဟာရာဇထာမောဝေဒိတဗ္ဗေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာ ကန္တာယာတိ၊ သာကန္တာယဟူသည်ကား၊ သံကထာယ၊ တကွနှီးနှော ပြောဆိုသဖြင့်၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွ၊ ဒုပ္ပညဿ၊ ပညာမရှိသောသူ၏၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဂေဇ္ဈာပိယ၊ လျှင်ကဲ့သို့၊ ဥပ္ပလဝဂ္ဂိ၊ ပေါ်၏၊ ပညဝတော၊ ပညာရှိသောသူ၏၊ ကထေန္တဿ၊ ပြောဆိုအပ်သောစကား ၏၊ ပဋိတာဏံ၊ ဥာဏ်ပဋိတာဏ်သည်၊ အနန္တံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ဆိုထိုက်၏၊ ဥဒကပိဗ္ဗန္တိတေနော၊ ရေ၏ယှပ်ခြင်းကို မြင်သဖြင့်ပင်လျှင်၊ မန္တော၊ ငါးသည်၊ ခုဒ္ဒကောဝါတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ မဟန္တောဝါတိ၊ ကြီး၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဥာယတိ၊ သိ၏၊ ဩစရကာတိ၊ ဩစကာဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာစရကာ၊ အောက်လျှိုးသွား သောသူတို့တည်း၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ပဗ္ဗတမတ္တကေန၊ တောင်ထိပ်ထက်ဖြင့် စရန္တာပိ၊ သွားကုန်သော်လည်း၊ ဟေဋ္ဌာ စရကာဝ၊ အောက်လျှိုးသွား သောသူတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဩစရိတွာတိ၊ ဩစရိတွာ ဟူသည်ကား၊ အဝစရိတွာပိမံသိတွာ၊ စူးစမ်း၍၊ တံတံပဝတ္တိ၊ ထိုထိုအ ကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်

၃၅၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

တည်း။ ရဇောဇလ္လန္တိ၊ ရဇောဇလ္လံ ဟူသည်ကား။ ရဇ္ဇေ၊ မြို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဇလ္လန္တိ၊ အညစ်အကြေးကိုလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏရူပေနာတိ၊ ဝဏ္ဏ
ရူပေနဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနေန၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ဣတ္တရဒဿ
နေနာတိ၊ ဣတ္တရဒဿနေနဟူသည်ကား။ လဟုကဒဿနေန၊ ရံခါခေတ္တ
တွေ့မြင်ရုံမျှနှင့်၊ ဝိသဇ္ဇနေနာတိ၊ ဝိသဇ္ဇနေနဟူသည်ကား။ ပရိက္ခာရဘဏ္ဍာ
နေန၊ ရဟန်းကောင်းတို့၏ပရိက္ခရာဖြစ်သောဘဏ္ဍာဖြင့်၊ စရန္တိ၊ သွားကုန်
၏၊ ပတိရူပကောမတ္တိကာကုဏ္ဍလောဝါတိ၊ ပတိရူပကောမတ္တိကာကုဏ္ဍ
လောဝ ဟူသည်ကား။ သုဝဏ္ဏကုဏ္ဍလပတိရူပကော၊ ရွှေနင်းခောင်း၏
အတုဖြစ်သော၊ မတ္တိကာကုဏ္ဍလောဝ၊ မြေကိုလုပ်သောနားခောင်းကဲ့သို့၊
လောဟဒ္ဓမာသောတိ၊ လောဟဒ္ဓမာသောဟူသည်ကား။ လောဟဒ္ဓမာသ
ကော၊ ကြေးဖြစ်ပြီးသော အသပြာ တဝက်မျှ ထိုက်သော၊ ပဌမံ၊ ပဌမ
သုတ်တည်း။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ရူပါတိ၊ ရူပါဟူသည်ကား။ နိလပီတာဒိ
ဘေဒံ၊ နိလပီတစသည်အပြားရှိသော၊ ရူပါ၊ ရွှေဏံ၊ ရူပါရုံဟုဆိုအပ်သော
ကာမဂုဏ်သည်၊ ကာမာနံအဂ္ဂန္တိ၊ ကာမာနံအဂ္ဂံဟူသည်ကား။ ဧတံ၊ ဤ
ရူပါရုံဟူသောကာမဂုဏ်သည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်ဟူသမျှတို့ထက်၊
ဥတ္တမံ၊ ကဲသွန်၏၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရူပဝရကော၊ ရူပါရုံကိုလေး
မြတ်သောသူသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သေသေသုပိ၊ သဒ္ဓါကာမာနံအဂ္ဂံစသော
ကြွင်းသော ပုဒ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းအတိုင်းပင်တည်း။
ယတောတိ၊ ယတော ဟူသည်ကား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မနာပပရိ
ယန္တန္တိ၊ မနာပပရိယန္တံ ဟူသည်ကား။ မနာပနိပ္ပတ္တိကံ၊ နှလုံးကိုပွားစေ
တတ်သောအားဖြင့်ပြီးခြင်းရှိသောကာမဂုဏ်ကို၊ မနာပကောဋိကံ၊ နှလုံး
ကိုပွားစေတတ်သော အားဖြင့် အဆုံးရှိသော ကာမဂုဏ်ကို၊ တတ္ထ၊ ထို
မနာပပရိယန္တံဟူသောပါဠိ၌၊ မနာပါ၊ နှစ်သက်ခြင်းတို့သည်၊ ပုဂ္ဂလမနာ
ပံစ၊ ပုဂ္ဂလမနာပလည်းကောင်း။ သမ္မုတိမနာပဉ္စ၊ သမ္မုတိ မနာပလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ ပုဂ္ဂလမနာပံနာမ၊ ပုဂ္ဂလမနာပ
မည်သည်။ ယံ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်ကို၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ ပုဂ္ဂ
လဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ်သည်။ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒေဝ၊ ထိုတယောဝံသော ပုဂ္ဂိုလ်အလိုရှိအပ်နှစ်သက်
အပ်သော ကာမဂုဏ်သည်ပင်လျှင်၊ အညဿ၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အနိဋ္ဌံ၊ အလိုမရှိအပ်သည်။ အကန္တံ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ

ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ ပစ္စန္တဝါသိနံ၊ ပစ္စန္တရာဇ်ဌ နေကုန်သော သူတို့အား၊
 ဂဏ္ဍုပ္ပါဒါပိ၊ တိတို့သိုလည်း၊ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သည်။ ကန္တာ၊ နှစ်
 သက်အပ်ကုန်သည်။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ မဏ္ဍိမဒေသဝါသိနံ၊ မဏ္ဍိမဒေသဌ နေကုန်သော သူတို့အား၊
 အတိဇေဂုစ္ဆာ၊ အလွန်ရှံရှာအပ်ကုန်၏။ ဧတသဉ္စ၊ ထိုမဏ္ဍိမဒေသ သား
 တို့အားလည်း၊ မောရမံသာဒိနံ၊ ဥဒေါင်းသား စသည်တို့ကို၊ ဣဋ္ဌာနိ၊ အ
 လိုရှိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတေရေသံ၊ ပစ္စန္တရာဇ် ဒေသ
 သားတို့အား၊ တာနိ၊ ထိုဥဒေါင်းသား စသည်တို့ကို၊ အတိဇေဂုစ္ဆာနိ၊
 အလွန်စက်ဆုပ် အပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤမနာပသည်။ ဂုဂ္ဂလ မနာပံ နာမ၊
 ဂုဂ္ဂလမနာပမည်၏။ ကတရံ၊ အာသလ်မနာပသည်။ သမ္ပုတိ မနာပံနာမ၊
 သမ္ပုတိ မနာပ မည်သနည်း၊ ဣဋ္ဌာ နိဋ္ဌာ ရေဓာတံ နာမ၊ ဣဋ္ဌာရံ အနိဋ္ဌာရံ
 မည်သည်၊ လောကေ၊ လောကဌ၊ ပဋိဝိဘတ္တံ၊ အသီးဝေဝန်ပိုင်းခြားအပ်
 သည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ယင်းသို့မရှိသော်လည်း၊ ဝိဘဇိတော၊ ဝေ
 ဘန်ပိုင်းခြား၍၊ ဒဿေတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏။ ဝိဘဇန္တေနစ ဝေဘန်ပိုင်းခြား
 သော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်လည်း၊ အတိဣဿရာနံ၊ လွန်စွာအစိုးရကုန်
 သော၊ မဟာသမတမဟာသုဒဿနဓမ္မာသောကာဒိနံ၊ မဟာသမတမင်း
 မဟာသုဒဿနမင်းဓမ္မာသောကမင်းအစရှိသည်တို့၏။ ဝဿန၊ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ နဝိဘဇိတဗ္ဗံ၊ မဝေဘန်မပိုင်းခြားအပ်၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏။ တေသံ၊ ထို
 မဟာသမတစသောမင်းတို့အား၊ ဒိဗ္ဗကပ္ပံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အာရုံနှင့်တူ
 သော၊ အာရမ္မဏာမ္ပိ၊ အာရုံသည်လည်း၊ အမနာပံ၊ မနှစ်လက်အပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဒုလ္လဘန္တုပါနာနံ၊ ရဲခဲသောထမင်းအပျော်ရှိကုန်သော၊
 အတိဒုဂ္ဂတာနံ၊ လွန်စွာဆင် ရဲကုန်သောသူတို့၏။ ဝဿနဝိ၊ အစွမ်းအား
 ဖြင့်လည်း၊ နဝိဘဇိတဗ္ဗံ၊ မဝေဘန်မပိုင်းခြားအပ်၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏။ တေသံ၊
 ထိုရဲခဲသော ထမင်းအပျော်ရှိကုန်သော လွန်စွာဆင်းရဲသော သူတို့အား၊
 ကာဏာဇကဘတ္တသိတ္တာနိပိ၊ ဆံကွဲ ထမင်းလုံးသည်လည်း၊ ပူတိမံသဿ၊
 ပုပ်သိုးသောအမဲ၏။ ရသောပိ၊ အရည်သည်လည်း၊ အတိမရူရော၊ အလွန်
 မြိန်သည်။ အမတသဒိသော၊ အမြိုက်ရည်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဣဋ္ဌံ၊ ဣဋ္ဌာရုံကို၊ လဘာမာနာနံ၊ ရဲကုန်သော၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊
 အနိဋ္ဌံ၊ အနိဋ္ဌာရုံကို၊ လဘာမာနာနံ၊ ရဲကုန်သော၊ ဂဏကမဟာမတ္တသေဋ္ဌိ
 ကုဋုမ္ပိကဝါဏိဇာဒိနံ၊ စာချီစာရေးအမတ်ကြီး သူဌေးသူကြွယ်ကုန်သည်
 အစရှိကုန်သော၊ မဏ္ဍိမာနံ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။

၉

၃၅၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဘဇိတဗ္ဗံ၊ ဝေဘန်ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ပန၊ နိဗ္ဗာန်
 ထာယသမုဇ္ဈေဒာနိဆိုပြီးအံ၊ ဇေတံ၊ ထိုမဇ္ဈိမဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဝေ
 ဘန်ပိုင်းခြားအပ်သောသဘောရှိသော၊ တဉ္စအာရမ္မဏံ၊ ထိုအဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်
 သော အာရုံသည့်လည်း၊ ဇေနံ၊ ဇောကို၊ ပရိစ္ဆိန္ဒတုံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းငှါ၊
 နုဿက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေနံ၊ ဇောသည်၊ အဋ္ဌေဝိ၊ အဋ္ဌဖြစ်
 သော အာရုံလည်း၊ ရဇ္ဇတိ၊ တပ်နှစ်သက်၏၊ အနိဋ္ဌေဝိ၊ အနိဋ္ဌဖြစ်သော
 အာရုံလည်း၊ ရဇ္ဇတိ၊ တပ်နှစ်သက်၏၊ အဋ္ဌေဝိ၊ အဋ္ဌဖြစ်သော အာရုံလည်း၊
 ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏၊ အနိဋ္ဌေဝိ၊ အနိဋ္ဌဖြစ်သော အာရုံလည်း၊ ဒုဿတိ၊ ပြစ်
 မှား၏၊ ဧကန္တတောပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား၊ ဝိပါကမိတ္တံ၊ ဝိပါကဖြစ်သော
 မိတ်သည်၊ အဋ္ဌာနိဋ္ဌံ၊ အဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံကို၊ ပရိစ္ဆိန္ဒတိ၊ ပိုင်းခြား၏၊ တိ၊ ထင်
 စွာပြုပြီးအံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသော အယူရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားတော်ကို လည်းကောင်း၊
 သံဃံဝါ၊ သံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာစေတီယာဒိနိဝါ၊ မဟာစေ
 တီစသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဠာရာနိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အာရမ္မဏာနိ၊
 အာရုံတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ကိဉ္ဇာပိဝိဒဟန္တိ၊ အကယ်
 ၍ကားပိတ်ကုန်၏၊ ဒေါမနသံ၊ နှလုံးမသက်သာခြင်းသို့၊ ကိဉ္ဇာပိအာပဇ္ဇ
 န္တိ၊ အကယ်၍ကားရောက်ကုန်၏၊ ဓမ္မသဒ္ဓံ၊ တရားသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 ကဇ္ဈေ၊ နားချက်တို့ကို၊ ကိဉ္ဇာပိထကေန္တိ၊ အကယ်၍ကား ပိတ်ကုန်၏၊
 ပန၊ ယင်းသို့ပိတ်ကုန်သော်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမြင်ရှိကုန်သော
 သူတို့အား၊ စက္ခုဝိညာဏာဒိနိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်စသည်တို့သည်၊ ကုသလ
 ဝိပါကာနေဝ၊ ကုသလဝိပါကမိတ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဂူထသူကရာ ဒယော၊ ရွာသူဝက်စသော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဂူထဂန္ဓံ၊
 မစင်နံ၊ ကိုးစာယိတွာ၊ နင်း၍၊ ခါဒိတုံ၊ ခဲခြင်းငှါ၊ လာဘိသာမာတိ၊ ရပေ
 ကုန်အံ့ဟု၊ သောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်
 သည်၊ ကိဉ္ဇာပိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင်မူလည်း
 ဂူထဒဿနေ၊ မစင်ကိုမြင်ခြင်း၌၊ နေသံ၊ ထိုရွာသူဝက်စသောသတ္တဝါတို့
 အား၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုမစင်
 ၍၊ ဂန္ဓဗာသယနေ၊ အနံ၊ ကိုးနင်းခြင်း၌၊ ဗာနဝိညာဏံ၊ ဗာနဝိညာဉ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ရသသာယာနေ၊ အရသာကိုလျက်ခြင်း၌၊ ဇိဝှာဝိညာဏဉ္စ၊
 ဇိဝှာဝိညာဉ်သည် လည်းကောင်း၊ အကုသလ ဝိပါကမေဝ၊ အကုသလ
 ဝိပါကမိတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဂ္ဂလမနာပတံ၊ ပုဂ္ဂလမနာပဏ္ဍိ အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ တေမဟာရာဇေဇ္ဈပါတိအာဒိ၊ တေမဟာရာဇေဇ္ဈပါ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

စန္ဒနင်္ဂလိယောတိဣဒံ၊ စန္ဒနင်္ဂလိယောဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ တဿဥပါ သကဿ၊ ထိုဥပါသကာ၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ပဋိဘာတိမံဘဂဝါတိ၊ ပဋိဘာတိမံဘဂဝါဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ် အား၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ကပ်၍တည် ၏၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တေပဉ္စရာဇာနော၊ ထိုမင်းငါးယောက်တို့သည်၊ အာ မုတ္တမဏိကုဏ္ဍလေ၊ ပုလဲအနိသားပတ္တမြားနားချောင်းတို့ကို၊ သဇ္ဇိတာ ယ၊ ဝတ်စားပြုပြင်စီရင်သဖြင့်၊ အပါနဘူမိယံ၊ အိမ်ဈေးသဘင်လမ်းမြေ ပြင်၌၊ နိသိန္နဝသေနေဝ၊ နေသည်၏အတွင်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ မဟတာ၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊ ရာဇာနူဘာဝေန၊ မင်း၏အာနူဘော်ဖြင့်၊ ပဓမေန၊ လွန် မြတ်သော၊ ဣဿရိယဘာဝေန၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဂတိဘဝံ၊ လာ၍လည်း၊ ဒသဗလဿ၊ ဘုရားသခင်၏၊ သန္တကေ၊ အပါးတော်၌၊ ဥတ ကာလတော၊ တည်သောကာလ၌၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ပဒိပေဝိ ယ၊ ဆီးမီးတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥဒကာတိသိက္ခေ၊ ရှေ့ဖြင့်သွန်းလောင်း အပ်သော၊ အင်္ဂါရေဝိယ၊ မီးကျိုးခဲတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သူရိယုဋ္ဌာနေ၊ နေထွက်သောအခါ၌၊ ခန္ဓောပနကေဝိယစ၊ မိုးရိုးကြူးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟတပ္ပဘော၊ ပျက်စီးသောအရောင်အဝါရှိသည်တို့ကို၊ ဟတသောဘော၊ ပျက်စီးသဖြင့်တင့်တယ်ခြင်းရှိသည်တို့ကို၊ တံတထာဂတဉ္စ၊ ထိုသို့သော ဘုရားသခင်ကိုလည်း၊ တေဟိ၊ ထိုမင်းငါးဦးတို့ထက်၊ သတဂုဏေန၊ အဆအရာမကသဖြင့်၊ သဟဿဂုဏေန၊ အဆအထောင် မကသဖြင့်၊ ဝိရာစမာနံ၊ တင့်တယ်ထွန်းတောက်ပသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်၊ မဟန္တာဝတ၊ ကြီးမြတ်စွာ ကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုစန္ဒနင်္ဂလိယမည်သောဥပါသ ကာ၏၊ ပဋိဘာနံ၊ ပညာနက်တံပဋိဘာနံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပဒုမံယထာကောကနုဒံစသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုသတည်း။ ကောကနုဒန္တိ၊ ကောကနုဒံဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤသဒ္ဓါ သည်၊ ပဒုမသေဝ၊ ပဒုမ္မာကြာ၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစသဒ္ဓါတည်း၊ ပါတောတိ၊ ပါတောဟူသည်ကား၊ ကာလသေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ သိ ယတိ၊ သိယဟူသည်ကား၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဝိတဂန္ဓန္တိ၊ အဝိတ

၃၅၆ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဂန္ဓံဟူသည်ကား၊ အဝိဂတဂန္ဓံ။ ထိုခဏ၌ခွင့်ပြုသဖြင့် မလွတ်မကင်း
သောရန်ရှိသော၊ အင်္ဂါရသန္တိ။ အင်္ဂါရသံဟူသည်ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ အင်္ဂတော၊ ကိုယ်အင်္ဂါမှ၊ ရသိဗ္ဗေယော၊ ရောင်ခြည်တို့သည်၊ နိက္ခမန္တိ၊
ထွက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အင်္ဂါရသောတိ၊ အင်္ဂါရသောဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဗုဏ္ဏံ၊ ကားကားပွင့်သော၊ ကောက
နုဒသင်္ဂါတံ၊ ကောကနုဒဟုဆိုအပ်သော၊ ပဒုမာ၊ ပဒုမ္မာကြာသည်၊ အဝိတ
ဂန္ဓံ၊ မကင်းသောရန်ရှိသည်၊ သိယာယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဇေဝုဇေဝ၊ ဤ
အတူသာလျှင်၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝိရာစမာနံ၊ တင့်တယ်ထွန်း
ပသော၊ အာဒိစ္စမိဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ အင်္ဂါရသံ၊ ကိုယ်တော်မှ ပြီးပြီးပြန်
ထွက်သော ရောင်ခြည် ရှိသည် ဖြစ်၍၊ တပန္နံ၊ ထွန်းတောက်ပတော်
မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ပဿ၊ ရှုယိလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊
ဘဂဝန္တံ အန္တောဒေသိတိ၊ ဘဂဝန္တံအန္တောဒေသိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါယိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊ ဆိုသင့်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိအရာ၌လောကဝေါ
ဟာရတော၊ လောကဝေါဟာရအားဖြင့်၊ ဤဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
ဝစနံ၊ အန္တောဒေသိဟူသောစကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဥပါသ
ကော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ ဧတေ၊ ထိုမင်းငါးယောက်တို့သည်၊ တထာ
ဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်းတော်၌၊ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊
မဟံ၊ ငါ့အား၊ ပဉ္စဥတ္တရာသင်္ဂေ၊ ကိုယ်ဝတ်စုလျားငါးထည်တို့ကို၊ ဒေန္တိ၊
ပေးကုန်၏၊ အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဧတေ၊ ထိုသနားသောစုလျားငါးထည်
တို့ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒဿာမိတိ၊ ပေးလှူအံ့ဟု၊ စိန္တေ
တွာ၊ ကြံ၍၊ အဒါယိကံ၊ ပေးလှူသတတ်၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယမြောက်သော
သုတ်တည်း။ ။

၂

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဒေါဏပါကကုရန္တိ၊ ဒေါဏပါကကုရံ
ဟူသည်ကား၊ ဒေါဏပါကကုရံ၊ တမိတ်ချက်ထမင်းတို့နှင့် လျောက်ပတ်
သောဟင်းကို၊ ဒေါဏဿ၊ တမိတ်ဝင်တောင်း၏၊ တဏှာ၊ လာနံ၊ ဆန်တို့၏၊
ပက္ကဘတ္တာနံ၊ ချက်သောထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ တဒုပိယံ၊ ထိုဆန်တမိတ်
ချက်သောထမင်းအားလျောက်ပတ်သော၊ သူပဗ္ဗန္ဓနာနိစ၊ ငါးအမဲစသော
ဟင်းလျာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ စားတော်ခေါ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်

ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဟုတ္တာဝီတိ၊ ဟုတ္တာဝီဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေ၊
ထိုနေ့မှ ဗုဒ္ဓေတရဖြစ်သောရှေးနေ့၌၊ ဘတ္တသမ္ပဒံ၊ ထမင်းကြောင့်ဖြစ်သော
ပင်ပန်းခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပျောက်၍၊ မဟုတ္တံ၊ အတန်ငယ်၊ ဝိသမေ
တွာ၊ ပင်ပန်းဖြေ၍၊ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားအားစားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊
တံဒိဝသံပန၊ ထိုနေ့၌ကား၊ ဘုဇ္ဇန္တောဝ၊ ထမင်းစားတော်ခေါ်စဉ်လျှင်၊ ဒသ
ဗလံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို၊ ခေ
ဝိတွာဝ၊ ဆေးပြီး၍သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ မဟဿာသီတိ၊
မဟဿာသီဟူသည်ကား၊ ဂစ္ဆတော၊ ဘုရားအထံတော်သို့ရောက်သော၊
တဿ၊ ထိုမင်းကြီးအား၊ ဗလဝါ၊ ပြင်းထန်စွာသော၊ ဘတ္တပရိဋ္ဌာဟော၊
ထမင်းဆီယာ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောပူပန်ခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒံ၊ တင်ရှားဖြစ်
၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟန္တေဟိ၊ သည်းထန်ပြင်းပြကုန်သော၊ အဿာ
သေဟိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ဖြင့်၊ အဿာသတိ၊ အဿာသပဿာသ
တို့ ကိုဖြစ်စေ၏၊ တဿ ထိုမင်းကြီး၏၊ ဂတ္တတောဝီ၊ ကိုပင်မှလည်း၊ သေဒ
မိန္ဒု၊ နိ၊ ချွေးရည်ပေါက်တို့သည်၊ မုဇ္ဈန္တိ၊ ပိုစီးကုန်၏၊ တမေနံ၊ ထိုမင်းကြီး
ကို၊ ဥဘာသုပဿသု၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ယမကတာလ
ဝဏ္ဏဟိ၊ အစုံသော ယပ်တို့ဖြင့်၊ ဗိဇန္တိ၊ ယပ်ရကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓဂါရဝေနပန၊
ဘုရားသခင်ကို ရှိသောအားဖြင့်ကား၊ နိဗ္ဗုတံ၊ လျောင်းခြင်းငှါ၊
နဥဿဟာတိ၊ မဝံ၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ မဟဿာသီတိ၊ မဟဿာသီဟူ၍၊ ဗုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဣမံဂါထံ အဘာသီတိ၊ ဣမံဂါထံ အဘာသီ ဟူသည်ကား၊ ရုညော၊
မင်းအား၊ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌၊ အမတ္တညတာယ၊ အတိုင်း အရှည်
ကိုမသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလမဟိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ဒါနံ၊ ယခု၊ အဿ၊
ထိုမင်းအား၊ သုခဝိဟာရံ၊ ဘောဇဉ်၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိသောအဖြစ်
ဖြင့်ရအပ်သော သုခဝိဟာရကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇန္တိ
တွာ၊ ကြံတော်မူ၍၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ မနုဇဿာတိ၊ မနုဇဿ
ဟူသည်ကား၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါအား၊ ကဟာပဏသတန္တိ၊ ကဟာ
ပဏသတံဟူသည်ကား၊ ပါတရာသေ၊ နံနက်စာ စားတော်ခေါ်သော
အခါ၌၊ ပဏ္ဏာသံ၊ ငါးဆယ်၊ သာယမာသေ၊ ညစာ စားတော်ခေါ်သော
အခါ၌၊ ပဏ္ဏာသံ၊ ငါးဆယ်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ကဟာပဏသတံ၊ နေ့တိုင်း
အသပြာတရာကို၊ ပဝတ္တယိဿာမိ၊ ငါဖြစ်စေအံ့၊ ပရိယာပုဏိတွာတိ၊
ပရိယာပုဏိတွာ ဟူသည်ကား၊ ရုညာ၊ မင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ထောကံ

၉၅၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာသင်္ဂါထာ-ပဌမတွဲ။

ဂစ္ဆာ၊ အတနိဇပင်လိုက်၍၊ မဟာရာဇ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဣမံမင်္ဂလအသိ၊
ဤမင်္ဂလာသန်လျက်ကို၊ ကဿ၊ အတယ်သူအား၊ ဒမ္ဘိ၊ ပေးရမည်နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သံတော်ဦးတင်၏၊ အသုကဿနာမ၊ ဤမည်သော
သူအား၊ ဒေဟိ၊ ပေးလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ မိန့်သည်ရှိသော်၊ သော
ထိုသူတော်သူဒဿန လုပ်ငန်းသည်၊ တံအသိ၊ ထိုမင်္ဂလာသန်လျက်ကို၊
ဒတွာ၊ သူတပါးအားပေး၍၊ ဒဿဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
တော်သို့၊ အာဂဗ္ဗ၊ လာရေခံ၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပြုတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာ
လျှင်၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဂါထံ၊ ယခုမိန့်တော်မူသောဂါထာကို
ဝဒထ၊ မိန့်တော်မူပါဦး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ နားတော်လျှော့၍၊ တဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော ဂါထာကို၊ ပရိယာသု
ဏိတွာ၊ သင်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘတ္တာ
ဘိဟာရေသုဒံဘာသတိဘိ၊ ဘတ္တာဘိဟာရေသုဒံဘာသတိဟူသည်ကား
ကထံဘာသတိ၊ အတယ်သို့ရွတ်သနည်း၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
အနုသိဋ္ဌိနိယာမေန၊ အဆုံးအမပေးတော်မူသောအမှတ်ဖြင့်၊ ဘာသတိ၊
ရွတ်၏ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ဘဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နံ၊ ထိုသူဒဿနလုပ်ငန်းကို
ဝံ၊ ဤသို့၊ အနုသာသိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ မာဏဝ၊ လူဆင်ငယ်၊ ဣမံဂါထံ၊
ဤဂါထာကို၊ နုဇောဝိယ၊ သဘင်သည်ကဲ့သို့၊ ပတ္တပတ္တဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာ
ရောက်ရာအရပ်၌၊ မာအဝစ၊ မဆိုလေနှင့်၊ ရုညော၊ မင်း၏၊ ဘုဉ္ဇနဋ္ဌာနေ၊
စားတော်ခေါ်ရာအရပ်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ပဌမဝိဇ္ဇာဒီသုဝိ၊ ရှေးဦးစွာထမင်း
လုပ်စသည်တို့၌လည်း၊ အဝတွာ၊ မသိဆိုမူ၍၊ ဝေါသာနဝိဇ္ဇာ၊ အပြီး
သတ်ထမင်းလုပ်ကို၊ ဂဟိတေ၊ သိမ်းယူသည်ရှိသော်၊ ဝဒေယျာသိ၊ သင်
သိဆိုလေလော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သုတွာဝ၊ ဂါထာကိုကြား၍လျှင်၊ ဘတ္တ
ဝိဇ္ဇာ၊ သိမ်းယူသည့် ထမင်းလုပ်ကို၊ ဆန္ဒေသတိ၊ စွန့်လိမ့်သတည်း၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရုညော၊ မင်း၏၊ ဟတ္ထေသုလက်တို့ကို၊ ခေတေသုဆေး
ကုန်ပြီးသော်၊ ပါတိ၊ ရွှေ့ရွက်ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်ရှား၍၊ သိတ္တာနိ၊ ထမင်း
လုံးတို့ကို၊ ဝဏောတွာ၊ ရေတွက်၍၊ တဒုပိယံ၊ ထိုထမင်းအားလျောက်ပတ်
သော၊ ဗျဉ္ဇနံ၊ ငါး အမဲစသော ဟင်းလျာကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝုနဒိဝသေ၊
နောက်နေ၌၊ တာဝတ္ထကေ၊ ထိုထမင်းလုံး အရေအတွက် ရှိကုန်သော၊
တဏှာ၊ လေစ၊ ဆန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ တဒုပိယံ၊ ထိုထမင်းအား
လျောက်ပတ်သော၊ ဗျဉ္ဇနဉ္စ၊ ငါး အမဲစသော ဟင်းလျာကိုလည်းကောင်း၊
ဟာရေယျာသိ၊ သိမ်းရှုပ်လေလော၊ ပါတရာသေစ၊ နံနက်စာ စားတော်

ခေါ်ရာ၌ကား။ဝတွာ။သီဆို၍။ သာယမသေ။ ညစာစားတော်ခေါ်ရာ၌။
မာဝဒေယျာသိ။သင်မသီဆိုလေလင့်။ ဣတိ။ဤသို့။အနုသာသီးဆုံးမတော်
မူ၏။သော။ထိုသုဒဿနလုလင်သည်။ သာမူတိ။ကောင်းပြီဟူ၍။ ပဋိသု
တွာ။ဝန်ခံ၍။တံဒိဝသံ။ထိုနေ့၌။ရေညော။မင်း၏။ပါတရာသံ။နံနက်စာ စား
တော်ကို။ သုတွာ။သုံးဆောင်ပြီးမှ။ ဂတတ္တော။တရားအထံတော်သို့ သွား
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာယမသေ။ညစာ စားတော်ခေါ်ရာ၌။ ဘဂဝ
တော။မြတ်စွာဘုရား၏။အနု သိဋ္ဌနိယာမေန။အဆုံးအမပေးတော်မူသည့်
အမှတ်ဖြင့်။ဂါထံ။ဂါထာကို။ အဘာသိ။သီဆို၍။ ရာဇာ။မင်းသည်။ဒသ
ဗလဿ။မြတ်စွာဘုရား၏။ဝစနံ။စကားတော်ကို။ သရိတွာ။အောက်မေ့
၍။တတ္တဝိဏ္ဏံ။ထမင်းလုပ်ကို။ပါတိယံယေဝ။ရွှေခွက်၌သာလျှင်။ဆနေသိ
စွန့်၏။ ရေညော။မင်း၏။ ဟတ္ထေသု။လက်တို့ကို။ ခေတေသု။ဆေးကုန်ပြီး
သည်ရှိသော်။ပါတိ။ရွှေခွက်ကို။အပနေတွာ။ပယ်ရှား၍။ သိတ္ထာနိ။ထမင်း
လုံးတို့ကို။ဂဏေတွာ။ရေတွက်၍။ပုနဒိဝသေ။နေ့ဘက်နေ့၌။ တတ္တကေ။ထို
မျှလောက်သောအရေအတွက်ရှိကုန်သော။တဏှာ။လေးဆန်တို့ကို။ဟရိ
သု။ရုပ်သိမ်းကုန်၍။နာဠိကောဒနပရေတာယ။ တကွင်းစားချက် ထမင်း
အတိုင်းအရှည်၌။ သဏ္ဌာတိ။ကောင်းစွာတည်၏။ဣတိ။ဤသို့။သောမာဏ
ဝေါ။ထိုသုဒဿန လုလင်သည်။ ဒိဝသေဒိဝသေ။ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။တ
ထာဂတဿ။တရားသခင်၏။ သန္တိကံ။အထံတော်သို့။ ဂစ္ဆတိ။လွှား၏။
ဒသဗလဿ။ မြတ်စွာဘုရား၌။ ဝိဿာသိကော။အကျွမ်းဝင်သည်။အ
ဟောသိကိရ။ဖြစ်သတတ်။အထ။ထိုရာအခါ၌။ နံ။ထိုသုဒဿနလုလင်
ကို။ဧကဒိဝသံ။တနေ့သ၌။ ရာဇာ။သင်၏မင်းသည်။ ကိတ္တကံ။အထံ
လောက်ချက်ထမင်းကို။သုဇ္ဈတိ။စားသေးသနည်း။ ဣတိ။ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။မေး
တော်မူ၏။ တဇ္ဇန္တံ။ မြတ်စွာဘုရား။ သော။ထိုမင်းသည်။ နာဠိကောဒနံ။
တကွင်းစားချက်ထမင်းကို။သုဇ္ဈတိ။စားပါတော့၏။ဣတိ။ဤသို့။ အာဟာ။
ပြန်လျှောက်၏။မာဏဝံ။လုလင်ငယ်။ဧတ္တာဝတာ။ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်
ဝဠိသာတိ။မျှနိုင်လတ္တံ့။ သေ။ဤတကွင်းစားချက်သော ထမင်းပမာဏ
သည်။ပုရိသဘာဝေါ။အလတ်ယောက်ျား စားအပ် စားသင့်သည် အဖို့
တည်း။ဣတော။ဤအခါမှ။ပဋ္ဌာယ။စ၍။ဂါထံ။ဂါထာကို။ မာဝဒိ။မသီဆို
လေလင့်။ဣတိ။ဤသို့။အာဟာ။မိန့်တော်မူ၏။ ရာဇာ။မင်းသည်။ တတ္ထေဝ။
ထိုတကွင်းစားချက် အတိုင်းအရှည်၌သာလျှင်။သဏ္ဌာတိ။တည်လေ၏။
ဒိဋ္ဌဓမ္မိကေနစေဝအတ္ထေန သမ္ပရာပိကေနစာတိတ္ထေ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကေနစေဝ

၃၆၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

အတ္ထေနသမ္ပရာယိကေနတဟူသောဤပါဠိ၌၊ သလ္လေခိတသရီရတာ၊ ပွတ်
ဒှာတင်၍ပြုပြင်ချောညက်သကဲ့သို့ထက်ဝန်းကျင်လုံးရပ်သဏ္ဌာန်ကောင်း
မွန်လိုက်လျော ဆူဖြိုးသော အပြစ်မှ ကင်းသဖြင့် လျှပ်ပါးသော ကိုယ်ရှိ
သည်၏အဖြစ်သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကတ္ထောနာမ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ဖြစ်သော အကျိုး
စီးပွားမည်၏။ သီလံ၊ သီလသည်။ သမ္ပရာယိကတ္ထော၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်
သောအကျိုးစီးပွားမည်၏။ ဟိ၊ သီလံသမ္ပရာယိကတ္ထောဟူသော စကား
သည်သင့်၏။ ဘောဇနော၊ ဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ မတ္တညူတာ၊
အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၏အဖြစ်သည်။ သီလင်္ဂံ နာမ၊ သီလမည်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတိယံ၊ သုံးခု
မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဝေဒေဟိပုတ္တောတိတ္ထေ၊ ဝေဒေဟိပုတ္တော
ဟူသောဤဝုဒ်၌၊ ဝေဒေဟိတိဇေတံ၊ ဝေဒေဟိဟူသော ဤအမည်သည်။
ပဏ္ဍိတာမိဝစနံ၊ ပညာရှိသောသူ၏အမည်တည်း။ ပဏ္ဍိတိတ္ထိယာ၊ စူးစင်း
ဆင်ခြင်ခြင်းပဋိဘာန်ရှိသော မိဖုရား၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်တည်း။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ စတုရိနိယန္တိ၊ စတုရိနိယံ
ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိအဿရေထပတ္တိသင်္ခါ၊ တေဟိ၊ ဆင် ခြင်းရထား၊ ခြေ
သည်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ စတုဟိအင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါလေးပါးတို့၌၊ သမန္နာ
ဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ သန္ဓယှိတွာတိ၊ သန္ဓယှိတွာဟူသည်ကား၊ စမ္ပပဋိရဉ္စ
နာဒိဟိ၊ မိန့်ညှိချုပ်ဝတ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်၊ သန္ဓာဟံ၊ ရုံးရခြင်းကို၊ ကာ
ရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ သင်္ဂါမေသုန္တိ၊ သင်္ဂါမေသုံဟူသည်ကား၊ ယုတ္တိသု၊ စစ်
ထိုးကြကုန်၏။ ကေနကောရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ယုတ္တိသု၊
စစ်ထိုးကြကုန်သနည်း။ ကိရ၊ ထင်စွာပြုအံ့။ မဟာကေ၊ သလရညာ၊ ကော
သလမင်းသည်။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ ဇိတရံ၊ ဝေဒေဟိမင်းသို့
ကို၊ ဒေန္တေန၊ ပေးသဖြင့်၊ ခွံရဇ္ဈာနံ၊ ကာသိက မဂမင်း နိုင်ငံနှစ်ပါးတို့၏၊
အန္တရေ၊ အကြား၌၊ သတသဟဿုဠာနော၊ တုတ်ခွန်တသိန်းထွက်သော
ကာသိဂါမောနာမ၊ ကာသိတိုင်း၏ ကာသီးကျေးလက်ကြီးကို၊ ဇိတု၊ သွီး
တော်အား၊ ဒိန္နော၊ သုံးဆောင်ခကျေးပေးတော်မူ၏။ အဇာတသတ္တုနာစ၊
အဇာတသတ် မင်းသည်လည်း၊ ဝိတရိ၊ မမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊
မာရိတေ၊ သတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်း၏၊ မာ
တာဝိ၊ မတ်တော်မိဖုရားသည်လည်း၊ ရညော၊ မင်း၌၊ ဝိယောဂသောကော
န၊ ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောစိုးရိမ်သောကစိတ်ဒုက္ခဖြင့်၊ နစိရဓဿဝ

မကြာမြင့်မီ သာလျှင်။ မတာ။ သေလွန်ခဲ့၏။ တတော။ ထိုမယ်တော်
မိဖုရား သေလွန်ပြီးသည့်နောက်မှ။ ရာဇာပသေနဒီကောသလမင်းသည်။
အဇာတသတ္တုနာ။ အဇာတသတ်မင်းသည်။ မာတာပိတဗျာ။ အမိအဘ
တို့ကို။ မာရိတာ။ သတ်အပ်ကုန်၏။ ဧသောဂါမော။ ဤကျေးသီးရွာလက်
ကြီးသည်။ မဟံ။ ငါ၏။ ပိတုသန္တကော။ မမည်းတော်နိုင်ငံဖြစ်သော။ ဂါမော
ကျေးသီးရွာလက်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့လုံးထား၍။ တဿတ္ထာယ။ ထိုကျေး
သီးရွာလက်ကို ရလိုသောငှါ။ အဇ္ဇကရောတိ။ တရားဖြစ်၏။ အဇာတ
သတ္တုဂီ။ အဇာတသတ်မင်းသည်လည်း။ မဟံ။ ငါ၏။ မာတုသန္တကော။
မယ်တော်ဥစ္စာဖြစ်သောကျေးရွာတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္တာ။ ခင်၍။ တဿ
ဂါမဿတ္ထာယ။ ထိုကျေးသီးရွာလက်ကိုရလိုသောငှါ။ ဒွေပိမာတုလတာ
ဂိနေယျာ။ ပြီးချီးဘုရင်းပြည်ထောင်မင်းနှစ်ပါးတို့သည်လည်း။ ယုတ္တိံ။ သုစစ်
ထိုးကြကုန်၏။ အဿ။ ထိုအဇာတသတ်မင်းအား။ ပါပါ။ ယုတ်မာသောအ
ကျင့်ရှိကုန်သော။ ဒေဝဒတ္တာဒယော။ ဒေဝဒတ်အစရှိကုန်သော။ မိတ္တာ။
အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။
ပါပမိတ္တာ။ ပါပမိတ္တမည်၏။ အဿ။ ထိုအဇာတသတ်မင်းအား။ တေယေ
ဝစ။ ထိုယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော ဒေဝဒတ်စသော သူတို့သည်သာ
လျှင်။ သဟာယော။ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။
ထိုကြောင့်။ ပါပသဟာယော။ ပါပသဟာယမည်၏။ အဿ။ ထိုအဇာတ
သတ်မင်းအား။ တေသ္မေဝ။ ထိုယုတ်မာသောအမှုအကျင့်ရှိသောဒေဝဒတ်
စသည်တို့၌သာလျှင်။ နိန္ဒသမ္ပဝကံ။ ကိုင်းညွတ်သော။ မိတ္တံ။ စိတ်သည်။
အတ္တိ။ ရှိ၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ပါပသမ္ပဝကော။ ပါပသမ္ပဝကံမည်၏။ ပသေ
နဒီဿ။ ပသေနဒီ မင်းအား။ သာရိပုတ္တတ္ထေရာဒိနံ။ အရှင် သာရိပုတ္တရာ
မထေရ် စသည်တို့၏။ ဝသေန။ အစွမ်းဖြင့်။ ကလျာဏာ မိတ္တာ ဒီတာ။
ကောင်းသောမိတ် ကလျာဏရှိသည်စသော အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိ
အပ်၏။ ဒုက္ခံသေတိတိ။ ဒုက္ခံသေတိဟူသည်ကား။ ဇိတာနိ။ အဇာတသတ်
မင်းသည်အောင်အပ်ကုန်သော။ ဟတ္ထိအာဒိနိ။ ဆင်ခြင်းစသည်တို့ကို။
အနုဿာစန္ဒော။ ပိုးရိပ်ဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြံလျက်။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲငြိုငြင်
စွာ။ သယတိ။ အိပ်ရ၏။ ဣဒံ။ ဤအဇ္ဇေဝစသောစကားကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဝုန။ တဖန်။ တဿ။ ထိုပသေနဒီမင်း၏။ ဇယကာရဏံ။ အောင်
မြင်ခြင်းအကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်တော်မူ၍။ အာဟာ။ မိန့်တော်မူ၏။ ဇယံ
ဝေရံပသဝတိတိ။ ဇယံဝေရံပသဝတိဟူသည်ကား။ ဇိနန္ဒော။ ရန်သူကို

၃၆၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋကတ္ထံ။

အောင်မြင်သောသူသည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေသည်မည်၏။ ဝေရိပုဂ္ဂလံ၊ ရန်သူပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သလတိ၊ ရ၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက် သောသုတ်တည်း။ ။

၁ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အတ္တယျာသိတိ၊ အတ္တယျာသိဟူသည်ကား၊ ပရာဇယေ၊ အစာတသတ်မင်းမှ ရှုံးချေသောကြောင့်၊ ဂရဟပတ္တော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အာရာမံ၊ ကျောင်းတော်ရုံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ကထာသလ္လာပံ၊ စကားပြောဆိုသံကို၊ သုဏာထ၊ နားထောင်ချေကုန်လော၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သူလျှိုတမန်လွှတ်၍၊ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့် အဖို့၌၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတောနာမ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတအမည်ရှိသော၊ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတေန၊ တောထွက်ရဟန်းကြီးသည်၊ ဓမ္မရက္ခိတဿ၊ ဓမ္မရက္ခိတအမည်ရှိသော၊ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတဿ၊ တောထွက်ရဟန်းကြီးအား၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်၊ ဣမဉ္စဥပါယံ၊ ဤငါဆိုတိုင်းသောဥပါယ်ကိုလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သစေဂန္တေ ယု၊ အကယ်၍သွားသည်ဖြစ်အံ့၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဖိနေယု၊ အောင်ပြန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တဇယကာရဏံ ဆိုအပ်သော အောင်မည်ရေးအကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ နာ၍၊ အဘိဥယျာသိ၊ ရှေးရှုတဖန်ထွက်ချိပြန်၏၊ ယာဝဿ ဥပကပ္ပတိတိ၊ ယာဝဿ ဥပကပ္ပတိဟူသည်ကား၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ တဿ၊ ထိုသူတထူးအား၊ ဥပကပ္ပတိ၊ နှိပ်စက်၍ဖြစ်၏၊ သယံဟောတိ၊ လုလင်ဖျက်ဆီးခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ဝိလုမ္ပတေ၊ လုလင်ဖျက်ဆီးသည်သာတည်း။ ယဒါစညေတိ၊ ယဒါစညေဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အညေ၊ ရှုံးလေဘူးသောသူတပါးတို့သည်၊ ဝိလုမ္ပန္တိတိ၊ ဝိလုမ္ပန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိလုမ္ပိတွာ၊ လုလင်ဖျက်ဆီး၍၊ ဌိတံ၊ ရှေးဦးတည်နှင့်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိလုမ္ပန္တိ၊ လုလင်ဖျက်ဆီးတုံ၊ မူကုန်၏၊ ဝိလုမ္ပတိတိ၊ ဝိလုမ္ပတိဟူသည်ကား၊ ဝိလုမ္ပိယတိ၊ လုလင်ဖျက်ဆီးလေအပ်၏၊ ဌာနဉ္စိမညတိတိ၊ ဌာနဉ္စိမညတိဟူသည်ကား ။ ပါပက်ရိယံ၊ မကောင်းသည့်အမှုအရာကို၊ ကာရဏန္တိဟိ၊ အကြောင်းဟူ၍သာလျှင်၊ မညတိ၊ အောင်မေ့၏၊ ယဒါတိ၊ ယဒါဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဇေတာရံ၊ လာဘတေဇယန္တိ၊ ဇေတာရံလာဘတေဇယံဟူသည်ကား၊ ဇယန္တောပုဂ္ဂလော၊ အလျှင်ရှေးကရှုံးဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပန္နာ၊ နောက်ပြီးတဖန်၊ ဇေတာရံ၊ အောင်မြင်တုံလည်း၊ လတတိ၊ ရတတ်၏၊ ရောသေတာရန္တိ၊

ရောသေတာရံဟူသည်ကား၊ စာဇ္ဇေတာရံ၊ မိမိအားသူအခြားထိပါးချွတ်
ချယ်ခြင်းကို၊ ရောသကောတိ၊ ရောသကော ဟူသည်ကား၊ စာဇ္ဇကော၊
အခြားသူတပါး ချွတ်ချယ်တတ်သောသူသည်၊ ကမ္မဝိဝဇ္ဇေနာတိ၊ ကမ္မ
ဝိဝဇ္ဇေနဟူသည်ကား၊ ကမ္မပရိတာမေန၊ ကံဝဋ်လည်ပြန်သဖြင့်၊ တဿ
ဝိလုမ္ပနကမ္မဿ၊ ထိုသူတပါးကို လုယက်ဖျက်ဆီးသောကံ၏၊ ဝိပါကဒါ
နေန၊ အကျိုးကို ပေးသောအားဖြင့်၊ သောဝိလုတ္တောဝိလုမ္ပတိတိ၊ သော
ဝိလုတ္တောဝိလုမ္ပတိဟူသည်ကား၊ သောဝိလုမ္ပကော၊ ထိုလုယက်ဖျက်ဆီး
တတ်သောသူကို၊ ဝိလုမ္ပယတိ၊ လုယက်ဖျက်ဆီးအပ်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခု
မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ ဆဇ္ဈ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိ ဟူသည်ကား၊
မလ္လိကာယဒေဝီယာ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသောမိဖုရား၏၊ ဂဟ္တဝုဋ္ဌာနကာလေ
ကိုယ်ဝန်ထမြောက်ခါနီးသောကာလ၌၊ သူတိဇာရံ၊ သားဖွားရာမီးရှူးအိမ်
ကို၊ ပဋိဇ္ဇေ၊ ပေတွာ၊ ပြုပြင်သုတ်သင်စေ၍၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊
ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ အနတ္တမနော၊ အဟောသိတိ၊ အနတ္တမနော
အဟောသိဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဒုဂ္ဂတကုလဿ၊ သူဆင်းရဲမျိုး၏၊
မိဘု၊ သွီးအား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဣဿရိယံ၊ စည်းစိမ်ကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်
၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ အလဘိဿ၊ ရသည်ဖြစ်အံ့၊ မဟန္တံ၊
ကြီးစွာသော၊ သက္ကာရံ၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို၊ အဓိဂမိဿ၊ ရေရာ၏၊ ဒါနံ၊
ယခု၊ တတော၊ ထိုကြီးစွာသောလက်ဆောင်ပဏ္ဏာမှ၊ ပရိတိနာ၊ ယုတ်ခဲ့ပြီ၊
ဣတိ၊ ဤသို့ကြံအောက်မေ့၍၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သေယျာတိ၊ သေယျဟူသည်ကား၊ ဒန္တပညသ္မာ၊ နို့၊ နှေး
သောညာဏ်ပညာရှိသော၊ လေမူဂပုတ္တတော၊ ဆုံ့ အသော သားထက်
စူးစမ်း ဆင်ခြင်ခြင်း ပညာရှိသော၊ ဇေတု၊ အချိုသော၊ ဣတ္ထိယေဝ၊
မိန်းမ သည်သာလျှင်၊ သေယျာ၊ မြတ်၏၊ ပေါသတိ၊ ပေါသဟူသည်
ကား၊ ပေါသေဟိ၊ မွေးကျွေးလေလော၊ ဇနာမိပါတိ၊ ဇနာမိပဟူသော
စကားဖြင့်၊ ဇနာမိဝံ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ အာလပတိ၊
ခေါ်၏၊ သဿုဒေဝါတိ၊ သဿုဒေဝါဟူသည်ကား၊ သဿုသဿုရဇေဝ
တာ၊ ယောက္ခမ ယောကျ်ား သူဟူသော ပူဇော်ရာ နတ်ရှိသော၊ ဒိသမ္ပ
တိတိ၊ ဒိသမ္ပတိဟူသည်ကား၊ ဒိသာဇေဋ္ဌကာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌နေသူ
လူအပေါင်းတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်သောမင်း၊ တာဒိသာသုဘရိယာတိ၊
တာဒိသာသုဘရိယာဟူသည်ကား၊ တာဒိသာယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော

၃၆၄ သင်္ဂါယနဝိသုဒ္ဓိ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋကတ်

အကျင့်အာစာဝေဒီလပညာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သုဘရိယသံယ၊ ဖိရုရား၏၊
ပုတ္တော၊ သားယောကျ်ားသည်၊ ရေဇ္ဇံ ၀၊ တိုင်းနိုင်ငံကိုလည်း၊ အနုသာသတိ
ဆုံးမကံဖြစ်နိုင်၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သမမိဂ္ဂဗျာတိ၊ သမမိဂ္ဂဗျာ ဟူသည်
ကား၊ သမမိဂ္ဂဗျာတွာ၊ ကေခင်းစွာအလွန်ယူ၍၊ အာဗိယိတွာ၊ ယူ၍၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပ္ပမာဒေါတိ၊ အပ္ပမာဒေါ
ဟူသည်ကား၊ ကာရာပကအပ္ပမာဒေါ၊ သုံးပါးသော ပုညကိရိယာဝတ္ထု
တို့ကိုဖြစ်စေတတ်သောအပ္ပမာဒ တရားတည်း။ သမောဓာနန္တိ၊ သမော
ဓာနံဟူသည်ကား၊ သမဝဓာနံ၊ အတွင်း၌ဝင်ခြင်းသို့၊ ဥပက္ခေပံ၊ ထည့်
သွင်းအပ်သည်အဖြစ်သို့၊ ဝေမေဝခေါတိ၊ ဝေမေဝခေါ ဟူသောဝုဒ်၏၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ ဟိ၊ အဘယ်သို့ သိအပ်သနည်း၊ ကာရာပကအပ္ပမာဒေါ၊ သုံးပါးသော
ပုညကိရိယာဝတ္ထုတို့ကိုဖြစ်စေတတ်သော အပ္ပမာဒတရားသည်၊ ဟတ္ထိ
ပဒံဝိယ၊ ဆင်ခြေရာကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝသေသေ၊ အပ္ပမာဒမှကြွင်း
ကုန်သော၊ စတုဘူမကာ၊ ဘုံလေးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာဓမ္မာ၊
ကုသိုလ် တရားတို့သည်၊ သေသပဒဇာတာနိဝိယ၊ ဆင်မှ ကြွင်းသော
သတ္တဝါတို့၏ ခြေရာအပေါင်းတို့ကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟတ္ထိပဒေ
ဆင်ခြေရာ၌၊ သေသပဒါနိ၊ ကြွင်းသော သတ္တဝါတို့၏ခြေရာတို့သည်၊
သမောဓာနံ၊ အတွင်းဝင်ခြင်းသို့၊ ဝန္တန္တိ ဝိယ၊ ရောက်ကုန် သကဲ့သို့၊

တေ၊ ထိုစတုဘူမကကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အပ္ပမာဒေ၊ အပ္ပမာဒတရား
၌၊ သမောဓာနံ၊ အတွင်း ဝင်ခြင်းသို့၊ ဝန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ အပ္ပမာ
ဒဿ၊ အပ္ပမာဒတရား၏၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ပရိဝတ္တန္တိ၊ တပြောင်းပြန်
ပြန်ဖြစ်ကုန်၏၊ စ၊ တကြောင်းလည်း၊ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာသည်၊ သေသ
ပဒါနိ၊ ကြွင်းသောသတ္တဝါတို့၏ ခြေရာထက်၊ အဂ္ဂိသေဋ္ဌိယထာ၊ လွန်ကဲ
မြတ်၏သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အပ္ပမာဒေါ၊ အပ္ပမာဒတရားသည်၊ သေသဓမ္မာနံ၊
ကြွင်းသော တရားတို့ထက်၊ အဂ္ဂိကဲလွန်၏၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
အနက်သဘောကို၊ ဒသေတိ၊ ပြောတော်မူ၏၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ သေ၊ ဤအပ္ပ
မာဒတရားသည်၊ ပရိသာဘကဓမ္မာ၊ မဟဂ္ဂုတ်လောကုတ္တရာကိုခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သောအနက်သဘောဖြင့်၊ လောကီယောဝိသမာနော၊ ကာ
မာဝစရတရားဖြစ်လျက်လည်း၊ မဟဂ္ဂတလောကုတ္တရာဓမ္မာနံဝိ၊ မဟဂ္ဂုတ်
လောကုတ္တရာ တရားတို့ထက် လည်း၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည် သာလျှင်၊

၃-ကောသလသံယုတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်။

၃၆၅

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပမာဒံပသံသန္တိတိ၊ အပ္ပမာဒံပသံသန္တိ ဟူသည်ကား၊
 တောနံ။ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အာယုအာဒိနံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းစ
 သော အကျိုးတို့ကို၊ ပတ္တယန္တေန၊ တောင့်တသော အမျိုးသားသည်၊ အပ္ပ
 မာဒေါ၊ အပ္ပမာဒတရားကိုသာလျှင်၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အပ္ပမာဒမေဝ၊ အပ္ပမာဒတရားကိုသာလျှင်၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊
 ပသံသန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုည
 ကိရိယာသု၊ သုံးပါးသော ဝုညကိရိယာဝတ္ထုတို့၌၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့
 သည်၊ အပ္ပမာဒံ၊ အပ္ပမာဒတရားကို၊ ပသံသန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အာယုအာဒိနံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းစသော အကျိုးတို့ကို၊ ပတ္တ
 ယန္တေန၊ တောင့်တသော အမျိုးသားသည်၊ အပ္ပမာဒေါ၊ အပ္ပမာဒတရား
 ကိုသာလျှင်၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ အတ္ထာတိသမယာတိ၊ အတ္ထာတိသမယာဟူသည်ကား၊
 အဿ္ဓပ္ပိယာသာ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကစသော အကျိုးစီးပွားကို၊ ခြင်းကြောင့်၊ ပဏှိ
 တောတိ၊ ပညာရှိဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်
 သောသုတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သောစခေါကလျာဏမိတ္တတာတိ၊ သောစ
 ခေါကလျာဏမိတ္တတာဟူသည်ကား၊ သောစပင်ဓမ္မော၊ ထိုကောင်းစွာ
 ဟောတော်မူအပ်သောတရားသည်လည်း၊ ကလျာဏမိတ္တသေဝ၊ ထိလ
 စသောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းရှိသော သူအား
 သာလျှင်၊ သွာခါတောနာမ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်မည်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပမိတ္တဿ၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူအား၊
 သွာခါတောနာမ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဣတိ၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဟိ၊ သင့်စွာဓမ္မော၊ တရားကို၊ သဗ္ဗေသံဝိ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သောသူတို့အားလည်း၊ သွာခါတောဝ၊ ကောင်းစွာဟောတော်
 မူအပ်သည်သာလျှင်၊ ကိဉ္စာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင်၊ ပန၊
 ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ သုဿူသန္တဿ၊ ကောင်းစွာနာယူသော၊ သဒ္ဓ
 ဟန္တဿ၊ ယုံကြည်သော၊ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်
 ပွန်းရှိသောသူအားသာလျှင်၊ အတ္ထံ၊ သိသသမာဓိစသော အကျိုးသည်၊
 ပူရေတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတရဿ၊ ကောင်းစွာမှတ်နာယုံကြည်ခြင်းကင်းသော
 ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူအား၊ နပူရေတိ၊ မပြည့်စုံ၊ ကိင်ဝ၊
 အတယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ဝဋ္ဋန္တဿ၊ သုံးဆောင်သော

၃၆၆ သင်္ဂါထံဝိဝုဒ္ဓိသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓမတံ၊

သုအာသိ။ အတ္ထံ၊ ချောဂါငြိမ်းခြင်းဟူသော အကျိုးသည်။ ပူရေတိဝိယ၊ ပြည့်
စုံသကဲ့သို့။ ဣတရသ၊ ဆေးဝါးမှီတင်းသုံးဆောင်ခြင်းကင်းသူ လူပျင်း
အား။ နပူရေတိဝိယ၊ ချောဂါငြိမ်းခြင်းဟူသော အကျိုးမပြည့်စုံသကဲ့သို့
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုသို့သိလသမာဓိစသော အကျိုး
၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤ သောစခေ၊ ကလျာဏ မိတ္တဿ စသော
စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဓမ္မောတိဇ္ဈေ၊ ဓမ္မောဟူ
သောဤပါဠိ၌။ ဒေသနာဓမ္မော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
ဥပစုမိဒန္တိ၊ ဥပစုမိဒ်ဟူသည်ကား။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ရဟော
ဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်လျက်။ စိန္တေ သိကိရ၊ အကြံဖြစ်သတတ်
ကိံ။ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့အကြံဖြစ်သနည်း။ အယံသမဏဓမ္မောနာမ၊ ဤ
ရဟန်းကျေးဇူးမည်သည်။ ဩဝါဒကေအနုသာသန၊ ဆုံးမတတ်သော၊
ကလျာဏမိတ္တ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ ပစ္စတ္တပုရိ
သကာရေ၊ သီးသန့်ခြားနားယောက်ျားတော်တကာပြုရာ၌။ ဌိတဿ၊ တည်
သောသူအား။ သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဥပစု၊ ထက်ဝက်သောကျေးဇူးသည်။
ကလျာဏမိတ္တ၊ တော၊ ကလျာဏမိတ္တမှ။ လဒ္ဓဗ္ဗော၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဥပစု၊ ထက်ဝက်သော ကျေးဇူးသည်။ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို။ ပဋိ
ပစ္စန္တဿ၊ အပနိတလဲလဲ မှီဝဲသုံးသပ်သောသူအား။ ပစ္စတ္တပုရိသကာရ
တော၊ သီးသန့် ခြားနား ယောက်ျား တော်တကာ ပြုရာလုံ့လကြောင့်။
လဒ္ဓဗ္ဗော၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေ သိကိရ၊ အကြံ
ဖြစ်သတတ်။ အထ၊ ထိုရောအခါ၌။ အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာအား။ အဟံ၊
ငါကား။ ပဒေသဉ္စာဏေ၊ ပဒေသဉ္စာဏ်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ နိပ္ပဒေသံ၊
မကျန်အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်။ စိန္တေတုံ၊ ကြံခြင်းငှါ။ နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။
သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝုတ္တိတွာ၊ မေးလျှောက်၍။ နိက္ကဓေါ၊ ပင့်မှား
မရှိသည်။ တဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတွာ
ကပ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဥပစုမိဒ်ဘန္တေ စသောစကားကို။ အာဟ၊ ပြန်လျှောက်၏။
ဗြဟ္မစရိယဿာတ်၊ ဗြဟ္မစရိယဿဟူသည်ကား။ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိ
ယမဂ်၏။ ယဒိဒ်ကလျာဏမိတ္တ တာတိ၊ ယဒိဒ်ကလျာဏမိတ္တတာဟူသည်
ကား။ ယာဇေသကလျာဏမိတ္တတာနာမ၊ အကြင်ကလျာဏမိတ္တရှိသည်
၏အဖြစ်မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုကလျာဏမိတ္တ ရှိသည်၏အဖြစ်
မည်သည်။ ဥပစု၊ ထက်ဝက်တည်း။ တတော၊ ထိုကလျာဏမိတ္တမှ။ ဥပစု

ထက်ဝက်သောကျေးဇူးသည်။ အာဂစ္ဆတိ။ ကျင့်သောသူယိုးရှေးရှုချောက်
 ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ထေရေန
 အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဥပဗျုပဗာ။ ထက်ဝက် ဝက်ကုန်သော။
 သမ္ဗာဒိဗ္ဗိအာဒယော။ သမ္ဗာဒိဗ္ဗိစသောတရားတို့သည်။ ကလျာဏမိတ္တတော
 ကလျာဏမိတ္တမှ။ အာဂစ္ဆန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ ဥပဗျုပဗာ။ ထက်ဝက်ဝက်
 ကုန်သောသမ္ဗာဒိဗ္ဗိစသောတရားတို့သည်။ ပစ္စတ္တပုရိသကာရတော။ မိမိ
 စွမ်းပကားယောကျ်ားတော်တကာပြုရာသောလုံ့လကြောင့်။ အာဂစ္ဆန္တိ
 ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။
 ထေရဿ။ အရှင်အာနန္ဒာ၏။ မနောရထော။ နှလုံးအလိုတည်း။ ပန။ ထင်စွာ
 ပြုအံ့။ ဗဟူတိ။ များစွာသောယောကျ်ားတို့သည်။ သိလာထမ္ဘေ။ ကျောက်
 တိုင်ကို။ ဥဿာပိတံ။ စိုက်ထူသည်ရှိသော်။ ဧတ္တကံဌာနံ။ ဤမျှလောက်
 သောအရာကို။ အသုကေန။ ဤမည်သောသူသည်။ ဥဿာပိတံ။ စိုက်ထူ
 အပ်၏။ ဧတ္တကံ။ ဤမျှလောက်သောအရာကို။ အသုကေန။ ဤမည်သောသူ
 သည်။ ဥဿာပိတံ။ စိုက်ထူအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိနိဗ္ဗာဂေါ။ အသီးအသီး
 ဝေတန်အပ်သောအဖြစ်သည်။ နတ္ထိယထာ။ မရှိသကဲ့သို့။ မာတာပိတရော။
 မိဘတို့ကို။ နိဿာယာ။ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နသု။ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုတ္တေသု။ သားတို့၌။
 ဧတ္တကံ။ ဤမျှလောက်သောအရာသည်။ မာတိတော။ အမိမှ။ နိဗ္ဗတ္တံ။ ဖြစ်၏။
 ဧတ္တကံ။ ဤမျှလောက်သောအရာသည်။ ပိတိတော။ အဘမှ။ နိဗ္ဗတ္တံ။ ဖြစ်၏။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိနိဗ္ဗာဂေါ။ အသီးအသီးဝေတန်အပ်သောအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ
 ယထာ။ မရှိ၏။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ ဣဓာပိ။ ဤအရာ၌လည်း။ သေ။ ဤသူတပါး
 မှ ကြားနာရသည့် ဓမ္မဒေသနာ သူတော်တကာ ပြုရာသည့် လုံ့လဖြင့်
 ပြီးသင့်ကောင်းသောအနက်သည်။ အဝိနိဗ္ဗာဂဓမ္မာဟိ။ အသီးအသီး
 မဝေတန်အပ်ကောင်းသော သဘောရှိသည်သာတည်း။ သမ္ဗာဒိဗ္ဗိအာဒိနံ။
 သမ္ဗာဒိဗ္ဗိစသောတရားတို့တွင်။ ဧတ္တကံ။ ဤမျှလောက်သောတရားသည်။
 ကလျာဏမိတ္တတော။ ကလျာဏမိတ္တမှ။ နိဗ္ဗတ္တံ။ ဖြစ်၏။ ဧတ္တကံ။ ဤမျှလောက်
 သောတရားသည်။ ပစ္စတ္တပုရိသကာရတော။ သီးသန့်ခြားနား ယောကျ်ား
 တော်တကာပြုရာလုံ့လကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ လဒ္ဓံ။ ရခြင်း
 ဌာ။ နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။ ပန။ ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ကလျာဏမိတ္တ
 တာယ။ ကလျာဏမိတ္တရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပဗုဓဏာ။ ထက်ဝက်
 ကျေးဇူးကို။ လတ္တတိ။ ရအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ထေရဿ။ အရှင်အာနန္ဒာ၏။
 အတ္ထာသယေန။ အလိုအားဖြင့်။ ဥပဗုဓံနာမ။ ဥပဗုမည်သည်။ ဇာတံ။ ဖြစ်၏။

၉

၃၆၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

သကလဂုဏော၊ အလုံးစုံသောကျေးဇူးကို၊ ပဋိလတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဇ္ဈာသယေန၊ အလိုတော်အားဖြင့် သကလံနာမ၊ သကလမည်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ သက်ဦးအံ့၊ ကလျာဏ မိတ္တတာတိဇေတံ၊ ကလျာဏမိတ္တတာဟူသော၊ ဤစကားကို၊ ဝုဗ္ဗဘ၊ ဝပဋိလာ ဘင်္ဂံနာမာတိ၊ အရိယမင်္ဂလီ၍၊ အဖို့၌ရအပ်သော အကြောင်းမည်၏ဟူ၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ အတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာဏမိတ္တကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ လန္ဈ၊ ရအပ်ကုန်သော၊ ဝီလသမာမိဝိပဿနာ ဝသေန၊ ဝီလသမာမိဝိပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတ္တာရောနန္ဒာ၊ နန္ဒာ လေးပါးတို့တည်း၊ သင်္ခ၊ ရက္ခန္ဓာတိပိ၊ သင်္ခ၊ ရက္ခန္ဓာဟူ၍လည်း၊ ဝဒန္တိ ယေဝ၊ ဆရာတို့ ဆိုကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ မာဟာဝံအာနန္ဒာတိ၊ မာဟာဝံအာနန္ဒဟူသည်ကား၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအာတဏှိ၊ သင်္ခဆိုလင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဗဟုဿတော၊ များသော အကြားအမြင် ရှိ၏၊ သေပဋိသန္တိဒါပတ္တော၊ သေခဖြစ်၍ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်၏၊ အဋ္ဌ ဝရေ၊ ဆုရှင်ပါးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ လုပ်ကျွေး၏ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အန္တရိယန္တ၊ တဓဇ္ဈတိ၊ အံဘွယ်သရေမဖြစ်ဘူး ဖြစ်သောကျေးဇူးသဘောတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောသူအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကထေ တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်မလျော်၊ သကလမေဝဟိဒံအာနန္ဒ၊ ပြဟ္မစရိယံ ယဒိဒံကလျာဏမိတ္တတာတိဇ္ဈဒံ၊ သကလမေဝဟိဒံ အာနန္ဒ၊ ပြဟ္မစရိယံ ယဒိဒံကလျာဏမိတ္တတာဟူသော ဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ စတ္တာရောမဂ္ဂ၊ မင်္ဂလေးပါး၊ စတ္တာရိဖလံနိ၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ တိဿော ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဆအတိညာ၊ အတိညာဉ်ခြောက်ပါး၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ သည်၊ ကလျာဏမိတ္တမူလကမေဝ၊ ကလျာဏမိတ္တဟူသော အကြောင်း ရင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝစီဘောဒေနဝ၊ နှုတ် တော်မြှောက်သဖြင့် သာလျှင်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြ တော်မူလိုရကား၊ ကလျာဏမိတ္တသေတန္တိ အာဒိ၊ ကလျာဏမိတ္တသေ တံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော် ၌၊ ပါဠိကင်္ခန္တိ၊ ပါဠိကင်္ခန္တိဟူသည်ကား၊ ပါဠိကင်္ခန္တိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိ အပ်၏၊ အာသံဘာဝီ၊ မချွတ်မယွင်း ယုံကြည်အပ်သော သဘောရှိ၏၊ ဣတိအပာ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဝေတိ၊ ဣဟူသည်

ကား၊ ဣမသ္မိံ သာသနံ။ ဤ သာသနာတော်၌ သာသျှင်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ တာဝေ
တိကိ အာဒိ သု၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ တာဝေတိ ဤသို့ အစရှိသော ငါးဦးတို့၌၊ တာဝေ၊ ရှေး
ဦးစွာ၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အာဒိ ပဒါနံ ယေဝ၊ ထိုထိုဝါကျ၌ အစမှ
ဟောအပ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ အစရှိသော ဝုဒ္ဓိတို့၏ သာသျှင်၊ အယံ၊ ဤဆို
လတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်္ခေပဝဏ္ဏနာ၊ အကျဉ်းသာ ဖွင့်ရာ စကားတည်း။
သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမ္ပာဒိ သာသနလက္ခဏာ၊ လေးပါးသော အရိယာ
သတ္တတို့ကို ပရိညာဘိသမ္ပယာစသော အစွမ်းဖြင့် ကောင်းစွာ သာသျှင်
သိမြင်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်း၊ သမ္မာအတိ
နိရောပန လက္ခဏော၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော သမ္ပယုတ် တရားတို့ကို
ကောင်းစွာ သာသျှင် ရှေးရှုတင်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာဝါစာ
သည်၊ သမ္မာပရိဂ္ဂဟဏလက္ခဏော၊ မူသ ဝါစစသော ဝစီဒုစရိုက်တို့ကို
ကောင်းစွာ သိမ်းဆည်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သမ္မာကမ္မန္တ
သည်၊ သမ္မာ သမုဠာပန လက္ခဏော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော အမူအရာကို
ကောင်းစွာ ဖြစ်စေခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သမ္မာအာဇီဝ
သည်၊ သမ္မာဝေါဒါပနလက္ခဏော၊ အာဇီဝကိုကောင်းစွာ ဖြူစင်စေခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာဝါယာမော၊ သမ္မာဝါယာမသည်၊ သမ္မာပဂ္ဂဟလက္ခ
ဏော၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ကောင်းစွာ ခြီးမြှင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာ
သတိ၊ သမ္မာသတိသည်၊ သမ္မာဥပဋ္ဌာနလက္ခဏော၊ ကာယစသည်တို့၌
သုဘစသည်ဟု ယူခြင်းကို ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့် ကောင်းစွာ ယင်ခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိသည်၊ သမ္မာသမာဓာနလက္ခ
ဏော၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ကောင်းစွာ ထားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တေသု၊
ထို သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော တရားတို့တွင်၊ ဧကေကဿ၊ တပါးပါးသော တရား
အား၊ တိကိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကိစ္စာနိ၊ ကိစ္စတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ဣဒံ၊ ဤသုံးပါးသော ကိစ္စဟူ သည်၊ သေယျထာကတမံ၊ အတယ်နည်း
တာဝေ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ အညေဟိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စနိကကိလေသေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
သော ကိလေသာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို၊ ပဗောတိ၊
ပယ်၏။ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရမ္မဏံ ကရောတိ၊ အာရုံပြု၏။ တပ္ပဒိန္နာဒက
မောဟာပိ ဓမ္မနဝသေန၊ ထို သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သောမောဟ
ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောအားဖြင့်၊ အသမ္မောဟတော၊ မတွေဝေသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မစ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုလည်း၊ ပဿတိ၊

၃၂၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မြင်၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပါဒယောဝိ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပအစရှိသော တရားတို့သည်
လည်း။ တထေဝ။ ထိုအတူသာလျှင်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒီနိစ။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပစ
သည်တို့ကိုလည်း။ ပဗဟန္တိ။ ပယ်ကုန်၏။ နိရောဓံ။ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ အာ
ရမ္ဘဏံကရေတိ။ အာရုံပြု၏။ ဝိသေသတောပန။ အထူးအားဖြင့်ကား။ ဧတ္ထ
ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသောတရားတို့တွင်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ သဟဇာတ
ဓမ္မေ။ သဟဇာတ်တရားတို့ကို။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။ ဒေသတိ။ ပြတတ်၏။
သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ သဟဇာတဓမ္မေ။ သဟဇာတ်တရား
တို့ကို။ အဘိနိရောပေတိ။ ရှေးရှုတင်တတ်၏။ သမ္မာဝါစာ။ သမ္မာဝါစာ
သည်။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။ ပရိဂ္ဂဏှတိ။ သဟဇာတ် တရားတို့ကိုသိမ်း
ဆည်းတတ်၏။ သမ္မာကမ္မန္တော။ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။
သမုဋ္ဌာပေသိ။ သဟဇာတ်တရားတို့ကိုဖြစ်စေ၏။ သမ္မာအာဇီဝေါ။ သမ္မာ
အာဇီဝသည်။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။ ဝေါဒါပေတိ။ သဟဇာတ်တရားတို့ကို
ဖြူစင်စေ၏။ သမ္မာဝါယာမော။ သမ္မာဝါယာမသည်။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။
ဂဏှတိ။ သဟဇာတ်တရားတို့ကိုယူစေ၏။ သမ္မာသတိ။ သမ္မာသတိသည်
သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။ ဥပဋ္ဌာပေတိ။ သဟဇာတ်တရားတို့ကိုထင်စေ၏။ သမ္မာ
သမာဓိ။ သမ္မာသမာဓိသည်။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။ သမ္မာဒဟတိ။ သဟ
ဇာတ်တရားတို့ကိုအညီအညွတ်ထားတတ်၏။ အဝိစ။ နည်းတပါးကိုဆိုပြီး
အံ။ သောသမ္မာဒိဋ္ဌိနာမ။ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိမည်သည်။ ဝုပ္ပဘာဂေ။ မင်္ဂ၏ရှေးအ
ဖိုဖြစ်သောကာလ၌။ နာနာဓဏာ။ အဖန်ဖန်ဖြစ်သောအားဖြင့်အသီးအသီး
သောဓဏရှိသည်။ နာနာရမ္မဏာ။ အနိစ္စာနုပဿနာစသောအားဖြင့်အထူး
ထူးသောအာရုံရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မဂ္ဂကာလေ။ မင်္ဂဖြစ်သောကာလ
၌။ ဧကက္ခဏာ။ တကြိမ်သာဖြစ်သော ဓဏရှိသည်။ ဧကာရမ္မဏာ။ နိဗ္ဗာန်
ဟူသောအာရုံတခုသာရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကိစ္စတောပန။ ကိစ္စအား
ဖြင့်ကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ဒုက္ခေညာဏန္တိ အာဒိနာ။ ဒုက္ခေညာဏံ
ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ စတ္တာရိနာမာနိ။ လေးပါးသောအမည်တို့ကို။ လတတိ
ရ၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပါဒယောဝိ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပစသောတရားတို့သည်လည်း။
ဝုပ္ပဘာဂေ။ မင်္ဂ၏ရှေးအဖိုဖြစ်သောကာလ၌။ နာနာဓဏာ။ အဖန်ဖန်ဖြစ်
သောအားဖြင့်အသီးအသီးသောဓဏရှိကုန်သည်။ နာနာရမ္မဏာ။ အနိစ္စာ
နုပဿနာစသောအားဖြင့်အထူးထူးသော အာရုံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။
ဖြစ်ကုန်၏။ မဂ္ဂကာလေ။ မင်္ဂဖြစ်သောကာလ၌။ ဧကက္ခဏာ။ တကြိမ်သာ
ဖြစ်သောဓဏရှိကုန်သည်။ ဧကာရမ္မဏာ။ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအာရုံတခုသာ

ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသမ္မာသင်္ကပ္ပ စသည်တို့
တွင်၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စ အားဖြင့်၊
နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါတိအာဒိနိ၊ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တိဏိ
နာမာနံ၊ သုံးပါးသော အမည်တို့ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ သမ္မာဝါစာ ဒယော၊
သမ္မာဝါစာအစရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးသော တရားတို့သည်၊ ဝိရ
တိယောပိ၊ ဝိရတိတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စေတနာယောပိ၊
စေတနာတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဂ္ဂက္ခဏေပန၊ မဂ်ခဏန္တ
ကား၊ ဝိရတိယောဝ၊ ဝိရတိတို့သည်သာလျှင်တည်း။ သမ္မာဝါယာမော၊
သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိ၊ ဣတိ၊ နန္ဒိဒ္ဓိဒ္ဓယံ၊ ဤတရားနှစ်ပါး
အပေါင်းသည်လည်း၊ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ သမ္ပပ္ပဓာန သတိဇဉ္ဇာန
ဝသေန၊ သမ္ပပ္ပဓာန သတိဇဉ္ဇာနတို့၏အတွင်းဖြင့်၊ စက္ကာရိနာမာနိ၊ လေးပါး
သောအမည်တို့ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ သမ္မာသမာမိပန၊ သမ္မာသမာမိသည်
ကား၊ ဗုဒ္ဓဘာဂဝေါ၊ မဂ်၏ရှေးအဖို့လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂက္ခဏေပိ၊ မဂ်ခဏန္တ
လည်းကောင်း၊ သမ္မာသမာမိယောဝ၊ သမ္မာသမာမိသာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊
ဤဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးတွင်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိအာဒိ
နာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်
သော၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အာဒိပဒါနံယောဝ၊ အစဖြစ်သောပုဒ်တို့၏
သာလျှင်၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်အဖွင့်ကို၊ ဥ တွာ၊ သိ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ဘာဝေတိဝိဝေကနိသိတန္တိ အာဒိသု၊ ဘာဝေတိဝိဝေကနိသိတံဤသို့
အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောအတ္ထသံဝဏ္ဏနာကို၊ ဉာတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏၊ ဘာဝေတိတိ၊ ဘာဝေတိဟူသည်ကား၊ ဝဇေတိ၊ ပွား၏၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တသန္တာနော၊ ဝိတ်သန္တာနိ၌၊ ပုနပျုနံ၊ အပန်ပန်၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်
စေ၏၊ အတိနိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ ဝိဝေကနိသိတန္တိ၊ ဝိဝေကနိသိတံဟူသောပုဒ်၏၊ အဝယ
ဝတ္ထော၊ အစိတ်ဖြစ်သော အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဝိဝေကံ၊ ဝိဝေကကို၊ နိသိတံ၊ မှီသည်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိဝေကော၊
ဝိဝေက၌၊ နိသိတံ၊ မှီသည်တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝေကနိသိတံ၊
ဝိဝေကနိသိတမည်၏၊ ဝိဝေကောတိ၊ ဝိဝေကဟူသည်၊ ဝိဝိတ္တတာ၊ ဆိတ်
သည်၏အဖြစ်၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ အယံ ဝိဝိတ္တတာ၊ ဤဝိဝိတ္တ၏ အဖြစ်ဟူ
သောဝိဝေကသည်၊ တဒဂ်ဝိဝေကော၊ တဒဂ်ဝိဝေက၊ ဝိက္ခန္တိ၊ ဝိက္ခန္တိ
ဝိဝေက၊ သမုစ္ဆေဒ၊ သမုစ္ဆေဒဝိဝေက၊ ပဋိပ္ပသသ္မိ၊ ပဋိပ္ပသသ္မိဝိဝေက။

၃၂၂ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

နိဿယရုဏ်တိဝေကော၊ နိဿယရုဏ်တိဝေကော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိမ္မေ၊ ငါးပါးအပြား
ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိမ္မေ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ဧတသ္မိံ၊ ဝိဝေကော၊ ထိုဝိဝေ
ကတွင်၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ နိဝေကနိဿိတံဟူသောပုဒ်၌၊ တဒင်္ဂဝိဝေက
နိဿိတံ၊ တဒင်္ဂဝိဝေကကို ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သမုဇ္ဈဒဝိဝေက
နိဿိတံ၊ သမုဇ္ဈဒဝိဝေကကို ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ နိဿယရုဏ်တိ
ဝေကနိဿိတံ၊ နိဿယရုဏ်တိဝေကကို ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊
သမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ အယမဇ္ဈော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော
အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယထာ၊ အဘယ်သို့၊ ဗိဇ္ဇ၊ ပကုန်သ
နည်းဟူမူ၊ အရိယမဂ္ဂဘာဝနာနုပုတ္တော၊ အရိယမဂ်ကိုပွားစေခြင်း၌ အား
သစ်သုံ့လပြုသော၊ သွာယံယောဂိ၊ ထိုယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပဿနာက္ခ
ဏေ၊ ဝိပဿနာခဏ၌၊ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ တဒင်္ဂဝိဝေကနိဿိတံ၊
တဒင်္ဂဝိဝေကကိုဖြစ်သော၊ အဇ္ဈာသယတော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုအံ့ဟု
ဖြစ်သောအဇ္ဈာသယအားဖြင့်၊ နိဿယရုဏ်တိဝေကနိဿိတံ၊ နိဿယရုဏ်တိဝေ
ကကိုဖြစ်သော၊ မဂ္ဂကာလေပန၊ မဂ်ဖြစ်သောကာလ၌ကား၊ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စ
အားဖြင့်၊ သမုဇ္ဈဒဝိဝေကနိဿိတံ၊ သမုဇ္ဈဒဝိဝေကကိုဖြစ်သော၊ အာ
ရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်၊ နိဿယရုဏ်တိဝေကနိဿိတံ၊ နိဿယရုဏ်တိဝေ
ကကိုဖြစ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေသည်မည်၏၊
ဝိရာဂနိဿိတာဒိသု၊ ဝိရာဂနိဿိတအစရှိသည်တို့၌၊ ဝေဒနယော၊ ဤနည်း
ပင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ ဝိရာဂါဒယော၊ ဝိရာဂအစရှိသည်တို့သည်၊
ဝိဝေကတ္တာဝေ၊ ဝိဝေကအနက်ရှိ၊ ဘုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်ကား၊ ဇေဋ္ဌ၊ ဤဝိရာဂစသော သုံးပါး တို့တွင်၊
ဝေါဿဂ္ဂေါ၊ ဝေါဿဂ္ဂသည်၊ ပရိစ္ဆာဂဝေါဿဂ္ဂေါ၊ ပရိစ္ဆာဂဝေါဿဂ္ဂ
လည်းကောင်း၊ ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂေါ၊ ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂ လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိမ္မော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဝေါဿဂ္ဂ
တို့တွင်၊ ပရိစ္ဆာဂဝေါဿဂ္ဂေါ၊ ပရိစ္ဆာဂဝေါဿဂ္ဂဟူသည်၊ ဝိပဿနာက္ခ
ဏေ၊ ဝိပဿနာခဏ၌လည်း၊ တဒင်္ဂဝေသန၊ တဒင်္ဂ၏အစွမ်းဖြင့်၊ မဂ္ဂက္ခ
ဏေ၊ မဂ်ခဏ၌လည်း၊ သမုဇ္ဈဒဝေသန၊ သမုဇ္ဈဒ၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ကိလေသပဟာနံ၊ ကိလေသာကိုပယ်ခြင်းတည်း၊ ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂေါ၊
ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂဟူသည်၊ ဝိပဿနာက္ခဏေ၊ ဝိပဿနာခဏ၌၊ တန္တိန္ဒာ
ဝေန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုညွှတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂက္ခဏေပန၊ မဂ်ခဏ၌ကား၊
အာရမ္မဏကရုဏေန၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနပက္ခန္ဓနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့

ပြေးဝင်ခြင်းတည်း။ တဒုဘယံပိ။ ထိုပရိစ္ဆာဂ ပက္ခန္ဓန ဝေါဿဂ္ဂ နှစ်ပါးစုံ
 သည်လည်း။ လောကီယလောကုတ္တရမိသာကော။ လောကီလောကုတ္တရော
 အရောဖြစ်သော။ ဣမတ္ထိံ အတ္ထဝဏ္ဏနသနယော။ ဤအတ္ထဝဏ္ဏနသနည်း၌ ဝန
 တိ။ သင့်၏။ တထာတံဝစနံ။ ထိုစကားသည်။ ဟိ။ သင့်၏။ အယံသမ္မာဒိဋ္ဌိ။
 ဤမိသာက၏အစွမ်းဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ယထာ
 ဝုတ္တန ပကာရေန။ အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော တဒဂ် သမုန္တေဒ ပဟာန
 အပြားတန္နိန္ဒတဒါရမ္မဏကရဏအပြားဖြင့်။ ကိလေသေစ။ ကိလေသာ
 တို့ကိုလည်း။ ပရိစ္ဆတိ။ ပယ်ဝွန်၏။ နိဗ္ဗာနဉ္စ။ နိဗ္ဗာန်သို့လည်း။ ပက္ခန္ဓတိ။
 ပြေးဝင်၏။ သကလေန။ အလုံးစုံသော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိန္ဒိ။ ဝေါဿဂ္ဂ
 ပရိဏာမိဟူသော ဣဒိနာပနသင်္ခေပဝစနေန။ ဤအကျဉ်းစကားဖြင့်ကား
 ဝေါဿဂ္ဂတ္ထံ။ ပရိစ္ဆာဂ ပက္ခန္ဓန ဝေါဿဂ္ဂ နှစ်ပါးအကျိုးငှါ။ ပရိဏမန္တံ။
 ဝိပဿနာစာသွေ့ရင့်ဆဲလည်းဖြစ်သော။ ပရိဏတဉ္စ။ မဂ်စာသွေ့ရင့်ပြီးသည်
 လည်။ ဖြစ်သော။ ပရိပစ္စန္တံ။ ရင့်ဆဲလည်းဖြစ်သော။ ပရိပက္ကဉ္စ။ ရင့်ပြီးသည်
 လည်းဖြစ်သော။ ဣတိဣဒံ။ ဤအနက်သဘောကို။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။
 ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ အရိယမဂ္ဂတာဝနာနုယုတ္တော။ အရိယမဂ်
 ကိုပွားစေခြင်း၌ အားသစ် လုံ့လပြုသော။ အယံဘိက္ခု။ ဤရဟန်းသည်။
 ယထာ။ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ ကိလေသဝေါဿဂ္ဂတ္ထံ
 စ။ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်း ဝေါဿဂ္ဂအကျိုးငှါလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနံ။
 နိဗ္ဗာန်သို့။ ပက္ခန္ဓန ဝေါဿဂ္ဂတ္ထံစ။ ပြေးဝင်ခြင်း ဝေါဿဂ္ဂအကျိုးငှါလည်း
 ကောင်း။ ပရိပစ္စတိ။ ရင့်စေ၏။ ယထာစ။ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။
 ပရိပက္ကော။ ရင့်သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ တထာ။ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်နံ။ ထို
 သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ ဘာဝေတိ။ ပွားစေ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။
 သေသမဂ္ဂေသု။ သမ္မာဒိဋ္ဌိမှ ကြွင်းသော သမ္မာသင်္ကပ္ပစသော မဂ်တို့၌။
 သေနယော။ ဤနည်းကဲ့သို့သောနည်းကို။ နေတဗ္ဗော။ သောင်အပ်၏။ အာ
 ဂမ္မာတိ။ အာဂမ္မဟူသည်။ အာရက္ခ။ အကြောင်းပြု၍။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။
 ပဋိစ္စ။ စွဲ၍။ ဇာတိဓမ္မာတိ။ ဇာတိဓမ္မာဟူသည်ကား။ ဇာတိသဘာဝါ။ ဖြစ်
 ခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ ဇာတိပကတိကား။ ဖြစ်ခြင်း ပြုကတော့ရှိကုန်
 သော။ သတ္တော။ သတ္တဝါတို့သည်။ တသ္မာတိ။ တသ္မာဟူသည်ကား။ ယသ္မာ
 အကြင်ကြောင့်။ သကလော။ အကြွင်းအကျန်မရှိသော။ အရိယမဂ္ဂေါပိ။
 အရိယမဂ်ကိုလည်း။ ကလျာဏမိတ္တံ။ ကလျာဏမိတ္တကို။ နိဿယ။ ငြိ၍။
 လတ္တတိ။ ရအပ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဟန္တာတိ။ ဟန္တာဟူသော ဝုန်သည်။

၃၂၄ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ဝေါဿဂ္ဂတ္ထေ၊ ဝေါဿဂ္ဂအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ အပ္ပမာဒံပသံ သန္တိတိ၊ အပ္ပမာဒံပသံ သန္တိ ဟူသည်ကား။ အပ္ပမာဒံ၊ အပ္ပမာဒတရားကို။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြီးမှမ်းသောအားဖြင့် ချဲ့ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပမာဒေါ၊ အပ္ပမာဒတရားကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ အတ္ထာဘိသမယာတိ၊ အတ္ထာဘိသမယဟူသည်ကား။ အတ္ထပဋိလာဘာ၊ အကျိုးတရားကိုရခြင်းကြောင့်။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဒိဝါဒိဝဿာတိ၊ ဒိဝါဒိဝဿဟူသည်ကား။ ဒိဝဿဿ၊ နေ့၏။ ဒိဝါ၊ နေ့၏။ မဏ္ဍိကသမယေ၊ မွန်းတည့်သော အခါ၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သာပတေယျန္တိ၊ သာပတေယျဟူသည်ကား။ နေံ၊ ဥစ္စာကို၊ ကောပနဝါဒေါ၊ ရူပိယဿာတိ၊ ကောပနဝါဒေါ၊ ရူပိယဿဟူသည်ကား။ သုဝဏ္ဏ ရတတ မွှေးလာဟ ကဗ္ဗေလောဟ ဗာလကန္တပကာဒိဘေဒဿ၊ ရှေ့ ငွေ ကြေး သံထွန်သွားအဟန့် လိပ်သဏ္ဌာန်စသည် အပြားရှိသော၊ စာနကတဿစေတံ၊ တခဲနက်အရသွင်းသောရှေးငွေစသော ဘဏ္ဍာ၏ လည်းကောင်း၊ ပရိဘောဇနာဒိဘေဒဿ၊ သုံးဆောင်အပ်သော လင်ပန်း ထွေးခံ စသည်အပြားရှိသော၊ ရူပိယဘဏ္ဍာဿစ၊ ရှေးငွေစသော ဘဏ္ဍာ၏လည်းကောင်း၊ ဇတ္တကံနာမာတိ၊ ဤမျှအရေအတွက်ရှိ၏ဟု၊ ဝါဒေါ၊ ဆိုသွယ်သည်။ ကောပန၊ အတိမ္မာရှိအံ့နည်း။ ပရိစ္ဆေဒကထာ၊ ပိုင်းခြားအပ်သောစကားသည်။ ကာ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကဏာဇကန္တိ၊ ကဏာဇကံဟူသည်ကား။ သကုဏ္ဍကတတ္ထံ၊ ဆန်ညှာ ဆန်ကွဲ ဖွဲ့နှင့်တကွ ချက်အပ်သော ထမင်းကို။ ဗိလင်္ဂဒုတိယန္တိ၊ ဗိလင်္ဂဒုတိယဟူသည်ကား။ ကဗ္ဗိကဒုတိယံ ပအုန်းရည်လျှင်နှစ်ခုမြောက်ရှိသော၊ သာဏန္တိ သာဏံဟူသည်ကား။ သာဏဝါကမယံ၊ သာဏမည်သောလျှော်ဖြင့်ပြီးသော၊ တိပက္ခဝသနန္တိ၊ တိပက္ခဝသနံဟူသည်ကား။ တိဏိခဏ္ဍာနိ၊ သုံးပိုင်းတို့ကို၊ ဒွိသုဋ္ဌာနေသု၊ နှစ်ပါးသော အရာတို့၌၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်စပ်၍၊ ကတနိဝါသနံ၊ ပြုအပ်သောစုဆိုးကို၊ အသပ္ပုရိသောတိ၊ အသပ္ပုရိသောဟူသည်ကား။ လာမကပုရိသော၊ ယုတ်နိဗ္ဗံသောယောကျ်ားတည်း။ ဥဒဂ္ဂိကန္တိ၊ အာဒိသု၊ ဥဒဂ္ဂိကံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဥပရူပရိ ဘူမိသု၊ အထက်အထက်ဖြစ်သောဘုံတို့၌၊ ဗလဒါနဝသေန၊ အကျိုးပေးသည်၏

အစွမ်းဖြင့်၊ အသဒက္ခိဏဿ၊ ထိုအလှူအား၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂံ၊ မြတ်သော အထက်
ဘဝသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကာ၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကမည်၏၊ တတြ၊
ပပတ္တိဇနနတော၊ ထိုနတ်ပြည်ဟူသော ဥပပတ္တိဘဝ၌ ဖြစ်စေတတ်သော
ကြောင့်၊ သဂ္ဂဿ၊ နတ်ပြည်၏၊ ပဝိတာ၊ အစီးအပွားတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်
သောဝဂ္ဂိကာ၊ သောဝဂ္ဂိကမည်၏၊ အဿ၊ ထိုအလှူအား၊ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေသု၊
ဖြစ်ရာအရပ်တို့၌၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာသော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သုခဝိပါကော၊ သုခဝိပါကမည်၏၊ သုဠ၊ လွန်စွာ၊
အဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဗိဗ္ဗဝဏ္ဏာဒီနံ၊ နတ်အဆင်းအစရှိကုန်သော၊ ဝိသေ
သာနံ၊ အကျိုးထူးတို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တနတော၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ သဂ္ဂ
သံဝတ္တနိကော၊ သဂ္ဂသံဝတ္တနကမည်၏၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
ဒက္ခိဏဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ နပတိဋ္ဌပေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ သာတောဒကာတိ၊ သာတောဒကာဟူသည်ကား၊ မရူ
ရောဒကာ၊ ချိုမြိန်သောရေရှိ၏၊ သေတောဒကာတိ၊ သေတောဒကာဟူ
သည်ကား၊ ဝိဗိနံ၊ လှိုင်းတံပိုးတို့၏၊ ဘိန္နုဋ္ဌာနေ၊ ကွဲယွက်ရာအရပ်၌၊ ဥဒ
ကဿ၊ ရေ၏၊ သေတတာယ၊ ဖြူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေတောဒကာ၊
ဖြူစင်သောရေရှိ၏၊ သုပတိဋ္ဌာတိ၊ သုပတိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ သန္တရေတိတ္ထာ၊
ညွှန်မှော်ရေညှိပသောအပြစ်ကင်းလျက်သက်ဆင်းလွယ်သဖြင့်ကောင်း
သော၊ ရသိပ်ရှိ၏၊ တံဇနောတိ၊ တံဇနောဟူသည်ကား၊ ယေနဥဒကေန၊
အကြင်ရေဖြင့်၊ သာတောဒကာ၊ ချိုမြိန်သောရေရှိ၏၊ တံဥဒကံ၊ ထိုရေကို၊
ဇနော၊ လူများသည်၊ ဘဇနောနိ၊ အိုးခွက်တို့ကို၊ ပူရေတွာ ပြည့်စေ၍၊ နေဝ
ဟရေယျ၊ မဆောင်ရာ၊ နယ ထာပနယံဝါ၊ ကရေယျာတိ၊ နယထာပစ္စယံဝါ
ကရေယျ ဟူသည်ကား၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ ယံယံဥဒကကိစ္စံ၊ အကြင်
အကြင်ရေ၏ ပြာတွယ်ကိစ္စကို၊ ကာဏဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံတံ၊ ထိုထိုပြာတွယ်
ကိစ္စကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ တဒပေယျမာနန္တိ၊ တဒပေယျမာနံဟူသည်
ကား၊ တံ၊ ထိုရေသည်၊ အပေယျမာနံ၊ တစုံတယောက်သောသူမျှ မသုံး
ဆောင်ရာဖြစ်၍၊ ကိစ္စကရောစဟေါတိတိ၊ ကိစ္စက ရောစဟောတိဟူသည်
ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စကရောစေဝ၊ သုံးဆောင်ခြင်း ခြီး
မြှောက်သင့်သူကို ခြီးမြှောက်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်ပြုသင့်ပြုထိုက်သော
အမှုကိစ္စကိုလည်းပြု၏၊ ကုသလကိစ္စကရောစ၊ ကောင်းမှုကိစ္စကိုလည်း
ပြု၏၊ ဘုဉ္ဇတိစ၊ သုံးလည်း သုံးဆောင်၏၊ ကမ္မန္တေဝ၊ အမှုအပြားတို့ကို
လည်း၊ ပယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏၊ ဒါနုဉ္စ၊ အလှူကိုလည်း၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဣတိ

၃၇၆ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။နဝဓံ၊ ကိုးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ပိဏ္ဍပါတေနပဋိပါဒေသိတိ၊ ပိဏ္ဍပါတေနပဋိပါဒေသိဟူသည်ကား၊ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းနှင့်သမ္ဘိ၊ တက္ကသံယောဇေတိ၊ ယဉ်စေ၏၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ ပက္ခာသိတိ၊ ပံ့ကြွမိဟူသည်ကား၊ ရာဇပဌာန၊ ဒိန၊ မင်းကိုစားခြင်းအစရှိသော၊ ကေနပိဒေဝကိစ္စေန၊ တရံတခုသော အမှုကိုစွဲဖြင့်၊ ဂတော၊ သွား၏၊ ပစ္ဆာဝိပ္ပုဋိသာရိ၊ အဟောသိတိ၊ ပစ္ဆာဝိပ္ပုဋိသာရိအဟောသိဟူသော ဝုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ လိအပ်၏၊ ကိရ၊ လင်စေပြီးအံ့၊ ယော၊ ထိုသူဌေးသည်၊ အညသုဒိဒိဝသေသု၊ တပါးသောနေ့တို့၌လည်း၊ တံပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားရှင်ကို၊ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်၏၊ ဒါတံပန၊ ပေးလှူခြင်းငှါကား၊ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နဉ္ဇပ္ပန္နတိ၊ မဖြစ်စဖူး၊ တသ္မိံပနဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌မူကား၊ ပဒုမဝတိဒေဝိယာ၊ ပဒုမ္မဒေဝိ မိဖုရား၏၊ တတိယပုတ္တော၊ သုံးယောက်မြောက်သောသားတော်ဖြစ်သော၊ တဂ္ဂရသိဝိ၊ တဂ္ဂရသိဝိအမည်တော်ရှိသော၊ အယံပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါသခင်သည်၊ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတေ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်၌၊ ဗလသမာပတ္တိသုခေန၊ ဗလသမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ပုဗ္ဗန္တသယောနံနက်အခါ၌၊ ဝုဠာယ၊ သမာပတ်မှထတော်မူ၍၊ အနောတတ္တဒဟေ၊ အနောတတ်အိုင်၌၊ မုခံခေဝိတွာ၊ မျက်နှာသန့်စင်၍၊ မနောသိလာတလေမြင်းသိလာကျောက်ဖြာ အပြင်၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြန်ဝတ်၍၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယယူ၍၊ အဘိညာပါဒကံ၊ အဘိညာဉ်၏အခြေဖြစ်သော၊ ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တဂ္ဂတံ၊ ယုံတက်၍၊ နဂရန္ဒါရေ၊ မြို့တံခါးအနီး၌၊ ဩရုယျ၊ သက်ဆင်း၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အာဒါယယူ၍၊ နဂရဝါသိနံ၊ ပြည်သူတို့၏၊ စာရန္ဒါရေသု၊ အိမ်တံခါးတို့၌၊ သဟဿဘဏ္ဍိကံ၊ အသပြာတထောင်ထုပ်ကို၊ ဌပေန္တောဝိယ၊ ချထားသကဲ့သို့၊ ပါသာဒိကေဟိ၊ ကြည်ညိုတွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ အဘိက္ကန္တာဒိတိ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သေဋ္ဌိနောသူဌေး၏၊ စာရန္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ တံဒိဝသဉ္စ၊ ထိုနေ့၌လည်း၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်၊ ပါတေဝ၊ စောစောကလျှင်၊

ဥဋ္ဌာယ။လ၍။ ပဏီတံသောဇနံ။ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဒ္ဓိတွာ။
စားပြီး၍။ စာရန္တရိကောဋ္ဌကော။ အိမ်တံခါးမှတ်၌။ အာသနံ။ နေရာကို။ ပညာ
ပေတွာ။ ခင်းစေ၍။ ဒန္တန္တရာနိ။ သွားကြားတို့ကို။ သောဓေန္တော။ သုတ်သင်
လျက်။ နိဿိန္ဒော။ နေသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၍။ သော။ ထိုသူဌေးသည်။ ပစ္စေက
သမ္ပုဒ္ဓံ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ 'တံဒိဝသံ။ ထိုနေ့၌။ ပါတော။
နံနက်က။ သုတွာ။ စား၍။ နိဿိန္ဒတ္တာ။ နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒါနပိတ္တံ။
ပေးလှူလိုသည့် စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ။ ဖြစ်စေ၍။ ဘရိယံ။ မယား။ သူဌေး
ကတော်ကို။ ပက္ခောဿာပေတွာ။ ခေါ်စေ၍။ ဣမဿသမဏဿ။ ဤရဟန်း
အား။ ပိဏ္ဍပါတံ။ ဆွမ်းကို။ ဒေဟိ။ လှူလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ ပက္ခာ
မိ။ သွား၏။ သေဗ္ဗိဘရိယာ။ သူဌေးကတော်သည်။ မိန္ဒေယိ။ ကြံအောက်မေ့
၏။ ကိ' မိန္ဒေယိ။ အဘယ်သို့ကြံအောက်မေ့သနည်း။ မယား။ ငါသည်။ ဧတ္တ
ကေနကာလေန။ ဤမျှလောက်သောကာလဖြင့်။ ဣမဿဒေဝာတိဝစနံ။
ဤသူအားပေးလေကုန်ဟူသော စကားကို။ နသုတပုဗ္ဗံ။ မကြားစဘူး။ ဒါ
ပေန္တောစ။ ပေးစေသော်လည်း။ အဇ္ဈယနေ။ ယဿဝါတဿဝါ။ ဟူးဟူး
ငြားငြားသောသူအား။ နဒါပေတိ။ မပေးစေ။ ဝီတရာဂဒေါသမောဟဿ။
ကင်းပြီးသောရာဂဒေါသမောဟရှိတော်မူသော။ ဝန္တကိလေသဿ။ ထွေး
အနံပြီးသောကိလေသာရှိတော်မူသော။ ဩဟိတဘာရဿ။ ချပြီးသော
ခန္ဓာဝန်ရှိတော်မူသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသခင်အား။ ဒါပေတိ။
ပေးလှူစေ၏။ ဟံဝါတံဝါ။ ဟူးဟူးငြားငြားသော ဘောဇဉ်ကို။ အဒတွာ။
မလှူမူ၍။ ပဏီတံ။ မွန်မြတ်သော။ ပိဏ္ဍပါတံ။ ဆွမ်းကို။ ဒဿာမိ။ ပေးလှူအံ့။
ဣတိ။ ဤသို့ကြံ၍။ စာရာ။ အိမ်မှ။ နိက္ခမ္မံ။ ထွက်လတ်၍။ ပစ္စေကသမ္ပုဒ္ဓံ။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားကို။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန။ ငါးပါးသောတိခြင်းဖြင့်။ ဝဋ္ဌိတွာ။
ရှိခိုး၍။ ပတ္တံ။ သပိတ်တော်ကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ အန္တောနိဝေသနေ။ အိမ်
တွင်း၌။ ပညတ္တာသနေ။ ခင်းအပ်သောနေရာ၌။ နိဿိဒါပေတွာ။ နေစေ၍။
သုပရိသုဒ္ဓေဟိ။ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်ကုန်သော။ သာလိတဏ္ဍုလေဟိ။
သလေးဆန်တို့ဖြင့်။ ဘတ္တံ။ ဆွမ်းကို။ သမ္ဘာဒေတွာ။ ပြီးစေ၍။ တဒနူရူပံ။ ထို
ဆွမ်းအားလျောက်ပတ်သော။ ခါဒနိယံ။ ခဲတွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓနံ။
ငါး အမဲစသော ဟင်းလျာကို လည်းကောင်း။ သုပပယုဉ္စ။ လက်သုပ်
ဟင်းလျာကိုလည်းကောင်း။ သလ္လက္ခေတွာ။ မှတ်၍။ ပတ္တံပူဇေတွာ။ သပိတ်
ကိုပြည့်စေ၍။ ဗဟိ။ အပ၌။ ဝန္တေဟိ။ နံ့သာတို့ဖြင့်။ သလေကံရိတွာ။ ကောင်း
စွာတန်ဆာဆင်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသခင်၏။ ဟေတ္ထေသုလကံ

၁၀

၃၇၈ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

တော်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌပေတွားထား၍၊ ဝဋ္ဌိ၊ ဂိဋ္ဌိ၊ ဧတိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
သည်၊ အညေသမ္ပိပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ တပါးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အားလည်း၊
သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးတော်
ပိုက်လျက်၊ အပရိသုတ္တိတွာဝ၊ မတုဉ်းပေးသေးမူ၍သာလျှင်၊ အနုမောဒနံ
ကတွာ၊ အနုမောဒနာပြု၍၊ ပက္ခာမိ၊ ကြွေတော်မူ၏၊ သောပိခေါသေဋ္ဌိ၊ ထို
သူဌေးသည်လည်း၊ ဗာယိရတော၊ အိမ်ပမှ၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိ
သော်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ မပံ၊ ငါတို့သည်၊ တုမှာကံ
ရှင်ရဟန်းတို့အား၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒေသတိ၊ လှူရန်ကုန်ဟူ၊ ဝတွာ၊
မှာ၍၊ ပက္ခန္တော၊ သွားကုန်၏၊ ဝေါ၊ ရှင်ရဟန်းတို့အား၊ အပိလေဋ္ဌေါ၊ ဆွမ်းရပါ
၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေး၊ အာမလေဋ္ဌေါ၊ ဩဌ်ရပေ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသော်၊ ပဿာမိတိ၊ ကြည့်ရစေဦးဆို၍၊ ဝံ၊ လည်ကို
ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီလျက်၊ ဩလောကောမိ၊ ကြည့်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ကြည့်သော
အခါ၌၊ ပိဏ္ဍပါတဂန္ဓော၊ ဆွမ်းခဲဘွယ်ဘောဇဉ်၏အနံ့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊
လျှင်ယုံကျ၍၊ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏၊ နာသာပုဉ်၊ နှာခေါင်းဖုကို၊ ပဟရိ၊
ထိခိုက်၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသည်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ သံယမေဝံ၊ စောင့်ခြင်း
ငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ရကား၊ ပစ္ဆာပိပ္ပဒိုသာရိ၊ နောင်တဖန်
ပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌကထာ
အဋ္ဌကထာတည်း၊ ဝရမေတန္တိအာဒိ၊ ဝရမေတံဤသို့အစရှိသောစကား
သည်၊ ပိပ္ပဒိုသာရဿ၊ နှလုံးမသက်သာခြင်း၏၊ ဥပ္ပန္နာကာရဒဿနံ၊ ဖြစ်
သောအခြင်းအရာကိုပြခြင်းတည်း၊ ဘာတုစပနဇောပုတ္တကံ သာပတေ
ယျဿကာရုဏာဇိပိတာဝေါရောပေသိတိ၊ ဘာတုစပနဇောပုတ္တကံသာ
ပတေယျဿကာရုဏာဇိပိတာဝေါရောပေသိ ဟူသောပုဒ်၏၊ အက္ခော၊
အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိရ၊
ချွဲဦးအံ့၊ တဒါ၊ ထိုရောအခါ၌၊ ကုဋုဗ္ဗေ၊ ဥစ္စာကို၊ အဝိဘက္ခေယေဝ၊ မခွဲဝေမိ
လျှင်၊ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏၊ မာတာပိတရောစ၊ မိဘတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဇေဋ္ဌဘာတာစ၊ အစ်ကိုကြီးသည်လည်းကောင်း၊ ကာလမကာသိ၊ သေ
လွန်ခဲ့၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသည်၊ ဘာတုဇာယာယ၊ အစ်ကိုမယားနှင့်၊
သန္တိယေဝ၊ အတူတကွလျှင်၊ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏၊
အဿ၊ ထိုသူဌေး၏၊ ဘာတုပန၊ အစ်ကို၏ကား၊ ဇေကာပုတ္တော၊ တယသံ
သောသားသည်၊ ဟောတိ၊ ရှိရန်သည်ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသူဌေးကို၊ ပိထိယာ၊
ခရီးလမ်းမ၌၊ ကိဇ္ဇန္တံ၊ ကစားသည်ကို၊ မနူဿာ၊ လူတို့သည်၊ အယံဒါသော

ဤကျွန်းယောက်ျားသည်။ အယံဒါသိ။ ဤကျွန်းမိန်းမသည်။ ဣဒံယသံ။ ဤ
ယာဉ်သည်။ ဣဒံနံ။ ဤဥစ္စာသည်။ တဝသန္တကံ။ သင်၏ဥစ္စာတည်း။ ဣတိ
ဤသို့။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ သော။ ထိုသူငယ်သည်။ တေသံ။ ထိုလူများတို့၏။
ကထံ။ စကားကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ အယံဒါသော။ ဤကျွန်းယောက်ျား
သည်။ အယံဒါသိ။ ဤကျွန်းမိန်းမသည်။ ဣဒံယသံ။ ဤယာဉ်သည်။ ဣဒံနံ။
ဤဥစ္စာသည်။ မဟံ။ ငါ၏။ သန္တကံ။ ဥစ္စာတည်း။ ဣတိအာဒိနိ။ ဤသို့စသော
စကားတို့ကို။ ကထေသိ။ ဆို၏။ အထ။ ထိုရောအခါ၌။ အသ။ ထိုသူငယ်၏။
ရုဠပိတာ။ သထွေးသည်။ မိန္ဒေသိ။ အကြံဖြစ်၏။ ကိ။ မိန္ဒေသိ။ အဘယ်သို့
အကြံဖြစ်သနည်း။ အယံဒါရကော။ ဤသူငယ်ကလေးသည်။ ဣဒါနေဝ။
ယခုကပင်လျှင်။ ဧဝံ။ ဤသို့သောစကားကို။ ကထေသိ။ ဆို၏။ မဟာလ္လကကာ
လေ။ ကြီးစွာသော အရှယ်ရောက်သောအခါ၌။ ကုဋုဗ္ဗံ။ ဥစ္စာကို။ မဇ္ဈေ
ဘိန္ဒာပေယျ။ ထက်ဝက်ခွဲချေရာ၏။ ဣဒါနေဝ။ ယခုအခါကပင်လျှင်။ အသ။
ထိုသူငယ်ကလေးအား။ ကတ္တဗ္ဗံ။ ပြုအပ်သင့်သည်ကို။ ကရိဿာမိ။ ငါပြုအံ့။
ဣတိ။ ဤသို့ကြံ၍။ ဧကဒိဝသံ။ တနေ့သ၌။ ဝါသိ။ ပဲခွင်ကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။
ဝုတ္တံ။ ချစ်သား။ ဧဟိ။ လာတည်း။ အရညံ။ တောသို့။ ဂစ္ဆာမိ။ သွားအံ့။ ဣတိ။
ဤသို့သွေးခေါ်၍။ တံ။ ထိုအစ်ကိုသားကို။ အရညံ။ တောသို့။ နေတွာ။ ဆောင်
၍။ ဝိရဝန္တံ။ ဝိရဝန္တံ။ ဗန်ဗန်ငိုမြည်တမ်းစဉ်။ မာရေတွာ။ သတ်၍။ အာဝါဇေ။
တွင်း၌။ ပက္ခိပိတွာ။ ထည့်၍။ ပံသုနာ။ မြေမှန်ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေသိ။ မှီ၏။ ဣဒံ။ ဤ
အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဧဝံ။ ဤတာတုစပနစသော စကားကို။
ဝုတ္တံ။ ပောတော်မူအပ်၏။ သတ္တက္ခတ္တန္တိ။ သတ္တက္ခတ္တဟူသည်ကား။
သတ္တဝါရေ။ ခနစ်ကြိမ်။ စ။ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ။ ဤပါဠိ၌။ ပုဗ္ဗပစ္ဆိမစေတ
နာဝသေန။ ရှေ့ဇောဝါရနောံဇောဝါရ၌ဖြစ်သောစေတနာတို့၏အစွမ်းဖြင့်
အတ္တော။ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဟိယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။
ဧကပိဏ္ဍပါတဒါနသ္မိံ။ တကြိမ်သောဆွမ်းကိုပေးလှူရာ၌။ ဧကစေတနာ။
တချက်သောစေတနာသည်။ နေပဋိသန္ဓိယော။ နှစ်ကြိမ်သော ပဋိသန္ဓေ
တို့ကို။ နဒေတိ။ မပေး။ ပုဗ္ဗပစ္ဆိမစေတနာနံဟိ။ ရှေ့ဇောဝါရနောံဇောဝါရ၌
ဖြစ်သောစေတနာတို့၏သာလျှင်။ ဝသေန။ အစွမ်းဖြင့်။ သတ္တက္ခတ္တံ။ ခနစ်
ကြိမ်။ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌။ သတ္တက္ခတ္တံ။ ခနစ်ကြိမ်။ သေဗ္ဗိကုလေ။ သူဌေး
မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော။ ဖြစ်၏။ ပုရာဏန္တိ။ ပုရာဏ်ဟူသည်ကား။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားရှင်အား။ ဒိန္နပိဏ္ဍပါတစေတနာကမ္မံ။ ပေးလှူအပ်သော
ပိဏ္ဍပါတစေတနာကံတည်း။ ပရိဂ္ဂဟန္တိ။ ပရိဂ္ဂဟံဟူသည်ကား။ ပရိဂ္ဂဟိ

၃၀၀ သင်္ဂါယနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓမာတု၊

တံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ အနုဇိဝိနောတိ၊ အနုဇိဝိနော
ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ တဦးသော၊ မဟာကုလံ၊ စည်းစိမ်ကံထံ၊ ခြွေရံများ
မြတ်သောအမျိုးကို၊ နိဿယ၊ ငြိ၍၊ ပဏ္ဏာသံပိကုလသနိ၊ ငါးဆယ်သော
အမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိပိကုလသနိ၊ ခြောက်ဆယ်သောအမျိုး
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇိဝိန္ဒ၊ အသက်မွေးကုန်၊ တမနုသ၊ ထိုငြိ၍
အသက်မွေးကုန်သောသူတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤအနုဇိဝိနောဟူ
သောစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗိနာဒါယဂန္ဓဗ္ဗန္တိ၊ သဗ္ဗိနာဒါယဂန္ဓဗ္ဗ
ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗိ၊ ဥစ္စာစပါး များပြားဥဿု အလုံးစုံသော၊ ဧဝံ၊ ဤဆို
အပ်ပြီးသောအပြားရှိသောသိမ်းဆည်းအပ်သမျှဝတ္ထုကို၊ နအံ၊ ဗိပိတွာ
မယူမူ၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏၊ နိက္ခေပဂါမိနန္တိ၊ နိက္ခေပဂါမိန်ဟူသည်ကား၊
သဗ္ဗိ၊ ဥစ္စာစပါး များပြားဥဿု အလုံးစုံသော၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော
အပြားရှိသောသိမ်းဆည်းအပ်သော ဝတ္ထုသည်၊ နုက္ခိပသတာသံ၊ ပစ်ချ
အပ်သောသဘောရှိ၏၊ ပရိစ္စဇိတဗ္ဗသဘာဝမေဝ၊ စွန့်အပ်သောသဘော
ရှိသည်သာလျှင် တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊ ဣတိယဝဂ္ဂဝတ္ထု
နာ၊ ဣတိယဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃-ကောသလသံယုတ်-၃-တတိယဝဂ်။

၁ တတိယဝဂ္ဂဿ၊ တတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အတ္ထော၊ အ
နက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နိဇေကု
လေ၊ ယုတ်နံ့သောအမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာတော၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဣတိအာဒိ
ကေန၊ ဤသို့အစရှိသော၊ တမေန၊ အဓိကံနှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်တည်း၊
ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တမော၊ တမမည်၏၊ ကာယဒန္တရိတာဟိ၊ ကိုယ်ဖြင့်မ
ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ နိရယတ
မုပဂမနတော၊ ငရဲဘဝသို့ကပ်၍ရောခြင်းကြောင့်၊ တမပရာယနော၊ အ
ဓိကံသိလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာယေ
နဝိ၊ နှစ်ပါးသောတမသဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊ ခန္ဓတမောဝ၊ ခန္ဓာဟူသောအဓိကံ
ကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အစု
ကုလေ၊ ကိုယ်ကြွယ်ဝသောအမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာတော၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဣတိ

အာမိကေန၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဇောတိနာ၊ အလင်းနှင့်။ ပုပ္ဖတ္တတော၊ ပွင့်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇောတိ၊ ဇောတိမည်၏။ အာလောကဘူတော၊
အလင်းဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ပဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာ
ယသုစရိတာဒိဟိ၊ ကိုယ်ဖြင့်ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းအစရှိသည်
တို့ဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ သဗ္ဗပုပ္ဖတ္တိ၊ ဇောတိဘာဝှုပုံဝနေတော၊ နတ်ပဋိသန္ဓေ
ဟူသောအလင်းဘဝသို့ကပ်၍ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ ဇောတိပရာယနော၊
အလင်းသာလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဣမိနာနယေန၊
ဤနည်းဖြင့်၊ ဣတရေ၊ ဇောတိတမပရာယနဟူကုန်သော။ ဧဝံ၊ နှစ်ဦးသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဘိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝေနကုလေတိ၊ ဝေနကုလေ
ဟူသည်ကား။ ဝိလိဝကာရကုလေ၊ ဒေါင်းရွှေသမား အမျိုး၌။ နေသာဒ
ကုလေကိ၊ နေသာဒကုလေ ဟူသည်ကား။ မိဂလုဒ္ဓကာဒိနံ၊ သားမူဆိုးစ
သောသူတို့၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ရထကာရကုလေတိ၊ ရထကာရကုလေ
ဟူသည်ကား။ စမ္ပကာရကုလေ၊ သားရေနယ်သမားအမျိုး၌။ ပုတ္တုသကု
လေတိ၊ ပုတ္တုသကုလေ ဟူသည်ကား။ ပုပ္ဖသန္ဓကကုလေ၊ ပန်း၌ကြံသွန်
အမျိုး၌။ ကသိရဝုတ္တိကောတိ၊ ကသိရဝုတ္တိကောဟူသည်ကား။ ဒုက္ခဝုတ္တိကော၊
ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်အသက်ရှည်ခြင်းရှိသော။ ဒုဗ္ဗဇဏ္ဍာတိ၊ ဒုဗ္ဗဇဏ္ဍာဟူ
သည်ကား။ ပံသုပိသာစကောဝိယ၊ မြေဘုတ် ဘီလူးကဲ့သို့၊ ဈာမခါဏု
ဝဇဏ္ဍာ၊ မီးလောင်ခုတ်နှင့်တူသော အဆင်းရှိ၏။ ဒုဒ္ဓသပိကောတိ၊ ဒုဒ္ဓသပိ
ကောဟူသည်ကား။ ဝိဇာတမာတုယာပိ၊ ဝမ်းဖြင့်ပိုက်လွယ်သော မွေးမိ
ခင်အားလည်း။ အမနာပဒဿနော၊ မနှစ်သက်အပ်သော ရှုမြင်ခြင်းရှိ၏။
ဩကောဋိမကောတိ၊ ဩကောဋိမကော ဟူသည်ကား။ လကုဏ္ဍကော၊
ပု ကွ တုတ်တိုသော ကိုယ်ရှိ၏။ ကာဏောတိ၊ ကာဏော ဟူသည်ကား။
ဧကန္တိကာဏောဝိ၊ မျက်စိတဘက်ကန်းသော သူသည်လည်းကောင်း။
ဥဘယန္တိကာဏောဝိ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်ကန်းသောသူသည်လည်းကောင်း။
ကုဏီတိ၊ ကုဏီဟူသည်ကား။ ဧကဟဗ္ဗကုဏီဝိ၊ လက်တဘက်ကော
သောသူသည် လည်းကောင်း။ ဥဘယ ဟဗ္ဗကုဏီဝိ၊ လက်နှစ်ဘက်
ကောက်သောသူသည် လည်းကောင်း။ ကုဏိ၊ ကုဏိမည်၏။ ခဇ္ဇောတိ၊
ခဇ္ဇောဟူသည်ကား။ ဧကပါဒခဇ္ဇောဝိ၊ ခြေတဘက်ခွင်သော သူသည်
လည်းကောင်း။ ဥဘယပါဒ ခဇ္ဇောဝိ၊ ခြေနှစ်ဘက် ခွင်သော သူသည်
လည်းကောင်း။ ခဇ္ဇော၊ ခဇ္ဇောမည်၏။ ပက္ခဟတောတိ၊ ပက္ခဟတောဟူသည်
ကား။ ဟတပက္ခာ၊ အံ တပိုင်းသေသော ကိုယ်အရပ်ရှိသော၊ ပိဋ္ဌသညှိ၊

မူလ ၂ သီဝါထံဝဂ္ဂသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-မဋ္ဌမတွဲ

ဆွံ့သောသူတည်း။ ပဒိပေယျသောတိ။ ပဒိပေယျသဟူသည်ကား။ တေ
လကပလ္လကာဒိနော။ ဆီမီးခွက်အစရှိသော။ ပဒိပဉ္စပကရုဏဿ။ ဆီမီး
အသောက်အဦကို။ ဧဝံခေါ မဟာရာဇာတိ ဧတ္ထ။ ဧဝံခေါမဟာရာဇဟူ
သောဤပါဠိ၌။ ဧကောပုဂ္ဂလော။ တဦးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ။ အပဉ္စ၊
အာလောကံ၊ အလင်းကို။ အဒိသွာ။ မမြင်ရဘဲ။ မာတုကုန္တိသ္မိံ။ ပေဝ၊ အမိ
ဝမ်း၌သာလျှင်။ ကာလံကတွာ။ သေ၍။ အပါယေသု။ အပါတ်တုံတို့၌။
နိဗ္ဗတ္တန္တော။ ဖြစ်လျက်။ သကလ ကပ္ပံပိ။ တကမ္ဘာ ပတ်လုံးလည်း။ သံ
သရတိ။ တပြောင်း ပြန်ပြန် ကျင်လည်ရ၏။ သောပိ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်
လည်း။ တမေတမ ပရာယနောဝ။ တမေတမ ပရာယန ပုဂ္ဂိုလ်သာ
မည်၏။ သောပန။ ထိုတမေတမ ပရာယန ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ကုဟက
ပုဂ္ဂလော။ ကုဟကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။
ကုဟကဿ။ ကုဟကပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဧဝရူပါ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ နိဗ္ဗတ္တိ
ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ စ။ ဆက်ပြီးအံ့။
ဧတ္ထ။ ဤပါဠိ၌။ နိစေကုလေပစ္စာဇာတော ဟောတိ စဏ္ဍာလကုလေဝါတိ
အာဒိဟိ။ နိစေကုလေပစ္စာဇာတော ဟောတိစဏ္ဍာလကုလေဝါဤသို့အ
စရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်။ အာဂမနဝိပတ္တိစေဝ။ လားရာဂတ်၏အစွမ်းဖြင့်ပျက်စီး
ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗုပ္ပန္နပစ္စယဝိပတ္တိစ။ ရှေးဦးဖြစ်သောအကြောင်း
၏အစွမ်းဖြင့်ပျက်စီးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒသိတာ။ ပြအပ်၏။ ဒလိဒ္ဓေတိ
အာဒိဟိ။ ဒလိဒ္ဓေဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်။ ပဝတ္တိပစ္စယဝိပတ္တိ။ ပဝတ္တိ၌
အကြောင်း၏ပျက်စီးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒသိတာ။ ပြအပ်၏။ ကသိရ
ဝုတ္တိကေတိအာဒိဟိ။ ကသိရဝုတ္တိကေဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်။ အာဇီဝ
ပါယဝိပတ္တိ။ အသက်မွေးခြင်းအကြောင်းဥပါယ၏အစွမ်းဖြင့်ပျက်စီးခြင်း
ကို။ ဒသိတာ။ ပြအပ်၏။ ဒုဗ္ဗုဇ္ဈောတိအာဒိဟိ။ ဒုဗ္ဗုဇ္ဈောဤသို့အစရှိသော
ပုဒ်တို့ဖြင့်။ အတ္တဘာဝဝိပတ္တိ။ အတ္တဘာဝဟူသောဥပမိ၏ပျက်စီးခြင်းကို။
ဒသိတာ။ ပြအပ်၏။ ဗဟ္တာဗာဓေတိအာဒိဟိ။ ဗဟ္တာဗာဓေဤသို့အစရှိ
သောပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဒုက္ခကာရုဏသမာယောဝေါ။ ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်း
အကြောင်း၏ပေါင်းရုံးစုဝေးခြင်းကို။ ဒသိတာ။ ပြအပ်၏။ နလဘိတိ
အာဒိဟိ။ နလဘိတိဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်။ သုခကာရုဏဝိပတ္တိစေဝ။
ချမ်းသာ သုခ ရခြင်း အကြောင်း၏ ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီး ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း။ ဥပဘောဂဝိပတ္တိစ။ သုံးသောင်အပ်သောစည်းစိမ်၏ပျက်စီးခြင်း
ကိုလည်းကောင်း။ ဒသိတာ။ ပြအပ်၏။ ကာယေနုဗ္ဗရိတန္တိ အာဒိဟိ။

ကောယေနုဒုတ္တရိတံဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ တမ ပရာယနတာဝဿ၊
အဓိကံခန္ဓာသာလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော အဖြစ်၏။ ကာရဏသမာ
ယောဂေ။ အကြောင်း၏ပေါင်းသွဉ်စုဝေးခြင်းကို။ ဒသိတော၊ ပြအပ်၏။
ကာယသဘောန္တတိအာဒိဟိ။ ကာယသဘောဒါဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့
ဖြင့်၊ သမ္ပရာယိကတမောပဂမော၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော အဓိကံခန္ဓာ
ရေရွာသို့ရောက်ခြင်းကို။ ဒသိတော၊ ပြအပ်၏။ သုက္ကပက္ခော၊ ဇောတိ
ဇောတိပရာယနအဖြစ်ဟူသောဖြူစင်သောအတို့ကို။ ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေန၊
ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ အက္ခောသတိတိ၊ အက္ခောသတိ ဟူသည်ကား။ ဒသဟိ၊
ဆယ်ပါးကုန်သော။ အက္ခောသ ဝတ္ထုဟိ၊ ဆဲရေးခြင်း အကြောင်းတို့
ဖြင့်၊ အက္ခောသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိတိ၊ ပရိဘာသတိဟူသည်
ကား၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ တိဋ္ဌထ၊ ရပ်လျှင်ကုန်သ
နည်း၊ တုမှဟိ၊ သင်တို့သည်၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ ကသိကဗ္ဗာဒိနိ၊ လယ်ထွန်
အမှုစသည်တို့ကို၊ ကတာနိ၊ ပြုလင့်ကုန်သလော၊ ဣတိအာဒိဟိ၊ ဤသို့အစ
ရှိကုန်သော။ ဝစနေဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်၊ ပရိဘာသတိ၊ ရေးရွတ်၏။ ရောသ
ကောတိ၊ ရောသကောဟူသည်ကား၊ ဗန္ဓကော၊ တိပါးချုတ်ချယ်တတ်
သောသူသည်။ အဗျဂ္ဂမနသောတိ၊ အဗျဂ္ဂမနသော ဟူသည်ကား၊ ကေဂ္ဂ
မိတ္တော၊ အလှူပေးမှုကိုရှုငဲ့သောအားဖြင့် တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏။
ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဇိဏ္ဏာတိ၊ ဇိဏ္ဏာဟူသည်ကား၊ ဇရာဇိဏ္ဏာ
အိုမင်းသဖြင့်ဆွေးမြည့်သော။ ဝုဒ္ဓါတိ၊ ဝုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဝယောဝုဒ္ဓါ၊
အရွယ်အားဖြင့် ကြီးရင့်ကုန်သော။ မဟလ္လိကတိ၊ မဟလ္လိကဟူသည်
ကား၊ ဇာတိမဟလ္လိက၊ အမျိုးအားဖြင့် ကြီးမြတ်သော။ အဒ္ဓဂတာတိ၊
အဒ္ဓဂတာဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓံ၊ ဗိရကာလံ၊ ရှည်စွာသောမင်းနှစ်ဆက်သုံး
ဆက်ဟုဆိုအပ်သောကာလကို၊ အတိတ္တန္တံ၊ လွန်သော။ ဝယောအနုပ္ပတ္တာ
တိ၊ ဝယောအနုပ္ပတ္တာဟူသည်ကား၊ ပန္တိမဝယံ၊ ပန္တိမအရွယ်သို့၊ ပတ္တာ၊
ရောက်သော။ ဝိယာမနာတိ၊ ဝိယာမနာပါဟူသည်ကား၊ ရညော၊ ပသေနဒိ
ကောသလမင်း၏၊ မာတရိ၊ မယ်တော်မိဖုရားသည်၊ မတာယ၊ နတ်ရွာလွန်
ခဲ့သော်၊ အယျိကာ၊ အဘွားတော်ကြီးသည်၊ မာတုဋ္ဌာနေ၊ မယ်တော်
အရာ၌၊ ဌတ္တာ၊ တည်၍၊ ပဋိဇိက္ခိကိရ၊ ကြည့်ရှုသိမ်းပိုက်သကတ်၊ တေန၊
ထိုသို့အမိပြု၍ကြည့်ရှု သိမ်းပိုက်ခြင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုမင်းကြီးအား

၃၀၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အယျိုကာယဘွားတော်ကြီး၌၊ ဗလဝပေမံ၊ အလွန်အမင်းချစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပိယာမနာပါဝသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုသတည်း၊ ဟတ္ထိရတနေနာတိ၊ ဟတ္ထိရတနေနဟူသည် ကား၊ သတသဟဿန္တနကေန၊ အဘိုးတသိန်းထိုက်သော၊ အလင်္ကာရေန၊ တန်ဆာဖြင့်၊ အလင်္ကာတေတံ၊ တန်ဆာဆင်သော၊ ဟတ္ထိဆင်သည်၊ ဟတ္ထိရတနံနာမ၊ ဆင်ရတနာမည်၏၊ အဿရတနေဝိ၊ မြင်းရတနာ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းသာလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဂါမဝရောဝိ၊ ရွာမြတ်သည်လည်း၊ သတသဟဿန္တနကဂါမေဝ၊ အခွန်တသိန်းထွက်သောရွာကြီးသာတည်း၊ သဗ္ဗာနိဝိတာနိဝေဒနဓမ္မာနိတိ၊ သဗ္ဗာနိဝိတာနိဝေဒနဓမ္မာနိဟူသည်ကား၊ ဟိ၊ ထင်ရှားပြဦးအံ့၊ တေသု၊ ထိုအိုးထိန်းသည်တို့ ပြုလုပ်သောအိုးခွက်တို့၌၊ ကိဉ္စိ၊ အချို့သော အိုးခွက်သည်၊ ကရိယမာနမေဝ၊ ပြုလုပ်စဉ်ပင်လျှင်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွပ်ကွာ၏၊ ကိဉ္စိ၊ အချို့သော အိုးခွက်သည်၊ ကတပရိယောသိတံ၊ ပြုလုပ်၍ အပြီးသတ်ခါ ဖြစ်သော၊ စက္ကတော၊ အိုးထိန်းစက်မှ၊ အပနိတမေဝ၊ ပယ်ချုတ်ခါမျှလျှင်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွပ်ကွာ၏၊ ကိဉ္စိ၊ အချို့သောအိုးခွက်သည်၊ အပနေတွာ၊ စက်မှပယ်၍၊ ဘူမိသံ၊ မြေ၌၊ ဌပိတမတ္တံ၊ ထားခါမျှ၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွပ်ကွာ၏၊ ကိဉ္စိ၊ အချို့သောအိုးခွက်သည်၊ တတောပရံ၊ ထိုပြီးနောက်ကာလ၌၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွပ်ကွာ၏၊ ဧဝေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သတ္တသုပိသတ္တဝါတို့၌လည်း၊ ကောဝိ၊ အချို့သော သတ္တဝါသည်၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မရတိ၊ သေ၏၊ ကောဝိ၊ အချို့သော သတ္တဝါသည်၊ မာတရိ၊ အမိ၌၊ မုဉ္ဇဂဗ္ဘာယ၊ မိန်းမောတွေဝေသောကိုယ်ဝန်ရှိသဖြင့်၊ မာတုကုန္တိတေးအမိဝင်းမှ၊ အနိက္ခန္တော၊ မထွက်မီသာလျှင်၊ မရတိ၊ သေ၏၊ ကောဝိ၊ အချို့သောသတ္တဝါသည်၊ နိက္ခန္တမတ္တော၊ အမိဝင်းမှဘွားကာမျှဖြစ်၍၊ မရတိ၊ သေ၏၊ ကောဝိ၊ အချို့သော သတ္တဝါသည်၊ တတောပရံ၊ ထိုပြီးနောက်ကာလ၌၊ မရတိ၊ သေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာနိဝိတာနိဝေဒသောစကားကို၊ အာဟ၊ ပောတော်မူ၏၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်၊ ဥက္ကာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထဿ၊ စတုတ္ထသုတ်၏၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိ၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိရှိသော၊ နိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဤမှ၊ ခွဲပြီးအံ့၊ ပဌမဗောဓိယံ၊

၂

ဝါတေသံနှစ်သမိကပဋ္ဌမဗောဓိ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟာ
လါဘသက္ကာရော၊ များသောလိဘ်ပူဇော်သက္ကာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်
၏။ ဘိက္ခုသံသသစ၊ ရဟန်းသံဃာအားလည်း။ မဟာလါဘသက္ကာရော
များသော လိဘ်ပူဇော်သက္ကာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တိတ္ထိယာ၊
တိတ္ထိတို့သည်။ ဟတလါဘသက္ကာရော၊ ပျော်စီးသောလိဘ်ပူဇော်သက္ကာ
ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကုလေသု၊ ဒါပဏာတို့၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
အခြင်းအရာဖြင့်။ ကဇေဇန္တော၊ ဆိုကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။
သမဏ္ဍာဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အာဟ၊ ဆိုသိ၏။
မဗ္ဗမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ အညေသံ၊
သုတပါးတို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးလှူအပ်။ မဗ္ဗမေဝ၊ ငါ
၏သာလျှင်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေး
လှူအပ်၏။ အညေသံ၊ သုတပါးတို့၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊
ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးလှူအပ်။ မဗ္ဗမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ ဒိန္နံ၊
ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ပလံ၊ များမြတ်သော အကျိုးရှိ၏။ အညေသံ၊ သုတ
ပါးတို့အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်။ နမဟပ္ပလံ၊ များမြတ်သော အကျိုး
မရှိ။ မဗ္ဗမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ ဒိန္နံ၊
ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ပလံ၊ များမြတ်သော အကျိုးရှိ၏။ အညေသံ၊ သုတ
ပါးတို့၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်။ နမဟပ္ပ
လံ၊ များမြတ်သော အကျိုးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုသိ၏။ သယံပိ၊
မိမိသည်လည်း။ ဘိက္ခဝာရ၊ နိဿိတေန၊ ဆွမ်းခံ အကျင့်ကို ဖြစ်သဖြင့်၊
ဘိက္ခဝာရ၊ နိဿိတာနံ၊ ဆွမ်းခံအကျင့်ကို မှီကုန်သော၊ ပရေသံ၊ သုတပါး
တို့၏။ ပစ္စယန္တရာယံ၊ ပစ္စည်းအန္တရာယ်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ နှုခေါ်၊
သင့်လျော် မည်လော။ အယုတ္တံ၊ မသင့်လျော် သည်ကို။ အနန္တု၊ ပိကံ၊
မလျောက်ပတ်သည်ကို၊ ကရေတိ၊ ပြုလေသိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကဇေဇန္တော၊
ပြောဆိုကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ သာကထာ၊ ထိုကား
သည်။ ပတ္ထရမာနာ၊ ပြန့်နှံ့လျက်။ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့။ သမ္ပတ္တာ၊
ရောက်လေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝိန္တုသိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏။
ကိံ၊ ဝိန္တုသိ၊ အဘယ်သို့ကြံဆင်ခြင်သနည်း။ တထာဂတော၊ ဘုရားသခင်
သည်။ ပရေသံ၊ သုတပါးတို့၏။ လာဘန္တရာယံ၊ လာဘ်၏ အန္တရာယ်ကို၊
ယံကရေတိ၊ အကြင်ပြုတော်မူ၏။ ဧတံ၊ ဤသုတပါးတို့၏ လာဘ်အန္တ
ရာယ်ကို ပြုတော်မူခြင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းအရာမဟုတ်၊ ဧတေ၊

၃၀၆ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

ထိုသူတို့သည်၊ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်အား၊ အလာဘာယ၊ လာဘ်
မရစေခြင်းငှါ၊ အယဿာယ၊ အခြံအရံမရမိမ့်သောငှါ၊ ပရိသက္ကန္တိ၊ လုံ့လ
ပြုကုန်၏၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဣဓေ၊ ဤနန်းတော်ကသာလျှင်၊ ဌတွာ၊ တည်
၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအဝေါရတ္ထ၊ မပြောဆိုကြစေကုန်သင့်၊ သတ္တဝ၊ ဘုရား
သခင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နကထေတိ၊ မိန့်တော်မူ၊ သစေဝဒေယျ၊ အကယ်
၍မိန့်တော်ပြန်လိုက်ချေအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြန်ချေသော်၊ သာကထာ၊
ထိုအမိန့်တော်စကားသည်၊ နိဇ္ဈတ္တိံ၊ သိစေခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်၊
ဣမဿမဟာဓနဿ၊ ဤလူများ၏၊ သန္နိပတိတကာလေယောဝံ၊ စူဠ်းဝေး
သောကာလ၌သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုစကားကို၊ နိဇ္ဈာပေဿာမိ၊ သိစေအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗိန္နေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဧကံဆဏဒိဝသံ၊ တကြိမ်သောသဘင်နေ့ကို၊
အာ ဂမေန္တော၊ ဆိုင်းငံ့တော် မူလျက်၊ ဘုဏ္ဏိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ မဟာ ဆဏေ၊
ကြီးစွာသောသဘင်သည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်၊ အယံ၊ ဤအခါ
သည်၊ ဣမဿကာလော၊ ဤစကားကို သိစေသင့်ကောင်းသော အခါ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ သဒ္ဓါဝါ၊ သဒ္ဓါသောသူတို့
သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ အသဒ္ဓါဝါ၊ မသဒ္ဓါသောသူတို့သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊
သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိကာဝါ၊ သဗ္ဗာအယူရှိသောသူတို့သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ကာဝါ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော သူတို့သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ဂေဟက္ခန္ဓာဒါရ
ကာဝါ၊ အိမ်စောင့်သူငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မာတုဂါမေဝါ၊ မာတုဂါမ
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေဿ၊ ကြွင်းကုန်သော၊
ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ နောက်
တော်မှမလိုက်ကုန်အံ့၊ ပညာသံဒဏ္ဍာ၊ ငါးဆယ်မင်းဇော်အာဏာဖြစ်စေ၊
ဣတိ၊ ဤသို့အမိန့်တော်ပြန်၍၊ ဧဝံ၊ စည်ကို၊ စရာပေသိ၊ လည်စေ၏၊ သယံ
ဝိ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပါတောဝ၊ နံနက်ကလျှင်၊ ဌတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ကတပါတရာ
သော၊ နံနက်စားတော်ခေါ်ပြီးသော်၊ သဗ္ဗာတရဏပဋိမဏ္ဍိတော၊ ခပ်သိမ်း
သောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်လျက်၊ မဟတာဗလကာယေန၊ များစွာ
သောဗိုလ်ရအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တံတွာ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ အဂမာ
သိ၊ ထွက်တော်မူပြီး၊ ဂစ္ဆေတောစ၊ သွားဆဲလည်း၊ ဗိန္နေသိ၊ အကြံဖြစ်၏၊
ကိံ၊ ဗိန္နေသိ၊ အဘယ်သို့အကြံဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်၊ ဘုဏ္ဏေ၊
အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ မဟ္တမေ၊ ငါအားသာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ (လ)၊
အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့အား၊ နိန္ဒံ၊ လှူအပ်

သောအလှူသည်။ နမဟပွလံ။ အကျိုးမများ။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတုံ။
 လျှောက်မေးခြင်းငှါ။ အယုတ္တံ။ မသင့်လျော်။ ပဉ္စမေဝ။ ပြဿနာကိုသာလျှင်
 ပုစ္ဆိသာမိ။ မေးလျှောက်အံ့။ အဝသာနေ။ ဖြေတော်မူသည့်စကားအဆုံး
 ဌ။ ဘဂဝါ။ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ ဇေမေဝ။ ဟောတော်မူတိုင်းဟုတ်စွာပေ၏
 ဟူ၍။ မေ။ ငါ၏။ ပဉ္စ။ ပြဿနာကို။ ကထေန္တောစ။ ဆိုသောကြောင့်လည်း။
 တိတ္ထိယာနံ။ တိတ္ထိတို့၏။ ဝါဒံ။ စကားသည်။ ဘိဇ္ဇိဿတိ။ ပျက်လတ္တံ့။ ဣတိ။
 ဤသို့ကြံ၍။ သော။ ထိုမင်းသည်။ ပဉ္စ။ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တော။ မေးလျှောက်
 လိုရကား။ ကတ္ထနုခေါ ဘန္တေဒါနံ ဒါတဗ္ဗန္တိ။ ကတ္ထနုခေါဘန္တေ ဒါနံဒါ
 တဗ္ဗံဟုံသံသဝကားကို။ အာဟ။ လျှောက်ဆို၏။ ယတ္ထာတိ။ ယတ္ထဟူသည်
 ကား။ ယသ္မိံ။ ယုဂ္ဂလေ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဗိတ္တံ။ စိတ်သည်။ ပာဒီဒတိ။ ကြည်ညို
 ၍။ တသ္မိံ ဝါ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း။ ဒါတဗ္ဗံ။ ပေးလှူအပ်၏။ တဿဝါ။ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ဒါတဗ္ဗံ။ ပေးလှူအပ်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
 အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ။

ဇေ။ ဤသို့။ ပုတ္တေ။ မိန့်တော်မူသော။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ ယေဟိမနုဿ
 တိ။ အကြင်လူတို့သည်။ တိတ္ထိယာနံ။ တိတ္ထိတို့၏။ ဝစနံ။ စကားကို။ အာရော
 ဗိတံ။ ကြားအပ်၏။ တေ။ ထိုလူတို့ကို။ ဩလောကေသိ။ ကြည့်၏။ တေ။ ထို
 လူတို့သည်။ ရုညော။ မင်း၏။ ဩလောကိတမတ္တာဝ။ ကြည့်ရုံမျှဖြင့်ပင်
 လျှင်။ မကိုဘူတာ။ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝေမုခါ။
 အောက်သို့မျက်နှာချကုန်လျက်။ ပါဒကိဋ္ဌကေန။ ခြေမဖြင့်။ ဘူမိ။ မြေကို။
 လေခမာနာ။ ရေးခြစ်ကုန်လျက်။ အဋ္ဌံသု။ တည်ကုန်၏။ ရာဇာ။ မင်းသည်။
 ဘန္တေ။ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား။ ဧကပဓေနေဝ။ တပုဒ်တည်း
 ဖြင့်သာလျှင်။ တိတ္ထိယာ။ တိတ္ထိတို့သည်။ ဟတာ။ ပျက်စီးကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 မဟာဇနံ။ လူများကို။ သာဝေန္တော။ ကြားစေလိုသောကြောင့်။ မဟာသဒ္ဓေ
 နံ။ ကျယ်စွာသော အသံဖြင့်။ အဘာသိ။ ဆို၏။ ဇေဉ္ဇပန။ ဤသို့သော
 စကားကိုကား။ ဘာသိတွာ။ ဆိုပြီး၍။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား။ ဗိတ္တံနာမ။
 စိတ်မည်သည်။ နိဂဏ္ဌာစေလကပရိဗ္ဗာဇကောဒိသု။ နိဂဏ္ဌအစေလကပရိ
 ဗိဇ္ဇစသောသူတို့တွင်။ ယတ္ထကတ္ထမိ။ မည်မည်ဝါဝါသောသူ၌။ ပာဒီဒတိ။
 ကြည်ညို၏။ ဘန္တေ။ ရွှေဘုန်းတော်ရှင်။ ကတ္ထပန။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌ကား။
 ဒိန္နံ။ လှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟာပွလံ။ များမြတ်သော အကျိုးရှိသနည်း။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ မေးလျှောက်၏။ အညံခေါဇကန္တိ။ အညံခေါဇကံဟူသည်
 ကား။ မဟာရာဇာ။ မင်းကြီး။ တယာ။ သင်မင်းကြီးသည်။ ပဌမံ။ ရှေးဦးစွာ။

၉

၃၀၀ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋကတ္ထံ

အညံ၊ တပါးသောဒေယျဓမ္မ၏ဒါတဗ္ဗအရမည်သည်ကို၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်
 ၏၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်၌၊ အညံ၊ တပါးသောဒေယျဓမ္မ၏ မဟာဗ္ဗလအဖြစ်ကိုပြု
 တံတံသောဒက္ခိဏယုဝိသေသအဖြစ်ကို၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤ
 နောက်ရှေ့နှစ်ရပ် တကွစပ်သောအဖြစ်ကို၊ သတ္တက္ခေဟိ၊ ကောင်းစွာ၌တံ
 လော၊ ပညာကထနံပန၊ ပြဿနာကိုဖြေဆိုခြင်းသည်ကား၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဘာ
 ရောဟိ၊ ဝန်တည်းဟု၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ သီလဝတောခေါ်အာဒိ၊
 သီလဝတောခေါ် ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုသုရားဟောဖော်ပါဠိတော်၌၊ ဣတေသ္မာတိ၊ ဣဒ္ဓိတေသ္မာဟု
 သည်ကား၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ကေ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 သမုပ္ပဗျူလောဟိ၊ သမုပ္ပဗျူလောဟုသည်ကား၊ ရာသီတူတော၊ အပေါင်း
 အရဖြစ်သည်၊ အသိက္ခိတောဟိ၊ အသိက္ခိတောဟုသည်ကား၊ ခနုသိပ္ပေ၊
 လေးအတတ်၌၊ အသိက္ခိတော၊ မသင်အပ်သော၊ အကတဟတ္ထောဟိ၊
 အကတဟတ္ထော ဟုသည်ကား၊ မုပ္ပိဗန္ဓာဒိဝသေန၊ လက်ဆုပ် ဖွဲ့ခြင်း
 စသည်အစွမ်းဖြင့်၊ အသမ္ပာဒိတဟတ္ထော၊ မပြီးစေအပ်သောလက်ရှိ၏၊
 အကတယောဂေါဟိ၊ အကတယောဂေါဟုသည်ကား၊ တိဏပုဉ္ဇမတ္တိက
 ပုဉ္ဇာဒိသု၊ မြက်ရမြေရအစရှိသည်တို့၌၊ အကတပရိစယော၊ မပြုအပ်သော
 လေ့လာခြင်းရှိသော၊ အကတူပါသနောဟိ၊ အကတူပါသနော ဟုသည်
 ကား၊ ရာဇာရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ မင်း မင်း၏အမတ်ကြီးတို့အား၊ အဒဿိ
 တသ၊ ခုက္ခေပေါ၊ မပြုဘူးသေးသောမြားရေးပစ်လွှတ်ခြင်းရှိသော၊ ဆန္တိ
 တိ၊ ဆန္တိ ဟုသည်ကား၊ ပဝေမိတကာယော၊ တုန်လှုပ်သော ကိုယ်ရှိ
 သော၊ ကာမတ္ထန္ဓောပဟိနောဟိအာဒိသု၊ ကာမတ္ထန္ဓောပဟိနောဤသို့အစ
 ရှိသောပါဠိတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဇ္ဇော၊ သိအပ်၏၊
 အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ကာမတ္ထန္ဓော၊ ကာမတ္ထန္ဓကို၊ ပဟိနော၊
 ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ဗျာပါ
 ဒေါ၊ ဗျာပါဒကို၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂ
 နေဝ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ထိနမိဇ္ဇံ၊ ထိနမိဇ္ဇကို၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကို၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတိယေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကုက္ကု
 စံ၊ ကုက္ကုစွကို၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဌမမဂ္ဂေန၊ သော
 တာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ဝိဝိကိန္ဒာ၊ ဝိဝိကိန္ဒာကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေခေသိလက္ခန္ဓနာဟိ၊ အသေခေသိလက္ခန္ဓနဟုသည်

ကား။ အသေခံသေ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ သီလက္ခန္ဓာ။ သီလကျေးဇူးစူးသည်။ အသေခံသီလက္ခန္ဓာနာမ။ အသေခံသီလက္ခန္ဓမည်၏။ သဗ္ဗတ္ထ။ အသေခံသီလက္ခန္ဓာစသော အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌ လည်းကောင်း။ သေနယော။ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ စ။ ဆက်ဦးအံ့။ ဧတ္ထ။ ဤအသေခံသောပါဠိ၌၊ ပုရိမေဟိ။ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုဟိပဒေဟိ။ လေးပုဒ်တို့ဖြင့်၊ လောကီယ။ လောကုတ္တရာသီလသမာဓိပညာဝိမုတ္တိယော။ လောကီလောကုတ္တရာသီလသမာဓိ ပညာဝိမုတ္တိတို့ကို၊ ကထိတာ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသည်။ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏံ။ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်သည်။ ဟောတံ။ ဖြစ်၏။ တံ။ ထိုပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်သည်။ လောကီယမေဝ။ လောကီတရားသာတည်း။ ။

ဣဿတ္တန္တိ။ ဣဿတ္တံဟူသည်ကား။ ဥသုသိပ္ပံ။ ငြားအတတ်တည်း။ ဗလဝီရိယန္တိ ဧတ္ထ။ ဗလဝီရိယံဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဗလံနာမ။ ဗလမည်သည်။ ဝါယောဓာတု။ ဝါယောဓာတ်တည်း။ ဝီရိယံ။ ဝီရိယဟူသည်ကား။ ကာယိကစေတသိကဝီရိယမေဝ။ ကာယိကစေတသိက ဝီရိယသာလျှင်တည်း။ ဘရေယျာထာတိ။ ဘရေယျာထဟူသည်ကား။ ဘရေယျံ။ မစ မွေ့မြူရာ၏။ နာသုရံဇာတိပစ္စယာဘိ။ နာသုရံဇာတိပစ္စယာဟူသည်ကား။ အယံ။ ဤသုသည်။ ဇာတိသမ္ပန္နံ။ အမျိုးဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ ဇာတိကာရဏာ။ ဇာတ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အသုရံ။ မရေရင့်သောသူကို။ နာရေယျမ္ပေမြူမချစ်သူကောင်းမဖြစ်စေရာ။ ခန္တိသောရစ္စန္တိ ဧတ္ထ။ ခန္တိသောရစ္စံဟူသောဤပါဠိ၌၊ ခန္တိတိ။ ခန္တိဟူသည်ကား။ အဓိဝါသနခန္တိသည်။ ခံခြင်းအဓိဝါသနခန္တိတည်း။ သောရစ္စန္တိ။ သောရစ္စံဟူသည်ကား။ အရဟတ္တရဟန္တာ၏အဖြစ်တည်း။ ဓမ္မာဟိ။ ဓမ္မာဟူသည်ကား။ ဧတေဇ္ဇေဓမ္မာ။ ဤခန္တိသောရစ္စတရားနှစ်ပါးတို့သည်။ အဿမေဟိ။ အဿမေဟူသည်ကား။ အာဝါသထေ။ ကျောင်းတို့ကို။ ကာရယေ။ ဆောက်လုပ်စေရာ၏။ ဝိဝနေတိ။ ဝိဝနေဟူသည်ကား။ အရညဋ္ဌာနေ။ တောအရပ်၌။ နရုဒကေ။ ရေမရှိသော။ အရညေဟိ။ တော၌သာလျှင်။ စတုရဿပေါက္ခရဏိအာဒိနိ။ လေးထောင့်ကန်စသည်တို့ကို။ ကာရယေ။ ပြုရာ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဒုဂ္ဂေတိ။ ဒုဂ္ဂေဟူသည်ကား။ ဝိသမဋ္ဌာနေ။ မြေမညီညွတ်သောနေရာ၌။ သင်္ကမနာနီတိ။ သင်္ကမနာနီဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍာသဟဗ္ဘသဋ္ဌိဟဗ္ဘာနိ။ အတောင်ငါးဆယ်အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိကုန်သော။ သမောကိဏ္ဏပရိသုဒ္ဓဝါလိကာနိ။ ဒေညိတြိမြန်မြို့စင်သန့်သောသဲ

၉၆၀ သင်္ဂါယံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မွေ့ရှိကုန်သော၊ စက်မာနိ၊ စကြိုတို့ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ တောသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အရညသေနာသနေသု၊ တော
ကျောင်းတို့၌၊ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဘိက္ခာ
စာရဝတ္တံ၊ ဆွမ်း၌ပြုရာသောဝတ်ကို၊ အာစိက္ခန္တော၊ ကြားတော်မူလိုရ
ကား၊ အနံပါနန္တိ အာဒိ၊ အနံပါနံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ သေနာသနာနိတိ၊ သေနာသနာနိဟူသည်ကား၊
မဇ္ဈိဋ္ဌာဒိနိ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်စသည်တို့ကို၊ ဝိပ္ပသန္ဓေနာတိ၊ ဝိပ္ပသန္ဓေ
နဟူသည်ကား၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒေန္တောဝိ၊ ပေးလှူ
သောသူသည်လည်း၊ သကဓိနံ၊ တွေးတောယုံမှားခြင်းနှင့်တကွ၊ ကိလေ
သမလေနံ၊ ကိလေသာဟူသောအညစ်အကြေးရှိသော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊
အဒတွာ၊ မပေးလှူရမူ၍၊ ဝိပ္ပသန္ဓေနော၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ညိုသည်သာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒေယျ၊ ပေးလှူရာ၏၊ ထနယန္တိ၊ ထနယံ
ဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇန္တော၊ ထစ်ကြိုးလျက်၊ သတက္ကကူတိ၊ သတက္ကကူဟူ
သည်ကား၊ သတသိခရော၊ အရာမကသောတိတ်တိုက်ရှိသော၊ အနေက
ကူစော၊ များသောတိတ်ထွင်ရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ အဘိသင်္ခစ္စာတိ၊ အဘိသင်္ခစ္စဟူသည်ကား၊ အဘိသင်္ခရိ
တွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ ရာသိကတွာ၊ အရပြု၍၊
သမ္ပောဒမာနောတိ၊ သမ္ပောဒမာနောဟူသည်ကား၊ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်
သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပကိရေတိတိ၊ ပကိရေတိဟူသည်
ကား၊ ဒါနဂ္ဂေ၊ အလှူအဖို့၌၊ ဝိကိရတိ၊ ကြံဖြန့်၏၊ ဝါ၊ တနည်းဆိုပြီးအံ့၊ ပကိ
ရန္တောဝိယ၊ ကြံဖြန့်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူဒါနကို၊ ဒေတိ၊ ဖြစ်
စေသောအားဖြင့်ပေး၏၊ ပုညဓာရာတိ၊ ပုညဓာရာဟူသည်ကား၊ အနေက
ဒါနစေတနာမယာ၊ များစွာသော အလှူစေတနာဖြင့် ပြီးသော၊ ပုညဓာ
ရာ၊ ကောင်းမှုအယဉ်တို့သည်၊ ဒါတာရံအဘိဝဿတိတိ၊ ဒါတာရံအဘိ
ဝဿတိ ဟူသည်ကား၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ သမုပ္ပိတမေစာ
တော၊ ကောင်းစွာတက်သောရိပ်းတိတ်တိုက်မှ၊ နိက္ခန္တော၊ သွန်းလောင်းကုန်
သော၊ ဥဒကဓာရာ၊ ရိပ်းရေအယဉ်တို့သည်၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ သိနေ
ဟယန္တိ၊ စေးစေလျက်၊ တေမေန္တိ၊ စွတ်စိုလျက်၊ ကိလေဒယန္တိ၊ ပိုသော
အဖြစ်သို့ရောက်စေလျက်၊ အဘိဝဿတိယထာ၊ သည်းထန်စွာရွာသကဲ့
သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဒါယကဿ၊ အလှူဒါယကာ၏၊ အန္တန္တ
ရေ၊ ကိုယ်အတွင်း၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော၊ အယံဝိပုညဓာရာ၊ ဤကဲ့သို့လ်အရ

၉၆၀

ကောင်းမှုအယဉ်သည်လည်း၊ တမေဝဒါတာရံ၊ ထိုပေးလှူသောသူ၏သာ
လျှင်၊ အန္တော၊ ကိုယ်အတွင်း၌။ သိနေဟေတိ၊ စိုစေ၏၊ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။
အဘိသန္ဓေတိ၊ လွန်စွာစွတ်စေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဒါတာရံအဘိ
ဝဿတိတိ၊ ဒါတာရံအဘိဝဿတိဟူ၍။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ' ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တာနန္တိ၊ မုဒ္ဓါဝသိတ္တာနံဟူသည်
ကား၊ ခုတ္တိယဘိသေကေန၊ ခုတ္တိယဘိသေကဖြင့်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ အဝ
သိတ္တာနံ၊ သွန်းလောင်းအပ်ကုန်သော။ ကတာဘိသေကါနံ၊ သွန်းလောင်းအပ်
သောအဘိသိက်ရှိကုန်သော။ ကာမဂေပရိယုဋ္ဌိတာနန္တိ၊ ကာမဂေပရိ
ယုဋ္ဌိတာနံဟူသည်ကား၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ ဂေဓေန၊ တင်မက်
မောသောအားဖြင့်။ မရိယုဋ္ဌိတာနံ၊ ဝန်းရံလှယက်အပ်ကုန်သော။ အဘိ
ဘူတာနံ၊ နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ ဇနပဒထာဝရိယပ္ပတ္တာနန္တိ၊
ဇနပဒ ထာဝရိယပ္ပတ္တာနံ ဟူသည်ကား၊ ဇနပဒေ။ ဇနပုဒ်၌၊ ထိရတာ
ဝပ္ပတ္တာနံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော။ ရာဇကရုဏိယာ
နိတိ၊ ရာဇကရုဏိယာနိ ဟူသည်ကား၊ ရာဇကမ္မာနိ၊ မင်းရေးမင်းမှုတို့
သည်။ ရာဇူဟိ၊ မင်းတို့သည်။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စတို့ကိုး
တေသွာဟန္တိပဒဿ၊ တေသွာဟံဟူသော ဝုဒ္ဓိအား၊ တေသုအဟန္တိ
ပဒေန္တေဒါ၊ တေသုအဟံဟုဝုဒ္ဓိဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ တေ
သု၊ ထိုမင်းတို့ပြုတွယ်ကိစ္စတို့၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ဒါယကာတော်သည်။
ဥဿုက္ကံအာပန္နောတိ၊ ဥဿုက္ကံအာပန္နောဟူသည်ကား၊ ဗျာပါရံ၊ အား
ထုတ်လုံ့လကြောင့်ကြမှုသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ ကိရ၊ ချွဲဦးအုံ၊ သေရာ
စား၍ပသေနဒိကောသလမင်းသည်။ ဒိဝဿ၊ နေ့၏။ ဝိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။
ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊
ရောက်၏။ အန္တရာဂမနာနိ၊ သုံးကြိမ်မပြတ်လွှားခြင်းတို့၏အကြား၌လွှား
ခြင်းတို့သည်။ ဗဟူနိပိ၊ များကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗဇ္ဇံ၊
မပြတ်မလပ်။ ဂစ္ဆတော၊ ကျောင်းတော်သို့ထွက်လွှားသော။ တဿ၊ ထို
မင်း၏။ ဗလကာယော၊ ဗိုလ်ရသည်။ မဟာပိ၊ ရံခါများသည်လည်း။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပေဝိ၊ ရံခါနည်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ
၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ စောရာ၊ ရိုးသူတို့
သည်။ ဗိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။ ကိံဗိန္တယိံသု၊ အဘယ်သို့ကြံကုန်သနည်း။
အဟံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်။ အဝေသာယ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ အပ္ပေနဗလေ

၃၆၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာဒုဿ-ပဋ္ဌမတွဲ

န၊ အနည်းငယ်သောဗိုလ်ပါဖြင့်၊ သမဏသင်္ဂါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ
အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ထွက်၏။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး
အကြား၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ ရန္တံ၊ ပြည်ကို၊ ဂဏ္ဍိဿာမယူ
ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၍၊ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ အန္ဓဝနေ၊ သူကပ် စု
တို့နေရာပဝတ္တဖြင့် အန္ဓဝနအမည်တွင်သော တော၌၊ နိလိယိ၊ သူ၊ ပုန်းခို
ကုန်၏။ ရာဇာနောစနာမ၊ မင်းတို့မည်သည်လည်း။ မဟာပုညာ၊ ကြီးသော
တုန်းတန်ခိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေသံယေ
ဝ၊ ထိုခိုးသူတို့၏သာလျှင်။ အဟန္တိ၊ ရတော၊ အတွင်းမှ၊ ဇေကံ၊ ပုရိသော၊
ခိုးသူတယောက်သည်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ရညော၊ မင်းအား၊ အာရောစေ
တိ၊ တင်လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မဟန္တိ၊ များစွာသော၊ ဗလကာယံ၊
ဗိုလ်သူကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အန္ဓဝနံ၊ အကန်းတောကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ
၍၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုခိုးသူအလုံးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ အန္ဓဝနတော၊ အ
ကန်းတောမှ၊ ယာဝနဂရစ္ဆါရာ၊ မြို့တံခါးတိုင်အောင်၊ မဂ္ဂဿ၊ ခရီးလမ်းမ၏။
ဥဘောသု ပဿေသု၊ ဝဲယာနှစ်ဘက်တို့၌၊ အညမညံ၊ တယောက်သည်
တယောက်အား၊ စက္ခုနာစက္ခု၊ မျက်စိအချင်းချင်း၊ ဥပနိဗန္ဓိတွာ၊ အနီးသို့
ဖွဲ့၍၊ ဩလောကေကိယဿ၊ ကြည့်သကဲ့သို့။ ဇေံ၊ ဤအတူ၊ အာသန္ဓာနိ၊
အနီးဖြစ်ကုန်သော၊ သူလာနိ၊ တံကျင်တို့ကို၊ ရောပါပေတွာ၊ စိုက်စေ၍၊
သုလေသု၊ တံကျင်တို့၌၊ ဥတ္တာသေတိ၊ လျှိုစေ၏။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို၊
သန္ဓာယ၊ မည်၍။ ဇေံ၊ ဤသို့တေသုခွါဟံတေရဟိဥသုက္ကံ အာပန္နောဟူ
သောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုသတည်း။ အထ၊ ထိုရော အခါ၌၊
သတ္တာ၊ သူရားသခင်သည်။ စိန္တေသိ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ကိံ၊ စိန္တေသိ၊
အဘယ်သို့ဆင်ခြင်တော်မူသနည်း။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်။ မာဒိသေနာမ၊ ငါတို့စဉ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သုရားရှင်သည်။
ရရိဟာရေ၊ မြို့၏ဦးထိပ်သဖွယ်ဖြစ်သောကျောင်းတော်၌၊ ဝသန္တေ၊ နေ
တော်မူသည် ဖြစ်လျက်၊ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဇေရူပံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ဒါရုဏံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။
အယုတ္တံ၊ မသင့်မလျော်သည်ကို၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ကတံ၊ ပြုဘိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗေဝက္ခာမိ၊ အကယ်၍လျှင်ဆိုချေအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ဆိုချေ
သော်၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်၊ မိကုဟုတွာ၊ ရှက်ရှုံ့ခြင်းဖြစ်၍၊ သန္တိဟိ
တုံ၊ အကျွမ်းဝင်သော အဖြစ်ဖြင့် ဆည်းကပ်ခြင်း၌၊ နသတ္တု၊ ဧကယျ၊
မတတ်နှိုင်းရာ၊ မေမယာ၊ ငါတုရားသည်။ ပရိယာဇ္ဇယန၊ ပရိယာယအားဖြင့်။

ခန္ဓာတရားကို၊ ကထေန္တသေဝ၊ဟောတော်မူသည်ရှိသော်လျှင်၊ မေ၊ ငါ
အား၊ သဗ္ဗက္ခိဿတိ၊ မှတ်မိလိမ့်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊
ဓမ္မဒေသနံ၊ ဓမ္မဒေသနာတော်ကို၊ အာရတ္တန္တော၊ အားထုတ်တော်မူလိုရ
ကား၊ တံကိံ မညသီတိအာဒိံ၊ တံကိံ မညသီဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ သန္ဓါယိကောတိ၊ သန္ဓါယိကောဟူ
သည်ကား၊ သန္ဓါတဇ္ဈော၊ ယုံကြည်အပ်၏၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ ဝစနံ၊
စကားကို၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ သန္ဓဟသိ၊ ယုံကြည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပစ္စယိကောတိ၊ ပစ္စယိကောဟူသော
ပုဒ်သည်၊ တသေဝ၊ ထိုသန္ဓါယိကဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေ
ဝုဏ်သန္ဓါတည်း၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဗတ္ထိယာယသိ၊
ယုံကြည်သဖြင့်ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အတ္တသန္တိ၊ အတ္တသမံဟူသည်ကား၊ အာကာသသမံ၊ ချိဗန်းဗျား
ကောင်းကင်ဆိုက်မျှ၊ နိပ္ပေါဏန္တော၊ အာဂစ္ဆတိတိ၊ နိပ္ပေါဏန္တော၊ အာ
ဂစ္ဆတိ ဟူသည်ကား၊ ပထဝီတလတော၊ မြေအပြင်မှ၊ ယာဇကနိဋ္ဌ
ဗြဟ္မဇောကာ၊ အကနိဋ္ဌ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်၊ သဗ္ဗေသတ္တေ၊ အလုံးစုံ
ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ သဗ္ဗကုဏိယံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကြိတ်အပ်
သော၊ တိလရုဏ္ဏံ၊ ဝိယ၊ ရှမ်းမှန်ကဲ့သို့၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြုလျက်လည်း၊ အာ
ဂစ္ဆတိ၊ ယာ၏၊ အညတြ၊ ဓမ္မစရိယာယာတိ၊ အညတြ ဓမ္မစရိယာယဟူ
သည်ကား၊ ဓမ္မစရိယံ၊ ကျင့်အပ်သောကုသိုလ်တရားကို၊ ဣပတွာ၊ ထား၍၊
အညံ၊ တပါးသော၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘန္တေ၊ ရွှေသုန်း
တော်ရှင်၊ ဒသကုသလ ကမ္မပထသင်္ခါ၊ တဓမ္မစရိယာ၊ ဆယ်ပါးသော
ကုသိုလ်ကမ္မပထဟုဆိုအပ်သောတရားကိုကျင့်ခြင်းကို၊ ကတ္ထုဗ္ဗော၊ ပြုအပ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ သမစရိယာဒိနိ၊ သမစရိယာစသောပုဒ်
တို့သည်၊ တသေဝ၊ ထိုဓမ္မစရိယာဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနာနံ၊
ဝေဝုဏ်တို့ချည်းတည်း၊ အာရောစေတိတိ၊ အာရောစေမိဟူသည်ကား၊ အာ
ရိက္ခာမိ၊ ကြားတော်မူအံ့၊ ပဋိဝေဒယာမိတိ၊ ပဋိဝေဒယာမိဟူသည်ကား၊
အနာပေမိ၊ သိစေတော်မူအံ့၊ အဓိဝတ္တတိတိ၊ အဓိဝတ္တတိဟူသည်ကား၊
အဇ္ဈောတ္တရတိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၏၊ ဟတ္ထိယုန္ဓါနိတိ၊ ဟတ္ထိယုန္ဓါနိဟူသည်
ကား၊ နာဠာဂိနိသဒိသေ၊ နာဠာဂိရိဆင်နှင့်တူကုန်သော၊ ဟောမကပ္ပနေ၊ ရွှေ
ကြိုးရွှေကတန်ဆာတို့ဖြင့်ပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ နာဂေ၊ ဆင်ပြောင်တို့ကို၊
အဘိရုယျ၊ တက်စီး၍၊ ယုတ္တိတဗ္ဗယုတ္တာနိ၊ တိုက်လှည်းနှိပ်ခွံ အပ်သည်

၃၆၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပုစ္ဆမတွဲ။

နှင်းယဉ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂတိတိ။ ဂတိဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗတ္တိ။ စစ်ရေးမှနှင်းပြုပြင်အပ်သောအကျိုးရှိ၏။ ဝိသယောတိ။ ဝိသယောဟူသည် ကား။ ဩကာသော။ စစ်အင်ကျင်းပကြိုဆိုရမည်အခါတည်း။ ဝါ။ တနည်း ကား။ သမတ္တဘာဝေါ။ စစ်ရေးတူပြိုင်စွမ်းနှိုင်းသောအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဟိ။ ဆိုသင့်စွ။ တေဟိ။ ထိုဆင်ခြင်းရထားခြေသည်အားတို့ဖြင့်။ ဇရာမရဏံ။ ဇရာမရဏကို။ ပဗ္ဗိဗာဟိတုံ။ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်စ ကောင်း။ မန္တိနော မဟာမတ္တာတိ။ မန္တိနောမဟာမတ္တာ ဟူသည်ကား။ မန္တသမ္ပန္နာ။ ပြည့်စုံသောတိုင်ပင်ခြင်းရှိကုန်သော။ မဟောသဝေရိဓရပဏ္ဍိ တာဒိသဒိသာ။ မဟောသဝေ ဝိဓရသုခမိနိဝသော အမတ်တို့နှင်းဘူကုန် သော။ မဟာအမတ္တာ။ အမတ်ကြီးတို့သည်။ ဘူမိဂတန္တိ။ ဘူမိဂတံဟူသည် ကား။ မဟာလောဟကုန္တိယော။ ကြေးအိုးစရည်းကြီးတို့ကို။ ပူရေတွာ။ ပြည့်စေ၍။ ဘူမိယံ။ မြေ၌။ ဗူမိတံ။ မြှုပ်ထားအပ်၏။ ဝေဟာသဋ္ဌန္တိ။ ဝေဟာ သဋ္ဌိဟူသည်ကား။ စမ္ပပသိဗ္ဗကေ။ သားရေအိတ်တို့ကို။ ပူရေတွာ။ ပြည့်စေ ၍။ တုလသသင်္ဘာဓုဒိသု။ တုပ်လျှောက်စသည်တို့၌။ လဂ္ဂေတွာစေဝ။ ဆွဲ၍ လည်းကောင်း။ နိဿယူဟာဒိသု။ တိုက်ခန်း အစရှိသည်တို့၌။ ပူရေတွာစ။ ပြည့်စေ၍လည်းကောင်း။ ဌဝိတံ။ ထားအပ်၏။ ဥပလောပေတုန္တိ။ ဥပလောပေ တုံဟူသည်ကား။ အညမညံ။ အချင်းချင်း။ သိန္ဒိတုံ။ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နေဇနာ။ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။ ဇကေန မဂ္ဂေန။ ခရီးတကြောင်းတည်းဖြင့်။ နဂန္တန္တိ။ မသွားလိုကုန်။ ဧဝံ။ ဤအခြင်း ဖြင့်။ ကာတုံ။ ပေဥပါယ်ပြုခြင်းငှါ။ မယံ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပဟောမ။ စွမ်း နှိုင်းကုန်၏။ နသံအာဟတ္တာတိ။ နသံအာဟတ္တဟူသည်ကား။ အာကာသံ။ ကောင်းကင်ကို။ ပူရေတွာ။ ပြည့်စေ၍။ ဧဝံဇရာစမတ္တုစာတိ။ ဧဝံဇရာစမတ္တုစ ဟူသော။ ဣပေန။ ဤပါဠိ၌ကား။ နေယေဝ။ နှစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဗ္ဗတာ။ တောင်တို့ကို။ ဂတိတားယူအပ်ကုန်၏။ ရာဇောဝါဒေပန။ ရာဇော ဝါဒ၌ကား။ ဇရာ။ ဇရာသည်။ သဗ္ဗယောဗ္ဗနံ။ အလုံးစုံသော အဆင်းကို။ ဝိလုပ္ပမာနော။ လုယက်ဖျက်ဆီးသူကံ။ အာဂန္တတိ။ လာ၏။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့ စသည်ဖြင့်။ ဇရာ။ အိုခြင်း။ မရဏံ။ သေခြင်း။ ဗျာဓိ။ နာခြင်း။ ဝိပတ္တိ။ ပျက်စီး ခြင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ စတ္တာရော။ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇေတ။ ဤ တောင်ကြီး လေးလုံးတို့သည်။ အာဂတာဝ။ လာကုန်သည်သာတည်း။ တသ္မာတိ။ တသ္မာဟူသည်ကား။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ဟတ္ထိယုဒ္ဓါဒိဟိ။ မှာတင်မူ သောကံတိုက်ဖောက်ခြင်းငှါ စွမ်းနှိုင်းသောဆင်တို့နှင့် စစ်ထိုး

၃-ကောသလသံယုတ်-၃-ဇာတိယဝဂ်။

၃၆၅

ခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏာကို၊ ဖိနိတုံ၊ အောင်ခြင်းငှါ၊
နုသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓံ၊ နိဝေသယေတိ၊ သဒ္ဓံ
နိဝေသယေဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓံ၊ ရတနာသုံးပါး၌သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း
သဒ္ဓါကို၊ နိဝေသေယျ၊ သွင်းထားရာ၏၊ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ ဆောက်တည်ရာ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်
တည်း၊ ကောသလ သံယုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ကောသလ သံယုတ်၏ဖွင့်
ကြောင်းအဋ္ဌကထာသည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-မာရသံယုတ်-၁-ပဌမဝဂ်။

၁ မာရသံယုတ္တသာ၊ မာရသံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဥရုဝေလော
ယံဝိဟရတိတိ၊ ဥရုဝေလောယံဝိဟရတိဟူသည်ကား၊ ပဋိဝိဒ္ဓသဗ္ဗညုတညာ
ဏော၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသော သဗ္ဗညုတညာဏ် ၏တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥရုဝေလဂါမံ၊ ဥရုဝေလတော၏ အနီးကြီးစွာသော
ရွာကို၊ ဥပနိဿာယ၊ ဆွမ်းခံအဖို့ပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ပဌမာသိ
သမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ပဌမာသိ သမ္ဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ အသိသမ္ဗုဒ္ဓေါဟုတွာ၊
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အန္တောသတ္တာဟာသ္မိံ၊ ယေဝ၊ ခုနစ်
ရက်အတွင်း၌သာလျှင်၊ ဒုက္ကရကာရိကာယာတိ၊ ဒုက္ကရကာရိကာယဟူ
သည်ကား၊ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ကတာယ၊ ပြုအပ်သော၊
ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ သူတပါးတို့သည်ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကိုပြုခြင်းဖြင့်၊
မာရောပါဝိမာတိ၊ မာရောပါဝိမာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိသယံ၊
အရာဖြစ်သောကာမခတ်ကို၊ အတိက္ကမိတုံ၊ လွန်ခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နေ၊ ကျင့်
ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မာရေတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
သောဝစနတ္ထကြောင့်၊ မာရော၊ မာရ်မည်၏၊ ပါပေ၊ မကောင်းမှု၌၊ သတ္တေ၊
သတ္တဝါတို့ကို၊ နိယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေတတ်၏၊ သယံဝါ၊ မိမိသည်မူလည်း၊
ပါပေ၊ မကောင်းမှု၌၊ နိယုတ္တော၊ ယှဉ်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောဝစနတ္ထ
ကြောင့်၊ ပါဝိမာ၊ ပါဝိမာမည်၏၊ အဿ၊ ထိုမာရ်နတ်၏၊ အညာနိဝိ၊ တပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကဏ္ဍော၊ မာရ်နတ်၊ အဓိပတိ၊ မာရ်နတ်၊ ဝသဝတ္တိ၊
မာရ်နတ်၊ အန္တကော၊ ပာရ်နတ်၊ နမုမိ၊ မာရ်နတ်၊ ပမတ္တဗန္ဓု၊ မာရ်နတ်၊ ဣတိ
အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့

၃၆၆ သင်္ဂါထာဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သညံ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣပေန၊ ဤပါဠိအရာ၌ကား၊ နာမန္တယာမဝ၊ မာ
ရပါမိမအမည်နှစ်ပါးအပေါင်းကိုသာလျှင်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဥပသင်္ကမိ
တိ၊ ဥပသင်္ကမိ ဟူသည်ကား၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမဧ၊ နွယ်ဖြစ်သော၊
အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းကား၊ မုတ္တောသ္မိတိ၊ ငါကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ
ဟူ၍၊ မညတိ၊ မှတ်ထင်ရှာ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား၊ အမုတ္တ
ဘာဝံ၊ မလွတ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကထေဿ၊ မိဘိ၊ ငါဆိုအံ့ဟု၊
စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ အနီးသို့ကပ်၏။ တပေါကမ္မာအပက္ကမ္မာတိ၊
တပေါကမ္မာအပက္ကမ္မဟူသည်ကား၊ တပေါကမ္မာထာ၊ ကုလကံဗျူဟံ၊ ခြံ
လုံ့လဒုက္ကရအကျင့်မှ၊ အပက္ကမိတွာ၊ ဖဲကြဉ်၍၊ အပရေဒ္ဓါတိ၊ အပရေဒ္ဓါဟူ
သည်ကား၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂါ၊ စင်ကြယ်ခြင်းအကြောင်းမှ၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊
ဒုရေ၊ ဝေးလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အပရံတပန္နံ၊ အပရံတပံ
ဟူသည်ကား၊ အပရံ၊ တပါးသော၊ တပံ၊ ကိုယ်လက်ပူပန် ခြိုးခြံလုံ့လ
ဒုက္ကရအကျင့်သည်၊ အပရာသာဝတ္ထာယ၊ နတ်အကျိုးကိုရှက်ဆောင်ခြင်း
ငှါ၊ ကတံ၊ လုံ့လအားသစ်ဖြစ်စေအပ်သော၊ လူခံတပံ၊ ခေါင်းပါးခြိုးခြံပူပန်
ပြင်းပြဒုက္ကရအကျင့်တည်း၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်း
ခြင်းနှင့်အဖန်ဖန်ယှဉ်ခြင်းတည်း၊ သဗ္ဗာနတ္ထာဝဟံဟောတိတိ၊ သဗ္ဗာနတ္ထာ
ဝဟံဟောတိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တပံ၊ အကျင့်သည်၊
မယံ၊ ငါဘုရား၏၊ အတ္ထာဝဟံ၊ အစီးအပွားကို ဆောင်သည်၊ နဘဝကံ၊
မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဖိယာရိတ္တံဝဓမ္မနိတိ၊ ဖိယာရိတ္တံဝ
ဓမ္မနိဟူသည်ကား၊ အရညေထလေ၊ တောအရပ်ကြည်းအပြင်၌၊ ဖိယာ
ရိတ္တံဝိယ၊ တက်မထိုးဝါးကဲ့သို့တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာ၊ ဥပမာကား၊ အရညေ၊ တော၌၊ ထလေ၊
ကုန်း၌၊ နာဝံ၊ လှေကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တဏှာဿ၊ ဥစ္စာတဏှာဖြင့်၊ ပူရေ
တွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ မဟာဇနာ၊ လူများတို့သည်၊ အဘိဇ္ဈဟိတွာ၊ တက်စီးကုန်
၍၊ ဖိယာရိတ္တံ၊ တက်မထိုးဝါးကို၊ ဂဟေဟွာ၊ စွဲကိုင်၍၊ သံဃာဇေယျံ၊ စေတ၊
ဝံယာနှစ်ဘက်နေကုန်လျက်လှော်ခတ်ကုန်ရ၏၊ ဥပ္ပိလေယျံ၊ စ၊ ထင်းရူးဝါး
တို့ဖြင့်လည်း ထိုးသိတ် ထောက်နှိပ်ကုန်ရာ၏။ မဟာဇနဿ၊ လူများ၏
သောဝါယာမော၊ ထိုလုံ့လသည်၊ ကေရိလန္တရိယမတ္တံပိ၊ လက်တသစ်
လက်နှစ်သစ်မျှလည်း၊ နာဝါယ၊ လှေ၏၊ ဂမနံ၊ ရွှေ့ယွှားခြင်းကို၊ အဿာ
ဓေန္တော၊ မပြီးစေသည်ဖြစ်၍၊ နိရတ္ထကော၊ အကျိုးမရှိသည်၊ အနတ္ထာဝ
ဟော၊ အစီးအပွားကိုမဆောင်သည်၊ ဘဝေယျယထာ၊ ဖြစ်သောအယောင်

ကဲ့သို့။ ဇေမေဝ၊ ဤအကူသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အပရံ၊ တပ်၊ အသစ်ထပ်ဆင့်ပြုအပ်သင့်သော အကျင့်လုံ့လဒုက္ကရစရိယာသည်။ အနတ္တာဝဟံ၊ အစီးအပွားမဲ့ကို ဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတု၊ သိ၍။ ဝိဿန္တုသိ၊ စွန့်လွှတ်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ တံအပန္နိပံ၊ ထိုဒုက္ကရစရိယာဟူသော အပရံတပ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ယေနမဂ္ဂန၊ အကြွပ်မက်ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုမက်ကို။ ဒသေန္နော၊ ပြုတော်မူလိုကောင်း၊ ဝီရိယန္တိအာဒိ၊ ဝီရိယအစရှိသောကောင်းကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဝီရိယန္တိ စေနေန၊ ဝီရိယဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်။ သမ္မာဝါစာ၊ ကမ္မန္တာဇီဝ၊ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တာ သမ္မာအာဇီဝတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်။ သမ္မာဝါယာမသမာဓိသမာဓေယော၊ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသမာဓိ သမ္မာသမာဓိတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ပညာယော၊ ပညာ ဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သင်္ကပ္ပါ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ မဂ္ဂံ၊ ဗောဓာယဘာဝယန္တိ၊ မဂ္ဂံဗောဓာယဘာဝယံဟူသည်ကား။ အဋ္ဌကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ ဣဓံအရိယမဂ္ဂံ၊ ဇေ၊ ဤအရိယမက်ကိုသာလျှင်။ ဗောဓတ္ထာယ၊ သိခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘာဝယန္တော၊ ပွားစေလျက်။ ဧတ္ထစ၊ ဤပါဠိ၌လည်း၊ ဗောဓာယာတိ၊ ဗောဓာယဟူသည်ကား။ မဂ္ဂတ္ထာယ၊ မက်ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါဟိ။ ဥပမာဖြင့်ဆင်စေအံ့။ ယာဂုတ္ထာယ၊ ယာဂုအကျိုးငှါ။ ယာဂုမေဝ၊ ယာဂုကိုသာလျှင်။ ပစန္တိယထာ၊ ကျိုချက်ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပူဝတ္ထာယ၊ မှုံအကျိုးငှါ။ ပူဝမေဝ၊ မှုံကိုသာလျှင်။ ပစတိယထာ၊ ဂေချက်ချက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အညံ့တပါးသော၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ဝတ္ထုကို၊ နကရောတိယထာ၊ မပြုသကဲ့သို့။ ဇေ၊ ဤအတူ။ မဂ္ဂမေဝ၊ မက်ကိုသာလျှင်။ မဂ္ဂတ္ထာယ၊ မက်ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ မဂ္ဂံဗောဓာယဘာဝယန္တိ၊ မဂ္ဂံဗောဓာယဘာဝယံဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပရမံသုဒ္ဓန္တိ၊ ပရမံသုဒ္ဓံဟူသည်ကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နိဟတောတိ၊ နိဟတောဟူသည်ကား။ တွံ၊ သင်ခာန်နတ်ကို မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ နိဟတော၊ အဆိပ်အတောက်ကင်းသောအဖြစ်သို့ ရောက်စေအပ်ပြီ။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးစေအပ်ပြီ။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်တည်း။ ။

၉၆၈ သင်္ဂါထာဝရဝတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋမတွဲ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ရတ္တန္တကာရတိမိသာယာတိ၊ ရတ္တန္တကာရတိမိသာယဟူသည်ကား၊ ရတ္တိံ ညဉ့်အခါ၌၊ အန္တဘာဝကာရကော၊ မျက်စိမမြင်သောအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော၊ မဟာတမေ၊ ကြီးစွာသောအဓိကံ၌၊ စတုရင်္ဂီ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော၊ တမသိ၊ အဓိကံတိုက်၌၊ အဗ္ဘောကာသေနိသိန္ဓောဟောတိတိ၊ အဗ္ဘောကာသေနိသိန္ဓောဟောတိဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ စက်မနကောဋိယံ၊ စင်္ကြံစွန်း၌၊ ပါသာဏဗလကော၊ ကျောက်ျာအပြင်၌၊ မဟာဝိဝရံ၊ မြတ်သောသင်္ကန်းတော်ကို၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်းတော်၌၊ ဌပတွာ၊ ထံ၌၊ ပဝေနံ၊ ပွားစေခြင်းဘာဝနာကို၊ ပရိဂ္ဂဗ္ဗမာနော၊ အကြွင်းမဲ့ယူတော်မူလျက်၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နန္ဒဝ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘာဝိတော၊ မပွားစေအပ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ ဝါ၊ မဂ်သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သော၊ ကိလေသာဝါ၊ ကိလေသာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးတွင်း၍မသိအပ်သော၊ အကုပ္ပဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အသန္တိကတော၊ မျက်မှောက် မပြုအပ်သော၊ နိရောဓေဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိသလော၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နေတော်မူခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤကား၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ကုလယုတ္တာနံ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့အား၊ အင်္ဂုသတ္တံ၊ ပုံစံနည်းယူတံချူ၊ အဟနိဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ကုလယုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဂတမဂ္ဂံ၊ ကြွတော်မူရာခရီးကို၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အဗ္ဘောကာသဝါသံ၊ လွင်တီးခေါင်၌နေခြင်းကို၊ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ငါတို့နေအပ်သင့်လှပေသည်ဟူ၍၊ မညမာနာ၊ အောက်မေ့ကုန်လျက်၊ ပဝေနကမ္ဘံ၊ ဘာဝနာကံ၌ အားသစ်လုံ့လမှုကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လွင်တီးခေါင်၌ နေတော်မူခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူသတည်း၊ မဟာတိ၊ မဟာဟူသည်ကား၊ မဟန္တော၊ ကြီးစွာသော၊ အရိဋ္ဌကောတိ၊ အရိဋ္ဌကောဟူသည်ကား၊ ကာဠကော၊ မြည်းနက်သော၊ မဏိတိ၊ မဏိဟူသည်ကား၊ ပါသံသကော၊ ကျောက်တည်း၊ ဧဝမဿသိသံဟောတိတိ၊ ဧဝမဿသိသံဟောတိဟူသည်ကား၊ ကာလဝဏ္ဏံ၊ မည်းနက်သောအဆင်းရှိသော၊ ကုဋ္ဌာဂါရပ္ပမာဏံ၊ အထွဋ်ထုတ်ကာပမာဏရှိ

သော။မဟာပါသာဏသဒိသံ။ကြီးစွာသောကျော်နှင့်တူသော။တဿ။ထို
ဆင်၏။သီသံ။ဦးခေါင်းသည်။ဇေဝဇ္ဈပံ။ဤသို့သဘောရှိသည်။ဟေဟိ။ဖြစ်၏
သုဘာသုဘန္တိ။သုဘာသုဘံဟူသည်ကား။ ဒိဃမဒ္ဒါနံ။ကြာမြင့်စွာကာလ
ပတ်လုံး။သံသရေန္တော။တလုံးလာလာကျင်လည်ရသောသူသည်။ သုန္ဓရာ
သုန္ဓရံ။ကောင်းမကောင်းသော။ဝဏ္ဏံ။အဆင်းကို။ကတွာ။ပြုပြင်တန်ဆင်း
၍။အာဂတော။လာသည်။ အသိ။ဖြစ်၏။ဣတိ။ဤသို့။ ဝဒတိ။ဟောတော်
မူ၏။အလဝါ။တနည်းဆိုဦးအံ့။ သံသရန္တိ။သံသရံဟူသည်ကား။ သံသ
ရေန္တော။အာဂန္တေန္တော။ လာရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဃမဒ္ဒါနန္တိ။ဒိဃမဒ္ဒါနံ
ဟူသည်ကား။ဝသဝတ္ထိဋ္ဌာနတော။ဝသဝတ္ထိနတ်ရွာမှ။ယာဝဥရုဝေလာ
ယ။ဥရုဝေလာတောသို့ဆိုက်အောင်။ ဒိဃမဂ္ဂံ။ရှည်စွာသောခရီးကို။ ဂုရေ
ဗောဓာယဝါ။ ဘုရားသဗ္ဗညုအဖြစ်သို့ မရောက်မီလည်း။ ဘဗ္ဗဿာနိ။
ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ဒုက္ကရကာရိကသမယသင်္ခါတံ။သူတပါးတို့သည်
ပြုနိုင်ခဲ့သောစရိယအမှုကို ပြုသောအခါဟု ဆိုအပ်သော။ ဒိဃကာလံ။
ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ဝဏ္ဏံကတွာသုဘာသုဘန္တိ။ဝဏ္ဏံကတွာ
သုဘာသုဘံဟူသည်ကား။ သုန္ဓရံစ။တင့်တယ်သည်လည်း ဖြစ်သော။
အသုန္ဓရံစ။ မတင့်တယ်သည်လည်းဖြစ်သော။ နာနပ္ပကာရံ။ အထူးထူး
အပြားပြားရှိသော။ဝဏ္ဏံ။အဆင်းသဏ္ဌာန်ကို။ ကတွာ။ပြုပြင်တန်ဆင်း၍။
အနကဝါရံ။အကြိမ်များစွာ။ မမ။ငါဘုရား၏။ သန္တိကံ။အထံတော်သို့။
အာဂတော။ သင်လာသည်။ အသိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
အတ္ထော။အနက်တည်း။ သော။ထိုကြီးစွာသော အဆင်းသည်။ ဝဏ္ဏော
နာမ။သဏ္ဌာန်မည်သည်။ နတ္ထိကိမု။မရှိသတတ်။ ယေနဝဏ္ဏေန။အကြင်
ဆင် မြင်း အသွင် အဖြစ်ဖြင့်။မာရော။မာရ်နတ်သည်။ဝိဘိံသကတ္ထာယ။
အထူးကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်စိမ့်သောဌာ။ ဘဂဝတော။ဘုရားသခင်၏။
သန္တိကံ။အထံတော်သို့။ နအာဂတပုဗ္ဗော။မရောက်လာစဘူး။တေန။ထို
ကြောင့်။တံ။ထိုမာရ်နတ်ကို။ဘဂဝါ။ဘုရားသခင်သည်။ဧဝံ။ဤသို့သံသရံ
ဒိဃမဒ္ဒါနံစသောစကားကို။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ အလန္တေတနာတိ။
အလန္တေတနဟူသည်ကား။ဇေတနံ။ဤမျှလောက်သော။မာရဝိဘိံသကာ
ရဒဿနဗျာပါရေန။ မာရ်၏ကြောက်မက်ဘွယ်သဖြင့်။ရာပြသောအား
လုံ့လဖြင့်။တုယံ။သင်မာရ်နတ်အား။အလံ။အကျိုးမရှိ။ ဒုတိယံ။နှစ်ခု
မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄၀၀ သင်္ဂါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သုသံဝုတာတိ၊ သုသံဝုတာဟူသည်
 ကား၊ သုပိဟိတာ၊ မဂ်ဖြင့်ကောင်းစွာဆို ပိတ်အပ်ကုန်၏၊ နတေမာရဝဿ
 နူဂါတိ၊ နတေမာရဝဿနူဂါဟူသည်ကား၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ တေ၊ ထိုမဂ်
 ဖြင့်ကောင်းစွာဆို ပိတ်အပ်ကုန်သောသုတ္တံသည်၊ တုယံ၊ သင်မာရ်နတ်
 ၏၊ ဝဿံနူဂါ၊ အလိုနိုင်ငံသို့လိုက်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ နတေမာ
 ရဿဗဒ္ဓဘူတိ၊ နတေမာရဿဗဒ္ဓဘူ ဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုမဂ်တို့ဖြင့်
 ကောင်းစွာပိတ်အပ်ကုန်သောသုတ္တံသည်၊ တုယံမာရဿ၊ သင်မာရ်နတ်
 ၏၊ ဗဒ္ဓစရာ၊ စပ်သောအကျင့်ရှိကုန်သော၊ သိဿာအန္တေဝါသိကာ၊ လက်
 ဝဲနေတမည့်တို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တတိယံ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်
 သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ယောနိသောမနသိကာရာတိ၊ ယောနိ
 သောမနသိကာရာ ဟူသည်ကား၊ ဥပါယမနသိကာရေန၊ သင့်သောအ
 ကြောင်းဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊ ယောနိသောသဗ္ဗပ္ပဓာနာတိ၊ ယောနိ
 သောသဗ္ဗပ္ပဓာနာဟူသည်ကား၊ ဥပါယဝီရိယေန၊ မဖြစ်သေးသော အကု
 သိုလ်တို့ကိုမဖြစ်စေခြင်းငှါအသင့်အားဖြင့်ဖြစ်သောဝီရိယကြောင့်၊ ကာ
 ရဏဝီရိယေန၊ အနုပ္ပန္နစသောအကျိုးအကြောင်းဖြစ်သော ဝီရိယကြောင့်၊
 ဝိရတ္တိတိ၊ ဝိရတ္တိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလဝိရတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူ
 သောဝိရတ္တိတို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်တော်မူပြီး၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်
 ပြုတော်မူပြီး၊ အဇ္ဈဘာသိတိ၊ အဇ္ဈဘာသိဟူသည်ကား၊ အလံ၊ ဤအရှင်
 ဂေါတမသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဝီရိယံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊
 ပြုတော်မူ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပိ၊ ရောက်လျက်လည်း၊
 နတုဿတိ၊ မရောင့်ရဲသေး၊ ဣဒါနိ ယခုတဖန်၊ အညေသံပိ၊ သူတပါးတို့
 အားလည်း၊ ပါဝုဏာထ၊ ရောက်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿာဟံ၊
 အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုပြန်တော်မူ၏၊ နံ၊ ထိုရှင်ဂေါတမကို၊ ပဋိ
 ဗာဟောဿာမိ၊ မြစ်တားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ အဘာသိ၊ ဆို
 သတည်း၊ မာရပါသေနာတိ၊ မာရပါသေနဟူသည်ကား၊ ကိလေသပါသေ
 န၊ ကိလေသာမာရ်၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောကာမဂုဏ်ဟူသောကျော
 ကွင်းဖြင့်၊ ယေဒိဗ္ဗာယေစ မာနုဿာတိ၊ ယေဒိဗ္ဗာ ယေစမာနုဿာဟူသည်
 ကား၊ ဒိဗ္ဗကာမဂုဏ်သင်္ခါတာစ၊ နတ်၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်ဟုဆိုအပ်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ မနုဿကာမဂုဏ်သင်္ခါတာစ၊ လူ၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်
 ဟုဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယေမာရပါသာနာမ၊ အကြင်ကိလေသာ

မာရ်၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ကာမဂုဏ်ဟူသော ကျော့ကွင်း
 တို့မည်သည်။ အတ္တိရှိ နေ၏။ သဗ္ဗေဟံ။ အသုံးစုံကုန်သော၊ တေဟံ ထို
 ကိလေသာမာရ်၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ဟူသော ကျော့
 ကွင်းတို့သည်။ တံ ဂှင်၊ ဟန်း၊ ကံ၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။
 မာရဗန္ဓနဗန္ဓာတံ၊ မာရဗန္ဓနဗန္ဓာဟူသည်ကား။ မာရဗန္ဓနန၊ ကိလေသာ
 မာရ်၏ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့သည်တည်း။ ဝ၊ တနည်းကား။
 မာရဗန္ဓန၊ ကိလေသာမာရ်၏ နှောင်ဖွဲ့ချဉ်းနင်း၊ ဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်
 သည်တည်း။ နမေသာမဏမောက္ခောသိတိ။ န၊ မသမဏမောက္ခောသိဟူ
 သည်ကား။ သမဏ၊ ဂှင်၊ ဟန်း။ တံ၊ ဂှင်၊ ဟန်းသည်။ မေး၊ ငါ၏။ ဝိသယ
 တော၊ အစိုးရသောအရာမှ။ နမုပ္ပါသတိ၊ မလွတ်လေဟံ။ စတုတ္ထံ၊
 လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ၊

၅ ပဉ္စမ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ မုတ္တာဟန္တိ၊ မုတ္တာဟံဟူသည်ကား။ အဟံ၊
 ငါတုရားသည်။ မုတ္တာ၊ ခပ်တိမ်းသော အနှောင်အဖွဲ့တို့မှ လွတ်တော်
 မူ၏။ ဝုရိဓံသုတ္တံ၊ ဝုရိမသုတ်ကို။ အန္တောဝဿ၊ ဝါတွင်း၌။ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဣဒံပန၊ ဤသုတ်ကိုကား။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုတော်
 မူပြီး၍၊ ဝုဠဝဿကာလေ၊ ဝါကျွတ်ပြီးသောကာလ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ စာရိကန္တိ၊ စာရိကံဟူသည်ကား။ အနုဝုဗ္ဗဝမနစာရိကံ၊ ရွာနိဂုံး
 မင်းနေပြည်တို့၌ အစဉ်သဖြင့် သွားခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဒေသစာရိကို၊
 ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍၊ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း၊ ယောဇန
 ပရမံ၊ ယူဇနအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်သို့။ ဝန္တန္တော၊ သွားကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ စာရိကံ၊ လှည့်လည်လေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ မာ
 ဧကေနန္ဒေတိ၊ မာဧကေနန္ဒေ ဟူသည်ကား။ ဧကေနမဂ္ဂေန၊ ခရီးတကြောင်း
 တည်းဖြင့်၊ နန္ဒေနာ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်။ မာအဂမိတ္ထ၊ မသွား
 ကုန်လင့်၊ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဧဝံဂတေသု၊ ဤသို့တပေါင်းတည်း သွားကုန်သည်
 ရှိသော်၊ ဧကေသိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ခမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေ
 သေန္တေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧကေန၊ တယောက်သောရဟန်း
 သည်၊ တုဏှိဘူတေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ ဌာတဗ္ဗံ၊ တန့်ရပ်အပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာဧကေနစသောစကားကို။
 အာဟ၊ ကောတော်မူ၏။ အာဒိကလျာဏန္တိ၊ အာဒိကလျာဏံ ဟူသည်
 ကား။ အာဒိပ္ပိ၊ အစဉ်၊ ကလျာဏံ သုန္ဓရံ၊ တဒ္ဓကံ။ ကောင်းခြင်းရှိသော၊ မဇ္ဈ
 ပရိယာသသေနသု၊ အလယ်အသုံးတို့၌။ တထာ၊ ထိုအတူကောင်းခြင်းရှိ

၄၀၂ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

၁၀၂

သော၊ စ၊ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။
သောနသည၊ သောသနသယစ၊ သောသနာတော်၏လည်းကောင်း၊ ဒေသနာ
ယစ၊ ဒေသနာတော်၏ လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဝိလံ၊ ဝိလသည၊ သောသနသ၊
သောသနာတော်၏၊ အာဒိ၊ အစမည်၏၊ သမထဝိပဿနာမဂ္ဂါ၊ သမထ
ဝိပဿနာမဂ်တို့သည်၊ မဇ္ဈိ၊ အလယ်မည်၏၊ ဗလနိဗ္ဗာနာနိ၊ ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တို့
သည်၊ ပရိယောသသနံ၊ အဆုံးမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိလသမာဓယော၊
ဝိလသမာဓိတို့သည်၊ အာဒိ၊ အစမည်၏၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂါ၊ ဝိပဿနာမဂ်တို့
သည်၊ မဇ္ဈိ၊ အလယ်မည်၏၊ ဗလနိဗ္ဗာနာနိ၊ ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တို့သည်၊ ပရိယော
သသနံ၊ အဆုံးမည်၏၊ ဝါ၊ တကြောင်းလည်း၊ ဝိလသမာဓိဝိပဿနာ၊ ဝိလ
သမာဓိ ဝိပဿနာတို့သည်၊ အာဒိ၊ အစမည်၏၊ မဂ္ဂါ၊ မဂ်သည်၊ မဇ္ဈိ၊
အလယ်မည်၏၊ ဗလနိဗ္ဗာနာနိ၊ ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တို့သည်၊ ပရိယောသသနံ၊ အဆုံး
မည်၏၊ ဒေသနာယပန၊ ဒေသနာတော်၏ကား၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ စတုပ္ပဒိ
ကာယ၊ လေးပါးရှိသော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၌၊ ပဌမပါဒေါ၊ ပဌမပါဒသည်၊
အာဒိ၊ အစမည်၏၊ ဒုတိယ တတိယာ၊ ဒုတိယပါဒ တတိယပါဒတို့သည်၊
မဇ္ဈိ၊ အလယ်မည်၏၊ စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထပါဒသည်၊ ပရိယောသသနံ၊ အဆုံး
မည်၏၊ ပစ္စပဒ ဆပဒါနံ၊ ငါးပါး ခြောက်ပါးရှိကုန်သော ဂါထာတို့၏၊
ပဌမပါဒေါ၊ ပဌမပါဒသည်၊ အာဒိ၊ အစမည်၏၊ အဝသနပါဒေါ၊ အဆုံး
ဖြစ်သောပါဒသည်၊ ပရိယောသသနံ၊ အဆုံးမည်၏၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်း
သောပါဒတို့သည်၊ မဇ္ဈိ၊ အလယ်မည်၏၊ ကောနုသန္တိကသုတ္တဿ၊ တခု
သောအနုသန္ဓေရှိသောသုတ်၏၊ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းသည်၊ အာဒိ၊ အစမည်၏၊ ဣဒမ
ဝေါစာတိ၊ ဣဒမဝေါစအစရှိသော စကားသည်၊ ပရိယောသသနံ၊ အဆုံး
မည်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားတော်သည်၊ မဇ္ဈိ၊ အလယ်မည်၏၊
အနေကာနုသန္တိကဿ၊ များသော အနုသန္ဓေရှိသော သုတ်၏၊ မဇ္ဈိ၊
အလယ်၌၊ ဗဟူဝိအနုသန္တိ၊ များသောအနုသန္ဓေစကားသည်လည်း၊ မဇ္ဈိ
မေဝ၊ အလယ်မည်သည်သာတည်း၊ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းသည်၊ အာဒိ၊ အစမည်၏
ဣဒမဝေါစာတိ၊ ဣဒမဝေါစအစရှိသောစကားတော်သည်၊ ပရိယောသသ
နံ၊ အဆုံးမည်၏၊ သာတ္ထန္တိ၊ သာတ္ထံဟူသည်ကား၊ သာတ္ထကံ၊ အနက်ရှိ
သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသေထ၊ ဟောလေကုန်၊ ဗျဉ္ဇနန္တိ၊ ဗျဉ္ဇနံဟူသည်
ကား၊ ဗျဉ္ဇနေဟိစေဝ၊ သဒ္ဓါတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဒေဟိစ၊ ဝုဒ္ဓိတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပရိပူရံ၊ ပြည့်စုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသေထ၊ ဟောလေ

၉-မံင်ရသံယုတ်-၁-ပဌမဝဂ်။

၄၀၉

ကုန်၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏန္တိ၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏန္တိဟူသည်ကား၊ သကလပရိပုဏ္ဏန္တိ
အလုံးစုံပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓန္တိ၊ ပရိသုဒ္ဓန္တိဟူသည်ကား၊ နိရုပက္ခိလေသံ၊
ဒိဋ္ဌိမာနစသောညစ်ညူးခြင်းမရှိသော၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယဟူသည်
ကား၊ သိက္ခတ္တယသင်္ဂဟံ၊ သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းဖြင့်သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်
သော၊ သာသနဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာ့ကော်တည်းဟူသော ဗြဟ္မစရိယ
ကို၊ ပကာသေတာတိ၊ ပကာသေထဟူသည်ကား၊ အာဝိကရောထ၊ ထင်
စွာပြုလေကုန်၊ အပ္ပရုဇက္ခဇာတိကာတိ၊ အပ္ပရုဇက္ခဇာတိကာဟူသည်ကား
ပညာစက္ခုမ္ဘိ၊ ပညာစက္ခုန္တိ၊ အပ္ပကိလေသရဇသတာဝါ၊ နည်းသောကိ
လေသာဟူသော မြူ့ရှိသည်သဘော ရှိကုန်သော၊ နုကူလသာဏိယာ၊
ခွဲဖြူတင်တိမ်ဖြင့်၊ ပဋိန္ဒာဝိယ၊ ဇုံးကွယ်သကဲ့သို့၊ စတုပဒိကဂါတာပရိ
သာနေ၊ လေးပါးရှိသော ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပတ္တံ၊ ရောက်ခြင်း၌၊ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း၊
အသဝန တာတိ၊ အသဝနတာ ဟူသည်ကား၊ အသဝန တာယ၊
မကြားနာရသည် အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရိဟာယန္တိတိ၊ ပရိဟာယန္တိ ဟူသည်
ကား၊ အလာဘပရိဟာနိယာ၊ မရသောဆုတ်ယုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဓမ္မတော၊ တ
ရားမှ၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ သေနာနိဂမောတိ၊ သေနာနိဂမော
ဟူသည်ကား၊ ပဌမကပ္ပိကာနံ၊ ပဌမကပ်ဦး၌ ဖြစ်ကုန်သော မင်းတို့၏၊
သေနာယ၊ စစ်သည်၏၊ နိဝိဇ္ဇောကာသေ၊ စံနေရာအရပ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတဂါ
မော၊ တည်သောရွာတည်း၊ သုဇာတာယ၊ သုဇာတာ၏၊ ပိတု၊ အဘသူဌေး
ကြီး၏၊ သေနာနာမ၊ သေနာမည်သော၊ နိဂမော၊ နိဂုံးတည်း၊ တေနုပသင်္က
မိဿာမိတိ၊ တေနုပသင်္ကမိဿာမိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသည်၊
တုဌေ၊ သင်ချစ်သားတို့ကို၊ ဥပေယျာဇေတွာ၊ စေလွှတ်၍၊ ပရိဝေတာဒိနိ၊
ပရိဝုဏ်စသည်တို့ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုပြင်စေ၍၊ ဥပဋ္ဌာကာဒိတိ၊ အလုပ်
အကျွေး ဒါယကာတို့သည်၊ ပရိစရိယမာနော၊ အသိမ်အမွေ့ လုပ်ကျွေး
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နဝိဟရိဿာမိ၊ နေတော်မူရစ်အံ့၊ ပန၊ စင်စစ်၊ တိဏ္ဍိဇဋ္ဌိ
လာနံ၊ သုံးယောက်သော ညှိနောင်မျိုးဖော်ရသေ့ကျော်တို့အား၊ အဗုဇာနိ၊
အခွဲနှင့်တကွ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဠိဟာရိယသ
ဟာဿာနိ၊ ပြာဠိဟာတယောင်တို့ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြု၍၊ ဓမ္မမဝ၊ တရား
တော်ကိုသာလျှင်၊ ဒေသေဝံ၊ ဟောခြင်း၌၊ ဥပသင်္ကမိဿာမိ၊ ကပ်တော်
မူအံ့သတည်း၊ တေနုပသင်္ကမိတိ၊ တေနုပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ အယံ

မှီဝဲ၎် သင်္ဂါထံဝံဝုသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋကထာ။

သမဏောဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊ မဟာယုတ္တံ၊ ကြီးစွာသော
 စစ်သဘင်ကို၊ ဝိစာရေန္တောပိယ၊ စီရင်သောဗိုလ်မင်းအယောင်ကဲ့သို့၊
 ဇိကန၊ တကြောင်းတည်းသောခရီးဖြင့်၊ နွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောရဟန်း
 တို့သည်၊ မာအဂမိတ္ထ၊ မသွားကြလေကုန်လင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသထ၊
 ဟောကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗိဇ္ဇာနော၊ ခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့ကို၊
 ဥယျောဇေသိ၊ စေလွှတ်၏၊ ဣမတ္ထိံ၊ ပန၊ ဤရဟန်းအပေါင်း၌ကား၊ ဧကတ္ထိံ
 ပိ၊ တယေဝံသောရဟန်းသည်မူလည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တေ၊ ဟော
 သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တသာဒံ၊ မိတ်၏သက်သာခြင်းသံညှို့၊ နတ္ထိ၊ ရှိ
 သည်မဟုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဒေသ
 န္တေသု၊ ဟောကုန်သည်ရှိသော်၊ ကုတောဘာပိဿတိ၊ အတယ်မှာသက်
 သာတစစ်ဖြစ်လေတုံအံနည်း၊ နံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို၊ ပဋိဗာဟာမိ၊ ငါ
 တားမြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဗိန္တော၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ အနည်းသို့ကပ်
 သတည်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ သောဏှိကာကိလဉ္စန္တိ၊ သောဏှိကာကိလဉ္စံ
 ဟူသည်ကား၊ သုရာကာရကာနံ၊ ပိဋသုရင်္ဂပြုပြင်စီရင်ကုန်သောသူတို့၏၊
 ပိဋပတ္ထရဏကာကိလဉ္စံ၊ မုံညက်ကျင်းဖြန့်သောဖျ-တည်း၊ ကောသလ
 ကာကံသပါတိတိ၊ ကောသလကာကံသပါတိ ဟူသည်ကား၊ ရလစက္က
 ပမာဏာ၊ ရထားတိန်းစက်ပမာဏရှိသော၊ ကောသလရုညော၊ ကောသလ
 မင်း၏၊ ပရိဘောဂပါတိ၊ ထမင်းစားတော်၏နေခံရှေ့၌လက်ဆေးရေတော်
 သုံးဆောင်သည့်၊ ကြီးဖြူခွက်တည်း၊ ဂဠုဂဠုယန္တေတိ၊ ဂဠုဂဠုယန္တေ
 ဟူသည်ကား၊ ဂဠုန္တေ၊ မိဗင်းသံကြိုးထစ်ဖြမ်းဝဲ၊ လစ်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မာ
 ရဂဠုရိယာတိ၊ ကမ္မာရဂဠုရိယာဟူသည်ကား၊ ကမ္မာရုဇ္ဈနပနာဠိယာ၊ ပန်းဝဲ
 တို့၏ယွတ်တီးသားပေါ်အဝဋ်၊ မေမာနာယာတိ၊ မေမာနာယာ ဟူသည်
 ကား၊ သတ္ထံ၊ ယွတ်တီးသားရေကို၊ ဝါတေန၊ လေဖြင့်၊ ပူရိယမာနာယ၊
 ပြည့်ပေသဖြင့်၊ ဣတိဝိဒိတွာတိ၊ ဣတိဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ သမဏော
 ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ပဓာနမနုယုတ္တော၊ ဘာဝနာတရားကို
 အားသစ်လုံ့လပြုလျက်၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ နိယန္တော၊ နေ၏၊ နံ၊ ထို
 ရဟန်းဂေါတမကို၊ စာဠယိဿာမိ၊ ထိပါးချုတ်ချယ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တော
 တွာ၊ ကြံ၍၊ ဂုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်သောအပြားရှိသော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တ
 ဘောကို၊ မာပေတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ နိယာမဘူမိယံ၊ ခြွေရံမင်းကိုယ်တော်
 ထည်း၊ ဟိန်းမွေ့ရာဌာန၌၊ ဣတောပိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ သဉ္စရန္တံ၊

တသုးလဝလဝသွားလတ်သောမာရ်နတ်ကို။ ဝိဇ္ဇုလတာလောကေန။ လျှပ်
စစ်အရောင်အလင်းဖြင့်၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ သောသတ္တဝါ၊ ဤသတ္တဝါ
ကား၊ ကောနူခေါ၊ အဘယ်သတ္တဝါနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်
မြင်တော်မူလတ်သော်၊ အယံ၊ ဤသတ္တဝါကား၊ မာရော၊ မာရ်တည်း၊ ဣတိ
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ သုညဂေဟာနိတိ၊ သုညဂေဟာနိဟူသည်
ကား၊ သုညာဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့ကို၊ သေယျာတိ၊ သေယျာဟူ
သည်ကား၊ သေယျတ္ထာယ၊ ကိန်းစက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဌဿာမိ၊ ရပ်တော်
မူအံ့၊ စန္ဒာမိဿာမိ၊ စကြိတြတော်မူအံ့၊ နိဝိဒိဿာမိ၊ ထိုင်တော်မူအံ့၊
နိပ္ပဇ္ဇိဿာမိ၊ လျောင်းတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတဒတ္ထာယ၊ ထိုကိန်း
အောင်းခြင်း အာနံသံသအကျိုးငှါ၊ ယောမုနိ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သုညာဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့ကို၊ သေဝတိ၊ မြဲတော်မူ၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သောမုနိအတ္တသံယ
တောတိ၊ သောမုနိအတ္တသံယတောဟူသည်ကား၊ သောဗုဒ္ဓမုနိ၊ ထိုဘုရား
မြတ်သည်၊ ဟတ္ထပါဒကုက္ကုစ္စဘာဝေန၊ လက်၏လျှပ်ခြင်း၊ ခြေ၏လျှပ်ခြင်း
မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သံယတတ္တဘာဝေါ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောကိုယ်
ဣန္ဒြေတော်ရှိ၏၊ ဝေါဿန္တစရေယျတတ္တသောတိ၊ ဝေါဿန္တစရေယျတတ္တ
သောဟူသည်ကား၊ တတ္ထိ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုအတ္တဘော၌၊ အယံနိကန္တိ၊
ဤကပ်ငြိခြင်း တဏှာကို၊ ဝေါဿန္တိတွပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ စရေယျ၊
ကျင့်ရာ၏၊ ပဗ္ဗိရူပဗ္ဗိတထာ ဝိဓဿတန္တိ၊ ပဗ္ဗိရူပဗ္ဗိတထာ ဝိဓဿတံ
ဟူသည်ကား၊ တာဒိဿဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တံသဠှ တဿ၊ ထို
လက်ခြေတို့၏ လျှပ်ရှားခြင်းကင်းသော အဖြစ်၌ကောင်းစွာ တည်သော၊
ဗုဒ္ဓမုနိနော၊ ဘုရားမြတ်အား၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊ တံနိကန္တိ၊ ထို
ကပ်ငြိခြင်းတဏှာကို၊ ဝေါဿန္တိတွာ၊ စွန့်လွှတ်ပယ်ရှား၍၊ စရေယံနာမ၊
ကျင့်ခြင်းမည်သည်၊ ပဗ္ဗိရူပယုတ္တံအနုတ္တ ဝိကံသဏ္ဌံ လျှောက်ပတ်၏၊ စရေယံ
တိ၊ စရေယံဟူသည်ကား သီဟဗျုပ္ပာဒိကာ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျားအစရှိကုန်
သော၊ သံစရေယသတ္တော၊ သွားလာတတ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဧတ
ရဝတိ၊ ဧတရဝဟူသည်ကား၊ သဝိညာဏက အဝိညာဏကဘောဝေါ၊
ဝိညာဉ်ရှိသော ကြောက်မက်ဖွယ် ဝိညာဉ်မရှိသော ကြောက်မက်ဖွယ်
တို့တည်း၊ တတ္ထ ထိန္တပါးတို့တွင်း သီဟဗျုပ္ပာ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျားအစရှိ
ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သဝိညာဏက၊ ဝိညာဉ်ရှိသောကြောက်
မက်ဖွယ်မည်ကုန်၏၊ ဗျုတ္တိဘာဝေ၊ ညဉ့်အဖို့၌၊ ခါဗျုပ္ပိကာဒယော၊ သစ်

၄၀၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဗ္ဗကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

ငုတ် တောင်ပို့ စသည်တို့သည်။ အဝိညာဏကာ၊ ဝိညာဉ် မရှိသော
 ကြောက်မက်ဖွယ်မည်ကုန်၏။ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ တေဝိ၊ ထိုသစ်ငုတ်တောင်ပို့
 တို့သည်လည်း။ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုညဉ့်အခါ၌။ ယက္ခဝိယ၊ ဘီလူးတို့ကဲ့
 သို့၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ။ ရှေ့ရှုထင်ကုန်၏။ ရန္တု၊ ဝလ္လိယာဒိနိ၊ ကြိုးခွယ်စသည်တို့
 သည်။ သပ္ပာဝိယ၊ ခြွေတို့ကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ရှေ့ရှုထင်ကုန်၏။ တတ္ထာတိ၊
 တတ္ထဟူသည်ကား။ တေသု၊ တေရေဝေသု၊ ထိုကြောက်မက်ဖွယ်သော
 အာရုံတို့၌။ သုညာဂါရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရှင်မှ။ ဗုဒ္ဓဓနိ၊ ဘုရားမြတ်
 သည်။ လောမစလနမတ္တကမ္မိ၊ အမွေး၏တုန်လှုပ်ခြင်းမျှကိုလည်း။ နကရော
 တိ၊ မပြု၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဋ္ဌာနပရိကပ္ပံ၊ အကြောင်းအရာမဟုတ်သည်
 ၌ကြံခြင်းကို။ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား။ နဘံ၊ ဗလေယျာတိ၊ နဘံ
 ဗလေယျ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို
 ဂါထာ၌။ ဗလေယျာတိ၊ ဗလေယျဟူသည်ကား။ ကာကပဒံဝိယ၊ ကျိုးခြေ
 ကဲ့သို့၊ တိရဟိရသော၊ အမျှင်အမျှင်အားဖြင့်။ ဗလေယျ၊ ကွဲရာ၏။ စလေယျာ
 တိ၊ စလေယျဟူသည်ကား။ ပေါက္ခရပတ္တေ၊ ပခုမ္မာကြာရှက်၌။ ဝါတာဟ
 တော၊ လေပြင်းခတ်ဟုတ်သော၊ ဥဒကမိန္ဒု၊ ဝိယ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့၊ စလေယျ၊
 လှုပ်ရာ၏။ သလ္လန္တိ၊ စဉ်ရသိကမ္ပယေယျာတိ။ သလ္လန္တိ၊ စဉ်ရသိကမ္ပယေယျ
 ဟူသည်ကား။ တိဝိဏသတ္ထိသလ္လံ၊ ထက်စွာသောထွံမကို၊ ဥရသ္မိံ၊ ရေ၌။
 စေပိစေရေယျ၊ ညှဉ်းဆဲသောအားစူးဝင်သွားစေခြင်းငှါမူလည်း။ ဥပမိသု
 တိ၊ ဥပမိသုဟူသည်ကား။ ခန္ဓုပဒီသု၊ ခန္ဓာဟူသောဥပမိတို့၌။ တာဏံန
 ကရောန္တိ၊ တာဏံနကရောန္တိဟူသည်ကား။ တိဝိဏသလ္လေ၊ ထက်စွာ
 သောထွံမသည်၊ ဥရသ္မိံ၊ ရေဝကို၊ စာရိယမာနေ၊ ညှဉ်းဆဲသောအားစူး ဝင်
 သွားစေအပ်သည်ရှိသော်။ ဘယေန၊ ကြောက်လန့်သဖြင့်။ ဂုမ္မန္တရာဒိနိ၊
 ချုံကြားတောင်းမြောင်ချောက်ကြားစသည်တို့သို့၊ ပဝိသန္တော၊ ပြေးဝင်ကုန်
 သောသူတို့သည်။ တာဏံ၊ ဂုန်းအောင်းရာကို၊ ကရောန္တိ၊ နာမ၊ ပြုကုန်သည်
 မည်၏။ ဗုဒ္ဓါပန၊ ဘုရားသခင်တို့သည်ကား။ သမုန္တိန္နသဗ္ဗဘယာ၊ ကောင်း
 စွာမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်သော ဘေးဘျင်းရှိကုန်သောကြောင့်။ ဇေဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ တာဏံနာမ၊ ကိုယ်တွင်းရှိရာမည်သည်ကို၊ နကရောန္တိ၊
 ပြုတော်မူကုန်၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ ပါဒေပက္ခာလေတွာတိ၊ ပါဒေပက္ခာလေ
 တွာဟူသည်ကား။ ဥတုံ၊ လုံသောအခွေကို၊ ဂါဟာပနတ္ထံ၊ ယူမိန့်သောငှါ။
 ဓောဝိတွာ၊ ဆေးတော်မူ၍၊ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏။ သရိ

ရေကိုယ်တော်၌၊ ရေစာဇလ္လံ၊ ခြုံ-ကြီးသည်။ နဥပလိမ္ပတိ၊ မလူးကပ်၊ ဥဒကံပိ၊ ရေသည်လည်း။ ပေါက္ခရေပတ္တံ၊ ကြာရွက်၌၊ ပက္ခိတ္တံပိယ၊ ချအပ်သကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇိတ္တာ၊ လိမ့်၍၊ ဝတ္ထတိ၊ သွား၏၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်ယျှင်၊ ခေတပါဒကောဂေဟေ၊ ဆေးပြီးသောခြေတို့ဖြင့် နင်းသင့်ကောင်းသော အိမ်၌၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ခေဝိတ္တာ၊ ဆေး၍၊ ပဓိသနံ၊ ဝင်ခြင်းသည်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝတ္တံ၊ ပြုအပ်သည့်ဝတ်တည်း။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာတရားတို့အား၊ ဝတ္တဘေဒေါနာမ၊ ဝတ္တဘေဒမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ယင်းသို့မရှိလျှင်မူလည်း၊ ဝတ္တသိ၊ သ၊ ဝတ်ကိုအပြီးပြုသော အရာ၌၊ ဥတ္တာ၊ တည်၍၊ ခေဝန္တိ၊ ဆေးတော်မူကုန်၏၊ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ဘုရားသခင်သည်၊ သဝေ၊ အကယ်၍၊ နေဝန္တာယေယျ၊ ရေမသပ္ပာယ်တော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ နခေဝေယျံ၊ ဆေးတော်မမူသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤဂေါတမသည်၊ နမနူသော၊ လူသားစင်စစ်မဖြစ်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနုဿကိရိယံ၊ လူတို့၏အမှုအရာကို၊ အမုဇ္ဈန္တော၊ စွန့်လွှတ်တော်မူဘဲ၊ ခေဝတိ၊ ဆေးတော်မူ၏၊ သတောသမ္ပဇာနောတိ၊ သတောသမ္ပဇာနောဟူသည်ကား၊ သောပ္ပပရိတ္တိဟကေန၊ အခြားမရှိသော ဘဝင်အစဉ် ဖြစ်ခြင်းဟူသော အိပ်ပွေ့ခြင်းကို သိင်းဆည်းသော၊ သတိသမ္ပဇေနေ၊ သတိပညာနှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသကံမိတိ၊ ဥပသကံမိ ဟူသည်ကား၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ သဗ္ဗရတ္တိ၊ ညဉ့်သုံးယာပ်ပတ်လုံး၊ အန္တောကာယေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ စကံမိတ္တာ၊ စကြိုကြွေတော်မူ၍၊ ဝန္တကုဋ္ဌိ၊ ဝန္တကုဋ္ဌိသို့၊ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍၊ နိဒ္ဒါယတိ၊ က်နိုးစက်၏၊ အဝိ၊ ပိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သုခသယိတော၊ ချမ်းသာစွာအိပ်သည်၊ ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ နံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို၊ စသန္ဓယိယာမိ၊ ထိပါးချုတ်ချယ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တော၊ ကြံ၍၊ ဥပသကံမိ၊ အနီးသို့ကပ်၏၊ ကိံ၊ သောပ္ပသိတိ၊ ကိံ၊ သောပ္ပသိဟူသည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သုပသိ၊ အိပ်သနည်း၊ တဝ၊ ရှင်ရဟန်း၏၊ ဣဒံသောပ္ပနံ၊ ဤအိပ်ပွေ့ခြင်းသည် ကိံ၊ အသို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ နူသောပ္ပသိတိ၊ ကံ၊ နူသောပ္ပသိဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သုပသိနု၊ အိပ်သနည်း၊ ဗုတ္တပေါပိယတိ၊ ဗုတ္တဂေါပိယဟူသည်ကား၊ မတောပိယ၊ သူသေအယောင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပိသညိပိယစ၊ တွေဝေငန်းမောသည် အယောင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စာ

၄၀၀ သင်္ခါယာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာ သု-ပဋ္ဌမေ

တော၊ ဖြစ်၏။ သုညာဂါရန္တိ၊ သုညာဂါရံ ဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါအား၊ သုညံ၊
ဆိတ်ငြိမ်သော၊ သရံ၊ လျောင်းကို။ လန္တန္တိ၊ ရကုန်ငြိတကားဟု။ သာဗုသိ၊
အိပ်ပွေ့သလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သူရိ၊ ယဥဂ္ဂတတိ၊ သူရိ၊ ယဥဂ္ဂ
တေဟူသည်ကား၊ သူရိယမ္ပိ၊ နသည်၊ ဥဋ္ဌိတေ၊ ထွက်သည်တိုင်အောင်၊
ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ အညေတိက္ခ၊ တပါး သာရပ န်းတို့သည်၊
သမ္ပန္နန္တိ၊ တမြက်ထွန်းကုန်၏။ ပါနိယံ၊ သောက်ရ သုံးဆောင်ရကို၊
ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ အနီးသို့ထားကုန်၏။ ဘိက္ခာစာရမနသန္တာ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့
သွားခြင်း အစီအစဉ်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံ၊ ရှင်၊ နန်းကား၊
ကဿ၊ အဘယံကြောင့်၊ သောဗုသိယေဝ၊ အိပ်၍သာ၊ နဘိသနည်း၊ ဇာလိ
နိတိ၊ ဇာလိနိဟူသည်ကား၊ တယောဘဝ၊ ဘဝသုံးပါးတို့ကို၊ အဇ္ဈောတ္တ
ရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဥတေန၊ တည်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကဿ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတ
န၊ ခြောက်ပါးကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဝတ္တနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌာရသတဏှာ
ဝိစရိတာနိ၊ တဆွဲရှစ်ပါးကုန်သော တဏှာဝိစရိတ်တို့သည်။ ဣတိအာဒိ
နာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကောဋ္ဌာသဘူတေန၊ အတို့၌
ဖြစ်သော၊ တေနတေနဇာလေန၊ ထိုထိုကွန်ယက်အမြွေးအရှက်ဖြင့်၊ ဇာလိ
နိ၊ ချုပ်စပ်မြွေးရှက်ကွန်ယက်သဖွယ်ရှိသော၊ ဝိသတ္တိကာတိ၊ ဝိသတ္တိကာ
ဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံစသည်တို့တွင်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအာရုံ၌၊
ဝိသတ္တိကာယစ၊ အထူးအားဖြင့်ကပ်ငြိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဝိသမူလတာယစ၊ ဒုက္ခအကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိသပရိ
ဘောဂတာယစ၊ ရူပါရုံစသောဒုက္ခကိုသာ သုံးဆောင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဝိသတ္တိကာ၊ ဝိသတ္တိကဟုဆိုအပ်သော၊ ကုဟိဉ္စိနေတဝေ
တိ၊ ကုဟိဉ္စိနေတဝေဟူသည်ကား၊ ကတ္ထမိ၊ တစုံတခုသောသဝဉ္စ၊ သဗ္ဗ
တာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်၊ နေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗုပဓိနံ
ပရိက္ခာယာတိ၊ သဗ္ဗုပဓိနံပရိက္ခာယာ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ ခန္ဓကိလေသာဘိသင်္ခါရကာမဂုဏဘောဒါနံ၊ ခန္ဓကိလေသာ
အဘိသင်္ခါရကာမဂုဏ် အပြားရှိကုန်သော၊ ဥပဓိနံ၊ ဥပဓိတို့၏။ ပရိက္ခ
ယာ၊ အကြွင်းမဲ့ အားဖြင့်ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ကိံ၊ တဝေတ္ထမာရာတိ၊ ကိံ၊ တ
ဝေတ္ထမာရဟူသည်ကား၊ မာရ၊ မာရ်နတ်သား၊ တုဟံ၊ သင်အား၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
ရပ်၌။ ကိံ၊ အဘယံအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ကဿ၊ အဘယံကြောင့်၊ တွံ၊ သင်
မာရ်နတ်သားသည်၊ ဥဏှယာဂုယံ၊ ပူသောယာဂု၌၊ နိလိယိတုံ၊ နားခြင်းငှါ
အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သော၊ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာ၊ ယင်ငယ်သည်၊ အန္တိန္တိ

နေဝ၊ အစွန်းအနားကသာလျှင်၊ ဥဇ္ဈာယန္တော၊ ကြံ့မြိုင်လျက်၊ အာဟိဏ္ဍတိ
 ဝိယ၊ လှည့်လည်သကဲ့သို့၊ အန္တန္တေနဝ၊ အနီးအပါးကသာလျှင်၊ ဥဇ္ဈာ
 ယန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလျက်၊ အာဟိဏ္ဍသိ၊ လှည့်လည်ဘိသနည်း၊ ဣတိ။
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်
 တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ ဒေဝတာသံယုတ္တေ၊ ဒေဝတာသံယုတ်၌
 ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ အဋ္ဌမံ၊
 ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ အပ္ပဝါဘိယျောတိ၊ အပ္ပဝါဘိယျောဟူသည်
 ကား၊ ဘိယျော၊ အနှစ်တရာထက်အလွန်၊ ဇိဝန္တော၊ အသက်ရှင်သောသူ
 သည်၊ အပရိဝဿသတံ၊ နောက်အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ ဇိဝိတုံ၊ အသက်
 ရှင်ခြင်းငှါ၊ နုသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ပဏ္ဏာသဝံဝါဝဿာနိ၊ အနှစ်ငါးဆယ်
 တို့ပတ်လုံးလည်း၊ ဆဗ္ဗဝါဝဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်း၊
 ဇိဝန္တိ၊ အသက်ရှင်ကုန်၏။ အဇ္ဈဘာသိတိ၊ အဇ္ဈဘာသိဟူသည်ကား၊
 သမဏောဂေါ၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ အာပသု၊ အ
 သက်သည်၊ အပ္ပတိ၊ နည်း၏ဟူ၍၊ ကထေတိ၊ ဆို၏။ အသေ၊ ထိုရဟန်းဂေါ
 တမအား၊ ဒီဃဘာသံ၊ လူတို့အသက်ရှည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထေဿဒ
 ဖိတိ၊ ငါဆိုအံ့ဟု၊ ပဗ္ဗနိကသတတာယ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသသော၌သာယာ
 ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဓိဘဝိတွာ၊ ယွမ်းရိုးနှိပ်စက်၍၊ အဘာသိ၊
 ဆို၏၊ နနံဟိဇ္ဇေတိ၊ နနံဟိဇ္ဇေဟူသည်ကား၊ တံအာယု၊ ထိုအသက်ကို၊ ဣဒံ၊
 ဤအသက်ကား၊ အပ္ပကံ၊ နည်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဟိဇ္ဇေယျ၊ နှိပ်နင်းကျိုးမ
 မကဲ့ရဲ့ရာ၊ ဝိရမတ္တောဝါတိ၊ ဝိရမတ္တောဝဟူသည်ကား၊ ဥတ္တာနသေယျ
 ကော၊ ဝဲယာနံတောင်း မပြောင်းမလဲတတ်လျက် ပက်လက်မျှသာအိပ်ရ
 သော၊ ဒဟရုက္ခမာရော၊ အလွန်ငယ်သေး လူကလေးသည်၊ ဝိရံ၊ နို့၊ ညှပ်ကို
 ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ဒုက္ခလရမ္မဒုကာ၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးနွမ်းရ အနှီးထက်၌၊
 နိပ္ပန္နာ၊ လျောင်းလျက်၊ အသညိဝိယ၊ သညာမရှိသကဲ့သို့၊ နိဒ္ဒါယဝိ၊
 အိပ်၏၊ ကဿပိ၊ တရံတယောက်သောသူ၏၊ အာယံ၊ အသက်ကို၊ အပ္ပံ၊
 နည်းသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒီဃံဝါတိ၊ ရှည်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊
 နဝိန္တေတိယထာ၊ မကြံသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤသူငယ်ကလေးအတူ၊ ကိပ္ပိ၊ တရံ
 တခုကို၊ အဝိန္တေတွာ မကြံမူ၍၊ သပ္ပုရိသောပိ၊ သူတော်ကောင်းသည်
 လည်း။ စရေယျာဒိတ္တသိသောဝါတိ၊ စရေယျာဒိတ္တသိသောဝဟူသည်

၄၁၀ သင်္ဂါထံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကား။ အာယု။ အသက်သည်။ ပရိတ္တံ။ နည်း၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဥတွာ။ သိ၍။
ပစ္ဆိမိတသိသောပိယ။ ပြောင်ပြောင်တောက်သောဦးခေါင်းရှိသောသူကဲ့
သို့။ စရေယျ။ ကျင့်ရာ၏။ နဝဓံ။ ကိုးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ။ ဒသမသုတ်၌။ နေမိဝရထကုဗ္ဗရန္တိ။ နေမိဝရထကုဗ္ဗရံဟူ
သည်ကား။ ဒီဝသံ။ တနေ့ပတ်လုံး။ ဂန္ထန္တဿ။ သွားသော။ ရထဿ။ ရထား
၏။ စက္ကနေမိ။ တိန်းအကွပ်သည်။ ကုဗ္ဗရံ။ ပုံတောင်းကို။ အနုပရိယာယတိ။
အစဉ်လိုက်၏။ နဝိဇဟတိယထာ။ မစွန့်သကဲ့သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ မစ္စာနံ။
သတ္တဝါတို့၏။ အာယု။ အသက်သည်။ မစ္စံ။ သတ္တဝါသို့။ အနုပရိယာယတိ။
အစဉ်လိုက်၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ဒသဓံ။ ဆယ်ခုမြောက်
သောသုတ်တည်း။ ပဌမေ။ ရှေးဦးစွာသော။ ဝဂ္ဂေါ။ ဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော။
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မာရသံယုတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်။

၁ ဒုတိယဝဂ္ဂဿ။ ဒုတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ။ ပဌမသုတ်၌။ နိသိန္ဓောတိ။
နိသိန္ဓောဟူသည်ကား။ ဝုဗ္ဗေ။ ရှေး၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ။ ဆိုပြီးသည်နည်းဖြင့်
သာလျှင်။ ပဓာနံ။ ပွားစေခြင်းတာဝန်ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တော။ အကြွင်းမဲ့ယူ
တော်မူသူက်။ နိသိန္ဓော။ နေတော်မူ၏။ မာရောပိ။ မာရသည်လည်း။ အဿ။
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သုခနိသိန္ဒတာဝံ။ ချမ်းသာစွာ နေတော်မူသည်၏အ
ဖြစ်ကို။ ဥတွာ။ သိ၍။ စာဇ္ဇပိဿာမိ။ ထိပါးချွတ်ချယ်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့ကြံ၍။
ဥပသင်္ကမန္တော။ အနီးသို့ကပ်၏။ ပဒါလေသိတိ။ ပဒါလေသိဟူသည်ကား။
ပဗ္ဗတပိဋ္ဌေ။ တောင်ထိပ်ပြင်၌။ ဌတွာ။ တည်၍။ ပါသာဏေ။ ကြီးစွာသော
ကျောက်တို့ကို။ ပဝိန္နိ။ လျှော့၍။ ပါသာဏာ။ ကျောက်တို့သည်။ နိရုန္တရာ။
အခြားမဲ့။ အညမညံ။ အချင်းချင်း။ အဘိဟနန္တော။ ရှေးရှုရိက်ခတ်ကုန်လျက်။
ပတန္တိ။ ကျကုန်၏။ ကေဝလန္တိ။ ကေဝလံဟူသည်ကား။ သကလံ။ အလုံးစုံ
သော။ သဗ္ဗန္တိ။ သဗ္ဗဟူသောပုဒ်သည်။ တဿေဝ။ ထိုကေဝလံဟူသော
ပုဒ်၏သာလျှင်။ ဇေဝစနံ။ ဝေဝုပရိယာယံစကားတွယ်တည်း။ ပဌမံ။
ရှေးဦးစွာသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေ။ ဒုတိယသုတ်၌။ ဝိစက္ခကမ္မာယာတိ။ ဝိစက္ခကမ္မာယဟူသည်
ကား။ ပရိသ္မာယ။ ပရိသတ်၏။ ပညာစက္ခံ။ ပညာမျက်စိကို။ ဝိနာသေတု

ကယုတာယံ၊ ဖျက်ဆီးလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပနသစ္စံ၊ စင်စစ်မှန်၏။ သေ။
 ဤမာရ်နတ်သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားဘို့၏။ ပညာစက္ခု၊ ပညာစက္ခုကို။
 မိနာသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်
 အား၊ တေရဝါ၊ ရှေ့တံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော အာရုံကို၊ သာဝေန္တော
 ဝါ၊ ကြားသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဒေသောန္တောဝါ၊ ပြသည်ဖြစ်၍လည်း
 ကောင်း၊ မိနာသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ မိမိတာဝီနု
 မညသိတိ၊ မိမိတာဝီနုမညသိဟူသည်ကား၊ ကိံနု၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊
 ရှင်ရဟန်းသည်၊ အဟံ၊ ငါကား၊ မိမိတဝိဇယော၊ အောင်အင်ပြီးသော
 မာရ်ရှိသောသူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညသိ၊ အောက်မေ့သနည်း၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ မာမညိ၊ သင်မအောက်မေ့လင့်၊ တေ၊ သင်ရဟန်းအား၊ ဇယော၊ အောင်
 ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပရိသာယူတိ၊ ပရိသာယူဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်
 ပါးကုန်သော၊ ပရိသာယု၊ ပရိသတ်တို့၌၊ ဗလပ္ပတ္တာတိ၊ ဗလပ္ပတ္တာဟူသည်
 ကား၊ ဒသဗလပ္ပတ္တာ၊ ဆယ်ပါးသောအားနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌။ မန္ဒိယသန္ဓေတိ၊ မန္ဒိယသန္ဓေဟူသည်ကား၊
 မန္ဒတာဝေနေ၊ နံ၊ နှေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မေမူဟတာဝေနေ၊ အလွန်ထွေဝေ
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သေတိ၊ အိပ်မွေ့သလော၊ ဥဒါဟုကာဝေယျမက္ကောတိ၊
 ဥဒါဟုကာဝေယျမက္ကောဟူသည်ကား၊ ဥဒါဟု၊ ယင်းသို့မဟုတ်မှုကား၊
 ကထိတဗ္ဗံ၊ ပြောဆိုအပ်သင့်သည်အပြားရှိသောအမှုကို၊ ဗိန္တေန္တော၊ ကြံ
 လျက်၊ တေနကတ္တဗ္ဗကာရဏေန၊ ထိုပြုအပ်သင့်သော အမှုအရာကိုလေ့
 လာသောအကြောင်းဖြင့်၊ မက္ကော၊ ယစ်မူးမေ့သည်ဖြစ်၍၊ သယတိယထာ၊
 အိပ်မွေ့သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သယသိ၊ အိပ်မွေ့သလော၊ သမ္ပရုရာတိ၊
 သမ္ပရုရာဟူသည်ကား၊ ဗဟဝေါ၊ ချားစွာကုန်သော၊ ကိမိဒံသောပ္ပသေဝါ
 တိ၊ ကိမိဒံသောပ္ပသေဝဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣဒံသော
 ပ္ပံ၊ ဤသို့သောအိပ်မွေ့ခြင်းကို၊ သောပ္ပသိယေဝ၊ အိပ်စက်ဘိသနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့နှိပ်စက်၍ဆို၏။ အတ္ထံသမေဓ္မာတိ၊ အတ္ထံသမေဓ္မဟူသည်ကား၊
 အတ္ထံ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးသည်၊ သမာဂန္တံ၊ ပါရမီတရား
 ကောင်းစွာရောက်၍၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ အသင်ဟောနာမဝါ၊ မရေတွက်အပ်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ သင်္ဂဟဝိပ္ပန္နောဝါ၊ အရေအတွက် ပျက်စီးသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ အတ္ထာနာမ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးမည်သည်၊
 မသ္မံ၊ ငါဘုရားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သလ္လန္တိ၊ သလ္လံဟူသည်ကား၊ တိရိစ္ဆာန်။

၄၁၂ သင်္ဂါထိဝိသုဒ္ဓိသီလသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋကထာ

ထက်လွှာသော၊ သတ္တိသတ္တိ၊ လှံမသည်။ ဇဝ္ဗနသင်္ဂါထိ၊ ဇဝ္ဗနသင်္ဂါထိ
ဟူသည်ကား၊ ဇောဇော၊ အဇ္ဈိသောသုသည်၊ သိဟပထာဒိသု၊ ခြံ၊ သိတံ၊ ဇာ
ကူးသန်းရာလမ်းခရီးစသည်တို့၌၊ ဇဝ္ဗနော၊ သုတ်ထွင်းသုတ်သင်သည်ရှိ
သော်၊ ဇောဇော၊ အဇ္ဈိသောသုသည်၊ သင်္ဂါထိယထာ၊ ကြောက်ရွံ့၊ ခံညား
သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဇဝ္ဗနောပိ၊ ခြံသံသစ်
ကျားသွားရာခရီးတို့တွင် သုတ်သင်ရမူလည်း၊ နသင်္ဂါထိ၊ မကြောက်ရွံ့၊
မခံညား၊ နပိတေမိသောတ္တန္တိ၊ နပိတေမိသောတ္တန္တိဟူသည်ကား၊ ဇောဇော
အဇ္ဈိသောသုသည်၊ သိဟပထာဒိသုယေဝ၊ ခြံသံတို့၏ကူးသန်းရာလမ်း
ခရီးစသည်တို့၌လျှင်၊ သုဝိတံ၊ အိမ်ခြင်းဌာ၊ ဘာယထိယထာ၊ ကြောက်လန့်
သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သုဝိတံ၊ ခြံသံသစ်
ကျားသွားရာလမ်းကွေ့တို့၌အိမ်မွေ့ခြင်းဌာ၊ နဘာယာမိ၊ မကြောက်လန့်၊
နာနုတပန္တိ၊ မမန္တိ၊ နာနုတပန္တိ၊ မမိဟူသည်ကား၊ အာစရိယသဝါ၊ ဆရာ
၏လည်းကောင်း၊ အန္တောဝါသိက၊ သဝါ၊ လက်ပါးနေ တပည့်၏လည်း
ကောင်း၊ အဗာသုကေ၊ မကျန်းမာခြင်းသည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊
ဥဒ္ဓေသပရိပုစ္ဆာယ၊ ပါဠိသင်ခြင်းအဋ္ဌကထာသင်ခြင်း၌၊ ဌာတတ္ထာ၊ တည်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရတ္တိန္ဒြိယ၊ နေညဉ့်တို့သည်၊ အတိက္ကမန္တာ၊ လွန်
ကုန်သောကြောင့်၊ အန္တောဝါသိ၊ အနီးနေတပည့်တို့သည်၊ အနုတပန္တိ
ယထာ၊ အကြိမ်ကြိမ်စိုးရိမ်ပူပန်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေ၊ ဤအတူ၊ မိ၊ ငါတုရား
ကို၊ နာနုတပန္တိ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာသင်ပြခြင်းကြောင့်အတွင်းတပည့်တို့သည်
စိုးရိမ်မည်သူမရှိကုန်၊ မယံ၊ ငါတုရားအား၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ အပရိနိဋ္ဌိ
တံနာမ၊ အပြီးအဆုံးသို့မရောက်သောကိစ္စမည်သည်၊ နဟိ၊ အတ္တိ၊ မရှိသည်
သာလျှင်တည်း၊ ဇောဇော၊ ထိုကြောင့်လျှင်၊ ဟာနိ၊ နပဿာမိကုဟိန္ဒြိယော
ကေတိ၊ ဟာနိ၊ နပဿာမိကုဟိန္ဒြိယောကဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ကုဟိန္ဒြိယောကေ၊ တစုံတခုသောလောက၌၊ ဟာနိ၊ အနည်းငယ်မျှကိစ္စ
ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ နပဿာမိ၊ ငါမြင်တော်မမူ၊ တထိယံ၊ သုံးခု
မြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အနုရောစရိရောသေဟိ၊ အနုရောစ
ရိရောသေဟူသည်ကား၊ ရာဂပဒိဗ္ဗေသု၊ မဆန့်ကျင်ကြောင်းဖြစ်သော
ရာဂဒေါသတို့ကြောင့်၊ မာသန္တိတ္ထောတဒါစရန္တိ၊ မာသန္တိတ္ထောတဒါစရ
ဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားဟောခြင်းကို၊ အာစရန္တော၊
ပြုကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ မာလဂ္ဂိ၊ မပြုကပ်လင့်၊ ဟိ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဓမ္မကထံ၊ တရား

စကားကို။ကထေန္တဿ။ ဟောသောသုအား။ဧကစ္စေ။အချို့ကုန်သောသူ
 တို့သည်။သာဓကရံ။ကောင်းချီးကို။ဒေန္တိ။ပေးကုန်၏။တေသု။ထိုကောင်း
 ချီးပေးကုန်သောသူတို့၌။ရာဂေါ။တပ်ရင်းရာဂသည် ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ဖြစ်၏။
 ဧကစ္စေ။အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။အသက္ကစ္စံ။မရိမသေ။သုဏန္တိ။နာကုန်
 ၏။တေသု။ထိုမရိမသေနာကုန်သောသူတို့၌။ပဋိဇ္ဈော။အမျက်ထွက်ခြင်း
 ပဋိဇ္ဈသည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ဖြစ်၏။ဣတိ။ဤသို့။ဓမ္မကဝိကော။ဓမ္မကဝိကသည်
 အနုရောဓဝိရောဓေသု။ အနုရောဓဝိရောဓတို့ကြောင့်။ သဇ္ဇတိနာမ။ကပ်ပြီ
 သည်မည်၏။တံ။ရှင်ရဟန်းသည်။ဧဝံ။ဤသို့။မာသဇ္ဇိက္ခော။မပြုကပ်လင်း
 ဣတိ။ဤသို့။ဝဒတိ။မာရ်နတ်ကဆံ့၏။ယဒညမနုဿာသိတိ။ယဒညမနုဿာ
 သိဟူသည်ကား။ အညံ။တပါးသော ဝေနေယျသတ္တဝါကို။ ဟံအနုဿာ
 သတိ။အကြင်ဆုံးမတော်မူ၏။တံ။ထိုသို့ဆုံးမတော်မူခြင်းသည်။ ဟိတာနု
 ကမ္ပိ။ အစီးအပွားကိုအစဉ် စောင့်ရှောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပုဒ္ဓေါ။
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ဟိတေန။အစီးအပွားဖြင့်။ အနုကမ္ပတိ။အစဉ်စောင့်
 ရှောက်တော်မူ၏။ ယသ္မာစ။အကြင်ကြောင့်လည်း။ ဟိတာနုကမ္ပိ။ဝေနေ
 ယျသတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကိုအစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူ၏။ တသ္မာ။
 ထိုကြောင့်။အနုရောဓဝိရောဓေဟိ။အနုရောဓဝိရောဓဟူသောရာဂဒေါသ
 တို့မှ။ တထာဂတော။မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိမုတ္တော။ ကင်းလွတ်တော်
 မူ၏။ ဣတိ။ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ စတုတ္ထံ။ လေးခုမြောက်
 သောသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ။ပဉ္စမသုတ်၌။ယောပါသော။အကြင်ကျော့ကွင်းသည်။ အာ
 ကာသေ။ကောင်းကင်၌။ စန္ဒေန္တဝိ။ သွားကုန်သော တန်ခိုးဘိညာဉ်များ
 ပျံ့ရသောတို့ကို ပင်လျက်။ ဗန္ဓတိ။ ဖွဲ့တတ်၏။ ဣတိ။ ထိုအနက်သဘော
 ကြောင့်။သောပါသော။ထိုကျော့ကွင်းသည်။အန္တလိက္ခစရော။အန္တလိက္ခ
 စရမည်၏။ ပါသောတိ။ ပါသော ဟူသည်ကား။ ရာဂပါသော။ ရာဂဟူ
 သောကျော့ကွင်းတည်း။ မာနသောတိ။ မာနသောဟူသည်ကား။ မနသမ္ပ
 ယုတ္တော။ စိတ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော။ ယာယံပါသော။ အကြင်ရာဂဟူ
 သောကျော့ကွင်းသည်။စရတိ။ဖြစ်၏။ ပဉ္စမံ။ငါးခုမြောက်သောသုတ်
 တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ။ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ပဉ္စနံဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံဥပါဒါယာတိ။ ပဉ္စနံဥပါ
 ဒါနက္ခန္ဓာနံဥပါဒါယဟူသည်ကား။ ပဉ္စ။ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေ။
 ဥပါဒါနံ၏အာရုံဖြစ်ကုန်သောခန္ဓာတို့ကို။အာဒိယိတွာ။ယူ၍။ သဘာဝဿာ

၄၁၄ သင်္ဂါထံဝံဝံသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

မညလက္ခဏာဝသေန၊ ဝိသေသလက္ခဏာသမညလက္ခဏာ၏အစွမ်းဖြင့်၊
 နာနုပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ခွဲဝေ၍၊
 ဒသေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သန္ဓေသေတိတိ၊ သန္ဓေသေတိဟူသည်ကား၊
 ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ သဘာဝလက္ခဏာဒီနံ၊ ရူပနစသောသဘာဝလက္ခဏာ
 စသည်တို့ကို၊ ဒသေသတိ၊ သင်စွာပြတော်မူ၏၊ သမာဒပေတိတိ၊ သမာဒပေ
 တိဟူသည်ကား၊ ဂဏှာပေတိ၊ သင်ယူစေ၏၊ သမုတ္တေဇေတိတိ၊ သမုတ္တေ
 ဇေတိဟူသည်ကား၊ သဘောဒါနမ္ပိ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သောတရား၌၊ ဥဿာ
 ဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သမ္ပဟံသေတိတိ၊ သမ္ပဟံသေ
 တိဟူသည်ကား၊ ပဋိဝိဒ္ဓဂုဏေန၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော ကျိုးဇူးဖြင့်၊
 ဝေါဒါပေတိ၊ ဖြိုစင်စေ၏၊ ဇောတာပေတိ၊ ထွန်းပစေ၏၊ အဋ္ဌိကတွာတိ၊
 အဋ္ဌိကတွာဟူသည်ကား၊ အတ္တိကံ၊ အလိုရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နေသ၊
 ငါတို့အား၊ အဓကန္တုဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်ရအပ်သော၊ အပံအတ္ထော၊ ဤ
 အကျိုးတည်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သလ္လက္ခတွာ၊ မှတ်၍၊ တယဒေသနာယ၊
 ထိုဒေသနာတော်ဖြင့်၊ အတ္တိကာ၊ အလိုရှိသည်ဟူတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မနသိကတွာ
 တိ၊ မနသိကတွာဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တေ၊ ဗိတ်၌၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ သဗ္ဗံစ
 တသေသမန္နာဟရိတွာတိ၊ သဗ္ဗံစတသေသမန္နာဟရိတွာဟူသည်
 ကား၊ သဗ္ဗေန၊ အသုံးရံသော၊ တေနကမ္မကာရကဗိတ္တေန၊ ထိုဒေသနာ
 တော်၌သက်ဝင်သောကမ္မကာရကဗိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာ
 ဆောင်၍၊ ဩဟိတသေသတာတိ၊ ဩဟိတသေသတာ ဟူသည်ကား၊
 ဌဝိတသေသဟာ၊ တရားနာခြင်းငှါထားအပ်သော နားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အဇ္ဈောကာသေနိက္ခိတ္တာတိ၊ အဇ္ဈောသေနိက္ခိတ္တာဟူသည်ကား၊ ဩတာ
 ပနတ္ထာယ၊ နေပူခြင်းငှါ၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ရူပံဝေဒယိတံသညန္တိ၊ ရူပံဝေဒယိတံသည်ဟူသည်ကား၊ ရူပါဒယော၊
 ရူပက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဇေတခန္ဓာ၊ ထို
 ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ ယဉ္ဇသင်္ခတန္တိ ဣမိနာ၊ ယဉ္ဇသင်္ခတံဟူသော ဤပါဌ
 ဖြင့်၊ သင်္ခ၊ ရက္ခန္ဓော၊ သင်္ခ၊ ရက္ခန္ဓာကို၊ ဂဟိတော၊ ယူတော်မူအပ်၏၊ ဧံ
 တတ္ထဝိရုဇ္ဈတိတိ၊ ဧံတတ္ထဝိရုဇ္ဈတိ ဟူသည်ကား၊ ဒေသော၊ ဤရုပ်အစ
 ရှိသည်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဟောမိ၊ မဖြစ်၊ ဧဝံ၊ ဤရုပ်အစရှိသည်
 သည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်၊ နဟောမိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိပဿန္တော၊
 ဤသို့ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေသုခန္ဓေသု၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊ ဝိရုဇ္ဈ
 တိ၊ တတ်ခြင်းကင်း၏၊ ခေမတ္တန္တိ၊ ခေမတ္တံဟူသည်ကား၊ ခေမဘူတံ၊ တေး

ကင်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကိ၊ ဣဓိနာ၊ ဤမေတ္တံ
 ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ဗလက္ခဏံ၊ ဖိုလ်ဇဏာကိ၊ ဒသောတိ၊ ပြတေသံမူဇ္ဈိ၊ အ
 နေသန္တိ၊ အနေသံဟူသည်ကား၊ ဘဝယောနိဂတိဌိတိသတ္တဝါသ သင်္ခါ
 တေသု၊ ဘဝယောနိဂတိ ဝိညာဏဌိတိသတ္တဝါသဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊
 သဗ္ဗဌာနေသု၊ ခင်သိမ်းသော အရပ်တို့၌၊ ပရိယသမာနာ၊ ရှုမိုးသည်
 ဖြစ်၍၊ နာဇ္ဈဂါတိ၊ နာဇ္ဈဂါဟူသည်ကား၊ နပဿာမိ၊ မမြင်။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်
 ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဗဿာယ တနာနန္တိ၊ ဗဿာယ တနာနံ
 ဟူသည်ကား၊ သဇ္ဇာတိ သမောသရဏဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ရာ ရုဝးရာဖြစ်သော
 အနက်သဘောအားဖြင့်၊ ဆန္ဒါရိကဿ၊ ခြောက်ပါးသောခွါရ၌ဖြစ်သော၊
 ဗဿဿ၊ ဗဿာဇ္ဈိ၊ အာယတနာနံ၊ ဖြစ်ရာ ရုဝးရာ အာယတနတို့ကို၊ ဘယ
 ဘေဝသဒ္ဓန္တိ၊ ဘယဘေဝရဝသဒ္ဓံ ဟူသည်ကား၊ စေတဒုဒ္ဓိတိ အသနိပါ
 တသဒိသံ၊ ခိုဗ်းစည်ရိုက်ဟီးန့်လောင်မီးခိုဗ်းကြိုးကုသောအသံနှင့်တူ
 သော၊ ဘယဇနကံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကဲ့ဖြစ်စေတတ်သော၊ သဒ္ဓံ၊ အသံ
 ကို၊ ပထဝီမညဥန္တိယတိတိ၊ ပထဝီမညဥန္တိယတိဟူသည်ကား၊ အယံ
 မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ ပဗ္ဗပဗ္ဗသဒ္ဓံ၊ ဖြစ်ဖြစ် ဖြစ်ဖြစ်မည်သံကို၊
 ကုရုမာနာဝိယ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေယျ လောကောဓိမုန္တိ၊ တော
 တိ၊ ဇေယျလောကောဓိမုန္တိ တောဟူသည်ကား၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊
 ဧတေသုအာရမ္မဏေသု၊ ထိုရူပါရုံစသော အာရုံတို့၌၊ လောကော၊ လူ
 အပေါင်းသည်၊ အဓိမုန္တိတော၊ အလွန်မက်မောခြင်းသို့ရောက်၏၊ မာရ
 ဓေယျန္တိ၊ မာရဓေယျံ ဟူသည်ကား၊ မာရဿ ကိလေသသမာရ်၏၊ ဌာန
 ဘူတံ၊ တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ တေဘူမကဝန္တံ၊ တေဘူမက ဝဋ်ကို၊
 အတိက္ကဋ္ဌလွန်၍၊ အာဒိစ္စာဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ဝိရေစတိ၊ တင့်တယ်ထွန်းပ
 ၏၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ပါဟုနကောနိဘဝန္တိတိ၊ ပါဟုနကောနိဘဝန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ တထာဓူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ နက္ခတ္တေ၊ နက္ခတ်သဘင်
 နေသည်၊ ဝတ္တမုနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဆွေနီးမျိုးတော်
 ကျွမ်းချစ် ပါအိမ်၌၊ ပေသေတဗ္ဗာနိ၊ ပို့သစေအပ်ကုန်သော၊ ပါဟုနကောနိ၊
 လက်ဆောင်တဏှာတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အာဝန္တိ၊ ကပဏ္ဏာကောရ
 ဒါနာနိဝါ၊ ရောက်လာကုန်သောဇေယျသည်တို့အားပါးအပ်ကုန်သောလက်
 ဆောင်တဏှာတို့သည်လည်း၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊

၄၁၆ သင်္ဂါယောဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ဇာနိတွာ။ သိ၍။ ဇေသော။ ဤနေ့သည်။ ဆဏ္ဍာနိဝေသောကိရ။ ပွဲသဘင်နေ့ဖြစ်
 သတတ်။ ဣတိ။ ဤသို့တိုင်ပင်၍။ သမဝယဇာတိဝေါတ္တု။ တူသည်သက်
 ရွယ်ဟူသောမျိုးနွယ်ရှိကုန်သော။ ကုမာရကာ။ လူလင်ပျိုတို့သည်။ တတော
 တတော။ ထိုထိုရပ်ရွာမျှ။ သန္နိပတန္တိ။ စုဝေးကုန်၏။ ကုမာရိကာယောဝဂ္ဂိ။ သ
 တို့သွီးငယ်တို့သည်လည်း။ အတ္တနောအတ္တနော။ မိမိမိမိ၏။ ဝိဘဝါနုဉ္စပေန။
 ကြွယ်ဝကုန်သည်အလျောက်။ အလင်္ကာတာ။ တန်ဆာဆင်ကုန်လျက်။
 တဟံတဟံ။ ထိုထိုရွာတပါးသို့။ ဝိစရန္တိ။ သွားလာကုန်၏။ တတြ။ ထိုရွာ၌။
 ကုမာရိကာယောဝဂ္ဂိ။ သတို့သွီးတို့သည်လည်း။ ယထာရုဗိတစနံ။ လေးမြတ်
 စိတ်တွင်ငယ်ချင်းရည်တူမှု။ နာဂါရကုန်သော။ ကုမာရိကာနံ။ လူလင်ပျိုတို့အား
 ပဏ္ဍာကာရံ။ စရန်လက်ဆောင်ကို။ ပေသေန္တိ။ ပို့သစေကုန်၏။ ကုမာရိကာ
 ဝိ။ လူလင်ပျိုတို့သည်လည်း။ ကုမာရိကာနံ။ ငယ်ချင်းရည်မှတ် မိမျိုးမြတ်
 တို့အား။ အညတ္ထိ။ အသွင်းစရန်ပေးအပ်သောတန်ဆာမြတ်သည်။ အသ
 တိ။ မရှိခဲ့သော်။ အန္တမသော။ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ မာလရဉ္ဇ
 နဝိ။ ပန်းကုံးဖြင့်သော်လည်း။ ပရိက္ခိပန္တိ။ ဆင်ရံကုန်၏။ အန္တိဝိဋ္ဌာတိ။ အန္တ
 ဝိဋ္ဌာဟူသည်ကား။ အနုအာဝိဋ္ဌာ။ ပူးကပ်ဝင်ကုန်သည်။ တဝန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏
 ကိရ။ ချွဲဦးအံ့။ တံဒိဝသံ။ ထိုနေ့၌။ ဥယျာနကိဉ္ဇ။ ဥယျာဉ်၌ ကစားခြင်းကို။
 ဂန္တန္တိယာ။ သွားကုန်သော။ ပဉ္စသတကုမာရိကာယောဝဂ္ဂိ။ ငါးရာကုန်သော
 သတို့သွီးငယ်တို့သည်။ ပဋိပထေ။ ခရီးရင်ဆိုင်၌။ သတ္တာရံ။ မြတ်စွာဘုရား
 ကို။ ဒိသွာ။ တွေ့မြင်သည်ရှိသော်။ ဆဏ္ဍပူဝံ။ ကချေသည်ထံ ပို့ရန်မူကို။
 ဒေသေယျံ။ လှူကုန်ရာ၏။ သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာသံ။ ထိုငါးရာ
 သောသတို့သွီးတို့အား။ ဒါနာနုမောဒနတ္ထံ။ ဒါနအနုမောဒနာ အကျိုးငှါ။
 ပကိဏ္ဍကဓမ္မဒေသနံ။ ပကိဏ္ဍကဓမ္မဒေသနာကို။ ဒေသေယျံ။ ဟောတော်
 မူရာ၏။ ဒေသနာပရိယာသာနေ။ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌။ သဗ္ဗာဝိ။ အ
 လုံးစုံ ငါးရာကုန်သောသတို့ သွီးတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိ ဖလေ။
 သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟေယျံ။ တည်ကုန်ရာ၏။ မာရော။ မာရ်သည်။
 တာသံ။ ထိုငါးရာကုန်သောသတို့သွီးတို့၏။ သမ္ပတ္တိယာ။ နှစ်ပါးအပြားရှိ
 သော ဒါန ဓမ္မ သဝနတို့၏ ပြည့်စုံခြင်း၏။ အန္တရာယံ။ အန္တရာယ်ကို။
 ကရိယာသိတိ။ ငါပြုအံ့ဟုကြံ၍။ အန္တဝိသိ။ ပူးကပ်ဝင်၏။ ပါဠိယံပန။ ပါဠိ၌
 ကား။ မာသမဏောဂေါတမောဝိဇ္ဇာမလတ္တာတိ။ မာသမဏောဂေါတမော
 ဝိဇ္ဇာမလတ္တဟူ၍။ ဧတ္တကံယေဝ။ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်
 ၍။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရာဝနနံ။

မာရ်ထုည့်ပတ်ခြင်းကို၊ အစောဒိတွာ၊ သိတော်မမူ၍၊ ပရိဇ္ဈာန်ပန၊ ဝင်
 တော်မူသလော၊ အစောဒိတွာ၊ သိတော်မမူ၍၊ အာမ၊ ဝင်တော်မူသည်
 မှန်၏၊ ကသ္မာ၊ အာတပတ်ကြောင့်နည်း၊ ဟူမူကား၊ အနာဝဇ္ဇန တာယ၊
 ဆင်ခြင်တော်မမူသောကြောင့်တည်း၊ ဟိ၊ ခွဲပြီးအံ့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ခြံစွာဘုရား
 တို့အား၊ အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ လဘိဿာ၊
 မ၊ ရေကုန်အံ့၊ နလဘိဿာမ၊ မရေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇနံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း
 သည်၊ အနန္တစွာမိကံ၊ မလျောက်ပတ်၊ ပရိဇ္ဈာပန၊ ဝင်တော်မူပြီးရကား၊
 မနု၊ သံသံ၊ လူတို့၏၊ ဥပစာရဘဝံ၊ ရှိခိုးခြင်း၊ ဩ၊ ဆိုခြင်းစသောဥပစာရ၏
 ပျက်ခြင်းကို၊ ဒိသ္မံ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကား၊ ကိ၊ အာတပတ်
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇနန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဥတွာ၊
 သိတော်မူ၍၊ အာမိသတ္ထံ၊ အာမိသအကျိုးငှါ၊ မာရာဝဇ္ဇနံ၊ မာရ်ထုည့်ပတ်
 ခြင်းကို၊ ဘိန္ဒုတုံ၊ ပျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ အနန္တစွာမိကံ၊ မလျောက်ပတ်၊ ဣတိ၊ ထို
 အကြောင်းကြောင့်၊ အဘိန္ဒုတွာဝ၊ ပျက်ဆီးတော်မမူမူ၍ သာလျှင်၊
 နိက္ခန္တော၊ ထွက်တော်မူခဲ့သတည်း၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိဟူသည်
 ကား၊ အမိတ္တဝိဇယနဝိယ၊ ရန်သူကိုအောင်မြင်သောသူကဲ့သို့၊ တုဇ္ဈာ၊
 နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ သကလဂါမေ၊ ရွာအလုံး၌၊ ကဋ္ဌန္တု၊ မတ္တဇ္ဇိ၊ တဇ္ဇန်း
 ကျိုမျှလည်းဖြစ်သော၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ အလဘိတွာ၊ မရ၍၊ ဂါမတော၊
 ရွာမှ၊ နိက္ခမန္တံ၊ ထွက်တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ ဂါမိယ
 မနုဿာဝသေန၊ ရွာသား အသွင်ဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ ကထာပတံ
 ကရိဿာမိတိဣဒံ၊ ကထာပတံကရိသသမိဟူသောဤစကားကို၊ သော၊ ထို
 မာရ်နတ်သည်၊ မုဿ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ အဿ၊
 ထိုမာရ်နတ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သ
 တတ်၊ ကိ၊ အဟောသိ၊ အာတပတ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ပရိသိဿတိ၊ ဝင်ပြန်လတ္တံ့၊
 အထ၊ ထိုသို့ဝင်သည်ရှိသော်၊ နံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို၊ ဂါမဒါရကော၊
 ရွာသူသားငယ်တို့သည်၊ သကလဂါမေ၊ ရွာအလုံး၌၊ စရိတွာ၊ ထုည့်လည်၍
 ကဋ္ဌန္တု၊ ဘိက္ခဝိ၊ တဇ္ဇန်းကျိုမျှ ဆွမ်းကိုလည်း၊ အလဘိတွာ၊ မရသော
 ကြောင့်၊ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ နိက္ခမေ၊ ထွက်လေပြီ၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ပရိဇ္ဈာ၊ ဝင်လာ
 ပြန်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ
 ဆို၍၊ ဥပ္ပဏ္ဍေဿန္တိ၊ ပြက်ရယ်မှုပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံ
 သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဘဂဝါပန၊ ဘုရားသခင်သည်ကား၊

၄၁၈ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသု-ပဌမတွဲ၊

သစေ၊ အကယ်၍၊ အယံ၊ ဤမာရ်နတ်သည်။ ဗံ၊ ငါဘုရားကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ဝိဟေဋ္ဌဿတိ၊ ညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်အံ့။ အသေဝ၊ ထိုမာရ်နတ်၏သာလျှင်။
 မုန္တံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဝေ၊ ခုနစ်မိတ်။ ပလိဿသိ၊ ကွဲလွဲစွာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ကြံတော်မူ၍။ တသ္မိံ၊ ထိုမာရ်နတ်၌။ အနုကမ္ဘာယ၊ အစဉ်သနားတော်မူ
 သောကြောင့်။ အပရိသိတွာ၊ တုဖန်ဝင်တော်မူဘဲ။ ဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဂါထာနှစ်
 ခုအပေါင်းကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပသဝီတိ၊ ပသဝိ
 ဟူသည်ကား။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို။ ဇနေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ နိပ္ပါဒေသိ၊ ပြီးစေ
 ၏။ အာသဇ္ဇနန္တိ၊ အာသဇ္ဇနံဟူသည်ကား။ အသာဒေတွာ၊ စာနေတွာ၊ ထိ
 ပါးချုတ်ချယ်၍၊ နမေပါပံဝိပစ္စတိတိ၊ နမေပါပံဝိပစ္စတိဟူသည်ကား။ မမ၊
 ငါအား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး၊ ဧဝံ၊ ဤအမှုသည်
 နိပ္ပလံ၊ အကျိုးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကိန္နု၊ အတတ်ကြောင့်။ တံ၊ သင်မာရ်နတ်
 သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မညသိ၊ အောက်မေ့သနည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကျိုးမပေးဟူ၍
 မမညိ၊ မအောက်မေ့လင့်။ တယာ၊ သင်မာရ်နတ်သည်။ ကတဿ၊ ပြုအပ်
 သော။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှု၏။ ဗလံ၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကိဉ္ဇနန္တိ၊ ကိဉ္ဇနံဟူသည်
 ကား။ မန္တိသု၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော။ ရာဂကိဉ္ဇနာဒိကိလေ
 သဇာတံ၊ ရာဂကိဉ္ဇနစသောကိလေသာ အပေါင်းသည်။ အာဘဿရာ
 ယထာတိ၊ အာဘဿရာယထာဟူသည်ကား။ အာဘဿရာ၊ အာဘဿရ
 ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သဗ္ဗိတိကဏ္ဍာနေန၊ သဗ္ဗိတိက
 ဈာန်ဖြင့်။ ယာပေဋ္ဌာ၊ ဈာန်သည်ဖြစ်၍။ ပီတိဘက္ခာနာမ၊ ပီတိလျှင်အစာရှိ
 သည်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။
 ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌမံ၊
 ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

ဇ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ နိဗ္ဗာန ပဋိသံယုတ္တာယာတိ၊ နိဗ္ဗာန ပဋိသံ
 ယုတ္တာယဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အပဒိသိတွာ၊ အမြဲပြု၍။ ပဝတ္တာ
 ယ၊ ဖြစ်သော။ ဟဋ္ဌဟဋ္ဌ ကောသောတိ၊ ဟဋ္ဌဟဋ္ဌ ကောသော ဟူသည်
 ကား။ ယုရိမကောသေ။ ရှေ့မှရောက်သော ဆံတို့ကို။ ပစ္ဆိတော၊ နောက်သို့။
 ပစ္ဆိမကောသေ။ နောက်မှ ရောက်သောဆံတို့ကို။ ယုရိတော၊ ရှေ့သို့။ ဝါမ
 ပဿကောသေ။ လက်ဝဲဘက်မှရောက်သောဆံတို့ကို။ ဒက္ခိဏတော၊ လက်ျာ
 တက်သို့။ ဒက္ခိဏပဿကောသေ။ လက်ျာဘက်မှရောက်သော ဆံတို့ကို။
 ဝါမတော၊ လက်ဝဲဘက်သို့။ ဖနိတွာ၊ နှံ့ စေလျက်၊ ဝိပ္ပကိဏ္ဍကောသေ၊ ဖရို

မရဲကြီးသောဆံရှိသည်။ မမစက္ခုသမ္ပဿဝိညာဏာယတနန္တိ၊ မမစက္ခု
သမ္ပဿဝိညာဏာယတနံဟူသည်ကား။ စက္ခုဝိညာဏေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်
နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တောယှဉ်သော၊ စက္ခုသမ္ပဿောပိ၊ စက္ခုသမ္ပဿသည်
လည်း၊ ဝိညာဏာယတနံပိ၊ ဝိညာဏာယတနသည်လည်း၊ မမေဝ၊ ငါအား
သာလျှင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတုဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့၊
တ္ထေ၊ ဤပါဠိ၌။ စက္ခုသမ္ပဿေန၊ စက္ခုသမ္ပဿဖြင့်၊ ဝိညာဏသမ္ပယုတ္တ
ကော၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်၊ သမ္ပယုတ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ ဗုဒ္ဓသေသ
တရားတို့ကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဝိညာဏာယတနေန၊ ဝိညာဏာ
ယတနဖြင့်၊ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ခုဒ္ဓါရေ၊ စက္ခုဒ္ဓါရ
၌ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာဝဇ္ဇနာဒိဝိညာဏာနိ၊ အာဝဇ္ဇန်းအစရှိသော
ဝိညာဉ်တို့ကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်ကုန်၏။ သောတဒ္ဓါရာဒိသုပိ၊ သောတဒ္ဓါရ
အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ မနောဒ္ဓါရေ
ပန၊ မနောဒ္ဓါရ၌ကား၊ မနောတိ၊ မနောဟူသည်ကား၊ သာဝဇ္ဇနကံ၊ အာဝဇ္ဇန်း
နှင့်တကွသော၊ ဘဝင်္ဂိတ္တံ၊ ဘဝင်္ဂိတ်တည်း၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊
အာရမ္မဏဓမ္မာ၊ အာရုံတရားတို့တည်း၊ မနောသမ္ပဿောတိ၊ မနောသမ္ပ
ဿောဟူသည်ကား၊ သာဝဇ္ဇနေန၊ အာဝဇ္ဇန်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဘဝင်္ဂိန
ဘဝင်နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တဗုဒ္ဓော၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓတည်း၊ ဝိညာ
ဏာယတနန္တိ၊ ဝိညာဏာယတနံဟူသည်ကား၊ ဇေဝနိတ္တံ၊ ဇေဝိတ်သည်
လည်းကောင်း၊ တဒါရမ္မဏံပိ၊ တဒါရုံမိတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊
သင့်၏။ တဝေဝပါပိမစက္ခုတိ၊ တဝေဝပါပိမစက္ခုဟူသည်ကား၊ လော
ကေ၊ လောက၌၊ ကိရိကောစာဒိတိ၊ ဝင်ထွက်သွားလာကုန်သောပိုးလောက်
စသည်တို့သည်၊ ဥပဒ္ဓုတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ အနေကရောဂါယတနံ၊
များစွာသော အနာရောဂါ၏တည်ရာဖြစ်သော၊ ဥပက္ကမိပက္ကံ၊ ဝန်းကျင်
အောက်ထက်ကျက်သည်ဖြစ်၍ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော၊ အန္တမသော၊
ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ယံကာဏစက္ခုပိ၊ အကြင်ကန်းသော
မျက်စိသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော မျက်စိသည်၊
တဝေဝ၊ သင်မာရ်နတ်အားသာလျှင်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်ပစေတော့၊ ရူပါဒိသုပိ၊
ရူပါရုံစသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းပင်တည်း၊ ယံဇေန္တိတိ၊
ယံဇေန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယံဘလ္လကံ၊ အကြင်ရွှေငွေ လယ်ယာစသော
အဆောက်အဦတဏှာ သမိတ် သက်န်းစသော အဆောက်အဦဘလ္လာ
ကို၊ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်းကုန်

၄၂၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပိဋမတွဲ။

လျက်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ယေဝဒန္တိမမန္တိ ဟေတိ၊ ယေဝဒန္တိမမန္တိ စဟူ
 သည်ကား၊ ယေဝပုဂ္ဂလသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ မမ၊ ငါ၏ကိုယ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်းကုန်လျက်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတ္ထစေတမနောအတ္ထိ
 တိ၊ ဧတ္ထစေတမနောအတ္ထိဟူသည်ကား၊ ဧတေသုစဉ်နေသမျှသိမ်း
 ဆည်းအပ်သည်ဥစ္စာသိမ်းဆည်းတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း၊ တေ၊ ရှင်
 ရဟန်း၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ နမေသမဏာ
 မောက္ခသီတိ၊ နမေသမဏာမောက္ခသီဟူသည်ကား၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊
 တံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဝိသယတော၊ အစိုးရသောအရာမှ၊ နမုဉ္ဇိ
 သတိ၊ မလွတ်လတ္တံ့၊ ယံဝဒန္တိတိ၊ ယံဝဒန္တိဟူသည်ကား၊ ယံဘဏ္ဍကံ၊
 အကြင်ရွှေငွေစသောသပိတ်သင်္ကန်းစသော အဆောက်အဦဘဏ္ဍာကို၊
 လောက၊ လောက၌၊ ဗဟုဇနာ၊ များစွာကုန်သောလူတို့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာ
 သည်၊ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်
 မယံ၊ ငါအား၊ နဟာတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၊ ယေဝဒန္တိတိ၊ ယေဝဒန္တိဟူသည်
 ကား၊ ယေဝပုဂ္ဂလသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ငါ့ကိုယ်ငါ
 ဥစ္စာဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 နဟောမိ၊ မဖြစ်၊ နမေမဂ္ဂမ္ဘိဒက္ခသီတိ၊ နမေမဂ္ဂမ္ဘိဒက္ခသီဟူသည်ကား၊ ဘဝ
 ယောနိဂတိအာဒိသု၊ ဘဝယောနိဂတိအစရှိသည်တို့၌၊ မယံ၊ ငါဘုရား၏၊
 ဂတမဂ္ဂံ၊ ကြာသွားအပ်သည်ခရီးကိုလည်း၊ နပဿမိ၊ သင်မမြင်လတ္တံ့၊
 နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အဟနံအာစာတယန္တိ၊ အဟနံအာစာ
 တယံဟူသည်ကား၊ အဟနန္တေန၊ ကိုယ်ပင်မသတ်မညှဉ်းဆဲသဖြင့်၊ အ
 စာတယန္တေန၊ သူ့ကိုမသတ်မညှဉ်းဆဲစေသဖြင့်၊ အဇိနံအစာပယန္တိ၊
 အဇိနံအစာပယံဟူသည်ကား၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ခနဇာနိံ၊ ဥစ္စာ၏ရှုံး
 ခြင်းကို၊ အကရောန္တေန၊ ကိုယ်မပြုသဖြင့်၊ အကာရာပေန္တေန၊ သူ့ကိုမပြုစေ
 သဖြင့်၊ အသောဓံအသောစာပယန္တိ၊ အသောဓံအသောစာပယံဟူသည်
 ကား၊ အသောစန္တေန၊ ကိုယ်ပင်မစိုးရိမ်သဖြင့်၊ အသောစာပယန္တေန၊ သူ့
 ကိုမစိုးရိမ်စေသဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓိဋ္ဌိက
 ရာဇုနံ၊ တရားမစောင့်ကုန်သောမင်းတို့၏၊ ရုဇ္ဈေဝိဇိတေ၊ တိုင်းပြည်နိုင်ငံ၌၊
 ဒဏ္ဍကရပိဋ္ဌကေ၊ ဥစ္စာကိုသိမ်းယူတ်ခြင်းစသောဒါဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 အဗ္ဗနံအတုတ်ဖြင့်လည်းကောင်းနှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ မနုဿေ၊ လူတို့
 တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ကာရုညဝသေန၊ ကာရုဏာတော်ရှိသော

အဖြစ်နှင့်စပ်သဖြင့်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သက္ကာနုခေါစသော၊ အခြင်းအရာကို၊ ဗိန္တေ
သိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ဥပသကံ၊ ဝိတိ၊ ဥပသကံ၊ ဝိဟူသည်ကား၊ သမဏော၊ ဂေါ
တမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ သက္ကာနုခေါရုဇ္ဇံ၊ ကာရေတုန္တိ၊ သက္ကာနု
ခေါရုဇ္ဇံ၊ ကာရေတုဟူ၍၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ရုဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာ
ရေတုကာမော၊ ပြုစေခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇေဝံ
ရုဇ္ဇံ၊ နာမ၊ ဤမင်းအဖြစ်မည်သည်သည်လည်း၊ ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ မေဇေယျာခြင်း၏အရာ
တည်း၊ ရုဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဩတာရံ၊
အကြားကို၊ လာဘိတုံ၊ ရခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းရာ၏၊ ဂန္ထာမိ၊ ငါ
သွားအံ့၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား၊ ဥဿဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊
ဇနေဿာမိတိ၊ ဖြစ်စေအံ့ဟု၊ ဗိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဥပသကံ၊ ဝိ၊ ကံ၏၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ
တိ၊ ဣဒ္ဓိပါဒါဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိနကကောဋ္ဌာဿ၊ စိတ်၏ဝသီတာဝအစ
ရှိသည်ကိုပြီးစေတတ်သော ဣဒ္ဓိအရတို့ကို၊ ဘာဝိတာတိ၊ ဘာဝိတာဟူ
သည်ကား၊ ဝစိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဗဟုလိကတာတိ၊ ဗဟုလိကတာ
ဟူသည်ကား၊ ဝုနုပ္ပုနံကတာ၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏၊ ယာနိက
တာနိတိ၊ ယာနိကတာနံဟူသည်ကား၊ ယုတ္တယာနံဝိယကတာ၊ အာဇာနည်
ခြင်းထည့်သွင်းထားသောရထားယာဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဝတ္ထုကတာတိ
ဝတ္ထုကတာဟူသည်ကား၊ ပတိဋ္ဌဋ္ဌေန၊ တည်ရာဖြစ်သောအနက်သဘော
ဖြင့်၊ ဝတ္ထုကတာ၊ အရာကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်၏၊ အနုဋ္ဌိတာတိ၊ အနုဋ္ဌိတာဟူ
သည်ကား၊ အဝိဇဟိတာ၊ မစွန့်အပ်ကုန်၊ နိစ္စာနုပဇ္ဇာ၊ အမြဲယှဉ်အစဉ်ဖွဲ့
သကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ပရိစိတာတိ၊ ပရိစိတာ ဟူသည်ကား၊ ဣဿာ
ဿ၊ လေးသမား၏၊ အဝိရာမိတဝေမိဟတ္ထောဝိယ၊ မချွတ်မယွင်းဖောက်
ထွင်းသော လက်ကဲ့သို့၊ သာတစ္ဆကိရိယာယ၊ မပြတ်ပြုအပ်သော အမှု
အရာ၌၊ သုပရိစိတာကတာ၊ ကောင်းစွာအလေ့အလာပြုအပ်ကုန်၏၊ သုသ
မာရန္ဒါတိ၊ သုသမာရန္ဒါဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌုသမာရန္ဒါ၊ အလွန်ကောင်းစွာ
အားထုတ်အပ်ကုန်၏၊ ပရိဝုဏ္ဏတာဝနာ၊ ပြည့်စုံသောဘာဝနာရှိကုန်၏၊
အဓိမုဇ္ဈယျာတိ၊ အဓိမုဇ္ဈယျဟူသည်ကား၊ ဗိန္တေယျ၊ ကြံရာ၏၊ ပဗ္ဗ
တဿာတိ၊ ပဗ္ဗတဿဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ တဝေယျ၊
ဖြစ်ရာ၏၊ ဗွိတ္တာဝါတိ၊ ဗွိတ္တာဝါဟူသည်ကား၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ပဗ္ဗတော၊
ရွှေတောင် ငွေတောင်သည်၊ ဇိဋ္ဌတု၊ တည်စေပြီး၊ ဗွိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်
လည်း၊ သုဝုဏ္ဏပဗ္ဗတော၊ ရွှေတောင်ငွေတောင်သည်၊ တာဝမဟန္တော၊
များစေပြီးတော့၊ တတ္ထကော၊ ထိုမျှလောက်သော ရွှေတောင်ငွေတောင်

၄၂၂ သင်္ဂါထံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သည်။ ဧကသံ၊ တယောကံသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ နာလံနပရိယတ္တော၊
 ပြည့်စုံခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ဣတိဝိဒ္ဓါသမဉ္ဇရေတိ၊ ဣတိဝိဒ္ဓံသမဉ္ဇရေဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့တဏှာ၏
 ပြည့်စုံနိုင်ခဲ့သောအဖြစ်စသောအဖြစ်သဘောကို။ ဇာနိန္ဒြော၊ သိစေသည်
 ဖြစ်၍၊ သမဉ္ဇရေယျ။ ကာယစုသည်တို့ဖြင့်အညီအညွတ် အသင့်ကျင့်ရာ
 ၏၊ ယတောနိဒါနန္တိ။ ယတောနိဒါနံဟူသည်ကား။ ဒုက္ခံနာမ၊ ဒုက္ခမည်သည်။
 ပဉ္စကာမဂုဏ်နိဒါနံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဟူသောအကြောင်းရှိ၏။ တံ၊ ထိုဒုက္ခ
 သည်။ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင်ကာမဂုဏ် ငါးပါးဟူသော အကြောင်းရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဒုက္ခ ဒုက္ခ နိဒါနံ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်
 ငါးပါးကို၊ ယော ဇန္တု။ အကြင်ပရိညာတ ဝတ္ထုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 တထသော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်။ အဒက္ခိ၊ ပညာမျက်စိဖြင့် မြင်သိပြီး
 ကထံနမေယျာတိ။ ကထံနမေယျဟူသည်ကား။ သော ဇန္တု။ ထိုပရိညာ
 တ ဝတ္ထုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ နိဒါနံ ဘူတေသု၊ အ
 ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ တေသုကာမေသု၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၌၊ ကေန
 ကာရဏေန။ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ နမေယျ။ ညွတ်စေရာအံ့နည်း။
 ဥပမိံဝိဒိတွာတိ၊ ဥပမိံဝိဒိတွာဟူသည်ကား။ ကာမဂုဏဥပမိံ၊ ကာမဂုဏ်
 ဟူသောဒုက္ခ၏တည်ရာကာမပမိကို။ ဧသော၊ ဤကာမဂုဏ်သည်။ သင်္ဂါ
 ငြိကပ်ရာ။ ဧတံ၊ ဤကာမဂုဏ်သည်။ လဂ္ဂနံ၊ ကပ်ငြိရာ။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိ
 ဒိတွာ၊ သိ၍၊ တသေဝဇန္တု၊ ဝိနယာယသိက္ခေတိ။ တသေဝဇန္တု၊ ဝိနယာ
 ယသိက္ခေဟူသည်ကား။ ဇန္တု။ ပရိညာတဝတ္ထုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 တသေဝဥပမိဿ၊ ထိုကာမပမိ၏သာလျှင်။ ဝိနယာယ၊ ပျောက်ကင်း
 ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ သိက္ခေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်
 တည်း။ ဒုတိယ ဝဂ္ဂေါ၊ ဒုတိယဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၄-မာရသံယုတ်-၃-တတိယဝဂ်။

၁ တတိယဝဂ္ဂဿ၊ တတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌။ အတ္ထော၊ အ
 နက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဇေယျာ၊
 ဝေနာတိ။ ဇေယျာဝေနဟူသည်ကား။ ဇေယျာဝေဓကေန၊ ဦးခေါင်းထက်ဝပ်
 လျက်ရပ်သော ဆံကျပ်ဆံစည်းရှိသဖြင့်။ အဇိနန္တိပနိဝတ္ထောတိ။ အဇိန

၀၀၀

ကိစ္စပုဒ်ဝတ္ထောဟူသည်ကား၊ သရရုံ၊ ခြေသည်းလက်သည်းနှင့်တကွသော၊
 အဇိနဝတ္ထံ၊ သစ်နက်ရေကို၊ ဇေတုဝတ္ထော၊ တထည်ကိုဝတ်လျက်၊ ဇေတုပါရ
 ကော၊ တထည်ကိုရုံလျက်၊ ဥဒုမ္ပရဒဏ္ဍန္တိ၊ ဥဒုမ္ပဒဏ္ဍံ ဟူသည်ကား၊ အဦး
 တာဝဗ္ဗကာသနတ္ထံ၊ နည်းသောအလိုရှိသည်အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊
 ဤသကံဝက်၊ စဉ်းငယ်ကောက်သော၊ ဥဒုမ္ပရဒဏ္ဍံ၊ ရေသဖန်းသား
 တောင်ငွေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ယူ၍၊ ဧတဒဝေါစာတိ၊ ဧတဒဝေါစဟူ
 သည်ကား၊ လောကေ၊ လူအပေါင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ဝစနံနာမ၊
 စကားမည်သည်ကို၊ သုဿသန္တိ၊ ကောင်းစွာနာယူကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏေ
 သုဝိပုဏ္ဏားတို့၌လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူ၏၊ ဝစနံနာမ၊
 စကားမည်သည်ကို၊ သုဿသန္တိ၊ ကောင်းစွာနာယူကုန်၏၊ ပဗ္ဗဇိတေသုဝိ၊
 ရဟန်းဖြစ်သောသူတို့၌လည်း၊ မဟလ္လကဿ၊ ကြီးရင့်သောအရွယ်ရှိသော
 သူ၏၊ ဝစနံနာမ၊ စကားမည်သည်ကို၊ သုဿသန္တိ၊ ကောင်းစွာနာယူကုန်
 ၏၊ ဣတိ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ မဟလ္လကဗြာဟ္မဏဿ၊ ကြီးရင့်သောအရွယ်
 ရှိသောပုဏ္ဏား၏၊ ပဗ္ဗဇိတဝေသံ၊ ရဟန်းအသွင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဓာ
 နာယမိယံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရာမြေ၌၊ ကမ္မံ၊ ဘာဝနာကံကို၊ ကရေန္တေ၊ ပြုကုန်
 သော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ဥက္ခိ
 ပိတွာ၊ မြှော့၍၊ ဧတံဗဟရာဘဝန္တောတိအာဒိဝစနံ၊ ဧတံဗဟရာဘဝန္တော
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုသတည်း၊ ဩကမ္မေတွာတိ၊ ဩ
 ကမ္မေတွာဟူသည်ကား၊ ဟန္တကေန၊ မေးဖြင့်၊ ဥရံ၊ ရင်ကို၊ ပဟရန္တော၊ ထိ
 ခိုက်မိအောင်၊ အဓောနတံ၊ အေသံသိညွတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဇိဝံနိလ္လာ
 လေတွာတိ၊ ဇိဝံနိလ္လာလေတွာ ဟူသည်ကား၊ ကဗေမဟာဇိဝံ၊ အပြော
 အကျားရှည်လျှော့ကြီးပြန့်သောလျှောက်၊ နိဟရိတွာ၊ ခံတွင်းမှထုတ်၍၊ ဥဒ္ဓံ၊
 အထက်၌လည်းကောင်း၊ အဓော၊ အောက်၌လည်းကောင်း၊ ဥဘယပဿ
 သု၊ ဘယ်ညာနှစ်ဘက်တို့၌လည်းကောင်း၊ စာလေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ တိဝိသာ
 ခန္တိ၊ တိဝိသာခံ ဟူသည်ကား၊ တိသာခံ၊ အကျိုးဟူသော အရေးသုံး
 ကြောင်း၊ နုလသဒ္ဓိကန္တိ၊ နုလသဒ္ဓိကံဟူသည်ကား၊ သတုဋ္ဌိကံ၊ မျက်နှာ
 ကြိုက်သည်၊ နုလသဓူ၊ နုဖူးပြင်၌၊ ဥဗ္ဗိတံ၊ ထသော၊ ဝလိတ္တယံ၊ အတွန်သုံးခု
 အပေါင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပက္ခာဒိတိ၊
 ပက္ခမိဟူသည်ကား၊ ဝုဓမ္မေ၊ သင်တို့သည်၊ ဇာနန္တနံ၊ သိသောသူတို့၏၊
 ဝစနံ၊ စကားကို၊ အကတွာ၊ မလိုက်နာဘဲ၊ အတ္တေနာဝ၊ မိမိ၏သံလျှင်း
 လေဏ၊ မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးကို ခံရာဋ္ဌာနဟု ဆိုအပ်သောလိုက်

၄၂၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓမတွဲ၊

တွင်းသို့၊ ပဓိသထ၊ ဝင်ကြလေကုန်လော့၊ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ကေမဂ္ဂံ၊
ခရီးတကြောင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ ပဌမံ၊ ရှေး
ဦးစွာသောသုတ်တည်း။ ။

၂ ဣတိယေ၊ ဣတိယသုတ်၌၊ သာတာဝတမေသုလန္တံ၊ ပတမေတိ၊ သာ
တာဝတမေသုလန္တံ၊ ပတမေ ဟူသည်ကား၊ ဇေယျပဿ၊ ဤသို့အလုံးစုံရှိ
သောတရားတို့ကိုမဖော်မပြန် သယမ္ဘူ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ကုန်တတ်တိုင်သိတော်
မူသောသဘောရှိသော၊ သတ္ထု၊ ဗေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊
ဇေယျပဿ၊ ဤသို့နိဗ္ဗာန်ကသဘောရှိသော၊ ဓမ္မဿစ၊ သူ့အပ်ကောင်း
တရား၏လည်းကောင်း၊ ဇေယျပါနံ၊ ဤသို့သုပ္ပဋိပန္နသဘော ရှိကုန်သော၊
သဗြဟ္မစာရီနဉ္စ၊ သီတင်းသုံးဆော်တို့၏ လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓတ္တာ၊ ခုအပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ လာသံ၊ ရတော်ပေစွ၊ မယှံ၊ ငါ့
အား၊ သုလန္တံ၊ ကောင်းစွာရတော်ပေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိရ၊
ထင်စေဦးအံ့၊ သောအာယသ္မာ၊ ထိုသမိဒ္ဓိမည်သောအရှင်သည်၊ ပစ္ဆိမ၊
နောက်မှ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ စရိုက်အား လျော်သည့် အစွမ်းဖြင့် ယူအပ်
သော မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ သမ္မသိတွာ၊ သုံးသင်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို၊ ဂဟေဿာမိ၊ ယူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုတွယ်ကိုဆောင်တတ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မသံဃာ ဂုဏာ၊ ဘုရားဂုဏ်တော် တရားဂုဏ်
တော် သံဃာဂုဏ်တော်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဗိတ္တကလ္လတံ၊ ဗိတ်
၏ခံ့သော အဖြစ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဗိတ္တံ၊ သမာဓိဗိတ်ကို၊ ဟာ
သေတွာ၊ ရှင်စေ၍၊ တောသေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ နိသိန္နော၊ နေ၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုသမိဒ္ဓိမထေရ်အား၊ ဇေဝံ၊ ဤသာတာဝတမေစသည်
ဖြင့်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိဟူသည်
ကား၊ အယံသမိဒ္ဓိသိက္ခ၊ ဤသမိဒ္ဓိမည်သောရဟန်းသည်၊ ပါသာဒိကံ၊
ကြည်ညိုတွယ်ကိုဆောင်တတ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ နိသိန္န သဒိသော၊ နေသည်နှင့်တူ၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော
ကာလပတ်လုံး၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ နဂဏှာတိ၊ မယူသေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော
ကာလပတ်လုံး၊ တဿ၊ ထိုသမိဒ္ဓိရဟန်း၏၊ အန္တရာယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
အန္တရာယ်ကို၊ ကရိဿာဒိတိ၊ ငါပြုအံ့ဟု၊ ဥပသင်္ကမိ၊ အနီးသို့ကပ်၏၊ ဂစ္ဆ
တိ၊ ဂစ္ဆ တွံဟူသည်ကား၊ သတ္တံ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ သကလဓမ္မုဒ္ဓိပံ၊

ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းအသုံးကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တတ်မူလတ်သော်၊
 တသ္မိယဝဋ္ဋာနေ၊ ထိုမာရနတ်အနိ သို့ကင်သော၊ နရုဉ်သာလျှင်၊ တဿ
 ထိုသမိဗ္ဗိမထေရ်အား၊ ကမ္မဋ္ဌာနသပ္ပါယံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘဝနာကိုအားထုတ်
 ခြင်း၌လျောက်ပတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်
 တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣစ္ဆာတိ၊ စိစသောစကားကို၊ အာဟာ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ သတိပညာစမဗုဒ္ဓါတိ၊ သတိပညာစမဗုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊
 မယှံ၊ ငါသည်၊ ယာသတိစ၊ အကြင်သတိကိုလည်းကောင်း၊ ယာပညာစ၊
 အကြင်ပညာကို လည်းကောင်း၊ ညာတာ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ စွမ်း
 နှိုင်းသောအဖြစ်ဖြင့်သိအပ်၏၊ ကရသုဇ္ဈပါနိတိ၊ ကရသုဇ္ဈပါနိဟူသည်
 ကား၊ ဗဟူနိဝိ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဘိံသကောရုဟာနိ၊ ကြောက်
 မက်ဖွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော၊ ဇ္ဈပါနိ၊ ဖောက်ပြန်သောသ
 ဘောတို့ကို၊ ကရသု၊ သင်ပြုလေလော၊ နေဝမံဗျာဓပိဿတိတိ၊ နေဝမံ
 ဗျာဓပိဿတိဟူသည်ကား၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နေဝဝေဓပိဿသိနကမ္မေဿတိ၊
 သင်မတုန်ထွပ်ပေနှိုင်းလတ္တံ့၊ ။ ဣတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဣသိဂိလိပသောတိ၊ ဣသိဂိလိပသော
 ဟူသည်ကား၊ ဣသိဂိလိဿနာမ၊ ဣသိဂိလိအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတဿ၊
 တောင်၏၊ ပသော၊ တောင်ခြေဟူသောနံပါး၌၊ ကာဠသိလာယန္တိ၊ ကာဠ
 သိလာယံဟူသည်ကား၊ ကာဠဝဏ္ဏာယ၊ မည်းနက်သောအဆင်းရှိသော၊
 သိလာယ၊ ကျောက်ဖျား၌၊ သာမာယိကံစေတောဝိမုတ္တိန္တိ၊ သာမာယိကံ
 စေတောဝိမုတ္တိံဟူသည်ကား၊ အပ္ပိတပ္ပိတက္ခဏေ၊ ဝင်စားသည် ဝင်စား
 သည်ခဏ၌၊ ပဗ္ဗနိကမဓ္မေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သောနိဝရဏတရား
 တို့မှ၊ ဝိမုတ္တကိ၊ လွတ်၏၊ အာရမ္မဏေစ၊ မဟာဂ္ဂုတ် အာရုံ၌လည်း၊ အဓိမုစ္စ
 တိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောကီယသမာပတ္တိ၊ လောကီဖြစ်သော
 ယမာပတ်သည်၊ သာမာယိကာ စေတောဝိမုတ္တိနာမ၊ သမယကာလ၌
 မအပ်သောစေတောဝိမုတ္တိမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုသိတိ၊ ဗုသိဟူ
 သည်ကား၊ ပဗ္ဗိလဘိ၊ ရ၏၊ ပရိဟာယိတိ၊ ပရိဟာယိဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ယာဝဓာဋ္ဌံ၊ ခြောက်ကြိမ်တိုင်အောင်၊ ပရိဟာယိ၊ ယုတ်
 သနည်း၊ သာဗာဓတ္တာ၊ နှိပ်စက်ကျင်နာရောဂါရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ပရိဟာယိ၊ ယုတ်၏၊ ကိရ၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ထေရုဿ၊ ဂေါတမထေရ်အား၊
 ဝါတပိတ္တသေမှဝသေန၊ ရန်ဘန် လေ သည်းခြေ ရန်ဘန် သလိပ် နှစ်ပါး

၄၂၆ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

စုံတို့၏ စုဝေး ပေါင်းလတ် သန္နိပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနု သာယိကော၊
 အဖန်ဖန်ဖြစ်သော၊ အာဗာဓော၊ အနာသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအနာ
 ကြောင့်။ သမာဓိဿ၊ သမာဓိတာဝနာအား။ သပ္ပါယေ၊ သပ္ပါယဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဥပကာရဓမ္မေ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သော ဥတုတောဇဉ်စသည်တို့ကို၊
 ပူရိတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အပ္ပိတပ္ပိတာယ၊
 ရောက်ပြီးရပြီးသော၊ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်မှ၊ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။
 ယံနန္နာဟံသတ္ထံအာဟာရေယျန္တိ။ ယံနန္နာဟံသတ္ထံ အာဟာရေယျံဟုသည်
 ကား၊ သော၊ ထိုဂေါမိကရဟန်းသည်။ စိန္တေသိကိရ၊ ဒ၊ ကြံဖြစ်သတတ်။
 ကိံစိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့အကြံဖြစ်သနည်း။ ပရိဟိနန္တုနဿ၊ ယုတ်လျော့
 သောချာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ကရောတော၊ သေခြင်းကိုပြုတတ်သော
 သူအား။ အနိဗန္ဓာ၊ မမြဲသော၊ ဂတိ၊ ဂတိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပရိ
 ဟိနန္တုနဿ၊ မယုတ်လျော့သောချာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလင်္ကရောတော၊
 သေခြင်းကိုပြုသော သူအား။ နိဗ္ဗန္တိ၊ မြဲသော၊ ဂတိ၊ ဂတိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို၊ အာဟာရိတုကာမော၊ ဆောင်
 ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိဟူသည်
 ကား၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို၊ အာဟာရိတု
 ကာမော၊ ဆောင်လို၏။ ဧတံသတ္ထာဟာရဏဉ္စနာမ၊ ဤလက်နက်ကိုဆောင်
 ခြင်းမည်သည်။ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတေစ၊ အသက်၌
 လည်းကောင်း။ အနုပေက္ခဿ၊ ဝဲ့ခြင်းမရှိသောသူအား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊
 ဇီဝိတေစ၊ အသက်၌ လည်းကောင်း။ အနုပေက္ခော၊ ဝဲ့ခြင်း မရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနံကို၊
 သမ္ပာသိတွာ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း၊
 ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ သမက္ခော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မယာပန၊
 ငါသည်ကား။ ပဋိဗာဟိတောပိ၊ တားမြစ် အပ်သော်လည်း။ ဧသ၊ ဤရ
 ဟန်းသည်။ နဩရမိဿတိ၊ မကြဉ်ရှောင်လတ္တံ့။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်
 သည်။ ပဋိဗာဟိတော၊ တားမြစ်မှ၊ ဩရမိဿတိ၊ ကြဉ်ရှောင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ထေရဿ၊ ဂေါမိကမထေရ်၏။ အတ္ထကာမော ဝိယ၊
 အကျိုးကိုအလိုရှိသကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တဂေါ၊
 ဘုရားသခင်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအ

ရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဇလသတိ၊ ဇလဟူသည်ကား၊ ဇလမာန၊ နတ်
 နှင့်တကွသောလောက၌ထွန်းတောက်ပတော်မူသော ဘုရားမြတ်၊ ပါဒေ
 ဝန္ဓာမိစက္ခုမာတိ၊ ပါဒေဝန္ဓာမိစက္ခုမဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ စက္ခုဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်၊ စက္ခုမ၊ မျက်စိရှိတော်မူသောဘုရားမြတ်၊
 တဝ၊ ကိုယ်တော်ဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊
 ဇုတိန္ဒရာတိ၊ ဇုတိန္ဒရာဟူသည်ကား၊ အနုဘာဝဓရ၊ မကြံစည်နိုင် မနှိုင်း
 ယှဉ်နိုင်သောဘုရားသခင်တို့၏တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော
 ဘုရားရှင်၊ အပတ္တမာနသောတိ၊ အပတ္တမာနသောဟူသည်ကား၊ အပတ္တ
 အရဟတ္တော၊ မရောက်သေး မရသေးသော အရဟတ္တဖိုလ်အား ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ သေခေါ်တိ၊ သေခေါ်ဟူသည်ကား၊ သီလာဒိန္နံ၊ လောကုတ္တရာသီလ
 စသည်တို့ကို၊ သိက္ခမာနော၊ ကျင့်ဆဲသာ ဖြစ်လျက်၊ သကရဏီယော၊
 ပြာဒွယ်ကိစ္စရှိသေးလျက်၊ ဇနေသုတာတိ၊ ဇနေသုတာ ဟူသည်ကား၊
 ဇနေ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်း၌၊ ဝိသုတာ၊ ထင်ရှားကျော်စော
 သော၊ သတ္တံ အာဟာရိတံဟောတိတိ၊ သတ္တံ အာဟာရိတံဟောတိဟူသည်
 ကား၊ ကိနု၊ ထင်စေဦးအံ့၊ ထေရော၊ ဂေါမိကမထေရ်သည်၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊
 ဣမိနာဇိဝိတေန၊ ဤသို့သဘောရှိသောအသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၊ ကိံ၊ အထယ်
 မူစအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သုံးဖြစ်၍၊ ဥတ္တာနော၊ ပက်လက်၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊
 လျောင်း၍၊ သတ္တနံ၊ လက်နက်ဖြင့်၊ ဂလနိဇ္ဇိံ၊ လည်ချောင်းကို၊ ခိန္နိ၊ ဖြတ်၏
 ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထေရော၊
 မထေရ်သည်၊ ဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို စွဲ၍ဖြစ်သော အတ္တကိလမထေရ်ကို၊
 ဝိက္ခမ္ဘတွာ၊ မဖြစ်စေသောအစွမ်းဖြင့်ခွါ၍၊ တံယေဝေဒနံ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒ
 နာကိုပင်လျှင်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ
 ဖြစ်စေ၍၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်
 လျက်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သမသိသိဟုတွာ၊
 သမသိသိဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ။

သမသိသိနာမ၊ သမသိသိပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဣရိယာပထသမသိသိ၊
 ဣရိယာပထသမသိသိပုဂ္ဂိုလ်၊ ရောဂသမသိသိ၊ ရောဂသမသိသိပုဂ္ဂိုလ်၊
 ဇိဝိတသမသိသိ၊ ဇိဝိတသမသိသိပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝိဓော၊ သုံးပါး
 အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသမသိသိပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးတို့တွင်၊
 ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဌ၊ နာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဣရိယာ
 ပထေသု၊ ဣရိယာပုထ်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော ဣရိယာပုထ်

၄၂၀ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ကို။ အဓိဋ္ဌာယ။ ဆောက်တည်၍။ ဣဓံ။ ဤ။ ဣရိယာပုထိကို။ အကောပေတွာ
ဝ။ မပျက်စေဘဲသာလျှင်။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿာဒိတိ။
ရောက်အံ့ဟူ၍။ ဝိပဿနံ။ ဝိပဿနာကို။ ပဋ္ဌပေတိ။ ဖြစ်စေ၏။ အထ။ ထိုသို့
ဖြစ်စေရာ၌။ အဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အရဟတ္တပတ္တိစ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣရိယာပထကောပဉ္စ။ ဣရိယာပုထ်၏
ပျက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ။ တပြိုင်နက်ခြင်းဖြင့်
သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အယံ။ ဤသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣရိ
ယာပထသမာသိသိနာမ။ ဣရိယာပထသမာသိသိပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ယောပန။
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ စက္ခုရောဂါဒိသု။ မျက်စိရောဂါသည်တို့တွင်
အညတရသို့။ တချချသောရောဂါသည်။ သတိ။ ရှိသော်။ ဣတော။ ဤအနာ
ရောဂါမှ။ အနုဋ္ဌိတောဝ။ မထမြောက်မီသာလျှင်။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိဿာဒိတိ။ ရောက်အံ့ဟူ၍။ ဝိပဿနံ။ ဝိပဿနာကို။ ပဋ္ဌပေ
တိ။ ဖြစ်စေ၏။ အထ။ ထိုသို့ဖြစ်စေရာ၌။ အဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အရဟတ္တ
ပတ္တိစ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ရောဂတော။
အနာဂေါရာမှ။ ဝုဋ္ဌာနဉ္စ။ ထမြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဧကပ္ပဟာ
ရေနေဝ။ တပြိုင်နက်တချက်လည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အယံ။
ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရောဂသမာသိသိနာမ။ ရောဂသမ
သိသိပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ကေမိပန။ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား။ တသ္မိံ
ယေဝဣရိယာပထေ။ ထိုဣရိယာပုထ်၌သာလျှင် လည်းကောင်း။ တသ္မိံ
ရောဂေ။ ထိုအနာရောဂါ၌သာလျှင်လည်းကောင်း။ ပရိနိဗ္ဗာနဝသေန။ အနု
ပါဒိသေသပရိနိဗ္ဗာန်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဣတ္ထ။ ဤသမာသိသိနည်း၌။ သမာသိသိ
တံ။ သမာသိသိအဖြစ်ကို။ ပညာပေန္တိ။ ပညတ်ကုန်၏။ ယဿပန။ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ အာသဝက္ခယောစ။ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ ဇိဝိတက္ခယောစ။ အသက်၏ကုန်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ။ တပြိုင်နက် တချက်လည်းဖြင့် သာလျှင်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အယံ။ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇိဝိတသမ
သိသိနာမ။ ဇိဝိတ သမာသိသိ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ စသစ္စံ။ မှန်၏။ ယဿပုဂ္ဂ
လံဿ သမာသိသိတိ။ ယဿပုဂ္ဂလံဿ သမာသိသိဟူသော။ ဧတံပိ။ ဤ
စကားကိုလည်း။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာ တရားသည်။ ပုဂ္ဂလ ပညတ္တိယံ။
ပုဂ္ဂလပညတ်ပါဠိ၌။ ပုတ္တံ။ မိန့်အပ်၏။ ယဿပုဂ္ဂလံဿ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
အား။ အပုဗ္ဗံအဝရိမံ။ မရှေးမနှောင်း။ အာသဝ ပရိယာဒါနဉ္စ။ အာသဝေါ

တို့၏အကြွင်းမဲ့ ကုန်စေခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတာပရိယာဒါနဉ္စ၊
အသက်၏ကုန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊
ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမသိသိတိ၊ သမသိသိပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။
ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

စ။ သက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ ပဝတ္တိသိသံ၊ ပဝတ္တိသိသ၊ ကိလေသသိသံ။
ကိလေသသိသ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ နေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သိသာနိ၊ သိသတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ သို့နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပဝတ္တိသိသံနာမ၊
ပဝတ္တိသိသမည်သည်ကား၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေတည်း။ ကိလေသသိ
သံနာမ၊ ကိလေသသိသမည်သည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း။ တေသု၊
ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဝရံ၊ တရားတို့၏ဦးခေါင်းဖြစ်သော ဇိဝိတိန္ဒြေ
ကို၊ ဂုတိမိတ္တံ၊ အရဟတ္တပုဂ္ဂိုလ်တို့ ၏ ဂုတိမိတ်သည်၊ ခေပတိ၊ ကုန်စေနိုင်၏။
အဝိဇ္ဇာ၊ ကိလေသသိသတို့၏ဦးခေါင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာကို၊ မပုဂ္ဂိတ္တံ၊ အရဟတ္တ
မဂ်နှင့်ယှဉ်သောမိတ်သည်။ ခေပတိ၊ ကုန်စေနိုင်၏။ နိန္ဒိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။
မိတ္တာနံ၊ ဂုတိမိတ် အရဟတ္တမဂ်မိတ်တို့၏၊ ကေတော၊ တပြိုင်နက်၊ ဥပ္ပာဒေါ၊
ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ မရှိကြောင်းကား၊ မဂ္ဂါနန္တရံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏
အခြားမဲ့၌၊ ဗလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်၏။ ဗလသနန္တရံ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်သော
အရဟတ္တဖိုလ်မိတ်၏အခြားမဲ့၌။ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်္ဂမိတ်ဖြစ်၏။ ဘဝင်္ဂတော၊
ဘဝင်္ဂမိတ်မှ၊ ဂဠာယ၊ ထ၍၊ ပစ္စဝေက္ခနံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာစောဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုပစ္စ
ဝေက္ခနာစောသည်။ ပရိပုဏ္ဏဝံ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အ
ပရိပုဏ္ဏဝါ၊ မပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ဆိုသင့်စွာ၊ တံခိဏေန
ထက်သွစွာသော၊ အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်၊ သိသော၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒုန္တေပိ
ဖြတ်သော်လည်း၊ ဧကောဝါ၊ တပြိုင်လည်းဖြစ်သော၊ ဧဒေါ၊ နှစ်ကြိမ်လည်း
ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စဝေက္ခနာ၊ ပစ္စဝေက္ခနာစောဝါရတို့သည်။ အဝသံ၊
မချွတ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ မိတ္တာနံ
မိတ်တို့၏။ လဟုပရိဝတ္တတာယ၊ လျှင်သော အပြန်ရှိသည်၏အဖြစ်၊ ကြာင့်
အာသဝက္ခယောစ၊ အာသဝေါတရားတို့ ၏ ကုန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ဇိဝိတာပရိယာဒါနဉ္စ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၏အကြွင်းမဲ့ ကုန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ကေက္ခေတာပိယ၊ တပြိုင်နက်ခဏ၌ကဲ့သို့၊ ပညာယတိ၊ ထင်စေ၏။ သမူလံ
တဏှမဗ္ဗုပ္ပာတိ၊ သမူလံတဏှမဗ္ဗုပ္ပာ ဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာမူလေန၊
အဝိဇ္ဇာမူလအဖြစ်ဖြင့်၊ သမူလကံ၊ အမြစ်မူလရှိသော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို။
အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပာဒေတွာ၊ ငင်နှုတ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော

၄၃၀ သင်္ဂါထံဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋကတ်။

တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာတောဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနေန၊ အနုပါဒိသေသ
နိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာနပြု၏။ ဝိဝတ္တက္ခန္ဓန္တိ၊ ဝိဝတ္တက္ခန္ဓံ
ဟူသည်ကား၊ ပရိဝတ္တက္ခန္ဓံ၊ ပြန်နှစ်သေသလည်တင်းရှိသော၊ သောပ္ပမာ
နန္တိ၊ သောပ္ပမာနံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တာနံ၊ ပက်လက်ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ သယံ
တံ၊ အိပ်သည်။ ပောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရောပန၊ ဂေါမိကမထေရ်သည်ကား၊
ဥတ္တာနကော၊ ပက်လက်၊ ကိဉ္ဇာဝိသယိတော၊ အကယ်၍မူကား၊ အိပ်၏ရှင်၊
တထာဝိ၊ ထိုသို့အိပ်လျှင်မူလည်း၊ အသေ၊ ထိုမထေရ်အား၊ ဒက္ခိဏေန
ပသေသန၊ လက်ျာနံတောင်းဖြင့်၊ ပရိဝိတသယနတ္တာ၊ လေ့လာအပ်သော
အိပ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ ဒက္ခိဏံတောဝ၊
လက်ျာဘက်ဖြင့် သာလျှင်၊ ပရိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်၍၊ ဦးတံ၊ တည်၏၊
ရူမာယိတက္ခန္ဓန္တိ၊ ရူမာယိတက္ခန္ဓံ ဟူသည်ကား၊ ရူမာယိတဘာဝံ၊ အခိုး
ကဲ့သို့ထင်သော အခြင်းအရာသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တသ္မိံ၊ ခဏေ၊ ထို
ခဏ၌၊ ရူမ ဝလ္လာဟကာ ဝိယ၊ မီးခိုးနှင့် တူသော တိမ်တို့ သည်လည်း
ကောင်း၊ တိမိရဝလ္လာဟကာ ဝိယစ၊ အရိုက် ဆီးနှင်းတိုက်နှင့် တူသော
တိမ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥဠဟိံသု၊ တက်ကုန်၏၊ ဝိညာဏံသမန္နေ
သတိတိ၊ ဝိညာဏံသမန္နေသတိ ဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိမိတ္တံ၊ ပဋိသန္ဓိ
မိတ်ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ရှာမှီး၏၊ အပ္ပတိဗ္ဗိတေနာတိ၊ အပ္ပ
တိဗ္ဗိတေန ဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏေန၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဉ်သည်၊
အပ္ပတိဗ္ဗေန၊ တည်ရာကိုမရသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပတိဗ္ဗိတကာရဏာ၊ တည်ရာ
ကိုမရသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ဗေလုဝပဏ္ဍုဝိဏန္တိ၊ ဗေလုဝပဏ္ဍုဝိဏံဟူသည်ကား၊ ဗေလုပဏ္ဍု
ဝိယ၊ ဥသျှစ်သီးမှည့်ကဲ့သို့၊ ပဏ္ဍုဝဏ္ဏံ၊ ပျော့တော့သော အဆင်းရှိသော၊
သုဝဏ္ဏမဟာဝိဏံ၊ ရွှေစောင်းကြီးကို၊ အာဒါယာတိ၊ အာဒါယဟူသည်
ကား၊ ကန္တေ၊ လက်ကတီးကြား၌၊ ဥပေတွာ၊ ချထား၍၊ ဥပသကံမိတိ၊ ဥပ
သကံမိဟူသည်ကား၊ ဂေါမိကတ္ထေရဿ၊ ဂေါမိကမထေရ်၏၊ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊
ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ နဇာနာမိ၊ ငါးသိချေ၊ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမ
ကို၊ ပုတ္တိတွာ၊ မေးလျှောက်၍၊ နိက္ကန္တိ၊ ယုံမှားမရှိသည်၊ ဘဝိဿာဒိတိ၊
ဖြစ်အံ့ဟူ၍၊ ခုဒ္ဒကဒါရကဝဏ္ဏိ၊ သတို့သားငယ်အသွင်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏၊ နာမိဂန္ထာမိတိ၊ နာမိဂန္ထာမိ ဟူသည်ကား၊
နပံဿာမိ၊ ငါးမမြင်၊ သောကပရေ တဿာတိ၊ သောက ပရေတဿဟူ
သည်ကား၊ သောကေန၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်းဖြင့်၊ ဖုဠဿ၊ တွေ့အပ်သော၊

၃

တဿ။ ထိမာရ်နတ်၏။ အဘဿထာတိ။ အဘဿထဟူသည်ကား။ ပါဒ
ဝိဋ္ဌိသံ။ ခြေဖမ်းအပေါ်၌။ ပတိတာ။ ကျလေ၏။ ။ တတိယံ။ သုံးခုမြောက်
သောသုတ်တည်း။ ။

၄ စတုပ္ပေ။ စတုတ္ထသုတ်၌။ သတ္တဝသ္မာနိတိ။ သတ္တဝသ္မာနိဟူ
သည်ကား။ သုရေဗမာမိယာ။ သဗ္ဗညုတရားမဖြစ်မီ၊ သဗ္ဗဿာနံ။ ခြောက်နှစ်
တို့လည်းကောင်း။ ဗောဓိတော။ သဗ္ဗညုတရားဖြစ်သည်မှ။ ပစ္ဆိမ။ နောက်
ကာလ၌။ ဧကဝသံ။ တနှစ်လည်းကောင်း။ ဩတာရာပေက္ခာတိ။ ဩတာ
ရာပေက္ခာဟူသည်ကား။ သမဏသဂေါတမဿ။ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ကာ
ယဒ္ဓါရာဒိသု။ ကာယဒ္ဓါရစသည်တို့၌။ ကိပ္ပိဒေဝ။ စိုးစဉ်းနည်းငယ်သာလျှင်
ဖြစ်သော။ အနုနန္တဝိကံ။ မလျှောက်ပတ်သော အမှုကို။ သစေပဿာမိ။
အကပ်၍ဖြင်သည်ဖြစ်အံ့နံ။ ထိရဟန်းဂေါတမကို။ စောဒေဿာမိ။ စောဒ
နာအံ့။ ဣတိဇံ။ ဤသို့ကြံ၍။ ဝိဝရံ။ အကြားအပေါက်ကို။ အပေက္ခမာနော။
ကြည့်ရှုသည် ဖြစ်၍။ အလတ္တ မာနောတိ။ အလတ္တ မာနော ဟူသည်ကား။
ရထရေဏသတ္တဝိ။ ရထရေဏုပြုလုံးရမျှလည်း ဖြစ်သော။ အဝက္ခလိတံ။
ချွတ်လွတ် ယွင်းပါးမှုကို။ အပဿန္တော။ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ တေန။ ထို
ကြောင့်။ သတ္တဝသ္မာနိဘဂဝန္တံ။ အနုဗန္ဓိပဒါနုပဒံ။ ဩတာရံနာမိဂန္တိသံ။
သဗ္ဗုဒ္ဓဿသတိမတောတိ။ သတ္တဝသ္မာနိဘဂဝန္တံ။ အနုဗန္ဓိပဒါနုပဒံ
ဩတာရံနာမိဂန္တိသံ။ သဗ္ဗုဒ္ဓဿသတိမတောဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်
မူ၏။ မာရော။ မာရ်နတ်သည်။ သတ္တဝသ္မာနိ။ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဩတာ
ရာပေခေါ။ ကာယဒ္ဓါရစသည်တို့၌မသင့်မလျော်သော အပေါက်အကြား
ကိုရှုစားကြည့်မျှော်လျက်။ ဘဂဝန္တံ။ သူရားသခင်နောက်တော်သို့။ ပဒါနု
ပဒံ။ တဝါးခြေထပ်။ အနုဗန္ဓိ။ အစဉ်လိုက်ပြီး။ အနုဗန္ဓန္တာပိ။ အစဉ်လိုက်
သော်လည်း။ သတိမတော။ သတိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ သဗ္ဗုဒ္ဓဿ။
မြတ်စွာဘုရား၏။ ဩတာရံ။ ချွတ်လွတ် ယွင်းပါးသော အကြားအမြင်အ
ပေါက်ကို။ နာမိဂန္တိသံ။ မရှောင်ချေ။ ဥပသင်္ကမိတိ။ ဥပသင်္ကမိဟူသည်
ကား။ အဇ္ဇ။ ယနေ့။ သမဏံဂေါတမံ။ ရဟန်းဂေါတမကို။ အတိဂဟေတွာ။
အလိုတော်အားလျော်သောပုဂ္ဂိုလ်သို့ အတူလိုက်သော အယောင်ကဲ့သို့
ဖြစ်၍။ ဂမိဿာမိ။ သွားအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အလိုဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိ။ ကင်၏။ ဈာယ
သိတိ။ ဈာယသိဟူသည်ကား။ ဈာယန္တော။ အလှူဈာယန္တော။ ဤ၌ပြင်လျက်
နိသိန္နော။ နေသည်။ အသိ။ ဖြစ်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒတိ။ ဆို၏။ ဝိတ္တံနု
ဇိဏ္ဏောတိ။ ဝိတ္တံနုဇိဏ္ဏောဟူသည်ကား။ သတံဝါ။ တရားသောဥစ္စာသည်

၄၃၂ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

လည်းကောင်း။ သဟသံဝါ။ တထောင်သောဥစ္စာ သည် လည်းကောင်း။
ဇိတော။ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်။ အထိနု။ ဖြစ်သလော။ အာဂုံ နုဂါမသိန္နိ။
အာဂုံ နုဂါမသိန္နိ ဟူသည်ကား။ အန္တောဂါမေ။ ရွာတွင်း၌ ပမာဏာတိတ္တန္တံ
ပမာဏသက်လွန်သောဝန်လေးစွာသော။ ပါပကမ္မံ။ မကောင်းမှုကို။ အကော
သိကိံ နု။ ပြုမိလေသလော။ ယေန။ အကြင်ဝန်လေးစွာသောမကောင်းမှုဖြင့်
အညောသံ။ သူတပါးတို့၏။ မုခံ။ မျက်နှာကို။ ဩလောကေတု။ ကြည့်ခြင်းငှါ။
အဝိသ ဘန္တော။ မဝံ့ရကား။ အရညေတော၌။ ဝိစရသိ။ သွားသလော။
သက္ခိန္တိ။ သက္ခိ ဟူသည်ကား။ မိတ္တဘာဝံ။ အဆွေခင်ပွန်းအဖြစ်ကို။ ပလိ
ခါယာတိ။ ပလိခါယ ဟူသည်ကား။ ခဏိတွာ။ အလုံးစုံသောက၏ အဖြစ်
မူလကိုတူးနှုတ်၍။ ဘဝလောဘဇေယျန္တိ။ ဘဝလောဘဇေယျ ဟူသည်ကား။
ဘဝလောဘသင်္ခါတံ။ ဘဝ၌တပ်တတ်သောလောဘဟု ဆိုအပ်သော။
တဏှံ။ တဏှာကို။ အနာသဝေါဈာယာမိတိ။ အနာသဝေါဈာယာမိဟူ
သည်ကား။ နိတ္တဏှောဟုတွာ။ တဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဟိန္နင်ပါးကုန်
သော။ ဈာနေဟိ။ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာန် လက္ခဏုပနိဇ္ဈာန်တို့ဖြင့်။ ဈာယာမိ။
ဈာန်ဝင်စား၏။ ပမတ္တဗန္ဓု။ ဘိပမတ္တဗန္ဓုဟူ၍။ မာရံ။ မာရ်နတ်ကို။ အာလ
ပတိ။ ခေါ်တော်မူ၏။ ဟိ။ ခိုသင့်၏။ ယေကေမိ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့
သည်။ လောကေ။ လောက၌။ ပမတ္တာ။ မေ့လျော့ကုန်၏။ သောမာရာ
ထိမာရ်သည်။ တေသံ။ ထိုမေ့လျော့သောသူတို့၏။ ဗန္ဓု။ အဆွေခင်ပွန်း
ဖြစ်၏။ သစေမဂ္ဂံအနုဗန္ဓုန္တိ။ သစေမဂ္ဂံအနုဗန္ဓု ဟူသည်ကား။ တယာ။ ရှင်
ရဟန်းသည်။ မဂ္ဂေ။ တေးခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားကုန်သော
သူတို့၏ခရီးသို့။ ယဒိအနုဗန္ဓော။ အကယ်ပိုက်ပိုက် လိုက်သည် ဖြစ်အံ့။
အပေဟိတိ။ အပေဟိဟူသည်ကား။ အပယာဟိ။ သင်တယောက်ထည်း
ဖဲ့လေသော။ အမတ္တုဇေယျန္တိ။ အမတ္တုဇေယျ ဟူသည်ကား။ မဇ္ဈနော။ သေ
မင်း၏။ အနောကာသဘူတံ။ အစိုးရသော အရာမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်
သော။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပါရဂါမိနောတိ။ ပါရဂါမိနောဟူသည်ကား။ ယေဝိ
အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ပါရံ။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းသို့။ ဂတာ။
ရောက်ကုန်ပြီ။ တေဝိ။ ထိုသူတို့သည်လည်း။ ပါရဂါမိနော။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
သောကမ်းသို့ရောက်သည်မည်ကုန်၏။ ယေဝိ။ အကြင်သူတို့သည်လည်း။
ပါရံ။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းသို့။ ဂန္တိယန္တိ။ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ယေဝိ
အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ပါရံ။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းသို့။ ဂန္တုကာ
မာ။ ရောက်လိုကုန်၏။ တေဝိ။ ထိုသူတို့သည်လည်း။ ပါရံ ဂါမိနော။ နိဗ္ဗာန်

တည်းဟူသောကမ်းသို့ရေခံသည်မည်ကုန်၏၊ ဗိသုကာယိကာနိတိ၊ ဗိသု
ကာယိကာနိဟူသည်ကား၊ မာရဗိသုကာနိ၊ မာရ်၏ညွှာငဲ့တံကျင်သဖွယ်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗိသေဝိတာနိတိ၊ ဗိသေဝိတာနိဟူသည်ကား၊ ဗိရုဒ္ဓသေဝိ
တာနိ၊ ဆန့်ကျင်သောအစွမ်းဖြင့်မှီဝဲအပ်ကုန်သော၊ အဟောရတ္တာ၊ ညဉ့်
နေ့တို့သည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ အပ္ပံ၊ နည်းစွာသော၊ အာယံ၊ အသက်ကို၊
အတ္တယန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒိဃာံ၊
ရှည်စွာသော၊ အာယံ၊ အသက်ကို၊ အဟောရတ္တာ၊ နေ့ညဉ့်တို့သည်၊
နာတ္တယန္တိ၊ မလွန်ကုန်၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဋိလောမကာ
ရဏာနိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အကြောင်းတို့သည်၊ ဗိပ္ပန္နိတာနိကာနိ၊ ဗိကာနိတိ
ဗိပ္ပန္နိတာနိကာနိ၊ ဗိဟူသည်ကား၊ တမ္ပိတမ္ပိကာလေ၊ ထိုထိုရတ္တန္တစ
သောကာလ၌၊ ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏသပ္ပဝဏ္ဏာဒိ ဒဿနာနိ၊ ဆင် မြင် အဟာနိ
မြွေမင်းအဟာနိ သဏ္ဌာန်အဆင်းစသည်ကိုပြခြင်းတို့သည်၊ နိဗ္ဗေဇနိယာတိ
နိဗ္ဗေဇနိယာဟူသည်ကား၊ ဥက္ကဏ္ဍနိယာ၊ ငြီးငွေ့ နေခြင်း၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို
ဆောင်ကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အနုပရိယဂါတိ အာဒိသု၊
အနုပရိယဂါဤသို့အစရှိကုန်သောဝုဒ်တို့၌၊ အတိတဝစနံ၊ အတိတ်ဘဝ
ကို၊ ကိဉ္စာပိကတံ၊ အကယ်၍ပြုအပ်၏ရှင်၊ အတ္ထောပန၊ အနက်ကိုမူကား၊
ဝိကပ္ပဝသေန၊ ဥပမာကိုရှာကြံသည်အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊
ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ပြစ၏၊ ယထာတန္တ၊
ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝါယသော၊ ကျိုးကန်းသည်၊ မေဇဝဏ္ဏံ၊ အဆီခဲနှင့်
အဆင်းတူသောအဆင်းရှိသော၊ ပါဿဏံ၊ ကျောက်ခဲကို၊ ဒိသွား၊ မြင်၍၊
ဧတ္ထ၊ ဤအဆီခဲနှင့်တူသော အဆင်းရှိသောကျောက်ခဲ၌၊ မုနံ၊ ချိုမြိန်သော
အရသာကို၊ အဝိနာမဝိန္နယျာမ၊ ရပါးကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ၊ အသာဒေါ၊
သာယာအပ်သော အရသာသည်၊ အဝိသိယာ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်လည်းမသိ၊
ဣတိ၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ အနုပရိဂစ္ဆေယျ၊ ဝန်းကျင်လှည့်ပတ်ကပ်ရာ၏
အထ၊ ထိုသို့ဝန်းကျင် လှည့်ပတ်ကပ်သော အခါ၌၊ သောဝါယသော၊ ထို
ကျိုးကန်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဆီခဲနှင့်တူသောအဆင်းရှိသောကျောက်ခဲ၌၊
အသာဒံ၊ သာယာအပ်သောအရသာကို၊ အလတိတွာ၊ မရသောကြောင့်၊
ဧတ္တာ၊ ဤကပ်ရာအရပ်မှ၊ အပက္ကမေယျ၊ ဆုတ်နုတ်ရာ၏၊ တတောပါသာ
တာ၊ ထိုအဆီခဲနှင့်တူသောကျောက်ခဲမှ၊ အပဂစ္ဆေယျ၊ ဖဲ့၍သွားရာ၏၊
ဝေံ၊ ဤနှင့်ခြင်ရာတူစွာ၊ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ သောကာကောဝိယ၊ ထို
ကျိုးကန်းကဲ့သို့၊ သေလံ၊ ကျောက်နှင့်တူသော၊ ဂေါတမံ၊ ရှင်ဂေါတမကို၊

၄၃၄ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အာသန္တထိပါး၍၊ အသာဒံဝါ၊ သာယာအပ်သောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
သန္တဝံဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အလဘန္တော၊ မရနိုင်
ရကား၊ ဂေါတမံ၊ ရှင်ဂေါတမကို၊ နိဗ္ဗိန္ဒိတွာ၊ ငြီးငွေ့၍၊ အပဂစ္ဆာမ၊ ဖဲပါ
ကုန်တော့အံ့။ အဘာသိတွာတိဇ္ဇေ၊ အဘာသိတွာဟူသောဤသုဒ္ဓိ၌၊ အကာ
ရော၊ အအက္ခရာသည်၊ နိပါတမတ္ထံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဘာသိတွာ၊ လျှော်
ဆို၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဘာသိတွာတိပိ
အဘာသိတွာတိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ အဘာသိတွာ၊ မလျှောက်ဆို
မူ၍။ ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဥပသင်္ကမိံသုတိ၊ ဥပသင်္ကမိံသုဟူသည်ကား၊
ဂေါပါလကဒါရကံဝိယ၊ နွားကျောင်းသားထပ်ကဲ့သို့၊ ဒဏ္ဍကေန၊ ထွံကနိ
ဖြင့်၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ လေခံဒတွာ၊ ရေးချစ်၍၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒုမ္မနော၊
နှလုံးမသက်သာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိသိန္နော၊ နေ၏၊ ကိံနုခေါကာရ
ဏန္တိ၊ အကြောင်းအသို့နည်းဟု၊ ဖုန္နိတွာ၊ မေး၍၊ ဇာနိဿာမ၊ သိရကုန်အံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့သော အလိုဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏၊ သောစသိတိ၊
သောစသိဟူသည်ကား၊ စိန္တေသိ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ နိုင်ငံသို့လိုက်သည်
ဖြစ်၍ကြံမြှင်၏၊ အရညမိဝကုဉ္ဇရန္တိ၊ အရညမိဝကုဉ္ဇရံ ဟူသည်ကား၊
အရညတော၊ တောမှ၊ ပေသိတဂဏိကာရဟတ္ထိနိယော၊ စေလွှတ်အပ်
သောတညင်အောင်းမသင်းမများတို့သည်၊ အရညကံ၊ တော၌နေသော၊
ကုဉ္ဇရံ၊ ဆင်ပြောင်ကို၊ ဣတ္ထိကုတ္တဒဿနေန၊ မိန်းမတို့၏အမူအရာကိုပြသ
ဖြင့်၊ ပလောတေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍၊ အာနယန္တိယထာ၊
ဆောင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အာနယိဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့၊ မာရ
ဓေယျန္တိ၊ မာရဓေယျံဟူသည်ကား၊ တေတူမကဝဋ္ဌံ၊ ထုံသုံးပါး၌ဖြစ်
သောဝဋ္ဋံတရားကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်မြောက်၍၊ ဥပသင်္ကမိံသုတိ၊ ဥပ
သင်္ကမိံသုဟူသည်ကား၊ တုဌေ၊ သင် တစ်မည်းတော်တို့သည်၊ ထောကံ၊
အတန်ငယ်၊ အမိဝါသေထ၊ သည်းခံကုန်ဦး၊ မယံ၊ ကျွန်တော်မတို့သည်၊
တံ၊ ထိုရှင်ဂေါတမကို၊ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ကုန်ဦးအံ့ဟု၊ ပိတရံ၊ ခမည်း
တော်မွေးဘကို၊ သမဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍၊ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်
၏၊ ဥစ္စာဝစတိ၊ ဥစ္စာဝစတဟူသည်ကား၊ နါနာဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြား
ရှိကုန်၏၊ ဧကသတံ ဧကသတန္တိ၊ ဧကသတံ ဧကသကံဟူသည်ကား၊
ဧကေကံ၊ ကယေသကံတယေသကံကို၊ သတံသတံကတွာ၊ တရာစိ တရာစိ
ပြု၍၊ ကုမာရိဝဏ္ဏသတန္တိ၊ ကုမာရိဝဏ္ဏသတံဟူသည်ကား၊ ဣမိနာနယေ

န၊ဤသို့တယောက်ယောက်ကို တရာစီ တရာစီ ပြုပြင်ခြင်း သဘောရှိ
သောနည်းဖြင့်။ ကုမာရိအတ္တဘာဝါနံ။ ကုမာရိချိနိရူပံ၌ တည်ကုန်သော
သုဗေဒနာအဖြစ်တို့၏။ သတံ၊ တံရာကို။ အတ္တဿပတ္တိံ ဟဒယဿသန္တိန္တိ
အတ္တဿပတ္တိံ ဟဒယဿသန္တိ ဟူကုန်သော။ ဗြိဟိပဒေဟိ၊ နှစ်ဝုဒ်တို့ဖြင့်
အရဟတ္တမေဝ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်။ ကလေသိ၊ ဆို၏။ သေနန္တိ၊
သေနံဟူသည်ကား။ ကိလေသသေနံ။ ကာမရသဟုဆိုအပ်သောလက်မွန်
အစက်လေသာစစ်သည်ကို၊ ပဟိ၊ ဆိုသင့်၏။ သာ၊ ထိုကိလေသာစစ်သည်
သည်၊ ပိယရူပသာတရူပါနာမ၊ ချစ်အပ်သောသဘောသာယာအပ်သော
သဘောရှိသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကောဟံဈာယန္တိ၊ ဧကောဟံ
ဈာယံဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကော၊ ဂိုဏ်းဟူသော အပေါင်း
အဖော် ကိလေသာဟူသော အပေါင်းအဖော်မရှိသည်ဖြစ်၍ တယောက်
ထည်း၊ ဈာယန္တော၊ လက္ခဏာပနိဇ္ဈာန်ဖြင့်မကောင်းမှုကိုဖုတ်ကြည်းလျက်၊
သုခမနူပေမိန္တိ။ သုခမနူပေမိ ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တသုခံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သုခကို။ အနုဗုဒ္ဓိ၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိပြီးနောက်၊ ဤအဓိပ္ပါယ်
ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏။ ကံ၊ ဟေတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း
ပိယရူပံ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိသော။ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သော
သဘောရှိသော။ သေနံ၊ ကိလေသာ၏စစ်သည်ကို၊ ဇိနိတွာ၊ အောင်မြင်၍၊
ဧကော၊ တယောဝံထည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဈာယန္တော၊ လက္ခဏာပနိဇ္ဈာန်ဖြင့်
ရှုကြည့်လျက်၊ အတ္တဿပတ္တိံ။ စင်စစ်အစီးအပွားသို့ရောက်ခြင်းရှိသော၊ ဟ
ဒယဿသန္တိ။ ဖြတ်သော်ပိတ်၏ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသော။ ဣတိသင်္ခံ၊ ဤသို့
အတ္တဿပတ္တိဟဒယဿသန္တိဟူ၍ ခေါ်ဆိုသိမှတ်အပ်သောအဖြစ်သို့၊
ဂတံ၊ ရောက်သော။ အရဟတ္တသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ အနုဗုဒ္ဓိ၊
ထိုးထွင်းလျက်သိပြီးတသွား၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသောဝိဝေက
သုခကိုရခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဇနေန၊ လူများနှင့်၊ မိတ္တသန္တ
ဝံ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဖွဲ့ခြင်းကို၊ နကရောမိ၊ မပြု၊ တေနေဝစ၊ ထိုအ
ဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဖွဲ့ခြင်းကို မပြုသောကြောင့်လျှင်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကာ
ရဏေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ကေနပိ၊ တစ်တယောက်သောသူနှင့်၊ သန္တိ၊
တကွ၊ သကွ၊ အဆွေခင်ပွန်းအဖြစ်သည်၊ နသမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်စုံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတံပိဟာရိဗဟုလောဝတိ၊ ကတံပိဟာ
ရိဗဟုလောဟူသည်ကား။ ကတမေနပိဟာရေန၊ အဘယ်မည်သောစာန
သမာပတ္တိပိဟာရဖြင့်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ ပိဟာရန္တော၊ နေသော၊ အလဒ္ဓါတိ၊

၄၃၆ သင်္ဂါထာဝရဝိသုဒ္ဓိ-အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

အလန္တရီဟူသည်ကား။ အလဘိတွာ။ မရကုန်၍။ ယောတိ။ ယောဟူသောပုဒ်
သည်။ နိပါတမတ္တံ။ အနက်မရန်ပါတ်မျှသာတည်း။ ဣဒံ။ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။
ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကိံ။ ဟောတိ။ အတတ်သို့ဖြစ်သနည်း။
ကတမေနဈာနေန။ အတတ်မည်သောဈာန်ဖြင့်။ ဗဟုလံ။ များစွာ။ ဈာယန္တိ။
ဈာန်ဝင်စားသော။ တံပုဂ္ဂလံ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကာမသညာ။ ကာမသညာတို့
သည်။ အလဘိတွာ။ မရကုန်၍လျှင်။ ပရိဗာဟိရာ။ အပဖြစ်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
ပဿဒ္ဓ ကာယောတိ။ ပဿဒ္ဓကာယော ဟူသည်ကား။ စတုတ္ထဇ္ဈာနေန။
စတုတ္ထဈာန်ဖြင့်။ အဿာသပဿာသကာယဿ။ အဿာသပဿာသ
ဟူသောကာယ၏။ ပဿဒ္ဓတ္တာ။ ငြိမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဿဒ္ဓကာ
ယော။ ငြိမ်းပြီးသောကာယရှိ၏။ သုဝိမုတ္တဗိက္ခောတိ။ သုဝိမုတ္တ ဗိက္ခော
ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တဗလဝိမုတ္တိယာ။ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောဝိမုတ္တိ
ဖြင့်။ သုဗ္ဗုဝိမုတ္တဗိက္ခော။ ကောင်းစွာလွတ်သောစိတ်ရှိ၏။ အသင်္ခရာနော
တိ။ အသင်္ခရာနောဟူသည်ကား။ တယော။ သုံးပါးကုန်သော။ ကမ္မဘိသင်္ခါ
ရေ။ ပုညဘိသင်္ခါရစသော ကမ္မဘိသင်္ခါရတို့ကို။ အသင်္ခ ရောဇ္ဇော။
ပြုပြင်စီရင်ခြင်းလည်းမရှိ။ အနောကောတိ။ အနောကော ဟူသည်ကား။
အနာလယော။ ကာမဂုဏ်တို့၌ကပ်ငြိခြင်းမရှိ။ အညာယဓမ္မန္တိ။ အညာယ
ဓမ္မဟူသည်ကား။ စတုသစ္စဓမ္မံ။ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဇာနိတွာ။ မဂ်
ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ အဝိတက္ကဈာယီတိ။ အဝိတက္ကဈာယီဟူသည်ကား။ အဝိ
တက္ကေန။ အဝိတက္က ဖြစ်သော။ စတုတ္ထဇ္ဈာနေန။ စတုတ္ထဈာန်ဖြင့်။ ဈာ
ယန္တော။ ဈာန်ဝင်စားလျက်။ နကုပ္ပတိတိအါဒိသု။ နကုပ္ပတိဤသို့အစရှိသော
ပုဒ်တို့၌။ ဒေါသေန။ ဒေါသဖြင့်။ နကုပ္ပတိ။ အမျက်မထွက်။ ရာဂေန။ ရာဂဖြင့်။
နသရတိ။ မအောက်စေ့။ မောဟေန။ မောဟဖြင့်။ နထိနော။ ထိနမိဒ္ဓကင်း
သောစိတ်ရှိ၏။ ဣမေသု။ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ တိသု။ သုံးပါးကုန်သော။
မူလကိလေသေသု။ မူလကိလေသာတို့ကို။ ဂဟိတေသု။ ယူအပ်ကုန်သည်
ရှိသော်။ ဒိယဗျာဓိကိလေသသဟာသံ။ တထောင့်ငါးရာကိလေသာကို။ ဂဟိ
တမေဝ။ ယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ပဌမေ
န။ နကုပ္ပတိဟူသော ပဌမပုဒ်ဖြင့်။ ဗျာပါဒနိဝရဏံ။ ဗျာပါဒနိဝရဏကို။
ဂဟိတံ။ ယူအပ်၏။ ဒုတိယေန။ သရတိဟူသောဒုတိယပုဒ်ဖြင့်။ ကာမတ္တန္တ
နိဝရဏံ။ ကာမတ္တန္တနိဝရဏကို။ ဂဟိတံ။ ယူအပ်၏။ တတိယေန။ နထိနော
ဟူသောတတိယပုဒ်ဖြင့်။ ထိနံ။ ထိနမိဒ္ဓနိဝရဏကို။ အာဒိ။ ကတွာ။ အစပြု၍

သေသနီဝရဏာနိ၊ ကြွင်းသေသနီဝရဏတို့ကို၊ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဝိနာနီဝရဏပဟာနေန၊ ဤသို့သဘောရှိသေသနီဝရဏတို့ကို
 ပယ်ခြင်းဖြင့်၊ နိဏာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသောအသံဝေါရှိသောအဖြစ်ကို၊ ဒသေ
 တိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ပဉ္စေသတိဇ္ဇောတိ၊ ပဉ္စေသတိဇ္ဇော ဟူသည်ကား၊
 ပဉ္စဒါရိကံ၊ ပဉ္စဒါရ်ဖြစ်သော၊ ကိလေသံသံ၊ ကိလေသာဟူသောဩဇာ
 ကို၊ တိဇ္ဇော၊ လွန်မြောက်၍တည်၏၊ ဆဋ္ဌန္တိ၊ ဆဋ္ဌဟူသည်ကား၊ ဆဋ္ဌံ၊
 မြောက်ခုမြောက်သော၊ မနောဒါရိကဗ္ဗိ၊ မနောဒါရ်လည်းဖြစ်သော၊ ကိလေ
 သံသံ၊ ကိလေသာဟူသော ဩဇာကို၊ အတရိ၊ လွန်မြောက်၍တည်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဉ္စေသတိဂ္ဂဟဏေန၊ ပဉ္စေသတိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပဉ္စေသတိ ဣဒါယာ
 သံယောဇနာနိ၊ ငါးပါးကုန်သောဩရဏ္ဍာရိယသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဆဋ္ဌဂ္ဂ
 ဟဏေန၊ ဆဋ္ဌသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပဉ္စုဒ္ဓဣဒါယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဥဒ္ဓဣဒါယာ
 သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗောနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဂဏ သံဃာ စာရိတိ၊
 ဂဏသံဃာစာရိဟူသည်ကား၊ ဂဏေ၊ အခြံအရံကိုထား၍လည်းကောင်း၊
 သံဃေ၊ အပေါင်းသံဃာ၌လည်းကောင်း၊ စရတိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ဣတိ၊
 ဤအကြောင်းကြောင့်၊ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်၊ ဂဏသံဃာစာရိနာမ၊
 ကိုလည်းသံဃာအလယ်၌စွယ်သွားလာတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ အဒ္ဓါစရိ
 သန္တိ၊ အဒ္ဓါစရိသံဟူသည်ကား၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဗဟုဇနာ၊ များစွာသောလူတို့သည်၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ကေသေန၊ စင်စစ်အား
 ဖြင့်၊ စရိသန္တိ၊ ကျင့်ကုန်လိမ့်သတည်း၊ အယန္တိ၊ အယံဟူသည်ကား၊
 အယံသတ္ထာ၊ ဤနတ်လူဆရာစောမြတ်စွာသည်၊ အနောကောတိ၊ အနော
 ကောဟူသည်ကား၊ အနာလယော၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ကပ်ငြိခြင်းစသည်မရှိ
 သော၊ အဆေဇ္ဇနေသတိတိ၊ အဆေဇ္ဇနေသတိဟူသည်ကား၊ အန္တိန္ဒြိ
 တွာ၊ လူယက်၍၊ နယိသတိ၊ ဆောင်လိမ့်သတည်း၊ မဇ္ဈရာဇသ၊ သေမင်း
 ၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ အန္တိန္ဒြိတွာ၊ လူယက်၍၊ နိဗ္ဗာနပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော
 ကမ်းသို့၊ နယိသတိ၊ ဆောင်လိမ့်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နယမာနာနန္တိ၊ နယမာနာနံဟူသည်ကား၊ နိယမာ
 နေသု၊ ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်လျက်၊ သေလံဝသိရ သူဟုပူဇော်လေဂါစ
 မေသထာတိ၊ သေလံဝသိရသူဟုပူဇော်လေဂါစမေသထဟူသည်ကား၊
 မဟန္တိ၊ ကြီးစွာသော၊ ကုဋ္ဌာဂါရပ္ပမာဏံ၊ ပြာသာဒ် ထုဝါကာပမာဏရှိ
 သော၊ သိလံ၊ ကျောက်ကို၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပါတာ
 လေ၊ သရဗ္ဗရာဇဩဇာထဲ၌၊ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို၊ ဂဝေသနံဝိယ၊ ရှာသကဲ့

၆၆

၄၃၈ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိ-ပဌမတွဲ။

သို့၊ ခါဏံ ဝဉ္စရသာသန္ဓာတိ၊ ခါဏံ ဝဉ္စရသာသန္ဓ ဟူသည်ကား။ ဥရုသိ၊ ရင်၌၊ ခါဏံ၊ သစ်သုတ်ကို၊ ပဟရိတွာဝိယ၊ ခိုက်တိုက်မိသကဲ့သို့၊ အပေထာတိ၊ အပေထဟူသည်ကား။ အပဂစ္ဆတ၊ ဖွဲကြကုန်လော၊ ဣမသ္မိဉ္ဇာနေ၊ ဤပါဠိအရာ၌၊ သင်္ဂါထိကာရာ၊ သင်္ဂါယတနာတင်အရှင် မြတ်တို့သည်။ ဣဒမဝေါစာတိ၊ ဣဒမဝေါစဟူသည်ကား။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဒန္ဓုမာနာတိဂါထံ၊ ဒန္ဓုမာနာအစရှိသောဩဿနဂါထာကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဩဿနဂါတာ၌၊ ဒန္ဓုမာနာတိ၊ ဒန္ဓုမာနာဟူသည်ကား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဇလမာနာသောဘမာနာ၊ ထွန်းတောက်ပတင့်တယ်ကုန်လျက်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အာဂစ္ဆဟူသည်ကား။ အာဂတာ၊ လာကုန်ပြီ၊ ပနုဒိတိ၊ ပနုဒိဟူသည်ကား။ နိဟရိ၊ မာရ်မင်းသွီးတို့ကို လျက်မြက်မျှ အလားလေတွာမမှု မရှုမငဲ့သဖြင့် နှင်လွှင့်တော်မူပြီ။ တူလံ ဘဠံဝမာလုတောတိ၊ တူလံ ဘဠံဝမာလုတောဟူသည်ကား။ ဗလတော၊ အသီးမှ၊ ဘဠံ၊ ကွဲယူက်သော၊ သိဗ္ဗလိတူလံဝါ၊ လက်ပန်းမျှင်ကိုလည်းကောင်း၊ ပေါဇ္ဇကိတူလံဝါ၊ မြက်မျိုးမှဖြစ်သောလဲမျှင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါတော၊ လေသည်၊ ပနုဒတိနိဟရတိယထာ၊ မှုတ်လွှင့်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပနုဒိ၊ နှင်လွှင့်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ မာရသံယုတ္တံ၊ မာရသံယုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခု မြောက်သော သုတ်တည်း။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း။ မာရသံယုတ္တဝဏ္ဏံနာ၊ မာရသံယုတ် အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿိ-ပဌမတွဲပြီး၏။ ။

